

Referat fra
Reguleringsmøte
28. og 29. november
2006

Fiskeridirektoratet

REGULERINGSMØTET 28. OG 29. NOVEMBER 2006

SAKSLISTE

Sak 10/2006

Orientering om kvoteforhandlinger med andre land.

Sak 11/2006

Regulering av fisket etter torsk og hyse, herunder samlekvote av bunnfisk for kystflåten nord for 62° N i 2007

Sak 12/2006

Regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2007

Sak 13/2006

Regulering av fisket etter blåkveite nord for 62° N i 2007

Sak 14/2006

Regulering av fisket etter uer i 2007

Sak 15/2006

Regulering av fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 2007

Sak 16/2006

Regulering av fisket etter breiflabb i 2007

Sak 17/2006

Regulering av fisket etter sei sør for 62° N i 2007

Sak 18/2006

Regulering av fisket etter torsk sør for 62° N i Nordsjøen og Skagerrak i 2007

Sak 19/2006

Regulering av fisket etter rødspette i Skagerrak og Nordsjøen i 2007

Sak 20/2006

Regulering av fisket etter bunnfisk (unntatt reker) ved Grønland i 2007

Sak 21/2006

Regulering av fisket etter dyphavsarter i internasjonale farvann i 2007

Sak 22/2006

Regulering av fisket etter reker i 2007

- a) ved Grønland
- b) i Nordsjøen og Skagerrak
- c) i NAFO-området

Sak 23/2006

Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2007

Sak 24/2006

Regulering av fisket etter makrell i 2007

Sak 25/2006

Regulering av fisket etter sild sør for 62° N i 2007

Sak 26/2006

Regulering av fisket etter havbrisling i 2007

Sak 27/2006

Regulering av fisket etter kolmule i 2007

Sak 28/2006

Regulering av fisket etter vassild i 2007

Sak 29/2006

Regulering av fisket etter sjøtunge i 2007

Sak 30/2006

Regulering av fisket etter tobis og øyepål i 2007

Sak 31/2006

Eventuelt

- a) Regulering av fisket etter pigghå, brugde og håbrann i 2007

Sak 11/2006

Regulering av fisket etter torsk og hyse,
herunder samlekvote av bunnfisk for
kystflåten nord for 62° N i 2007

SAK 11/2006

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK OG HYSE NORD FOR 62°N I 2007, HERUNDER SAMLEKVOTEORDNINGEN.

1 SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERINGER.

Det foreslås å gå bort fra samlekvoteordningen i 2007; fartøy under 15 meter i gruppe I og gruppe II foreslås regulert med fartøykvoter for torsk, og med et fritt fiske etter hyse og sei.

Fartøy over 15 meter i gruppe I foreslås regulert med fartøykvoter på torsk og romslige maksimalkvoter for hyse.

Det foreslås at fartøyene i Finnmarksmodellen innplasseres etter faktisk lengde i reguleringssammenheng, slik at overreguleringen beregnes etter faktisk lengde. Skjæringsdatoene står imidlertid fast, noe som betyr at fartøyene beholder den kvotefaktoren de har i dag.

Det foreslås tiltak for å kunne gjennomføre et linefiske etter hyse i Øst-Finnmark.

For øvrig foreslås reguleringsopplegget fra 2006 i hovedsak videreført i 2007.

2 GENERELT OM TORSK

2.1 FISKET I 2005.

Tabell 1 gir en oversikt over oppfisket kvantum fordelt på de ulike gruppene i 2005.

Tabell 1: Status for 2005.

Grupper	Tildelt norsk gruppekvote	Oppfisket kvantum	Rest	Utnyttelse %
Gruppe II	14.498	13.824	674	95,4 %
Gruppe I	118.562	116.748	1.814	98,5 %
Fartøy ≥ 28 meter	19.549	19.773	-224	101,1 %
Trål	66.091	65.398	693	99,0 %
Sum	218.700	215.743	2.957	98,6 %
Forsknings- /overvåkningsfiske:	7.000	5.543	1.457	79,2 %
Konvensjonell		1.289		
Trål		4.254		
Sum	225.700	221.286	4.414	98,0 %

Fartøy med hjemmelslengde under 15 meter i gruppe I og alle fartøy i gruppe II var i 2005 regulert med samlekvoter. Samlekvoter innebærer at fartøyene har en fleksibilitet mellom torsk-, hyse- og seikvotene.

Fangst av torsk innenfor ungdomsfiskeordningen og fritidsfiske som blir omsatt gjennom salgslagene og fangst på uoppgett registreringsmerke blir avregnet gruppekvote for gruppe II. Dette utgjorde totalt 1.271 tonn i 2005.

2.2 FISKET I 2006.

2.2.1 Kvoter og reguleringer i 2006.

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (24. - 28. oktober 2005) ble det enighet om en totalkvote for 2006 på 457.000 tonn, inkludert 21.000 tonn "Murmanskorsk". I tillegg kom 21.000 tonn norsk kysttorsk. Det ble avsatt 64.600 tonn torsk til tredjeland. De resterende 413.400 tonn ble delt likt mellom Norge og Russland.

Etter en overføring på 6.000 tonn til Norge fra Russland er fordelingen av torskekvote nord for 62°N i 2006 som følger:

Tabell 2: Kvotesituasjonen i 2006.

Land	Kvote
Norge:	212.700 tonn
Russland:	200.700 tonn
Tredjeland:	64.600 tonn
Sum:	478.000 tonn

I tillegg kunne inntil 14.000 tonn, 7.000 tonn til Russland og 7.000 tonn til Norge, disponeres til forsknings- og forvaltningsformål. Dette innebærer at TAC av nordøstarktisk torsk for 2006 inklusiv avsetning til forsknings- og forvaltningsformål er 471.000 tonn.

En har i 2006 følgende kvotefordeling på de ulike gruppene:

Tabell 3: Gruppekvoter i 2006.

Fartøygrupper	Kvoter
Torsketrål	63.209 tonn
Seitrål	750 tonn
Sum trål	63.959 tonn
Fartøy \geq 28 meter	19.054 tonn
Gruppe I	115.557 tonn
Gruppe II	14.130 tonn
Sum konvensjonelle redskaper	148.741 tonn

Mer om reguleringene og avviklingen av fisket i 2006 finnes nedenfor under beskrivelsen av de enkelte elementene i reguleringene.

2.2.2 Utviklingen i fisket i 2006.

Pr 5. november var det registrert følgende kvanta torsk rund vekt landet i de ulike salgslag:

Tabell 4: Landet fangst fordelt på salgslag pr 5. november.

Salgslag	Konvensjonelle	Trål	Sum
Norges Råfisklag	123.451	35.256	158.707
Sunnmøre og R.Fiskesalslag	7.184	13.832	21.016
Vest-Norges Fiskesalslag	2.223	3	2.226
Andre	10	3	13
Sum	132.868	49.094	181.962
Kvote	148.741	63.959	212.700
Restkvote	15.873	14.865	30.738

Tabell 5: Landet fangst fordelt på grupper pr 5. november.

Grupper	Gruppekvote	Oppfisket kvantum	Rest
Gruppe II	14.130	12.090	2.040
Gruppe I	115.557	109.058	6.499
Fartøy \geq 28 meter	19.054	11.720	7.334
Trål	63.959	49.094	14.865
Sum	212.700	181.962	30.738

Fangst av torsk innenfor ungdomsfiskeordningen og fritidsfiske som blir omsatt gjennom salgslagene og fangst på uoppgitt fartøy blir avregnet gruppeknoten for gruppe II. Dette utgjør så langt i år 1.182 tonn.

2.3 BESTANDSSITUASJONEN.

Toktmålinger, fangststatistikk og biologisk prøvetaking danner grunnlaget for bestandsberegningene. Innsatsdata fra fangst dagbokpliktige fartøyer brukes som støtteinformasjon. Prøvetaking av norske landinger foregår dels ved at Havforskningsinstituttet sender personell rundt på fiskemottak, og dels ved at fiskere selv foretar regelmessige målinger (Referanseflåten). I tillegg kommer betydelig prøvemateriale fra Kystvaktens inspeksjoner og fra Overvåkningstjenesten, samt fiskefartøyer innleid for spesielle forskningsoppdrag. Referanseflåten er noen utvalgte fiskefartøyer som gjennom en samarbeidsavtale med Havforskningsinstituttet har påtatt seg regelmessig prøvetaking fra sitt fiske.

ICES vurderer bestanden til å ha god reproduksjonsevne, men beskatningen er ikke bærekraftig og er langt høyere enn det som er tilsiktet i forvaltningsplanen. Gytebestandens størrelse er over føre-var-tilnærmingen (B_{pa}). Gytebestanden har vært over B_{pa} siden 2002. Fiskedødeligheten ble redusert betydelig i perioden 1999-2003, men har siden økt til en beregnet verdi lik F_{lim} (0,74) i 2005. Toktene indikerer at de siste årsklassene er ved eller under gjennomsnittet.

Kritisk verdi for gytebestand (B_{lim}) er 220.000 tonn, og kritisk verdi for fiskedødeligheten (F_{lim}) er 0,74. Føre-var-grensen for gytebestanden (B_{pa}) er 460.000 tonn og føre-var-grensen for fiskedødelighet (F_{pa}) er 0,40. En gytebestand under kritisk grense gir stor risiko for redusert rekruttering, og en fiskedødelighet over kritisk grense vil i det lange løp bringe

gytebestanden under kritisk grense. ICES har beregnet at gytebestanden vil være 441.000 tonn i 2007, dette er under B_{pa} .

Forvaltningsregelen vedtatt av Den norsk-russiske fiskerikommisjonen er av ICES vurdert å være i samsvar med føre-var-tilnærmingen. Regelen har ikke vært evaluert for dagens omfang av urapportert fiske. ICES påpeker at forvaltningsregelen ikke er skikkelig håndhevet, siden urapporterte landinger har gitt en betydelig høyere beskatningen enn det regelen forutsetter.

Siden forvaltningsregelen ikke er blitt fulgt, konkluderer ICES at beskatningen bør begrenses av føre-var-grensene. Det tilsier at samlet fangst i 2007 ikke overstiger 309.000 tonn.

I bestandsberegningene er det lagt til grunn en årlig urapportert fangst på 90.000 – 117.000 tonn i årene 2002-2004, og 166.000 tonn i 2005.

I et brev til ICES 13. oktober 2006 bestrider Russland rådgivningen fra ACFM når det gjelder nordøstarktisk torsk. Russland ber ICES revurdere rådgivningen på bakgrunn av nye tall på urapportert fangst fremlagt av Russland, og på bakgrunn av en ny russisk metode som gir et høyere estimat på den fiskbare bestanden av nordøstarktisk torsk.

ICES forela den russiske henvendelsen for et panel bestående av tre europeiske forskere som ikke har vært involvert i bestandsvurderingene for torsk. Basert på panelets uavhengige vurderinger sier ICES i sitt svar at de ikke finner det nye estimatet for bestanden adekvat til å forkaste bestandsberegningen gjort av arbeidsgruppen i ICES (AFWG), og vurderer den nye informasjonen til ikke å gi et tilstrekkelig grunnlag til å forkaste rådgivningen fra juni 2006.

For øvrig viser ICES i sitt brev til Russland til at forvaltningsregelen for torsk er i samsvar med føre-var-prinsippet, gitt at gytebestanden er over B_{lim} og at usikkerheten i bestandsberegningene og implementeringsfeilen ikke er større enn beregnet fra historiske data, dvs 80 – 110.000 tonn. ICES sine eksperter konkluderte ikke med hensyn til hvilke av estimatene på urapportert fiske for 2005 som var det beste, men sier i brevet at data på urapportert fangst bør analyseres nøye av Norge og Russland, og at bestandsberegninger kan gjøres på nytt på basis av et estimat på urapportert fangst som begge parter måtte være enige om.

I protokollen fra Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonens møte i høst sies følgende:

”Partene diskuterte omfanget av ulovlig fiske av torsk og hyse i Barentshavet. Den norske part har for årene 2002 – 2005 beregnet det årlige overfiske av torsk i intervallet 80 – 120.000 tonn. For året 2005 er omfanget beregnet til 101.000 tonn. Den russiske part la i møtet fram beregninger for 2005 som indikerer et vesentlig mindre omfang, 26.000 tonn.”

”Partene var enige om å samarbeide om analyse av informasjon om overfiske av torsk og hyse i Barentshavet og Norskehavet, herunder ved foreløpig gjennomgang av IUU-kvanta i en felles arbeidsgruppe under Det permanente utvalg.

Basert på det foreliggende materialet var partene enige om ikke å legge til grunn det forhøyde anslag over ulovlig fiske som ICES har benyttet for 2005.

Partene var på denne bakgrunn enige om fortsatt å fastsette TAC for torsk i henhold til forvaltningsstrategien og beslutningsregelen som ble vedtatt på 33. sesjon, herunder en årlig endring av TAC på maksimum +/- 10 % når gytebestanden beregnes å være høyere enn B_{pa} ."

Dette er grunnlaget for å benytte forvaltningsregelen og dermed fastsettelsen av TAC for nordøstarktisk torsk i 2007.

2.4 KVOTESITUASJONEN I 2007 – FORDELING AV DEN NORSKE KVOTEN.

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (29.oktober - 4. november 2006) ble det enighet om en totalkvote for 2007 på 424.000 tonn inkludert 21.000 tonn "Murmanskorsk". I tillegg kommer 21.000 tonn norsk kysttorsk. Det avsettes 58.000 tonn torsk til tredjeland. De resterende 387.000 tonn deles likt mellom Norge og Russland. Etter en overføring på 6.000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av torskekvoten som følger:

Tabell 6: Kvotesituasjonen for 2007.

Land	Tonn
Norge:	199.500 tonn
Russland:	187.500 tonn
Tredjeland:	58.000 tonn
Sum:	445.000 tonn

Av dette kan inntil 16.000 tonn, 8.000 tonn til Russland, hvorav 1.000 tonn "murmanskorsk" og 8.000 tonn til Norge, hvorav 1.000 tonn kysttorsk, disponeres til forsknings- og forvaltningsformål. Dette innebærer at TAC av nordøstarktisk torsk for 2007 inklusiv avsetning til forsknings- og forvaltningsformål er 424.000 tonn.

Forskningskvotene har tradisjonelt blitt tildelt hovedsakelig institusjoner med ansvar for forvaltningsrettet forskning og overvåkning. Fordelingen av kvoter har skjedd med utgangspunkt i søknader fra institusjonene med redegjørelse for kvotebehovene påfølgende år for ulike fiskeslag. I tillegg har det blitt avsatt et mindre kvantum som Fiskeridirektoratet har kunne fordele på grunnlag av søknader fremsatt i løpet av reguleringsåret (bufferkvote). Det har også blitt avsatt et kvantum for tildeling til videregående skoler som underviser i fiske- og fangstrelaterte fag.

I år har Fiskeridirektoratet gjennom kunngjøring i pressen fastsatt en frist for å søke om forskningskvote for 2007. Fristen er satt til 27. oktober 2006, og gjelder både offentlige og private aktører. Det har kommet inn søknader om å få tildelt til sammen vel 7.000 tonn. I tillegg kommer behovet for å ha et kvantum i reserve.

Avtalen med Russland åpner for å øke kvoten til forsknings- og forvaltningsformål fra 7.000 tonn til 8.000 tonn.

Fiskeridirektøren vil imidlertid foreslå at en viderefører årets kvote på 7.000 tonn også i 2007.

I det følgende har en derfor tatt utgangspunkt i en disponibel kvote for norske fiskere på 192.500 tonn.

2.4.1. Distriktskvote

Soria Moria erklæringen sier at: ”Nasjonale myndigheter skal kunne avsette inntil 10 % av den nasjonale kvoten til landing og bearbeiding i spesielt utsatte distrikter for å sikre sysselsettingen i industrien. Fartøy i alle deler av landet som ønsker å levere fisk for bearbeiding i den aktuelle regionen, skal behandles likt. Regionale myndigheter tilbys å fordele disse landingene til de områder og virksomheter som i kortere eller lengre tid har behov for slike spesielle virkemidler.”

I 2006 har man innført en prøveordning med distriktskvoter til Nordland, Troms og Finnmark. Hensikten med distriktskvotene er å tilføre råstoff til fiskeindustribedrifter i definerte distrikt for å fremme aktivitet, sysselsetting og verdiskaping.

Det er i år avsatt 3 % av gruppekvote for trål, for fartøy i gruppe I mellom 15 og 21 meter hjemmelslengde og for fartøy i gruppe I mellom 21 og 28 meters hjemmelslengde. Samlet utgjør dette 1,64 % av den norske totalkvoten.

Distriktskvoten på 3.484 tonn er fordelt med 1.742 tonn til Nordland, 726 tonn til Troms og 1.016 tonn til Finnmark. Fylkeskommunene har fordelt råstoffet innad i fylket.

Fiskeridirektoratets regionkontor i tre fylkene har stått for fordelingene på fartøy.

Fartøykvotene ble i utgangspunktet satt til 10, 15 og 40 tonn. Det ble foretatt en refordeling for de konvensjonelle fartøyene 14. november for å sikre at avsatt kvantum blir oppfisket. All fangst som leveres gjennom distriktskvoteordningen skal leveres fersk, og råstoffet skal bearbeides av den bedrift som kjøper fangsten på første hånd.

Det vil bli gjennomført en ekstern evaluering av distriktskvoteordningen for 2006.

Fiskeridirektoratet legger til grunn at det etter at prøveordningen for 2006 er evaluert vil bli vurdert om en skal videreføre distriktskvoteordningen, og om den eventuelt skal justeres. Det vil imidlertid være behov for å avsette et kvantum til en eventuell distriktskvoteordning ved fastsettelsen av reguleringsopplegget for 2007. Dersom en velger å ikke videreføre en distriktskvoteordning, vil det avsatte kvantum kunne refordelles innenfor det ordinære reguleringsopplegget.

Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av det som er sagt over foreslå at en foreløpig avsetter samme kvantum som i år til en distriktskvoteordning for 2007. En legger til grunn samme fordeling på grupper som i inneværende år.

2.4.2. Fordeling mellom trål og konvensjonelle redskap.

Som grunnlag for fordeling av den norske kvoten av torsk ble følgende stige vedtatt på Norges Fiskarlags Landsmøte i 2001:

- ved en norsk totalkvote på mindre enn 130.000 tonn får konvensjonelle redskaper 72% av totalkvoten, mens trålerne får 28 %.
- ved en norsk totalkvote på 130.000 tonn og høyere utvikles gruppenes prosentandeler lineært til ved en norsk totalkvote på inntil 330.000 tonn, og fordeles med 67 % til konvensjonelle redskaper og 33 % til trål.
- ved en norsk kvote på 330.000 tonn og høyere fordeles gruppenes andeler tilsvarende som ved 330.000 tonn, med 67 % til konvensjonelle redskaper og 33 % til trålerne.

Landsmøtet legger til grunn at kvoten av norsk kysttorsk skal inngå i beregningsgrunnlaget for fordelingen mellom konvensjonelle fartøyer og trål. Siden den norske kvoten er 192.500 tonn betyr dette at gruppenes prosentandeler skal utvikles lineært.

Fiskeridirektøren foreslår at en for 2007 følger Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 om fordelingen av den norske kvoten. Dette innebærer at konvensjonelle redskaper får 70,44 % og trål 29,56 %. Dette betyr 135.597 tonn til konvensjonelle redskaper og 56.903 tonn til trål.

3. REGULERING AV FISKET ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAPER.

3.1. ERFARINGER FRA REGULERINGENE I 2006.

Reguleringsopplegget i 2006 har vært tredelt: Fartøy på 28 meter og over, gruppe I og gruppe II. Nedenfor følger en gjennomgang av de enkelte reguleringsgruppene.

3.1.1. Fartøy på 28 meter og over.

Det er avsatt 19.054 tonn til denne fartøygruppen, noe som utgjør 12,81% av avsetningen til den konvensjonelle flåten. Deltakelsen innenfor denne gruppen er regulert. Fisket er regulert med fartøykvoter og eventuell bifangst må dekkes innenfor fartøykvotene.

Ved fastsettelsen av fartøykvoten for 2006 ble det ikke i tilstrekkelig grad tatt høyde for strukturavtaler og dermed strukturevinster som tilfalt gruppen. Det var derfor nødvendig å justere fartøykvotene for å sikre at gruppekvoten blir oppfisket. 17. februar ble således fartøykvoten økt fra 194 tonn til 210 tonn for et fartøy med kvotefaktor 1,0. Etter kvoteøkningen 17. februar er det en overregulering på 1,6 % beregnet på grunnlag av sum kvotefaktorer pr 12. oktober 2006.

Gruppekvoten er ikke periodisert, noe som følger retningslinjene om å ikke periodisere fiskeri som er fartøykvoteregulert. Pr. 5. november er det landet 11.720 tonn, det gjenstår dermed 7.334 tonn av gruppekvoten for disse fartøyene. Det forutsettes at gruppekvoten blir tatt.

3.1.2. Gruppe I.

For fartøy i gruppe I er det i 2006 avsatt 115.557 tonn. Deltakelsen innenfor denne gruppen er regulert.

Fartøy i gruppe I er delt inn etter hjemmelslengde i 4 grupper (Finnmarksmodellen):

Tabell 7: Gruppekvoter.

Hjemmelslengde	Gruppekvote	%
Under 10 m	17.449 tonn	15,1 %
10 – 14,99 m	45.183 tonn	39,1 %
15 – 20,99 m	32.125 tonn	27,8 %
21 – 27,99 m	20.800 tonn	18,0 %
Sum Gruppe I	115.557 tonn	100 %

De to reguleringsgruppene under 15 meter er i år som i tidligere år regulert med samlekvoter, mens de to gruppene over 15 meter er regulert med fartøykvoter. Gruppenes fiske i 2006 blir gjennomgått nedenfor.

3.1.2.1. Samlekvoteordningen i gruppe I.

Samlekvote som reguleringsform er som nevnt over videreført i 2006 i gruppe I for fartøy med en hjemmelslengde under 15 meter i fisket etter torsk.

Samlekvotene er garanterte kvoter og omfatter torsk, hyse og sei nord for 62°N. Avsatt kvantum av torsk, hyse og sei til de to gruppene under 15 meter framgår av tabell 9 nedenfor.

Omregningsfaktoren mellom artene er i år: 1 kg sei = 0,15 torskeenheter, 1 kg hyse = 0,5 torskeenheter og 1 kg torsk = 1 torskeenheter. Samlekvotene fremgår av tabell 8.

Torskekvotene som inngår i beregning av samlekvotene var for fartøy med hjemmelslengde under 10 meter i utgangspunktet overregulert med 40 %.

Som følge av en svak utvikling i fisket ønsket en å foreta en refordeling i denne gruppen forholdsvis tidlig. Imidlertid er det som påpekt i sakspapirene til Reguleringsrådsmøtet høsten 2005 skjedd en viss utskiftning til fartøy med faktisk lengde over 10 meter i denne gruppen. Næringen ble på bakgrunn av denne utskiftningsaktiviteten tatt med på råd om hvordan en refordeling i denne gruppen skulle utformes. Det ble gjennomført en høringsrunde, og 21. april ble det besluttet at for fartøy med hjemmelslengde under 10 meter og faktisk lengde under 11 meter ble kvotene opphevet, slik at det fra da av var fritt fiske etter torsk, hyse og sei. For fartøy med hjemmelslengde under 10 meter og faktisk lengde over 11 meter ble torskekvotene som inngår i samlekvotene økt med 130 %.

31. august ble det foretatt en ytterligere økning av torskekvotene som inngår i beregning av samlekvotene for disse fartøyene. Torskekvotene ble økt med 15 %. Samtidig ble hyse og seikvotene opphevet, slik at fra 31. august er det bare begrensningen på at man kun kan fiske 70 % av samlekvoten som torsk som begrenser samlekvotefartøyenes fiske. 8. november ble torskebegrensningen opphevet slik at det fra 8. november også er fritt fiske etter torsk.

Pr 5. november er det fisket 13.816 tonn torsk av avsetningen på 17.449 tonn for fartøy med hjemmelslengde under 10 meter. Det gjenstår således 3.633 tonn torsk av avsetningen.

Torskekvotene som inngår i beregning av samlekvotene var for fartøy med hjemmelslengde mellom 10 og 14,9 meter i utgangspunktet overregulert med 10 %. 31. august ble torskekvotene som inngår i beregning av samlekvotene økt med 15 %. Samtidig ble også for denne gruppen hyse- og seikvotene opphevet, slik at fra 31. august er det bare begrensningen på at man kun kan fiske 70 % av samlekvoten som torsk som begrenser samlekvotefartøyenes fiske. 8. november ble torskebegrensningen opphevet, slik at det fra 8. november i også er fritt fiske etter torsk.

Pr 5. november er det fisket 46.309 tonn torsk av avsetningen på 45.183 tonn for fartøy med hjemmelslengde mellom 10 meter og 15 meter. Avsetningen er dermed overfisket med 1.126 tonn. En har latt denne fartøygruppen fiske utover avsetningen, fordi en ikke forventer at fartøy under 10 meter vil fiske opp sin avsetning.

Tabell 8: Årets samlekvoter for fartøy gruppe I.

Lengdegr.	01.01 Torsk	21.04 Torsk	31.08 Torsk	01.01 Hyse	01.01 Sei	01.01 Samlekvote	21.04 Samlekvote	31.08 Samlekvote
0 – 6,9	20,3	46,5	53,5	11,5	38	31,8	58,0	65
7 – 7,9	24,1	55,2	63,5	13,6	45	37,7	68,8	77,1
8 – 8,9	28,5	65,2	75	16,1	53	44,5	81,2	91,0
9 – 9,9	35	80,2	92,2	19,9	66	54,9	100,1	112,1
10 – 10,9	30,8		35,5	20	71	51,5	51,5	56,2
11 – 11,9	37,7		43,4	24,4	87	63,0	63,0	68,7
12 – 12,9	44,7		51,4	29,1	103	74,7	74,7	81,4
13 – 13,9	54,1		62,2	35,2	125	90,5	90,5	98,6
14 – 14,9	61,7		70,9	40,1	142	103,1	103,1	112,3

Tabell 9: Utviklingen i fisket pr 5. november.

Fartøygrupper	Art	Avsetning	Fangst	Rest
under 10 m	Torsk	17.449	13.816	3.633
	Hyse	4.159	1.778	2.381
	Sei	6.743	3.322	3.421
	Samlekvote	20.540	15.203	5.337
10 - 14,9 m	Torsk	45.183	46.309	- 1.126
	Hyse	12.664	7.619	5.045
	Sei	20.378	13.575	6.803
	Samlekvote	54.572	52.155	2.417
Samlet under 15 meter	Samlekvote	75.112	67.358	7.754

Samlet er det i de to gruppene i tabell 9 fisket 60.125 tonn torsk, 9.397 tonn hyse og 16.897 tonn sei.

Tabell 10 nedenfor viser prosentvis fordeling av avsetningen av torsk, hyse og sei, samt den prosentvise fordelingen av fangsten av de tre artene på om lag samme tidspunkt i 2003, 2004, 2005 og 2006 og avsatt kvantum i 2006.

Tabell 10: Prosentvis fordeling av avsetning og fangst.

	Torsk	Hyse	Sei
Avsatt kvantum 2006	61,55 %	14,67 %	23,78 %
Fangst pr 5. nov. 2006	69,6 %	10,9 %	19,5 %
Fangst pr 6. nov. 2005	73 %	11,5 %	15,5 %
Fangst pr 7. nov. 2004	71 %	10,9 %	18,1 %
Fangst pr nov. 2003	71,3 %	11,2 %	17,4 %

Som en ser av tabellen over er det så langt i år fisket forholdsvis mer sei enn i fjor på samme tid.

3.1.2.2. Fartøy mellom 15 og 20,9 meter

Fartøy med hjemmelslengde mellom 15 og 20,9 meter er regulert med fartøykvoter. Eventuell bifangst av torsk i fisket etter andre arter må dekkes innenfor fartøykvotene. Av gruppekvoten på 32.125 tonn er det avsatt 964 tonn til distriktskvoteordningen. 31.161 tonn er således delt ut som fartøykvoter. Det er lagt inn 4 % overregulering fra årets begynnelsen. For å ta høyde for inngåtte strukturkvoteavtaler, hvor 20 % avkortet til fordeling på alle deltakere i gruppen, ble kvotene den 27. mars justert opp med 2,6 %.

Som følge av en svakere utvikling i fisket enn forventet ble kvotene den 4. mai økt med 10 %. 31. august ble det foretatt en ytterligere økning på 25 %, mens det 4. oktober ble gitt en økning på 12,5 %. Alle økninger er gitt som maksimalkvoter.

Pr 5. november er det landet 28.928 tonn torsk av gruppekvoten på 32.125 tonn. Det gjenstår således 3.197 tonn igjen av gruppekvoten.

3.1.2.3. Fartøy mellom 21 og 27,9 meter

Fartøy med hjemmelslengde mellom 21 og 27,9 meter er regulert med fartøykvoter. Eventuell bifangst av torsk i fisket etter andre arter må dekkes innenfor fartøykvotene. Av gruppekvoten på 20.800 tonn er det avsatt 624 tonn til distriktskvoteordningen. 20.176 tonn er således delt ut som fartøykvoter. Det er lagt inn 2,5 % overregulering fra årets begynnelse. For å ta høyde for inngåtte strukturkvoteavtaler, hvor 20 % avkortet til fordeling på alle deltakere i gruppen, ble kvotene justert opp med 3,7% 27. mars.

Det ble foretatt en refordeling i gruppen 4. oktober, da kvotene ble økt med 11,2 %. Økningen er gitt som en maksimalkvote.

Pr 5. november er det landet 20.005 tonn torsk av gruppekvoten på 20.800 tonn, det gjenstår således 795 tonn av gruppekvoten.

3.1.3. Gruppe II.

Fartøy i gruppe II er regulert med samlekvoter. Samlekvotene er garanterte kvoter og omfatter torsk, hyse og sei nord for 62°N. Det er avsatt 14.130 tonn torsk, 3.355 tonn hyse og 9.323 tonn sei til gruppe II. Avsetningene i gruppe II skal også dekke ungdomsfiskeordning og fritidsfiske til omsetning.

Gruppe II har de samme omregningsfaktorene mellom artene som fartøy under 15 meter i gruppe I. Samlekvotene i gruppe II fra årets begynnelse fremgår av tabellen nedenfor. Det ble foretatt en refordeling ved at torskekvotene som inngår i samlekvotene ble økt med 20 % 29. mars. 31. august ble det foretatt en ytterligere økning av torskekvotene som inngår i samlekvotene. Torskekvotene ble økt med 20 %. Samtidig ble også for denne gruppen hyse og seikvotene opphevet slik at fra 31. august er det kun begrensningen på at man kun kan fiske 75 % av samlekvoten som torsk som begrenser samlekvotefartøyenes fiske. 8. november ble torskebegrensningen opphevet slik at det fra 8. november også er fritt fiske etter torsk.

Tabell 11: Samlekvoter for fartøy i gruppe II.

	01.01	29.03	31.08	01.01	01.01	01.01	31.08
Lengdegrupper	Torsk	Torsk	Torsk	Hyse	Sei	Samlekvote	Samlekvote
0 – 7,9	12	14,4	17,3	3,0	13,0	15,5	20,8
8 – 9,9	16,8	20,2	24,2	4,2	18,2	21,6	29,0
10 – 14,9	19,2	23,0	27,6	4,8	20,8	24,7	33,1
15 – 27,9	22,8	27,4	32,9	5,7	24,7	29,4	39,5

Fartøyene i gruppe II kunne ikke fiske mer enn 75 % av samlekvoten som torsk.

Samlekvoten i tabellen nedenfor er regnet i torskeenheter. Fangsttallene for de enkelte artene er ikke omregnet, men ved beregning av sum fangst og rest samlekvote har man regnet om til torskeenheter.

Tabell 12: Utviklingen i fisket for fartøy i gruppe II.

	Art:	Kvote	Fangst	Rest
Gruppe II	Torsk	14.130	12.090	2.040
	Hyse	3.355	1.454	1.901
	Sei	9.323	6.889	2.434
	Samlekvote	17.206	13.850	3.356

Dersom en ser på den prosentvise fordelingen av fangsten utgjør denne pr 5. november 59,2 % torsk, 7,1 % hyse og 33,7 % sei. Ser man på forholdet mellom avsatt kvantum er dette i 2006: 52,7 % torsk, 12,5 % hyse og 34,8 % sei.

3.2. REGULERINGSFORSLAG FOR 2007

Etter forslaget i punkt 2.4. blir gruppekvoten til konvensjonelle fartøy 135.597 tonn.

3.2.1. Generelle deltakelseskriterier.

Forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei m.v. for fartøy på eller over 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap og forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62°N forventes i all hovedsak videreført i 2007. Bestemmelsen om beregning av kvote ved utskiftning og forlengelse/forkortelse er foreslått flyttet til deltakerforskriften.

3.2.2. Forslag til regulering av fartøy på 28 meter og over.

En legger til grunn at reguleringsopplegget for denne fartøygruppen i all hovedsak videreføres, og foreslår følgende reguleringsbestemmelser:

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy på eller over 28 meter største lengde reguleres med fartøykvoter innenfor en egen gruppekvote.

Fiskeridirektøren forslår at en følger Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 hvor det foreslås at andelen av den konvensjonelle gruppekvoten for fartøy på eller over 28 meter største lengde settes til 12,81%, dvs 17.370 tonn.

Fartøy i denne gruppen har sine tildelte kvotefaktorer og det er således bare nødvendig å fremme forslag om kvoteenhet for denne fartøygruppen, dvs hvor stor kvote et fartøy med kvotefaktor lik 1,0 vil ha i 2007. Erfaringsvis utnytter alle fartøy sine fartøykvoter, det er således ikke behov for å legge inn overregulering av betydning. Dersom kvoteenheten settes til 193 tonn innebærer dette en overregulering på 2,4 %. Pr 12. oktober 2006 er det til sammen 92,2 kvotefaktorer i gruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at systemet med kvotefaktorer videreføres, og at kvoteenheten for denne fartøygruppen settes til 193 tonn. Dette innebærer at et fartøy med kvotefaktor lik 1,0 (det vil si et fartøy med hjemmelslengde mellom 28 og 28,9 meter) vil ha en kvote på 193 tonn i 2007.

3.2.3. Gruppe I

Fiskeridirektøren foreslår at gruppe I får samme andel av den konvensjonelle gruppekvoten som i inneværende år, dvs 77,69%. Dette utgjør 105.345 tonn.

Som følge av at det ikke er tatt beslutning om strukturpolitiske tiltak vil ikke Fiskeridirektøren fremme forslag som kan foregripe beslutninger vedrørende strukturtiltak. Det samme gjelder for så vidt i forhold til Norges Fiskarlags Ressursfordelingsutvalg og forslag derfra som skal legges fram for Landsmøte i Norges Fiskarlag i 2007.

Kystflåten ble i 2002 delt i 4 lengdegrupper etter den såkalte Finnmarksmodellen. Intensjonen med Finnmarksmodellen er tredelt: å ivareta en differensiert fysisk flåtestruktur, skjerme de små fartøyene mot konkurranse fra større fartøy i de årlige reguleringene, samt fordeling av strukturgevinsten.

Landsmøtet i Norges Fiskarlag sa følgende i sitt vedtak 07/01 med hensyn til Finnmarksmodellen: "En slik inndeling vil kunne skape et mer rettferdig konkurransegrunnlag for fartøyene i mellom, sammenlignet med dagens regime hvor både stor og liten konkurrerer innenfor samme kvotegrunnlag. Hovedbegrunnelsen for å etablere denne inndelingen er at dette vil bidra til å opprettholde en fortsatt variert kystflåte, med små og store båter, og videre vil en slik inndeling være et avgjørende fundament dersom det skal etableres strukturordninger i flåten."

Fiskeridirektøren mener at intensjonen ved innføringen av Finnmarksmodellen er god og at det fortsatt er behov for en inndeling av gruppe I.

Fiskeridirektøren foreslår på bakgrunn av det som er sagt over at Finnmarksmodellen videreføres med den lengdeinndeling man har i inneværende år.

Forutsetningen ved de tidligere strukturordningene; kondemneringsordning for fartøy under 15 meter og strukturkvoteordningen for fartøy over 15 meter, var at strukturgevinsten skulle komme de øvrige fartøyene i lengdegruppen til gode. Strukturgevinsten som foreløpig ikke er tatt høyde for må tas høyde for forut for reguleringene i 2007.

Tabell 13: Strukturgevinster torsk.

Lengdegrupper:	Antall deltakeradganger pr 15.11.06	Herav struktur/kondemnering
Under 10 meter	895	142 ¹
10 – 14,99 meter	1.289	71 ¹
15 – 20,99 meter	379	102 ²
21 – 27,99 meter	184	57 ²
Sum	2.747	372

¹Kondemnerte fartøy, 100% tilfaller fellesskapet

²Strukturerte fartøy, 20% tilfaller fellesskapet

Det er 4 flere deltakeradganger enn på samme tid i fjor, 3 av disse er kommet til i gruppen under 10 meter og 1 i gruppen mellom 10 og 15 meter dessuten er et fartøy flyttet fra 15 - 21 til 10 - 15 meter. Disse endringene skyldes blant annet klagesaker.

Det er gjennomført 52 kondemneringer, og 81 deltakeradganger er gått inn i strukturkvoteordningen siste år, dvs fra reguleringsrådets sakspapirer ble skrevet i fjor høst og fram til 15. november i år. Selv om det nå er innført en foreløpig stopp når det gjelder strukturkvote, vil strukturgevinsten fra allerede gjennomførte struktureringer komme de øvrige fartøyene i de ulike lengdegruppene til gode.

Strukturgevinsten fordeles ved å foreta en justering av kvotefaktorene i stigen tilsvarende strukturgevinsten innenfor hver gruppe i Finnmarksmodellen.

Fiskeridirektøren foreslår at strukturgevinsten fordeles ved å foreta en justering av kvotefaktorene slik det fremgår av tabellen nedenfor.

Tabell 14: Nye kvotefaktorer.

Hjemmelslengde	2006		2007	
	Dagens kvotefaktorer	Sum kvotefaktorer	Nye kvotefaktorer	Sum nye kvotefaktorer
Under 7 m	1,12	44,80	1,16	40,6
7 – 7,9	1,33	107,73	1,38	103,5
8 – 8,9	1,57	376,80	1,63	379,8
9 – 9,9	1,93	816,39	2,00	820,0
		1345,72		1343,9
10 – 10,9	2,16	1408,32	2,19	1406,0
11 – 11,9	2,64	250,80	2,67	253,7
12 – 12,9	3,13	591,57	3,17	592,8
13 – 13,9	3,79	413,11	3,84	399,4
14 – 14,9	4,32	816,48	4,37	830,3
		3480,28		3482,1
15 – 15,9	5,49	681,86	5,64	676,8
16 – 16,9	6,12	376,99	6,28	373,03
17 – 17,9	6,75	314,55	6,93	310,46
18 – 18,9	7,45	402,30	7,65	405,45
19 – 19,9	8,08	363,60	8,3	366,86
20 – 20,9	8,64	323,14	8,87	329,96
		2462,44		2462,57
21 – 21,9	8,31	435,44	8,63	421,14
22 – 22,9	8,66	142,02	9,00	140,4
23 – 23,9	9,01	304,54	9,36	308,88
24 – 24,9	9,36	172,22	9,72	171,07
25 – 25,9	9,64	84,83	10,01	86,08
26 – 26,9	9,99	97,90	10,38	95,49
27 – 27,9	10,27	410,80	10,67	424,66
		1647,75		1647,74

3.2.3.1. Hjemmelslengdeproblematikk

Som nevnt foreslår Fiskeridirektøren å videreføre Finnmarksmodellen. I 2002 og 2003 fikk fartøyene beregnet sin kvote ut fra plasseringen etter hjemmelslengde i Finnmarksmodellen, men ble regulert med stopp i fisket osv i forhold til sin faktiske lengde. Fartøyene med tilhørende kvote ble imidlertid ikke flyttet til sine nye grupper, noe som førte til forvirring blant fiskerne og usikkerhet med hensyn til hvilken gruppekvote fangstene skulle avregnes. I 2002 ble fangsten avregnet etter fartøyets faktiske lengde mens man i 2003 som en ad hoc løsning avregnet fangsten etter fartøyets hjemmelslengde. I 2004 valgte man å innplassere fartøyene etter hjemmelslengde. Det ble da samsvar mellom den gruppen kvoten ble hentet fra og den gruppen fangsten skulle avregnes. Parameteren som ble grunnlag for inndeling etter Finnmarksmodellen ble dermed fartøyets kvotegrunnlag og ikke lenger det deltakende fartøyets faktiske lengde. Dette førte til at fartøy med samme hjemmelslengde fikk samme grad av overregulering selv om de kunne ha svært ulik faktisk lengde.

Ved valg av innplasseringsgrunnlag i Finnmarksmodellen må man vurdere hvordan dagens innplassering i Finnmarksmodellen har fungert i forhold til de intensjonene man hadde med innføringen av de fire gruppene.

I forhold til å ivareta en differensiert flåtestruktur, har man relativt kort tidsperiode å vurdere på grunnlag av, i og med man som nevnt over gikk fra å fordele fartøy på grupper etter faktisk lengde til å fordele etter hjemmelslengde i 2004. Tabellene nedenfor viser at det har skjedd en endring i flåtestrukturen.

Tabell 15 nedenfor viser at det har skjedd en utskiftning av fartøy på tvers av lengdegruppene i gruppe I (torsk, hyse og sei).

Tabell 15, Gruppe I (torsk, hyse og sei):

21.november 2006:					
Hjemmelslengde (meter)	Faktisk lengde (meter)				Totalt
	0 - 9,9	10 -14,9	15-20,9	21-27,9	
0-9,9	551	192	7	3	753
10-14,9	110	1.086	14	7	1.217
15-20,9	1	21	203	52	277
21-27,9			9	118	127
Totalt	662	1.299	233	180	2.374
20. februar 2006:					
Hjemmelslengde (meter)	Faktisk lengde (meter)				Totalt
	0-9,9	10-14,9	15-20,9	21-27,9	
0-9,9	589	172	6	3	770
10-14,9	90	1.115	16	7	1.228
15-20,9	2	19	211	50	282
21-27,9			9	121	130
Totalt	681	1.306	242	181	2.410
3.november 2005					
Hjemmelslengde (meter)	Faktisk lengde (meter)				Totalt
	0-9,9	10-14,9	15-20,9	21-27,9	
0-9,9	619	155	6	3	783
10-14,9	74	1.142	14	5	1.235
15-20,9	3	21	255	43	322
21-27,9		1	21	139	161
Totalt	696	1.319	296	190	2.501
31.desember 2004:					
Hjemmelslengde (meter)	Faktisk lengde (meter)				Totalt
	0-9,9	10-14,9	15-20,9	21-27,9	
0-9,9	672	129	4	1	806
10-14,9	36	1.194	12	5	1.247
15-20,9	3	20	293	35	351
21-27,9		1	8	164	173
Totalt	711	1.344	317	205	2.577

Det er grunn til å anta at en stor del av utskiftningene i gruppen med hjemmelslengde under 10 meter er kvotemotiverte utskiftninger, spesielt de utskiftningene som har skjedd i senere

tid. Andel fartøy som har hjemmelslengde under 10 meter og faktisk lengde over 10 meter har økt fra 16,6 % ved årsskiftet 2004/2005 til 27 % så langt i år. Som en midlertidig løsning ble det i vår bestemt at økt overregulering eller fritt fiske i gruppen under 10 meter kun skal omfatte fartøy som både har hjemmelslengde under 10 meter og faktisk lengde under 11 meter. Denne løsningen bør erstattes av en permanent løsning. Som en ser av tabellen har det likevel skjedd en viss utskiftning fra slutten av februar og fram til 21. november. Det har kommet 21 nye fartøy med faktisk lengde over 10 meter og hjemmelslengde under 10 meter. Dette kan tyde på at en trenger en mer effektiv løsning med hensyn på kvotemotiverte utskiftninger enn årets midlertidige løsning i forhold til refordelinger.

I gruppen 10 – 14,9 ser vi av tabellen at det har skjedd en økt utskiftning til mindre fartøy, dette kan skyldes at fartøyene i denne fartøygruppen har såpass små fartøykvoter at det er lønnsomt å skifte ut til et mindre fartøy med mindre mannskapsbehov.

I gruppen 15 – 20,9 meter er det skjedd en viss strukturering, og en har fått en noe romsligere kvotesituasjon. Dette kan være noe av årsaken til at flere har skiftet ut til et fartøy over 21 meter. Andel fartøy over 21 meter har økt fra 10 % ved årsskiftet 2004/2005 til knapt 19 % 21. november i år.

Problemet med plassering av fartøy etter hjemmelslengde er at fartøy med ulik faktisk lengde fisker innenfor samme gruppe. I en situasjon med fartøykvoter og relativt liten overregulering er dette i utgangspunktet en uproblematisk situasjon, og man kan for så vidt si at det er likegyldig hvor stort fartøy som benyttes til å fiske kvoten så lenge kvoten ikke blir overfisket. Realiteten de siste par årene har vært at man som følge av en effektiv strukturering har kunnet ha relativt romslige kvoter spesielt i gruppen under 10 meter gruppe I (torsk, hyse og sei). Dette motiverer for å skifte ut til større fartøy slik at en i større grad kan nyttegjøre seg den romslige kvotesituasjonen. Dette fører til at store og små fartøy konkurrerer innenfor samme kvotegrunnlag. I et fiskeri med stor grad av overregulering eller i et fritt fiske vil de som fisker med store fartøy ha et konkurransefortrinn fordi de i mindre grad er værutsatt, de laster mer og de har større mobilitet. En i øyeblikket romslig kvotesituasjon i den minste av hjemmelslengdegruppene er i seg selv en sterk motivasjon for utskiftning i denne gruppen til større, mer fangsteffektive fartøy. På litt sikt vil dermed den kapasitetsreduksjon med mulighet for romslighet i reguleringene som i dag er oppnådd, kunne bli spist opp.

I en situasjon med stor overregulering eller fritt fiske, gir således ikke den valgte reguleringsmodellen basert på hjemmelslengde de nødvendige virkemidler til fullt ut å skjerme de små fartøyene fra konkurranse med større fartøy, ettersom det er full frihet til å velge hvor stort fartøy en vil fiske kvoten sin med. Det vil også være vanskelig å ha styring med flåteutviklingen, og gjennom dette opprettholde en variert flåte.

En løsning kan være den som ble anbefalt av Norges Fiskarlags ressursfordelingsutvalg i 2001; innplassere fartøyene etter faktisk lengde i reguleringssammenheng og flytte fartøy med tilhørende kvotefaktorer til de grupper de etter fartøyets faktisk lengde hører hjemme i. Dette vil innebære at de 4 gruppeandelene justeres tilsvarende. Med en slik løsning kan man i de årlige reguleringene innplassere fartøyene etter faktisk lengde og på den måten sørge for at fartøyene i en gruppe har noenlunde lik størrelse. Dette vil skjerme de små fartøyene, og vil begrense kvotemotiverte utskiftninger all den stund fartøyet får overregulering i henhold til sin faktiske størrelse. Dette vil kunne bidra til å opprettholde en differensiert kystflåte.

En annen løsning kan være å innføre forbud mot utskiftning på tvers av lengdegrensene mellom de ulike lengdegruppene. Det kan da være naturlig å først innplassere fartøyene i Finnmarksmodellen etter faktisk lengde ved å flytte fartøyene med tilhørende kvotefaktorer til de grupper de etter fartøyets faktiske lengde hører hjemme, slik Ressursfordelingsutvalget i Norges Fiskarlag fra 2001 foreslo. Innføring av absolutte grenser mellom gruppene i Finnmarksmodellen innebærer at man dersom man ønsker å skifte gruppe må kjøpe fartøy med tilhørende deltakeradgang i den ønskede gruppen. Innenfor en gruppe kan en imidlertid fritt skifte ut fartøyet innenfor gruppens lengdegrenser, og beholde det kvotegrunnlaget en har. Innføringen av slike skott mellom fartøygruppene vil kunne oppfattes som en streng begrensning med hensyn til valg av fartøy.

En løsning som har vært fremmet, senest av Nordland Fylkesfiskarlag er at man som en ad hoc løsning for 2007 bare skal tillate å overføre kvoter til ”nabogruppen”. Eventuelt kombinert med ad hoc løsningen med hensyn på refordeling en hadde i inneværende år.

Det kan også tenkes en løsning hvor en kun innfører et skott på 15 meter.

Tabellen nedenfor illustrerer konsekvensen av å gå fra en innplassering etter hjemmelslengde til en innplassering etter faktisk lengde:

Tabell 16: Flåten pr 15.11.06 fordelt på faktisk lengde og hjemmelslengde:

Lengdegruppe	Dagens løsning, hjemmelslengde			Ny løsning, faktisk lengde		
	Antall fartøy	Sum kvote-faktorer	Andel av gruppe I	Antall fartøy	Sum kvote-faktorer	Andel av gruppe I
0 – 9,9	748	1.295	15,1 %	659	1.201	13,8 %
10 – 14,9	1.215	3.432	39,1 %	1.295	3.563	41,0 %
15 – 20,9	277	2.313	27,8 %	233	1.770	20,4 %
21 – 27,9	127	1.651	18,0 %	180	2.157	24,8 %
Sum	2.367	8.691	100,0 %	2.367	8.691	100,0 %

Andel av gruppe I etter faktisk lengde i tabell 16 er beregnet på grunnlag av sum kvotefaktorer pr 15. november.

Av tabell 15 foran kan vi lese at 141 fartøy bli flyttet til en lavere gruppe enn den de er i i dag, mens 275 fartøy vil bli flyttet til en høyere gruppe enn den de er plassert i i dag.

Hensikten med en innplassering etter faktisk lengde er at fartøyene får en overregulering i henhold til sin faktiske lengde, og fartøyene vil dermed være relativt like med hensyn til mulighet for utnyttelse av kvote, mobilitet, værutsatthet, leveringsmuligheter m.m. innenfor de forskjellige gruppene.

En innplassering i Finnmarksmodellen etter faktisk lengde kombinert med absolutte grenser mellom gruppene i Finnmarksmodellen, vil i motsetning til dagens løsning gi mulighet for god styring med flåteutviklingen i kystflåten. Et alternativ til å innføre skott mellom lengdegruppene vil være å innplassere fartøyene etter den lengde de har pr en bestemt dato, f eks 15. november hvert år. Gruppekvotene vil dermed beregnes ut fra summen av kvotefaktorer fartøyene i de ulike lengdegruppene har. En fisker som har valgt å fiske med et fartøy med en annen faktisk lengde enn kvotefaktorer skulle tilsi vil dermed få overregulering i henhold til fartøyets faktiske lengde, men vil selvfølgelig beholde sin kvotefaktor, siden skjæringsdatoene står fast.

Fiskeridirektøren foreslår at overregulering i de enkelte gruppene i Finnmarksmodellen beregnes etter fartøyenes faktiske lengde.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøyene innplasseres i Finnmarksmodellen i henhold til sin faktiske lengde pr 15. november 2006 og at gruppekvoteene beregnes på grunnlag av en slik inndeling. Skjæringsdatoen står imidlertid fast, slik at fartøyene beholder den kvotefaktor de har i dag.

Eventuell utskiftning til større/mindre fartøy eller forlengelse/forkortelse i løpet av 2007 vil ikke få betydning for innplasseringen i 2007, men først for innplasseringen for 2008.

Tabell 17 og 18 nedenfor viser gruppekvoteene ved en inndeling etter henholdsvis hjemmelslengde og faktisk lengde.

Tabell 17: Gruppekvoteer 2007 basert på hjemmelslengde.

Lengdegrupper:	Antall fartøy	Andel:	Gruppekvote:
0 – 9,99	748	15,1 %	15.907
10 – 14,99	1.215	39,1 %	41.190
15 – 20,99	277	27,8 %	29.286
21 – 27,99	127	18,0 %	18.962
Sum	2.367	100 %	105.345

Tabell 18: Gruppekvoteer 2007 basert på faktisk lengde.

Lengdegrupper:	Antall fartøy	Andel:	Gruppekvote:
0 – 9,99	659	13,8 %	14.538
10 – 14,99	1.295	41,0 %	43.191
15 – 20,99	233	20,4 %	21.490
21 – 27,99	180	24,8 %	26.126
Sum	2.367	100,0 %	105.345

3.2.3.2. Fartøy under 15 meter i gruppe I

Etter Fiskeridirektørens oppfatning synes næringen å være relativt godt fornøyd med samlekvoteerregulering som prinsipp. Med de relativt sett høye kvotene av hyse og sei i forhold til torsk kan det imidlertid diskuteres om det er hensiktsmessig å ha en samlekvoteerregulering i 2007. Fordelen med å beholde samlekvoteordningen er at man har et system som fiskerne er kjent med og som det dersom det relative forholdet mellom torsk, hyse og sei i 2008 eller senere blir mer balansert kan være hensiktsmessig å ha intakt, slik at man slipper å argumentere for å gjeninnføre samlekvote som reguleringsprinsipp. Ulempen ved å beholde samlekvoteordningen er at man har et unødig komplisert reguleringsopplegg, som det for fiskerne kan virke vanskelig å planlegge fisket ut i fra.

Alternativet til en samlekvoteerregulering er en fartøykvoteregulering for torsk, kombinert med et fritt fiske etter sei og hyse.

Dersom en ønsker å videreføre samlekvoteerreguleringen mener Fiskeridirektøren det er naturlig å videreføre årets reguleringsopplegg, men at man på et relativt tidlig tidspunkt

vrurderer muligheten for et fritt fiske etter hyse og sei. Den andelen torsk som kan fiskes innenfor en eventuell samlekvoteregulering vil måtte tilsvare det en kan fiske innen eventuell fartøyskvoteregulering på torsk. Dette betyr følgende samlekvoter:

Tabell 19: Gruppekvoter for eventuell samlekvote basert på hjemmelslengde i 2007.

Lengdegruppe	Torskeavsetning	Hyseavsetning	Seiavsetning:	Gruppekvote:
Under 10 meter	15.907	4.503	7.715	19 316
10 – 14,9 meter	41.190	13.712	23.317	51 544

Med utgangspunkt i stigen vedtatt i årets reguleringsopplegg korrigert for struktureringsgevinster vil dette gi følgende samlekvoter:

Tabell 20: Samlekvoter basert på hjemmelslengde for 2007.

Hjemmelslengde	Årets samlekvoter Pr 01.01	Torsk	Hyse	Sei	Samlekvote 2007	70% torsk
Under 7 meter	31,8	20,6	13,1	39	33	23,1
7 – 7,9	37,7	24,5	15,5	46	39,2	27,4
8 – 8,9	44,5	28,9	18,3	54	46,2	32,3
9 – 9,9	54,9	35,5	22,7	67	56,9	39,8
10 – 10,9	51,5	28	20,2	62	47,4	33,2
11 – 11,9	63,0	34,1	24,7	76	57,9	40,5
12 – 12,9	74,7	40,5	29,4	90	68,7	48,1
13 – 13,9	90,5	49,1	35,6	109	83,3	58,3
14 – 14,9	103,1	55,8	40,5	124	94,7	66,3

Dette innebærer en faktisk overregulering på torsk på ca 60 % for fartøy under 10 meter og ca 30 % for fartøy mellom 10 og 15 meter. I inneværende år var overreguleringsgraden i utgangspunktet 47 % for fartøy under 10 meter og 31 % for fartøy mellom 10 og 15 meter.

I beregning over har en lagt til grunn samme forhold mellom torsk, hyse og sei som i inneværende år dvs 1 kg hyse = 0,5 torskeenhet og 1 kg sei = 0,15 torskeenhet og 1 kg torsk = 1 torskeenhet.

Dersom en velger å ikke videreføre samlekvoteordningen er det naturlig å regulere fisket etter torsk med en fartøyskvoteregulering. Tabellen nedenfor viser forslag til fartøyskvoter for fartøy under 15 meter.

Tabell 21: Fartøykvoteregulering under 15 meter i 2007.

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Fartøykvote, hjemmelslengde
0 – 6,9	1,16	23,1
7 – 7,9	1,38	27,4
8 – 8,9	1,63	32,3
9 – 9,9	2,00	39,8
10 – 10,9	2,19	33,2
11 – 11,9	2,67	40,5
12 – 12,9	3,17	48,1
13 – 13,9	3,84	58,3
14 – 14,9	4,37	66,3

Overreguleringsgraden er tilsvarende som i beregningen av samlekvote. Dersom overreguleringen beregnes etter faktisk lengde, ville en i tabellen over kunne hatt noe høyere kvoter for fartøy under 10 meter.

Fiskeridirektøren foreslår at en for 2007 går vekk fra samlekvotemodellen og foreslår å regulere fisket etter torsk for fartøy under 15 meter med fartøykvoter som vist i tabell 21.

3.2.3.3. Fartøy på 15 meter og over.

En fartøykvoteregulering vil gi ro i fisket og gi mulighet for en hensiktsmessig driftsplanlegging for alle deltakende fartøy slik at fisket kan gjennomføres på en kostnadseffektiv måte, samtidig som fartøyene har tilstrekkelig ro til å sikre best mulig kvalitet på fisken og således oppnår høyest mulig pris.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med hjemmelslengde mellom 15 og 27,9 meter reguleres med fartøykvoter som vist i tabell 22.

Dersom det gjennomføres en distriktskvoteordning i 2007 innenfor denne gruppen, må det avsettes et kvantum før fartøykvotene beregnes. Fiskeridirektøren har i beregningene nedenfor satt av samme kvantum som i inneværende år, det vil si 964 tonn i gruppen 15 – 20,9 meter og 624 tonn i gruppen 21 - 28 meter.

Fra årets begynnelse var det i inneværende år en overregulering på 4 % i gruppen 15 – 21 meter og 2,5 % i gruppen 21- 28 meter. 4 % var en økning på 0,75 % i forhold til 2005, mens 2,5 % var en nedgang på 0,6 % i forhold til 2005. På grunnlag av utviklingen i fisket i inneværende år er det grunn til å øke overreguleringen noe i gruppen 15 – 21 meter, mens det i gruppen 21 – 28 meter ikke synes å være behov for nevneverdige endringer.

Fiskeridirektøren mener det er grunnlag for en overregulering på 10 % i gruppen 15 – 21 meter.

Tabell 22: Fartøykvoter 2007.

Hjemmelslengde	Fartøykvoter 01.01.06	Fartøykvote, hjemmelslengde 2007
15 – 15,9 meter	72,3	76
16 – 16,9 meter	80,5	84,6
17 – 17,9 meter	88,8	93,3
18 – 18,9 meter	98,0	103,0
19 – 19,9 meter	106,3	111,0
20 – 20,9 meter	113,7	119,5
21 – 21,9 meter	104,3	98,3
22 – 22,9 meter	108,7	102,5
23 – 23,9 meter	113,1	106,6
24 – 24,9 meter	117,5	110,7
25 – 25,9 meter	121,0	114,0
26 – 26,9 meter	125,4	118,2
27 – 27,9 meter	128,9	121,5

Dersom overreguleringen beregnes etter faktisk lengde, ville en i tabellen over kunne hatt noe høyere kvoter for fartøy mellom 15 og 21 meter.

3.3. REGULERING AV FISKET I GRUPPE II.

Fiskeridirektøren foreslår videre at fartøy i gruppe II får tilsvarende andel av konvensjonell kvote av torsk som i inneværende år, dvs 9,5%. Dette utgjør 12.882 tonn torsk.

I år har fartøy i gruppe II blitt regulert med samlekvoter av torsk, hyse og sei. På grunn av relativt store hyse- og seikvoter i forhold til torskekvotene foreslår Fiskeridirektøren at en midlertidig går vekk fra samlekvote som reguleringsprinsipp.

Dersom en skulle ønske å videreføre samlekvote som reguleringsprinsipp er det naturlig å videreføre samme opplegg som i inneværende år, justert for endringene i gruppekvotene.

Fiskeridirektøren foreslår at en for 2007 går vekk fra samlekvotemodellen og foreslår å regulere fisket etter torsk for fartøy i gruppe II med fartøykvoter.

Det har i flere år vært benyttet en stige med 4 trinn for gruppe II. Stigen har imidlertid vært relativt flat.

Strukturutvalget anbefaler at det ikke bør være tillatt å benytte fartøy større enn 15 meter i åpne grupper. De sier imidlertid at denne regelen ikke skal ha tilbakevirkende kraft.

Fiskeridirektoratet har tidligere tatt til orde for at en bør begrense bruken av store fartøy i åpne fiskerier. I gruppe II (torsk, hyse og sei) var det ved begynnelsen av 2006 17 fartøy over 15 meter, mens det var 91 fartøy over 11 meter. Fiskeridirektoratet mener man vil være tjent med å beholde gruppe II som en åpen gruppe for små kystfartøy. Gruppe II kan på en god måte tjene som en rekrutteringsvei for unge fiskere som vil prøve seg som fiskere på eget fartøy uten å måtte investere i deltakeradgang i gruppe I. Videre kan en åpen gruppe II fungere som en retrettsvei for eldre fiskere som ønsker å avslutte sin yrkeskarriere på et lite fartøy.

Forutsetningen for at gruppe II skal kunne tilby et noenlunde driftsgrunnlag for fartøyene er at man klarer å begrense antall store fartøy i gruppe II. Fiskeridirektoratet har derfor anbefalt overfor Fiskeri- og kystdepartementet at gruppe II lukkes for nye fartøy over en viss størrelse. Dette er imidlertid en sak som trenger utredning og høring, vi vil derfor komme tilbake på et senere tidspunkt med forskriftsforslag med hensyn på lukking av gruppe II for fartøy over en viss størrelse. Det vil imidlertid også være hensiktsmessig å utforme reguleringene slik at ikke disse motivere til utskiftning i retning av større fartøy. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at kvotestigen endres for fartøy i gruppe II.

Den enkleste tilnærmingen vil være å gi lik kvote for alle, uavhengig av fartøyets størrelse. Da vil det ikke ligge noe motivasjon til å skifte til større fartøy for å få større kvote. Tvert imot kan det oppmuntre til å skifte til et mindre fartøy.

Et annet alternativ kan være å ta vekk øverste trinn i dagens stige, eventuelt i tillegg gjøre stigen flattere.

Ut fra en tanke om at større fartøy krever større mannskap, kan det argumenteres for at kvoten bør være økende med økende fartøystørrelse. På et fartøy på 8 meter er man oftest alene om bord, mens en på et fartøy over 10 meter gjerne finner det forsvarlig å være 2 eller flere mann om bord. For å kunne lønne en ekstra mann kan det argumenteres for at kvoten bør være større for et fartøy med 2 mann om bord i forhold til et fartøy som kan håndteres forsvarlig med bare en mann om bord.

Et tredje alternativ er å fortsette med samme opplegg som vi har i inneværende år.

Dersom en fortsatt skal benytte en stige i gruppe II, kan kvotene beregnes som i tabellen under.

Tabell 23: Mulige fartøykvoter i gruppe II i 2007:

Fartøylengde	75 % av samlekvote pr 01.01.06	Kvotefaktor, 2006	Forslag kvotefaktor 2007	Fartøykvoter 2007
Under 8 m	11,6	1,0	1,0	11
8 – 9,99 m	16,2	1,4	1,4	15,4
10 – 14,99 m	18,5	1,6	1,6	17,6
15 – 27,9 m	22,1	1,9	1,6	17,6

Fiskeridirektøren foreslår at en legger til grunn samme kvotestige i gruppe II som i inneværende år, men at man tar vekk øverste trinn.

Fiskeridirektøren foreslår fartøykvoter som vist i tabellen over.

4. GENERELT OM HYSE

4.1. FISKET I 2005.

Tabell 24 gir en oversikt over oppfisket kvantum hyse ved årsslutt i 2005.

Tabell 24: Status ved årsslutt 2005.

Grupper	Gruppekvote	Landet kvantum	Rest	Utnyttelse, %
Konvensjonelle	40.486	35.831	4.655	88,5 %
Trål	24.814	24.479	335	98,6 %
Forskning		640		
Sum	65.300	60.950	4.350	93,3 %

4.2. FISKET I 2006.

4.2.1. Kvotesituasjonen i 2006.

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (24. - 28. oktober 2005) var det enighet om følgende: Totalkvoten for 2006 ble fastsatt til 120.000 tonn. Av denne kvoten ble det avsatt 5.400 tonn til tredjeland. Det resterende kvantum på 114.600 ble delt likt mellom Norge og Russland. Etter en overføring på 4.500 tonn til Norge fra Russland ble fordelingen av hysekvotene som følger:

Tabell 25: Kvotesituasjonen i 2006.

Land	Kvote
Norge:	61.800 tonn
Russland:	52.800 tonn
Tredjeland:	5.400 tonn
Sum:	120.000 tonn

I tillegg til den norske kvoten legges et kvantum norsk kysthyse på anslagsvis 5.000 tonn, slik at den norske kvoten av hyse nord for 62°N i 2006 er 66.800 tonn.

Av den norske kvoten ble det avsatt 25.384 tonn (38%) til trålerne og 41.416 tonn (62%) til den konvensjonelle flåten.

Etter brevveksling i månedsskiftet juni/juli mellom Norge og Russland ble TAC for hyse økt med 1.700 tonn, 850 tonn til Russland og 850 tonn til Norge. Ny norsk totalkvote etter overføringen er 67.650 tonn. Dette fordeler seg med 25.707 tonn til trål og 41.943 tonn til konvensjonelle fartøy.

4.2.2. Utviklingen i fisket i 2006.

Pr. 5. november var følgende kvantum hyse registrert landet i de ulike salgslag:

Tabell 26: Landet fangst fordelt på salgslag pr. 5. november.

	Konvensjonelle:	Trål:	Sum:
Norges Råfisklag:	22.170	18.105	40.275
Sunnmøre og R. Fiskesalslag:	4.835	8.643	13.478
Vest-Norges Fiskesalslag:	1.572	9	1.581
Nullsedler/NSL/Andre:	2	2	4
Sum:	28.579	26.759	55.338
Kvote:	41.943	25.707	67.650
Restkvote:	13.364	- 1.052	12.312

4.3. BESTANDSSITUASJONEN.

Hysebestanden er regnet for å ha god reproduksjonsevne. På grunn av omfattende revidering av data og betydelig urapporterte fangster er bestandsvurderingen usikker. Det foreligger derfor ikke beregninger av gytebestand og fiskedødelighetsrater. Bestandsvurderingen regnes likevel å kunne indikere trender i gytebiomasse. Toktdata tyder på at det kommer flere sterke rekrutterende årsklasser.

Økningen i gytebestanden de siste årene (2001-2004) har muliggjort fangster på rundt 130.000 tonn (inkludert urapporterte fangster). I fravær av holdbare bestandsvurderinger, og siden det har vært en økning i bestandsnivået, tilrår ICES å holde fangstene under dette nivået.

Bestandsvurderingen i år viser betydelige endringer i nivåene på totalbiomasse, gytebiomasse og fiskedødelighetsrater i forhold til bestandsvurderinger utført tidligere år. Dette skyldes revidering av biologiske data, en endring i hvordan bestanden er definert og en endring i fangstdata. Endringene består blant annet av at man har inkludert området mellom 62°N og 67°N. Bestanden har tidligere vært definert til å være nord for 67°N. Området mellom 62°N og 67°N har hittil gitt opphav til en kvote på 5000 tonn kysthyse, som er blitt lagt til den norske kvoten av nordøstarktisk hyse.

4.4. KVOTESITUASJONEN I 2007 - FORDELING AV DEN NORSKE KVOTEN.

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (29. oktober – 4. november 2006) ble det enighet om følgende: Totalkvoten for 2007 fastsettes til 144.400 tonn. Av denne kvoten avsettes 6.900 tonn til tredjeland. De resterende 137.500 tonn deles likt mellom Norge og Russland.

Etter en overføring på 4.500 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av hysekvoten som følger:

Tabell 27: Kvotesituasjonen for 2007.

Land	Kvote
Norge:	73.250 tonn
Russland:	64.250 tonn
Tredjeland:	6.900 tonn
Sum:	144.400 tonn

I tillegg kan inntil 5.600 tonn, 2.800 til Russland og 2.800 tonn til Norge disponeres til forsknings- og forvaltningsformål.

Det er søkt om 2.050 tonn til forsknings- og undervisningskvoter i 2007.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 2.000 tonn til forsknings- og forvaltningsformål i 2007.

Dersom man avsetter 2.000 tonn til forsknings- og undervisningskvoter vil disponibel kvote av nordøstarktisk hyse for norske fiskere være 74.050 tonn.

Siden området bestanden er definert for er utvidet til også å inkludere det området man tidligere fastsatte en kvote for norsk kysthyse, anses dette kvantumet å inngå i kvoteanbefalingen for 2007. Det blir dermed ikke fastsatt en egen kvote for kysthyse.

Norges Fiskarlags Landsmøte vedtok i 2001 et forslag til ressursfordeling som gir en trålandel på 38 %. Dette vil gi en gruppekvote til trålerne på 28.139 tonn, mens konvensjonelle fartøy kan fiske inntil 45.911 tonn.

Fiskeridirektøren vil tilrå at en følger Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01. Dette innebærer at trål får en gruppekvote på 28.139 tonn (38%), mens konvensjonelle fartøy får en gruppekvote på 45.911 tonn (62%).

5. REGULERING AV FISKET ETTER HYSE MED KONVENSJONELLE REDSKAP.

5.1. ERFARINGENE FRA REGULERINGENE I 2006.

Gruppekvoten for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap er som nevnt 41.943 tonn i år, hvorav fartøy under 28 meter kan fiske inntil 34.393 tonn (82%) og fartøy over 28 meter kan fiske inntil 7.550 tonn (18%).

5.1.1. Fartøy på 28 meter og over

Gruppekvoten for fartøy på 28 meter og over er på 7.550 tonn. Fartøy på 28 meter og over var i utgangspunktet regulert med en fartøykvote på 95 tonn for fartøy som har en kvotefaktor på 1,0. Basert på sum antall kvotefaktorer i gruppen pr 26.10.06 (88,6 kvotefaktorer) innebærer dette en overregulering på 11,5 %. I utgangspunktet hadde man lagt til grunn en høyere overregulering, men som følge av avkortingen av kvotefaktorene ved overgang fra enhetskvoteordning til strukturkvoteordning ble overreguleringen lavere enn forutsatt. Kvotene måtte derfor justeres for denne strukturgevinsten. 9. juni ble det gitt en tilleggskvote

på 30 tonn. Inkludert tillegget ble fartøyenes disponible kvote 125 tonn for fartøy som har kvotefaktor 1,0. Dette innebar en overregulering på 46,6 %. Tilleggskvoten er senere økt med 15 tonn 8. september, 20 tonn 3. oktober og 30 tonn 15. november. Disse tilleggene er gitt som følge av at en ønsker å legge til rette for at den norske totalkvoten av hyse skal bli oppfisket.

Pr. 5. november er det landet 7.569 tonn. Gruppekvoten er således overfisket med 19 tonn.

5.1.2. Fartøy i gruppe I mellom 15 og 27,9 meter.

Fartøy med hjemmelslengde fra og med 15 meter til og med 20,9 meter har en gruppekvote på 9.156 tonn. Fartøy med hjemmelslengde fra og med 21 meter til og med 27,9 meter har en gruppekvote på 5.059 tonn.

Fisket var fra årets begynnelse regulert med like fartøykvoter på 50 tonn. Som følge av en svakere utvikling i gruppen mellom 15 og 20,9 meter enn forventet ble det gitt en tilleggskvote på 25 tonn den 27. mars. 9. juni ble fartøykvotene opphevet, fra og med 9. juni har det således vært et fritt fiske for denne fartøygruppen.

Tabell 28: Pr 5. november er det fisket følgende kvanta.

Gruppe:	Gruppekvote	Fangst	Rest
15 – 20,99	9.156	6.756	2.400
21 – 27,99	5.059	3.319	1.740
Sum	14.215	10.075	4.140

5.1.3. Fartøy med samlekvote i gruppe I og gruppe II

Erfaringene med samlekvoteregulering er beskrevet under punkt 3.1.2.1. og 3.1.3.

5.2. REGULERINGSFORSLAG FOR 2007.

5.2.1. Minstemålsproblematikk

Fiskeridirektøren er ved flere anledninger gjort oppmerksom på at fisket etter hyse nord for 62°N er sterkt hemmet av undermåls fisk, og at dette fører til vansker med å opprettholde kontinuiteten i fisket i enkelte områder. Gjeldende minstemål for hyse er 44 cm nord for 64°N og 27 cm sør for denne grensen. Ved fiske etter torsk, hyse og sei med trål og konvensjonelle redskap nord for 62°N er det adgang til å ha til sammen 15 % torsk, hyse og sei under minstemål i antall i de enkelte fangster. For å begrense fisket av blant annet torsk, hyse og sei under minstemål, kan Fiskeridirektoratet forby fiske etter disse artene i visse områder nord for 62°N. Et område av varierende størrelse mellom Kongsfjorden og Varangerfjorden har således i lengre tid vært stengt for fiske etter torsk og hyse med fløyline på grunn av innblanding av undermåls fisk.

På bakgrunn av erfaringer fra gjennomførte prøvetakninger i området Kongsfjorden og Varangerfjorden, er det Fiskeridirektoratets oppfatning at en etter gjeldende minstemål

antakelig må godta innblanding av undermåls fisk på minst 30 % for at området skal kunne åpnes for fiske.

Havforskningsinstituttet (HI) er forespurt om en vurdering av om gjeldende minstemål er optimal ut fra dets formål, om hvilke bestandsmessige konsekvenser det vil kunne ha å eventuelt redusere minstemålet eller å akseptere økt innblanding av undermåls hyse. Det er også bedt om en vurdering av om bestandens alderssammensetning mv er slik at det over lengre tid må forventes tilsvarende problemer knyttet til gjennomføringen av fisket etter gjeldende minstemål.

For å belyse dagens situasjon i hysefisket har HI sett på data innsamlet fra instituttets egne tokt i områdene 00, 03, 04 og 05 i perioden januar – september 2006. HI påpeker at generelt er vekstmønsteret for hyse områdeavhengig, hvor en typisk ser at fisken som er i øst har hatt dårligere vekstforhold enn fisken i vest. Denne forskjellen er tydelig og har ikke endret seg nevneverdig de senere år (2004-2006). I tillegg er veksten på hyse variabel fra år til år, hvor det nå har vært noen år med noe mindre vekst for noen aldersgrupper. Fangstene viser endringer i alderssammensetningen, og dermed størrelsessammensetningen, spesielt ved at innslaget av 4-åring (og 7-åring) er stort i område 03, 04 og 05. Siden 4-åringene lengst øst har mindre vekst enn de i vest, er problemet med høy innblanding av undermåls fisk spesielt stort i Øst-Finnmark. Med dagens vekstmønster vil de fleste av 4-åringene være over minstemålet om 1 – 2 år.

Resultater både fra tokt og beregninger fra ICES viser at det nå har vært flere år med god rekruttering på hyse. Det viser seg at dødeligheten på hyse fra larver til den kommer inn i fisket som 3-åring varierer mye. Det er derfor ingen garanti for at sterke årsklasser kommer inn i fisket, selv om forutsetningene er tilstede for at dette kan skje. Dersom vekstmønsteret holder seg, sammen med den observerte øst-vest gradienten i vekst, er det i følge HI sannsynlig at innblanding av hyse under minstemål kommer til å bli et problem spesielt i Øst-Finnmark i noen år fremover.

Langtidsutbyttet fra bestanden vil reduseres dersom fiskedødeligheten økes på de yngste aldersgruppene. HI vil ikke på generelt grunnlag anbefale at regelverket endres slik at det aksepteres høyere innblanding av undermåls fisk i forhold til minstemålet på hyse. Dersom en likevel bestemmer seg for å endre minstemålsbestemmelsene, tilrår instituttet at endringene kun bør omfatte område 03 (Øst-Finnmark). Det bør videre settes en fangstbegrensning, slik at andel av totalfangsten for område 03 i forhold til TAC ikke økes (11 % i 2005).

Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av informasjonen fra HI tilrå at en gjør tiltak for å sikre et fortsatt linefiske etter hyse i Øst-Finnmark i årene framover. Linefisket i Øst-Finnmark er et tradisjonelt fiske som vil kunne forsvinne helt eller delvis dersom dagens regelverk opprettholdes. Tiltakene må imidlertid være balanserte slik at man ikke reduserer langtidsutbyttet fra hysebestanden i for stor grad. Etter Fiskeridirektørens mening er det mest hensiktsmessig å gjøre dette gjennom å tillate økt innblanding av torsk, hyse og sei under minstemål. Endringen bør kun gjelde i fisket etter hyse med flyteline i område 03 (Øst-Finnmark). Når det gjelder størrelsen på innblandingsandelen, så viser enkelte toktrapporter fra Overvåkningstjenesten for fiskefelt at innblandingen kan være over 50 %. Det er imidlertid ikke ønskelig å tillate fiske under slike forhold. Etter Fiskeridirektørens oppfatning bør en prøve med en midlertidig innblandingsandel på inntil 30 %.

Fiskeridirektøren foreslår at Fiskeridirektøren gis fullmakt til i perioder å endre maksimum tillatt innblanding av torsk, hyse og sei under minstemål i område 03 (Øst-Finnmark) i fisket etter hyse med flyteline for å sikre gjennomføringen av fisket.

5.2.2. Fartøy på 28 meter og over.

Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 foreslår at 18% av den konvensjonelle kvoten tildeles fartøy på 28 meter og over. Dette er det samme som denne fartøygruppen har hatt i år.

Fiskeridirektøren foreslår i tråd med dette at fartøy på 28 meter og over blir tildelt en kvote på 8.264 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at man på bakgrunn av erfaringer med refordelinger de siste årene legger til grunn en noe høyere overregulering fra årets begynnelse. I 2006 var overreguleringen beregnet til 23 %, men på grunn av struktureringer som ble gjennomført viste det seg at den reelle overreguleringen i utgangspunktet bare var 11,5 % . En overregulering på 25 % tilsier en fartøykvote på 116 tonn i 2007.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket for fartøy på 28 meter og over reguleres med en generell fartøykvote og at denne settes til 116 tonn.

5.2.3. Fartøy i gruppe I.

Fiskeridirektøren legger til grunn at gruppe I får samme kvoteandel som i inneværende år, dvs 74%, noe som gir en gruppekvote på 33.974 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppe I får en gruppekvote på 33.974 tonn.

Fiskeridirektøren viser til diskusjonen under torsk og foreslår at en viderefører Finnmarksmodellen også for hyse.

Forutsetningen ved de tidligere strukturordningene; kondemneringsordning for fartøy under 15 meter og strukturvoteordningen for fartøy over 15 meter, var at strukturgevinsten skulle komme de øvrige fartøyene i lengdegruppen til gode. Strukturgevinster som foreløpig ikke er tatt høyde for må tas høyde for forut for reguleringene i 2007.

Tabell 29: Strukturgevinster hyse.

Lengdegrupper:	Antall deltakeradganger pr 15.11.06	Herav struktur/kondemnering
Under 10 meter	808	140 ¹
10 – 14,99 meter	1.367	72 ¹
15 – 20,99 meter	359	96 ²
21 – 27,99 meter	211	63 ²
Sum	2745	371

¹ Kondemnerte fartøy, 100% tilfaller fellesskapet

² Strukturerte fartøy, 20% tilfaller fellesskapet

Det er 2 flere deltakeradganger enn på samme tid i fjor, noe som skyldes klagesaker.

Forutsetningen ved kondemneringsordningen for fartøy under 15 meter og strukturkvoteordningen for fartøy på 15 meter og over er at strukturgevinsten skal komme de øvrige fartøyene i lengdegruppen til gode.

Fiskeridirektøren foreslår at strukturgevinsten fordeles ved å foreta en justering av kvotefaktorene slik det fremgår av tabellen nedenfor.

Tabellen nedenfor viser eksisterende og nye kvotefaktorer hvor strukturgevinstene er tatt høyde for. Som følge av at torsk og hyse/sei har ulik skjæringsdato hva gjelder hjemmelslengde vil kvotestigene for torsk, hyse og sei utvikle seg ulikt med hensyn på de nye kvotefaktorene som følger av struktureringen. De nye kvotefaktorene for fartøy under 15 meter for hyse, (tabell 30) er således forskjelling fra de nye kvotefaktorene for torsk, (tabell 14).

Tabell 30: Nye kvotefaktorer hyse.

Hjemmelslengde	2006		2007	
	Dagens kvotefaktorer	Sum Kvotefaktorer	Nye kvotefaktorer	Sum nye kvotefaktorer
Under 7 m	1,13	39,55	1,18	36,58
7 – 7,9	1,34	97,82	1,39	93,13
8 – 8,9	1,59	329,13	1,65	328,35
9 – 9,9	1,96	748,72	2,04	756,84
Sum		1215,22		1214,90
10 – 10,9	2,15	1502,85	2,18	1495,48
11 – 11,9	2,63	239,33	2,67	242,97
12 – 12,9	3,13	666,69	3,17	668,87
13 – 13,9	3,79	363,84	3,84	353,28
14 – 14,9	4,31	926,65	4,37	939,55
Sum		3699,36		3700,15
15 – 20,9	7,62	2668,52	7,83	2666,9
21 – 27,9	7,62	1551,43	7,83	1559,74

Det vises til diskusjonen om hjemmelslengde og faktisk lengde under torsk, nedenfor følger tabeller som viser hjemmelslengde og faktisk lengde:

Tabell 31: Gruppekvoter 2007, basert på hjemmelslengde:

Lengdegrupper	Andel	Gruppekvote
Under 10 meter	13,4 %	4.553
10 – 14,9 meter	40,8 %	13.861
15 – 20,9 meter	29,5 %	10.022
21 – 27,9 meter	16,3 %	5.538
Sum	100 %	33.974

Tabell 32: Gruppekvoter 2007, basert på faktisk lengde pr 15.11:

Lengdegrupper	Andel	Gruppekvote
Under 10 meter	13,9 %	4.723
10 – 14,9 meter	41,4 %	14.065
15 – 20,9 meter	22,8 %	7.746
21 – 27,9 meter	21,9 %	7.440
Sum	100	33.974

Fiskeridirektøren foreslår at fartøyene innplasseres i grupper etter faktisk lengde.

Det antas å være rom innenfor gruppekvotene til å ha et fritt fiske etter hyse for fartøy under 15 meter i gruppe I. Dersom det likevel er ønskelig med en samlekvoteregulering vises det til diskusjonen under torsk.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 15 meter i gruppe I gis et fritt fiske etter hyse innenfor gruppekvoten.

For fartøy over 15 meter vil Fiskeridirektøren foreslå romslige maksimalkvoter med en garantert andel.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvoten for fartøy mellom 15 og 28 meter settes til 75 tonn, hvor 50 tonn kan betraktes som en garantert andel.

5.2.4. Regulering av fartøy i gruppe II

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i gruppe II får tilsvarende andel av konvensjonell kvote som i inneværende år, dvs 8 %. Dette utgjør 3.673 tonn.

I år har fartøy i gruppe II blitt regulert med samlekvoter av torsk, hyse og sei. På grunn av relativt store hyse- og seikvoter i forhold til torskekvotene foreslår Fiskeridirektøren at en midlertidig går vekk fra samlekvote som reguleringsprinsipp.

Dersom en skulle ønske å videreføre samlekvote som reguleringsprinsipp er det naturlig å videreføre samme opplegg som i inneværende år, justert for endringene i gruppekvotene.

Fiskeridirektøren foreslår at en for 2007 går vekk fra samlekvotemodellen.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i gruppe II gis et fritt fiske innenfor gruppekvoten.

6. REGULERING AV TRÅLFISKE ETTER TORSK OG HYSE

6.1. OVERSIKT OVER REGULERINGEN I 2006

6.1.1. Torsk og hyse

Trålnes gruppekvote av torsk er vanligvis fordelt som fartøykvoter uten overregulering, mens fartøykvoter av hyse overreguleres med 10%.

Som følge av strukturgevinst i forbindelse med strukturkvoteordningen, var det nødvendig å øke trålnes kvoter av torsk og hyse for å sikre at trålnes gruppekvoter skal bli oppfisket. 21. juli ble således trålnes torskekvoter økt for å ta høyde for strukturgevinst som ikke var tatt høyde for ved årets begynnelse. Etter kvoteøkningen 21. juli er torskekvote overregulert med 1,4 %.

Hysekvotene var i utgangspunktet ment å være overregulert med 10 %, pga av strukturgevinst som det ikke var tatt høyde for var kvotene kun overregulert med 3,2 % før 21. juli. Tillegget som ble gitt 21. juli ga en samlet overregulering på 34 %. Refordelingene 8. september (50 tonn), 3. oktober (20 tonn) og 15. november (60 tonn) er gitt for å sikre at den norske totalkvoten av hyse blir oppfisket.

6.1.2. Regulering av seitrålerne

Seitrålerne har i år avsetninger på 750 tonn torsk og 750 tonn hyse til dekning av bifangst. Fra årets begynnelse var det et tak på hvor mye bifangst et fartøy kunne ta av torsk og hyse. Taket var satt til 120 tonn. Det ble økt til 160 tonn i løpet av året.

Pr 5. november har seitrålerne landet 183 tonn torsk og 686 tonn hyse.

6.2. REGULERINGEN I 2007.

Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 vedrørende forslag til trålstige innebærer at trålnes gruppekvote i 2007 for torsk vil utgjøre 29,56 % og for hyse 38 %.

Trålnes gruppekvote av torsk vil utgjøre 56.903 tonn. Gruppekvoten av hyse vil ut fra en andel på 38 % utgjøre 28.139 tonn.

I år er det avsatt 750 tonn torsk og 750 tonn hyse til dekning av seitrålnes bifangst av torsk og hyse.

Fiskeridirektøren foreslår at det fortsatt avsettes 750 tonn torsk og 750 tonn hyse til seitrålerne.

Det er i dag fastsatt et tak på bifangst av torsk og hyse. For en del fartøy som har strukturkvote er taket et problem siden det er satt pr fartøy og således ikke tar hensyn til fartøyets kvotegrnlag av sei. Det antas at kvotegrnlaget av sei og dermed fangstmengden

sei har sammenheng med mengde bifangst av torsk og hyse et fartøy har behov for. Fra Møre Trållag har en mottatt to forslag til løsninger, det ene er å heve taket slik at fartøyene som har strukturkvote får mindre problemer, det andre er å vurdere å redusere bifangsten av hyse og torsk til 15- 20 % pr tur og at taket blir tatt ut av forskriften.

Fiskeridirektøren vil foreslå at en beholder dages bifangstregler, men at taket på bifangst av torsk og hyse økes noe. I inneværende år ble taket økt i løpet av året fra 120 tonn til 160 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med seitråltillatelse som er over 130 BRT, i perioden 1. januar til 30. april kan ta en samlet bifangst av torsk og hyse på inntil 30%. For fartøy med seitråltillatelse som er under denne grensen settes prosentsatsen til 40% i samme tidsrom. Resten av året kan alle fartøy med seitråltillatelse ha inntil 10% samfengt bifangst av torsk og hyse.

Fiskeridirektøren foreslår at det for seitrålerne i utgangspunktet settes et tak pr fartøy på 160 tonn bifangst av torsk og hyse.

Avsetningen til seitrålerne innebærer at torsketrålernes andel av gruppekvoteene i 2007 blir henholdsvis 56.153 tonn torsk og 27.389 tonn hyse.

En eventuell distriktskvoteordning må tas høyde for ved fastsettelse av kvoteenheten. Fiskeridirektøren legger til grunn at samme kvantum fra torsketrål sin gruppekvote som i inneværende år avsettes til en eventuell distriktskvoteordning i 2007, det vil si 1.896 tonn.

Fiskeridirektøren vil foreslå at samtlige stortrålere, som de foregående år, behandles likt ved fordelingen, mens småtrålerne får tildelt kvote i forhold til de differensierte faktorer som har vært lagt til grunn tidligere år.

Fartøykvotene på torsk fordeles uten overregulering, mens det legges inn en liten overregulering på hyse.

7. ANDRE REGULERINGSTILTAK

7.1 KYSTTORSKVERN

Med kysttorsk menes torsk som ikke kan kategoriseres som nordøstarktisk torsk. Kysttorsk omfatter således både det vi omtaler som fjordtorsk og det som ofte kalles vandrende kysttorsk, banktorsk eller oppsigstorsk. Norsk kysttorsk er sannsynligvis sammensatt av et stort antall bestandskomponenter langs hele kysten fra 62°N til og med Varangerfjorden.

Bestanden av norsk kysttorsk har i følge havforskerne avtatt sammenhengende siden 1994. ICES tilrår at det blir utarbeidet en plan for gjenoppbygging av bestanden, og at det ikke blir åpnet for fiske i 2007.

Fiskeri- og kystdepartementet nedsatte den 15. mai 2006 en gruppe bestående av representanter fra næringen, Sametinget og Naturvernforbundet. Gruppen fikk i mandat å drøfte gjeldende reguleringsopplegg for kysttorsk, og å komme med forslag til tiltak for vern for årene 2007 – 2010 med evaluering og tilråding for hvert enkelt år i perioden. I mandatet

står det at gruppens innstilling skal være innspill til reguleringstiltak for kommende år og skal sendes på egen høring forut for behandling i reguleringsmøte/råd hver høst.

Kysttorskgruppens rapport med forslag til reguleringstiltak for kysttorsk for 2007 ble sendt på høring 13. oktober med høringsfrist 24. november. På Reguleringsmøtet vil det bli gitt en oppsummering av innkomne høringsuttalelser.

Kysttorskgruppen har foreslått følgende reguleringstiltak for 2007:

- Videreføring av fjordlinjene med noen justeringer og suppleringer.
- Forbud for fartøy over 15 meter å fiske etter torsk innenfor fjordlinjene.
- Forbud mot fiske med snurrevad og flytegarn innenfor fjordlinjene. Fartøy under 15 meter kan fiske innenfor fjordlinjene med snurrevad fra og med 15. mai og ut året.
- Snurrevadfartøy kan uavhengig av lengde fiske etter flyndre innenfor fjordlinjene fra og med 15. mai til og med 30. september. Det skal stilles spesielle krav til utformingen av snurrevaden.
- Forbud mot å bruke bunn garn som er høyere enn 12 meter målt på strukket maske innenfor fjordlinjene fra og med 1. januar til 15. mai. (60 maskers høyde).
- Forbud mot mer enn 5 % bifangst av torsk i fisket etter andre arter innenfor fjordlinjene
- Forbud mot at fartøy over 21 meter fisker etter torsk med konvensjonelle redskap innenfor grunnlinjen. Fra og med 1. januar til og med 30. juni skal det likevel være tillatt i fiske inntil fjordlinjene i statistikkområde 03 og 04. Fra og med 1. januar til og med 10. april skal det være tillatt å fiske inn til fjordlinjene i statistikkområde 00, 05, 06 og 07. Det skal også være tillatt å fiske inn til fjordlinjene i Lofoten oppsynsdistrikt i den perioden og i de områdene Lofotoppsynet er satt.
- Forbud mot mer enn 20 % bifangst av torsk ved fiske etter andre arter mellom grunnlinjen og fjordlinjene i den perioden fiske etter torsk er forbudt med fartøy over 21 meter i dette området, jf. strekpunktet ovenfor.
- Utvidelse av det særskilt vernede området ved Henningsvær, se kartvedlegg. Det åpnes for fiske med passive redskap/krokredskap i dette området for fartøy under 15 meter. Det skal ellers være stengt for fiske med fartøy over 15 meter og for alt fiske med flytegarn og snurrevad fra og med 1. januar til og med 30. juni. Områdets yttergrense skal være fjordlinje under Lofotoppsynet og andre halvår.
- Videreføring av gjeldende havdeling, herunder forbud mot å tråle innenfor 6 nautiske mil med unntak for visse fartøy som fra og med 1. april til og med 30. september kan tråle etter vassild inntil 4 nautiske mil av grunnlinjen mellom 64°00'N og 67°10'N, og for ferskfisktrålere som fra og med 15. april til og med 30. september kan fiske med trål i tre nærmere avgrensede områder ved kysten av Øst-Finnmark.
- Videreføring av ordningen med utførselskvote på 15 kg fisk eller fiskeprodukter samt en hel troféfisk.
- Innføring av minstemål på torsk i fritids- og turistfiske. Fritidsfiskeres muligheter til å fiske torsk for omsetning reduseres til 1000 kg per år.

De reviderte fjordlinjene er:

- Ny linje utfor Kiberg
- Ny linje utfor Berlevåg
- Linje Rolvsøysundet-Sørøy flyttet litt nord
- Ny linje utenfor Sørøyfjordene

- Ny linje utenfor Frakkfjord og Bergsfjord (Loppa)
- Ny linje utenfor Senjafjordene
- Linje i Andfjorden flyttet lenger ut
- Linjer i Hadsselfjorden flyttes utover
- Nye linjer nord og sør av Nappstraumen
- Stamsund-Skrova erstatter tidligere linjer ved Henningsvær
- Tysnes-Offersøy erstatter tidligere linjer lenger inne
- Linje i Skjørnfjorden (Ørlandet) flyttet lenger ut

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsmøtets eventuelle supplerende synspunkter til utsendte høringsnotat vedrørende vern av kysttorsk.

7.2. PÅSKESTOPP

Det ble også i år innført påskestopp i fisket etter torsk, hyse og sei. Stoppen varte fra lørdag 8. april klokken 17.00 til mandag 17. april klokken 16.00. For trålere og fartøy som fisker med snurrevad gjaldt stoppen til tirsdag 18. mars klokken 10.00. Nord for 70°20'N gjaldt forbudet kun innenfor 12 nautiske mil av grunnlinjene.

Forbudet gjaldt direkte fiske etter torsk og hyse. Stoppen innebar også et forbud mot bifangst av torsk, hyse og sei. Forbudet gjaldt imidlertid ikke direkte fiske etter sei. Ved direkte fisket etter sei var det videre tillatt med 10 % bifangst av torsk og hyse i vekt av de enkelte fangster og ved landing.

Begrunnelsen for at man innførte påskestopp i inneværende år var i hovedsak todelt; for å gi torsken ro under gytingen og fordi fiskere og ansatte i fiskeindustrien (og deres familier) ville kunne sette pris på en påskestopp.

Spørsmålet om påskestopp er hvert år gjenstand for diskusjon. Et flertall i Reguleringsrådet i 2005 ønsket ikke påskestopp i 2006, men det ble likevel fastsatt en slik. Erfaringsvis innebærer ikke en slik fastsettelse ro omkring spørsmålet, men fører med seg en økende aktivitet fra forskjellig hold for å få omgjort beslutningen etter hver som påsken nærmer seg. Denne aktiviteten kan igjen skape usikkerhet eller forventninger med hensyn til gjennomføring av ordningen med påskestopp.

For den konvensjonelle flåten har det som kjent vært fiskestopp i forbindelse med påsken mer eller mindre hvert år siden tidlig på åttitallet. Fra 1990 ble regelen også gjort gjeldende for trålerne. Begrunnelsen for påskestoppen var at vi i henhold til fiskeriavtalen mellom Russland og Norge var forpliktet til å iverksette tiltak for å bedre gyteforholdene.

Fiskeriavtalen mellom Russland og Norge legger fra og med 1995 ikke lenger føringer med hensyn til å iverksette tiltak for å bedre gyteforholdene, men begge parter er opptatt å sikre en god rekruttering til bestanden.

En påskestopp vil trolig forskyve fangstaktivitet fra en periode med dominans av nordøstarktisk torsk i fangstene til perioder med større innblanding av kysttorsk i fangstene.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsmøtets synspunkter på en eventuell påsestopp og hvilken utstrekning i tid og område en eventuell påsestopp skal ha.

8. KVOTEUTNYTTELSE VED SALG OG UTSKIFTING AV FARTØY

Etter gjeldende regulering kan hvert fartøy bare fiske og lande en kvote, med unntak av kvoter utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om enhetskvoter, rederikvoter eller andre spesielle kvoteordninger. Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy. Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret. Ved kvoteberegningen skal man ved utskifting ikke legge sammen både det som fartøyet har fisket og det som ny eier har fisket med andre fartøy. Man skal gjøre fradrag for det største av de to fangstkvantaene.

Bestemmelsene gjelder ikke for trålere. Bestemmelsen gjelder heller ikke for konvensjonelle fartøy på eller over 28 meter dersom den deltakeradgangen fartøyet etter salg eller utskifting skal fiske på grunnlag av, har dannet grunnlag for tildeling av rederikvote til og med 2005.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre reglene om kvoteutnyttelse ved salg og utskifting av fartøy.

9. UNGDOMSFISKEORDNINGEN

Ungdomsfiskeordningen ble lansert som en prøveordning i 1995. Denne gikk opprinnelig ut på at ungdom skulle gis adgang til å delta i et sommerfiske etter torsk og hyse. I en reguleringsordning hvor det ikke var tillatt for fritidsfiskere å selge sine fangster av torsk, ble ordningen sett på som en mulighet til å bli kjent med næringen og til å ha fiske som sommerjobb.

Ordningen omfattet i utgangspunktet ungdom mellom 15 og 25 år, og har vært gjeldende i skolens ferie.

I tillegg til de fordelene ungdom gis ved en slik ordning, kan ordningen også ha en motiverende effekt i forhold til rekrutteringen til yrket.

Det har tidligere vært reist kritikk mot ungdomsfiskeordningen at den er lett å omgå og at det i enkelte tilfeller dreier seg om et ordinært, men skjult næringsfiske.

Fiskeridirektøren ser at ungdomsfiskeordningen har en symbolsk betydning og at den også vil kunne ha en praktisk betydning dersom en innfører et omsetningsforbud av torsk i fritidsfiske eller videreføres en kvantumsbegrensning slik som i dag.

Fiskeridirektøren vil foreslå at ungdomsfiskeordningen videreføres i 2007.

TELEFAKS

FISKERIDIREKTORATET

Postadresse: Postboks 2009, Nordnes
5817 BERGEN
Kontoradresse: Strandgaten 229
Telefon: 55 23 80 00
Telefax: 55 23 80 90

THE DIRECTORATE OF FISHERIES

Postal address: P.O. Box 2009,
N-5817 BERGEN, NORWAY
Office address: Strandgaten 229
Telephone: + 47 55 23 80 00
Facsimile: + 47 55 23 80 90

Til/To
Fiskeri- og kystdepartementet

Nr./No.:
22 24 95 85

Vår/Our ref.:
Trond Ottemo

Tlf/Tel: 55 23 81 23

Dato/Date: 15.12.06

Side/Page 1 av 55

Tekst/Text:

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER TORSK, HYSE OG SEI NORD FOR 62°N, HERUNDER TILTAK FOR VERN AV KYSTTORSK

Vedlagt følger forslag til forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62°N, herunder tiltak for vern av kysttorsk.

Forslag til regulering av torsk, hyse og sei nord for 62°N ble behandlet i Reguleringsmøtet 28. – 29. november 2006. I det følgende er vesentlige merknader som ble fremsatt i møtet kort referert. Fiskeridirektøren opplyste i møtet at det i utgangspunktet ikke var nødvendig å gjenta innspill og forslag som organisasjonene hadde fremmet skriftlig i forkant. Gjengivelsen av organisasjonenes standpunkter må derfor ses i sammenheng med de skriftlige innspillene, som ikke er referert særskilt i det følgende.

Forskriftsforslag knyttet til minstemål på sei i notfisket og innblanding av småfisk i linefisket etter hyse vil bli ettersendt sammen med øvrige endringsforslag knyttet til utøvelsesforskriften.

Høringsuttalelser til kysttorskgruppens rapport er tilgjengelig på Fiskeridirektoratets internettsider.

Uttrykket ”faktisk lengde” har i diskusjonen om regulering av kystfartøyene vært nyttet ved siden av uttrykket ”hjemmelslengde” som parametere i omtalen av kvotene til det enkelte fartøy. Vi nevner for ordens skyld at det i forslaget til forskrift etter tradisjonelt mønster er

brukt begrepet ”største lengde”, og at dette tilsvarer det som i diskusjonen er benevnt ”faktisk lengde”.

I utkastet til kartvedlegg til forskriften er eksisterende fjordlinjer markert med rødt, Fiskeridirektørens forslag til nye fjordlinjer er svarte, og forslag fra høringsinstansene om endret fjordlinje i Nord-Troms, Breifjorden og Gavlfjorden er markert med blått. Kartkoordinater for de nye fjordlinjene vil kunne ettersendes.

For ordens skyld nevner vi også at det i forslaget her legges til grunn en garantert kvote av sei til fartøy i åpen gruppe på 9 tonn. Dette avviker fra den foreløpig oversendelsen herfra til departementet i går, og er gjort for å skape bedre sammenheng med de garanterte kvotene i lukket gruppe.

Med hilsen

Lisbeth W. Plassa
seksjonssjef

Trond Ottemo
rådgiver

1 REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I 2007

1.1 NORSK TOTALKVOTE OG AVSETNING TIL FORSKNINGS- OG DISTRIKTSKVOTEFORMÅL

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til at det i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (29. oktober - 4. november 2006) ble enighet om en totalkvote for 2007 på 424.000 tonn inkludert 21.000 tonn "Murmanskorsk". I tillegg kommer 21.000 tonn norsk kysttorsk. Det avsettes 58.000 tonn torsk til tredjeland. De resterende 387.000 tonn deles likt mellom Norge og Russland. Etter en overføring på 6.000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av torskekvoten som følger:

Tabell 1: Kvotesituasjonen for 2007.

Land	Tonn
Norge:	199.500 tonn
Russland:	187.500 tonn
Tredjeland:	58.000 tonn
Sum:	445.000 tonn

Av dette kan inntil 16.000 tonn, 8.000 tonn til Russland, hvorav 1.000 tonn "murmanskorsk" og 8.000 tonn til Norge, hvorav 1.000 tonn kysttorsk, disponeres til forsknings- og forvaltningsformål. Dette innebærer at TAC av nordøstarktisk torsk for 2007 inklusiv avsetning til forsknings- og forvaltningsformål er 424.000 tonn.

Forskningskvotene har tradisjonelt blitt tildelt hovedsakelig institusjoner med ansvar for forvaltningsrettet forskning og overvåkning. Fordelingen av kvoter har skjedd med utgangspunkt i søknader fra institusjonene med redegjørelse for kvotebehovene påfølgende år for ulike fiskeslag. I tillegg har det blitt avsatt et mindre kvantum som Fiskeridirektoratet har kunne fordele på grunnlag av søknader fremsatt i løpet av reguleringsåret (bufferkvote). Det har også blitt avsatt et kvantum for tildeling til videregående skoler som underviser i fiske- og fangstrelaterte fag.

I år har Fiskeridirektoratet gjennom kunngjøring i pressen fastsatt en frist for å søke om forskningskvote for 2007. Fristen ble satt til 27. oktober 2006, og gjaldt både offentlige og private aktører. Det har kommet inn søknader om å få tildelt til sammen vel 7.000 tonn. I tillegg kommer behovet for å ha et kvantum i reserve.

Avtalen med Russland åpner for å øke kvoten til forsknings- og forvaltningsformål fra 7.000 tonn til 8.000 tonn.

Fiskeridirektøren la frem forslag om å videreføre årets forskningskvote på 7.000 tonn også i 2007. Det kom ikke innsigelser mot dette i møtet.

Fiskeridirektøren la videre til grunn at det etter at prøveordningen for 2006 er evaluert vil bli vurdert om en skal videreføre distriktskvoteordningen, og om den eventuelt skal justeres. Det vil imidlertid være behov for å avsette et kvantum til en eventuell distriktskvoteordning ved fastsettelsen av reguleringsopplegget for 2007. Dersom en velger å ikke videreføre en

distriktskvoteordning, vil det avsatte kvantum kunne refordeles innenfor det ordinære reguleringsopplegget.

Fiskeridirektøren la videre frem foreslag om at en foreløpig avsetter samme kvantum som i år til en distriktskvoteordning for 2007. En legger til grunn samme fordeling på grupper som i inneværende år.

Norges Fiskarlag uttrykte tvil om formålet med distriktskvoteordningen blir realisert. Fangsten skal leveres fersk, og dette utelukker en rekke fartøy og bedrifter fra å delta. Ordningen bør derfor evalueres før en ny ordning fastsettes for neste år.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren foreslår en disponibel kvote for norske fiskere på 192.500 tonn, med en avsetning på 7.000 tonn til forskningsformål i tillegg.

Når det gjelder distriktskvote, så er det Fiskeridirektørens oppfatning at en ikke kan vente på ferdigstillingen av en evaluering av distriktskvoteordningen før en tar stilling til om det skal avsettes en kvote for dette formålet i 2007. Det er derfor lagt til grunn en foreløpig avsetning av samme kvantum som inneværende år til distriktskvoter for 2007: 964 tonn til konvensjonelle fartøy mellom 15 og 21 meter, 624 tonn til konvensjonelle fartøy mellom 21 og 28 meter og 1.896 tonn til trålere.

1.2 FORDELING AV DEN NORSKE TOTALKVOTEN MELLOM KONVENSJONELLE FARTØY OG TRÅLERE

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til at det som grunnlag for fordeling av den norske kvoten av torsk ble vedtatt følgende stige på Norges Fiskarlags Landsmøte i 2001:

- Ved en norsk totalkvote på mindre enn 130.000 tonn får konvensjonelle redskaper 72% av totalkvoten, mens trålerne får 28 %.
- Ved en norsk totalkvote på 130.000 tonn og høyere utvikles gruppenes prosentandeler lineært til ved en norsk totalkvote på inntil 330.000 tonn, og fordeles med 67 % til konvensjonelle redskaper og 33 % til trål.
- Ved en norsk kvote på 330.000 tonn og høyere fordeles gruppenes andeler tilsvarende som ved 330.000 tonn, med 67 % til konvensjonelle redskaper og 33 % til trålerne.

Landsmøtet la til grunn at kvoten av norsk kysttorsk skal inngå i beregningsgrunnlaget for fordelingen mellom konvensjonelle fartøyer og trål. Siden den norske kvoten er 192.500 tonn betyr dette at gruppenes prosentandeler skal utvikles lineært.

Fiskeridirektøren foreslo at en for 2007 følger Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 om fordelingen av den norske kvoten.

Norges Kystfiskarlag ønsker å fordele den norske totalkvoten med 30 % til havfiskeflåten (trålere og konvensjonelle fartøy over 28 meter) og 70 % til kystflåten (fartøy under 28 meter). Laget ønsker dessuten at det i fiskeriforhandlinger legges vekt på å finne løsninger som sikrer at kvantum som ellers ville kommet norsk kystflåte til gode, trekkes ut av byttebalansen og i sin helhet tilfaller kystflåten.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren foreslår at en for 2007 følger Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 om fordelingen av den norske kvoten. Dette innebærer at konvensjonelle redskaper får 70,44 % og trål 29,56 %. Dette betyr 135.597 tonn til konvensjonelle redskaper og 56.903 tonn til trål.

1.3 REGULERING AV FARTØY SOM FISKER MED KONVENSJONELLE REDSKAP

1.3.1 Fartøy på 28 meter og over

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren foreslo at fartøy på eller over 28 meter største lengde reguleres med fartøykvoter innenfor en egen gruppekvote.

Fiskeridirektøren foreslo videre at en følger Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 hvor det foreslås at andelen av den konvensjonelle gruppekvoten for fartøy på eller over 28 meter største lengde settes til 12,81%, dvs 17.370 tonn.

Fartøy i denne gruppen har sine tildelte kvotefaktorer og det var derfor bare nødvendig å fremme forslag om kvoteenhet for denne fartøygruppen, dvs hvor stor kvote et fartøy med kvotefaktor lik 1,0 vil ha i 2007. Erfaringsvis utnytter alle fartøy sine fartøykvoter, det er således ikke behov for å legge inn overregulering av betydning. Dersom kvoteenheten settes til 193 tonn innebærer dette en overregulering på 2,4 %. Pr 12. oktober 2006 er det til sammen 92,2 kvotefaktorer i gruppen.

Fiskeridirektøren foreslo at systemet med kvotefaktorer videreføres, og at kvoteenheten for denne fartøygruppen settes til 193 tonn. Dette innebærer at et fartøy med kvotefaktor lik 1,0 (det vil si et fartøy med hjemmelslengde mellom 28 og 28,9 meter) vil ha en kvote på 193 tonn i 2007.

Det kom ikke særskilte merknader til dette under møtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslagene.

1.3.2 Fartøy i lukket gruppe (gruppe I)

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til at kystflåten i 2002 ble delt i 4 lengdegrupper etter den såkalte Finnmarksmodellen. Intensjonen med Finnmarksmodellen er tredelt: å ivareta en differensiert

fysisk flåtestruktur, skjerme de små fartøyene mot konkurranse fra større fartøy i de årlige reguleringene, samt fordeling av strukturgevinsten.

Forutsetningen ved de tidligere strukturordningene; kondemneringsordning for fartøy under 15 meter og strukturvoteordningen for fartøy over 15 meter, var at strukturgevinsten skulle komme de øvrige fartøyene i lengdegruppen til gode. Strukturgevinsten som foreløpig ikke er tatt høyde for må tas høyde for forut for reguleringene i 2007.

Tabell 2: Strukturgevinsten torsk.

Lengdegrupper:	Antall deltakeradganger pr 15.11.06	Herav struktur/kondemnering
Under 10 meter	895	142 ¹
10 – 14,99 meter	1.289	71 ¹
15 – 20,99 meter	379	102 ²
21 – 27,99 meter	184	57 ²
Sum	2.747	372

¹ Kondemnerte fartøy, 100% tilfaller fellesskapet

² Strukturerte fartøy, 20% tilfaller fellesskapet

Det er 4 flere deltakeradganger enn på samme tid i fjor, 3 av disse er kommet til i gruppen under 10 meter og 1 i gruppen mellom 10 og 15 meter dessuten er et fartøy flyttet fra 15 - 21 til 10 - 15 meter. Disse endringene skyldes blant annet klagesaker.

Det er gjennomført 52 kondemneringer, og 81 deltakeradganger er gått inn i strukturvoteordningen siste år, dvs fra sakspapirene ble skrevet til Reguleringsrådet i fjor høst og fram til 15. november i år. Selv om det nå er innført en foreløpig stopp når det gjelder strukturvote, vil strukturgevinsten fra allerede gjennomførte struktureringer komme de øvrige fartøyene i de ulike lengdegruppene til gode.

Strukturgevinsten fordeles ved å foreta en justering av kvotefaktorene i stigen tilsvarende strukturgevinsten innenfor hver gruppe i Finnmarksmodellen.

Fiskeridirektøren foreslo at gruppe I får samme andel av den konvensjonelle gruppekvoten som i inneværende år, dvs 77,69 %. Dette utgjør 105.345 tonn.

Fiskeridirektøren mener at intensjonen ved innføringen av Finnmarksmodellen er god og at det fortsatt er behov for en inndeling av gruppe I. Fiskeridirektøren foreslo derfor at Finnmarksmodellen videreføres med den lengdeinndeling man har i inneværende år.

Som følge av at det ikke er tatt beslutning om strukturpolitiske tiltak ville ikke Fiskeridirektøren fremme forslag som kan foregripe beslutninger vedrørende strukturtiltak. Det samme gjelder i forhold til Norges Fiskarlags Ressursfordelingsutvalg og forslag derfra som skal legges fram for Landsmøte i Norges Fiskarlag i 2007.

Fiskeridirektøren foreslo at strukturgevinsten fordeles ved å foreta en justering av kvotefaktorene slik det fremgår av tabellen nedenfor.

Tabell 3: Nye kvotefaktorer.

Hjemmelslengde	2006		2007	
	Dagens kvotefaktorer	Sum kvotefaktorer	Nye kvotefaktorer	Sum nye kvotefaktorer
Under 7 m	1,12	44,80	1,16	40,6
7 – 7,9	1,33	107,73	1,38	103,5
8 – 8,9	1,57	376,80	1,63	379,8
9 – 9,9	1,93	816,39	2,00	820,0
		1345,72		1343,9
10 – 10,9	2,16	1408,32	2,19	1406,0
11 – 11,9	2,64	250,80	2,67	253,7
12 – 12,9	3,13	591,57	3,17	592,8
13 – 13,9	3,79	413,11	3,84	399,4
14 – 14,9	4,32	816,48	4,37	830,3
		3480,28		3482,2
15 – 15,9	5,49	681,86	5,64	676,8
16 – 16,9	6,12	376,99	6,28	373,03
17 – 17,9	6,75	314,55	6,93	310,46
18 – 18,9	7,45	402,30	7,65	405,45
19 – 19,9	8,08	363,60	8,3	366,86
20 – 20,9	8,64	323,14	8,87	329,96
		2462,44		2462,56
21 – 21,9	8,31	435,44	8,63	421,14
22 – 22,9	8,66	142,02	9,00	140,4
23 – 23,9	9,01	304,54	9,36	308,88
24 – 24,9	9,36	172,22	9,72	171,07
25 – 25,9	9,64	84,83	10,01	86,08
26 – 26,9	9,99	97,90	10,38	95,49
27 – 27,9	10,27	410,80	10,67	424,66
		1647,75		1647,72

Det fremkom ikke innvendinger mot forslagene i møtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslagene.

1.3.3 Hjemmelslengdeproblematikk

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til at i 2002 og 2003 fikk fartøyene beregnet sin kvote ut fra plasseringen etter hjemmelslengde i Finnmarksmodellen, men ble regulert med stopp i fisket osv i forhold til sin faktiske lengde. Fartøyene med tilhørende kvote ble imidlertid ikke flyttet til sine nye grupper, noe som førte til forvirring blant fiskerne og usikkerhet med hensyn til hvilken gruppekvote fangstene skulle avregnes. I 2002 ble fangsten avregnet etter fartøyets

faktiske lengde mens man i 2003 som en ad hoc løsning avregnet fangsten etter fartøyets hjemmelslengde.

I 2004 valgte man å innplassere fartøyene etter hjemmelslengde. Det ble da samsvar mellom den gruppen kvoten ble hentet fra og den gruppen fangsten skulle avregnes. Parameteren som ble grunnlag for inndeling etter Finnmarksmodellen ble dermed fartøyets kvotegrunnlag og ikke lenger det deltakende fartøyets faktiske lengde. Dette førte til at fartøy med samme hjemmelslengde fikk samme grad av overregulering selv om de kunne ha svært ulik faktisk lengde.

Tabellen nedenfor viser at det har skjedd en endring i flåtestrukturen gjennom utskiftning av fartøy på tvers av lengdegruppene i gruppe I (torsk, hyse og sei).

Tabell 4: Gruppe I (torsk, hyse og sei):

21.november 2006:					
Hjemmelslengde (meter)	Faktisk lengde (meter)				Totalt
	0 - 9,9	10 -14,9	15-20,9	21-27,9	
0-9,9	551	192	7	3	753
10-14,9	110	1.086	14	7	1.217
15-20,9	1	21	203	52	277
21-27,9			9	118	127
Totalt	662	1.299	233	180	2.374
20. februar 2006:					
Hjemmelslengde (meter)	Faktisk lengde (meter)				Totalt
	0-9,9	10-14,9	15-20,9	21-27,9	
0-9,9	589	172	6	3	770
10-14,9	90	1.115	16	7	1.228
15-20,9	2	19	211	50	282
21-27,9			9	121	130
Totalt	681	1.306	242	181	2.410
3.november 2005					
Hjemmelslengde (meter)	Faktisk lengde (meter)				Totalt
	0-9,9	10-14,9	15-20,9	21-27,9	
0-9,9	619	155	6	3	783
10-14,9	74	1.142	14	5	1.235
15-20,9	3	21	255	43	322
21-27,9		1	21	139	161
Totalt	696	1.319	296	190	2.501
31.desember 2004:					
Hjemmelslengde (meter)	Faktisk lengde (meter)				Totalt
	0-9,9	10-14,9	15-20,9	21-27,9	
0-9,9	672	129	4	1	806
10-14,9	36	1.194	12	5	1.247
15-20,9	3	20	293	35	351
21-27,9		1	8	164	173
Totalt	711	1.344	317	205	2.577

Fiskeridirektøren viste til at det er grunn til å anta at en stor del av utskiftningene i gruppen med hjemmelslengde under 10 meter er kvotemotiverte utskiftninger, spesielt de utskiftningene som har skjedd i senere tid. Andel fartøy som har hjemmelslengde under 10 meter og faktisk lengde over 10 meter har økt fra 16,6 % ved årsskiftet 2004/2005 til 27 % så langt i år.

Som en midlertidig løsning ble det i vår bestemt at økt overregulering eller fritt fiske i gruppen under 10 meter kun skal omfatte fartøy som både har hjemmelslengde under 10 meter og faktisk lengde under 11 meter. Denne løsningen bør erstattes av en permanent løsning. Som en ser av tabellen ovenfor har det likevel skjedd en viss utskiftning fra slutten av februar og fram til 21. november. Det har kommet 21 nye fartøy med faktisk lengde over 10 meter og hjemmelslengde under 10 meter. Dette kan tyde på at en trenger en mer effektiv løsning med hensyn på kvotemotiverte utskiftninger enn årets midlertidige løsning i forhold til refordelinger.

I gruppen 10 – 14,9 fremgår det av tabellen at det har skjedd en økt utskiftning til mindre fartøy. Dette kan skyldes at fartøyene i denne fartøygruppen har såpass små fartøykvoter at det er lønnsomt å skifte ut til et mindre fartøy med mindre mannskapsbehov.

I gruppen 15 – 20,9 meter er det skjedd en viss strukturering, og en har fått en noe romsligere kvotesituasjon. Dette kan være noe av årsaken til at flere har skiftet ut til et fartøy over 21 meter. Andel fartøy over 21 meter har økt fra 10 % ved årsskiftet 2004/2005 til knapt 19 % 21. november i år.

Problemet med plassering av fartøy etter hjemmelslengde er at fartøy med ulik faktisk lengde fisker innenfor samme gruppe. I en situasjon med fartøykvoter og relativt liten overregulering er dette i utgangspunktet en uproblematisk situasjon, og man kan for så vidt si at det er likegyldig hvor stort fartøy som benyttes til å fiske kvoten så lenge kvoten ikke blir overfisket. Realiteten de siste par årene har vært at man som følge av en effektiv strukturering har kunnet ha relativt romslige kvoter spesielt i gruppen under 10 meter gruppe I. Dette motiverer for å skifte ut til større fartøy, slik at en i større grad kan nyttegjøre seg den romslige kvotesituasjonen. Dette fører til at store og små fartøy konkurrerer innenfor samme kvotegrunnlag.

I et fiskeri med stor grad av overregulering eller i et fritt fiske vil de som fisker med store fartøy ha et konkurransefortrinn, fordi de i mindre grad er værutsatt, de laster mer og de har større mobilitet. En i øyeblikket romslig kvotesituasjon i den minste av hjemmelslengdegruppene er i seg selv en sterk motivasjon for utskiftning i denne gruppen til større, mer fangsteffektive fartøy. På litt sikt vil dermed den kapasitetsreduksjon med mulighet for romslighet i reguleringene som i dag er oppnådd, kunne forvitte.

I en situasjon med stor overregulering eller fritt fiske, gir således ikke den valgte reguleringsmodellen basert på hjemmelslengde de nødvendige virkemidler til fullt ut å skjerme de små fartøyene fra konkurranse med større fartøy, ettersom det er full frihet til å velge hvor stort fartøy en vil fiske kvoten sin med. Det vil også være vanskelig å ha styring med flåteutviklingen, og gjennom dette opprettholde en variert flåte.

Tabellen nedenfor illustrerer konsekvensen av å gå fra en innplassering etter hjemmelslengde til en innplassering etter faktisk lengde:

Tabell 5: Flåten pr 15.11.06 fordelt på faktisk lengde og hjemmelslengde:

Lengdegruppe	Dagens løsning, hjemmelslengde			Ny løsning, faktisk lengde		
	Antall fartøy	Sum kvote-faktorer	Andel av gruppe I	Antall fartøy	Sum kvote-faktorer	Andel av gruppe I
0 – 9,9	748	1.295	15,1 %	659	1.201	13,8 %
10 – 14,9	1.215	3.432	39,1 %	1.295	3.563	41,0 %
15 – 20,9	277	2.313	27,8 %	233	1.770	20,4 %
21 – 27,9	127	1.651	18,0 %	180	2.157	24,8 %
Sum	2.367	8.691	100,0 %	2.367	8.691	100,0 %

Andel av gruppe I etter faktisk lengde i tabell 5 er beregnet på grunnlag av sum kvotefaktorer pr 15. november.

Dersom fartøyene innplasseres etter faktisk lengde, vil 141 fartøy bli flyttet til en lavere gruppe enn den de hører til i dag, mens 275 fartøy vil bli flyttet til en høyere gruppe enn den de er plassert i dag, se tabell 4.

Tabell 6 og tabell 7 nedenfor viser gruppekvotene ved en inndeling etter henholdsvis hjemmelslengde og faktisk lengde.

Tabell 6: Gruppekvoter 2007 basert på hjemmelslengde.

Lengdegrupper:	Antall fartøy	Andel:	Gruppekvote:
0 – 9,99	748	15,1 %	15.907
10 – 14,99	1.215	39,1 %	41.190
15 – 20,99	277	27,8 %	29.286
21 – 27,99	127	18,0 %	18.962
Sum	2.367	100 %	105.345

Tabell 7: Gruppekvoter 2007 basert på faktisk lengde.

Lengdegrupper:	Antall fartøy	Andel:	Gruppekvote:
0 – 9,99	659	13,8 %	14.538
10 – 14,99	1.295	41,0 %	43.191
15 – 20,99	233	20,4 %	21.490
21 – 27,99	180	24,8 %	26.126
Sum	2.367	100,0 %	105.345

Fiskeridirektøren foreslo at overregulering i de enkelte gruppene i Finnmarksmodellen beregnes etter fartøyenes faktiske lengde.

Fiskeridirektøren foreslo at fartøyene innplasseres i Finnmarksmodellen i henhold til sin faktiske lengde pr 15. november 2006 og at gruppekvotene beregnes på grunnlag av en slik inndeling. Skjæringsdatoen står imidlertid fast, slik at fartøyene beholder den kvotefaktor de har i dag. Eventuell utskiftning til større/mindre fartøy eller forlengelse/forkortelse i løpet av 2007 vil ikke få betydning for innplasseringen i 2007, men først for innplasseringen for 2008.

Under møtet reiste Norges Fiskarlag spørsmål om Fiskeridirektørens forslag var vurdert i forhold til det arbeidet som pågår i departementet om strukturordninger. Det ble også vist til

at det foregår en diskusjon i laget om strukturordningene, og hvor det blant annet er åpnet for løsninger der fartøyene kan flyttes til ”nabogruppen” i reguleringssammenheng. En foreløpig konklusjonen er imidlertid at man ønsker mer tid på å behandle disse spørsmålene. Fiskeridirektørens forslag kan derfor være greie som midlertidige løsninger.

Landsdelsutvalget uttrykte bekymring dersom Finnmarksmodellen ble avvirket, og for den utviklingen som pågår med forskyvning av fartøy til andre størrelseslengder enn der de etter hjemmelslengden hører hjemme.

Fiskeri- og kystdepartementet viste til at fiskerne som utgangspunkt bør ha frihet til å bygge fiskefartøy etter eget ønske, men at fritt fiske skaper motivasjon for større fartøy. Dersom man ønsker en differensiert flåte, må man gjøre noe med den utviklingen som pågår, og Fiskeridirektørens forslag kan være et egnet virkemiddel. Det ble imidlertid påpekt et mulig ”smutthull” i forslaget, ettersom det synes å åpne for at det medfører mulighet for å skifte ut fartøyet etter 15. november 2006 til en annen (og større) lengde, og dermed oppnå en konkurransemessig fordel av å bli regulert sammen med de mindre fartøyene.

Fiskeri- og Havbruksnæringens Landsforening uttrykte støtte til forslaget fra Fiskeridirektøren.

Fiskeridirektøren understreket i Reguleringsmøtet at de aktuelle forslagene er grep som kan omgjøres neste år, og som ikke foregriper de strukturpolitiske tiltakene som for tiden er til behandling. Forslaget går ikke ut på å avvikle Finnmarksmodellen, men er virkemidler for å bøte på de utfordringene som skapes av store avvik mellom fartøyenes faktiske lengde og hjemmelslengde. Den foreslåtte ordningen vil gi fartøyene kvote etter hjemmelslengde, men de vil bli regulert etter faktisk lengde. Spørsmål knyttet til forbud mot å foreta utskifting til andre fartøylengder (”skott”) bør etter Fiskeridirektørens oppfatning vurderes i forbindelse med behandlingen av strukturordningene. Fiskeridirektøren ga uttrykk for at en ville se nærmere på det påpekte ”smutthullet” i forslaget om skjæringsdato 15. november knyttet til diskusjonen om faktisk lengde og hjemmelslengde.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget. Tabell 8 nedenfor viser gruppekvotene basert på fartøyenes faktiske lengde. Tallene fraviker fra det som fremgår av tabell 7 og som ble lagt frem for Reguleringsmøtet, noe som skyldes at tallene er kvalitetssikret og beregnet etter en annen dato.

Tabell 8: Gruppekvoter basert på fartøyenes faktiske lengde.

Faktisk lengde	Sum kvotefaktorer	Andel	Gruppekvote	Overregulering	Kvotteenhet
under 10 m	1 233	13,82 %	14 559	68,0 %	19,83
10 - 14,9	3 622	40,59 %	42 759	26,5 %	14,93
15 - 20,9	1 835	20,56 %	21 659	10,0 %	12,41
21 - 27,9	2 234	25,03 %	26 368	2,5 %	11,81
Sum	8 924	100,00 %	105 345		

Ved beregning av kvotteenheten er det trukket fra 964 tonn i gruppen 15 – 20,99 meter og 624 tonn i gruppen 21 – 27,99 meter til avsetning til en distriktskvoteordning i 2007.

I 2006 er fartøy med hjemmelslengde under 10 meter og faktisk lengde mellom 10 og 11 meter blitt behandlet på samme måte kvotemessig som fartøy med hjemmelslengde og faktisk lengde under 10 meter, etter en høring som ble gjennomført i mars/april 2006.

Fiskeridirektøren finner det hensiktsmessig å fortsette å samregulere disse fartøyene også i 2007. Begrunnelsen er delvis at 2007 kan betraktes som et "mellomår", og at en forventer mer permanente løsninger i 2008, og delvis at utskiftninger fra fartøy under 10 meter til fartøy mellom 10 og 11 meter ikke anses som kvotemotiverende. Dette innebærer at fartøy med faktisk lengde mellom 10 og 11 meter og med hjemmelslengde under 10 meter kvotemessig vil komme likt ut med fartøy med faktisk lengde under 10 meter og hjemmelslengde under 10 meter. Det er 153 fartøy som har hjemmelslengde under 10 meter og som har faktisk lengde mellom 10 og 11 meter, og til sammen har disse fartøyene 283 kvotefaktorer.

Dette gir følgende gruppekvote for de to minste reguleringsgruppene:

Tabell 9: Gruppekvote basert på faktisk lengde. Fartøy med faktisk lengde mellom 10 og 11 meter og hjemmelslengde under 10 meter er inkludert i gruppeknoten for fartøy under 10 meter faktisk lengde:

Faktisk lengde	Sum kvotefaktorer	Andel	Gruppekvote	Overregulering	Kvoteenhet
under 10 m	1 516	16,99 %	17 898	68,0 %	19,83
10 - 14,99	3 339	37,42 %	39 420	26,5 %	14,93

Som påpekt i Reguleringsmøtet, vil det å knytte fartøyet til en reguleringsgruppe ut fra faktisk lengde en bestemt dato kunne åpne for at en etter en utskifting til et fartøy med annen lengde etter denne datoen igjen får et misforhold mellom fartøyets størrelse og den gruppen den reguleres i. En måte å hindre dette på, er å forby utskifting av et fartøy med et fartøy som ut fra faktisk lengde tilhører en annen reguleringsgruppe. Imidlertid vil Fiskeridirektøren ikke foreslå et slikt forbud.

Et alternativ er å omplassere fartøyene til korresponderende reguleringsgruppe etter faktisk lengde i forbindelse med gjennomføringen av utskiftingen. Ettersom fartøyet tar med seg kvotefaktoren, bør gruppeknoten beregnes på nytt, både i forhold til den gruppen utskiftingsfartøyet blir tatt ut fra, og den gruppen erstatningsfartøyet kommer inn i. Det vil imidlertid føre for langt å utføre en slik eksersis hver gang et fartøy skiftes ut på tvers av reguleringsgruppene. Fiskeridirektøren vil foreslå at en omplasserer fartøyene fortløpende i forbindelse med saksbehandlingen ved Fiskeridirektoratets regionkontor, og at en foretar en samlet gjennomgang av reguleringsgruppene på et bestemt tidspunkt. Det kan for eksempel gjøres i etterkant av Reguleringsmøtet i juni 2007.

1.3.4 Fartøy under 15 meter

Reguleringsmøtets behandling:

Fiskeridirektøren viste til at næringen synes å være relativt godt fornøyd med samlekvoteregulering som prinsipp, men at det kan diskuteres om det er hensiktsmessig å ha en samlekvoteregulering i 2007 med de relativt sett høye kvotene som er fastsatt av hyse og sei i forhold til torsk. Fordelen med å beholde samlekvoteordningen er at man har et system som fiskerne er kjent med og som det dersom det relative forholdet mellom torsk, hyse og sei i 2008 eller senere blir mer balansert, kan være hensiktsmessig å ha intakt, slik at man slipper å argumentere for å gjeninnføre samlekvote som reguleringsprinsipp. Ulempen ved å beholde

samlekvoteordningen er at man har et unødig komplisert reguleringsopplegg, som det for fiskerne kan virke vanskelig å planlegge fisket ut i fra.

Dersom en ønsker å videreføre samlekvotereguleringen mener Fiskeridirektøren det er naturlig å videreføre årets reguleringsopplegg, men at man på et relativt tidlig tidspunkt vurderer muligheten for et fritt fiske etter hyse og sei. Den andelen torsk som kan fiskes innenfor en eventuell samlekvoteregulering vil måtte tilsvare det en kan fiske innen eventuell fartøykvoteregulering på torsk.

Fiskeridirektøren foreslo for Reguleringsmøtet en faktisk overregulering på torsk på ca 60 % for fartøy under 10 meter og ca 30 % for fartøy mellom 10 og 15 meter. I inneværende år var overreguleringsgraden i utgangspunktet 47 % for fartøy under 10 meter og 31 % for fartøy mellom 10 og 15 meter.

I forslaget til Reguleringsmøtet ble det lagt til grunn samme forhold mellom torsk, hyse og sei som i inneværende år dvs 1 kg hyse = 0,5 torskeenhet og 1 kg sei = 0,15 torskeenhet og 1 kg torsk = 1 torskeenhet.

Alternativet til en samlekvoteregulering er en fartøykvoteregulering for torsk, kombinert med et fritt fiske etter sei og hyse.

Dersom en velger å ikke videreføre samlekvoteordningen er det naturlig å regulere fisket etter torsk med en fartøykvoteregulering, med tilsvarende overreguleringsgrad som i en samlekvoteordning.

Fiskeridirektøren foreslo at en for 2007 går vekk fra samlekvotemodellen, og foreslo å regulere fisket etter torsk for fartøy under 15 meter med fartøykvoter.

Fiskeri- og Havbruksnæringens Landsforening støttet forslaget.

Kystvakten reiste spørsmål om forslaget innebar innføring av en bifangstordning, noe *Kystvakten* i så fall er skeptisk til ut fra kontrollhensyn.

Norges Fiskarlag påpekte at et flertall at fylkeslagene ønsker en videreføring av samlekvoteordningen, og at dette også er Norges Fiskarlags mening. Dersom man går bort fra samlekvoteordningen, må fiskerne få adgang til å disponere kvotene slik de vil. Det ble også reist spørsmål ved om det vil være behov for refordeling dersom kvotene fastsettes i henhold til Fiskeridirektørens forslag.

Landsdelsutvalget sluttet seg til forslaget om å gå bort fra samlekvoteordningen, men ønsker seg et intensivert hysefiske om høsten. Det bør derfor vurderes å avsette torsk til bifangst.

Norges Kystfiskarlag støttet forslaget fra Fiskeridirektøren fullt ut.

Fiskeridirektøren slo fast at forslaget om fartøykvoter ikke innebar noen bifangstordning. Han påpekte videre at kvotene vil kunne refores etter at fartøyene har blitt innplassert etter faktisk lengde.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget. Basert på fartøyenes faktiske lengde får man følgende kvoter:

Tabell 10: Fartøykvoter for fartøy under 10 meter faktisk lengde og for fartøy mellom 10 og 11 meter faktisk lengde med hjemmelslengde under 10 meter.

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Kvote
under 7 meter	1,16	23,0
7 - 7,9	1,38	27,4
8 - 8,9	1,63	32,3
9 - 9,9	2,00	39,7
10 - 10,9	2,19	43,4
11 - 11,9	2,67	52,9
12 - 12,9	3,17	62,9
13 -13,9	3,84	76,1
14 -14,9	4,37	86,6
15 - 15,9	5,64	111,8
16 - 16,9	6,28	124,5
17 -17,9	6,93	137,4
18 - 18,9	7,65	151,7
19 - 19,9	8,30	164,6
20 - 20,9	8,87	175,9
21 - 21,9	8,63	171,1
22 - 22,9	9,00	178,5
23 - 23,9	9,36	185,6
24 - 24,9	9,72	192,7
25 - 25,9	10,01	198,5
26 - 26,9	10,38	205,8
27 - 27,9	10,67	211,6

Dette innebærer en overregulering på 68 %.

Tabell 11: Fartøykvoter for fartøy mellom 10 og 14,99 meter faktisk lengde, unntatt fartøy med faktisk lengde mellom 10 og 11 meter med hjemmelslengde under 10 meter.

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Kvote
under 7 meter	1,16	17,3
7 - 7,9	1,38	20,6
8 - 8,9	1,63	24,3
9 - 9,9	2,00	29,9
10 - 10,9	2,19	32,7
11 - 11,9	2,67	39,9
12 - 12,9	3,17	47,3
13 -13,9	3,84	57,3
14 -14,9	4,37	65,3
15 - 15,9	5,64	84,2
16 - 16,9	6,28	93,8
17 -17,9	6,93	103,5
18 - 18,9	7,65	114,2
19 - 19,9	8,30	123,9
20 - 20,9	8,87	132,5
21 - 21,9	8,63	128,9
22 - 22,9	9,00	134,4
23 - 23,9	9,36	139,8
24 - 24,9	9,72	145,2
25 - 25,9	10,01	149,5
26 - 26,9	10,38	155,0
27 - 27,9	10,67	159,3

Dette innebærer en overregulering på 26,5 %.

De to tabellene følger altså Finnmarksmodellen med basis i faktisk lengde, med unntak av fartøy med faktisk lengde mellom 10 og 11 meter og hjemmelslengde under 10 meter. Disse fartøyene er plassert i samme gruppe som fartøy med faktisk lengde under 10 meter i stedet for gruppen med fartøy med faktisk lengde mellom 10 og 15 meter. Dette gjelder som tidligere nevnt 153 fartøy med til sammen 283 kvotefaktorer.

1.3.5 Fartøy på 15 meter og over

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til at det fra årets begynnelse i år var en overregulering på 4 % i gruppen 15 – 21 meter og 2,5 % i gruppen 21- 28 meter. 4 % var en økning på 0,75 % i forhold til 2005, mens 2,5 % var en nedgang på 0,6 % i forhold til 2005.

På grunnlag av utviklingen i fisket i inneværende år er det grunn til å øke overreguleringen noe i gruppen 15 – 21 meter, mens det i gruppen 21 – 28 meter ikke synes å være behov for nevneverdige endringer.

Fiskeridirektøren la således frem forslag om en overregulering på 10 % i gruppen 15 – 21 meter og 2,5 % i gruppen mellom 21 og 27,99 meter, og at fartøy mellom 15 og 27,9 meter reguleres med fartøykvoter.

Dersom det gjennomføres en distriktskvoteordning i 2007 innenfor disse gruppene, må det avsettes et kvantum før fartøykvotene beregnes. Det er i beregningene derfor satt av samme kvantum som i inneværende år til ordningen, det vil si 964 tonn i gruppen 15 – 20,9 meter og 624 tonn i gruppen 21 - 28 meter.

Det fremkom ikke innvendinger mot forslaget i Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget. Basert på fartøyenes faktiske lengde får man følgende kvoter:

Tabell 12: Fartøykvoter for fartøy mellom 15 og 20,99 meter faktisk lengde

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Kvote
under 7 meter	1,16	14,4
7 - 7,9	1,38	17,1
8 - 8,9	1,63	20,2
9 - 9,9	2,00	24,8
10 - 10,9	2,19	27,2
11 - 11,9	2,67	33,1
12 - 12,9	3,17	39,3
13 -13,9	3,84	47,6
14 -14,9	4,37	54,2
15 - 15,9	5,64	70,0
16 - 16,9	6,28	77,9
17 -17,9	6,93	86,0
18 - 18,9	7,65	94,9
19 - 19,9	8,30	103,0
20 - 20,9	8,87	110,0
21 - 21,9	8,63	107,1
22 - 22,9	9,00	111,6
23 - 23,9	9,36	116,1
24 - 24,9	9,72	120,6
25 - 25,9	10,01	124,2
26 - 26,9	10,38	128,8
27 - 27,9	10,67	132,4

Dette innebærer en overregulering på 10 %.

Tabell 13: Fartøykvoter for fartøy mellom 21 og 27,99 meter faktisk lengde

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Kvote
under 7 meter	1,16	13,7
7 - 7,9	1,38	16,3
8 - 8,9	1,63	19,3
9 - 9,9	2,00	23,6
10 - 10,9	2,19	25,9
11 - 11,9	2,67	31,5
12 - 12,9	3,17	37,4
13 - 13,9	3,84	45,4
14 - 14,9	4,37	51,6
15 - 15,9	5,64	66,6
16 - 16,9	6,28	74,2
17 - 17,9	6,93	81,9
18 - 18,9	7,65	90,4
19 - 19,9	8,30	98,0
20 - 20,9	8,87	104,8
21 - 21,9	8,63	101,9
22 - 22,9	9,00	106,3
23 - 23,9	9,36	110,6
24 - 24,9	9,72	114,8
25 - 25,9	10,01	118,2
26 - 26,9	10,38	122,6
27 - 27,9	10,67	126,0

Dette innebærer en overregulering på 2,5 %.

1.4 REGULERING AV FARTØY I ÅPEN GRUPPE (GRUPPE II)

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren foreslo at fartøy i åpen gruppe (gruppe II) får tilsvarende andel av konvensjonell kvote av torsk som i inneværende år, dvs 9,5%. Dette utgjør 12.882 tonn torsk.

I år har fartøy i åpen gruppe (gruppe II) blitt regulert med samlekvoter av torsk, hyse og sei. På grunn av relativt store hyse- og seikvoter i forhold til torskekvotene foreslo Fiskeridirektøren at en midlertidig går vekk fra samlekvote som reguleringsprinsipp, og at en for 2007 regulerer fisket etter torsk for fartøy i åpen gruppe (gruppe II) med fartøykvoter.

Det har i flere år vært benyttet en stige med 4 trinn for åpen gruppe (gruppe II). Stigen har imidlertid vært relativt flat.

En forutsetning for at fartøy i åpen gruppe (gruppe II) skal kunne ha et brukbart driftsgrunnlag, er at man klarer å begrense antall store fartøy i gruppen. Fiskeridirektoratet har derfor anbefalt overfor Fiskeri- og kystdepartementet at gruppen lukkes for nye fartøy over en viss størrelse. Dette er imidlertid en sak som trenger utredning og høring, vi vil derfor komme tilbake på et senere tidspunkt med forskriftsforslag med hensyn på lukking av åpen gruppe (gruppe II) for fartøy over en viss størrelse. Det vil imidlertid også være hensiktsmessig å

utforme reguleringene slik at ikke disse motiverer til utskiftning i retning av større fartøy. Fiskeridirektøren la derfor frem forslag om å endre kvotestigen.

Fiskeridirektøren foreslo å legge til grunn samme kvotestige i åpen gruppe (gruppe II) som i inneværende år, men slik at man tar vekk øverste trinn, se tabellen nedenfor.

Tabell 14: Mulige fartøykvoter i åpen gruppe (gruppe II) i 2007:

Fartøylengde	75 % av samlekvote pr 01.01.06	Kvotefaktor, 2006	Forslag kvotefaktor 2007	Fartøykvoter 2007
Under 8 m	11,6	1,0	1,0	11
8 – 9,99 m	16,2	1,4	1,4	15,4
10 – 14,99 m	18,5	1,6	1,6	17,6
15 – 27,9 m	22,1	1,9	1,6	17,6

Alle fartøy over 10 meter vil dermed få samme kvote.

Det kom ikke innsigelser til forslaget i Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren foreslår fartøykvoter som vist i tabell 14.

2 REGULERING AV FISKET ETTER HYSE I 2007

2.1 FORDELING AV DEN NORSKE TOTALKVOTEN

Behandlingen i Reguleringsmøtet

Fiskeridirektøren pekte på at det i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (29. oktober – 4. november 2006) ble enighet om å fastsette en totalkvote for 2007 til 144.400 tonn. Av denne kvoten avsettes 6.900 tonn til tredjeland. De resterende 137.500 tonn deles likt mellom Norge og Russland.

Etter en overføring på 4.500 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av hysekvoten som følger:

Tabell 15: Kvotesituasjonen for 2007.

Land	Kvote
Norge:	73.250 tonn
Russland:	64.250 tonn
Tredjeland:	6.900 tonn
Sum:	144.400 tonn

I tillegg kan inntil 5.600 tonn, 2.800 til Russland og 2.800 tonn til Norge disponeres til forsknings- og forvaltningsformål.

Siden området bestanden er definert for er utvidet til også å inkludere det området man tidligere fastsatte en kvote for norsk kysthyse, anses dette kvantumet å inngå i kvoteanbefalingen for 2007. Det blir dermed ikke fastsatt en egen kvote for kysthyse.

Fiskeridirektøren viste til at det er søkt om 2.050 tonn til forsknings- og undervisningskvoter i 2007, og la frem forslag om å avsette 2.000 tonn til forsknings- og forvaltningsformål i 2007. Dette innebærer at disponibel kvote av nordøstarktisk hyse for norske fiskere være 74.050 tonn.

Fiskeridirektøren foreslo videre å følge Norges Fiskerlags landsmøtevedtak 7/01 med hensyn til fordelingen mellom trålere og konvensjonelle fartøy. Dette innebærer at trål får en gruppekvote på 28.139 tonn (38%), mens konvensjonelle fartøy får en gruppekvote på 45.911 tonn (62%).

Fiskeridirektøren inviterte til en mer generell diskusjon om forskningskvoter.

Norges Fiskerlag viste til at det har vært en utvikling mot et relativt stort kvoteforbruk til forskningsformål, og tok til orde for et møte mellom næring, skoler og forvaltning for en diskusjon med sikte på samordning og helhetlig vurdering av kvotebruken. Kvotene representerer verdier for mange millioner kroner, og det ble reist spørsmål ved om kvotetildelingene i realiteten er en skjult finansiering av aktørene. Hensikten med skolekvoteordningen er å rekruttere ungdom til fiskerinæringen, men det har vært eksempler på bruk av skolekvoter der det har vært klare brudd på forutsetningen. Forsknings- og skolekvoter bør for øvrig legges på toppen av TAC dersom internasjonale avtaler ikke er til hinder for det. Fiskeridirektoratet bør ta initiativ til et møte om disse spørsmålene.

Fiskeri- og havbruksnæringens Landsforening var opptatt av den markedsmessige siden, ettersom forskningsfangster konkurrerer med ordinær kvote. Det ble påpekt at det gjelder store verdier, og at det i hvert fall i pelagisk sektor synes å være økonomiske hensyn som styrer kvotefordelingen.

Landsdelsutvalget viste til at en arbeidsgruppe oppnevnt av Fiskeri- og kystdepartementet for å vurdere rekrutterings- og etableringsordninger har foreslått å øke skolekvotene, og at det er viktig å vurdere skolekvotene også ut fra en målsetting om rekruttering. Det ble videre vist til at EU ikke trekker forskningskvoter fra totalkvoten.

Fiskeri- og kystdepartementet viste til at forskningskvotene ikke skal finansiere institusjonene, men at forskning ikke kan foregå uten fisk. Over noen år har imidlertid nivået på kvotene steget vesentlig, og dette har foregått i en situasjon der forskningskvotene har blitt fastsatt utenfor totalkvoten. I Norge vil man nå fastsette forskningskvoter innenfor totalkvoten, og man vil arbeide for at dette prinsippet også gjøres gjeldende i andre land.

Havforskningsinstituttet uttalte full forståelse for at en ønsker diskusjon om forskningskvoter, men pekte på at instituttets forskningskvoter i 2005 hadde en verdi på 116 millioner kroner, hvorav 85 millioner gitt tilbake til fiskerne gjennom leie av fartøy. Med unntak av referanseflåten går forskningsoppdragene ut på anbud. Videre omsettes forskningsfangstene på vanlig måte, med unntak av fangster av sild og makrell, der Havforskningsinstituttet stiller krav om at fangstene må omsettes til anlegg med merkedetektor.

Rederiforeningen for kystringnotfartøy tok til orde for å avvikle hele skolekvoteordningen. Foreningen mener at de kommersielle fartøyene kan ta skoleungdom med på fiske uten særskilte skolekvoter.

Fiskeridirektøren ga uttrykk for at det har skjedd en viss innstramming av forsknings- og skolekvoteordningen de siste årene, men merket seg ønsket om å foreta en grundigere gjennomgang av disse spørsmålene. Fiskeridirektoratet vil ta initiativ til en drøfting i et særskilt møte i løpet av første halvår 2007. Fiskeridirektøren påpekte imidlertid behovet for å avsette kvote til forsknings- og skoleformål også for neste år, og viste til departementets beslutning om at dette skal skje innenfor den norske totalkvoten.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslagene.

2.2 REGULERING AV FARTØY PÅ 28 METER OG OVER

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren la frem forslag om 18 % av den konvensjonelle kvoten tildeles fartøy på 28 meter og over, i tråd Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 foreslår at. Dette er det samme som denne fartøygruppen har hatt i år. Dette innebærer en gruppekvote på 8.264 tonn.

Fiskeridirektøren foreslo videre at man på bakgrunn av erfaringer med refordelinger de siste årene legger til grunn en noe høyere overregulering fra årets begynnelse. I 2006 var overreguleringen beregnet til 23 %, men på grunn av struktureringer som ble gjennomført viste det seg at den reelle overreguleringen i utgangspunktet bare var 11,5 % . En overregulering på 25 % tilsier en fartøykvote på 116 tonn i 2007.

Fiskeridirektøren foreslo på denne bakgrunn at fisket for fartøy på 28 meter og over reguleres med en generell fartøykvote og at denne settes til 116 tonn.

Det fremkom ikke innvendinger mot Fiskeridirektørens forslag.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslagene.

2.3 REGULERING AV FARTØY I LUKKET GRUPPE (GRUPPE I)

Behandlingen i Reguleringsmøtet

Fiskeridirektøren la frem forslag om å gi lukket gruppe samme kvoteandel som i inneværende år, det vil si 74 %. Dette gir en gruppekvote på 33.974 tonn.

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre Finnmarksmodellen også for hyse, jf. diskusjonen om dette i under behandlingen av reguleringen av torsk nord for 62°N.

Det ble vist til at forutsetningen for kondemneringsordningen for fartøy under 15 meter og strukturkvoteordningen for fartøy over 15 meter, var at strukturgevinsten skulle komme de øvrige fartøyene i lengdegruppen til gode. Strukturgevinstene må derfor regnes inn ved fastlegging av kvotene for 2007. Tabellen nedenfor viser hvor mange deltakeradganger som er bortfalt som følge av kondemnering/strukturering.

Tabell 16: Strukturgevinster hyse.

Lengdegrupper:	Antall deltakeradganger pr 15.11.06	Herav struktur/kondemnering
Under 10 meter	808	140 ¹
10 – 14,99 meter	1.367	72 ¹
15 – 20,99 meter	359	96 ²
21 – 27,99 meter	211	63 ²
Sum	2745	371

¹Kondemnerte fartøy, 100% tilfaller fellesskapet

²Strukturerte fartøy, 20% tilfaller fellesskapet

Det er 2 flere deltakeradganger enn på samme tid i fjor, noe som skyldes klagesaker.

Fiskeridirektøren foreslo at strukturgevinsten fordeles ved å foreta en justering av kvotefaktorene slik det fremgår av tabellen nedenfor.

Tabell 17: Nye kvotefaktorer hyse.

Hjemmelslengde	2006		2007	
	Dagens kvotefaktorer	Sum Kvotefaktorer	Nye kvotefaktorer	Sum nye kvotefaktorer
Under 7 m	1,13	39,55	1,18	36,58
7 – 7,9	1,34	97,82	1,39	93,13
8 – 8,9	1,59	329,13	1,65	328,35
9 – 9,9	1,96	748,72	2,04	756,84
Sum		1215,22		1214,90
10 – 10,9	2,15	1502,85	2,18	1495,48
11 – 11,9	2,63	239,33	2,67	242,97
12 – 12,9	3,13	666,69	3,17	668,87
13 – 13,9	3,79	363,84	3,84	353,28
14 – 14,9	4,31	926,65	4,37	939,55
Sum		3699,36		3700,15
15 – 20,9	7,62	2668,52	7,83	2666,9
21 – 27,9	7,62	1551,43	7,83	1559,74

Tabellen viser eksisterende og nye kvotefaktorer hvor strukturgevinstene er tatt høyde for. Som følge av at torsk og hyse/sei har ulik skjæringsdato hva gjelder hjemmelslengde, vil kvotestigene for torsk, hyse og sei utvikle seg ulikt med hensyn på de nye kvotefaktorene som følger av struktureringen.

Under henvisning til diskusjonen om hjemmelslengde og faktisk lengde under behandlingen av regulering av fisket etter torsk, foreslo Fiskeridirektøren at fartøyene innplasseres i grupper etter faktisk lengde.

Tabellene nedenfor viser gruppekvoter basert på henholdsvis hjemmelslengde og faktisk lengde:

Tabell 18: Gruppekvoter 2007, basert på hjemmelslengde per 15.11.06.

Lengdegrupper	Andel	Gruppekvote
Under 10 meter	13,4 %	4.553
10 – 14,9 meter	40,8 %	13.861
15 – 20,9 meter	29,5 %	10.022
21 – 27,9 meter	16,3 %	5.538
Sum	100 %	33.974

Tabell 19: Gruppekvoter 2007, basert på faktisk lengde pr 15.11.06.

Lengdegrupper	Andel	Gruppekvote
Under 10 meter	13,9 %	4.723
10 – 14,9 meter	41,4 %	14.065
15 – 20,9 meter	22,8 %	7.746
21 – 27,9 meter	21,9 %	7.440
Sum	100 %	33.974

Fiskeridirektøren foreslo at fartøy under 15 meter i lukket gruppe gis et fritt fiske etter hyse innenfor gruppekvoten, og at maksimalkvoten for fartøy mellom 15 og 28 meter settes til 75 tonn, hvor 50 tonn kan betraktes som en garantert andel.

Norges Fiskarlag tok til orde for høyere maksimalkvoter for fartøy over 15 meter enn det som fremkom i Fiskeridirektørens forslag.

Fiskeridirektøren kunne imøtekomme Norges Fiskarlag med å sette maksimalkvotene til 80 tonn, slik som laget har satt frem skriftlig forslag om.

Det fremkom for øvrig ikke innvendinger mot forslagene i Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslagene, med den endring at maksimalkvoten for fartøy mellom 15 og 28 meter settes til 80 tonn, hvorav 50 tonn kan betraktes som en garantert andel. På samme måte som for torskereguleringen, har en foretatt en kvalitetskontroll av summen av kvotefaktorene. I tillegg foreslås det, som for torsk, at fartøy med hjemmelslengde under 10 meter, men med faktisk lengde opp til 11 meter reguleres innenfor samme gruppe. Dette gir følgende gruppekvoter for 2007:

Tabell 20: Gruppekvoter for 2007 basert på faktisk lengde, fartøy med faktisk lengde mellom 10 og 11 meter og hjemmelslengde under 10 meter er regulert i den minste lengdegruppen.

Faktisk lengde	Sum kvotefaktorer	Gruppekvote	Overregulering	Kvoteenhet
under 10 m	1438,7158	5365	67 %	6,23
10 - 14,9	3568,0862	13304	67 %	6,23
15 - 20,9	2098,917904	7824	67 %	6,23
21 - 27,9	2006,291655	7481	67 %	6,23
Sum	9112,011559	33974		

Dersom det frie fisket for fartøy under 15 meter mot formodning skulle føre til at gruppekvote kan bli overfisket, vil Fiskeridirektøren stoppe fisket. Med tanke på en slik situasjon vil Fiskeridirektøren av hensyn til forutberegneligheten for fiskerne foreslå at følgende kvoter skal være garanterte:

Tabell 21: Kvoter for fartøy under 15 meter faktisk lengde

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Garantert kvote	Maksimalkvote:
under 7 meter	1,18	7,3	Fritt fiske
7 - 7,9	1,39	8,7	Fritt fiske
8 - 8,9	1,65	10,3	Fritt fiske
9 - 9,9	2,04	12,7	Fritt fiske
10 - 10,9	2,18	13,6	Fritt fiske
11 - 11,9	2,67	16,6	Fritt fiske
12 - 12,9	3,17	19,7	Fritt fiske
13 - 13,9	3,84	23,9	Fritt fiske
14 - 14,9	4,37	27,2	Fritt fiske
15 - 15,9	7,83	48,8	Fritt fiske
16 - 16,9	7,83	48,8	Fritt fiske
17 - 17,9	7,83	48,8	Fritt fiske
18 - 18,9	7,83	48,8	Fritt fiske
19 - 19,9	7,83	48,8	Fritt fiske
20 - 20,9	7,83	48,8	Fritt fiske
21 - 21,9	7,83	48,8	Fritt fiske
22 - 22,9	7,83	48,8	Fritt fiske
23 - 23,9	7,83	48,8	Fritt fiske
24 - 24,9	7,83	48,8	Fritt fiske
25 - 25,9	7,83	48,8	Fritt fiske
26 - 26,9	7,83	48,8	Fritt fiske
27 - 27,9	7,83	48,8	Fritt fiske

Tabell 22: Kvoter for fartøy med faktisk lengde mellom 15 og 27,99 meter:

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Garantert kvote	Maksimalkvote:
under 7 meter	1,18	7,3	12,1
7 - 7,9	1,39	8,7	14,2
8 - 8,9	1,65	10,3	16,9
9 - 9,9	2,04	12,7	20,8
10 - 10,9	2,18	13,6	22,3
11 - 11,9	2,67	16,6	27,3
12 - 12,9	3,17	19,7	32,4
13 -13,9	3,84	23,9	39,2
14 -14,9	4,37	27,2	44,6
15 - 15,9	7,83	48,8	80,0
16 - 16,9	7,83	48,8	80,0
17 -17,9	7,83	48,8	80,0
18 - 18,9	7,83	48,8	80,0
19 - 19,9	7,83	48,8	80,0
20 - 20,9	7,83	48,8	80,0
21 - 21,9	7,83	48,8	80,0
22 - 22,9	7,83	48,8	80,0
23 - 23,9	7,83	48,8	80,0
24 - 24,9	7,83	48,8	80,0
25 - 25,9	7,83	48,8	80,0
26 - 26,9	7,83	48,8	80,0
27 - 27,9	7,83	48,8	80,0

En eventuell stopp vil således ikke være til hinder for et fortsatt fiske for fartøy som har fisket mindre enn de kvotene som angis som garanterte i tabellene. Etter en stopp vil det ikke gis anledning til å utveksle kvoter gjennom driftsordninger.

2.4 REGULERING AV FARTØY I ÅPEN GRUPPE (GRUPPE II)

Reguleringsmøtets behandling:

Fiskeridirektøren foreslo at fartøy i åpen gruppe (gruppe II) får tilsvarende andel av konvensjonell kvote som i inneværende år, dvs 8 %. Dette utgjør 3.673 tonn.

Fiskeridirektøren foreslo videre at en for 2007 går vekk fra samlekvotemodellen, og at fartøyene gis et fritt fiske innenfor gruppekvoten.

Det fremkom ikke innvendinger mot forslagene i Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslagene. Det foreslås at en eventuell stopp ikke skal være til hinder for et fortsatt fiske innenfor en kvote på 3 tonn, noe som tilsvarer gjeldende kvotenivå av hyse for den minste lengdegruppen i samlekvoteordningen.

2.5 MINSTEMÅLSPROBLEMATIKK

Fiskeridirektøren viste til at det ved flere anledninger er blitt pekt på at fisket etter hyse nord for 62°N er sterkt hemmet av undermåls fisk, og at dette fører til vansker med å opprettholde kontinuiteten i fisket i enkelte områder. Gjeldende minstemål for hyse er 44 cm nord for 64°N og 27 cm sør for denne grensen. Ved fiske etter torsk, hyse og sei med trål og konvensjonelle redskap nord for 62°N er det adgang til å ha til sammen 15 % torsk, hyse og sei under minstemål i antall i de enkelte fangster. For å begrense fisket av blant annet torsk, hyse og sei under minstemål, kan Fiskeridirektoratet forby fiske etter disse artene i visse områder nord for 62°N. Et område av varierende størrelse mellom Kongsfjorden og Varangerfjorden har således i lengre tid vært stengt for fiske etter torsk og hyse med fløytline på grunn av innblanding av undermåls fisk.

På bakgrunn av erfaringer fra gjennomførte prøvetakninger i området Kongsfjorden og Varangerfjorden, er det Fiskeridirektoratets oppfatning at en etter gjeldende minstemål antakelig må godta innblanding av undermåls fisk på i størrelsesorden 30 % for at området skal kunne åpnes for fiske.

Fiskeridirektøren viste til at Havforskningsinstituttet (HI) er forespurt om en vurdering av om gjeldende minstemål er optimal ut fra dets formål, om hvilke bestandsmessige konsekvenser det vil kunne ha å eventuelt redusere minstemålet eller å akseptere økt innblanding av undermåls hyse. Det er også bedt om en vurdering av om bestandens alderssammensetning mv er slik at det over lengre tid må forventes tilsvarende problemer knyttet til gjennomføringen av fisket etter gjeldende minstemål.

For å belyse dagens situasjon i hysefisket har HI sett på data innsamlet fra instituttets egne tokt i områdene 00, 03, 04 og 05 i perioden januar – september 2006. HI påpeker at generelt er vekstmønsteret for hyse områdeavhengig, hvor en typisk ser at fisken som er i øst har hatt dårligere vekstforhold enn fisken i vest. Denne forskjellen er tydelig og har ikke endret seg nevneverdig de senere år (2004-2006). I tillegg er veksten på hyse variabel fra år til år, hvor det nå har vært noen år med noe mindre vekst for noen aldersgrupper. Fangstene viser endringer i alderssammensetningen, og dermed størrelsessammensetningen, spesielt ved at innslaget av 4-åringer (og 7-åringer) er stort i område 03, 04 og 05. Siden 4-åringene lengst øst har mindre vekst enn de i vest, er problemet med høy innblanding av undermåls fisk spesielt stort i Øst-Finnmark. Med dagens vekstmønster vil de fleste av 4-åringene være over minstemålet om 1 – 2 år.

Resultater både fra tokt og beregninger fra ICES viser at det nå har vært flere år med god rekruttering på hyse. Det viser seg at dødeligheten på hyse fra larver til den kommer inn i fisket som 3-åring varierer mye. Det er derfor ingen garanti for at sterke årsklasser kommer inn i fisket, selv om forutsetningene er tilstede for at dette kan skje. Dersom vekstmønsteret holder seg, sammen med den observerte øst-vest gradienten i vekst, er det i følge HI sannsynlig at innblanding av hyse under minstemål kommer til å bli et problem spesielt i Øst-Finnmark i noen år fremover.

Langtidsutbyttet fra bestanden vil reduseres dersom fiskedødeligheten økes på de yngste aldersgruppene. HI vil ikke på generelt grunnlag anbefale at regelverket endres slik at det aksepteres høyere innblanding av undermåls fisk i forhold til minstemålet på hyse. Dersom en likevel bestemmer seg for å endre minstemålsbestemmelsene, tilrår instituttet at endringene kun bør omfatte område 03 (Øst-Finnmark). Det bør videre settes en fangstbegrensning, slik at andel av totalfangsten for område 03 i forhold til TAC ikke økes (11 % i 2005).

Fiskeridirektøren la på denne bakgrunn frem forslag om at en gjør tiltak for å sikre et fortsatt linefiske etter hyse i Øst-Finnmark i årene framover. Linefisket i Øst-Finnmark er et tradisjonelt fiske som vil kunne forsvinne helt eller delvis dersom dagens regelverk opprettholdes. Tiltakene må imidlertid være balanserte slik at man ikke reduserer langtidsutbyttet fra hysebestanden i for stor grad. Etter Fiskeridirektørens mening er det mest hensiktsmessig å gjøre dette gjennom å tillate økt innblanding av torsk, hyse og sei under minstemål. Endringen bør kun gjelde i fisket etter hyse med flyteline i område 03 (Øst-Finnmark). Når det gjelder størrelsen på innblandingsandelen, så viser enkelte toktrapporter fra Overvåkningstjenesten for fiskefelt at innblandingen kan være over 50 %. Det er imidlertid ikke ønskelig å tillate fiske under slike forhold. Etter Fiskeridirektørens oppfatning bør en prøve med en midlertidig innblandingsandel på inntil 30 %.

Fiskeridirektøren foreslo at det gis fullmakt til i perioder å endre maksimum tillatt innblanding av torsk, hyse og sei under minstemål i område 03 (Øst-Finnmark) i fisket etter hyse med flyteline for å sikre gjennomføringen av fisket.

Norges Fiskarlag reiste spørsmål om hvorfor et unntak ikke også kunne inkludere fiske med snurrevad, ettersom også disse fartøyene har problemer med undermåls fisk.

Fiskeri- og Havbruksnæringens Landsforening ga uttrykk for at det er nødvendig å lempe på minstemålsregelen for å få gjennomført fisket, og sa seg fornøyd med forslaget fra Fiskeridirektøren.

Havforskningsinstituttet ga uttrykk for at instituttet generelt er i mot fiske på småhyse, men påpekte også at hysen har lavere vekst i øst enn i vest. Det ser videre ut som om hysen blir kjønnsmoden etter alder. Under henvisning til refererte uttalelse fra Havforskningsinstituttet ble det gitt uttrykk for støtte til forslaget fra Fiskeridirektøren. Det ble imidlertid understreket at ordningen ikke bør medføre et fiske i området utover tradisjonelt nivå.

WWF sa seg uenig i forslaget om å godta større innblanding av småhyse.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektørens forslag om å avgrense ordningen med å tillate større innblanding av småfisk til hysefiske med flyteline, er begrunnet i at det er i dette fisket det er meldt om problemer. Fisket med snurrevad er gjennom krav om maskevidde mv. regulert med tekniske seleksjonsordninger som skal redusere problemet med fangst av undermåls fisk. Dersom det til tross for dette ikke er mulig å drive fiske uten at innblandingen av småfisk blir for stor, bør det etter Fiskeridirektørens oppfatning ikke drives fiske med snurrevad i slike områder.

Fiskeridirektøren vil peke på at det i en viss grad også drives fiske med bunnline på kysten av Øst-Finnmark, særlig med mindre fartøy, og at det kan være hensiktsmessig å godta større innblanding også i dette fisket. Dette skyldes ikke at det etter gjeldende regulering er forbud mot å drive fiske med bunnline i området, men har bakgrunn i en bekymring over at småfisk kastes ut under fisket for at man skal kunne holde registrert innblanding innenfor lovlig grense. Dersom en åpner for større innblanding også i fisket etter hyse med bunnline, vil motivasjonen for en slik virksomhet reduseres. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at ordningen knyttes til linefisket generelt i Øst-Finnmark, uten å begrense den til bruk av flyteline.

2.6 REGULERING AV TRÅLFISKE ETTER TORSK OG HYSE

Fiskeridirektøren la frem forslag om å fastsette trålstigen i tråd med Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01, slik at trålernes gruppekvote i 2007 for torsk vil utgjøre 29,56 % og for hyse 38 %. Dette innebærer en gruppekvote av torsk på 56.903 tonn og en gruppeknoten av hyse på 28.139 tonn.

Fiskeridirektøren foreslo videre å avsette 750 tonn torsk og 750 tonn hyse til seitrålerne. Avsetningen til seitrålerne innebærer at torsketrålernes andel av gruppekvoteene i 2007 blir henholdsvis 56.153 tonn torsk og 27.389 tonn hyse.

Fiskeridirektøren la til grunn at samme kvantum fra torsketrål sin gruppekvote som i inneværende år avsettes til en eventuell distriktskvoteordning i 2007, det vil si 1.896 tonn.

Fiskeridirektøren viste til at det i dag er fastsatt et "tak" på bifangst av torsk og hyse. For en del fartøy som har strukturkvote er denne begrensningen et problem, siden det er satt pr fartøy og ikke tar hensyn til fartøyets kvotegrunnlag av sei. Det antas at kvotegrunnlaget av sei og dermed fangstmengden sei har sammenheng med mengde bifangst av torsk og hyse et fartøy har behov for. Fra Møre Trållag har en mottatt to forslag til løsninger. Det ene går ut på å øke den fastsatte grensen for samlet bifangst av torsk og hyse slik at fartøyene som har strukturkvote får mindre problemer. Det andre går ut på å redusere bifangsten av hyse og torsk til 15- 20 % pr tur, og samtidig oppheve grensen for samlet bifangst av torsk og hyse.

Fiskeridirektøren la frem forslag om å beholde gjeldende bifangstregler, med en økning av samlet tillatt bifangst av torsk og hyse. I inneværende år ble taket økt i løpet av året fra 120 tonn til 160 tonn, og Fiskeridirektøren foreslo at det for seitrålerne i utgangspunktet settes et tak pr fartøy på 160 tonn bifangst av torsk og hyse.

Fiskeridirektøren foreslo at fartøy med seitråltillatelse som er over 130 BRT, i perioden 1. januar til 30. april kan ta en samlet bifangst av torsk og hyse på inntil 30%. For fartøy med seitråltillatelse som er under denne grensen settes prosentsetningen til 40% i samme tidsrom. Resten av året kan alle fartøy med seitråltillatelse ha inntil 10% samfengt bifangst av torsk og hyse.

Fiskeridirektøren foreslo videre at samtlige stortrålere, som de foregående år, behandles likt ved fordelingen, mens småtrålerne får tildelt kvote i forhold til de differensierte faktorer som man har lagt til grunn tidligere år. Fartøykvotene på torsk fordeles uten overregulering, mens det legges inn en liten overregulering på hyse.

Norges Fiskarlag påpekte at regelen knyttet til fartøy med seitråltillatelse under 130 BRT kan utgå ettersom de fartøyene som dette angår er tatt ut av fisket gjennom strukturordningen. Det ble videre påpekt at det ikke er samsvar mellom seikvoten til fartøy med flere kvoter og bifangstknoten av torsk og hyse, og at dette kan løses ved å fjerne "taket" og heller begrense bifangsten til 15 % ved endt tur.

Fiskeridirektørens tilråding

Fiskeridirektøren opprettholder forslagene, men slutter seg til forslaget fra Norges Fiskarlag om å fjerne "taket" på bifangsten for seitrålerne, og heller stille krav om maksimalt 15 %

bifangst av torsk og hyse samlet ved landing. Det foreslås fartøykvoter av torsk uten overregulering, og at kvotene av hyse overreguleres med 10 %.

3 UNGDOMSFISKEORDNINGEN

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til at ungdomsfiskeordningen ble lansert som en prøveordning i 1995. Denne gikk opprinnelig ut på at ungdom skulle gis adgang til å delta i et sommerfiske etter torsk og hyse. I en reguleringsordning hvor det ikke var tillatt for fritidsfiskere å selge sine fangster av torsk, ble ordningen sett på som en mulighet til å bli kjent med næringen og til å ha fiske som sommerjobb.

Ordningen omfattet i utgangspunktet ungdom mellom 15 og 25 år, og har vært gjeldende i skolens ferie.

I tillegg til de fordelene ungdom gis ved en slik ordning, kan ordningen også ha en motiverende effekt i forhold til rekrutteringen til yrket.

Det har tidligere vært reist kritikk mot ungdomsfiskeordningen at den er lett å omgå og at det i enkelte tilfeller dreier seg om et ordinært, men skjult næringsfiske.

Fiskeridirektøren viste til at ungdomsfiskeordningen har en symbolsk betydning og at den også vil kunne ha en praktisk betydning dersom en innfører et omsetningsforbud av torsk i fritidsfiske eller videreføres en kvantumsbegrensning slik som i dag.

Fiskeridirektøren foreslo at ungdomsfiskeordningen videreføres i 2007.

Det kom ikke motforestillinger til forslaget.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

4 KYSTTORSKVERN

Fiskeri- og kystdepartementet nedsatte som kjent den 15. mai 2006 en gruppe bestående av representanter fra næringen, Sametinget og Naturvernforbundet. Gruppen fikk i mandat å drøfte gjeldende reguleringsopplegg for kysttorsk nord for 62°N, og å komme med forslag til tiltak for vern for årene 2007 – 2020, med evaluering og tilråding for hver enkelt år i perioden.

Gruppens rapport med forslag til reguleringstiltak for kysttorsk ble sendt på høring 13. oktober 2006 med frist til å sende merknader til Fiskeridirektoratet innen 24. november 2006. Rapporten er også oversendt departementet.

Fiskeridirektoratet har mottatt svar fra følgende instanser:

Direktoratet for naturforvaltning, FHL Industri og eksport, Finansnæringens Hovedorganisasjon, Fiskeridirektoratet region Finnmark, Fiskeridirektoratet region Nordland,

Fiskeridirektoratet region Troms, Fiskeridirektoratet region Vest, Havforskningsinstituttet, Innovasjon Norge, Kongelig Norsk Båtforbund, Landsorganisasjonen i Norge, NHO Reiseliv, Nordland Fylkes Fiskarlag, Norges Fiskarlag, Norges Fritids- og Småfiskerforbund, Norges Kystfiskarlag, Norges Kyst- og Fjordfiskarlag, Norges Naturvernforbund, Nærings- og Handelsdepartementet, Rolvsøy Bygdelag, Sametinget, Troms fylkeskommune, Vestfold fylkeskommune, samt diverse fritidsfiskere.

Finansnæringsens Hovedorganisasjon og Innovasjon Norge har ingen merknader til forslagene. Landsorganisasjonen i Norge viser til at høringsfristen er for kort til å gi mulighet for en forsvarlig behandling av saken.

Nedenfor gjengis kort merknadene fra de øvrige instansene:

Norges Fiskarlag viser til at kysttorskgruppen tidligere har påpekt behovet for mer kunnskap om årsakene til nedgangen i kysttorskbestandene, og mener en totalvurdering at kysttorskreguleringene må videreføres slik de er i 2006. Det støttes imidlertid at det skal være adgang til å fiske flatfisk med snurrevad innenfor fjordlinjene.

Nordland Fylkes Fiskarlag er uenig i utvidelsen av det stengte området i Vestfjorden. Området bør ha samme utstrekning som i 2006, og det må være tilstrekkelig at fartøy over 15 meter nektes adgang frem til 30. juni. Laget går også i mot forbudet mot flytegarn. Laget kan slutte seg til forslaget om at fartøy over 15 meter ikke skal kunne fiske torsk innenfor fjordlinjene, og er også enig i forslagene til nye fjordlinjer, med unntak av fjordlinjen i Gavlfjorden, som foreslås flyttet lenger ut. Laget mener videre at oppdrettsvirksomhet må skje utenfor fjordlinjene. Det godtas at fartøy over 21 meter må utenfor grunnlinjen, forutsatt at fartøyene kan fiske inn til fjordlinjene i samtlige statistikkområder i perioden 1. januar – 30. juni (med unntak av det særskilt vernede området i Vestfjorden). Fartøy som fisker torsk med trål nord for 66°N skal ikke kunne fiske innenfor 12-milen. Øvrige trålfiskerier i disse områdene må vurderes nærmere. Laget forventer ellers en betydelig intensivering av forskningen på kysttorsk.

Norges Kystfiskarlag slutter seg i hovedtrekk til kysttorskgruppens konklusjoner, men mener at fartøy over 21 meter må henvises til å fiske torsk utenfor grunnlinjen hele året (med unntak av fiske i Lofoten oppsynsdistrikt). Trålerne bør i hovedsak fiske utenfor 12-milen, og det bør ikke gis dispensasjon for fiske innenfor 6-milen. Forbudet mot å fiske med snurrevad bør i størst mulig grad også gjelde andre halvår, og tiltaket bør evalueres etter en viss tid. Det bør stilles krav om størrelsen på bruket. Det bør generelt være tillatt med maksimalt 5 kveiler tau, med mulighet for andre løsninger i oppsynshav og basert på lokale forhold. Tilsvarende begrensninger bør gjelde under fiske med snurrevad etter flyndre innenfor fjordlinjene. På gytefelt bør all bruk av aktive redskaper forbys. Fritidsfiskere bør fortsatt ha mulighet til å fiske med juksamaskin. Det bør gjelde samme begrensninger for turistfiskere som for fritids- og yrkesfiskere i forhold til fiske i gyte- og oppvekstområder og minstemål. Videre gis det tilslutning til innspill fra organisasjonens lokallag på Sørøya om at Breivikfjorden bør legges inn under fjordlinjene. Her fiskes den største og kanskje den eneste gytefjorden i Vest-Finnmark. Den foreslåtte fjordlinjereguleringen utenfor Sørøya gir vern fra januar til mai, men fisket i området foregår fra mai og ut året. Forslaget vil derfor ikke ha effekt. Konsekvensene av gjeldende regelverk ift garnmengde og maskevidde bør gjennomgås i 2007, det må utvikles og påbys mekanismer for utsortering av bifangst av hvitfisk i notfisket etter norsk vårgytende sild, myndighetene må prioritere å klarlegge konsekvensene av

oppdrettsvirksomhet i fjordene, og det må settes spesielt fokus på reguleringene i fjordene i Finnmark i vårløsningen når fjordtorsken trekker ut av fjordene.

Havforskningsinstituttet slutter seg til flere av forslagene fra kysttorskguppen. Instituttet er imidlertid skeptisk til at snurrevad fartøy under 15 meter kan fiske innenfor fjordlinjene, og at snurrevad fartøy skal kunne fiske etter flyndre innenfor fjordlinjene. Forbudet mot å fiske etter torsk innenfor fjordlinjene bør gjelde for alle fartøy over 11 meter, og dersom større fartøy skal fiske innenfor fjordlinjene må det maksimalt være 5 % bifangst av torsk. Forbudet mot å bruke bunn garn høyere enn 12 meter bør gjelde hele året. I det særskilt vernede området ved Henningsvær bør det bare være tillatt med juksa/håndsnøre, subsidiært kun tillatt med fartøy under 11 meter. Borgundfjorden bør vurderes på samme måte, og instituttet har innsamlet data fra denne fjorden i gytesesongene de siste 5 – 6 årene, som eventuelt kan legges til grunn for en ”Borgundfjordboks”.

Nærings- og Handelsdepartementet påpeker at utførselskvoten på 15 kg fisk samt en trofefisk er liten, og at den derfor kan skape problemer for turistnæringen.

Fiskeri- og Havbruksnæringen Landsforening slutter seg til kysttorskguppens forslag.

Sametinget støtter forslagene fra kysttorskguppen.

Direktoratet for naturforvaltning støtter forslagene om nye fjordlinjer og forbudet mot en del redskapstyper og fartøy mot å fiske innenfor fjordlinjene. Det gis også støtte til bifangstprosentene innenfor fjordlinjene, og mellom disse og grunnlinjene, samt begrensningene i fritids- og turistfisket. Det understrekes behovet for informasjon for å nå frem til fritids- og turistfiskerne. Det pekes videre på behovet for økt kunnskap, blant annet i forhold til konsekvenser av torskeoppdrett, redusering av tareskog og betydningen av predatorer og deres plassering i økosystemet.

Norges Naturvernforbund er positive til mange av forslagene fra kysttorskguppen, men er bekymret for at tiltakene ikke er gode nok for å snu den negative bestandsutviklingen for kysttorsk. Forbundet ønsker vurdert om ikke adgangen til å drive direkte fiske etter torsk innenfor fjordlinjene bør forbeholdes fartøy i den minste flåtegruppen. Forbudet mot å fiske med snurrevad innenfor fjordlinjene ønskes videreført. Det må videre gjøres vitenskapelige undersøkelser på flyndrebestandene før en eventuelt åpner for snurrevadfiske etter flyndre innenfor fjordlinjene. Bifangstprosenten av torsk i fisket etter andre arter mellom grunnlinjen og fjordlinjene for fartøy over 21 meter kan settes lavere, men først må det klarlegges hva som er reell bifangst av torsk i dette fisket. Forbundet beklager den liberaliseringen som foreslås mht det særskilt vernede området ved Henningsvær. Det påpekes et generelt behov for å kartlegge og vernet viktige gyteområder. Forbundet er kritisk til å slippe trålere inn til 4-milen, ettersom dette øker sannsynligheten for uttak av kysttorsk. Ordningen med innsending av otolittprøver er ikke pålitelig, ettersom det er fare for at fiskerne velger ut prøver fra det som de kan fastslå ikke er kysttorsk for innsending. Det bør derfor også tas stikkprøver av fangstene. Minstemål bør innføres i fritids- og turistfiske, og det bør vurderes å øke minstemålet sør for 64°N. Det gis støtte til forslaget om å redusere omsetningskvoten for fritidsfiskere til 1.000 kg, noe som forhåpentlig vil vri fisket over på andre arter som er i en bedre bestandssituasjon. Sel og skarv kan beskattes som en ressurs, så lenge det foregår innenfor en vitenskapelig anbefalt kvote som er bærekraftig, og støtter ellers opp om de kunnskapsbehovene som er skissert av kysttorskguppen.

Norges Fritids- og Småfiskerforbund mener det er uheldig at fritidsfiskerne ikke er representert i kysttorskgruppen. Det pekes videre på at det er uheldig at kysttorskgruppen behandler fritids- og turistfisket sammen, til tross for at turistfisket er en del av næringsfisket. Forbundet finner det videre vanskelig å forstå at det skal tillates fritt fiske med passive redskaper innenfor verneområdet ved Henningsvær, samtidig som fritidsfiskere kun skal få bruke håndsnøre og stang. Det er ellers positivt at en ønsker å verne gyte- og oppvekstområder, langs hele kysten til svenskegrensen. Det gis tilslutning til innføring av minstemål også i fritidsfisket, og at det bør arbeides for at hele kvoten av sel tas ut. Forbundet går ellers i mot ytterligere restriksjoner i redskapsbruk og omsetningskvote.

NHO Reiseliv ønsker utførselskvoten økt til 25 kg fisk. Organisasjonen har ikke noe i mot at det innføres minstemål på torsk også i turistfisket, men understreker viktigheten av å nå ut med informasjon til turistene. Det uttrykkes ellers utilfredshet med at departementet nedsetter grupper som drøfter reguleringer med direkte innvirkning på verdiskapingen i reiselivs-næringen uten at reiselivet er representert.

Norges Kyst- og Fjordfiskerlag foreslår en samlekvote i fritidsfisket med et tak på 49.000 kroner i fangstverdi. Laget viser til at det er en grense på 50.000 kroner i omsetning per år for å måtte registrere seg i merverdiavgiftsmanntallet, og at det dermed er satt en eksakt grense for hvor mye en fritidsfisker kan fiske for omsetning målt i verdi.

Kongelig Norsk Båtforbund mener at fritidsfiskernes organisasjoner bør være med i grupper og utvalg som vurderer spørsmål der fritidsfisket berøres, og gir ellers tilslutning til uttalelsen fra Norges Fritids- og Småfiskerforbund.

Fiskeridirektoratet region Troms foreslår at fjordlinjene flyttes lengre ut i det grunne havet i Nord-Troms, og foreslår at adgangen for fartøy over 21 meter til å fiske torsk inn til fjordlinjene første halvår fjernes. Det foreslås videre en ordning der regionkontoret kan etablere en sperrelinje for tråling etter norsk vårgytende sild i Andfjorden med tilliggende fjordsystem etter samme system som gjelder for Vestfjorden i gjeldende regulering (av fisket etter norsk vårgytende sild). Regionkontoret ønsker også at adgangen til å forby fisket etter norsk vårgytende sild i bestemte områder og til å sette vilkår om hvordan fisket skal utøves, skal gjelde generelt for hele kysten, og at slike virkemidler også kan iverksettes på grunn av at området anses som et viktig gyte- og oppvekstområde for kysttorsk.

Fiskeridirektoratet region Finnmark reiser spørsmål ved om det er fornuftig av hensyn til kysttorsk å slippe snurrevadfartøy under 15 meter innenfor fjordlinjene. Det gis videre uttrykk for at en ytterligere reduksjon i omsetningskvoten for fritidsfiskere kan føre til at flere søker opptak på blad A i fiskermanntallet, og at dette i neste omgang kan bety større uttak av kysttorsk.

Fiskeridirektoratet region Nordland er prinsipielt enig i utvidelsen av det særskilt vernede området ved Henningsvær, men foreslår at det skal kunne åpnes for et fiske der dersom det skulle vise seg et østlig innsig av skrei i området. Det gis støtte til en videreføring av gjeldende unntak knyttet til tråling inn til 4-milen, forutsatt at det fremover utøves bedre kontroll med innblandingen av torsk i dette fisket, for eksempel ved i større grad å utplassere inspektører om bord i det enkelte fartøy. Når det gjelder forslaget om reduksjon av omsetningskvoten for fritidsfiskere, mener regionkontoret at dette med stor sannsynlighet vil føre til økt svart omsetning av torsken, og at en større del av torskeuttaket dermed ikke vil bli registrert. Det gis tilslutning til forslaget om å innføre minstemål på torsk i fritidsfisket, men

ut fra de kontrollmessige utfordringene en slik ordning vil gi, antas det at det ikke vil være til stor nytte utover en signaleffekt. Eventuelle begrensninger på redskapsbruken vil ikke medføre økt vern for kysttorsk, men bare medføre at fritidsfiskerne bruker lengre tid på å fiske opp kvoten.

Fiskeridirektoratet region Vest slutter seg til kysttorskgruppens konklusjoner og prinsipper, og mener man her har laget en mal for gjenoppbygging av villfisk som kan anvendes på flere fiskeslag langs kysten.

Troms fylkeskommune støtter i stor grad kysttorskgruppens forslag, men etterlyser en evaluering av effekten av tiltakene for 2004 og 2005. Intensjonene og prinsippene fra et uttalelse fra Karlsøy kommune støttes, hvor det foreslås det å frede kysttorskområdet utenfor Nord-Fugløya i Nord-Troms og ut til og med Gjestbåen på 12-milsgrensen, med en begrensning for snurrevad og trål grunnere enn 120 meter på sidene av grunnrekken, samt å trekke fjordlinjen ut til grunnlinjen (eventuelt 4 mil utenfor grunnlinjen). Troms fylkeskommune anbefaler at man allerede fra 2007 endrer fjordlinjene i Nord-Troms, slik at disse går fra Brynilen i en rett linje til grunnlinjepunkt Vesterfallet, og videre langs grunnlinjen vestover og inn til foreslått fjordlinje på Kjølva på Nord-Senja. De øvrige forslag fra Karlsøy kommune ønskes vurdert som en del av kysttorskvernet fra 2008. Forslaget om reduksjon i omsetningskvoten i fritidsfiskere støttes ikke.

Vestfold fylkeskommune gir etter en vurdering av de forslagene som er relevante for fylkeskommunen støtte til tiltakene som går ut på å begrense fritids- og turistfisket etter torsk

Rolvsøy Bygdelag uttrykker bekymring og forundring over at fjordlinjene går på innsiden av Rolvsøy, Ingøy og Hjelmsøy. Til tross for at det foreligger dokumentasjon fra forskere om viktige gytefelt for kysttorsk rundt Rolvsøy, er fiske med snurrevad tillatt på grunnene, og vil etter forslaget fortsatt være tillatt rundt øyene i Måsøy kommune, samtidig som fartøy opp til 21 meter vil kunne fiske opp i fjæresteinene. Det påpekes at snurrevadfisket kommer til å øke vesentlig fremover, og befolkningen har registrert at fiskekjøperne i området kjøper fisk langt under minstemål. Bygdelaget konkluderer med at fiskefeltene rundt de aktuelle øyene bør vernes med det aller første.

Fra forskjellige *fritidsfiskere* pekes det blant annet på at kysttorskgruppen mangler representanter som kan ivareta fritidsfiskernes interesse. Det vises liten forståelse for eventuelle ytterligere redskapsbegrensninger. Et eventuelt forbud mot bruk av juksamaskin vil ramme mennesker som på grunn av fysiske plager vil ha vanskeligheter med å håndtere et håndsnøre med tungt søkke. Det er heller ikke nødvendig å stramme inn på redskapsbruken når det er fastsatt en kvote. Det foreslås forskjellige begrensninger i fisket på gytefelt mv, og fangstdagbokordninger i fritidsfisket.

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til at kysttorskgruppen har foreslått følgende reguleringstiltak for 2007:

- Videreføring av fjordlinjene med noen justeringer og suppleringer.
- Forbud for fartøy over 15 meter å fiske etter torsk innenfor fjordlinjene.
- Forbud mot fiske med snurrevad og flytegarn innenfor fjordlinjene. Fartøy under 15 meter kan fiske innenfor fjordlinjene med snurrevad fra og med 15. mai og ut året.

- Snurrevadfartøy kan uavhengig av lengde fiske etter flyndre innenfor fjordlinjene fra og med 15. mai til og med 30. september. Det skal stilles spesielle krav til utformingen av snurrevaden.
- Forbud mot å bruke bunngarn som er høyere enn 12 meter målt på strukket maske innenfor fjordlinjene fra og med 1. januar til 15. mai. (60 maskers høyde).
- Forbud mot mer enn 5 % bifangst av torsk i fisket etter andre arter innenfor fjordlinjene
- Forbud mot at fartøy over 21 meter fisker etter torsk med konvensjonelle redskap innenfor grunnlinjen. Fra og med 1. januar til og med 30. juni skal det likevel være tillatt i fiske inntil fjordlinjene i statistikkområde 03 og 04. Fra og med 1. januar til og med 10. april skal det være tillatt å fiske inn til fjordlinjene i statistikkområde 00, 05, 06 og 07. Det skal også være tillatt å fiske inn til fjordlinjene i Lofoten oppsynsdistrikt i den perioden og i de områdene Lofotoppsynet er satt.
- Forbud mot mer enn 20 % bifangst av torsk ved fiske etter andre arter mellom grunnlinjen og fjordlinjene i den perioden fiske etter torsk er forbudt med fartøy over 21 meter i dette området, jf. strekpunktet ovenfor.
- Utvidelse av det særskilt vernede området ved Henningsvær, se kartvedlegg. Det åpnes for fiske med passive redskap/krokredskap i dette området for fartøy under 15 meter. Det skal ellers være stengt for fiske med fartøy over 15 meter og for alt fiske med flytegarn og snurrevad fra og med 1. januar til og med 30. juni. Områdets yttergrense skal være fjordlinje under Lofotoppsynet og andre halvår.
- Videreføring av gjeldende havdeling, herunder forbud mot å tråle innenfor 6 nautiske mil med unntak for visse fartøy som fra og med 1. april til og med 30. september kan tråle etter vassild inntil 4 nautiske mil av grunnlinjen mellom 64°00'N og 67°10'N, og for ferskfisktrålere som fra og med 15. april til og med 30. september kan fiske med trål i tre nærmere avgrensede områder ved kysten av Øst-Finnmark.
- Videreføring av ordningen med utførselskvote på 15 kg fisk eller fiskeprodukter samt en hel troféfisk.
- Innføring av minstemål på torsk i fritids- og turistfiske. Fritidsfiskeres muligheter til å fiske torsk for omsetning reduseres til 1000 kg per år.

De reviderte fjordlinjene som kysttorskgruppen har foreslått er:

- Ny linje utfor Kiberg
- Ny linje utfor Berlevåg
- Linje Rolvsøysundet-Sørøy flyttet litt nord
- Ny linje utenfor Sørøyfjordene
- Ny linje utenfor Frakkfjord og Bergsfjord (Loppa)
- Ny linje utenfor Senjafjordene
- Linje i Andfjorden flyttet lenger ut
- Linjer i Hadsselfjorden flyttes utover
- Nye linjer nord og sør av Nappstraumen
- Stamsund-Skrova erstatter tidligere linjer ved Henningsvær
- Tysnes-Offersøy erstatter tidligere linjer lenger inne
- Linje i Skjørnfjorden (Ørlandet) flyttet lenger ut

Et forslag fra Fiskeridirektoratet region Troms om en ny fjordlinje ble spesielt gjennomgått. Denne er foreslått strukket slik at det grunne området utenfor kysten på strekningen Arnøya i

Skjervøy kommune til Senja blir omfattet av fjordlinjene. Troms fylkeskommune og Karlsøy kommune har fremmet tilsvarende forslag.

Fiskeridirektøren ba om Reguleringsmøtets eventuelle supplerende synspunkter til utsendte høringsnotat vedrørende vern av kysttorsk.

Norges Fiskarlag sa seg fornøyd med at kysttorskgruppen ble nedsatt, og pekte på viktigheten av å ha god dialog med forskerne. En del forslag fra forskerne savner legitimitet, og det ble etterlyst et bedre system enn det bruk av referanseflåten innebærer. Landsstyret i Norges Fiskarlag har behandlet rapporten fra kysttorskgruppen, og har konkludert med at en nå trenger ro omkring reguleringen og bedre forskning. Langs kysten av Helgeland og sørover til Trøndelag og Møre har det ikke skjedd noe forskningsmessig. Det foreslåtte forbudet mot flytegarn vil gå hardt utover en del fartøy som tradisjonelt driver med dette fisket i Henningsværområdet. Man burde heller vurdere andre tiltak, slik som økt fangst på sel, bedring av fangststatistikk mv. Norges Fiskarlag kunne ikke støtte forslaget om ny fjordlinje fra Fiskeridirektoratet region Troms, dette måtte eventuelt studeres nærmere.

Norges Naturvernforbund ga uttrykk for at kysttorskgruppens tilnærming med et skille mellom fjordtorsk og vandrende banktorsk er et riktig grep. Det er imidlertid viktig at gruppen i fortsettelsen ser mer på behovet for å kartlegge gyteområdene.

Norges Kyst- og Fjordfiskarlag pekte på at omsetningskvoten for fritidsfiskere på to år vil bli redusert med to tredeler dersom kysttorskgruppens forslag tas til følge, og reiste spørsmål ved riktigheten av å ramme fritidsfiskerne så hardt. Det ble også reagert mot gruppens vurderinger av ytterligere redskapsbegrensninger i fritidsfisket, ettersom det bør være likegyldig hvilke redskaper som brukes så lenge man holder seg innenfor den fastsatte kvoten.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren slutter seg i hovedtrekk til forslagene fra kysttorskgruppen, med følgende unntak:

Fiskeridirektøren er enig i forslagene til nye fjordlinjer, men mener at den nye fjordlinjen i Gavlfjorden i Vesterålen bør flyttes noe lenger ut til en linje mellom Åkenes og Meverran, slik som foreslått av Nordland Fylkes Fiskarlag i uttalelse av 17. november 2006. Fiskeridirektøren er videre enig i forslaget om en fjordlinje i Breivikfjorden. Denne fjordlinjen vil supplere eksisterende lokal regulering, ettersom det fra før i dette området er fastsatt forbud mot å bruke snurpenot, snurrevad eller andre notredskaper til annet enn fangst av sild, brisling, makrell eller lodde i tidsrommet 1. februar – 31. mai, jf. § 1 bokstav b i forskrift av 4. oktober 1989 om forbud mot bruk av snurpenot, snurrevad og andre notredskaper etter bestemte fiskeslag i Finnmark fylke.

Når det gjelder forslaget fra Fiskeridirektoratet region Troms/Troms fylkeskommune om fjordlinje lengre ute fra kysten i Nord-Troms, deler vi bekymringen over at snurrevadfisket kan gå hardt utover kysttorskbestanden i området. Forslaget har imidlertid ikke vært på alminnelig høring sammen med de øvrige forslagene fra kysttorskgruppen, og det ble ikke uttrykt støtte til det under behandlingen i Reguleringsmøtet. Det er videre ønskelig med en vurdering fra Havforskningsinstituttet før det tas stilling til den foreslåtte fjordlinjen, og en nærmere vurdering av hvilke konsekvenser det vil ha i forhold til det øvrige fisket som foregår i området. Etter Fiskeridirektørens oppfatning vil det være hensiktsmessig å la

kysttorskgruppen se nærmere på forslaget med tanke på reguleringen for 2008. Det samme gjelder forslaget fra Rolvsøy Bygdelaag.

Etter kysttorskgruppens forslag skal snurrevadfartøy kunne fiske innenfor fjordlinjene etter flyndre fra og med 15. mai til og med 30. september med særskilte begrensninger på redskapen ("flyndresnurrevad"). Tradisjonelt foregår det ikke noe snurrevadfiske etter flyndre av betydning før ut på sommeren, og det er over i oktober. Det skulle derfor ikke være nødvendig å tillate fiske med snurrevad utenfor denne perioden av hensyn til flyndrefisket. Selv om dette fisket skal foregå med særskilte krav til snurrevaden, og som dermed reduserer problemet med bifangst, bør dette fisket begrenses så langt som mulig. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at adgangen til å fiske etter flyndre innenfor fjordlinjene begrenses til perioden 1. juli – 31. oktober.

Kysttorskgruppen åpner også for at fartøy under 15 meter kan drive fiske med snurrevad innenfor fjordlinjene fra samme dato og ut året, også etter torsk. Fiskeridirektøren finner det uheldig å åpne generelt for snurrevadfartøy under 15 meter til å fiske innenfor fjordlinjene, herunder for å fiske etter torsk. Inneværende år har det fra næringens side blitt pekt på at fjordlinjene skaper problemer spesielt for mindre snurrevadfartøy som driver et tradisjonelt fiske etter lysing på kysten av Møre og nordover mot Trøndelaag. Dette er et fiske som skal kunne foregå uten nevneverdig innblanding av torsk, og som foregår innenfor samme tidsperiode som flyndrefisket. Etter Fiskeridirektørens mening bør en i stedet for en generell adgang tillate snurrevadfartøy under 15 meter å fiske etter andre arter enn torsk innenfor fjordlinjene. En slik ordningen bør videre avgrenses til perioden 1. juli – 31. oktober. Den alminnelige foreslåtte bifangstgrensen på 5 % torsk innenfor fjordlinjene vil da gjelde.

Når det gjelder det særskilt vernede området ved Henningsvær, mener Fiskeridirektøren at adgangen til å fiske i området ikke bør liberaliseres slik som kysttorskgruppen foreslår. Bakgrunnen for det særskilte vernet er blant annet prøvetaking Havforskningsinstituttet har gjennomført fra kommersielle fangster, og som gjennomgående viser høye andeler av kysttorsk, også i perioden når skreien er kystnært for å gyte. Havforskningsinstituttet har tidligere pekt på at Vestfjorden etter instituttets oppfatning kanskje er det viktigste gyteområdet for kysttorsk, og det blir på grunn av høy fangsttinnssats tatt betydelige mengder kysttorsk i området, også med små fartøy.

Etter forslaget fra kysttorskgruppen vil områdets status som særskilt vernet bli vesentlig svekket. Innenfor det foreslåtte området bør det etter Fiskeridirektørens oppfatning kun være tillatt å fiske med fiskestang, håndsnøre og en juksamaskin første halvår. Det foreslås også videreføring av unntaket fra forbudet i perioden 20. mars – 8. april av hensyn til muligheten for å drive fiske etter skrei ved et eventuelt innsig. Områdets yttergrenser vil i denne tiden (samt andre halvår) være fjordlinjer.

Når det gjelder spørsmålet om minstemål, så har Fiskeridirektøren tidligere vært skeptisk til å innføre generelle minstemålsregler i fritids- og turistfisket. Etter Fiskeridirektørens oppfatning bør spørsmålet om minstemål på torsk i fritids- og turistfisket ikke vurderes for seg, men i sammenheng med spørsmålet om det skal gjelde minstemål generelt i fritids- og turistfisket. Mange høringsinstanser uttaler seg imidlertid til fordel for forslaget, og ingen går i mot det. Det gis derfor ikke noen tilråding om å innføre et slikt minstemål på nåværende tidspunkt, men Fiskeridirektøren vil ta spørsmålet om å innføre minstemål generelt opp til ny vurdering i løpet av neste år.

I forhold til forslaget om å redusere omsetningskvoten på torsk for ikke-manntallsførste fiskere, så er det Fiskeridirektørens oppfatning at det kan være uheldig å sette denne kvoten for lavt. En kvote som oppfattes som urimelig liten vil kunne medføre økt svart omsetning av torsk, og vil også kunne føre til at flere velger å la seg registrere på blad A, med de muligheter for økt fangst som dette gir. Fiskeridirektøren foreslår derfor å opprettholde kvoten på 2.000 kg. I høringen er det for øvrig pekt på at reglene om merverdi setter en verdimesig grense for hvor mye fisk man kan omsette uten at det oppstår plikt til å la seg registrere i manntallsregisteret for merverdiavgiftspliktige. Dette er noe Fiskeridirektøren eventuelt vil kunne komme tilbake til.

5 REGULERING AV FISKET ETTER SEI NORD FOR 62°N

5.1 FORDELING AV NORSK TOTALKVOTE

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til at Fiskeri- og kystdepartementet har fastsatt en totalkvote på 222.525 tonn for 2007. Ved fastsetting av kvoten har departementet lagt til grunn den forvaltningsstrategien som Fiskeridirektoratet har utformet, men verdiene er justerte. Forvaltningsstrategien er som følger:

- 1. Totalkvoten for nordøstarktisk sei skal baseres på gjennomsnittet av de totalkvoter som en fiskedødelighet lik 0,35 med referansealder 4-7 år vil innebære de neste tre år.*
- 2. Totalkvoten skal likevel ikke endres fra år til år mer enn 15 %.*
- 3. Dersom gytebestanden faller under B_{pa} skal det legges til grunn en fiskedødelighet som endres lineært fra F_{pa} ved B_{pa} til null ved en gytebestand lik null. Ved slike lave gytebestandsnivå setter en ikke noe grense på variasjonen i totalkvote fra et år til et annet.*

Forvaltningsstrategien er ikke endelig vedtatt og ICES skal vurdere om den er i tråd med føre-var-tilnærmingen. ICES vil også bli bedt om å vurdere den eventuelle merverdien ved å sette fiskedødeligheten lavere enn føre-var-nivået. Forvaltningsstrategien blir endelig vedtatt etter vurderingen i ICES.

Fiskeri- og kystdepartementet har besluttet at for alle kvotebelagte arter skal forskningskvoter inngå i totalkvoten. Det er søkt om ca 800 tonn sei til forsknings- og undervisningsformål for 2007.

Fiskeridirektøren foreslo en avsetning til forsknings- og undervisningskvoter på 1.200 tonn i 2007.

Det fremkom ikke innvendinger mot forslaget.

Fiskeridirektørens tilråding:

Etter en nærmere vurdering foreslår Fiskeridirektøren at det avsettes 800 tonn til forsknings- og undervisningskvoter i 2007.

5.2 AGNKVOTER

Fiskeridirektøren viste til at det i 2006, som i 2004 og 2005, ble avsatt et kvantum på henholdsvis 250 tonn sei, 750 tonn norsk vårgytende sild og 750 tonn makrell til agn. Kvantumet har vært disponert av S/L Fiskernes Agnforsyning, og har vært trukket fra den norske kvoten før den ble fordelt mellom de ulike fartøygruppene. Som i 2004 og 2005 er også hele kvantumet benyttet i 2006.

Fiskernes Agnforsyning har i brev av 2. november 2006 til Fiskeri- og kystdepartementet konkludert med at systemet med egen avsetning av kvote til agn også i 2006 har vært en suksess med hensyn til å fremskaffe agn av god kvalitet.

I brevet av 2. november 2006 til Fiskeri- og kystdepartementet søker Agnforsyningen om kvoter på henholdsvis 500 tonn sei, og 1.000 tonn på norsk vårgytende sild og makrell i 2007. Dette er vesentlig mer enn agnkvoteene som ble avsatt i år.

Fiskeridirektøren foreslo å avsette agnkvoter på samme nivå som i tidligere år, dvs. 250 tonn sei og 750 tonn makrell og 750 tonn norsk-vårgytende sild.

Fiskeri- og Havbruksnæringen Landsforening pekte på at hysefisket med line er viktig og gir fisk av god kvalitet. Foreningen ønsker så høye agnkvoter som mulig.

Norges Fiskarlag pekte på at ordningen er omstridt. Laget er i mot agnkvoter, og mener fiskerne selv kan kjøpe agn, eventuelt med offentlig tilskudd.

Landsdelsutvalget ønsker økte agnkvoter, og mener videre at kvotene bør settes for 5 år om gangen for å skape forutsigbarhet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget om å avsette 250 tonn sei, 750 tonn makrell og 750 tonn norsk-vårgytende sild til ordningen med agnkvoter I det følgende er det lagt inn en avsetning på 250 tonn sei.

5.3 FORDELING AV KVOTEN PÅ REDSKAPSGRUPPER

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til at etter en avsetning på 21.600 tonn til dekning for kvoter til tredjeland, forsknings- og undervisningskvoter, samt 250 tonn til agn, blir disponibel kvote til norske fiskere 200.925 tonn. Den økte avsetningen til tredjeland skyldes at kvoteavtalen med Russland gir adgang til et russisk fiske på inntil 15.000 tonn. I tillegg kommer de tradisjonelle avsetninger til EU, Færøyene og Grønland. Hvor mye som faktisk skal avsettes er avhengig av de kommende kvoteforhandlingene med tredjeland, og kvotestørrelsene i det følgende kan bli noe modifisert som følge av dette.

Fiskeridirektøren foreslo følgende fordeling:

Tabell 23: Gruppekvoter 2007

Redskapsgruppe	%-andel	Gruppekvote (tonn)
Konvensjonelle redskaper	38 %	76.352
Notgruppen	25 %	50.231
Trålgruppen	37 %	74.342
Sum	100 %	200.925

Forslaget er i tråd med landsmøtevedtak 7/01 i Norges Fiskarlag om fordeling av kvoten av sei nord for 62°N på redskapsgrupper.

Det kom ikke innsigelser mot forslaget i Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

5.4 REGULERINGEN AV NOTFISKET ETTER SEI

Fiskeridirektøren viste til at gruppekvoten for seinotfisket i 2007 etter tabell 23 blir 50.231 tonn.

Fiskeridirektøren viste videre til at maksimalkvotene ved årets begynnelse ga en samlet overregulering på ca 132 %, som var noe høyere enn i 2005 (111 %). Notfisket foregår i hovedsak på kysten av Møre på vårparten og fortsetter på Finnmarkskysten i sommermånedene. Hvor stor maksimalkvote en setter i utgangspunktet og tidspunktet for eventuelle refordelinger, vil ha betydning for den geografiske fordelingen av fisket. En balansert maksimalkvote kan i utgangspunktet sikre en rimelig geografisk fordeling. For stor overregulering kan imidlertid ved gode fangstforhold føre til et uforutsigbart styrtfiske med stopp i fisket og redusert lønnsomhet som konsekvens for både fangstledd og landside, noe som en i en viss grad har opplevd i 2006.

Fiskeridirektøren viste til at Fiskeri- og havbruksnæringens landsforening har foreslått å periodisere notfisket ved at det avsettes et kvantum på 5.000 tonn til et notfiske etter 1. oktober. En uheldig side ved dette forslaget er at notfisket kan bli stoppet i en lengre periode for så å bli åpnet igjen 1. oktober. Etter Fiskeridirektørens oppfatning vil man kunne oppnå en tilsvarende effekt ved å la fartøy under 15 meter få garanterte kvoter, dvs. at en eventuell stopp i fisket ikke vil gjelde for disse fartøyene. Målsettingen må likevel være at overreguleringen settes slik at fisket holdes i gang gjennom hele sesongen.

Erfaringene fra tidligere år tilsier at overreguleringen bør være stor i dette fisket. Men erfaringene fra 2006 tilsier likevel at overreguleringen nok bør justeres noe ned. På den annen side økes gruppekvoten for not noe i 2007 i forhold til 2006. En høy overregulering vil øke sannsynligheten for en tidlig stopp i fisket. Utviklingen i notfisket har variert sterkt fra år til år. Derfor vil vi eventuelt kunne vurdere reguleringen av seinotfisket på nytt på reguleringsmøtet i juni 2007.

For å få litt ro i fisket, og for å i større grad sikre et fiske på høsten la Fiskeridirektøren frem forslag om at det ikke legges opp til en eventuell refordeling før etter 1. august, med mindre Reguleringsmøtet i juni skulle tilrå noe annet.

Fiskeridirektøren foreslo at alle fartøy i notfisket etter sei reguleres med maksimalkvoter innenfor en felles gruppe.

Fiskeridirektøren la til grunn en videreføring av årets stige, og foreslo at notfisket i 2007 reguleres med maksimalkvoter slik de framgår av tabellen nedenfor.

Tabell 24: Maksimalkvoter fordelt etter lengde i seinotfisket

Kvotegruppe	Lengdegrupper	Kvote-Stige	Maksimalkvoter pr. 01.01.06	Maksimalkvoter 2007
Under 15 meter	under 15 meter	1,00	231	250
15 – 20,99 meter	15 – 20,9 meter	1,50	346	375
Over 21 meter	21 – 22,9 meter	2,03	469	508
	23 – 25,9 meter	2,43	561	608
	26 meter og over	2,82	651	705

Disse maksimalkvotene medfører en overregulering av gruppekvoten på 106 %, som er noe lavere enn i 2006 og 2005, da overreguleringen var henholdsvis 132 % og 111 % fra årets begynnelse. Maksimalkvotene økes med 8 %, mens totalkvoten og gruppekvoten økes med vel 14 %.

For å skjerme de små fartøyene som deltar i notfisket, foreslo Fiskeridirektøren at fartøy under 15 meter også i 2007 skal kunne fortsette sitt fiske innenfor sine maksimalkvoter selv om fisket for øvrig er stoppet som følge av at gruppekvoten er oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslo at han gis fullmakt til å endre/oppheve maksimalkvotene for not etter 1. august dersom utviklingen i fisket skulle gjøre dette nødvendig.

Fiskeridirektøren viste videre til at fartøy som både kan fiske sei med not og med konvensjonelle redskap, er pålagt den begrensning at det totalt ikke kan fiske mer enn den høyeste maksimalkvoten som gjelder for en av gruppene fartøyet deltar i. Dersom denne bestemmelsen tas helt bokstavelig, vil den kunne være til hinder for å gjøre nytte av drifts- og strukturordninger som inngås med hjemmel i annet regelverk. I praksis er regelen om samordning av kvotene ved kombinasjonsfiske etter sei ikke gitt anvendelse på kvoter som er utvekslet gjennom drifts- eller strukturordninger.

Fiskeridirektøren foreslo således at fartøy som fisker sei med flere redskap, totalt ikke kan fiske mer enn den høyeste maksimalkvoten som gjelder for en av gruppene fartøyet deltar i. Dette skal imidlertid ikke gjelde for kvoter som er utvekslet i medhold av spesielle kvoteordninger (strukturkvoter, driftskvoter o.l.).

Fiskeridirektøren viste til at det i forskrift av 22. desember 2004 om utøvelse av fisket i sjøen fremgår at det i området mellom 65°30'N og 62°N kan de første 3.000 tonn fiskes med et minstemål på 35 cm. Det resterende notkvantumet nord for 62°N må fiskes med et minstemål på 40 cm. I inneværende sesong har man hatt en prøveordning for å estimere hvor stort

kvantum som er fisket med et mål under 40 cm, for eventuelt å kunne stoppe fisket dersom det er fisket 3.000 tonn sei under 40 cm. Fra og med 12. juni i år er fangstene meldt inn fortløpende til Norges Råfisklag med angivelse av prosentandel under 40 cm i vekt av totalfangsten. I tillegg har inspektørene om bord i russiske kjøpefartøy tatt lengdeprøver, samt at en har tatt stikkprøver av fangstene levert sør for Norges Råfisklag sitt distrikt.

På grunn av at fangstene i hovedsak har vært av stor sei i år, er ikke denne prøveordningen testet godt nok ut. Fiskeridirektøren la derfor frem forslag om å gjennomføre en slik ordning også for 2007 i samarbeid med Norges Råfisklag.

Fiskeridirektøren foreslo at 3000 tonn sei med et minstemål mellom 35 og 40 cm kan fiskes i området mellom 65°30'N og 62°N.

Fiskeri- og Havbruksnæringens Landsforening viste til foreningens forslag om en avsetning på 5.000 tonn, men kunne også gi tilslutning til Fiskeridirektørens forslag. Dette bør i så fall gjennomføres slik at fartøy under 19 meter skal være garantert opprinnelig kvote.

Norges Fiskarlag ga uttrykk for at en ikke bør trekke inn andre lengdegrupper enn de som er i Finnmarksmodellen. Laget ønsker ellers en overregulering på 150 %, slik at det ikke oppstår behov for refordeling så snart.

Havforskningsinstituttet pekte på at reguleringene bør fastsettes med sikte på et stabilt langtidsutbytte, og at det i 2006 er gjennomført et fiske som innebærer et dårligere beskatningsmønster enn det som i utgangspunktet ble lagt til grunn. Ut fra biologiske hensyn er dette ikke en ønskelig utvikling. Ferske toktresultater indikerer at det er relativt lite fireåringer i bestanden, men godt med femåringer. Årsklassen med treåringer er svak, mens 2004-årsklassen ser bra ut. En forventer således ikke like gode fangstforhold for notflåten neste år som i år. Småseien gjør seg gjeldende spesielt på kysten av Møre og Sør-Trøndelag.

Kystvakten pekte på at regelen om innblanding av notfanget undermåls sei synes å være basert på angivelse i vekt, og at det ut fra kontroll- og håndhevingshensyn er bedre å knytte regelen til antall fisk.

Fiskeridirektøren ga uttrykk for at forslaget fra Norges Fiskarlag om en overregulering på 150 % er for mye, men at han kan være med på en økning til 132 %.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslagene, men foreslår maksimumkvoter med en overregulering på 132 %. Dette gir følgende kvoter:

Tabell 25: Kvoter for fartøy som har adgang til å fiske med seinot.

Lengde	Kvote (tonn)
Under 15 meter	282
15 – 20,99 meter	423
21 – 22,99	572
23 – 25,99	685
26 meter og over	795

Når det gjelder påpekingen fra Kystvakten om regelen knyttet til innblanding av småsei, vil Fiskeridirektøren påpeke at dette gjelder det fastsatte samlede kvantumet på 3.000 tonn som kan fiskes med et minstemål på 35 cm i området mellom 65°30'N og 62°N. Når det gjelder utøvelsen av selve fisket, så er innblandingsregelen knyttet til antall, jf. § 46 første og tredje ledd i forskrift av 22. desember 2004 om utøvelse av fisket i sjøen.

Fiskeridirektøren foreslår videre å klargjøre bestemmelsen om minstemålet på 35 cm i utøvelsesforskriften, slik at det kommer bedre frem at de 3.000 tonnene knytter seg til sei under 40 cm (som er det generelle minstemålet i området), og at Fiskeridirektøren kan stoppe fiske på sei med minstemål på 35 cm når de 3.000 tonnene er beregnet oppfisket.

5.5 FANGST AV SEI UNDER MINSTEMÅL TIL OPPFORING

Fiskeridirektøren viste til at Fiskeri- og kystdepartementet har bedt Fiskeridirektoratet i samarbeid med Havforskningsinstituttet (HI) om å utrede eksempler på hva et gitt uttak av sei under minstemål vil ha av betydning for fiskedødelighet og kvoteanbefalingene de kommende år.

Det ble videre vist til at Havforskningsinstituttet har besvart et lignende spørsmål fra Fiskebåtredernes Forbund tidligere. I denne besvarelsen heter det at ”*vurderinger og utredninger i tilknytning til minstemål og fiskemønster hører naturlig sammen med utvikling av beskatningsstrategier*”.

Fiskeridirektøren pekte på at forvaltningsstrategien for nordøstarktisk sei ikke er endelig vedtatt, og siden ICES skal vurdere om den er i tråd med føre-var-tilnærmingen, er det naturlig at dette spørsmålet blir vurdert i en slik sammenheng.

I sin besvarelse til Fiskebåtredernes Forbund peker Havforskningsinstituttet på at det generelt vil være slik at dersom beskatningsmønsteret endres negativt i forhold til det som ligger til grunn når kvoteanbefalingene blir gitt, bør dette kompenseres med et lavere uttak, slik at det totale uttak målt i antall individer blir det samme.

Fiskeridirektøren ba om Reguleringsmøtets syn på spørsmålet om å benytte sei, eventuelt andre arter, under minstemål til dette formål.

Norges Kystfiskarlag er i mot en slik ordning.

Sametinget påpekte at dette antakelig ikke er særlig praktisk på grunn av dårlig lønnsomhet.

Norges Fiskarlag er i utgangspunktet negativ til dette, men påpekte også at det er iverksatt et prosjekt med støtte fra FHL og FHF som skal prøve ut ordninger med oppføring av sei under minstemål, og at resultatene fra dette prosjektet bør tas med i betraktningen.

Rederiforeningen for Kystringnotfartøy er i mot.

Fiskeri- og Havbruksnæringens Landsforening er i utgangspunktet også negativ, men er åpen for å vurdere dette nærmere.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren finner på nåværende tidspunkt ikke å kunne foreslå ordninger med fangst av sei under minstemål til oppføring, men vil vurdere dette nærmere på bakgrunn av den forestående gjennomgangen av forvaltningsstrategien for nordøstarktisk sei.

5.6 REGULERING AV SEIFISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

5.6.1 Fartøy på eller over 28 meter

Reguleringsmøtets behandling:

Fiskeridirektøren foreslo at fartøy over 28 meter skal ha en andel på 11 % av den konvensjonelle kvoten. Dette er i tråd med vedtak i Landsmøtet i Norges Fiskarlag, og utgjør 8.399 tonn sei i 2007.

Fiskeridirektøren foreslo at det som i år avsettes 750 tonn av gruppekvoten for fartøy over 28 meter til dekning av bifangst. Når det direkte fisket er stoppet eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimumkvote, settes bifangstprosenten til 25 % i vekt.

Gruppen av fartøy med rett til å delta i garnfisket består i øyeblikket av 14 fartøy som til sammen disponerer 23,1 kvoteenheter. Garnfisket etter sei har tradisjonelt foregått på vinteren og har normalt vært avsluttet før påske.

Basert på erfaringene fra årets fiske og basert på landindustriens behov for råstoff i første halvår er det hensiktsmessig å legge inn en overregulering ved beregning av maksimumkvoten for denne fartøygruppen. Økningen i gruppekvoten gjør at det er behov for å justere overreguleringen noe i forhold til 2006. Etter at maksimumkvoten i 2006 var justert opp til 390 tonn, medførte dette en overregulering på ca 40 %.

Fiskeridirektøren foreslo at fartøy over 28 meter reguleres med en lik maksimumkvote på 430 tonn. I forhold til antall kvotefaktorer i denne gruppen, gir dette en overregulering på ca 30 %.

Det kom ikke innvendinger mot forslagene.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslagene.

5.6.2 Fartøy under 28 meter i lukket gruppe (gruppe I)

Fiskeridirektøren la til grunn at lukket gruppe (gruppe I) får samme kvoteandel som i inneværende år, dvs 75 %, og foreslo at gruppekvoten for fartøy i lukket gruppe (gruppe I) settes til 57.264 tonn.

Fiskeridirektøren viste til sak 11 (regulering av fisket etter torsk nord for 62°N) og foreslo en videreføring av Finnmarksmodellen.

Forutsetningen ved kondemneringsordningen for fartøy under 15 meter og den tidligere strukturkvoteordningen for fartøy over 15 meter var at strukturgevinsten skal komme de øvrige fartøyene i lengdegruppen til gode. Strukturgevinster som foreløpig ikke er tatt høyde

for må tas høyde for forut for reguleringene i 2007. Nedenfor følger en oversikt over de 4 gruppene i Finnmarksmodellen.

Tabell 26: *Strukturgevinster sei.*

Lengdegrupper:	Antall deltakeradganger pr 15.11.06	Herav struktur/kondemnering
Under 10 meter	808	140 ¹
10 – 14,99 meter	1.367	72 ¹
15 – 20,99 meter	359	96 ²
21 – 27,99 meter	211	63 ²
Sum	2745	371

¹Kondemnerte fartøy, 100% tilfaller fellesskapet

²Strukturerte fartøy, 20% tilfaller fellesskapet

Det er 2 flere deltakeradganger enn på samme tid i fjor.

Fiskeridirektøren foreslo at strukturgevinsten fordeles ved å foreta en justering av kvotefaktorene slik det fremgår av tabellen nedenfor.

Som følge av at torsk og hyse/sei har ulik skjæringsdato hva gjelder hjemmelslengde vil kvotestigene for torsk, hyse og sei utvikle seg ulikt.

Tabellen på neste side viser eksisterende og nye kvotefaktorer hvor strukturgevinstene er tatt høyde for.

Tabell 27: Nye kvotefaktorer

Fartøylengde	2006		2007	
	Dagens kvotefaktorer	Sum kvotefaktorer	Nye kvotefaktorer	Sum nye kvotefaktorer
Under 7 m	1,13	39,6	1,2	36,6
7 – 7,9	1,34	97,8	1,4	93,1
8 – 8,9	1,59	329,1	1,7	328,4
9 – 9,9	1,96	748,7	2,00	756,8
Sum		1.215,2		1214,9
10 – 10,9	2,15	1502,8	2,2	1495,5
11 – 11,9	2,63	239,3	2,7	243,0
12 – 12,9	3,13	666,9	3,2	668,9
13 – 13,9	3,79	363,8	3,8	353,3
14 – 14,9	4,31	926,6	4,4	939,6
Sum		3.699,6		3700,2
15 – 15,9	5,49	630,3	5,7	630,5
16 – 16,9	6,12	370,9	6,3	362,9
17 – 17,9	6,75	288,9	7,0	283,6
18 – 18,9	7,45	362,1	7,7	365,1
19 – 19,9	8,08	386,2	8,3	388,9
20 – 20,9	8,64	307,6	8,9	314,7
Sum		2.345,9		2345,7
21 – 21,9	8,34	472,0	8,5	454,33
22 – 22,9	8,69	135,6	8,9	133,5
23 – 23,9	9,04	329,1	9,3	327,8
24 – 24,9	9,39	154,0	9,6	155,8
25 – 25,9	9,67	73,5	9,9	73,3
26 – 26,9	10,02	124,3	10,3	123,1
27 – 27,9	10,30	603,6	10,6	624,6
Sum		1892,0		1892,4

Fiskeridirektøren foreslo under henvisning til diskusjonen i sak 11 at fartøyene innplasseres i reguleringsgrupper etter faktisk lengde.

Tabellene nedenfor viser gruppekvoter etter samme mønster som i inneværende år og gruppekvoter fordelt etter faktisk lengde.

Tabell 28: Gruppekvoter etter hjemmelslengde:

Lengdegrupper:	Antall fartøy	Prosentandel	Gruppekvote
Under 10 meter	663	13,5%	7.715
10 – 14,9 meter	1.293	40,8%	23.317
15 – 20,9 meter	263	25,9%	14.802
21 – 27,9 meter	148	19,8%	11.316
Sum	2.367	100%	57.150

Tabell 29: Gruppekvoter etter faktisk lengde pr 15.11.06:

Lengdegrupper:	Antall fartøy	Prosentandel	Gruppekvote
Under 10 meter	659	13,8	7.887
10 – 14,9 meter	1.292	41,0	23.431
15 – 20,9 meter	233	20,2	11.544
21 – 27,9 meter	180	25,0	14.288
Sum	2.367	100,0	57.150

Under henvisning til de store gruppekvote foreslo Fiskeridirektøren at fartøy under 15 meter i lukket gruppe (gruppe I) gis fritt fiske innenfor gruppekvote.

Fiskeridirektøren viste til at fartøy over 15 meter i år var regulert med maksimalkvoter, men at disse ble opphevet allerede 1. mars. Siden gruppekvote øker med vel 14 %, er det trolig et relativt lite reguleringsbehov i disse gruppene i 2007. Tilgjengeligheten og markedssituasjonen for sei bedret seg imidlertid noe i 2006 i forhold til tidligere år, og dersom denne positive trenden fortsetter kan det være behov for å ha en viss regulering av fisket.

Selv om det muligens kan være rom for et fritt fiske for fartøy over 15 meter fra årets begynnelse, pekte Fiskeridirektøren på at det vil være hensiktsmessig å heller regulere fartøy over 15 meter med romslige individuelle kvoter i 2007. En vil legge opp til å vurdere en liberalisering av fisket tidlig på året (februar/mars). Dersom fisket liberaliseres, vil kvotene som er gitt fra årets begynnelse kunne være garanterte på årsbasis.

Fiskeridirektøren foreslo maksimalkvoter med en overregulering på 250 % fra årets begynnelse for fartøy mellom 15 og 27,9 meter.

Norges Fiskarlag foreslo fritt fiske for fartøy mellom 15 og 28 meter.

Rederiforeningen for Kystringnotfartøy ga støtte til en modell med garanterte kvoter ”i bønn”.

Fiskeridirektøren ga tilslutning til en modell med fritt fiske, men uttalte at dette i så fall må kombineres med mulighet for å stoppe fisket. Så kan en heller ha en garantert kvote ”i bønn”. Størrelsen på de garanterte kvotene måtte vurderes nærmere.

Fiskeridirektørens tilråding:

Tabellen nedenfor viser summen av kvotefaktorene og gruppekvote basert på fartøyenes faktiske lengde. Tallene fraviker fra det som fremgår av tabell 29 og som ble lagt fra for Reguleringsmøtet, noe som skyldes at tallene er kvalitetssikret og beregnet etter en annen dato. I tillegg foreslås det, som for torsk, at fartøy med hjemmelslengde under 10 meter, men med faktisk lengde opp til 11 meter reguleres innenfor samme gruppe.

Tabell 30: Gruppekvoter basert på fartøyenes faktiske lengde.

	Sum kvotefaktorer	Gruppekvote	Overregulering	Kvoteenhet
under 10 m	1436,53	8985	67 %	10,45
10 - 14,9	3549,88	22207	67 %	10,45
15 - 20,9	1874,08	11727	25 %	7,82
21 - 27,9	2292,5	14345	25 %	7,82
Sum	9152,99	57264		

Fiskeridirektøren foreslår fritt fiske med mulighet til å stoppe fisket. Ved en eventuell stopp, skal fartøyene kunne fortsette fisket innenfor følgende kvoter basert på fartøyenes faktiske lengde:

Tabell 31: Kvoter for fartøy med faktisk lengde under 15 m:

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Garantert andel	Fritt fiske
under 7 meter	1,18	12	Fritt fiske
7 - 7,9	1,39	14	Fritt fiske
8 - 8,9	1,65	17	Fritt fiske
9 - 9,9	2,04	21	Fritt fiske
10 - 10,9	2,18	23	Fritt fiske
11 - 11,9	2,67	28	Fritt fiske
12 - 12,9	3,17	33	Fritt fiske
13 - 13,9	3,84	40	Fritt fiske
14 - 14,9	4,37	46	Fritt fiske
15 - 15,9	5,65	59	Fritt fiske
16 - 16,9	6,30	66	Fritt fiske
17 - 17,9	6,95	72	Fritt fiske
18 - 18,9	7,67	80	Fritt fiske
19 - 19,9	8,31	87	Fritt fiske
20 - 20,9	8,89	93	Fritt fiske
21 - 21,9	8,54	89	Fritt fiske
22 - 22,9	8,90	93	Fritt fiske
23 - 23,9	9,26	97	Fritt fiske
24 - 24,9	9,62	100	Fritt fiske
25 - 25,9	9,90	103	Fritt fiske
26 - 26,9	10,26	107	Fritt fiske
27 - 27,9	10,55	110	Fritt fiske

De garanterte kvotene innebærer en overregulering på 67 %.

Tabell 32: Kvoter for fartøy med faktisk lengde mellom 15 og 27,99 m:

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Garantert andel	Fritt fiske
under 7 meter	1,18	9	Fritt fiske
7 - 7,9	1,39	11	Fritt fiske
8 - 8,9	1,65	13	Fritt fiske
9 - 9,9	2,04	16	Fritt fiske
10 - 10,9	2,18	17	Fritt fiske
11 - 11,9	2,67	21	Fritt fiske
12 - 12,9	3,17	25	Fritt fiske
13 -13,9	3,84	30	Fritt fiske
14 -14,9	4,37	34	Fritt fiske
15 - 15,9	5,65	44	Fritt fiske
16 - 16,9	6,30	49	Fritt fiske
17 -17,9	6,95	54	Fritt fiske
18 - 18,9	7,67	60	Fritt fiske
19 - 19,9	8,31	65	Fritt fiske
20 - 20,9	8,89	69	Fritt fiske
21 - 21,9	8,54	67	Fritt fiske
22 - 22,9	8,90	69	Fritt fiske
23 - 23,9	9,26	72	Fritt fiske
24 - 24,9	9,62	75	Fritt fiske
25 - 25,9	9,90	77	Fritt fiske
26 - 26,9	10,26	80	Fritt fiske
27 - 27,9	10,55	82	Fritt fiske

De garanterte kvotene innebærer en overregulering på 25 %.

Etter en stopp vil det ikke gis anledning til å utveksle kvoter gjennom driftsordninger.

5.6.3 Fartøy i åpen gruppe (gruppe II) under 28 meter

Reguleringsmøtets behandling:

Fiskeridirektøren foreslo at fartøy i åpen gruppe (gruppe II) skal ha en andel på 14 % av den konvensjonelle kvoten i 2007, noe som gir en gruppekvote på 10.689 tonn.

Fiskeridirektøren foreslo videre at åpen gruppe (gruppe II) gis et fritt fiske av sei innenfor gruppekvoten i 2007.

Det fremkom ikke innvendinger mot forslagene.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslagene. Ved en eventuell stopp, skal fartøy som ikke har fisket 13 tonn kunne fortsette fisket innenfor disse kvotene.

5.7 REGULERING AV TRÅLFISKE ETTER SEI

5.7.1 Bifangst av sei i industritrålfisket nord for 62°N

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til at det i 2006 ble avsatt 1.000 tonn av gruppekvoten til seitrålerne til dekning av bifangst i industrifisket etter sild, øyepål og vassild nord for 62°N. Pr 5. november 2006 utgjør fangsten 934 tonn.

Industritrålere kan sør for 64°N ha inntil 20 % bifangst av torsk, hyse og sei til sammen i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Denne regel gjelder ikke ved fiske etter tobis. Fartøy med vassildtråttillatelse har en tilsvarende bifangstadvang begrenset til 10 % nord for 64°N.

Tråttillatelsen (nordsjøtråttillatelse) som gir adgang til å fiske bl.a. øyepål med småmasket redskap, er begrenset til å gjelde syd for 64°N. Fartøy med vassildtråttillatelse kan fiske i området mellom 62°N og en rett linje trukket mellom Myken fyr og posisjon 67°30'N 9°10'Ø.

Bifangstreglene er et kompromiss mellom hensynet til at fartøyene skal kunne utøve et lovlig industritrålfiske og hensynet til å begrense bifangstadvangen så mye som mulig for i størst mulig utstrekning unngå bl.a. torsk, hyse og sei i fangstene.

Fiskeridirektøren foreslo at det avsettes et kvantum på 1.000 tonn sei til dekning av bifangst i industritrålfisket nord for 62°N, og at denne som tidligere trekkes fra seitrålerens gruppekvote.

Fiskeridirektøren foreslo videre at fartøy med industritråttillatelse, nordsjøtråttillatelse eller en avgrenset nordsjøttillatelse, kan fiske inntil 150 tonn sei som bifangst.

Sør-Norges Trålerlag pekte på at avsetningen til dekning av bifangst i industritrålfisket tidligere var på 2.000 tonn, og at den nå er nede i 1.000 tonn. Avsetningen skal nå dessuten dekke trålfisket etter vassild, og den bør derfor økes med 200 – 300 tonn.

Norges Fiskarlag var sterkt i mot å øke avsetningen.

Det kom for øvrig ikke innvendinger mot forslagene.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslagene. Det foreslås en avsetning til dekning av bifangst i industritrålfisket nord for 62°N på 1.000 tonn.

5.7.2 Fordeling av seikvoten nord for 62°N mellom trålere med torsketråttillatelse og trålere med seitråttillatelse

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren foreslo en andel på 37 %, dvs. 74.342 tonn, og at dette fordeles med en andel på 80 % til torsketrålerne og 20 % til trålere med seitråltillatelse.

Når bifangstadgangen på 1.000 tonn til nordsjøtrålerne trekkes fra seitrålernes gruppekvote, gir dette seitrålerne en gruppekvote på 13.868 tonn mens torsketrålerne får en gruppekvote på 59.474 tonn.

Det kom ikke innvendinger mot forslagene.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

5.7.3 Torsketrålerne

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren foreslo at torsketrålerne sin gruppekvote blir fordelt som fartøykvoter etter samme kvotestige som i inneværende år – med en overregulering på 10 %, som gir disse kvotene:

Tabell 33: Kvotefaktorer og fartøykvoter 2007

Trålgruppe	Faktor	Fartøykvote
Fabrikktrålere	1,32	836
Ferskfisk-/rundfrysetrålere	1,00	633
Småtrålere	0,58	367

Fartøykvotene skal også dekke bifangst av sei i andre fiskerier. Fiskeridirektøren kan justere fartøykvotene dersom dette er nødvendig for at torsketrålernes gruppekvote på 59.474 tonn skal bli oppfisket.

Det kom ikke innvendinger mot forslagene.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

5.7.4 Fartøy med seitråltillatelse

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren foreslo at gruppekvoten for seitrålere fordeles som fartøykvoter med en overregulering på 10 % på de enkelte fartøy etter de samme kvotefaktorer som i 2006:

Tabell 34: Kvotefaktorer, antall fartøy og fartøykvoter 2007

Trålgruppe	Kvotefaktor	Fartøykvoter
Fartøy under 21 m	0,35	419
Fartøy under 250 BRT og mellom 21 og 33m	0,75	899
Fartøy mellom 250 og 400 BRT og under 34 m	0,85	1.018
Fartøy over 400 BRT og 34 m	1,00	1.198

For å hindre en u hensiktsmessig kvotemotivert kapasitetsoppbygging i seitrålgruppen, foreslo Fiskeridirektøren å videreføre ordningen som innebærer at utskiftning eller forlengelse av fartøyet etter 1. januar 1998 ikke gir grunnlag for økt fartøykvote. Dette betyr at ved utskiftning eller forlengelse til større fartøy etter 1. januar 1998 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.

Det kom ikke innvendinger mot forslagene.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

6 PÅSKESTOPP

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til at det også i år ble innført påskestopp i fisket etter torsk, hyse og sei. Stoppen varte fra lørdag 8. april klokken 17.00 til mandag 17. april klokken 16.00. For trålere og fartøy som fisker med snurrevad gjaldt stoppen til tirsdag 18. mars klokken 10.00. Nord for 70°20'N gjaldt forbudet kun innenfor 12 nautiske mil av grunnlinjene.

Forbudet gjaldt direkte fiske etter torsk og hyse. Stoppen innebar også et forbud mot bifangst av torsk, hyse og sei. Forbudet gjaldt imidlertid ikke direkte fiske etter sei. Ved direkte fisket etter sei var det videre tillatt med 10 % bifangst av torsk og hyse i vekt av de enkelte fangster og ved landing.

Begrunnelsen for at man innførte påskestopp i inneværende år var i hovedsak todelt; for å gi torsken ro under gytingen og fordi fiskere og ansatte i fiskeindustrien (og deres familier) ville kunne sette pris på en påskestopp.

Spørsmålet om påskestopp er hvert år gjenstand for diskusjon. Et flertall i Reguleringsrådet i 2005 ønsket ikke påskestopp i 2006, men det ble likevel fastsatt en slik. Erfaringsvis innebærer ikke en slik fastsettelse ro omkring spørsmålet, men fører med seg en økende aktivitet fra forskjellig hold for å få omgjort beslutningen etter hver som påsken nærmer seg. Denne aktiviteten kan igjen skape usikkerhet eller forventninger med hensyn til gjennomføring av ordningen med påskestopp.

For den konvensjonelle flåten har det som kjent vært fiskestopp i forbindelse med påsken mer eller mindre hvert år siden tidlig på åttitallet. Fra 1990 ble regelen også gjort gjeldende for trålerne. Begrunnelsen for påskestoppen var at vi i henhold til fiskeriavtalen mellom Russland og Norge var forpliktet til å iverksette tiltak for å bedre gyteforholdene.

Fiskeriatvanten mellom Russland og Norge legger fra og med 1995 ikke lenger føringer med hensyn til å iverksette tiltak for å bedre gyteforholdene, men begge parter er opptatt å sikre en god rekruttering til bestanden.

En påsestopp vil trolig forskyve fangstaktivitet fra en periode med dominans av nordøstarktisk torsk i fangstene til perioder med større innblanding av kysttorsk i fangstene.

Fiskeridirektøren pekte på at han ikke hadde lagt frem noen særskilt føring i forhold til spørsmålet om påsestopp, men at den kan tenkes gjennomført som en lang påsestopp, en kort påsestopp, eller ingen stopp. Han ba om Reguleringsmøtets synspunkter på en eventuell påsestopp og hvilken utstrekning i tid og område en eventuell påsestopp skal ha.

Kystvakten så helst at det ikke fastsettes noen påsestopp, under henvisning til at en del fiskere synes å være døgnville og driver fiske selv om det er stopp.

Norges Fiskarlag ønsker ikke påsestopp.

Fiskeri- og Havbruksnæringens Landsforening ønsker ikke påsestopp.

Norsk Sjømatbedrifters Landsforening ga uttrykk for at dette er en vanskelig sak. Foreningen har ikke tatt stilling til om det bør fastsettes en påsestopp eller ikke.

Norges Kystfiskarlag påpekte at uansett hvilken løsning som velges, er det viktig at departementet av hensyn til forutsigbarheten holder fast ved den beslutningen som tas, og ikke i ettertid gir etter for påtrykk for å endre på reguleringen.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren foreslår på bakgrunn av innspillene på Reguleringsmøtet å ikke fastsette påsestopp neste år.

7 KVOTEUTNYTTELSE VED SALG OG UTSKIFTING AV FARTØY

Etter gjeldende regulering kan hvert fartøy bare fiske og lande en kvote, med unntak av kvoter utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om enhetskvoter, rederikvoter eller andre spesielle kvoteordninger. Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy. Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret. Ved kvoteberegningen skal man ved utskifting ikke legge sammen både det som fartøyet har fisket og det som ny eier har fisket med andre fartøy. Man skal gjøre fradrag for det største av de to fangstkvantene.

Bestemmelsene gjelder ikke for trålere. Bestemmelsen gjelder heller ikke for konvensjonelle fartøy på eller over 28 meter dersom den deltakeradgangen fartøyet etter salg eller utskifting skal fiske på grunnlag av, har dannet grunnlag for tildeling av rederikvote til og med 2005.

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre reglene om kvoteutnyttelse ved salg og utskifting av fartøy.

8 BEREGNING AV KVOTE VED UTSKIFTING ELLER OMBYGGING AV FARTØY ("SKJÆRINGSDATO")

I forslagene til regulering av torsk, hyse og sei forutsatte Fiskeridirektøren at reglene knyttet til beregning av kvote ved utskifting eller ombygging av fartøy ("skjæringsdato") skulle flyttes over til deltakerforskriftene, se vår ekspedisjon av 2. oktober 2006 med forslag til deltakerreguleringer for 2007. Fiskeri- og Kystdepartementet har imidlertid fastsatt deltakerforskrift av 27. november 2006 uten disse reglene. De er derfor tatt med i forslaget til forskrift nedenfor. Det gjelder i forhold til fisket etter sei med not med fartøy over 13 meter, konvensjonelle fartøy på 28 meter og over, og konvensjonelle fartøy under 28 meter i lukket gruppe (gruppe I)

Sak 12/2006

Regulering av fisket etter sei nord for
62° N i 2007

SAK 12/2006

REGULERING AV FISKET ETTER SEI NORD FOR 62°N I 2007

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERINGER

Reguleringsopplegget fra 2006 blir i hovedsak foreslått videreført i 2007. Det foreslås at forsknings- og undervisningskvoter dekkes innenfor totalkvoten. Det foreslås fritt fiske for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap i gruppe II og i gruppe I under 15 meter.

Det foreslås å sette en refordelingsdato i notfisket.

2. BESTANDSSITUASJONEN

ICES vurderer bestanden av nordøstarktisk sei til å ha god reproduksjonsevne og at den høstes bærekraftig. Fiskedødeligheten er under føre-var-nivået, og gytebestanden er godt over føre-var-grensen. Fiskedødeligheten er stabil og gytebestanden har siden 1994 vært godt over føre-var-nivået på 220.000 tonn. I en enbestandsanalyse høstes bestanden med en fiskedødelighet som vil gi høyt langtidsutbytte.

For fortsatt bærekraftig høsting bør fiskedødeligheten holdes under $F_{pa}(0,35)$ som tilsvarer fangst mindre enn 247 000 tonn i 2007.

Havforskningsinstituttet mener at uttaket av sei nord for 62°N bør skje på basis av langsiktige målsettinger for utnyttelse av bestanden og en høstingsregel som er konstruert for at målsettingene skal oppfylles.

3. GENERELT OM FISKET I 2006

Totalkvoten av sei nord for 62°N ble fastsatt til 193.500 tonn, hvorav 18.000 tonn ble avsatt til andre lands fiske. Den norske kvoten fordelt på de ulike gruppene og fangst pr 5. november fremgår av tabell 1.

Tabell 1: Gruppekvoter og landet kvantum.

Redskapsgruppe	Gruppekvote	Landet kvantum pr 5.11.06	Rest
Not	43.812	72.467	-28.655
Trål	64.843	60.009	4.834
Konvensjonelle	66.595	45.704	20.891
Agn	250		
Sum	175.500	178.180	-2.930

3.1. NOTFISKET

Deltakelsen i seinotfisket nord for 62°N for fartøy mellom 13 og 27,5 m s.l. har vært adgangsregulert siden 1999. Notfisket med fartøy over 90 fot (27,5 meter) er konsesjonsbelagt. Det er i øyeblikket 5 fartøy som har slik konsesjon. I tillegg er det 181 fartøy som medio november har deltakeradgang i notfisket etter sei nord for 62°N.

Notfisket var fra årets begynnelse regulert med differensierte maksimalkvoter som vist i tabell 2.

Tabell: 2 Maksimalkvoter 2006.

Fartøylengde	Kvotefaktor	Maksimalkvoter pr. 01.01.06	Maksimalkvoter pr. 21.06.06
under 15 m	1,00	231	347
15 – 20,9	1,50	346	519
21 – 22,9	2,03	469	704
23 – 25,9	2,43	561	842
Over 26 m	2,82	651	977

Maksimalkvotene ga ved årets begynnelse en overregulering på anslagsvis 132%. Maksimalkvotene ble økt med 50 % den 21. juni som vist i tabellen ovenfor.

I 2005 ble det i alt fisket 42.053 tonn av en kvote på 49.937. I fjor ble det i perioden fra begynnelsen av juni og ut året fisket 28.953 tonn sei med not, etter at maksimalkvotene ble opphevet den 28. juli. Når en la samme utvikling til grunn for 2006, ville gruppekvoten så vidt bli oppfisket. For å sikre at gruppekvoten ble utnyttet valgte man derfor å øke maksimalkvotene med 50% framfor å slippe fisket fritt som i 2005.

I 2006 lå ukefangstene i perioden fra 1. april til midten av september i gjennomsnitt på ca. 3.300 tonn i uka. I samme periode i 2005 ble det i gjennomsnitt fisket vel 1.350 tonn i uka. Dette forteller om særdeles gode fangstforhold når det gjelder vær og tilgjengelighet i forhold til året før. Det har også vært god etterspørsel etter notsei og det har ikke vært rapportert om omsetningsproblemer som i enkelte år har lagt en demper på fangstutviklingen.

Det gode fisket førte til at det fredag 25. august ble sendt ut melding som stopp i fisket. Fiskeri- og kystdepartementet utsatte imidlertid stopptidspunktet. Det ble varslet ny stopp i fisket den 7. september. Notfartøy som ikke hadde fisket 231 tonn ble gitt anledning til å fortsette fisket inntil en hadde fisket 231 tonn. Pr 5. november er det i alt fisket 72.467 tonn sei med not, som er det største kvantum tatt med not siden 1977 da det ble fisket ca. 75.200 tonn. Førstehåndsverdien utgjør pr 5. november 226 mill kr, som er en økning med hele 85% sammenlignet med 2005.

Pr 5. november har 110 fartøy mellom 13 og 27,5 meter og 4 fartøy over 27,5 meter deltatt i notfisket etter sei nord for 62°N. Pr samme dato har 10 fartøy under 13 meter deltatt i dette fisket og disse har til sammen fisket 1.806 tonn. Fartøy med ringnotkonsesjon har levert 895 tonn gjennom Norges Sildesalgslag. Dette er fisk som er tatt som bifangst i sildefisket.

3.2. FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

Det ble fastsatt en gruppekvote på 66.595 tonn for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper i 2006. Tabell 3 på neste side viser kvotefordelingen mellom de ulike kvoteordningene i den konvensjonelle flåten samt fangst og restkvoter pr 5. november.

Tabell 3: Gruppekvoter og landet kvantum.

Fartøygrupper	Gruppekvoter 2006	Fangst pr 5.11.06	Rest
Over 28 meter	7.326	7.203	123
0 – 9,99 meter med samlekvote	6.743	3.322	3.421
10 – 14,99 meter med samlekvote	20.378	13.575	6.803
15 – 20,99 meter	12.936	7.837	5.099
21 – 27,99 meter	9.889	6.878	3.011
Gruppe II med samlekvote	9.323	6.889	2.434
Sum	66.595	45.704	20.891

3.2.1. Fartøy på 28 meter og over

Deltakelsen i seifisket med garn for fartøy over 28 meter ble adgangsbegrenset i 1998.

I 2006 ble gruppekvoten fastsatt til 7.326 tonn hvorav 750 tonn ble avsatt til dekning av bifangst. Gruppekvoten utgjør 11 % av den samlede gruppekvoten til konvensjonelle redskaper. Det ble videre fastsatt en maksimalkvote på 300 tonn pr fartøy med kvotefaktor 1,0. På grunn av innsparte kvoter gjennom strukturkvoteordningen ble maksimalkvoten økt til 370 tonn den 14. februar. Denne maksimalkvoten innebar en overregulering av gruppekvoten på 30 %, når en legger til grunn at det etter struktureringen er ca. 23 kvoteenheter i fartøygruppen.

Garnfisket etter sei foregår tradisjonelt i første kvartal og er vanligvis over til påske. I løpet av mars viste det seg at maksimalkvotene var utnyttet i noe varierende grad. For sikre at gruppekvoten ble oppfisket ble maksimalkvoten derfor ytterligere økt til 390 tonn den 17. mars.

11 fartøy har deltatt i det direkte garnfisket etter sei nord for 62° N i 2006, og pr 5. november er det fisket i alt 6.410 tonn. Fartøy over 28 meter uten deltakeradgang i garnfisket kan ha inntil 50 % sei som bifangst så lenge fisket er åpent, og når fisket er stoppet er det anledningen til å ha inntil 25 % sei som bifangst. Pr 5. november har konvensjonelle fartøy over 28 meter fisket 705 tonn som bifangst. Totalt er det fisket 7.203 tonn og det gjenstår således 123 tonn av kvoten.

3.2.2. Fartøy i gruppe I

Fartøy i gruppe I er inndelt i Finnmarksmodellens 4 lengdegrupper.

Fartøy under 15 meter i gruppe I er i år regulert med samlekvoter, mens fartøy mellom 15 og 27,99 meter var i utgangspunktet regulert med maksimalkvoter som ga en overregulering i forhold til gruppekvoten på ca. 250 %.

Til sammen har alle fartøygruppene under 28 meter fisket 38.501 tonn sei pr 5. november. Dette er en betydelig økning i forhold til samme tidspunkt i 2005 da det var fisket ca. 29.670 tonn. Økningen kan ha sammenheng med bedre tilgjengelighet, men høyere priser kan og ha bidratt til å øke kystflåtens interesse for å fiske sei.

Fartøy under 15 meter er delt i 2 grupper – fartøy under 10 meter og mellom 10 og 15 meter.

Utviklingen viste at det ble fisket relativt lite sei av fartøy under 10 m. For å legge til rette for et økt uttak innenfor samlekvoteordningen, ble maksimalkvotene for denne fartøygruppen opphevet fra og med den 31. august. Tabell 3 viser at det pr 5. november gjenstår 3.421 tonn sei i denne gruppen.

Gruppen av fartøy mellom 10 og 15 meter som består av et betydelig større antall fartøy, har pr. 5. november fisket 13.575 tonn. Denne fartøygruppen har en rest på 6.803 tonn sei av gruppekvoten pr 5. november. Også for denne gruppen ble det innført et fritt seifiske fra og med 31. august.

Fartøy mellom 15 og 28 meter som omfatter to grupper med egne gruppekvoter (jf tabell 3), var som nevnt regulert med maksimalkvoter med en betydelig grad av overregulering fra årets begynnelse. 2. mars ble maksimalkvotene opphevet for disse to gruppene. Pr 5. november har disse to gruppene fisket til sammen 14.715 tonn og har en samlet restkvote på 8.110 tonn.

3.2.3. Fartøy i gruppe II

Fartøy i gruppe II er regulert med samlekvoter. Fartøy i gruppe II har pr 5. november fisket 6.889 tonn av en kvote på 9.323 tonn. 31. august ble det gitt fritt seifiske også for denne fartøygruppen.

3.3. TRÅLFISKET ETTER SEI

Den samlede trålkvoten nord for 62°N er på 64.843 tonn sei. Denne kvoten ble fordelt med 51.874 tonn til torsketrålere og 11.969 tonn til seitrålere. Av seitrålerens kvote ble det avsatt et kvantum på 1000 tonn til dekning for bifangst av sei i industrifisket.

Tabell 4 viser kvantumsutviklingen for trålfisket etter sei nord for 62°N fordelt på torsketrålere, trålere med seitråltillatelse og trålere med nordsjø-/industritråltillatelse.

Tabell 4: Fangstutvikling i tonn rund vekt

Fartøygrupper	Gruppekvoter 2006	Fangst pr 05.11.06	Rest
Torsketrålere	51.874	47.230	4.644
Seitrålere	11.969	11.845	124
Andre trålere	1.000	934	66
Sum	64.843	60.009	4.834

Tabell 4 viser at det i 2006 er fisket i alt 60.009 tonn med trål og det gjenstår dermed 4.834 tonn pr 5. november.

3.3.1. Torsketrålere

Torsketrålernes gruppekvote på 51.874 tonn ble fordelt som fartøykvoter på fartøy etter følgende kvotefaktorer og fartøykvoter:

Tabell 5: Torsketrålernes kvotefaktorer og fartøykvoter i 2006

Trålgruppe	Kvotefaktor	Fartøykvoter 01.01.06
Fabrikktrålere	1,32	783
Ferskfisk-/rundfrysetrålere	1,00	593
Småtrålere	0,58	344

Fartøykvotene pr 1. januar innebar i utgangspunktet en overregulering på vel 10%.

I motsetning til tidligere år har det i år ikke vært behov for å øke fartøykvotene i løpet av året. Pr 5. november gjenstår det 4.644 tonn av gruppekvoten som etter all sannsynlighet vil bli fisket opp i perioden fram til nyttår.

3.3.2. Seitrålerne

Seitrålernes gruppekvote på 11.969 tonn ble fordelt på fartøy med fartøykvoter på følgende måte:

Tabell 6: Seitrålernes kvotefaktorer og fartøykvoter i 2006

Trålgruppe	Kvotefaktor	Fartøykvoter pr 01.01.06
Fartøy med kvotefaktor	0,35	391
Fartøy med kvotefaktor	0,75	838
Fartøy med kvotefaktor	0,85	949
Fartøy med kvotefaktor	1,00	1.117

På samme måte som for torsketrålerne, var fartøykvotene i utgangspunktet overregulert med vel 10%.

Pr 5. november har seitrålerne fisket 11.845 tonn av kvoten på 11.969 tonn, og det gjenstår således knapt 124 tonn av gruppekvoten.

3.3.3 Andre trålere

Denne gruppen omfatter fartøy med industritråltillatelse, nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordtrålsjøtillatelse.

For å dekke bifangst av sei i industritrålfisket nord for 62°N, ble det avsatt et kvantum på til sammen 1.000 tonn. Trålere som driver industrifiske kan ha inntil 20% bifangst av torsk, hyse og sei til sammen, regnet i rund vekt av fangsten om bord.

For å unngå overskridelse av avsetningen og begrense seifisket med småmasket trål, ble det som i 2006 satt et tak på 75 tonn sei pr tråler. Lavere deltakelse enn antatt samt at enkelte fartøy ganske snart fikk problemer med å holde seg innenfor maksimalkvoten, gjorde at maksimalkvoten først ble økt til 150 tonn den 2. mars, og til 200 tonn den 16. oktober.

Av tabell 4 fremgår det sluttseddelførte kvantum sei som blir tatt som bifangst i trålfiske etter øyepål og vassild, samt trålfiske etter NVG-sild. Pr 5. november er det innenfor denne ordningen fisket ca 934 tonn.

4. FORSLAG TIL REGULERINGER I SEIFISKET NORD FOR 62°N I 2007

4.1. GENERELT

Fiskeri- og kystdepartementet har fastsatt en totalkvote på 222.525 tonn for 2007. Ved fastsetting av kvoten har departementet lagt til grunn den forvaltningsstrategien som Fiskeridirektoratet har utformet, men verdiene er justerte. Forvaltningsstrategien er som følger:

1. *Totalkvoten for nordøstarktisk sei skal baseres på gjennomsnittet av de totalkvoter som en fiskedødelighet lik 0,35 med referansealder 4-7 år vil innebære de neste tre år.*
2. *Totalkvoten skal likevel ikke endres fra år til år mer enn 15 %.*
3. *Dersom gytebestanden faller under B_{pa} skal det legges til grunn en fiskedødelighet som endres lineært fra F_{pa} ved B_{pa} til null ved en gytebestand lik null. Ved slike lave gytebestandsnivå setter en ikke noe grense på variasjonen i totalkvote fra et år til et annet.*

Forvaltningsstrategien er ikke endelig vedtatt og ICES skal vurdere om den er i tråd med føre-var-tilnærmingen. ICES vil også bli bedt om å vurdere den eventuelle merverdien ved å sette fiskedødeligheten lavere enn føre-var-nivået. Forvaltningsstrategien blir endelig vedtatt etter vurderingen i ICES.

Fiskeri- og kystdepartementet har besluttet at for alle kvotebelagte arter skal forskningskvoter inngå i totalkvoten. Det er søkt om ca 1.200 tonn sei til forsknings- og undervisningsformål for 2007.

Fiskeridirektøren foreslår en avsetning til forsknings- og undervisningskvoter på 1.200 tonn i 2007.

4.1.1 Agnfiske

Som i 2004 og 2005 ble det også i 2006 avsatt et kvantum på henholdsvis 250 tonn sei, 750 tonn norsk vårgytende sild og 750 tonn makrell til agn. Kvantumet har vært disponert av S/L Fiskernes Agnforsyning, og har vært trukket fra den norske kvoten før den ble fordelt mellom de ulike fartøygruppene.

Som i 2004 og 2005 er også hele kvantumet benyttet i 2006.

Fiskernes Agnforsyning har i brev av 2. november 2006 til Fiskeri- og kystdepartementet (./) konkludert med at systemet med egen avsetning av kvote til agn også i 2006 har vært en suksess med hensyn til å fremskaffe agn av god kvalitet.

I brevet av 2. november 2006 til Fiskeri- og kystdepartementet søker Agnforsyningen om kvoter på henholdsvis 500 tonn sei, og 1.000 tonn på norsk vårgytende sild og makrell i 2007. Dette er vesentlig mer enn agnkvotene som ble avsatt i år.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsette agnkvoter på samme nivå som i tidligere år, dvs. 250 tonn sei og 750 tonn makrell og 750 tonn norsk-vårgytende sild.

I det følgende har vi lagt inn en avsetning på 250 tonn sei som er det samme som i inneværende år. Tilsvarende er også gjort for norsk vårgytende sild og makrell, jfr sak 23 og 24.

4.1.2. Fordeling av kvoten på redskapsgrupper

Etter en avsetning på 22.000 tonn til dekning for kvoter til tredjeland, forsknings- og undervisningskvoter, samt 250 tonn til agn, blir disponibel kvote til norske fiskere 200.525 tonn. Den økte avsetningen til tredjeland skyldes at kvotavtalen med Russland gir adgang til et russisk fiske på inntil 15.000 tonn. I tillegg kommer de tradisjonelle avsetninger til EU, Færøyane og Grønland. Hvor mye som faktisk skal avsettes er avhengig av de kommende kvoteforhandlingene med tredjeland, og kvotestørrelsene i det følgende kan bli noe modifisert som følge av dette.

I tråd med landsmøtevedtak 7/01 i Norges Fiskarlag om fordeling av kvoten av sei nord for 62°N på redskapsgrupper, vil Fiskeridirektøren foreslå følgende fordeling:

Tabell 7: *Gruppekvoter 2007*

Redskapsgruppe	%-andel	Gruppekvote (tonn)
Konvensjonelle redskaper	38 %	76.200
Notgruppen	25 %	50.131
Trålgruppen	37 %	74.194
Sum	100 %	200.525

Reguleringene av de enkelte redskapsgrupper vil bli behandlet enkeltvis i det følgende.

4.3 REGULERINGER I NOTFISKET ETTER SEI

Gruppekvoten for seinotfisket i 2007 blir etter tabell 7, 50.131 tonn.

For å kunne delta i fisket etter sei med not i 2007, må fartøy over 13 meter ha hatt adgang til å delta i fisket etter sei med not for fartøy på 13 meter og over i 2006.

På fartøynivå har notfisket vært regulert med maksimalkvoter med en relativt stor overregulering av gruppekvoten, der fangstutviklingen i stor grad har vært bestemt av tilgjengelighet og mottakskapasitet. For å skjerme de små fartøyene som deltar i notfisket, vil Fiskeridirektøren foreslå at fartøy under 15 meter også i 2007 skal kunne fortsette sitt fiske innenfor sine maksimalkvoter selv om fisket for øvrig er stoppet som følge av at gruppekvoten er oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at alle fartøy i notfisket etter sei reguleres med maksimalkvoter innenfor en felles gruppe.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 15 meter kan fortsette sitt fiske innenfor sine opprinnelige maksimalkvoter selv om gruppekvoten er oppfisket.

Maksimalkvotene ved årets begynnelse ga en samlet overregulering på ca 132 %, som var noe høyere enn i 2005 (111 %). Notfisket foregår i hovedsak på kysten av Møre på vårparten og fortsetter på Finnmarkskysten i sommermånedene. Hvor stor maksimalkvote en setter i utgangspunktet og tidspunktet for eventuelle refordelinger, vil ha betydning for den geografiske fordelingen av fisket. En balansert maksimalkvote kan i utgangspunktet sikre en rimelig geografisk fordeling. For stor overregulering kan imidlertid ved gode fangstforhold føre til et uforutsigbart styrtfiske med stopp i fisket og redusert lønnsomhet som konsekvens for både fangstledd og landside, noe som en i en viss grad har opplevd i 2006. Dersom fisket i 2006 skulle vært holdt innenfor gruppeknoten på 43.812 tonn skulle fisket vært stoppet i løpet av den første uken i august. Dersom maksimalkvoten ikke var blitt økt med 50% i slutten av juni, ville dette kunne gitt en teoretisk regulerings effekt på ca. 7.800 tonn som igjen kunne ha forlenget notfisket med vel en uke, dvs at en stopp ville ha inntruffet i løpet av begynnelsen av den andre uken i august.

Fiskeri- og havbruksnæringens landsforening har foreslått å periodisere notfisket ved at det avsettes et kvantum på 5.000 tonn til et notfiske etter 1. oktober. En uheldig side ved dette forslaget er at notfisket kan bli stoppet i en lengre periode for så å bli åpnet igjen 1. oktober. Etter Fiskeridirektørens oppfatning vil man kunne oppnå en tilsvarende effekt ved å la fartøy under 15 meter få garanterte kvoter, dvs. at en eventuell stopp i fisket ikke vil gjelde for disse fartøyene. Målsettingen må likevel være at overreguleringen settes slik at fisket holdes i gang gjennom hele sesongen.

Erfaringene fra tidligere år tilsier at overreguleringen bør være stor i dette fisket. Men erfaringene fra 2006 tilsier likevel at overreguleringen nok bør justeres noe ned. På den annen side økes gruppeknoten for not noe i 2007 i forhold til 2006. En høy overregulering vil øke sannsynligheten for en tidlig stopp i fisket. Etter Fiskeridirektørens oppfatning vil det være hensiktsmessig å starte året med en forsiktig overregulering. I tillegg vil Fiskeridirektøren foreslå at det fastsettes en refordelingsdato, slik at refordeling i utgangspunktet ikke skal skje før etter denne datoen. Utviklingen i notfisket har variert sterkt fra år til år. Derfor vil vi eventuelt kunne vurdere reguleringen av seinotfisket på nytt på reguleringsmøtet i juni 2007.

For å få litt ro i fisket, og for å i større grad sikre et fiske på høsten foreslår Fiskeridirektøren at det ikke legges opp til en eventuell refordeling før etter 1. august, med mindre Reguleringsmøtet i juni skulle tilrå noe annet.

Fiskeridirektøren legger til grunn at årets stige videreføres og foreslår at notfisket i 2007 reguleres med maksimalkvoter slik de framgår av tabell 8.

Tabell 8: *Maksimalkvoter fordelt etter lengde i seinotfisket*

Kvotegruppe	Lengdegrupper	Kvotestige	Maksimalkvoter pr. 01.01.06	Maksimalkvoter 2007
Under 15 meter	under 15 meter	1,00	231	250
15 – 20,99 meter	15 – 20,9 meter	1,50	346	375
Over 21 meter	21 – 22,9 meter	2,03	469	508
	23 – 25,9 meter	2,43	561	608
	26 meter og over	2,82	651	705

Disse maksimalkvotene medfører en overregulering av gruppekvoten på 106 %, som er noe lavere enn i 2006 og 2005, da overreguleringen var henholdsvis 132 % og 111 % fra årets begynnelse. Maksimalkvotene er økt med 8 %, mens totalkvoten og gruppekvoten er økt med vel 14 %.

Fiskeridirektøren kan endre/oppheve maksimalkvotene og oppheve gruppekvoten for not etter 1. august dersom utviklingen i fisket skulle gjøre dette nødvendig.

Fartøy som både kan fiske sei med not og med konvensjonelle redskap, er pålagt den begrensning at det totalt ikke kan fiske mer enn den høyeste maksimalkvoten som gjelder for en av gruppene fartøyet deltar i. Dersom denne bestemmelsen tas helt bokstavelig, vil den kunne være til hinder for å gjøre nytte av drifts- og strukturordninger som inngås med hjemmel i annet regelverk. I praksis er regelen om samordning av kvotene ved kombinasjonsfiske etter sei ikke gitt anvendelse på kvoter som er utvekslet gjennom drifts- eller strukturordninger.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som fisker sei med flere redskap, totalt ikke kan fiske mer enn den høyeste maksimalkvoten som gjelder for en av gruppene fartøyet deltar i. Dette skal imidlertid ikke gjelde for kvoter som er utvekslet i medhold av spesielle kvoteordninger (strukturkvoter, driftskvoter o.l.).

Bestemmelsen om beregning av kvote ved utskiftning og forlengelse/forkortelse er foreslått flyttet til deltakerforskriften.

I forskrift av 20. oktober 2006 om utøvelse av fisket i sjøen står det at i området mellom 65°30'N og 62°N kan de første 3.000 tonn fiskes med et minstemål på 35 cm. Det resterende notkvantumet nord for 62°N må fiskes med et minstemål på 40 cm. I inneværende sesong har man hatt en prøveordning for å estimere hvor stort kvantum som er fisket med et minstemål mellom 35 og 40 cm for eventuelt å kunne stoppe fisket dersom det er fisket 3.000 tonn sei med et minstemål mellom 35 og 40 cm. Fra og med 12. juni i år er fangstene meldt inn fortløpende til Norges Råfisklag med angivelse av %-andel under 40 cm i vekt av totalfangsten. I tillegg har inspektørene om bord i russiske kjøpefartøy tatt lengdeprøver, samt at en har tatt stikkprøver av fangstene levert sør for Råfisklagets distrikt.

På grunn av at fangstene i hovedsak har vært av stor sei i år er ikke denne prøveordningen testet godt nok ut. Fiskeridirektøren finner derfor å foreslå å gjennomføre en slik ordning også for 2007 i samarbeid med Norges Råfisklag.

Fiskeridirektøren foreslår at 3000 tonn sei med et minstemål mellom 35 og 40 cm kan fiskes i området mellom 65°30'N og 62°N.

4.3.1 Fangst av sei under minstemål til oppforing

Fiskeri- og kystdepartementet har bedt Fiskeridirektoratet i samarbeid med Havforskningsinstituttet (HI) om å utrede eksempler på hva et gitt uttak av sei under minstemål vil ha av betydning for fiskedødelighet og kvoteanbefalingene de kommende år.

Fiskeridirektoratet vil vise til at Havforskningsinstituttet har besvart et lignende spørsmål fra Fiskebåtredernes Forbund tidligere. I denne besvarelsen heter det at ”*vurderinger og*

utredninger i tilknytning til minstemål og fiskemønster hører naturlig sammen med utvikling av beskatningsstrategier”.

Som tidligere nevnt er forvaltningsstrategien for nordøstarktisk sei ikke endelig vedtatt og siden ICES skal vurdere om den er i tråd med føre-var-tilnærmingen, er det etter Fiskeridirektørens oppfatning naturlig at dette spørsmålet blir vurdert i denne forbindelse.

I sin besvarelse til Fiskebåtredernes Forbund peker HI på at det generelt vil være slik at dersom beskatningsmønsteret endres negativt i forhold til det som ligger til grunn når kvoteanbefalingene blir gitt, bør dette kompenseres med et lavere uttak, slik at det totale uttak målt i antall individer blir det samme.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsmøtets syn på spørsmålet om å benytte sei, eventuelt andre arter, under minstemål til dette formål.

4.4. REGULERINGER AV SEIFISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

4.4.1. Fartøy på eller over 28 meter

Landsmøtet i Norges Fiskarlag foreslår i sitt vedtak at 11 % av den konvensjonelle kvoten skal tildeles fartøy over 28 meter.

Fisket etter sei med garn er deltakerregulert, og erfaring har vist at dette fisket reguleres mest hensiktsmessig med maksimalkvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy over meter skal ha en andel på 11% av den konvensjonelle kvoten. Dette utgjør 8.382 tonn sei.

Fiskeridirektøren foreslår at det som i år avsettes 750 tonn av gruppekvoten for fartøy over 28 meter til dekning av bifangst. Når det direkte fisket er stoppet eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimalkvote, settes bifangstprosenten til 25 %.

Gruppen av fartøy med rett til å delta i garnfisket består i øyeblikket av 14 fartøy som til sammen disponerer 23,1 kvoteenheter. Garnfisket etter sei har tradisjonelt foregått på vinteren og har normalt vært avsluttet før påske.

Basert på erfaringene fra årets fiske og basert på landindustriens behov for råstoff i første halvår er det hensiktsmessig å legge inn en overregulering ved beregning av maksimalkvoten for denne fartøygruppen. Økningen i gruppekvoten gjør at det er behov for å justere overreguleringen noe i forhold til 2006. Etter at maksimalkvoten i 2006 var justert opp til 390 tonn, medførte dette en overregulering på ca 40 %.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy over 28 meter reguleres med en lik maksimalkvote på 430 tonn.

I forhold til antall kvotefaktorer i denne gruppen, gir dette en overregulering på ca. 30 %.

4.4.2 Fartøy under 28 meter i gruppe I

Fiskeridirektøren legger til grunn at gruppe I får samme kvoteandel som i inneværende år, dvs 75 %.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten for fartøy i gruppe I settes til 57.150 tonn.

Kystflåten er delt i 4 lengdegrupper etter den såkalte Finnmarksmodellen. Intensjonen med Finnmarksmodellen er tredelt: å ivareta en differensiert fysisk flåtestruktur, skjerme de små fartøyene mot konkurranse fra større fartøy i de årlige reguleringene, samt fordeling av strukturgevinster.

Fiskeridirektøren mener som nevnt i sak 11 at intensjonen ved innføringen av Finnmarksmodellen er god og at det fortsatt er behov for en inndeling av gruppe I.

Fiskeridirektøren foreslår at en viderefører Finnmarksmodellen.

Forutsetningen ved kondemneringsordningen for fartøy under 15 meter og den tidligere strukturkvoteordningen for fartøy over 15 meter var at strukturgevinsten skal komme de øvrige fartøyene i lengdegruppen til gode. Strukturgevinster som foreløpig ikke er tatt høyde for må tas høyde for forut for reguleringene i 2007. Nedenfor følger en oversikt over de 4 gruppene i Finnmarksmodellen.

Tabell 9: Strukturgevinster sei.

Lengdegrupper:	Antall deltakeradganger pr 15.11.06	Herav struktur/kondemnering
Under 10 meter	808	140 ¹
10 – 14,99 meter	1.367	72 ¹
15 – 20,99 meter	359	96 ²
21 – 27,99 meter	211	63 ²
Sum	2745	371

¹ Kondemnerte fartøy, 100% tilfaller fellesskapet

² Strukturerte fartøy, 20% tilfaller fellesskapet

Det er 2 flere deltakeradganger enn på samme tid i fjor.

Fiskeridirektøren foreslår at strukturgevinsten fordeles ved å foreta en justering av kvotefaktorene slik det fremgår av tabellen nedenfor.

Som følge av at torsk og hyse/sei har ulik skjæringsdato hva gjelder hjemmelslengde vil kvotestigene for torsk, hyse og sei utvikle seg ulikt.

Tabellen på neste side viser eksisterende og nye kvotefaktorer hvor strukturgevinstene er tatt høyde for.

Tabell 10: Nye kvotefaktorer

Fartøylengde	2006		2007	
	Dagens kvotefaktorer	Sum kvotefaktorer	Nye kvotefaktorer	Sum nye kvotefaktorer
Under 7 m	1,13	39,6	1,2	36,6
7 – 7,9	1,34	97,8	1,4	93,1
8 – 8,9	1,59	329,1	1,7	328,4
9 – 9,9	1,96	748,7	2,00	756,8
Sum		1.215,2		1214,9
10 – 10,9	2,15	1502,8	2,2	1495,5
11 – 11,9	2,63	239,3	2,7	243,0
12 – 12,9	3,13	666,9	3,2	668,9
13 – 13,9	3,79	363,8	3,8	353,3
14 – 14,9	4,31	926,6	4,4	939,6
Sum		3.699,6		3700,2
15 – 15,9	5,49	630,3	5,7	630,5
16 – 16,9	6,12	370,9	6,3	362,9
17 – 17,9	6,75	288,9	7,0	283,6
18 – 18,9	7,45	362,1	7,7	365,1
19 – 19,9	8,08	386,2	8,3	388,9
20 – 20,9	8,64	307,6	8,9	314,7
Sum		2.345,9		2345,7
21 – 21,9	8,34	472,0	8,5	454,33
22 – 22,9	8,69	135,6	8,9	133,5
23 – 23,9	9,04	329,1	9,3	327,8
24 – 24,9	9,39	154,0	9,6	155,8
25 – 25,9	9,67	73,5	9,9	73,3
26 – 26,9	10,02	124,3	10,3	123,1
27 – 27,9	10,30	603,6	10,6	624,6
Sum		1892,0		1892,4

Som nevnt foran foreslår Fiskeridirektøren å videreføre Finnmarksmodellen. I dag er fartøyene innplassert i Finnmarksmodellen ut fra fartøyets såkalte hjemmelslengde, dvs fartøyets kvotegrunnlag. Dette innebærer at fartøy med samme hjemmelslengde har samme grad av overregulering selv om fartøyene kan ha svært ulik faktisk lengde. Fiskeridirektøren vil i reguleringssammenheng foreslå å plassere fartøyene i Finnmarksmodellen etter faktisk lengde slik at fartøyene får overregulering i henhold til sin faktiske lengde. Det vil gi fartøy som er relativt like med hensyn til mulighet for utnyttelse av kvote gjennom mobilitet, værutsatthet, leveringsmuligheter m.m lik grad av overregulering.

På neste side følger tabeller som viser gruppekvoter etter samme mønster som i inneværende år og gruppekvoter fordelt etter faktisk lengde. Se for øvrig diskusjonen i sak 11.

Tabell 11: Gruppekvoter etter hjemmelslengde:

Lengdegrupper:	Antall fartøy	Prosentandel	Gruppekvote
Under 10 meter	663	13,5%	7.715
10 – 14,9 meter	1.293	40,8%	23.317
15 – 20,9 meter	263	25,9%	14.802
21 – 27,9 meter	148	19,8%	11.316
Sum	2.367	100%	57.150

Tabell 12: Gruppekvoter etter faktisk lengde pr 15.11.06:

Lengdegrupper:	Antall fartøy	Prosentandel	Gruppekvote
Under 10 meter	659	13,8	7.887
10 – 14,9 meter	1.292	41,0	23.431
15 – 20,9 meter	233	20,2	11.544
21 – 27,9 meter	180	25,0	14.288
Sum	2.367	100,0	57.150

Fiskeridirektøren foreslår at fartøyene innplasseres i reguleringsgrupper etter faktisk lengde.

De store gruppekvotene tatt i betraktning er det etter Fiskeridirektøren ikke behov for individuelle kvoter for fartøy under 15 meter faktisk lengde i gruppe I. Dersom en likevel ønsker en samlekvoteregulering vises det til diskusjonen under sak 11.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 15 meter i gruppe I gis fritt fiske innenfor gruppekvotene.

Fartøy over 15 meter var i år regulert med maksimalkvoter. Maksimalkvotene ble imidlertid opphevet allerede 1. mars. Siden gruppekvotene for disse to gruppene øker med vel 14 % er det trolig et relativt lite reguleringsbehov i disse gruppene i 2007. Tilgjengeligheten og markedssituasjonen for sei bedret seg imidlertid noe i 2006 i forhold til tidligere år, dersom denne positive trenden fortsetter kan det være behov for å ha en viss regulering av fisket.

Selv om det muligens kan være rom for et fritt fiske for fartøy over 15 meter fra årets begynnelse mener Fiskeridirektøren at det vil være hensiktsmessig å regulere fartøy over 15 meter med romslige individuelle kvoter i 2007. En vil legge opp til å vurdere en liberalisering av fisket tidlig på året (februar/mars) og dersom fisket liberaliseres vil kvotene som er gitt fra årets begynnelse kunne være garanterte på årsbasis.

Fiskeridirektøren foreslår følgende maksimalkvoter fra årets begynnelse for fartøy mellom 15 og 27,9 meter:

Tabell 13: Maksimalkvoter 2006, og forslag til maksimalkvoter i 2007.

Lengdegrupper	Maksimalkvoter pr 01.01.06	Kvotefaktorer 2007	Maksimalkvoter 2007
15 – 15,9 meter	106	5,65	125
16 – 16,9 meter	118	6,3	139
17 – 17,9 meter	130	6,95	154
18 – 18,9 meter	144	7,67	170
19 – 19,9 meter	156	8,31	184
20 – 20,9 meter	167	8,89	196
21 – 21,9 meter	153	8,54	189
22 – 22,9 meter	159	8,9	197
23 – 23,9 meter	165	9,26	205
24 – 24,9 meter	172	9,62	213
25 – 25,9 meter	177	9,9	219
26 – 26,9 meter	183	10,26	227
27 – 27,9 meter	188	10,55	234

Dette innebærer en overregulering på ca 250 %.

4.4.3 Fartøy i gruppe II under 28 meter

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i gruppe II skal ha en andel på 14 % av den konvensjonelle kvoten i 2007 som gir en gruppekvote på 10.668 tonn.

På fartøynivå har fartøyene i gruppe II i år blitt regulert med samlekvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppe II gis et fritt fiske av sei innenfor gruppekvoten i 2007.

Dersom en likevel ønsker en samlekvoteregulering vises det til sak 11.

4.5. REGULERINGER I TRÅLFISKET ETTER SEI

En andel på 37 % av en norsk totalkvote på 200.525 tonn gir en trålkvote på 74.194 tonn i 2007.

4.5.1 Bifangst av sei i industritrålfisket nord for 62°N

I 2006 ble det avsatt 1.000 tonn av gruppekvoten til seitrålerne til dekning av bifangst i industrifisket etter sild, øyepål og vassild nord for 62°N. Pr 5. november 2006 utgjør fangsten 934 tonn, som det fremgår av tabell 4 foran.

Industritrålere kan sør for 64°N ha inntil 20 % bifangst av torsk, hyse og sei til sammen i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Denne regel gjelder ikke ved fiske etter tobis. Fartøy med vassildtråttillatelse har en tilsvarende bifangstavgang begrenset til 10 % nord for 64°N.

Tråltillatelsen (Nordsjøtråltillatelse) som gir adgang til å fiske bl.a. øyepål med småasket redskap, er begrenset til å gjelde syd for 64°N. Fartøy med vassildtråltillatelse kan fiske i området mellom 62°N og en rett linje trukket mellom Myken fyr og posisjon 67°30'N 9°10'Ø.

Bifangstreglene er et kompromiss mellom hensynet til at fartøyene skal kunne utøve et lovlig industritrålfiske og hensynet til å begrense bifangstfangsten så mye som mulig for i størst mulig utstrekning unngå bl.a. torsk, hyse og sei i fangstene.

Fiskeridirektøren forslår at det avsettes et kvantum på 1.000 tonn sei til dekning av bifangst i industritrålfisken nord for 62°N, og at denne som tidligere trekkes fra seitrålernes gruppekvote.

Fiskeridirektøren forslår at fartøy med industritråltillatelse, nordsjøtråltillatelse eller en avgrenset nordsjøtillatelse, kan fiske inntil 150 tonn sei som bifangst.

4.5.2 Fordeling av seikvoten nord for 62°N mellom trålere med torsketråltillatelse og trålere med seitråltillatelse

Fiskeridirektøren foreslår at kvoten på 74.194 tonn, blir fordelt med en andel på 80 % til torsketrålere og 20 % til trålere med seitråltillatelse.

Når bifangstfangsten på 1.000 tonn til nordsjøtrålere trekkes fra seitrålernes gruppekvote, gir dette seitrålerne en gruppekvote på 13.839 tonn mens torsketrålere får en gruppekvote på 59.355 tonn.

4.5.3. Torsketrålere

Fiskeridirektøren foreslår at torsketrålere sin gruppekvote blir fordelt som fartøykvoter etter samme kvotestige som i inneværende år – med en overregulering på 10 %, som gir disse kvotene:

Tabell 14: Kvotefaktorer og fartøykvoter 2007

Trålggruppe	Faktor	Fartøykvote
Fabrikktrålere	1,32	836
Ferskfisk-/rundfrysetrålere	1,00	633
Småtrålere	0,58	367

Fartøykvotene skal også dekke bifangst av sei i andre fiskerier. Fiskeridirektøren kan justere fartøykvotene dersom dette er nødvendig for at torsketrålernes gruppekvote på 59.355 tonn skal bli oppfisket.

4.5.4. Fartøy med seitråltillatelse

Som nevnt foran foreslås seitrålernes gruppekvote i 2007 satt til 13.839 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppeknoten for seitrålere fordeles som fartøykvoter med en overregulering på 10 % på de enkelte fartøy etter de samme kvotefaktorer som i 2006:

Tabell 15: Kvotefaktorer, antall fartøy og fartøykvoter 2007

Trålgruppe	Kvotefaktor	Fartøykvoter
Fartøy under 21 m	0,35	419
Fartøy under 250 BRT og mellom 21 og 33m	0,75	899
Fartøy mellom 250 og 400 BRT og under 34 m	0,85	1.018
Fartøy over 400 BRT og 34 m	1,00	1.198

For å hindre en uhensiktsmessig kvotemotivert kapasitetsoppbygging i seitrålgruppen, foreslår Fiskeridirektøren å videreføre ordningen som innebærer at utskiftning eller forlengelse av fartøyet etter 1. januar 1998 ikke gir grunnlag for økt fartøykvote. Dette betyr at ved utskiftning eller forlengelse til større fartøy etter 1. januar 1998 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.

5. KVOTEUTNYTTELSE VED SALG OG UTSKIFTING AV FARTØY

Etter gjeldende regulering kan hvert fartøy bare fiske og lande en kvote, med unntak av kvoter utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om enhetskvoter, rederikvoter eller andre spesielle kvoteordninger. Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskiftning av et annet fartøy. Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret. Ved kvoteberegningen skal man ved utskifting ikke legge sammen både det som fartøyet har fisket og det som ny eier har fisket med andre fartøy. Man skal gjøre fradrag for det største av de to fangstkvantaene.

Bestemmelsene gjelder ikke for trålere. Bestemmelsen gjelder heller ikke for konvensjonelle fartøy på eller over 28 meter dersom den deltakeradgangen fartøyet etter salg eller utskifting skal fiske på grunnlag av, har dannet grunnlag for tildeling av rederikvote til og med 2005.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre reglene om kvoteutnyttelse ved salg og utskifting av fartøy.

Forslag til forskrift:

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER TORSK, HYSE OG SEI NORD FOR 62°N I 2007

Fiskeri- og kystdepartementet har den desember 2006 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. §§ 4, 5, og 9 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 21 jf. kgl. res. av 11. februar 2000 om delegering av Kongens myndighet etter § 21 i lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst, samt delvis delegering av Kongens myndighet etter samme lovs § 12 tredje ledd, fastsatt følgende forskrift:

KAPITTEL 1. FISKEFORBUD OG KVOTER

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande torsk, hyse og sei nord for 62°N.

§ 2 Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som har adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei fiske og lande inntil:

- 1) 192.500 tonn torsk i området nord for 62°N,
- 2) 74.050 tonn hyse i området nord for 62°N, og:
- 3) 200.525 tonn sei i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62°N, hvorav 250 tonn avsettes til agn.

I tillegg er det avsatt til forsknings- og undervisningsformål 7.000 tonn torsk, 2.000 tonn hyse og 800 tonn sei.

Alle kvanta i denne forskrift angis i rund vekt.

§ 3 Gruppekvoter for trålfartøy

Trålfartøy som har tråltillatelse kan fiske og lande inntil 56.903 tonn torsk, 28.139 tonn hyse og 74.194 tonn sei, hvorav 1.000 tonn sei avsettes til dekning av bifangst i industritrålfisket.

Av disse kvanta kan:

1) fartøy med torskefartøytillatelse fiske og lande inntil 56.153 tonn torsk, hvorav 1.896 tonn avsettes til distriktskvote, samt 27.389 tonn hyse og 59.355 tonn sei, og

2) fartøy med seitråltillatelse fiske og lande inntil 13.839 tonn sei. Fartøy med seitråltillatelse kan i tillegg fiske og lande inntil 750 tonn torsk og 750 tonn hyse som bifangst.

§ 4 Gruppekvote for notfartøy

Notfartøy kan fiske og lande inntil 50.231 tonn sei.

§ 5 Gruppekvoter for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap

Fartøy på eller over 28 meter største lengde som har adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei med konvensjonelle redskap kan fiske og lande inntil 17.370 tonn torsk, 8.264 tonn hyse og 8.399 tonn sei. Av kvantumet på 8.399 tonn sei avsettes 750 tonn til bifangst.

Fartøy som har adgang til å delta i lukket gruppe i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske og lande inntil 105.345 tonn torsk, 33.974 tonn hyse og 57.264 tonn sei.

Disse kvanta fordeles som følger:

1) Fartøy med største lengde under 10 meter, samt fartøy med største lengde fra og med 10 meter til 10,99 meter med hjemmelslengde under 10 meter, kan fiske og lande inntil 17.898 tonn torsk, 5.365 tonn hyse og 8.985 tonn sei.

2) Fartøy med største lengde fra og med 10 meter til og med 14,99 meter kan fiske og lande inntil 39.420 tonn torsk, 13.304 tonn hyse og 22.207 tonn sei. Dette gjelder ikke fartøy med største lengde fra og med 10 meter til 10,99 meter med hjemmelslengde under 10 meter.

3) Fartøy med største lengde fra og med 15 meter til og med 20,99 meter kan fiske og lande inntil 21.659 tonn torsk, hvorav 964 tonn avsettes til distriktskvote, samt 7.824 tonn hyse og 11.727 tonn sei.

4) Fartøy med største lengde fra og med 21 meter til og med 27,99 meter kan fiske og lande inntil 26.368 tonn torsk, hvorav 624 tonn avsettes til distriktskvote, samt 7.481 tonn hyse og 14.345 tonn sei.

Fartøy som har adgang til å delta i åpen gruppe i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske og lande 12.882 tonn torsk, 3.673 tonn hyse og 10.689 tonn sei.

KAPITTEL 2. FISKE MED TRÅL

§ 6 Fartøykvote i trålfisket etter torsk og hyse

Fartøy med torsketråltillatelse og med kvotefaktor 1,00 kan fiske og lande inntil 639 tonn torsk og 340 tonn hyse.

Fiskeridirektoratet kan gi tillatelse til at kvote som ellers ville blitt tildelt trålfartøy etter denne paragrafen, i stedet fiskes med fartøy som fisker med konvensjonelle redskap i henhold til retningslinjer fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet.

§ 7 Fartøykvote i trålfisket etter sei for fartøy med torsketråltillatelse

Fartøy med torsketråltillatelse og som er registrert som fabrikktrålere, kan fiske og lande inntil 836 tonn sei. Kvotefaktoren er 1,32.

Fartøy med torsketråltillatelse og som er registrert som ferskfisk- og rundfrystrålere, kan fiske og lande inntil 633 tonn sei. Kvotefaktoren er 1,00.

Fartøy med torsketråltillatelse og som er registrert som småtrålere, kan fiske og lande inntil 367 tonn sei. Kvotefaktoren er 0,58.

Fiskeridirektoratet kan gi tillatelse til at kvote som ellers ville blitt tildelt trålfartøy etter denne paragrafen, i stedet fiskes med fartøy som fisker med konvensjonelle redskap i henhold til retningslinjer fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet.

§ 8 Fartøykvote i trålfisket etter sei for fartøy med seitråltillatelse

Fartøy med seitråltillatelse kan fiske og lande følgende fartøykvoter:

Fartøy med kvotefaktor 0,35:	419 tonn
Fartøy med kvotefaktor 0,75:	899 tonn
Fartøy med kvotefaktor 0,85:	1018 tonn
Fartøy med kvotefaktor 1,00:	1198 tonn

Fiskeridirektoratet bestemmer faktoren for det enkelte fartøy med seitråltillatelse. Ved avgjørelsen skal fartøyets størrelse i henhold til merkeregisteret pr. 1. januar 1998 legges til grunn.

Ved utskiftning eller forlengelse til større fartøy etter 1. januar 1998 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.

§ 9 Bifangst for fartøy med seitråltillatelse

Fartøy med seitråltillatelse kan til sammen ha en innblanding av inntil 15 % torsk og hyse regnet i rund vekt av landet fangst.

§ 10 Bifangst i industritrålfisket

Fartøy med industritråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse kan maksimalt fiske 150 tonn sei som bifangst.

§ 11 Midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy (leiefartøy)

Fiskeridirektoratets regionkontor kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd, gi midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy i fisket.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan fastsette nærmere vilkår for slik tillatelse, herunder at høvedsmann samt hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet. Det må nyttes leiefartøy fra samme fartøygruppe.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

KAPITTEL 3. FISKE MED NOT

§ 12 Maksimalkvoter

Fartøy som har adgang til å delta kan fiske og lande følgende kvanta sei:

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Maksimalkvote
Under 15 meter	1,00	282
15 – 20,99 meter	1,50	423
21 – 22,99 meter	2,03	572
23 – 25,99 meter	2,43	685
26 meter og over	2,82	795

Fartøy som har adgang til å fiske sei med not kan også fiske seinotkvoten med konvensjonelle redskaper.

Fartøy under 15 meter kan fortsette sitt fiske innenfor sine opprinnelige maksimumkvoter på 231 tonn selv om gruppekvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan refordele kvotene etter 1. august 2007.

§ 13 Beregning av kvote ved utskiftning og ombygging av fartøy som fyller vilkårene for å delta i fisket med not

Ved utskiftning eller forlengelse til større fartøy etter 28. april 1999 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato. Ved avgjørelsen legges tidspunktet for innføring i merkeregisteret til grunn.

Tidspunktet for utstedelse av identitetsbevis eller målebrev utstedt av Sjøfartsdirektoratet sentralt likestilles med tidspunktet for innføring i merkeregisteret.

Ved utskiftning eller ombygging til mindre fartøy etter 18. desember 2002, skal kvoten beregnes etter utskiftningsfartøyets hjemmelslengde.

KAPITTEL 4. FISKE MED KONVENSJONELLE REDSKAP MED FARTØY PÅ ELLER OVER 28 METER STØRSTE LENGDE

§ 14 Fartøykvoter/maksimalkvoter

Fartøy på eller over 28 meter største lengde som har kvotefaktor 1,0 kan fiske og lande en fartøykvote på 193 tonn.

Fartøy på eller over 28 meter største lengde som har adgang til å delta og som har kvotefaktor 1,0 kan fiske og lande en fartøykvote på 116 tonn hyse.

Fartøy på eller over 28 meter største lengde som har adgang til å delta i fisket etter sei med garn og som har kvotefaktor 1,0 kan fiske og lande en maksimalkvote på 430 tonn sei.

Kvotene til det enkelte fartøy fastsettes forholdsmessig ut fra fartøyets kvotefaktor.

§ 15 Bifangst

Fartøy på eller over 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap og som ikke fyller vilkårene for å delta i det direkte fisket etter sei med garn, kan ved fiske etter andre fiskeslag ha inntil 50 % bifangst av sei i de enkelte fangstene og av landet fangst i den tid det direkte fisket med konvensjonelle redskaper er åpent.

Når det direkte fisket etter sei med konvensjonelle redskaper er stoppet, eller når det enkelte fartøy har fisket sin fartøykvote, kan fartøy på eller over 28 meter ha inntil 25 % bifangst av sei i de enkelte fangster og av landet fangst.

Det er ikke adgang til å fiske bifangst av torsk og hyse ut over fartøykvoten.

§ 16 Beregning av kvote ved utskifting og ombygging av fartøy på 28 meter største lengde og over

Ved forlengelse eller utskifting til lengre fartøy på eller over 28 meter største lengde etter 9. desember 1994 skal erstatningsfartøyets kvote i fisket etter torsk beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.

Ved forlengelse eller utskifting av fartøy under 28 meter største lengde til fartøy på eller over 28 meter største lengde i perioden fra 9. desember 1994 til 18. desember 1998 skal erstatningsfartøyets kvote i fisket etter torsk beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde.

KAPITTEL 5. FISKE MED KONVENSJONELLE REDSKAP MED FARTØY UNDER 28 METER STØRSTE LENGDE SOM HAR ADGANG TIL Å DELTA I LUKKET GRUPPE

§ 17 Fiske etter torsk

Fartøy med største lengde under 10 meter, samt fartøy med største lengde fra og med 10 meter til 10,99 meter og med hjemmelslengde under 10 meter kan fiske følgende kvanta torsk (tonn):

Hjemmels- lengde	Kvotefaktor	Kvote
under 7 meter	1,16	23,0
7 - 7,9	1,38	27,4
8 - 8,9	1,63	32,3
9 - 9,9	2,00	39,7
10 - 10,9	2,19	43,4
11 - 11,9	2,67	52,9
12 - 12,9	3,17	62,9
13 - 13,9	3,84	76,1
14 - 14,9	4,37	86,6
15 - 15,9	5,64	111,8
16 - 16,9	6,28	124,5
17 - 17,9	6,93	137,4
18 - 18,9	7,65	151,7
19 - 19,9	8,30	164,6
20 - 20,9	8,87	175,9
21 - 21,9	8,63	171,1
22 - 22,9	9,00	178,5
23 - 23,9	9,36	185,6
24 - 24,9	9,72	192,7
25 - 25,9	10,01	198,5
26 - 26,9	10,38	205,8
27 - 27,9	10,67	211,6

Fartøy med største lengde fra og med 10 meter til og med 14,99 meter, med unntak av fartøy med største lengde fra og med 10 meter til 10,99 meter og med hjemmelslengde under 10 meter, kan fiske følgende kvanta torsk (tonn):

Hjemmels- lengde	Kvotefaktor	Kvote
under 7 meter	1,16	17,3
7 - 7,9	1,38	20,6
8 - 8,9	1,63	24,3
9 - 9,9	2,00	29,9
10 - 10,9	2,19	32,7
11 - 11,9	2,67	39,9
12 - 12,9	3,17	47,3
13 - 13,9	3,84	57,3
14 - 14,9	4,37	65,3
15 - 15,9	5,64	84,2
16 - 16,9	6,28	93,8
17 - 17,9	6,93	103,5
18 - 18,9	7,65	114,2
19 - 19,9	8,30	123,9
20 - 20,9	8,87	132,5
21 - 21,9	8,63	128,9
22 - 22,9	9,00	134,4
23 - 23,9	9,36	139,8
24 - 24,9	9,72	145,2
25 - 25,9	10,01	149,5
26 - 26,9	10,38	155,0
27 - 27,9	10,67	159,3

Fartøy med største lengde fra og med 15 meter til og med 20,99 meter kan fiske følgende kvanta torsk (tonn):

Hjemmels- lengde	Kvotefaktor	Kvote
under 7 meter	1,16	14,4
7 - 7,9	1,38	17,1
8 - 8,9	1,63	20,2
9 - 9,9	2,00	24,8
10 - 10,9	2,19	27,2
11 - 11,9	2,67	33,1
12 - 12,9	3,17	39,3
13 - 13,9	3,84	47,6
14 - 14,9	4,37	54,2
15 - 15,9	5,64	70,0
16 - 16,9	6,28	77,9
17 - 17,9	6,93	86,0
18 - 18,9	7,65	94,9
19 - 19,9	8,30	103,0
20 - 20,9	8,87	110,0
21 - 21,9	8,63	107,1
22 - 22,9	9,00	111,6
23 - 23,9	9,36	116,1
24 - 24,9	9,72	120,6
25 - 25,9	10,01	124,2
26 - 26,9	10,38	128,8
27 - 27,9	10,67	132,4

Fartøy med største lengde fra og med 21 meter til og med 27,99 meter kan fiske følgende kvanta torsk (tonn):

Hjemmels- lengde	Kvotefaktor	Kvote
under 7 meter	1,16	13,7
7 - 7,9	1,38	16,3
8 - 8,9	1,63	19,3
9 - 9,9	2,00	23,6
10 - 10,9	2,19	25,9
11 - 11,9	2,67	31,5
12 - 12,9	3,17	37,4
13 - 13,9	3,84	45,4
14 - 14,9	4,37	51,6
15 - 15,9	5,64	66,6
16 - 16,9	6,28	74,2
17 - 17,9	6,93	81,9
18 - 18,9	7,65	90,4
19 - 19,9	8,30	98,0
20 - 20,9	8,87	104,8
21 - 21,9	8,63	101,9
22 - 22,9	9,00	106,3
23 - 23,9	9,36	110,6
24 - 24,9	9,72	114,8
25 - 25,9	10,01	118,2
26 - 26,9	10,38	122,6
27 - 27,9	10,67	126,0

Det er ikke adgang til å fiske bifangst av torsk utover fartøykvoten.

§ 18 Fiske etter hyse

Fartøy med største lengde under 15 meter kan fiske følgende kvanta hyse (tonn):

Hjemmels- lengde	Kvotefaktor	Garantert kvote	Maksimal- kvote:
under 7 meter	1,18	7,3	Ubegrenset
7 - 7,9	1,39	8,7	Ubegrenset
8 - 8,9	1,65	10,3	Ubegrenset
9 - 9,9	2,04	12,7	Ubegrenset
10 - 10,9	2,18	13,6	Ubegrenset
11 - 11,9	2,67	16,6	Ubegrenset
12 - 12,9	3,17	19,7	Ubegrenset
13 - 13,9	3,84	23,9	Ubegrenset
14 - 14,9	4,37	27,2	Ubegrenset
15 - 15,9	7,83	48,8	Ubegrenset
16 - 16,9	7,83	48,8	Ubegrenset
17 - 17,9	7,83	48,8	Ubegrenset
18 - 18,9	7,83	48,8	Ubegrenset
19 - 19,9	7,83	48,8	Ubegrenset
20 - 20,9	7,83	48,8	Ubegrenset
21 - 21,9	7,83	48,8	Ubegrenset
22 - 22,9	7,83	48,8	Ubegrenset
23 - 23,9	7,83	48,8	Ubegrenset
24 - 24,9	7,83	48,8	Ubegrenset
25 - 25,9	7,83	48,8	Ubegrenset
26 - 26,9	7,83	48,8	Ubegrenset
27 - 27,9	7,83	48,8	Ubegrenset

Fartøy med største lengde fra og med 15 meter til og med 27,99 meter kan fiske følgende kvanta hyse (tonn):

Hjemmels- lengde	Kvotefaktor	Garantert kvote	Maksimal- kvote:
under 7 meter	1,18	7,3	12,1
7 - 7,9	1,39	8,7	14,2
8 - 8,9	1,65	10,3	16,9
9 - 9,9	2,04	12,7	20,8
10 - 10,9	2,18	13,6	22,3
11 - 11,9	2,67	16,6	27,3
12 - 12,9	3,17	19,7	32,4
13 - 13,9	3,84	23,9	39,2
14 - 14,9	4,37	27,2	44,6
15 - 15,9	7,83	48,8	80,0
16 - 16,9	7,83	48,8	80,0
17 - 17,9	7,83	48,8	80,0
18 - 18,9	7,83	48,8	80,0
19 - 19,9	7,83	48,8	80,0
20 - 20,9	7,83	48,8	80,0
21 - 21,9	7,83	48,8	80,0
22 - 22,9	7,83	48,8	80,0
23 - 23,9	7,83	48,8	80,0
24 - 24,9	7,83	48,8	80,0
25 - 25,9	7,83	48,8	80,0
26 - 26,9	7,83	48,8	80,0
27 - 27,9	7,83	48,8	80,0

Dersom fisket blir stoppet, kan fartøy som ikke har fisket det kvantum som er garantert etter første og andre ledd, fiske videre innenfor de garanterte kvotene. Fartøy som har fisket den garanterte kvoten kan ha inntil 25 % bifangst av hyse ved landing i fisket etter andre arter. Bifangsten regnes i rund vekt per uke basert på summen av alle sluttsedler/landingsedler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 00.00 til søndag klokken 24.00.

§ 19 Fiske etter sei

Fartøy med største lengde under 15 meter kan fiske følgende kvanta sei (tonn):

Hjemmels- lengde	Kvotefaktor	Garantert kvote	Kvote
under 7 meter	1,18	12	Ubegrenset
7 - 7,9	1,39	14	Ubegrenset
8 - 8,9	1,65	17	Ubegrenset
9 - 9,9	2,04	21	Ubegrenset
10 - 10,9	2,18	23	Ubegrenset
11 - 11,9	2,67	28	Ubegrenset
12 - 12,9	3,17	33	Ubegrenset
13 - 13,9	3,84	40	Ubegrenset
14 - 14,9	4,37	46	Ubegrenset
15 - 15,9	5,65	59	Ubegrenset
16 - 16,9	6,30	66	Ubegrenset
17 - 17,9	6,95	72	Ubegrenset
18 - 18,9	7,67	80	Ubegrenset
19 - 19,9	8,31	87	Ubegrenset
20 - 20,9	8,89	93	Ubegrenset
21 - 21,9	8,54	89	Ubegrenset
22 - 22,9	8,90	93	Ubegrenset
23 - 23,9	9,26	97	Ubegrenset
24 - 24,9	9,62	100	Ubegrenset
25 - 25,9	9,90	103	Ubegrenset
26 - 26,9	10,26	107	Ubegrenset
27 - 27,9	10,55	110	Ubegrenset

Fartøy med største lengde fra og med 15 meter til og med 27,99 meter kan fiske følgende kvanta sei (tonn):

Hjemmels- lengde	Kvotefaktor	Garantert kvote	Kvote
under 7 meter	1,18	9	Ubegrenset
7 - 7,9	1,39	11	Ubegrenset
8 - 8,9	1,65	13	Ubegrenset
9 - 9,9	2,04	16	Ubegrenset
10 - 10,9	2,18	17	Ubegrenset
11 - 11,9	2,67	21	Ubegrenset
12 - 12,9	3,17	25	Ubegrenset
13 - 13,9	3,84	30	Ubegrenset
14 - 14,9	4,37	34	Ubegrenset
15 - 15,9	5,65	44	Ubegrenset
16 - 16,9	6,30	49	Ubegrenset
17 - 17,9	6,95	54	Ubegrenset
18 - 18,9	7,67	60	Ubegrenset
19 - 19,9	8,31	65	Ubegrenset
20 - 20,9	8,89	69	Ubegrenset
21 - 21,9	8,54	67	Ubegrenset
22 - 22,9	8,90	69	Ubegrenset
23 - 23,9	9,26	72	Ubegrenset
24 - 24,9	9,62	75	Ubegrenset
25 - 25,9	9,90	77	Ubegrenset
26 - 26,9	10,26	80	Ubegrenset
27 - 27,9	10,55	82	Ubegrenset

Dersom fisket blir stoppet, kan fartøy som ikke har fisket det kvantum som er garantert etter første og andre ledd, fiske videre innenfor de garanterte kvotene. Fartøy som har fisket den garanterte kvoten kan ha inntil 25 % bifangst av sei ved landing i fisket etter andre arter. Bifangsten regnes i rund vekt per uke basert på summen av alle sluttседler/landingsседler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 00.00 til søndag klokken 24.00.

§ 20 Beregning av kvote ved utskifting og ombygging av fartøy under 28 meter største lengde.

Ved forlengelse eller utskifting til lengre fartøy etter 21. desember 1998 for fartøy som hadde adgang til å delta i gruppe I i 2002, skal erstatningsfartøyets kvote i fisket etter torsk beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato. For øvrige fartøy i gruppe I er skjæringsdatoen 1. november 2002. Ved avgjørelsen legges tidspunktet for innføring i merkeregisteret til grunn.

Ved forlengelse eller utskifting til lengre fartøy etter 1. november 2002, skal erstatningsfartøyets kvote i fisket etter hyse og sei beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato. Ved avgjørelsen legges tidspunktet for innføring i merkeregisteret til grunn.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra kravet om at utskiftingen eller forlengelsen må være innført i merkeregisteret innen skjæringsdatoen dersom manglende registrering skyldes forhold på myndighetenes hånd. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Tidspunktet for utstedelse av identitetsbevis eller målebrev utstedt av Sjøfartsdirektoratet sentralt likestilles med tidspunktet for innføring i merkeregisteret.

Ved utskifting eller ombygging til mindre fartøy etter 31. desember 2001 skal kvoten i fisket etter torsk beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde. For fisket etter sei og hyse er skjæringsdatoen 1. november 2002.

KAPITTEL 6. FISKE MED KONVENSJONELLE REDSKAP MED FARTØY UNDER 28 METER STØRSTE LENGDE SOM HAR ADGANG TIL Å DELTA I ÅPEN GRUPPE

§ 21 Fiske etter torsk

Fartøy som har adgang til å delta i fisket etter torsk i åpen gruppe, kan fiske følgende fartøykvoter (tonn):

Største lengde	kvotefaktor	Fartøykvote
Under 8 m	1,0	11,0
8 – 9,99 m	1,4	15,4
10 – 27,99 m	1,6	17,6

Det er ikke adgang til å fiske bifangst av torsk utover fartøykvoten.

§ 22 Fiske etter hyse

Fartøy som har adgang til å delta i fisket etter hyse i åpen gruppe, kan fiske torsk uten begrensning i kvoten.

Dersom fisket blir stoppet, kan det enkelte fartøy som har fisket mindre enn 3 tonn hyse, fiske videre innenfor en garantert kvote på 3 tonn. Fartøy som har fisket den garanterte kvoten kan ha inntil 25 % bifangst av sei ved landing i fisket etter andre arter. Bifangsten regnes i rund vekt per uke basert på summen av alle sluttседler/landingsседler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 00.00 til søndag klokken 24.00.

§ 23 Fiske etter sei

Fartøy som har adgang til å delta i fisket etter sei i åpen gruppe, kan fiske sei uten begrensning i kvoten.

Dersom fisket blir stoppet, kan det enkelte fartøy som har fisket mindre enn 9 tonn sei, fiske videre innenfor en garantert kvote på 9 tonn. Fartøy som har fisket den garanterte kvoten kan ha inntil 25 % bifangst av sei ved landing i fisket etter andre arter. Bifangsten regnes i rund vekt per uke basert på summen av alle sluttsedler/landingsedler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 00.00 til søndag klokken 24.00

KAPITTEL 7. FELLESBESTEMMELSER M.V.

§ 24 Trålere med kombinasjonsdrift

Fartøy som har tillatelse til å drive trålfiske etter torsk og hyse og som driver slikt fiske i kombinasjon med konvensjonelle redskap, kan ikke fiske mer enn kvoten for vedkommende størrelsesgruppe med mindre fartøyet er tildelt større kvote i medhold av § 6.

§ 25 Kombinasjonsdrift i fisket etter sei

Fartøy som fisker med flere redskap kan samlet ikke fiske utover den høyeste maksimalkvoten som gjelder for en av gruppene fartøyet deltar i.

§ 26 Kvoteutnyttelse for fartøy unntatt trålere og visse konvensjonelle fartøy på eller over 28 meter

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om enhetskvoter, rederikvoter eller andre spesielle kvoteordninger.

Ved salg og utskifting av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til femte ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

Bestemmelsen gjelder ikke for trålere. Bestemmelsen gjelder heller ikke for konvensjonelle fartøy på eller over 28 meter dersom den deltakeradgangen fartøyet etter salg eller utskifting skal fiske på grunnlag av, har dannet grunnlag for tildeling av rederikvote til og med 2005.

§ 27 Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og lande fangst som er fisket av annet fartøy.

Når vedkommende salgslag, i medhold av lov av 14. desember 1951 om omsetning av råfisk § 6, jf. § 5, har iverksatt tvungen fangstdirigering i seinotfisket, kan salgslaget gi tillatelse til overføring av fangst mellom fartøyer som er påmeldt og deltar i fisket. Salgslaget fører egen oversikt over gitte tillatelser. Oversikten gjøres tilgjengelig for Fiskeridirektoratet.

§ 28 Tiltak for vern av kysttorsk

Det er forbudt for fartøy over 15 meter største lengde å fiske etter torsk med konvensjonelle redskap innenfor fjordlinjer som er angitt i vedlegg til denne forskriften.

Det er forbudt å fiske med flytegarn innenfor fjordlinjene. I samme område er det forbudt å bruke bunngarn som er høyere enn 12 meter målt på strukken maske fra og med 1. januar til og med 15. mai.

Alt fiske med snurrevad er forbudt innenfor fjordlinjene. Fra og med 1. juli til og med 31. oktober er det likevel tillatt å fiske etter flyndre på følgende særskilte vilkår:

- 1) Snurrevadnoten skal være rigget spesielt for flyndrefiske, og skal ikke være over 100 masker á 200 millimeter vingehøyde.
- 2) Omkrets i bakkant lask, eller på det videste, skal på strak line ikke være over 61 meter.
- 3) Lengde telne fra børtre til børtre skal ikke være over 130 meter.
- 4) Sabben skal være sammenhengende kjetting eller kle i svake bukter, og skal ikke være over 1 tomme per halvmeter i forhold til telnen.
- 5) Opphengsstropper skal ikke være over 15 cm.
- 6) Det kan benyttes enkel eller dobbel tråd i fiskeposen, maks 2 x 5 mm tykkelse. Lengden skal være minimum 6 meter, omkretsen minimum 50 "frie" masker. Maskevidden i posen skal være minimum 170 mm.
- 7) Taulengden skal ikke være større enn 5 kveiler á 220 meter.

Fartøy under 15 meter største lengde kan fra og med 1. juli til og med 31. oktober fiske etter andre arter enn torsk innenfor fjordlinjene. Ved fiske etter flyndre gjelder de samme særskilte vilkårene som fremgår av tredje ledd.

Det er forbudt for fartøy over 21 meter største lengde å fiske torsk med konvensjonelle redskap innenfor grunnlinjen nord for 62°N. Fra og med 1. januar til og med 30. juni er det likevel tillatt å fiske inn til fjordlinjene i statistikkområde 03 og 04. Fra og med 1. januar til og med 10. april er det likevel tillatt å fiske inn til fjordlinjene i statistikkområde 00, 05, 06 og 07. Det er videre tillatt å fiske inn til fjordlinjene i Lofoten oppsynsdistrikt i den perioden og i de områdene Lofotoppsynet er satt.

Fra og med 1. januar til og med 30. juni er alt fiske forbudt i et område i Vestfjorden som er angitt i vedlegg til denne forskrift. Forbudet gjelder også fiske som utøves med hjemmel i lov av 3. juni 1983 om saltvannsfiske § 4a og i lov av 17. juni 1966 om Norges fiskerigrense og om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. innenfor fiskerigrensen § 3. Forbudet gjelder ikke fiske med håndsnøre, fiskestang eller en juksamaskin per fartøy. Forbudet gjelder ikke fra 20. mars til 8. april kl 1700. Fiskeridirektoratet kan gjøre unntak fra disse bestemmelsene.

Fartøy som kan fiske etter andre arter enn torsk innenfor fjordlinjene, kan maksimalt ha 5 % bifangst av torsk. Fartøy som har forbud mot å fiske torsk innenfor grunnlinjen, kan ved fiske etter andre arter maksimalt ha 20 % bifangst av torsk dersom ikke annet er bestemt. All fangst av torsk avregnes fartøy- eller maksimalkvoten.

§ 29 Fangstrapportering og prøvetaking for trålere

Ferskfisktrålere som fisker i området mellom 4 og 6 nautiske mil fra grunnlinjene i henhold til forskrift av 21. desember 2004 om utøvelsen av fisket i sjøen § 62 fjerde ledd, pålegges ukentlig fangstrapportering. Fangstrapportene sendes Fiskeridirektoratet hver mandag.

Fartøy som nevnt i første ledd pålegges å samle inn prøver av ørestein fra 20 torsk per uke fra disse områdene. Det skal føres inn i fangstdagboken når prøven er tatt og fra hvilket hal. Prøvene skal sendes Havforskningsinstituttet.

§ 30 Levendefangst av torsk i fisket med konvensjonelle redskaper - kvoteavregning og plikter ved rømming

Før fartøyet skal starte fiske etter torsk som skal føres levende om bord skal det sendes skriftlig påmelding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den regionen fartøyet er hjemmehørende.

Ved landing uten at omsetning skjer samtidig, skal landingsseddel fylles ut. Kvantumet belastes kvote på vanlig måte, hvis ikke unntak i fjerde ledd kommer til anvendelse.

Levende fisk skal røktes minst en gang hvert døgn. Ved rømming skal fisker straks gi Fiskeridirektoratets regionkontor og vedkommende salgsorganisasjon skriftlig melding. Henvisning til landingsseddel, antatt årsak og omfang skal oppgis.

Ved førstehåndsomsetning skal sluttseddel fylles ut. Kvantumet belastes kvote dersom det ikke er skrevet landingsseddel for fisken tidligere.

Dersom det tidligere er skrevet landingsseddel for fisken, skal kvantumet på sluttseddelen representere endelig kvotebelastning i følgende tilfeller:

Når avviket mellom kvanta på landingsseddel og sluttseddel ikke er større enn det som følger av naturlige sesongmessige variasjoner i fiskens kondisjon, og/eller

Når avviket skyldes rømming, som er en følge av en hendelse utenfor fiskers kontroll eller noen som handler på hans vegne. Kvantumet på sluttseddelen gjelder bare dersom fisker sannsynliggjør hva som er årsaken, omfanget og at hendelsen ligger utenfor fiskers kontroll eller noen som handler på hans vegne.

Vedkommende salgsorganisasjon treffer beslutninger etter fjerde ledd.

§ 31 Kvote faktorer

Fiskeridirektoratet fastsetter kvotene på grunnlag av det enkelte fartøys kvotefaktor.

§ 32 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten, gruppekvotene eller periodekvotene er beregnet oppfisket. Fiskeridirektoratet kan også endre gruppekvotene.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

KAPITTEL 8. STRAFF OG IKRAFTTREDELSE.

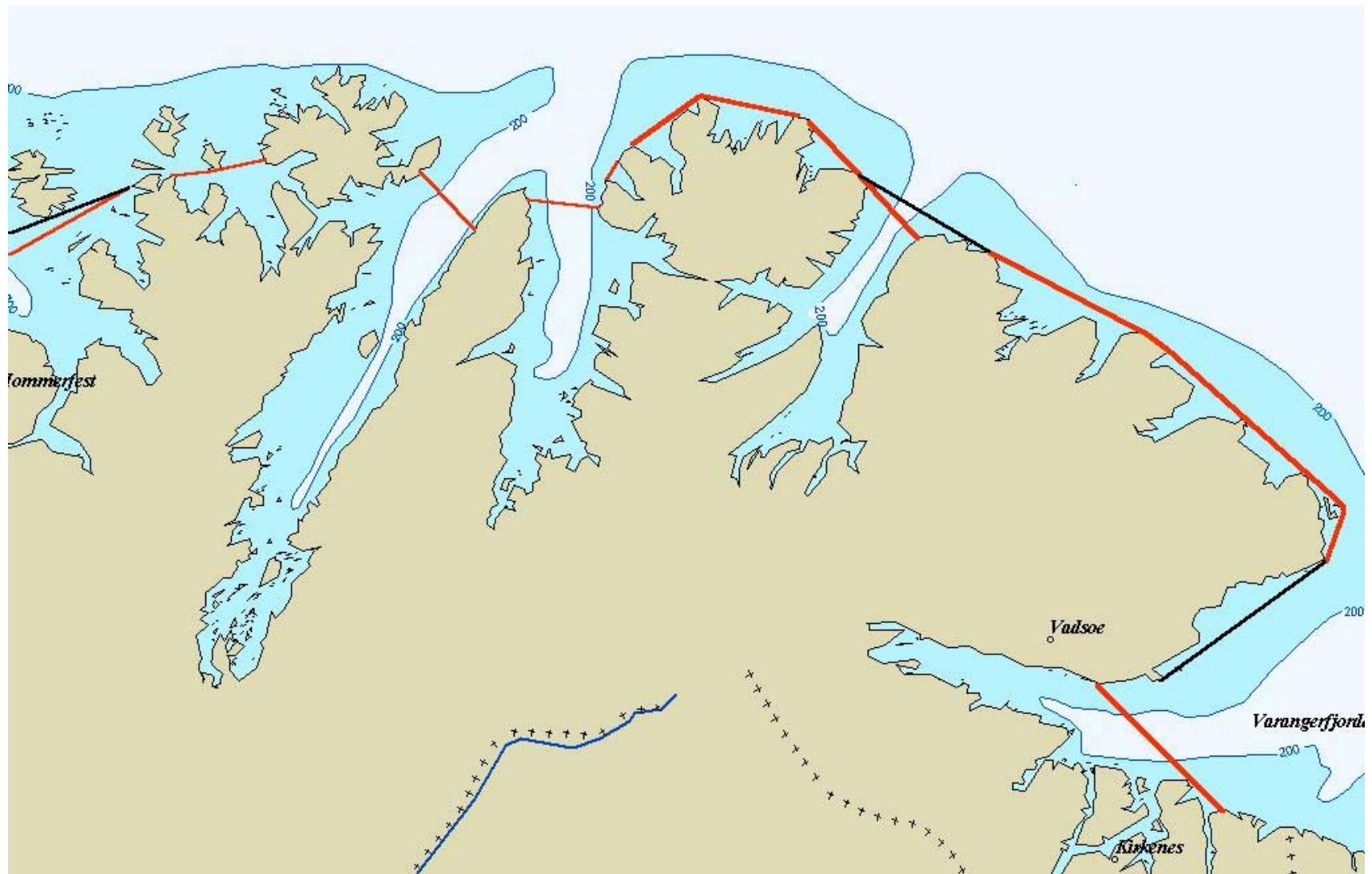
§ 33 Straff

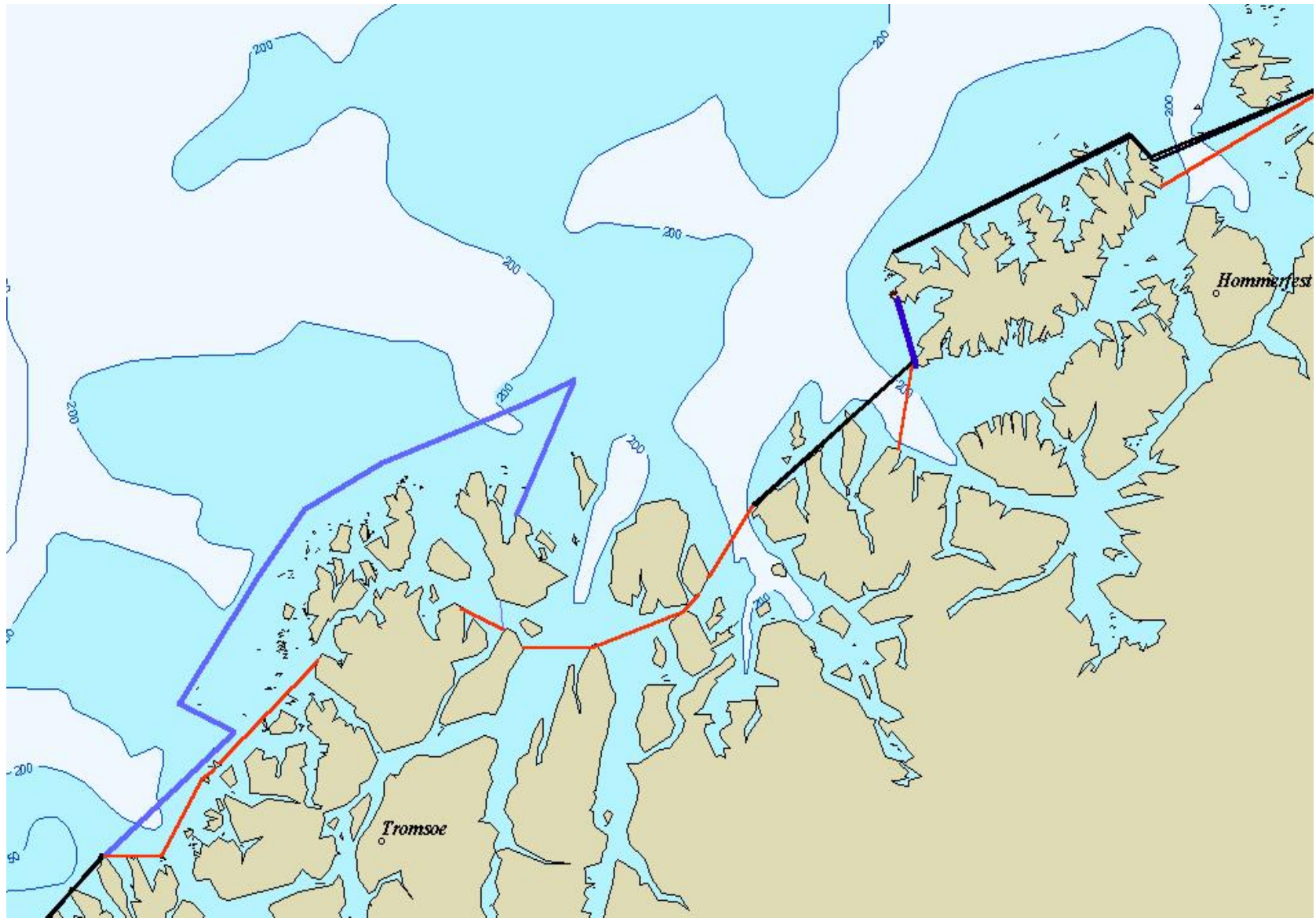
Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov av 26. mars 1999 om retten til å delta i fiske og fangst § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

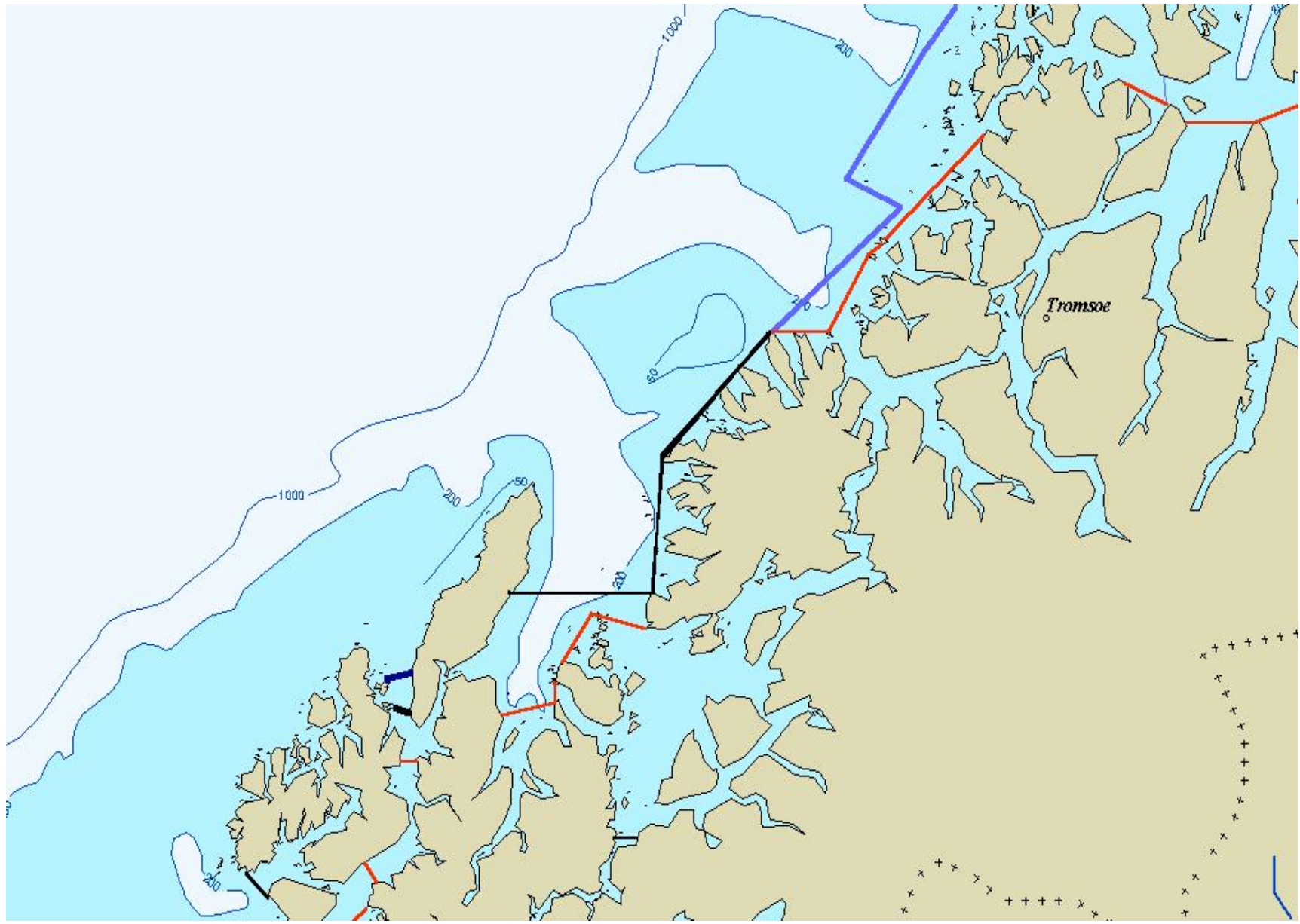
§ 34 Ikrafttredelse

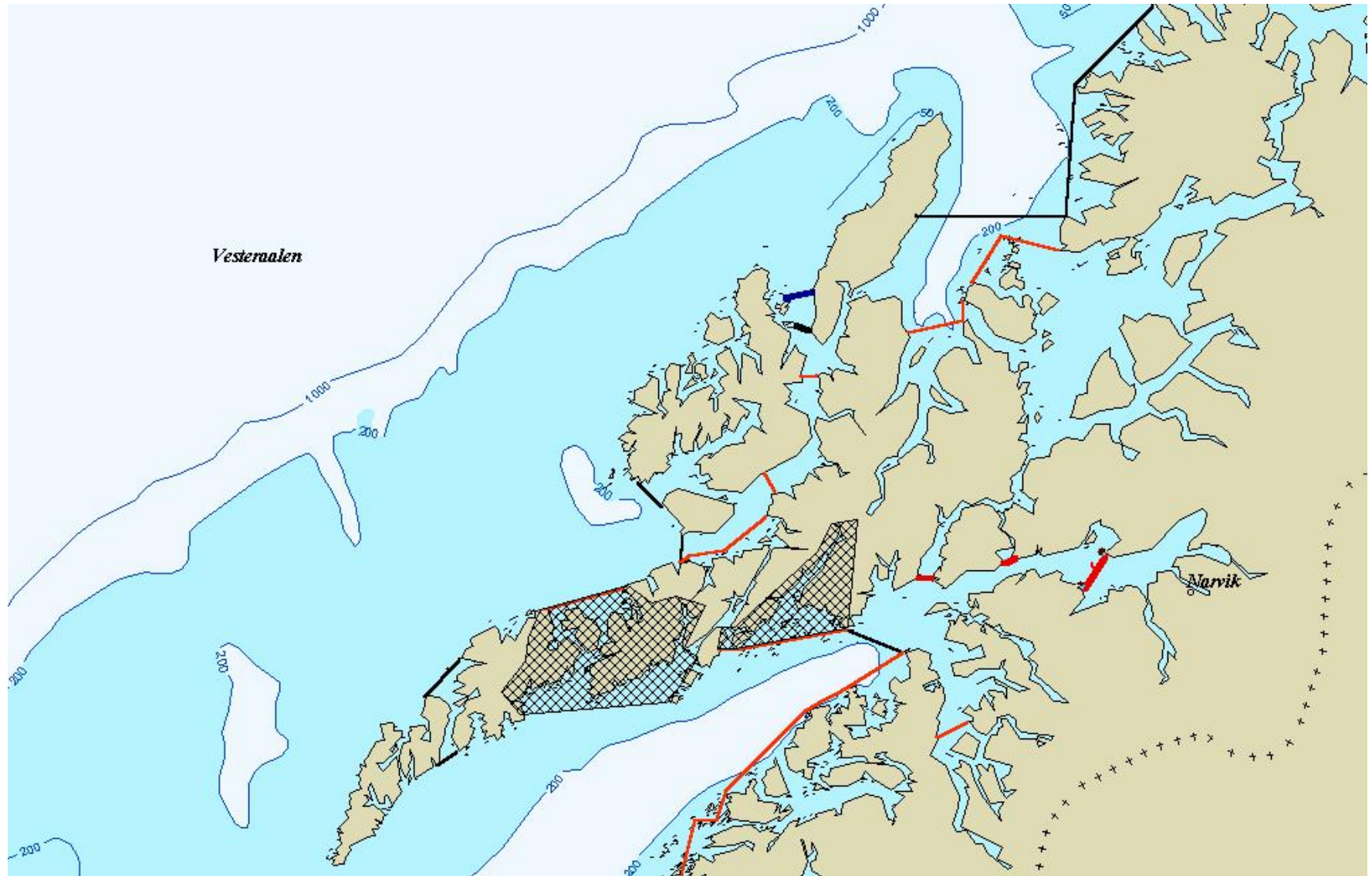
Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2007 og gjelder til og med 31. desember 2007.

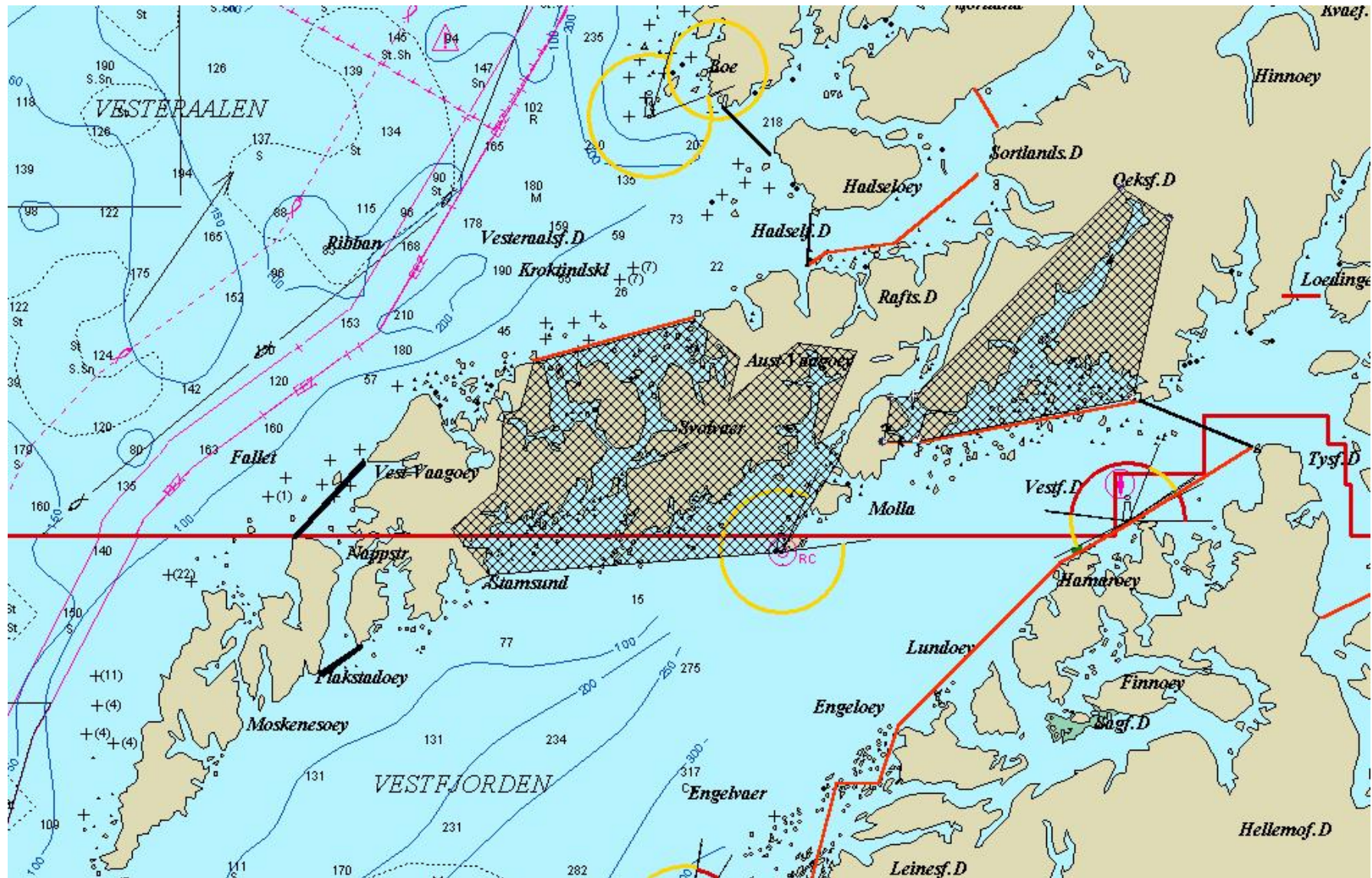
.....

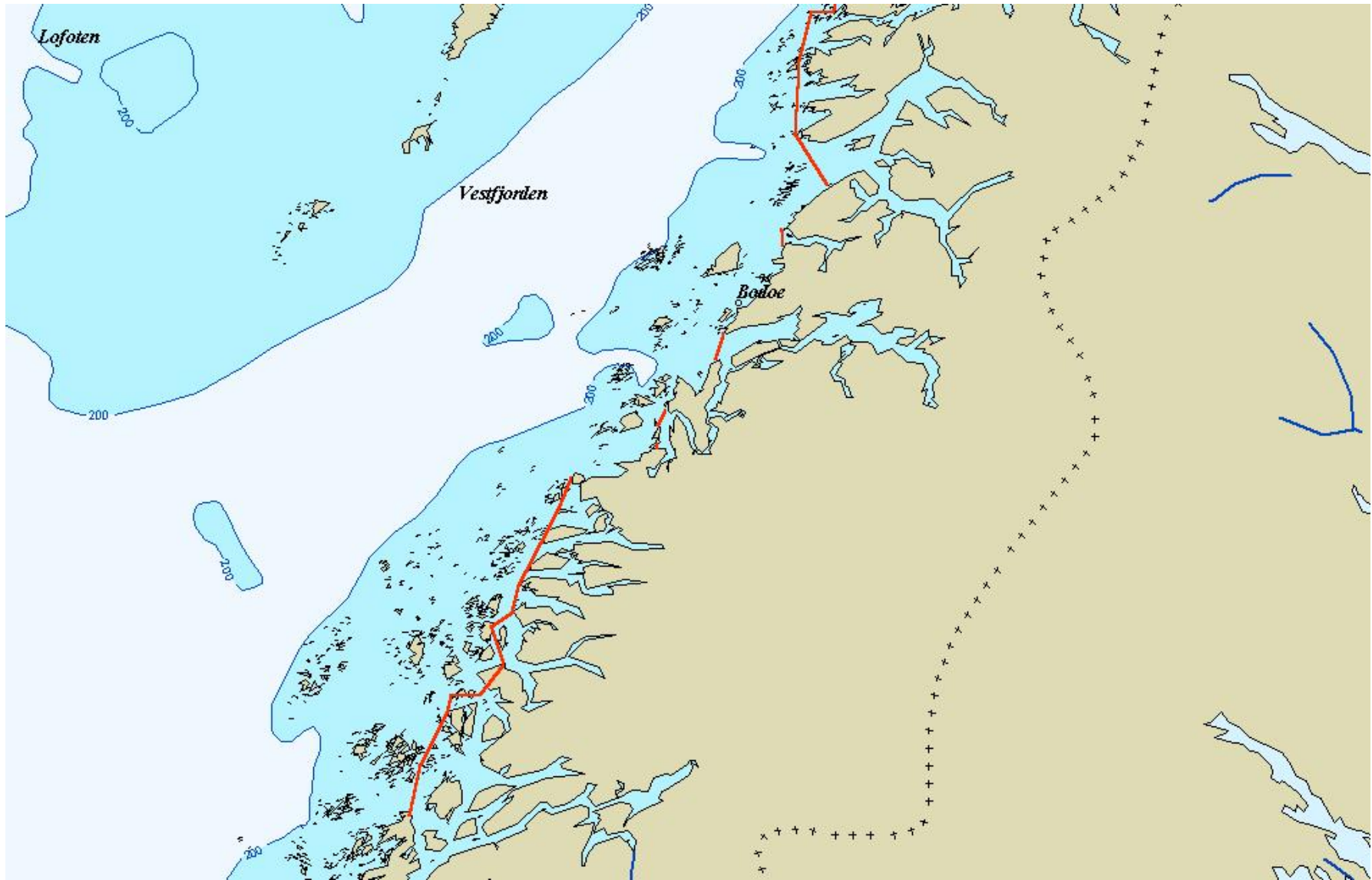

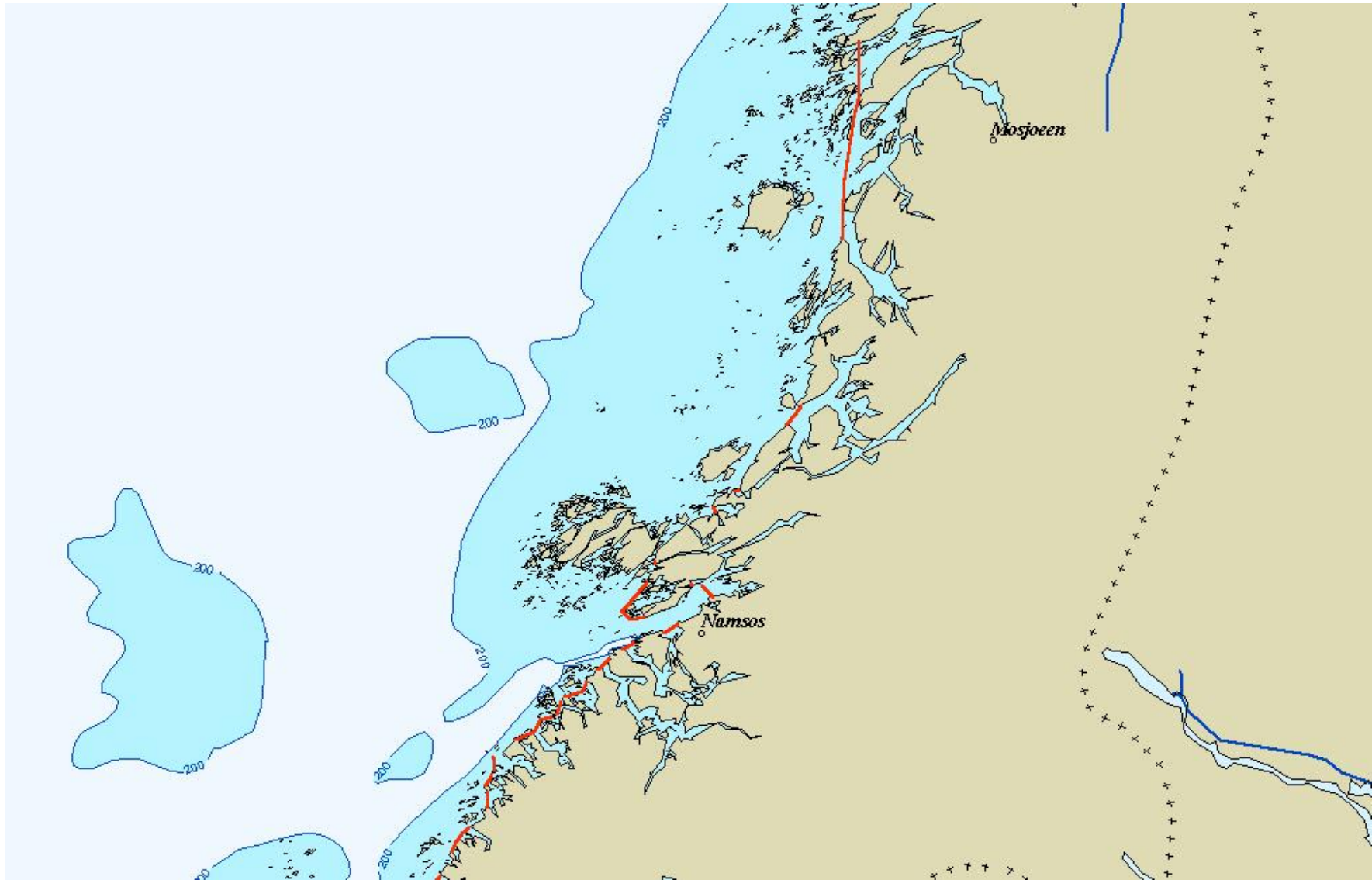

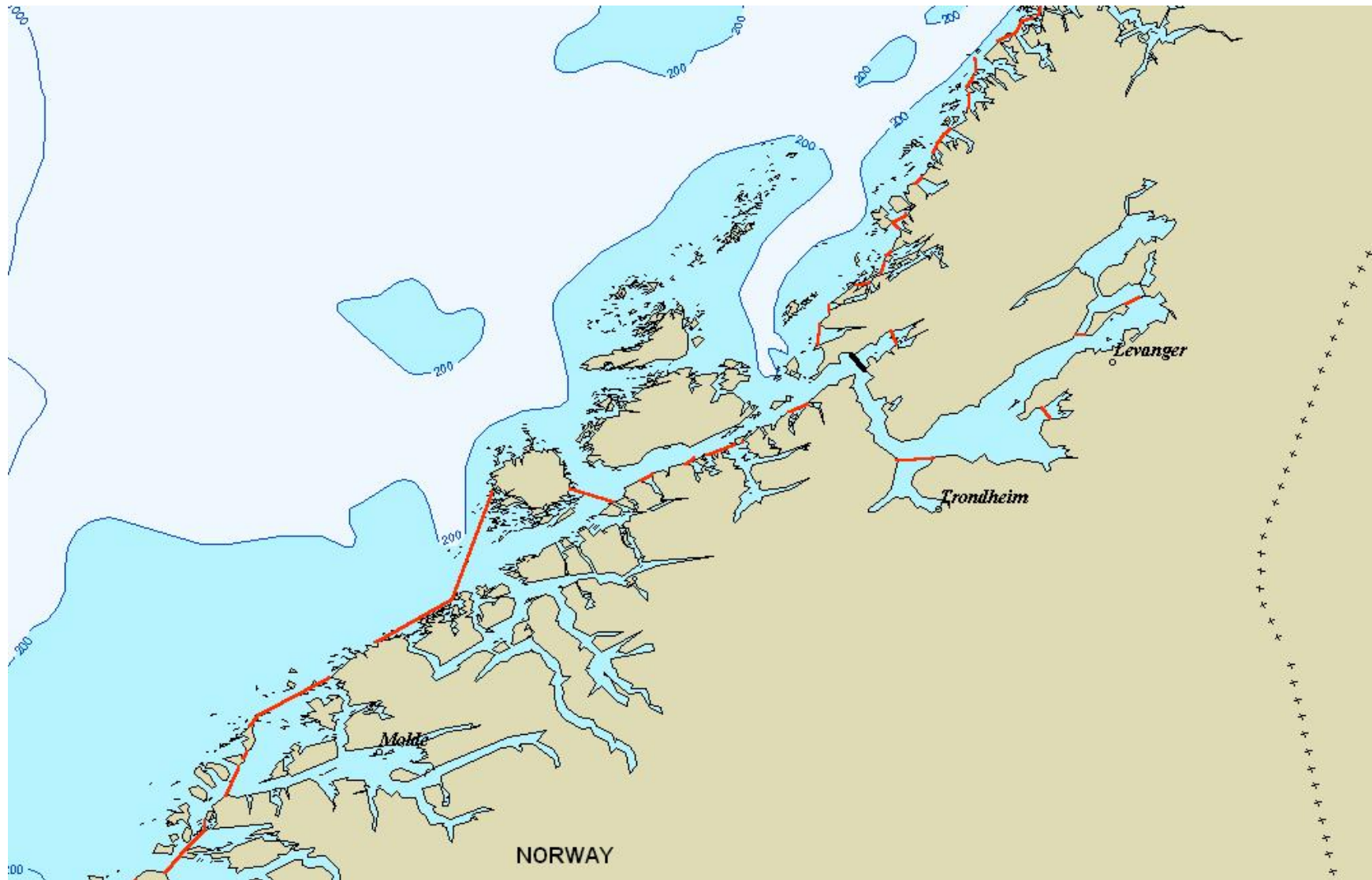

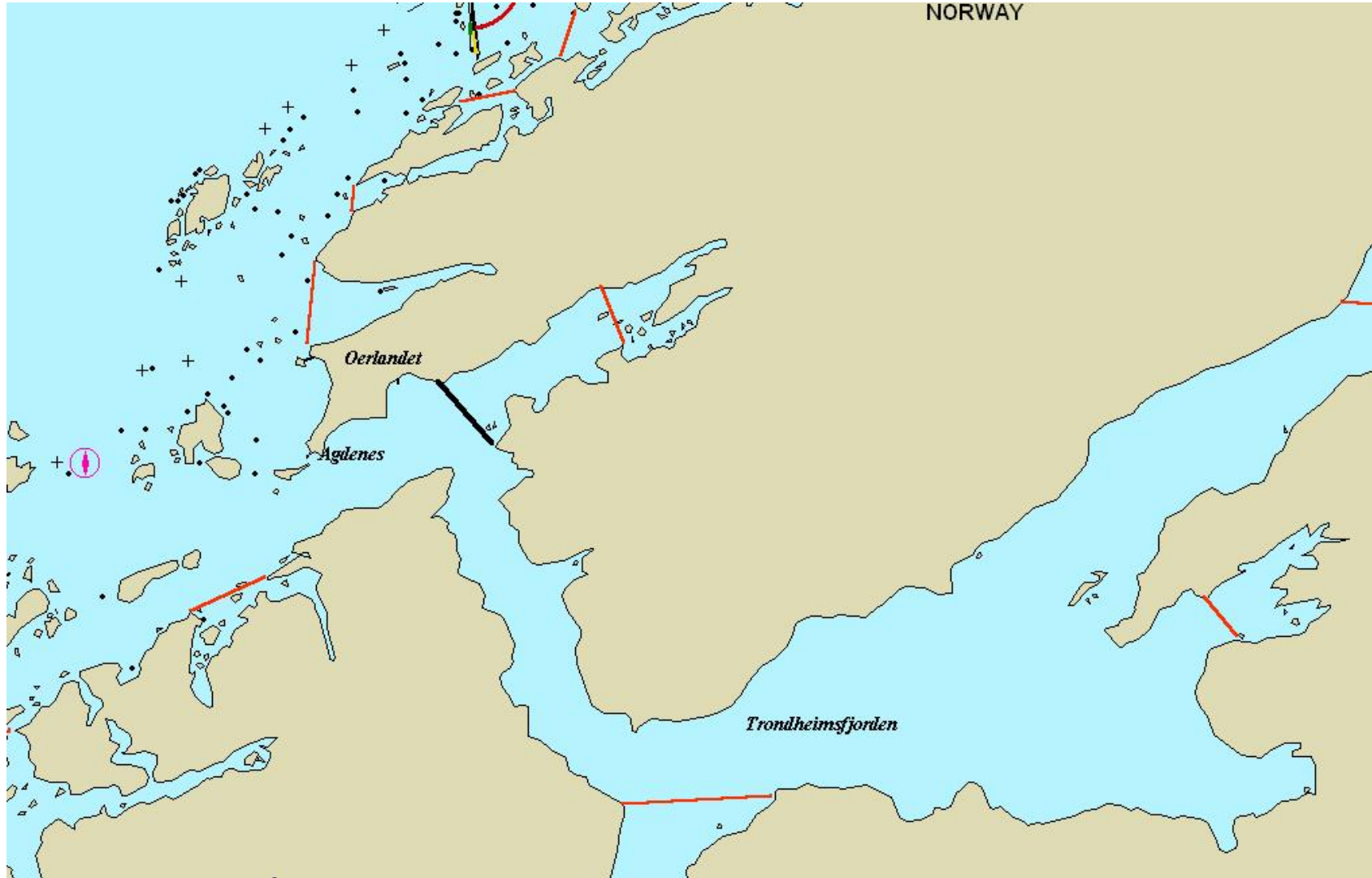

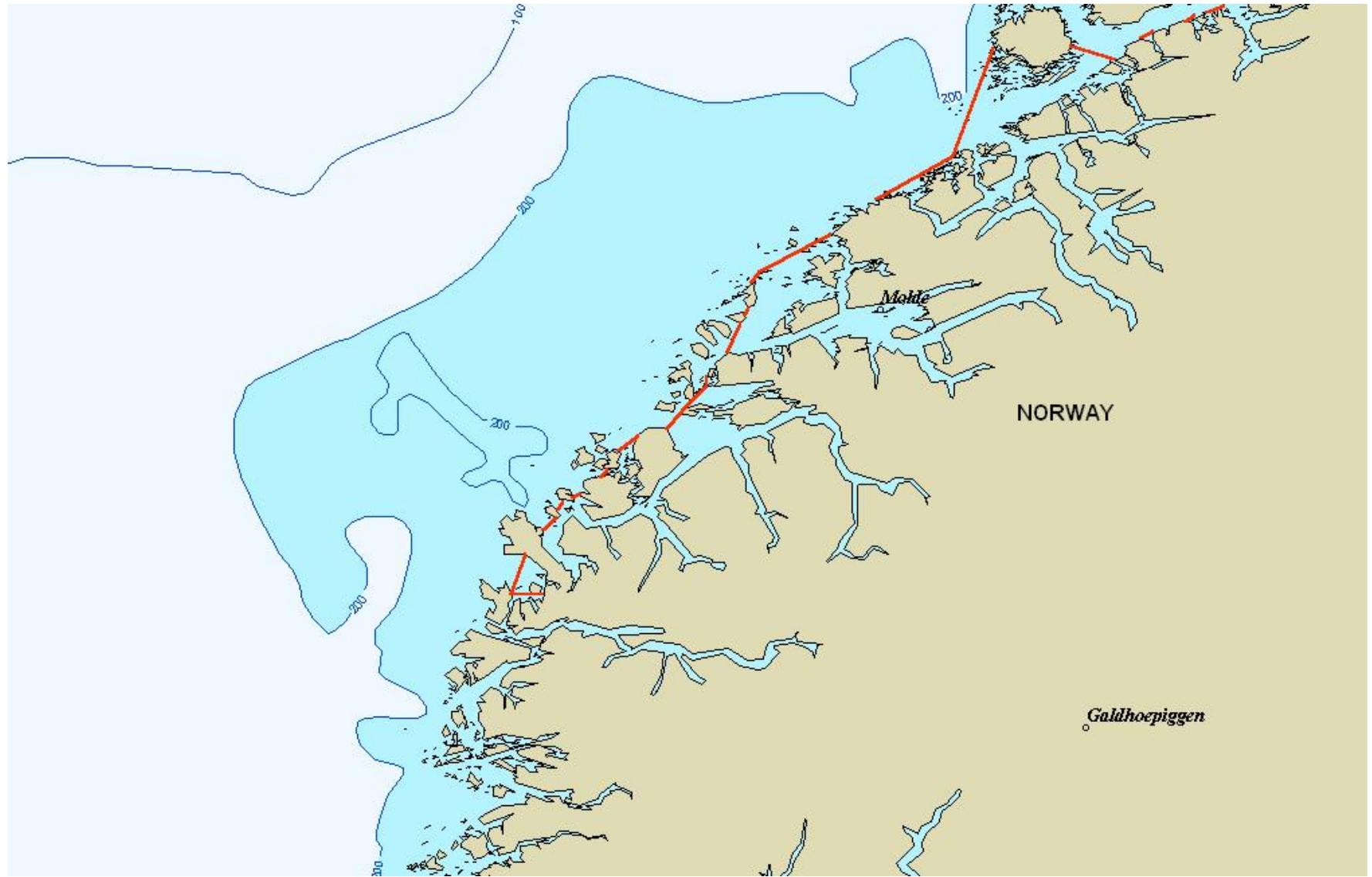

Sak 13/2006

Regulering av fisket etter blåkveite nord
for 62° N i 2007

SAK 13/2006

REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62° N I 2007

1. SAMMENDRAG AV ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERINGER

Reguleringsopplegget for fisket av blåkveite foreslås i hovedsak videreført i 2007.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen fra 2006, hvor det ble satt et tak på hvor stor fangst av blåkveite trålere kan ha på årsbasis. Begrensningen foreslås også for 2007 satt til 4% av summen av det enkelte fartøys kvote av torsk, hyse og sei, men likevel begrenset til 40 tonn. Fiskeridirektøren foreslår at tilsvarende ordning fastsettes for de konvensjonelle fartøyene over 28 meter.

2. FISKET I 2004 og 2005

Tabell 1 viser fangst av blåkveite fordelt på redskap i 2004 og 2005.

Tabell 1: Landet kvantum 2004 og 2005.

Grupper	2004		2005	
	Landet kvantum	Herav forskningsfangst	Landet kvantum	Herav forskningsfangst
Konvensjonelle:				
Fartøy < 28 meter	6.601	13	6.091	10
Fartøy ≥ 28 meter	2.133	104	2.718	218
Sum konvensjonelle	8.734	117	8.809	228
Trål	5.201	2.366	4.164	2.148
Sum	13.935	2.483	13.011	2.376

Kilde: Fiskeridirektoratets sluttседdelregister pr. 5. november 2006.

3. REGULERINGEN I 2006.

Reguleringen av det direkte fisket i 2006 besto av følgende elementer:

- bare fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap, kunne delta i det direkte kystfisket etter blåkveite.
- tillatt med et direkte fiske i to perioder, henholdsvis 6. mai til 26. juni (ble senere forlenget til 30. juni) og 1. til 21. august
- forbud mot et direkte fiske nord for 71°30'N
- differensierte maksimalkvoter regulert etter fartøylengde. Disse var som følger:

Tabell 2: Maksimalkvoter 2006.

Fartøylengde	Maksimalkvote
0 - 13,9 m	10 tonn
14 - 19,9 m	12 tonn
20 - 27,9 m	14 tonn

Vilkåret om at fartøy måtte være egnet, bemannet og utstyrt for å drive fiske etter blåkveite ble opprettholdt også i 2006. Fartøyene måtte være skriftlig påmeldt til Norges Råfisklag eller

Sunnmøre og Romsdal Fiskesalgslag innen 1. mai. Totalt var 826 fartøy påmeldt. Dette er en reduksjon på ca. 50 fartøy i forhold til 2005.

Påmelding til fiske etter blåkveite ble innført som et vilkår for deltakelse første gang i 2001. Begrunnelsen for dette var å forhindre at det ble ført fangst på fiktive fartøy. Forslaget ble reist fra næringen, og ble enstemmig vedtatt i Reguleringsrådet. Etter at påmeldingsordningen ble innført, ble antall deltakende fartøy i fisket redusert både i 2001 og 2002. Som et ytterligere tiltak for å hindre føring av fangst på fartøy som ikke var i fiske, ble det fra og med 2004 innført vilkår om at fartøy måtte være egnet, bemannet og utstyrt for blåkveitefisket. I Reguleringsrådets drøftelser av reguleringene for 2006, var det enighet om å videreføre begge vilkårene.

I 2005 ble fisket etter blåkveite tillatt i to perioder på henholdsvis fire og tre uker. I forhold til 2004 ble det direkte kystfisket således utvidet med tre uker. Hvert fartøy hadde likevel bare adgang til å fiske i en av de to periodene. I utgangspunktet ble det lagt til grunn at fartøyene ved påmelding måtte angi i hvilken periode de ville fiske. I Fiskeri- og kystdepartementets brev til næringen av 3. mars 2006 ble det imidlertid presisert at påmeldingen gjaldt fleksibelt for første og andre periode, slik at det ikke måtte oppgis i forbindelse med påmeldingen hvilken periode fartøyet ønsket å delta. Tidspunktet for levering var avgjørende i forhold til når fartøyet hadde startet fisket. Dersom fartøyet leverte fangst i første periode, var det således utelukket fra deltakelse i andre periode.

I følge sluttседdelregisteret var antall deltakende fartøy i det direkte blåkveitefisket noe lavere enn i 2006; 580 fartøy i 2006 mot 720 i 2005. I 2006 er det registrert fangst fra 354 fartøy i første periode og 226 fartøy i andre periode. Det er landet et mindre kvantum (4.848 tonn) blåkveite i det direkte fisket i år enn i fjor (6.083 tonn). Nedgangen skyldes sannsynligvis dårlige værforhold i deler av sesongen.

Protokollen fra kvoteforhandlingene med Russland for 2006 la grunnlaget for tilsvarende bifangstregel som tidligere år, nemlig 7% om bord og ved landing, med mulighet for inntil 12% i det enkelte hal. Norge valgte likevel å se bort fra regelen om 12% i de enkelte fangster, og fartøyene kunne følgelig ha inntil 49% bifangst av blåkveite i de enkelte fangster. Begrensningen på 7% om bord til enhver tid, ved avslutning av fisket og av landet fangst ble videreført. I 2005 og 2006 har trålerne i stedet vært regulert med et maksimalt uttak av blåkveite på årsbasis. Taket er satt til 4 % av summen av kvotene for torsk, hyse og sei, men likevel oppad begrenset til maksimalt 40 tonn pr. fartøy på årsbasis. Denne reguleringsformen må anses å være kontrollmessig mer effektiv og minst like streng som regelen om 12% i det enkelte hal. Tilsvarende begrensning ble imidlertid ikke innført for de konvensjonelle fartøyene over 28 meter, slik at denne gruppen pr. i dag i tillegg til en generell bifangstregel på 49% kun er underlagt en begrensning på 7% ved landing.

4. UTVIKLINGEN I FISKET I 2006

Tabell 3 gir en oversikt over oppfisket kvanta av blåkveite fordelt på redskap så langt i år.

Tabell 3: Landet kvantum 2006

Grupper	Landet kvantum	Herav forskningsfangst ¹
Konvensjonelle fartøy < 28 m	4.849	73
Konvensjonelle fartøy ≥ 28 meter	1.482	103
Sum konvensjonelle	6.331	176
Trål	2.348	994
Sum	8.679	1.170

Kilde: Fiskeridirektoratets sluttседdelregister pr. 5. november 2006

¹ Ufullstendig tall da forskningsfiske pågår enda.

Tabell 3 inkluderer forskningsfangst som hittil i år utgjør et kvantum på 1.170 tonn. Tabell 4 viser en oversikt over oppfisket kvantum av fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap:

Tabell 4: Landet kvantum av konvensjonelle fartøy under 28 meter 2003- 2006.

	2003	2004	2005	2006
Bifangst før direktefiske	12	229	35	131
Direktefiske 1. periode	5.291	6.352	4.063	2.826
Bifangst mellomperiode	-	-	18	12
Direktefiske 2. periode	-	-	1.935	1.861
Bifangst etter direktefiske	113	20	32	18
Uoppgitt fiske	17	53	8	
Sum	5.433	6.601	6.091	4.848

Kilde: Fiskeridirektoratets sluttседdelregister pr. 5. november 2006

Tabell 5 viser deltakelse og fangst av konvensjonelle fartøy i år sammenlignet med i de fire siste årene. Antall fartøy og landet fangst tar utgangspunkt i hele året, dvs. både direktefiske og bifangst.

Tabell 5: Deltakelse og fangst i perioden 2001 – 2006

Lengdegrupper	Antall fartøy					Fangst – tonn				
	2002	2003	2004	2005	2006	2002	2003	2004	2005	2006
0 – 10 m	16	29	33	43	35	22	89	164	168	185
10 – 13,9 m	181	230	294	319	275	1.213	1.616	2.065	2.245	1.796
14 – 19,9 m.	248	267	303	273	218	2.379	2.864	3.109	2.761	2.271
20 – 27,9 m.	54	72	107	85	52	560	847	1.211	909	596
Sum	499	598	737	720	580	4.174	5.416	6.548	6.083	4.848

Kilde: Fiskeridirektoratets sluttседdelregister pr. 5. november 2006.

Som vi ser av tabellen over, har antall fartøy og fangst økt betydelig i perioden 2002 - 2005.

I 2006 har de 580 deltakende konvensjonelle fartøyene under 28 meter totalt fisket 4.848 tonn blåkveite, hvilket er en betydelig nedgang fra 2004 og 2005. Dårlig vær har redusert fangsttinsatsen i begge periodene. Under bedre forhold kunne fangstkvantumet således vært betydelig høyere. Av tabell 5 fremgår det at det i 2006 gjennomgående har deltatt færre i alle lengdegrupper sammenlignet med året før.

5. BESTANDSSITUASJONEN

ICES uttaler at den siste bestandsberegningen viser at både totalbestand og gytebestand fortsetter den gradvise økningen en har sett indikasjoner på de siste årene. Bestanden er nå høyere enn gjennomsnittet de siste 20 år og ligger på samme nivå som i perioden 1980 – 1989. Det har vært en jevn vekst i gytebestanden (andel modne hunner) i perioden 1996 – 2004. Fra 2004 har det imidlertid vært en liten nedgang i gytebestanden. Bestandsvurderingen er fortsatt usikker. En reduksjon i fiskedødelighet er derfor ønskelig for å sikre videre vekst. Kvoteanbefaling for 2006 var et maksimalt fangstuttak på 13.000 tonn. For å oppnå fortsatt vekst i bestanden, tilrår ICES på tilsvarende måte at fangstuttaket ikke overskrider 13.000 tonn i 2007.

6. RAMMEVILKÅR I KVOTEAVTALEN MED RUSSLAND FOR 2007

I likhet med tidligere år gir Protokollen fra Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen adgang til å gjennomføre et begrenset norsk kystfiske i tradisjonelt omfang. Fortsatt vil alt direkte fiske utenom det som kan defineres som et avgrenset kystfiske være forbudt. Videre var det enighet om å videreføre ordningen med at det ved fiske etter andre fiskeslag skal være tillatt å ha inntil 12% blåkveite i vekt av de enkelte fangster og inntil 7% om bord ved avslutning av fisket og av landet fangst.

Det var enighet om en gjensidig adgang til å drive forskningsfangst på 4.900 tonn blåkveite. Dette er en økning på 400 tonn i forhold til 2006. Det er søkt om 2.645 tonn i forsknings- og undervisningskvote for 2007.

7. RAPPORT FRA EN ARBEIDSGRUPPE FOR GJENNOMGANG AV REGLENE FOR FANGST AV BLÅKVEITE.

I forbindelse med fastsettelsen av reguleringsforskriften for blåkveite for 2006 uttalte Fiskeri- og kystdepartementet i en pressemelding av 21. desember 2005 at det ville bli nedsatt en arbeidsgruppe for å gjennomgå bifangstreglene for alle flåtegrupper med tanke på å minske uttaket av blåkveite. I brev fra Fiskeri- og kystdepartementet av 16. mai 2006, ble Fiskeridirektoratet bedt om å nedsette og lede en slik arbeidsgruppe med representanter fra næringen.

I henhold til nevnte brev av 16. mai 2006 var arbeidsgruppens mandat å foreta en grundig gjennomgang av bifangstreglene for alle flåtegrupper med tanke på å redusere uttaket av blåkveite. Arbeidsgruppen fant imidlertid at dette mandatet var nokså begrenset ved blant annet at spørsmålet om bifangst i blåkveitefisket først og fremst er relevant for havfiskeflåten. Imidlertid er det ikke bare denne gruppen som har økt sitt blåkveitefiske de siste årene. Også kystflåtens direktefiske og forskningsfisket har ekspandert, noe som burde gjenspeiles i arbeidsgruppens mandat. Dette spørsmålet ble tatt opp med Fiskeri- og kystdepartementet, som ga sin tilslutning til at arbeidsgruppen kunne behandle også disse sidene av blåkveitefisket.

I sin rapport av 25. oktober 2006 (./.) peker arbeidsgruppen på ulike tiltak som vil kunne bidra til å redusere uttaket av blåkveite. Disse tiltakene vil bli gjennomgått i det følgende i forbindelse med drøfting av de ulike elementene i blåkveitereguleringen.

8. REGULERING AV DET DIREKTE KYSTFISKET I 2007

8.1. Fangstperiode

I 2005 og 2006 var det direkte fisket åpent i to perioder på til sammen sju uker i 2005 og seks uker i 2006. Det enkelte fartøy kunne bare delta i en av periodene. Årene før 2005 var kystflåtens direkte fiske regulert med én periode på til sammen fire uker i juni og juli. Utgangspunktet i avtalen med Russland var at fisket skulle holdes innenfor rammen av det dette fisket tradisjonelt har utgjort, det vil si ca. 2.500 tonn. Også i 2006 er det fisket forholdsvis mer blåkveite enn 2.500 tonn. De oppfiskede kvanta fra det direkte fisket av blåkveite i de to periodene i 2006 utgjør til sammen 4.687 tonn.

Som et tiltak som kan ha kvantumsbesparende effekt peker arbeidsgruppen på redusert fiskeperiode. Arbeidsgruppen viser til at begrunnelsen for to perioder har vært å sørge for mer ro i fisket, samtidig som det også er en fordel for landindustrien at blåkveitefisket spres noe utover i tid. Imidlertid står dette i kontrast til et prinsipp om redusert fisketid i reguleringssammenheng for bl.a. å redusere omfanget av fisket.

Arbeidsgruppen understreker imidlertid at det er mange faktorer som kan påvirke det samlede omfanget av det direkte fisket; vær- og strømforholdene spiller for eksempel en stor rolle for innsatsen til iallefall de minste båtene. En direkte sammenligning mellom periodene og totalkvantumene i forskjellige år vil derfor ikke alltid gi et fullstendig bilde. Arbeidsgruppens gjennomgang viste også at en kortere periode uten andre tiltak, ikke nødvendigvis vil bety en reduksjon i omfanget av kystflåtens direkte fiske.

I likhet med arbeidsgruppen ser Fiskeridirektøren at det kan være forhold som taler for å dele fangstsesongen i to perioder. For det første har det ikke lyktes å begrense fisket selv med bare en fangstperiode. En spredning av fangststinsatsen på to perioder vil dessuten redusere fisketrykket noe i den enkelte periode. En spredning vil også ta hensyn til at fisket foregår i ulike perioder langs kysten.

Fiskerimyndighetene er gjort kjent med at reguleringsformen med to perioder medvirker til at samme mannskap med skipper og bruk fisker med flere forskjellige båter i løpet av sommeren. I slike tilfeller betales gjerne 20-30% av fangstinntekten i båtlease. I henhold til deltakerloven kan bare den som er gitt ervervstillatelse for fartøyet drive fiske med fartøyet. "Drive fiske" betyr her for sin egen regning og risiko. En ordning som innebærer at en betaler vederlag til eieren for å være "leieskipper" på fartøyet hans, er klart i strid med denne bestemmelsen, selv om vederlaget er avhengig av resultatet fra virksomheten. I lys av dette kan en derfor stille spørsmål om reguleringsformen med to perioder er hensiktsmessig.

Dersom det også i 2007 skal innføres en regulering med to perioder i juni og august, må disse begrenses til maksimalt tre uker, tilsvarende som i 2006. Fisket kan da gjennomføres i periodene 4. – 24. juni og 30. juli – 19. august. Det er videre en forutsetning at hvert fartøy bare kan delta i en av periodene. Et alternativ kan være å gjeninnføre en periode på fire uker fra for eksempel 11. juni til 8. juli.

Fiskeridirektøren ber møtet ta stilling til hvorvidt det direkte fisket etter blåkveite skal reguleres med to perioder på maksimalt tre uker hver eller en periode på fire uker, samt når fisket skal gjennomføres.

8.2. Maksimalkvoter

I årene 2000 – 2006 har det vært fastsatt følgende maksimalkvoter:

Tabell 6: *Maksimalkvoter*

Fartøylengde	Maksimalkvote
0 - 13,9 m	10 tonn
14 – 19,9 m	12 tonn
20 – 27,9 m	14 tonn

Arbeidsgruppen viste til at en måte å redusere uttaket i det direkte fisket ville være å innføre en felles maksimalkvote for alle størrelsesgrupper og at denne kvoten blir satt på et nivå lik eller litt høyere enn den gjeldende minste maksimalkvoten på 10 tonn.

I følge arbeidsgruppens beregninger ville en lik og felles maksimalkvote på 10 tonn i 2004 ha gitt en beregnet kvantumssparende effekt på i størrelsesorden 2.600 tonn, og 407 fartøy av i alt 780 ville ha vært berørt. Dette ville ha gitt et totalkvantum på om lag 4.000 tonn i det direkte fiske, mens sluttseddeltallene viser et totalt fiske for kystflåten på 6.600 tonn i 2004. I 2005 ville en lik og felles maksimalkvote på 10 tonn ha gitt en beregnet kvantumssparende effekt på 675 tonn, og 321 av 720 fartøy ville ha vært berørt. Dette igjen ville ha gitt et totalt fiske for kystflåten på i størrelsesorden 5.400 tonn mot det i følge sluttseddelsystemet registrerte kvantumet på 6.100 tonn.

Tilsvarende ville en lik og felles maksimalkvote på 11 tonn gitt en innsparing på 2.250 tonn i 2004 og 415 tonn i 2005. I 2004 ville 314 fartøy av til sammen 780 fartøy ha vært berørt, mens 238 fartøy av 720 ville ha fisket 11 tonn eller mer i 2005. En lik og felles maksimalkvote på 12 tonn ville ha gitt en innsparing på 2000 tonn i 2004 og 200 tonn i 2005. 202 fartøy ville ha nådd en kvote på 12 tonn eller mer i 2004, mens det tilsvarende antall i 2005 ville ha vært 141 fartøy. Det er her ikke tatt hensyn til at fartøy under 14 meter ville ha kunnet øke fangsten ut over 10 tonn.

Arbeidsgruppen viser til at dersom maksimalkvotene reduseres i forhold til maksimalkvotene i gjeldende regulering, kan en mulig konsekvens være at de største fartøyene ikke deltar i et direkte blåkveitefiske. Dersom dette skjer, vil den kvantumsreduserende effekten bli enda større enn det som beregnes ved å se på antall deltagende fartøy og kvantum levert de siste årene.

Etter Fiskeridirektørens oppfatning bør maksimalkvotene være såpass store at de gir et økonomisk utbytte for deltakerne. Samtidig tillater ikke bestandssituasjonen for blåkveite en økning av kvotene.

Fiskeridirektøren vil derfor ikke foreslå økte maksimalkvoter for noen av gruppene men ber om synspunkt på en eventuell reduksjon i kvotene for de største fartøyene.

8.3. Påmelding og godkjenning

Påmelding og offentliggjøring av påmeldingslister har hatt en preventiv effekt. Innføring av godkjenningsordningen har ført til at alle fartøy ble kontrollert av Fiskeridirektoratets regionkontor før sesongen 2004. I 2005 og 2006 ble utelukkende nye deltagende fartøy

fremstilt for kontroll, og fartøy som tidligere var godkjent ble således automatisk godkjent for fiske i inneværende år.

Fiskeridirektøren vil derfor tilrå at påmeldingsordningen opprettholdes. Etter at påmeldingsfristen er utløpt, vil en be salgslagene videresende listen over påmeldte fartøy til regionkontorene, som foretar en gjennomgang av denne. Regionkontorene vil deretter foreta en kvalitetssikring av påmeldte fartøy, og eventuelt foreta fysisk kontroll hvor dette anses nødvendig. En vil derfor foreslå at vilkåret om at fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt, samt godkjent av Fiskeridirektoratets regionkontor, opprettholdes.

Fiskeridirektøren foreslår at ordningen med påmelding til salgslagene videreføres.

Fiskeridirektøren foreslår at det stilles krav om at fartøyet skal være egnet, utstyrt og bemannet for å delta i blåveitefisket.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøyene må ha en særskilt godkjenning fra Fiskeridirektoratets regionkontor som viser at vilkårene for å delta er oppfylt.

8.4. Andre reguleringstiltak

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre forbudet mot direkte fiske etter blåveite nord for 71°30' N.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som skal delta i det direkte fisket må være innført i merkeregisteret, og at eier av fartøyet og høvedsmannen må være registrert på blad B i fiskermanntallet.

Fiskeridirektøren foreslår at eier av fiskefartøy ikke kan delta i fisket etter blåveite med mer enn ett fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy eller eier av fartøy bare kan fiske og levere en maksimalkvote.

Fiskeridirektøren foreslår et forbud mot bruk av leiefartøy i det direkte fisket etter blåveite.

9. BIFANGST

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen fra 2006, hvor det ble satt et tak på hvor stor fangst av blåveite trålere kan ha på årsbasis. Begrensingen foreslås også for 2007 satt som en prosentsats av summen av det enkelte fartøys kvote av torsk, hyse og sei. Procentsatsen foreslås satt til 4 %, men likevel begrenset til 40 tonn pr. tråler på årsbasis. Når det gjelder beregningsgrunnlaget for prosentsatsen, begrenses dette slik at eventuelle enhetskvoter/strukturkvoter fartøyet måtte ha, ikke skal regnes med.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det tilsvarende som for trålerne blir satt et tak på hvor mye bifangst av blåveite det enkelte konvensjonelle fartøy over 28 meter kan ha. Dette blir også av arbeidsgruppen pekt på som et mulig kvantumsreducerende tiltak.

Tabellen nedenfor viser hva fartøy over 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap har landet av blåkkeite i årene fra og med 1999.

År	Landet kvantum	Herav forskningsfangst
1999	3.147	..
2000	1.503	95
2001	2.332	86
2002	1.074	46
2003	966	198
2004	2.133	104
2005	2.726	218
2006 ¹	1.482	103

¹ Pr. 5 november 2006'

Tabellen viser at fangstkvantum har variert mellom knappe 1.000 tonn i 2003 og vel 3.100 tonn i 1999. I 2006 er det pr. 5. november fisket vel 1.482 tonn. Fangsttallet for 1999 er basert på registrert fangst fra i alt 100 fartøy. Tallet for 2006 er basert på registrert fangst fra i alt 34 fartøy. Dette betyr at betydelig mindre antall fartøy i 2006 fisker betydelig større kvantum pr. fartøy sammenlignet med 1999.

Fartøy på 28 meter og over som fisker med konvensjonelle redskaper kan som nevnt ha inntil 7% blåkkeite om bord til enhver tid, ved avslutning av fisket og av landet fangst. Denne bifangstregelen ble innført i 2004 og gir fartøy i denne gruppen mulighet til å ha inntil 49% blåkkeite som bifangst i den enkelte fangst. Før 2004 måtte bifangst av blåkkeite i tillegg begrenses til 12% i den enkelte fangst.

Økningen i uttaket i 2004 og 2005 for denne gruppen er uheldig hensyn tatt til at bestanden av blåkkeite nord for 62°N er på et lavt nivå. Sammenlignet med trålerne gir dette konvensjonelle fartøy på 28 meter og over større rom til å kunne fiske slik at bifangstprosenten på 7% kan utnyttes fullt ut. I 2004 hadde 23 fartøy et årskvantum som var større enn 40 tonn, som var grensen for hva en tråler kunne fiske på årsbasis. I 2005 fisket 27 fartøy mer enn 40 tonn. Så langt i 2006 har 14 fartøy fisket over dette kvantumet. Etter Fiskeridirektørens oppfatning er det uheldig at regelverket medfører en betydelig forskjellsbehandling med hensyn til å kunne fiske blåkkeite som bifangst.

Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at det også for fartøy på 28 meter og over settes et tak på hvor mye bifangst av blåkkeite den kan fiske på årsbasis, og tilrår at dette taket settes til 40 tonn blåkkeite, det samme som for trålerne. Subsidiært må en gjeninnføre regelen om 12% i den enkelte fangst.

I fiskevernsonen ved Svalbard vil bifangstbestemmelsen etter sin ordlyd, slik den er nedfelt i protokollen fra Den blandete norsk-russiske fiskekommisjonen, håndheves i forhold til alle fartøy, jfr. pkt 6 ovenfor.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen fra 2006 med at fartøy som ikke har adgang til å delta i det direkte fisket eller når dette fisket er stoppet, kan ha inntil 7% blåkkeite om bord til enhver tid, ved avslutning av fisket og av landet fangst.

Fiskeridirektøren foreslår at det settes et tak på hvor mye bifangst av blåkveite den enkelte tråler og konvensjonelle fartøy over 28 meter kan ha på årsbasis. Taket settes til 4% av summen av fartøykvotene for torsk, hyse og sei, likevel begrenset til 40 tonn per fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at ordningen med ukeavregning for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap og som leverer flere ganger pr. uke videreføres i 2006.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre bestemmelsen om at blåkveite tatt som bifangst før det direkte fisket er åpent, går til fradrag i det enkelte fartøys maksimalkvote i det direkte fisket.

10. GARNTAP I BLÅKVEITEFISKE

Fiskeridirektoratet har i en årrekke drevet garnopprydding langs norskekysten, særlig i områdene langs eggakanten hvor store deler av blåkveitefisket foregår. Garnoppryddingen har avdekket at den skjulte beskatningen av fiskeressursene som følge av tapte garn og påfølgende ”spøkelsesfiske” er betydelig. Spesielt gjelder dette i fisket etter blåkveite.

På møte i Reguleringsrådet 29. november 2005 var det enighet om at det burde nedsettes en arbeidsgruppe for å vurdere tekniske regulerings tiltak i garnfiske etter blåkveite med sikte på å redusere omfanget av ”spøkelsesfisket”. Fiskeridirektoratet nedsatte en slik arbeidsgruppe i april 2006. Foruten representanter fra Fiskeridirektoratet bestod arbeidsgruppen av representanter fra Norges Fiskarlag, Norges Kystfiskarlag, Havforskningsinstituttet og Norges Naturvernforbund.

Arbeidsgruppens mandat var å belyse og vurdere ulike sider ved garnfiske etter blåkveite. Herunder hvilke problemstillinger som knyttes til dette fisket i relasjon til tap av garn, seleksjon (størrelsessammensetning) og kvalitet på fangst i forhold til røktingsfrekvens. Gruppen skulle fremme forslag om tiltak (tekniske reguleringer) som bidrar til at dette fisket utføres i tråd med en god og bærekraftig forvaltning.

Arbeidsgruppen avga sin innstilling 20. november 2006. Innstillingen følger vedlagt (./.).

Nedenfor følger et sammendrag av arbeidsgruppens anbefalinger:

- 1) Gruppen tilrår at praksis og håndhevelse i forbindelse med kravene til røktning i utøvelsesforskriftens § 28 tredje ledd innskjerpes.
- 2) Gruppen tilrår at praksis og håndhevelse i forbindelse med merkebestemmelsene som fremgår av utøvelsesforskriftens §74 innskjerpes.
- 3) Gruppen tilrår at Fiskeridirektoratet vurderer spørsmålet om innføring av garnbegrensning i fisket etter blåkveite.
- 4) Gruppen tilrår at Fiskeridirektoratet vurderer spørsmålet om en minste tillatte maskevidde i fisket med garn etter blåkveite.
- 5) Gruppen tilrår at Fiskeridirektoratet årlig tilføres de nødvendige midler for å kunne gjennomføre disse garnoppryddingsprosjektene.

- 6) Gruppen tilrår en innskjerpet praksis og håndhevelse av utøvelsesforskriftens § 30 om rapportering av tap eller funn av tapte garn. For å hindre garntap som følge av brukskollisjoner tilrår arbeidsgruppen at det også bør innføres et krav om at setting av garn i blåkveitefisket rapporteres til Kystvaktentralen på Sortland (tlf. 07611). Videre må det rapporteres når garnene hales og fartøyet forlater området.
- 7) For å unngå konflikter med annen virksomhet med fare for å tap av garn foreslår gruppen at seismisk virksomhet ikke tillates i perioder og områder hvor det drives fiske med garn etter blåkveite.
- 8) Gruppen foreslår at Fiskeridirektoratet vurderer å innføre minimumsstandarder for bruddstyrke på fiskeredskap for fiske på dypt vann (dypere enn 200 meter). Dette må gjøres etter en nøye gjennomgang av de forskningsresultater som måtte foreligge på området.
- 9) Gruppen tilrår at Fiskeridirektoratet i forbindelse med godkjenningen av fartøy som skal delta i blåkveitefisket, bør søke å etablere et samarbeid med Sjøfartsdirektoratet for om mulig å få vurdert om tilstrekkelige sertifikat foreligger. Gruppen tilrår videre at det bør vurderes innført et forbud mot å drive blåkveitefiske sør for 68°N for fartøy under 10,67 m

Fiskeridirektoratet vil foreta en nærmere vurdering av arbeidsgruppens forslag med sikte på at eventuelle endringer i regelverket vil være på plass til sesongen 2007.

Fiskeri- og kystdepartementet
Postboks 8118 Dep.

0032 OSLO

TELEFAKS

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62° N I 2007.

1. Innledning.

Regulering av fisket etter blåkveite nord for 62° N i 2007 ble behandlet på Reguleringsmøtet 28. november 2006.

2. Regulering av det direkte kystfisket.

Reguleringsmøtet var enig i Fiskeridirektørens forslag om å videreføre ordningen med at fartøy under 28 meter kan delta i et direkte kystfiske etter blåkveite med konvensjonelle redskap i 2007.

2.1. Fiskeperioder

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

Fiskeridirektøren ba Reguleringsmøtet ta stilling til hvorvidt det direkte fisket skal reguleres med to perioder på maksimalt tre uker hver eller en periode på fire uker, samt når fisket skal gjennomføres.

Norges Fiskarlag viste til at det er et stort antall fartøy som deltar i blåkveitefisket, og at det derfor er viktig å fordele innsatsen på flere perioder. Videre tilsier markedsmessige hensyn en spredning av fisket.

I sitt innspill til Reguleringsmøtet har *Norges Kystfiskarlag* uttalt at fangstperioden for blåkveite må utvides for å sikre en trygg og forsvarlig avvikling av fisket. I møtet ble det uttalt at en lengre periode var bedre enn to korte. Kystfiskarlaget viste også til at det er et behov for differensierte perioder langs kysten. Blant annet på grunn av problemer med kongekrabbe er det ønskelig med så tidlig start som mulig i Øst-Finnmark.

Fiskeri- og havbruksnæringens landsforening (FHL) mente at fisket bør avvikles i to perioder både av hensyn til avvikling av fisket og markedsforhold. I likehet med Norges Kystfiskarlag viste også FHL til behovet for en så tidlig start som mulig i Øst-Finnmark.

Norske sjømatbedrifters landsforening mente også at fisket bør gjennomføres i to perioder.

WWF viste til at utgangspunktet i kvoteavtalen mellom Norge og Russland er at fisket skal holdes innenfor rammen av det direkte kystfisket tradisjonelt har utgjort, det vil si ca. 2.500 tonn. En må følgelig finne reguleringstiltak som reduserer uttaket av blåkveite.

Landsdelsutvalget mente at en bør se på om en ved ulike reguleringsregimer kan realisere verdiskapningspotensialet i fisket etter blåkveite i større grad enn i dag. Blant annet bør det vurderes å utvide sesongen for den minste flåten.

Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektøren ser at det kan være forhold som taler for å dele fangstsesongen i to perioder. For det første har det ikke lyktes å begrense fisket selv med bare en fangstperiode. En spredning av fangsttinningsraten på to perioder vil dessuten redusere fisketrykket noe i den enkelte periode. En spredning vil også ta hensyn til at fisket foregår i ulike perioder langs kysten.

Det er imidlertid ikke grunnlag for å utvide fangsttiden i forhold til inneværende år. Fiskeridirektøren foreslår derfor at det direkte fisket etter blåkveite reguleres i to perioder på tre uker, slik som i 2006. Startdatoene foreslås satt til 4. juni og 30. august. Hvert fartøy gis adgang til å delta i kun en av periodene. Tidspunktet for levering vil da være avgjørende for hvilken periode fartøyet har fisket i.

2.2. Maksimalkvoter

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

En arbeidsgruppe som var nedsatt for å foreta en gjennomgang av reglene for fangst av blåkveite med sikte på reduksjon av uttaket, uttalte i sin rapport av 25. oktober 2006 at en måte å redusere uttaket i det direkte fisket på, ville være å innføre en felles maksimalkvote for alle størrelsesgrupper. Denne kvoten settes lik eller litt høyere enn den gjeldende minste maksimalkvoten på 10 tonn.

Fiskeridirektøren uttalte i saksdokumentene at det ikke var aktuelt å øke maksimalkvotene for noen av gruppene og ba om møtets synspunkt på en eventuell reduksjon i kvotene for de største fartøyene.

I sitt innspill til Reguleringsmøtet har *Norges Fiskarlag* ikke kommentert størrelsen på maksimalkvotene spesielt, men uttaler på prinsipielt grunnlag at det totale uttaket av blåkveite må økes. Denne økningen må komme alle fartøygrupper til gode.

I innspill til Reguleringsmøtet har *Norges Kystfiskarlag* foreslått følgende maksimalkvoter:

Lengde	Maksimalkvote
0 – 13,99 meter største lengde	15 tonn
14 – 19,99 meter største lengde	20 tonn
20 – 27,99 meter største lengde	25 tonn

Landsdelsutvalget mente at det ville være fornuftig å redusere maksimalkvotene for de største fartøyene.

Fiskeridirektørens tilråkning

Etter Fiskeridirektørens oppfatning bør maksimalkvotene være såpass store at de gir et økonomisk utbytte for deltakerne. Samtidig tillater ikke bestandssituasjonen for blåkveite en økning av kvotene. Fiskeridirektøren foreslår derfor å videreføre årets maksimalkvoter, noe som innebærer kvoter etter følgende stige:

Lengde	Maksimalkvote
0 – 13,99 meter største lengde	10 tonn
14 – 19,99 meter største lengde	12 tonn
20 – 27,99 meter største lengde	14 tonn

2.3. Påmelding og godkjenning

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

Påmelding og offentliggjøring av påmeldingslister har hatt en preventiv effekt. Fiskeridirektøren foreslo derfor å videreføre gjeldende påmeldingsordning. Reguleringsmøtet sluttet seg til dette forslaget.

Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som skal delta i blåkveitefisket må være skriftlig påmeldt til Norges Råfisklag eller Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag innen 4. mai 2007.

I 2005 og 2006 ble det i utgangspunktet lagt til grunn at fartøyene ved påmelding måtte angi i hvilken periode de ville fiske. Etter at forskriften var fastsatt ble det imidlertid presisert at påmeldingen gjaldt fleksibelt for første og andre periode, slik at det ikke måtte oppgis i forbindelse med påmeldingen hvilken periode fartøyet ønsket å delta. Tidspunktet for levering var avgjørende i forhold til når fartøyet hadde startet fisket. Dersom fartøyet leverte fangst i første periode, var det således utelukket fra deltakelse i andre periode. Fiskeridirektøren foreslår at ordningen med fleksibel påmelding videreføres i 2007.

Fra og med 2004 har det vært et vilkår for deltakelse at fartøyene som skal delta i direktefisket må være egnet, bemannet og utstyrt for blåkveitefiske. Dette vilkåret er videreført for 2007, jfr. Fiskeri- og kystdepartementets forskrift av 27. november 2006 om deltakelse i kystfartøygruppens fiske for 2007 § 36 bokstav c. Videre er det satt krav om særskilt godkjenning i forskriftens § 8.

2.4. Områdeavgrensning

Reguleringsmøtets behandling og tilråding

Fiskeridirektøren foreslo at forbudet mot å drive et direktefiske etter blåkveite nord for 71°30' N opprettholdes i 2007. Møtet sluttet seg til dette forslaget.

Fiskeridirektørens tilråding

Fiskeridirektøren foreslår at forbudet mot å drive et direktefiske etter blåkveite nord for 71°30' N opprettholdes i 2007.

3. Bifangst

Reguleringsmøtets behandling og tilråding

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre ordningen fra 2006 med at fartøy som ikke har adgang til å delta i det direkte fisket eller når dette fisket er stoppet, kan ha inntil 7% blåkveite om bord til enhver tid, ved avslutning av fisket og av landet fangst. Møtet sluttet seg til dette forslaget.

Det var også enighet om videreføre ordningen fra 2006 ved at det settes et tak på hvor mye bifangst av blåkveite den enkelte tråler kan ha på årsbasis. Fiskeridirektøren foreslo at gjeldende begrensning på 4% av summen av fartøykvotene for torsk, hyse og sei, men ikke mer enn 40 tonn pr fartøy ble opprettholdt også i 2007.

Norges Fiskarlag foreslo imidlertid å øke maksimum tillatt bifangst til 60 tonn.

I sitt innspill til Reguleringsmøtet har *Norges Kystfiskarlag* foreslått at bifangsten for trålerne begrenses til 25 tonn.

WWF var ikke enig i forslaget fra Norges Fiskarlag om å øke tillatt bifangst for trålerne.

Etter som det ikke er fastsatt noen øvre grense for hvor mye blåkveite det enkelte fartøy på 28 meter og over som fisker med konvensjonelle redskaper kan ha på årsbasis, har disse fartøyene et større rom enn trålerne til å kunne fiske slik at bifangstprosenten på 7% kan utnyttes fullt ut. Denne gruppen har i de siste årene økt sin fangst av blåkveite, noe som er uheldig hensyn tatt til at bestanden av blåkveite nord for 62°N er på et lavt nivå.

Fiskeridirektøren foreslo derfor at det tilsvarende som for trålerne blir satt et tak på hvor mye bifangst av blåkveite det enkelte konvensjonelle fartøy over 28 meter kan ha. Taket ble foreslått satt til 40 tonn.

Norges Fiskarlag sluttet seg til dette forslaget.

I sitt innspill til Reguleringsmøtet har *Norges Kystfiskarlag* foreslått at bifangsten for konvensjonelle fartøy over 28 meter begrenses til 25 tonn.

Reguleringsmøtet var enig i Fiskeridirektørens forslag om å videreføre ordningen med ukeavregning for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap og som leverer flere ganger pr. uke, samt at blåkveite tatt som bifangst før det direkte fisket er åpent, går til fradrag i det enkelte fartøys maksimalkvote i det direkte fisket.

Fiskeridirektørens tilråding

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre gjeldende bifangstregler. Under henvisning til at det ikke er grunnlag for å øke uttaket av blåkveite, foreslås taket for hvor mye bifangst av blåkveite trålerne kan ha på årsbasis settes til 40 tonn.

Fiskeridirektøren vil også tilrå at det for konvensjonelle fartøy på 28 meter og over settes et tak på hvor mye bifangst av blåkveite det enkelte fartøy kan fiske på årsbasis. Taket foreslås satt til 40 tonn, det samme som for trålerne.

4. Forslag til forskrift.

Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av ovennevnte foreslå at det blir fastsatt følgende forskrift:

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62°N I 2007

Fiskeri- og kystdepartementet har den ... 2006 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. §§ 4 og 5 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 21, jf. kgl. res. av 11. februar 2000 om delegering av Kongens

myndighet etter § 21 i lov av 26. mars 1999 om retten til å delta i fiske og fangst samt delvis delegering av Kongens myndighet etter samme lovs § 12 tredje ledd, fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande blåkveite nord for 62°N i 2007.

§ 2 Fiske ved Jan Mayen og i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone

Unntatt fra forbudet i § 1 er:

- a) fiske i fiskerisone ved Jan Mayen.
- b) fiske med konvensjonelle redskap med fartøy under 28 meter største lengde i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone sør for 71°30'N fra mandag 4. juni kl 0000 til søndag 24. juni kl 2400 og mandag 30. juli kl. 0000 til søndag 19. august kl. 2400.

§ 3 Påmelding

For å kunne delta i fisket må fartøy være påmeldt skriftlig til Norges Råfisklag eller Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag innen 4. mai.

§ 4 Begrensning i deltakelsen

Det enkelte fartøy kan bare delta i en periode.

§ 5 Maksimalkvoter

Fartøy som har adgang til delta i fisket etter § 2 bokstav b, kan maksimalt fiske følgende kvanta blåkveite rund vekt:

Lengde	Maksimalkvote
0 – 13,99 meter største lengde	10 tonn
14 – 19,99 meter største lengde	12 tonn
20 – 27,99 meter største lengde	14 tonn

§ 6 Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote.

Ved salg og utskifting av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til femte ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

§ 7 Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og lande fangst fisket av annet fartøy.

§ 8 Bifangst

For fartøy som ikke har adgang til å delta i fisket i henhold til § 2 bokstav b, eller når dette fisket ikke lenger er tillatt, er det ved fiske etter andre fiskeslag nord for 62°N tillatt å ha blåkveite som bifangst i det enkelte hal. Mengden blåkveite om bord til enhver tid, ved avslutning av fisket og av landet fangst kan ikke overskride 7%.

For fartøy som fisker med konvensjonelle redskap og som leverer flere ganger pr uke, avregnes innblandingsprosenten på 7% blåkveite etter første ledd første punktum pr uke basert på summen av alle sluttsedler/bryggesedler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 0000 til søndag klokken 2400.

Bifangst av blåkveite på årsbasis for den enkelte tråler og konvensjonelle fartøy på eller over 28 meter største lengde er likevel begrenset til 4% av summen av fartøykvotene for torsk, hyse og sei, dog ikke mer enn maksimalt 40 tonn pr fartøy.

Blåkveite tatt som bifangst før fartøyet deltar i det direkte fisket går til fradrag i det enkelte fartøys maksimalkvote i det direkte fisket.

§ 9 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 10 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 eller lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 11 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2007 og gjelder til og med 31. desember 2007.

Med hilsen

Lisbeth W. Plassa
seksjonssjef

Hanne Østgård
seniorrådgiver

Sak 14/2006

Regulering av fisket etter uer i 2007

SAK 14/2006

REGULERING AV FISKET ETTER UER I 2007

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av reguleringsopplegget for trålfisket etter uer nord for 62° N. Fiskeridirektørens foreslår videreføring av reguleringsopplegget for det konvensjonelle fisket etter uer nord for 62° N. Dette med unntak av fredningsperioden som foreslås utvidet med én måned.

2. BIOLOGISKE TILRÅDNINGER

2.1 Vanlig uer (*Sebastes marinus*)

I henhold til ICES-rådgivningen har bestanden hatt sviktende rekruttering siden tidlig på 1990-tallet, og ICES vurderer bestanden til å ha redusert reproduksjonsevne. Toktresultat og fangstrater fra trålfisket viser en klar reduksjon i forekomst og indikerer at bestanden nå er nær et historisk lavmål. Årsklassene det siste tiåret har vært svake og blir stadig mindre. Bestanden er derfor svært svak. Denne situasjonen ventes å vedvare i mange år.

ICES tilrår strengere reguleringer på grunn av fortsatt nedgang i gytebestand og rekruttering. Dagens regulerings tiltak er utilstrekkelige. ICES gjentar anbefalingen om stopp i alt direkte fiske, utvidelse av fredningen og skjerpede bifangstreguleringer for trål. Det er viktig med et sterkt yngelvern for å sikre rekruttering og gjenoppbygging av bestanden. Det er videre nødvendig med bedre statistikk for bifangst av vanlig uer i silde- og kolmulefisket i Norskehavet og reguleringer som begrenser dette.

2.2 Snabeluer (*Sebastes mentella*)

Bestanden har hatt sviktende rekruttering siden 1991, og ICES vurderer bestanden til å ha redusert reproduksjonsevne. Toktresultat viser at bestanden er nær et historisk lavmål. De eneste årsklassene som kan bidra til gytebestanden i nevneverdig grad er de som ble født før 1991, siden de etterfølgende 15 årsklassene er svært svake. Årsklassene før 1991 må derfor vernes siden disse utgjør den eneste muligheten for å øke gytebestanden i årene som kommer. Dette må også innbefatte fisket etter kolmule, sild og makrell i Norskehavet. Basert på de opplysningene man har om gytebestand og årsklassene på 1990-tallet vil bestanden av snabeluer ikke kunne gi grunnlag for et direkte fiske på mange år.

ICES anbefaler en fortsettelse av gjeldende reguleringer, det vil si forbud mot direkte trålfiske etter uer, stenging av områder og lave tillatte bifangst-rater. Denne anbefalingen gjelder inntil nye toktresultat kan vise til en klar økning i gytebestand og yngelforekomster. Videre er det nødvendig med bedre reguleringer for å unngå høy bifangst av snabeluer i det pelagiske fisket etter kolmule, sild og makrell i Norskehavet.

3. REGULERING AV TRÅLFISKET ETTER UER NORD FOR 62° N

3.1 Fisket med stormasket trål

For fisket med trål ble det med virkning fra 1. januar 1997 iverksatt reguleringstiltak som reflekterte den bekymringsfulle bestandssituasjonen for snabeluer (sebastes mentella).

Hovedmålsettingen var å redusere fisket av snabeluer så mye som praktisk mulig. En forutsetning for å få dette til var at reguleringene gjaldt all uer slik at en unngikk problemene med riktig identifisering av uerart. Samtidig hadde reguleringene som mål å "treffe" snabelueren, og i så liten grad som mulig vanlig uer. Videre ble det vektlagt at vernetiltaket for snabeluer i minst mulig utstrekning skulle ramme fisket etter andre arter.

På denne bakgrunn ble det i 1997 satt forbud mot et direkte fiske etter uer i fiskevernsonen ved Svalbard og i Norges økonomiske sone nord og vest for rette linjer mellom følgende punkter:

- A) N 70°00' E 05°21' (ved NØS ytre grense)
- B) N 70°00' E 17°30'
- C) N 73°30' E 18°00'
- D) N 73°30' E 35°56' (ved NØS ytre grense)

Ved fiske etter andre fiskeslag i forbudsområdet var det adgang til å ha inntil 25% bifangst av uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

For ytterligere å redusere fangsten av snabeluer, ble det med virkning fra 1. mars 2000 i tillegg iverksatt stengning av følgende to områder i Norges økonomiske sone med totalforbud mot å fiske med stormasket trål:

Område 1: Et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

- 1. N 66° 30' Ø 06° 59'
- 2. N 66° 21' Ø 06° 44'
- 3. N 65° 43' Ø 06° 00'
- 4. N 65° 20' Ø 06° 00'
- 5. N 65° 20' Ø 05° 30'
- 6. N 66° 00' Ø 05° 30'
- 7. N 66° 30' Ø 06° 34,27' herifra i rett linje til pkt. 1.

Område 2: Et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

- 1. N 62° 36' Ø 03° 00'
- 2. N 62° 10' Ø 01° 15' (ved NØS ytre grense)
- 3. N 62° 40' Ø 00° 52' (ved NØS ytre grense)
- 4. N 63°00' Ø 03° 00' herifra rett linje mot sør til pkt. 1.

For å gi snabelueren et styrket vern ble Område 1 utvidet med virkning fra 1. januar 2002 til å gjelde et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 66° 30' Ø 06° 59'
2. N 66° 21' Ø 06° 44'
3. N 65° 43' Ø 06° 00'
4. N 65° 20' Ø 06° 00'
5. N 65° 20' Ø 05° 30'
6. N 66° 00' Ø 05° 30'
7. N 66° 30' Ø 06° 34,27'
8. N 67° 10' Ø 08° 00'
9. N 67° 10' Ø 08° 35'
10. N 67° 00' Ø 08° 18'
11. N 66° 50' Ø 08° 09' herifra i rett linje til pkt. 1.

Med virkning fra 1. januar 2003 ble forbudet mot et direkte fiske etter uer (vanlig uer og snabeluer) med trål utvidet til å gjelde i hele Norges økonomiske sone nord for 62° N. Samtidig ble tillatt bifangst redusert til 20%. Fra 1. januar 2005 ble tillatt bifangst ytterligere redusert til 15%. Denne bifangstreguleringen ble opprettholdt i 2006.

Som det fremgår av tabell 1 har bifangsten av uer i trålfisket økt i årene 2004, 2005 og 2006. Dette er en uheldig utvikling. Siktemålet må være at tillatt innblanding av uer i trålfisket ikke overstiger behovet for uunngåelig bifangst. I forbindelse med inngåelse av kvoteavtalen mellom Norge og Russland for 2007 drøftet partene bestandssituasjonen for uer og konstaterte at den er i svært dårlig forfatning. Partene ble imidlertid enige om å videreføre bifangstordningen i 2007 som innebærer at det i fisket med stormasket trål etter andre fiskeslag er tillatt å ha inntil 15% bifangst av uer i vekt av de enkelte fangster og av landet fangst.

Med bakgrunn i bestandssituasjonen for uer sammenholdt med økningen av bifangsten i trålfisket, hvor trålerne synes å ha tilpasset seg 15%-regelen, ser Fiskeridirektøren behov for en strammere regulering av dette fisket. En vil imidlertid ikke foreslå endring av reguleringsopplegget for 2007, men vil ta dette opp med sikte på innstramning fra 2008.

Fiskeridirektøren foreslår at forbudet mot et direkte fiske etter uer (vanlig uer og snabeluer) med stormasket trål nord for 62° N videreføres i 2007.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det blir tillatt å ha inntil 15% bifangst av uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

3.2 Innblanding av uer i trålfiske etter reker

I kvoteforhandlingene mellom Norge og Russland for 2006 ble tillatt innblanding av ueryngel i rekefisket redusert fra 10 til 3 yngel pr. 10 kg reker. Utøvelsesforskriften ble endret i samsvar med dette med virkning fra 1. januar 2006. Denne reguleringen er vedtatt videreført i 2007.

3.3 Bifangst av uer i trålfiske etter vassild og kolmule

De to områdene som er stengt for fiske med stormasket trål er i utgangspunktet også stengt for fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål. Fartøy med vassildtråltillatelse kan

imidlertid fiske etter vassild innenfor de stengte områdene med flytetrål i perioden 1. mars til og med 31. mai. Fartøy som fisker vassild innenfor de stengte områdene har ikke adgang til å ta uer som bifangst. Ved fiske etter vassild innenfor de stengte områdene er det tillatt å ta kolmule som bifangst.

Ved fiske etter vassild utenfor de stengte områdene nord for 62° N ble det med virkning fra 1. januar 2004 åpnet opp for en bifangst adgang på 5% av hensyn til behovet for uunngåelig bifangst og av hensyn til en klart definert grense for en slik bifangst adgang.

Fiskeridirektøren foreslår at gjeldende reguleringsopplegg for fiske med småmasket trål etter vassild og kolmule som er fastsatt for å beskytte fangst av uer, videreføres.

3.4. Fisket etter snabeluer i internasjonalt farvann og andre lands soner

Fiskeridirektøren viser til at det har utviklet seg et større fiske etter snabeluer i internasjonalt farvann i ICES statistikkområde II ("Smutthavet"), hvor også norske fartøy har deltatt. Pr. 16. november har norske fartøy innrapportert 2.862 tonn snabeluer fra dette området. I følge Havforskningsinstituttet tilhører forekomstene av snabeluer i dette området den nordøstarktiske bestanden av sebastes mentella. Dette er således den samme bestanden som norske myndigheter har iverksatt strenge regulerings tiltak for i Norges økonomiske sone.

I tillegg til et forbud mot å drive direkte fiske etter snabeluer, har Havforskningsinstituttet under henvisning til ICES sine anbefalinger, understreket behovet for å vurdere bifangstreguleringer i fisket etter andre fiskeslag som ivaretar hensynet til et tilstrekkelig vern av uer, herunder yngel. Det ble i denne forbindelse vist til at sannsynligheten for at det fiskes betydelige mengder bifangst av uer spesielt i fisket etter kolmule og sild i Norskehavet. Denne ueren går til oppmaling eller kastes ut uten at den blir registrert.

For å unngå at effekten av de strenge regulerings tiltakene av fisket etter uer som i en årrekke har vært iverksatt i Norges økonomiske sone, blir dramatisk redusert, foreslo Fiskeridirektøren et forbud for norske fartøy mot å drive et direkte pelagisk trålfiske etter snabeluer i internasjonalt farvann i ICES område II. Et slikt forbud ble vedtatt av Fiskeri- og kystdepartementet med virkning fra 13. november 2006.

På årsmøtet i NEAFC i november 2006 ble det vedtatt et forbud mot å fiske snabeluer i NEAFC reguleringsområde (ICES områdene I og II) for perioden 1. januar til 30. juni 2007. Dette innebærer også at det er forbudt å ta snabeluer som bifangst. Denne regulerings tiltaket vil bli evaluert på et ekstraordinært årsmøte i NEAFC, som vil bli avholdt innen utgangen av juni.

Med bakgrunn i årsmøtevedtaket vil Fiskeridirektøren foreslå at det i 2007 blir forbudt å drive fiske etter snabeluer, herunder ta uer som bifangst, i internasjonalt farvann i ICES statistikkområde I og II.

Norske fartøy har også adgang til å fiske uer på fastsatt kvote i internasjonalt farvann i ICES statistikkområder XII og XIV og i alle NAFO-områder unntatt 3M. I tillegg blir Norge gjennom de bilaterale kvoteavtalene med EU og Grønland tildelt en kvote av uer i grønlandsk sone. Fisket i disse områdene blir avvirket som et fritt fiske innenfor de fastsatte kvotene.

4. REGULERING AV KYSTFISKET ETTER UER NORD FOR 62° N

4.1 Innledning

Spørsmålet om regulering av kystfisket etter uer nord for 62° N ble behandlet av en egen arbeidsgruppe som avgav innstilling 21. november 2003. Saken ble lagt frem for Reguleringsrådet som sak 16/03 den 2. desember 2003. Reguleringsrådet tilrådte at innstillingen ble sendt ut på ordinær høring.

Fiskeridirektoratet foreslo på bakgrunn av arbeidsgruppens innstilling og høringsinstansenes merknader følgende tiltak for regulering av kystfisket etter uer nord for 62° N:

- Det innføres en fredning av uer i yngleperioden i tidsrommet 1. april til og med 6. juni samt en fiskestopp i perioden 1. august til og med 31. august.
- I de periodene fisket er stoppet gis det anledning til å ha inntil 10% bifangst av uer ved fiske etter andre arter. Bifangsten av uer avregnes pr. uke.
- Det fastsettes et generelt minstemål for vanlig uer på 32 cm og det gis anledning til å ha inntil 10% uer i antall under minstemål.
- Med virkning fra 1. januar 2006 fastsettes det forbud mot å bruke garn i fisket etter uer med mindre maskestørrelse enn 120 mm (60 mm halvmaske).

Den 14. april 2004 ble det gjennom endring av forskrift av 10. oktober 1989 om maskevidde, bifangst, fredningstid og minstemål m.v. ved fangst av fisk og sild iverksatt følgende tiltak for regulering av kystfisket etter uer nord for 62° N:

- Det innføres en fredning av uer i yngleperioden i tidsrommet 1. mai til og med 31. mai
- I fredningsperioden gis det anledning til å ha inntil 20% bifangst av uer ved fiske etter andre arter. Bifangsten av uer avregnes pr. uke.
- Det fastsettes et generelt minstemål for vanlig uer på 32 cm og det gis anledning til å ha inntil 10% uer i antall under minstemål.
- Med virkning fra 1. januar 2006 fastsettes det forbud mot å bruke garn i fisket etter uer med mindre maskestørrelse enn 120 mm (60 mm halvmaske).

I 2005 ble tillatt bifangst redusert fra 20% til 15%. Fredningsperioden ble i 2005 utvidet til å gjelde i tidsrommet 20. april til og med 19. juni.

For 2006 ble fredningstiden utvidet til å gjelde i tidsrommene 1. april til og med 31. mai og 1. september til og med 30. september. Når det gjelder fredningen i april og mai ble det vist til at det gjennomgående ble fisket mye uer i disse månedene, samt at fisket da foregikk på konsentrasjoner dominert av hunnfisk i yngleperioden. En fredning i denne perioden ville derfor ha en ekstra god effekt ved at en unngikk fangst av rene hunnfiskkonsentrasjoner i tillegg til å redusere den generelle beskatningsgraden. En fredning bare i april og mai måned var imidlertid ikke tilstrekkelig til å få ned beskatningsgraden til et forsvarlig biologisk nivå. Det ble derfor vedtatt fredning også i september, hvor det tradisjonelt også har blitt fisket mye uer.

Tabellen nedenfor gir en oversikt over norsk fiske etter uer nord for 62° N i perioden 1990-2006. Fangsttallene omfatter både snabeluer og vanlig uer.

Tabell 1: Fangst av vanlig uer og snabeluer nord for 62°N.

	Konvensjonelle redskaper	Trål		SUM	
År	Alt antatt som vanlig uer	Vanlig uer og snabeluer	Herav: Vanlig uer ³	Vanlig uer	Sum begge arter
1990	6.126	27.393	17.791	23.917	33.519
1991	7.175	42.150	8.697	15.872	49.324
1992	7.606	15.777	5.094	12.700	23.383
1993	7.661	10.643	5.476	13.137	18.303
1994	7.507	13.934	7.448	14.955	21.441
1995	7.665	8.477	4.914	13.516	16.141
1996	7.819	13.832	5.244	15.622	21.651
1997	6.819	11.982	7.363	14.182	18.801
1998	7.989	18.227	5.272	16.540	26.216
1999	9.399	15.190	7.406	16.750	24.588
2000	8.852	10.200	4.180	13.032	19.052
2001	6.502	16.569	2.632	9.134	23.071
2002	5.588	5.125	2.973	8.561	10.713
2003	5.563	2.528	1.314	6.977	8.091
2004 ¹	4.461	3.197	1.885	6.346	7.658
2005 ¹	4.494	3.891	2.110	6.605	8.385
2006 ²	3.068	4.446	2.500	5.568	7.514

Kilde: Sluttседdelstatistikk

¹ Foreløpige tall.

² Tall pr. 5. november 2006. Omfatter fiske i NØS.

³ Beregnet av HI

4.2. Fredningsperioder

ICES tilrår som nevnt strengere reguleringer og større vern på grunn av fortsatt nedgang i gytebestand og rekruttering. Dagens reguleringstiltak er i denne sammenhengen utilstrekkelige.

Fiskeridirektøren legger til grunn at tilrådommen fra ICES og Havforskningsinstituttet krever strengere reguleringstiltak i kystfisket etter uer. Fredningsperioden bør følgelig utvides.

For å oppnå tilstrekkelig effekt av reguleringen, bør en utvidelse av fredningen medføre en fiskestopp i en periode hvor det fiskes mye uer.

Tabell 2 nedenfor viser hvordan fangstene for fartøy under 28 m i gjennomsnitt for perioden fra 1990 til 2004 har fordelt seg på de ulike etter fangstmåned og fangstområde.

Tabell 2

Område	Jan	Feb	Mar	Apr	Mai	Jun	Jul	Aug	Sep	Okt	Nov	Des	Sum
03 Øst-Finnmark	7	12	17	42	58	48	20	93	110	85	36	11	541
04 Vest-Finnmark	20	44	65	94	57	80	50	121	200	218	124	33	1 107
05 Røstbanken til													
Malangsgrunnen	37	58	92	140	77	164	120	287	281	240	168	55	1 722
00 Vestfjorden	39	44	35	50	106	39	28	47	85	102	95	35	704
06 Helgeland	33	32	32	169	289	84	37	105	144	133	151	66	1 277
07 Møre	29	15	17	54	195	81	54	70	71	62	84	43	775
Andre	2	2	2	5	6	6	1	5	8	5	4	2	42
Sum	166	208	260	554	787	504	311	729	900	845	661	244	6 167

Tabellen viser at de største fangstene blir landet i april-mai og fra august til ut november.

Tabell 3 viser gjennomsnittlig fangst av uer i % tatt av fartøy under 28 m som fisker med konvensjonelle redskaper i perioden 1990 – 2004 fordelt etter fangstmåned og område.

Tabell 3

Område	Jan	Feb	Mar	Apr	Mai	Jun	Jul	Aug	Sep	Okt	Nov	Des	Sum
03 Øst-Finnmark	1 %	2 %	3 %	8 %	11 %	9 %	4 %	17 %	20 %	16 %	7 %	2 %	100 %
04 Vest-Finnmark	2 %	4 %	6 %	9 %	5 %	7 %	5 %	11 %	18 %	20 %	11 %	3 %	100 %
05 Røstbanken til													
Malangsgrunnen	2 %	3 %	5 %	8 %	4 %	10 %	7 %	17 %	16 %	14 %	10 %	3 %	100 %
00 Vestfjorden	6 %	6 %	5 %	7 %	15 %	6 %	4 %	7 %	12 %	15 %	13 %	5 %	100 %
06 Helgeland	3 %	2 %	2 %	13 %	23 %	7 %	3 %	8 %	11 %	10 %	12 %	5 %	100 %
07 Møre	4 %	2 %	2 %	7 %	25 %	11 %	7 %	9 %	9 %	8 %	11 %	6 %	100 %
Andre	3 %	3 %	3 %	11 %	12 %	13 %	3 %	11 %	17 %	11 %	8 %	5 %	100 %
Sum	3 %	3 %	4 %	9 %	13 %	8 %	5 %	12 %	15 %	14 %	11 %	4 %	100 %

Disse tallene kan variere fra år til år, men ikke mer enn at gjennomsnittstall for hele perioden gir et noenlunde godt bilde av hvordan fangsten fordeler seg på måneder. Tabellen viser at det gjennomgående fiskes mest uer i april og mai, og fra og med august og ut november. I alle områder fiskes det uer i alle områder i andre halvår, særlig i de tre nordligste områdene. Dersom en av fredningsperiodene skulle utvides, ville en forlengelse av den andre perioden gi den største reguleringseffekten.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fredningsperioden om høsten utvides med én måned, enten august eller oktober, og ber om Reguleringsmøtets syn på valg av periode.

4.3. Bifangst

Arbeidsgruppen var enig om at det i fredningsperiodene gis anledning til å ha inntil 10% bifangst av uer ved fiske etter andre arter. Bifangsten avregnes pr. uke.

Fiskeri- og kystdepartementet har fastsatt bifangstprosenten for kystfisket tilsvarende samme prosentandel som for trålerne. I henhold til kvoteavtalen mellom Norge og Russland er bifangstprosenten for trålerne i 2007 fastsatt til 15%.

Fiskeridirektøren foreslår at det i fiske med konvensjonelle redskaper nord for 62° N i fredningsperiodene er tillatt å ha inntil 15% bifangst av uer. Bifangsten avregnes pr. uke.

4.4. Maskevidde i garn

Forbudet mot å bruke garn i fisket etter uer med mindre maskevidde enn 120 mm (60 mm halvmaske) ble iverksatt 1. januar 2006.

Fiskeri- og kystdepartementet
Postboks 8118 Dep.

0032 OSLO

TELEFAKS

REGULERING AV FISKET ETTER UER NORD FOR 62° N I 2007. FORSLAG TIL ENDRING I FORSKRIFT OM UTØVELSE AV FISKET I SJØEN.

1. Innledning

Regulering av fisket etter uer nord for 62° N i 2007 ble behandlet i Reguleringsmøtet 28. november 2006.

2. Regulering av trålfisket nord for 62° N

2.1. Forbud mot direktefiske

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

Fiskeridirektøren foreslo en videreføring av forbudet mot et direkte fiske etter uer (vanlig uer og snabeluer) med stormasket trål nord for 62° N, samt en videreføring av de to områdene med forbud mot å drive fiske med stormasket trål.

Fiskeridirektøren foreslo videre at det blir tillatt å ha inntil 15% bifangst av uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Reguleringsmøtet sluttet seg til disse forslagene.

Fiskeridirektørens tilråding

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre gjeldende regulering av fisket etter uer med stormasket trål.

2.2. Bifangst av uer i trålfiske etter vassild og kolmule*Reguleringsmøtets behandling og tilråding*

De to områdene som er stengt for fiske med stormasket trål er i utgangspunktet også stengt for fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål. Fartøy med vassildtråltillatelse kan imidlertid fiske etter vassild innenfor de stengte områdene med flytetral i perioden 1. mars til og med 31. mai. Fartøy som fisker vassild innenfor de stengte områdene har ikke adgang til å ta uer som bifangst. Ved fiske etter vassild innenfor de stengte områdene er det tillatt å ta kolmule som bifangst.

Ved fiske etter vassild utenfor de stengte områdene nord for 62° N ble det med virkning fra 1. januar 2004 åpnet opp for en bifangstادgang på 5% av hensyn til behovet for uunngåelig bifangst og av hensyn til en klart definert grense for en slik bifangstادgang.

Reguleringsmøtet sluttet seg til Fiskeridirektørens foreslag om en videreføring av disse reguleringene i 2007.

Fiskeridirektørens tilråding

Fiskeridirektøren tilrår at gjeldende reguleringsopplegg for fiske med småmasket trål etter vassild og kolmule som er fastsatt for å beskytte fangst av uer, videreføres.

3. Regulering av kystfisket etter uer nord for 62° N3.1. Fredningsperiode*Reguleringsmøtets behandling og tilråding*

På bakgrunn av ICES' tilråding om strengere reguleringer og større vern på grunn av fortsatt nedgang i gytebestand og rekruttering foreslo Fiskeridirektøren en utvidelse av fredningsperioden. For å oppnå tilstrekkelig effekt av reguleringen ble det lagt til grunn at en utvidelse av fredningen bør medføre en fiskestopp i en periode hvor det fiskes mye uer. Basert på fangststatistikk foreslo Fiskeridirektøren derfor at fredningstiden for alle fartøy som fisker med konvensjonelle redskap burde utvides med én måned om høsten, og ba om møtets synspunkt på hvorvidt fisket i tillegg til å være stengt i september skulle være stengt i august eller oktober.

Norske sjømatbedrifters Landsforening (NSL) mente at fisket med juksa burde unntas fra fredningen. Det ble også stilt spørsmål om hvorvidt det var nødvendig å utvide fredningsperioden for fartøy som fisker med garn.

Norges Fiskarlag sluttet seg til synspunktene fra NSL. Når det gjaldt utvidelse av fredningsperioden mente Fiskarlaget at en måtte se på muligheten for å utvide perioden om våren i stedet for om høsten.

Norges Naturvernforbund uttalte at det var viktig å redusere uttaket med tanke på bestandssituasjonen, og at en også i fremtiden skal kunne drive et uerfiske.

Havforskningsinstituttet sa at så lenge det ikke er rekruttering til bestanden, vil et direkte fiske være uforenlig med en forsvarlig forvaltning. Det bør følgelig ikke foregå et direkte fiske etter uer.

Norges Kystfiskarlag ønsket i utgangspunktet ingen fredning, men fant å kunne slutte seg til Fiskeridirektørens forslag til løsning, som er beskrevet nedenfor.

De øvrige deltakerne uttrykte ingen motforestillinger til Fiskeridirektørens kompromissforslag.

Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektøren viser til at det er nødvendig å fortsette den gradvise tilstrammingen av uerfisket. En utvidelse av fredningsperioden til også å omfatte mars og juni gir i henhold til fangststatistikken et lavere innspart kvantum enn fredning i august eller oktober. Dersom fredningsperioden utvides til også å omfatte mars og juni vil imidlertid hele yngelperioden bli dekket.

Når det gjelder spørsmålet om juksafisket skal unntas fra fredningen, viser Fiskeridirektøren til at dette fisket kun utgjør 200 – 250 tonn på årsbasis. Videre er det hovedsakelig fartøy under 11 meter som fisker uer med juksa.

Fiskeridirektøren finner på bakgrunn av ovennevnte å tilrå at fredningsperioden om våren utvides til også å omfatte mars og juni. Gjeldende fredningsperiode om høsten (september) foreslås videreført.

Fiskeridirektøren foreslår videre at fartøy under 11 meter som fisker med juksa kan fortsette fisket i fredningsperiodene.

3.2. Bifangst

Reguleringsmøtets behandling og tilråding

Fiskeridirektøren foreslo at det i fisket med konvensjonelle redskap nord for 62° N i fredningsperiodene er tillatt å ha inntil 15% bifangst av uer. Bifangsten avregnes pr. uke.

Norges Fiskarlag har i sitt innspill til Reguleringsmøtet uttalt at tillatt innblanding av uer i fisket etter andre arter settes til 20%.

Fiskeridirektørens tilråding

Fiskeridirektøren viser til at bifangstprosenten for kystfisket har vært fastsatt til samme prosentandel som for trålerne. I henhold til kvoteavtalen mellom Norge og Russland er bifangstprosenten for trålerne i 2007 fastsatt til 15%. Fiskeridirektøren opprettholder derfor forslaget om at det i fisket med konvensjonelle redskap nord for 62° N skal være tillatt å ha inntil 15% bifangst av uer.

4. Forskriftsforslag

Fiskeridirektøren vil bemerke at gjeldene reguleringstiltak for fisket etter uer (utenom de to forskriftene som gjelder for Svalbard) er tatt inn i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen som trådte i kraft 1. mai 2005. Dette er en naturlig plassering da det utelukkende er snakk om tekniske reguleringstiltak.

For å unngå unødvendig og uheldig dobbelregulering har Fiskeridirektøren følgelig ikke utarbeidet forslag til ny reguleringsforskrift for fisket etter uer i 2006, men foreslår at Fiskeridirektoratet endrer utøvelsesforskriften slik som beskrevet nedenfor. Når det gjelder regelen som fremgår av forskrift av 14. desember 2005 om regulering av fisket etter uer og forbud mot fiske med torsketrål og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål i nærmere bestemte områder i Norges økonomiske sone i 2006 § 1 annet ledd, foreslår Fiskeridirektøren at denne oppheves som overflødig. Forslaget begrunnes med at det er fastsatt et generelt forbud mot å fiske uer med trål i hele området nord for 62° N. Videre er fisket etter uer med konvensjonelle redskaper regulert i egne bestemmelser.

FORSKRIFT OM ENDRING I FORSKRIFT OM UTØVELSE AV FISKET I SJØEN

Fiskeridirektoratet har den 2006 med hjemmel i Fiskeri- og kystdepartementets forskrift av 22. desember 2004 om utøvelse av forskrift i sjøen § 91, fastsatt følgende forskrift:

I forskrift av 22. desember 2004 om utøvelse av fisket i sjøen, gjøres følgende endring:

§ 34 tredje ledd (endret) skal lyde:

Det er forbudt å fiske uer med konvensjonelle redskap nord for 62° N i tidsrommet fra og med 1. mars til og med 30. juni og i tidsrommet 1. september til og med 30. september. Forbudet gjelder ikke for fartøy under 11 meter som fisker med juksa.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

Med hilsen

Lisbeth W. Plassa
seksjonssjef

Hanne Østgård
seniorrådgiver

Sak 15/2006

Regulering av fisket etter rognkjeks i
Nordland, Troms og Finnmark i 2007

SAK 15/2006

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I NORDLAND, TROMS OG FINNMARK I 2007

1. SAMMENDRAG AV ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av reguleringsopplegget fra 2006. Maksimalkvoten angis som i 2006 i utilvirket rognkjeksrogn. Med bakgrunn i forventet økt deltagelse på grunn av bedre markedsutsikter i 2007 foreslår Fiskeridirektøren å redusere maksimumkvoten til 1.800 utilvirket rognkjeksrogn, hvilket er 200 kilo ned i forhold til 2006.

2. FISKET I 2006

Fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark var i 2006 regulert med maksimumkvoter på inntil 2.000 kilo rognkjeksrogn.

Vilkårene for deltagelse i fisket var at fartøyet som skulle nyttes måtte være innført i Fiskeridirektoratets merkeregister, samt at eier måtte stå på blad A eller B i fiskermanntallet. For eier av fartøy over 13 meter største lengde ble det fra og med 1998 i tillegg satt vilkår om at vedkommende måtte ha fisket og levert rognkjeks med eget fartøy i minst ett av de tre foregående årene. Denne ordningen er blitt videreført i senere år.

Tabell 1: Utviklingen i fangst og deltagelse i fisket etter rognkjeks i årene fra 2000 til 2006.

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Tilvirket rogn (tonn)	24	90	71	66	117	73	33
Utilvirket rogn (tonn)	327	683	813	617	509	379	300
Totalt fersk rårogn (tonn) ¹	357	794	901	699	654	469	342
Rund vekt (tonn) ²	2.392	5.321	6.034	4.681	4.383	3.144	2.288
Antall fartøy	299	512	659	729	583	409	259

¹ Summen av utilvirket rogn (rårogn) = tilvirket rogn omregnet til utilvirket rogn (omregningsfaktor 130/105) + utilvirket rogn.

² Tonn rundvekt inkluderer også fangst av rognkall. Omregningsfaktoren fra utilvirket rognkjeksrogn til rundvekt er 6,7.

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttседdelregister, Konesjons- og deltagerregister pr. 15.11.06.

Tabellen tar kun for seg fangst omsatt gjennom Norges Råfisklag. Fangsten av rognkjeks målt i rundvekt varierte mellom 2.288 tonn og 6.034 tonn i perioden 2000 – 2006. Maksimumkvoten har siden 1997 med ett unntak vært satt til 2.000 liter. I 2005 ble den redusert til 1.800 liter, men ble satt 2.000 kilo i 2006.

I 2000 deltok 299 fartøy i fisket etter rognkjeks. Deltakelsen hadde en topp i 2003 med hele 729 fartøy som fisket rognkjeks. Deltakelsen har imidlertid sunket siden 2003, i 2006 deltok kun 259 fartøy.

Tabell 2: *Minstepriser og gjennomsnittspriser (kr) for rogn for årene 2001-2006.*

	Minstepriser (kr)		Gjennomsnittspriser (kr)	
	Utilvirket rogn liter	Tilvirket rogn tønne	Utilvirket rogn liter	Tilvirket rogn tønne
2001	27,0	4.300	27,41	4.332
2002	28,5	4.400	29,21	4.819
2003	32,5	5.000	34,60	5.991
2004	33,5	5.100	36,63	6.971
2005	34,0/31,5 ¹	5.200/4.850 ¹	32,14	5.001
2006	29,0/26,0 ²	4.000	26,77	3.925 ³

¹ Minsteprisen ble senket fom. 18.04.05

² Minsteprisen ble senket fom. 20.04.06

³ Lavere enn minstepris pga. Norges Råfisklag måtte dispensere fra minstepris på 100 tønner.

Kilde: Norges Råfisklag pr. 15.11.06

Det årlige internasjonale markedet for rognkjeksrogn er estimert til 30-35.000 tønner rognkjeksrogn. I 2004 ble det totalt fisket 45.000 tønner rognkjeksrogn, noe som førte til store lagre allerede ved inngangen til 2005-sesongen. Dette førte til stor usikkerhet i markedet. Norge, Island, Grønland og Newfoundland ble enige om å begrense fangsten til ca. 30.000 tønner rogn i 2005. Denne avtalen ble videreført i 2006. I 2005 og 2006 har totalproduksjonen vært i størrelsesorden 28.000-32.000 tønner.

De dårlige markedsforholdene gjorde at Norges Råfisklag så seg nødt til å senke minsteprisen på rognkjeksrogn 19. april 2006. Norges Råfisklag måtte likevel dispensere fra minstepris for å få solgt 100 tønner selvprodusert vare. Ved utgangen av 2006 er det ingen rogn på lager. Alt norsk råstoff ble solgt til minstepris. Norsk minstepris lå høyere enn de andre nasjonene. Sverige kjøpte ikke rogn fra Norge i 2006, da råstoff fra Grønland og Newfoundland var billigere.

Med den relativt beskjedne fangsten i 2005 og 2006 bør man for 2007 se en endring i markedssituasjonen for rognkjeksrogn.

I 2006 ble utilvirket rogn omsatt for 26,77 kroner pr. liter og tilvirket rogn ble omsatt for 3,925 kroner pr. tønne³. Til sammenligning ble utilvirket rogn i 2004 omsatt for 36,63 kroner pr. liter og tilvirket rogn ble omsatt for 6,971 kroner pr. tønne.

Tabell 3: *Fangst fordelt på fartøy (lengdefordeling) i perioden 2000 – 2006.*

	2001		2002		2003		2004		2005		2006	
	Ant.	Fangst i tonn rundvekt	Ant.	Fangst i tonn rundvekt	Ant.	Fangst i tonn rundvekt	Ant.	Fangst i tonn rundvekt	Ant.	Fangst i tonn rundvekt	Ant.	Fangst i tonn rundvekt
Under 7 meter	186	1.775	246	2.129	247	1.543	191	1.319	151	1.072	97	794
7 - 9,9 meter	140	1.460	203	1.851	234	1.294	182	1.227	114	786	73	575
10 – 12,9 meter	160	1.812	188	1.820	224	1.628	185	1.621	129	1.169	79	828
13 – 19,9 meter	20	235	17	195	18	167	20	189	8	71	9	84
Over 20 meter	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ikke oppgitt Lengde	5	38	5	39	6	49	5	27	7	46	10	7
Sum	512	5.320	659	6.034	729	4.681	583	4.383	409	3.144	259	2.288

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister/Merkeregister pr. 15.11.06.

Som en ser i tabell 3 har deltagelsen sunket siden 2003, med lavest antall deltakende fartøy i 2006 med kun 259 fartøy. Det har vært nedgang i antall deltakende fartøy i alle lengdegruppene i denne perioden. Lave priser i 2006 er mest sannsynlig årsaken til at færre fartøy deltok i dette fiskeriet. En annen medvirkende årsak kan være vanskelige driftsforhold mange steder på grunn av stort innslag av kongekrabbe.

3. BESTANDSUTVIKLING

Havforskningsinstituttet har vurdert rognkjeksbestanden og rapport om dette er inntatt som vedlegg (./.) til saksdokumentet. Bestanden av rognkjeks har ikke tidligere vært angitt i absolutte tall for biomasse og antall, men har vært beregnet som bestanden av tilgjengelig rogn for fiske. I de to siste årenes beregninger er det innført fangst og bestandstall som gjenspeiler absolutt nivå i tillegg til indeksen over rognmengde, som fortsatt danner grunnlaget for beskatningsråd for 2007.

HI har også ved tilrådingen for 2007 benyttet en enkel biomassemodell (SHOT) som er tilpasset landingsstatistikken og en indeks for beskatningspress. Modellen gir fremskriving av fangst og anslag for bestandsstørrelse samt prognose et par år frem i tid ved ulike valg for fiskedødelighet.

I modellen legges det til grunn at rekruttering av ny årsklasse er tilnærmet proporsjonal med størrelsen på den gytebestanden som var opphav til årsklassen. Man kjenner imidlertid svært lite til de prosessene som påvirker individene fra yngelstadiet og fram til rekruttering til den fiskbare del av bestanden. Antakelsen om proporsjonalitet mellom gytebestand og påfølgende rekruttering er meget usikker. Det arbeides med å utvikle empiriske rekrutteringsindekser, men disse er foreløpig ikke anvendelig i bestandsanalysen.

Bestanden av rognkjeks kan nå beregnes i sin absolutte størrelse. Dette skyldes hovedsakelig at det er utviklet en demografisk modell for fisk og skalldyr, som gjør det mulig å gi et bilde av de fleste kommersielle bestander, selv med begrenset mengde data. Grunnlaget for modellen er kunnskap om vekst og størrelse, samt noe data fra fiske. Dette gjelder primært opplysninger om lengdefordeling. En tilpasning av modellen til rognkjeks har gitt innsikt i hvilke parametre som gjelder for fiskemønsteret (seleksjon i garn som brukes til rognkjeksfiske). Dette har gjort det mulig å anvende data om rogninnhold pr kjeks og vekten av rognkjeks per lengde, til å gjøre beregninger av rognkjeksens biomasse. Beregningene inkluderer ikke rognkall.

Beregninger viser at fangst av rognkjeks utgjør ca 24% av gytebestanden i snitt for årene 1996 – 2006 med variasjoner fra 10% - 43%. Det vurderes som en moderat til stor beskatning av gytebestanden, selv om ikke alle detaljer i rognkjeksens kjønnsmodning og dynamikken i gytebestanden er kjent. Med gjeldende maskevidde utgjør den fiskbare delen av bestanden i gjennomsnitt 55% av gytebestanden.

Havforskningsinstituttet antar at fisket ikke utgjør noen stor betydning for variasjoner i gytebestanden, men at dette i det vesentlige skyldes naturlige faktorer (rekruttering, naturlig dødelighet). Det er likevel sannsynlig at fisket har betydning for variasjon i den del av gytebestanden som er tilgjengelig for fiske. Enkelte år har det vært tatt ut over 40% av gytebestanden, og et observert uttak på mer enn 60% vil selvfølgelig føre til betydelig

reduksjon i bestanden året etter. Gytebestanden synes å være betryggende stor, og det er ingen umiddelbar fare for svikt i rekrutteringen. Bestanden er imidlertid lav i historisk sammenheng, hvilket bør tas hensyn til ved forvaltning av bestanden.

4. REGULERINGSTILTAK I 2007

Havforskningsinstituttet anbefaler for 2007 at det iversettes reguleringstiltak som sikrer et moderat uttak fra bestanden på ca. 400 tonn rogn. Dette betyr muligheten for et økt fangstuttak fra årets nivå på ca. 342 tonn rogn (jfr. tabell 1) til 400 tonn rogn i 2007. Kombinasjonen av deltakerregulering og maksimalkvoter bør sikre at vi holder oss innenfor en slik ramme.

4.1. DELTAKELSESKRITERIER

Reguleringsrådet gikk i desember 1997 inn for å innføre vilkår for å begrense en økning i deltakelsen i fisket etter rognkjeks.

I tillegg til vilkårene om at fisker må være registrert i fiskermanntallet og at fartøyet må være registrert i merkeregisteret, ble det fra og med 1998 satt vilkår om tidligere deltakelse i fisket for fartøy over 13 meter største lengde. For å få delta i fisket etter rognkjeks må fartøy av denne størrelsen ha fisket og levert rognkjeks med eget fartøy i minst ett av de tre siste årene. I 2006 oppfylte 26 fartøy aktivitetskravet. Bare 9 fartøy deltok, og fangsten til disse fartøyene utgjorde 84 tonn rund vekt av total fangst på 2.288 tonn rund vekt.

For fartøy under 13 meter største lengde har det ikke vært satt vilkår for deltakelse utover det å ha vært innført i manntall og merkeregister. Som det fremgår av tabell 3 er det nå i det alt vesentlige fartøy under denne grensen som deltar. En stor del av fisket foregår fra små fartøy, hvor mange av fiskerne er manntallsført på blad A.

Fangstkapasiteten til fartøy under 13 meter som deltar i dette fisket er under gode markedsforhold fortsatt for høy. Erfaringen viser likevel at dette har regulert seg over tid. Målet er å finne en god balanse mellom regulering av deltakelse og størrelse på maksimalkvote.

Reguleringsrådet har tidligere vurdert spørsmålet om å stille krav om tidligere deltakelse for lengdegrupper under 13 meter, for eksempel mellom 10 og 13 meter. I 2006 deltok det 79 fartøy i denne gruppen, totalt 293 fartøy har imidlertid fisket et av årene 2003, 2004 og 2005. Dette illustrerer at det er stor kapasitet i denne gruppen. Kapasiteten har imidlertid gått ned fra 2005, da 316 fartøy hadde fisket et av de tre foregående år. Rådet har imidlertid ikke gått inn for en slik deltakerbegrensning.

På denne bakgrunn vil Fiskeridirektøren tilrå en videreføring av gjeldende deltakerregulering for 2007.

For å sikre at kvotene gis en viss fordeling, er det også hensiktsmessig å videreføre kravet om at eier kun kan delta med ett fartøy i fisket. Med "eier" forstås den som direkte eller indirekte gjennom foretak, innehar mer enn 50% av eierandelene i fartøyet.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre forbudet mot at eier av fiskefartøy kan delta i fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark med mer enn ett fartøy, samt at bare eier av fartøyet kan delta i fisket.

Fiskeridirektøren foreslår at det for fartøy over 13 meter største lengde som ønsker å delta i fisket etter rognkjeks i 2007, settes vilkår om tidligere deltakelse i rognkjeksfisket i minst ett av årene 2004, 2005 eller 2006. Forbudet mot å overføre deltakeradgangen ved salg eller utskifting foreslås videreført.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre vilkåret om at fartøy som skal delta må være innført i merkeregisteret, samt at et fartøy eller eier av fartøy bare kan fiske og levere én maksimalkvote.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre forbudet mot bruk av leiefartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at det på grunnlag av politiske verv gis adgang til å dispensere fra kravet om tidligere deltakelse i fiske i et av de tre foregående årene.

4.2. MAKSIMALKVOTE

I Reguleringsrådets møte våren 2005 ble det bestemt at maksimalkvoten for 2006 skal angis i kilo utilvirket rognkjeksrogn. I det videre vil vi forutsette at det for utilvirket rogn er et en til en forhold mellom kilo i produktvekt og liter rårogn.

I årene 1997 til 2004 ble det satt en maksimalkvote på 2.000 liter rognkjeksrogn, i 2005 ble maksimalkvoten 1.800 liter og i 2006 2.000 kilo produktvekt (liter rårogn).

Som beskrevet i kapittel 2 har årets og fjorårets fiskeri vært preget av en vanskelig markedssituasjon med avsetningsproblemer. Minsteprisene har vært lave, noe som har ført til veldig lav fartøydeltagelse. Hvordan markedssituasjonen vil bli for 2007 er vanskelig å vite, men tiltakene iverksatt de to siste årene bør vise resultater. Økt pris i 2007 vil med stor sikkerhet medføre økt deltagelse i rognkjeksfisket. Totalt 71 fartøy har tatt maksimalkvoten på 2.000 kilo utilvirket rogn i 2006.

Tabell 4 gir en oversikt over hvor stor andel av de fartøyene som har deltatt som har fisket akkurat eller mer enn 1.600 kilo og 1.800 kilo rognkjeksrogn.

Tabell 4: Antall fartøy totalt og antall fartøy som har fisket akkurat eller mer enn 1.600 kilo og 1.800 kilo rognkjeksrogn i årene 2000 – 2006.

År	Total ant. Fartøy	Ant. Fartøy >1.600 kilo	Prosent	Ant. Fartøy >1.800 kilo	Prosent
2000	299	113	37,8	96	32,1
2001	512	335	65,4	315	61,5
2002	659	324	49,2	287	43,6
2003	729	183	25,1	152	20,9
2004	583	192	32,9	164	28,1
2005	409	165	40,3	112	27,3
2006	259	121	46,7	102	39,4

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister pr. 15.11.06

I 2006 fisket 121 fartøy akkurat eller mer enn 1.600 kilo rognkjeksrogn dvs. 46,7 % av alle fartøyene. Disse fisket til sammen 236 tonn fersk rognkjeksrogn. Dersom maksimalkvoten var 1.600 kilo rognkjeksrogn, ville disse fartøyene totalt fisket 194 tonn fersk rognkjeksrogn, altså 42 tonn mindre. I 2006 fisket til sammen 102 fartøy akkurat eller mer enn 1.800 kilo rognkjeksrogn, dvs. 39,4 %. Disse fisket til sammen 204 tonn fersk rognkjeksrogn. En maksimalkvote på 1.800 kilo ville ført at fartøyene fisket 20 tonn mindre.

Med bakgrunn i forventet høyere deltagelse i 2007 på grunn av bedre markedsutsikter med høyere etterspørsel etter rognkjeksrogn i 2007, vil Fiskeridirektøren foreslå å senke maksimalkvoten til 1.800 kilo.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvoten fastsettes til 1.800 kilo utilvirket rognkjeksrogn i 2007.

4.3. FANGSTPERIODE

Fra deler av næringen er det blitt vist til at fangstperioden i noen områder har blitt strukket så langt ut i tid, at kun mindre deler av fisket rognkjeks har rogn som holder tilfredstillende kvalitet. Dette fører til at et stort kvantum rognkjeks gir et relativt lite rognutbytte. Dette er en meget uheldig utvikling, ikke minst tatt i betraktning bestandssituasjonen. Fiskeridirektøren vil derfor tilrå at det som i 2006 innføres en stoppdato for fiske etter rognkjeks.

Tidspunkt for innsig og modningsgrad varierer langs kysten av Nord-Norge og ideelt sett kunne det derfor vært fastsatt forskjellige stoppdatoer i de ulike fylkene. Fiskeridirektøren finner det likevel mest hensiktsmessig at det etableres en felles stoppdato, og foreslår derfor å sette datoen til det tidspunktet fisket i Finnmark skulle vært stoppet.

Fiskeridirektøren vil tilrå at fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark stoppes 20. juni.

5. FRITIDSFISKE

I forbindelse med vedtakelsen av § 4a i saltvannsfiskeloven om fritidsfiske i juni 1997, ble det inntatt en bestemmelse i rognkjeksforskriften om at kun personer som er registrert i fiskermanntallet kan drive fiske etter rognkjeks. Denne bestemmelsen foreslås videreført for 2007.

Fiskeridirektøren foreslår at forbudet mot fritidsfiske etter rognkjeks videreføres i 2007.

6. UNGDOMSFISKEORDNINGEN

Som kjent har ungdomsfiskeordningen også omfattet adgang til å fiske rognkjeks. I henhold til Fiskeridirektøren forslag vil fisket etter rognkjeks stoppes 20. juni. Det legges derfor til grunn at det vil være uaktuelt å fortsatt inkludere fiske etter rognkjeks i en eventuell ungdomsfiskeordning.

FISKERIDIREKTORATET

«SOA_NAVN»
«SSE_NAVN»

Saksbehandler, innvalgstelefon
«Sbr_Navn», «Sbr_Tlf»

Vår dato

«Sdo_DokDato»

Deres dato

«Sdo_SvarPaaDokDa
to»

Vår referanse

«Sas_ArkivSakID»

Deres referanse

«Sdo_AMReferanse»

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep

0032 OSLO

FORSLAG TIL REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I 2007

1. Innledning

Regulering av fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 2007 ble drøftet i Reguleringsmøtet 28. og 29. november 2006, som sak 15/2006.

Vilkår for deltakelse i fisket etter rognkjeks i 2006 har vært at fartøyet måtte være merkeregistrert og at fisker måtte være manntallsført på blad A eller B. For eier av fartøy over 13 meter har det siden 1998 vært et vilkår at vedkommende fisker har fisket og levert rognkjeks med eget fartøy i minst ett av de tre foregående årene.

Deltakelsen i årets fiske har vært lavere enn i foregående år. I 2003 hadde deltakelsen en topp med hele 729 fartøy som fisket rognkjeksrogn, mens det i innværende år bare har deltatt 259 fartøy. Siden 2005 er antall deltakende fartøy redusert med 150 fartøy.

Fisket har vært regulert med maksimalkvoter på inntil 2.000 kilo rognkjeksrogn.

2. Regulering av fisket i 2007

2.1. Vilkår for deltakelse

Fiskeridirektøren har i sine saksdokumenter til reguleringsmøtet foreslått en videreføring av tidligere års deltakerregulering, ved krav om deltakelse i fisket i ett av de tre siste årene for fartøy over 13 meter. For fartøy under denne lengdegrensen ble vilkår om merkeregistrert fartøy og manntallsført fisker foreslått videreført.

Fiskeri- og kystdepartementet har imidlertid i forskrift av 27. november 2006 om deltakelse i kystfartøygruppens fiske for 2007 §§ 31 og 32 fastsatt vilkårene som nevnt.

2.2 Maksimalkvote

Maksimalkvoten har med virkning fra innværende år vært fastsatt i kilo i stedet for liter.

Fiskeridirektøren viste i sitt saksframlegg til forventninger om bedre markedsforhold i 2007 og derav høyere deltakelse i fisket. Dersom markedstilgangen på rogn blir for stor,

vil imidlertid dette igjen føre til lave priser. På denne bakgrunn gikk Fiskeridirektøren inn for å redusere maksimalkvoten fra 2.000 kilo til 1.800 kilo.

Norges Kystfiskarlag ønsket imidlertid en videreføring av maksimalkvotens størrelse på 2.000 kilo. Sametinget mente det er spekulativt å anføre markedsforholdene som argument for å redusere maksimalkvoten, og ønsker å opprettholde størrelsen på 2.000 kilo. Norges Fiskarlag viste til landsstyrevedtak hvor tilrådingen er i størrelsesorden 3.000 kilo. Fiskarlaget er likevel innstilt på å kunne slutte seg til en maksimalkvote på 2.000 kilo.

Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av drøftelsene i reguleringsmøtet tilrå at maksimalkvoten også for 2007 fastsettes til 2.000 kilo.

2.3 Fangstperiode

Fra deler av næringen er det vist til at fangstperioden i noen områder er strukket så langt ut i tid, at bare mindre deler rogn holder tilfredsstillende kvalitet. Dette fører igjen til at et stort uttak av rognkjeks likevel gir et relativt lite rognkjeksutbytte. Hensyn tatt til bestandssituasjonen er dette en uheldig utvikling. Fiskeridirektøren har derfor foreslått at det som i 2006 bli innført stoppdato for fiske etter rognkjeks.

Tidspunktet for innsig og modningsgrad varierer langs kysten av Nord-Norge, og ideelt sett kunne det derfor vært fastsatt forskjellige stoppdatoer i de ulike fylkene. Fiskeridirektøren finner det likevel mest hensiktsmessig at det etableres en felles stoppdato, og tilrår at datoen fastsettes til det tidspunktet fisket i Finnmark skulle vært stoppet, dvs 20. juni.

2.4 Ungdomsfiskeordningen

Inntil 2006 har ungdomsfiskeordningen også omfattet rognkjeks. I henhold til Fiskeridirektørens forslag vil fisket etter rognkjeks bli stoppet 20. juni og det vil således bli uaktuelt å inkludere rognkjeks i en eventuell ungdomsfiskeordning.

2.5 Leiefartøy

I 2006 har det i tråd med tidligere år vært forbudt å bruke leiefartøy i fisket etter rognkjeks. Likeledes har det ikke vært adgang til å benytte leieskipper. Disse bestemmelsene har fremgått av de årlige reguleringsforskriftene.

I henhold til ovennevnte forskrift av 27. november 2006 om deltakelse i kystfartøygruppens fiske etter rognkjeks i 2007, er det imidlertid nå åpnet for adgang til å leie fartøy i dette fisket, jf § 45. Etter det en kan se er det heller ikke forbud mot bruk av leieskipper. Som kjent er det i deltakerregulerte fiskerier lagt til grunn at bruk av leiefartøy bare i særskilte tilfeller etter konkrete vurderinger skal tillates, og at omfanget av denne ordningen søkes begrenset. Fiskeridirektøren kan ikke se at næringen har tatt opp spørsmålet om adgang til å kunne benytte leiefartøy eller leieskipper, og har i sitt saksframlegg til reguleringsmøtet gått inn for at forbudet mot dette videreføres. Som kjent er det i dette fiskeriet en ønsket utvikling at deltakelsen ikke ekspanderer og at fangstuttaket øker vesentlig. Reguleringsmøtet hadde ingen anførsler til Fiskeridirektørens forslag om ovennevnte.

Fiskeridirektøren vil derfor tilrå at forbudet mot bruk av leiefartøy i fisket etter rognkjeks gjeninnføres, og at dette fortrinnsvis inntas i deltakelsesforskriften. Tilsvarende foreslås videreført for så vidt gjelder leieskipper. Det er således ikke fremmet forslag om dette nedenfor.

2.6 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet foreslås gitt hjemmel til å endre denne forskriften og fastsette eventuelle nødvendige bestemmelser som er nødvendig for en hensiktsmessig avvikling av fisket.

3. Forskriftsforslag

Under henvisning til ovennevnte vil Fiskeridirektøren tilrå følgende forskrift om Regulering av fiske etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 2007:

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I NORDLAND, TROMS OG FINNMARK I 2007

Fiskeri- og kystdepartementet hardesember 2006 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. §§ 4 og 5 fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark.

§ 2 Maksimalkvote

Det enkelte fartøy som fyller vilkårene i forskrift av 27. november 2006 om deltakelse i kystfartøygruppens fiske for 2007 §§31 og 32, kan fiske og lande et kvantum rognkjeks beregnet inntil 2.000 kilo rognkjeksrogn.

Ved landing av ferdig tilvirket rogn er omregningsfaktoren 1,2 slik at 1 kilo ferdig tilvirket rogn avregnes som 1,2 kilo av kvoten.

§ 3 Fangstperiode

Det er forbudt å fiske etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark etter 20. juni.

§ 4 Levering av fangst mv

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote.

Det kvantumet som kan fiskes av det enkelte fartøy må fiskes og leveres av dette fartøyet og kan ikke overføres til annet fartøy.

Det er forbudt å motta og lande fangst fisket av annet fartøy.

§ 5 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 6 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 7 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2007 og gjelder til og med 31. desember 2007.

Med hilsen

Lisbeth Plassa
seksjonssjef

Hild Ynnesdal
seniorrådgiver

Sak 16/2006

Regulering av fisket etter breiflabb i 2007

SAK 16/2006

REGULERING AV FISKET ETTER BREIFLABB I 2007

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING

Fiskeridirektøren foreslår i hovedsak å videreføre gjeldende reguleringer for breiflabb. Regelen for bifangst i trål- og snurrevadfisket foreslås imidlertid skjerpet fra 25% til 20%. I tillegg foreslås fredningsperioden nord for 67°N utvidet for å begrense uønsket beskatning av kveite.

2. RESSURSGRUNNLAGET

2.1. ICES-anbefalinger og kommentarer

ICES gir anbefalinger for områdene vest for Skottland, Nordsjøen og Skagerrak. Breiflabben innenfor dette området blir vurdert til å tilhøre samme bestand. Den tilgjengelige informasjonen er ikke tilstrekkelig til å vurdere gytebestanden eller fiskedødeligheten i forhold til risiko. Bestandens tilstand er derfor ukjent. Totale landinger nådde maksimum i 1996 med 35 000 tonn, og minket til rundt 13 000 tonn i 2003. Landingene har holdt seg rundt dette nivået siden, med totale landinger på 13 500 tonn i 2005.

ICES anbefaler at innsatsen i dette fisket ikke bør øke, og at fisket må følges opp med bindende programmer for innsamling av fangst- og innsatsdata på både målart og bifangst.

En rekke faktorer gjorde det umulig å foreta en analytisk bestandsvurdering. Modellen som har vært brukt for breiflabb, krever pålitelige fangst-ved-lengde data, innsatsdata og en toktindeks. Det ble identifisert problemer ved alle tre datakildene. Kilder i fiskerinæringen antyder at det har foregått og fortsatt foregår betydelig feilrapportering og utkast, noe som har ført til upålitelige landingsdata og lengdefordelinger.

Beskatningsmønsteret bør forbedres for å redusere fangsten av yngel og ungfisk. Fisket foregår hovedsakelig på den umodne delen av bestanden, kun det norske garnfisket er rettet mot større fisk. Forvaltningen av denne bestanden må sikre at nok fisk overlever til gytemoden størrelse.

ICES har prøvd å bruke fangst-per-tråltid (CPUE) som indikator på bestanden og konkluderer, på bakgrunn av dette, med at bestanden ikke er nedadgående.

2.2. Havforskningsinstituttets anbefalinger og kommentarer

HI støtter anbefalingen fra ICES, men er noe reservert i forhold til bruk av CPUE data til å si noe om bestandsutviklingen. Så lenge CPUE benyttes som indikator på bestanden er det avgjørende at man vet hvor stor innsats det er i fisket, samt effektivitetsutviklingen i flåten både i nåtid og i et historisk perspektiv.

Det er særlig viktig å begrense fangst og utkast av yngel og ungfisk i fisket på denne bestanden både i Nordsjøen og vest av Skottland. Det gjøres i dag for lite for å begrense dette. Instituttet ser ingen biologiske grunner til at trål og snurrevad skal slippe å forholde seg til et minstemål for breiflabb på 60 cm. Det gir for liten effekt at det bare er garnfisket som blir

pålagt å håndheve et slikt nødvendig minstemål. For norske fartøy er det i dag ved fiske med konsumtrål eller snurrevad tillatt å ha inntil 25% bifangst av breiflabb regnet i vekt i det enkelte hal og om bord. Ved fiske med reke-trål er det tillatt å ha inntil 10% bifangst av breiflabb regnet i vekt per uke. På grunn av svært stor innblanding av undermåls breiflabb i trålfisket mener instituttet at målsetningen må være å få redusert tillatt bifangst av breiflabb ved fiske med konsumtrål eller snurrevad til det samme som for reke-trål, nemlig 10%. Dette foreslås gjort over kort tid med en første reduksjon av tillatt bifangst satt til 20% i 2007. Dette bør gjøres gjeldende for alle trål fartøy, både norske og utenlandske i NØS.

Analyser gjort ved Havforskningsinstituttet indikerer at beskatningsmønsteret i et direkte breiflabbfiske med 360 mm garn gir et utbytte per rekrutt som ligger omtrent dobbelt så høyt som ved det nåværende beskatningsmønsteret man har totalt for den delte bestanden (EU – Norge) sør for Stad. Bifangsten av breiflabb tatt med andre redskaper enn 360 mm garn bør derfor begrenses så mye som mulig. Samtidig indikerer beregninger at det er ingen gevinst ved å øke innsatsen i det norske garnfisket langs kysten, tvert i mot. Dagens regelverk med 360 mm maskestørrelse garn, maksimum 500 garn per fartøy, røkting annenhver dag, og fredning fra 1. mars til 20.mai nord for Stad, må derfor i det minste overholdes.

2.3. Nøkkeltall

- Kritisk gytebestandsnivå (Blim): ikke definert
- Føre-var gytebestandsnivå (Bpa): ikke definert
- Kritisk fiskedødelighetsnivå (Flim): ikke definert
- Føre-var fiskedødelighetsnivå (Fpa): 0,30 (gir et forhold mellom gytebestand og rekruttering som er 35% av det man ville hatt uten fiske)

3. UTVIKLINGEN I FISKET

Tabellen under viser fangstutviklingen i det norske fisket de senere årene. De månedene som helt eller delvis har vært omfattet av garnfredningen i 2003-2006 er uthevet. I denne sammenheng må det nevnes at fredningen fra 2004 til 2006 bare har vært nord for 62°N.

Tabell 1: Norske fartøys fangst (tonn) av breiflabb i årene 1999-2006

Måned	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
1	178	147	456	192	176	310	148	268
2	176	191	387	158	134	243	166	243
3	216	195	350	141	80	171	143	182
4	223	214	288	217	71	141	139	126
5	292	438	474	208	103	181	200	209
6	337	404	442	264	443	483	375	502
7	424	563	523	368	565	517	479	535
8	463	553	479	408	456	523	545	788
9	325	484	686	446	427	491	416	960
10	312	460	552	371	399	547	397	921
11	169	421	221	246	341	315	374	137
12	123	287	139	166	191	148	278	
Total:	3.239	4.357	4.996	3.185	3.386	4.070	3.660	4.871

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 17.11.2006

Tabellen under viser fangstutviklingen i det norske fisket etter breiflabb nord for 62°N hvor garnfisket etter breiflabb i det vesentligste drives. De månedene fra 2003 til 2006 som helt eller delvis har vært omfattet av garnfredingen er uthevet.

Tabell 2: Norske fartøys fangst (tonn) av breiflabb nord for 62°N i årene 1999-2006

Måned	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
1	99	69	355	108	115	225	94	190
2	70	97	293	94	75	150	85	156
3	110	89	215	80	30	68	59	92
4	114	114	187	117	24	34	41	47
5	178	316	338	112	45	71	91	108
6	194	278	288	126	298	353	268	388
7	231	383	345	176	408	389	375	418
8	239	355	341	264	343	405	447	637
9	170	344	523	330	340	399	358	834
10	168	339	445	284	318	474	325	812
11	90	334	147	189	277	245	303	128
12	70	234	75	122	134	94	205	
Total:	1.732	2.952	3.553	2.000	2.406	2.907	2.651	3.810

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 17.11.2006

Tabellen under viser fangstutviklingen i det norske fisket etter breiflabb i Nordsjøen. Fredningsperioden i garnfisket 2003 er uthevet. Etter 2003 har en ikke hatt garnfredning sør for 62°N.

Tabell 3: Norske fartøys fangst (tonn) av breiflabb i Nordsjøen i årene 1999-2006

Måned	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
1	70	68	90	71	55	80	49	73
2	89	78	84	57	51	89	72	82
3	90	92	127	53	46	96	80	86
4	87	87	90	87	42	98	88	73
5	95	101	125	78	49	98	102	87
6	115	100	133	100	108	115	96	92
7	149	140	141	130	102	108	87	87
8	172	165	102	107	81	89	75	127
9	128	126	130	90	71	74	48	111
10	130	110	90	73	69	65	64	100
11	67	79	61	50	57	62	65	10
12	45	45	54	41	51	48	69	
Total:	1.236	1.191	1.228	938	782	1.022	895	928

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 17.11.2006

Tabellen under viser fisket fra utenlandske fartøyer i NØS i Nordsjøen de senere år. Av utenlandske fartøy er det hovedsakelig trålfartøy fra EU land, og da særlig Danmark, som fisker breiflabb i NØS. EU fartøy har tradisjonelt fisket breiflabb under "others" kvoten. I kvoteavtalen for 2005 ble breiflabb utskilt med spesifikke kvoter. EU ble i denne sammenheng gitt et kvote på 1 800 tonn breiflabb i NØS sør for 62°N. I 2006 har denne kvoten vært på 1 750 tonn.

Tabell 4: Utenlandsk fangst (tonn) i NØS sør for 62°N i årene 1995-2006

Nordsjøen	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
EU	822	1.238	1.311	1.215	1.541	1.720	1.925	1.720	1.643	1.730	1.691	1.462
Andre	16	-	2	4	4	18	25	11	2	11	19	5
Total:	838	1.238	1.313	1.219	1.545	1.738	1.950	1.731	1.645	1.741	1.710	1.467

Kilde: Kvotekontrollen i Fiskeridirektoratet pr. 17.11.2006

4. FORSLAG TIL REGULERINGER FOR 2007

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at breiflabb, på bakgrunn av tilgjengelig rådgivning og fangststatistikk, er en bestand som må forvaltes ut fra en føre-var tilnærming. Det er videre viktig å få på plass et balansert forvaltningsopplegg som omfatter alle redskapstyper. Breiflabb forekommer som bifangst i nær sagt alle typer fiskerier. Når det gjelder det direkte fisket så fisker norske fiskere med stormaskede garn (360 mm), mens utenlandske fartøy fisker med trål med en maskevidde 120 mm.

4.1 Garnfisket

Fiskeridirektøren støtter Havforskningsinstituttet vurdering om at en reduksjon i innsatsen i det norske garnfisket trolig ville bidratt til økt lønnsomhet i det norske garnfisket. Etter noen år hvor det har vært innført mange nye reguleringer i garnfisket vil en i 2007 som i 2006 prioritere kontrollen av allerede iverksatte reguleringer. Kontroll av garnfisket etter breiflabb må særlig rettes mot følgende reguleringer:

- Minstemål på 60 cm
- Maskevidde 360 mm.
- Røkting av garn annenhver dag.
- Maksimum garnmengde på 500 garn per fartøy.
- Fredningstid

Norges Kystfiskarlag tok opp problemstillingen om at forskjellig fredningstid i garnfiske etter breiflabb og kveite nord for 62°N fører til uønsket beskatning av kveite på Reguleringsrådsmøte i 2005. På dette grunnlag bør det vurderes hvorvidt regelsettene kan harmoniseres. Etter gjeldende regelverk er det satt garnforbud for fiske etter breiflabb i perioden fra 1. mars til 20. mai. Tilsvarende forbud gjelder for fiske etter kveite fra 20. desember til 31. mars. Adgangen til å fiske etter breiflabb i vesentlige deler av fredningstiden for kveite, medfører at det forekommer et uregistrert, eventuelt registrert som krokfanget, uttak av kveite i fredningstiden. Garn som brukes i breiflabbfisket vil ofte være monofilgarn som er forbudt ved fiske etter kveite. Det er fangstbare forekomster av breiflabb lengst nord i landet. Fra årsskiftet og i de to påfølgende måneder er det etter sluttseddelstatistikken registrert breiflabb både i statistikkområde 00 (Vestfjorden) og 05 (Lofoten og Vesterålen). På bakgrunn av et kvantum på ca 20 tonn per måned (2005) er det sannsynlig at breiflabb er tatt som bifangst i annet garnfiske i området på denne årstiden. Et eventuelt forbud mot direkte fiske etter breiflabb allerede fra 20. desember vil ikke ramme en bifangst som kanskje utgjør et par prosent ved fiske etter torsk.

Fiskeridirektøren foreslår at garnfisket etter breiflabb forbys i perioden fra og med 20. desember til 20. mai nord for 67°N. I området mellom 62°N og 67°N foreslås det at fredningstiden fra 1. mars til 20. mai videreføres.

4.2 Bifangst i trål og snurrevad

Fiskeridirektøren slutter seg i hovedsak til Havforskningsinstituttets vurderinger når det gjelder trål og snurrevadfisket av breiflabb. I norsk sone har det vært en markert økning i trålinnsatsen de senere år i forhold til aktiviteten midt på 90-tallet. Dette gjelder særlig danske fartøy. På bakgrunn av trålredskapens manglende seleksjonsegenskaper er Fiskeridirektoratet fortsatt av den oppfatning at det ikke er praktisk å oppstille et minstemål på 60 cm i trålfisket. En bifangstregel som gjaldt for alle trålfartøy, også for EU fartøy, kunne derimot hatt en viss regulerende effekt i forhold til dagens beskatningsmønster hvor store mengder yngel og ungfisk kastes ut.

Fiskeridirektøren foreslår at det i denne omgang må fokuseres på tiltak som kan begrense en ytterligere ekspansjon av trålfisket etter breiflabb i NØS.

Ved vurderingen av mulige tiltak rettet mot trålfisket etter breiflabb er en nødt til å ta hensyn til det etablerte trålfiskeriet som drives i NØS. I årene før 2005 skjedde det en ekspansjon i trålfisket under den såkalte "others" kvoten i kvoteavtalen mellom Norge og EU. Et mindre antall norske fartøy har utviklet et fiskeri etter samme mønster. Bestandssituasjonen for flere arter i Nordsjøen og Skagerrak er i så dårlig forfatning at flere innenfor industritrål- eller nordsjøtrålgruppene kan være interessert i å vurdere trålfisket etter breiflabb som driftalternativ dersom det legges til rette for ytterligere ekspansjon i dette trålfisket.

EU fartøy ble i 2005 begrenset av en kvote på 1 800 tonn. I 2006 er denne kvoten 1 750 tonn. Dette innebærer at det er satt et tak for hvor mye fartøy fra disse landene kan fiske i NØS. På grunn av utkast av yngel og småfisk er det vanskelig å anslå reelt kvantum eller fiskedødelighet i dette fiskeriet. Fiskeridirektoratet viser i denne sammenheng til at Kystvaktens inspeksjoner indikerer at omtrent halvparten av all breiflabb som fiskes med trål er under minstemålet som gjelder i det norske garnfisket (60 cm), samt at sammenligninger mellom fangstsammensetningen i individuelle trålfangster og fangsten ombord indikerer utkast av all yngel og ungfisk under en viss størrelse (35-40 cm). Nivået på EUs kvote av breiflabb i NØS i 2007 blir bestemt i forbindelse med de bilaterale kvoteforhandlingene mellom Norge og EU for 2007. Fiskeridirektøren mener det er positivt at det nå er satt et tak for EU flåtens fiske i NØS, men vil understreke at det samlede trålfisket av breiflabb må ned på et vesentlig lavere nivå dersom en skal følge rådgivningen om å beskytte yngel og ungfisk. Kvoten til EU i NØS bør derfor søkes redusert.

Fiskeridirektøren legger til grunn at prinsippet om forbud mot direkte trålfiske etter breiflabb for norske fartøy skal videreføres, samt at reglene om bifangst i det norske trålfisket må utformes på bakgrunn av en vurdering av hva som er uunngåelig bifangst av breiflabb i et fiske etter andre arter.

Havforskningsinstituttet mener det bør være en målsetting å redusere tillatt bifangst av breiflabb med konsumtrål eller snurrevad til det samme som gjelder for reketrål, nemlig 10 %. På bakgrunn av data fra Kystvaktens inspeksjoner vil Fiskeridirektoratet ikke foreslå en så drastisk innstramming av bifangstreglene i 2007. Dersom en skal lykkes med å hindre ytterligere ekspansjon i et norsk trålfiske etter breiflabb så må bifangstregelen være så streng

at den ikke oppmuntrer til et økt trålfiske etter breiflabb. Havforskningsinstituttet har tidligere lagt til grunn at en bifangstregel på 20 % korresponderer med det fiskemønsteret vi har hatt de senere år, og at en bifangstregel på dette nivået eller over har begrenset effekt. Dagens bifangstregel på 25 % har i praksis ingen regulerende effekt. På denne bakgrunn vil en gjenta forslaget om å stramme bifangstregelen for norske fartøy inn til 20 % i 2007.

Fiskeridirektoratets tilnærming er videre at bifangstregelen bør strammes ytterligere inn når en får bedre kunnskap om hva som må betraktes som uunngåelig bifangst av breiflabb i andre fiskerier.

Fiskeridirektøren foreslår å stramme inn bifangstregelen for breiflabb for norske fartøy som fisker med trål og snurrevad fra 25 % til 20 %.

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep

0032 OSLO

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER BREIFLABB I 2007

Innledning

Regulering av breiflabb i 2007 ble behandlet som sak 16/2006 i Reguleringsmøte den 28. november 2006.

Kvotavtalen mellom Norge og EU for 2007 ble undertegnet 1. desember 2006. EU hadde i 2006 en kvote på 1.750 tonn i NØS. For 2007 er denne kvoten redusert til 1.650 tonn. Reduksjon av kvoten må sees i sammenheng med den norske holdningen om at en ønsker å hindre en ytterligere ekspansjonen i trålfisket etter breiflabb i NØS.

Reguleringsmøtets behandling

Fiskeridirektøren foreslo med to unntak å videreføre gjeldende reguleringer.

1. Spørsmålet om bifangst i trålfisket:

Fiskeridirektøren foreslo å stramme inn bifangstregelen i trålfisket fra 25% til 20%.

Norges fiskarlag foreslo å videreføre gjeldende bifangstregel, og viste i denne sammenheng til at bifangstregelen bare gjaldt for et begrenset antall norske fartøy og at danskene ikke var underlagt en bifangstregel, men kan fiske direkte etter breiflabb. Det ble fremhevet at en ensidig innstramning overfor norske fartøy ikke ville være akseptabel.

Norges kystfiskarlag mente bifangstregelen burde settes til 10%

WWF viste til at forskerne anbefalte en regel på 10% og at hvis EU skulle påvirkes måtte en fra norsk side vise vilje til å redusere bifangstprosenten.

2. Spørsmålet om utvidet frednings tid.

Fiskeridirektøren foreslo å utvide forbudet mot garnfiske nord for 67°N slik at fredningsperioden i dette området startet samtidig med kveitefredningen nemlig 20. desember. Gjennom dette ville en oppnå redusert beskatning av kveite med monofilgarn i

fredningstiden. I området mellom 62°N og 67°N ble fredningsperioden for breiflabb foreslått opprettholdt for perioden 1.mars til 20.mai.

Kystvakten mente fredningstiden burde utvides for hele området nord for 62°N.

Fiskeridirektøren viste til at statistikken tydet på at breiflabb nord for 67°N i den aktuelle perioden var tatt som bifangst, mens det lenger sør foregikk et direkte fiske også om vinteren.

Fiskeridirektørens tilrådning

Fiskeridirektøren viser til Reguleringsmøtets behandling av saken, samt de på forhånd innsendte standpunkt fra relevante organisasjoner. Det er i forbindelse med avtalen med EU informert om at Norge vil innføre regler om forhåndsvarsel før utseiling av NØS, og derved åpne for mulighet for effektiv kontroll også av de EU fartøy som fisker breiflabb i våre farvann. Dette vil i tillegg til en lavere EU kvote innebære at danskenes direktefiske får kortere varighet neste år, og at derved også danske fartøy må underlegges bifangstregler i NØS.

Regelverket for breiflabb er i hovedsak en samling tekniske bestemmelser som systematisk hører hjemme i forskrift om utøvelse av fiske i sjøen (utøvelsesforskriften). Fiskeri- og kystdepartementet har imidlertid i tillegg ønsket en egen reguleringsforskrift for breiflabb. Fiskeridirektøren foreslår å videreføre dette i 2007 selv om det medfører at bestemmelsene om breiflabb vil framkomme i to forskjellige forskrifter.

Fiskeridirektøren foreslår som beskrevet i saksdokumentene å sette bifangst i trålfiske til 20%, samt å utvide fredningstiden nord for 67°N med startdato 20. desember.

I det en viser til det som er fremkommet, samt saksdokumentene som ble fremlagt til Reguleringsmøtet vil Fiskeridirektøren foreslå følgende:

Forskrift om regulering av breiflabb i 2007

Fiskeri og kystdepartementet har den ...desember 2006 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. §§ 4 og 11, fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Forbud mot fiske

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande breiflabb.

§ 2 Utkastforbud

Det er forbudt å foreta utkast av breiflabb i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone.

§ 3 Begrensninger i bruk av garn i fiske etter breiflabb

Uten hinder av § 1 er det tillatt å fiske etter breiflabb med en garnmengde på inntil 500 garn per fartøy. Det enkelte garn kan være inntil 27,5 meter langt.

4 Fredningstid

Det er forbudt å fiske breiflabb med garn nord for 67°N i tidsrommet fra og med 20. desember til og med 20. mai. I området mellom 62°N og 67°N gjelder forbudet fra og med 1.mars.

§ 5 Minstemål og innblanding under minstemål

I garnfisket er det forbudt å fiske breiflabb mindre enn 60 cm.

Fartøy som fisker med garn kan ha inntil 5% breiflabb under minstemål i antall i de enkelte fangster og om bord.

§ 6 Maskeutforming og maskestørrelse

Det er forbudt å ha mer enn fire sider i den enkelte maske. Alle maskens sider skal være like lange.

I fiske etter breiflabb er det forbudt å bruke garn dersom maskestørrelsen er mindre enn 360 mm.

§ 7 Krav til røkting

Garn som benyttes i fiske etter breiflabb skal røktes minst annenhver dag.

§ 8 Bifangst

Ved fiske med garn er det uten hinder av forbudet i §1 tillatt å ha inntil 5 % bifangst av breiflabb regnet i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Ved fiske med trål eller snurrevad er det forbudt å fiske breiflabb som bifangst. Uten hinder av forbudet er det tillatt å ha inntil 20% bifangst av breiflabb regnet i vekt om bord ved fiske med konsumtrål eller snurrevad, og inntil 10% bifangst av breiflabb ved fiske med reke-trål.

Bifangsten ved fiske med reke-trål regnes i rund vekt per uke basert på summen av alle sluttседler/ landingssедler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 00.00 til søndag klokken 24.00.

§ 9 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 10 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskrift straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 11 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2007 og gjelder til og med 31. desember 2007.

Med hilsen

Lisbeth Plassa
seksjonssjef

Stein-Åge Johnsen
seniorrådgiver

Sak 17/2006

Regulering av fisket etter sei sør for
62° N i 2007

SAK 17/2006

REGULERING AV FISKET ETTER SEI SØR FOR 62°N I 2007

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERINGER

Reguleringsopplegget fra 2006 blir i hovedsak foreslått videreført i 2007.

Kvoteforhandlingene med EU er ikke avsluttet, og kvotereguleringene i Nordsjøen og Skagerrak er beregnet som regneeksempler basert på en TAC på 123.800 tonn.

2. BESTANDSSITUASJONEN

ICES klassifiserer bestandene av sei i Nordsjøen og Skagerrak og vest av Skottland til å ha god reproduksjonsevne og at de blir høstet bærekraftig. Gytebestanden av sei i Nordsjøen og Skagerrak (ICES-område IIIa og IV) og gytebestanden i ICES-område VI, dvs. havområdene vest av 4°V, har siden 1997 ligget over det som ACFM definerer som en føre-var grense (B_{pa}) på 200.000 tonn.

ACFM anbefaler at fiskedødeligheten i 2007 bør være under $F_{pa} = 0,30$ som samlet tilsvarer landinger mindre enn 134.600 tonn i Nordsjøen, Skagerrak og vest av Skottland. Når bestanden av sei vest av Skottland holdes utenfor, gir dette en TAC for Nordsjøen og Skagerrak på 123.800 tonn.

3. SEIFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2006

Kvotavtalen med EU ga Norge en kvote på i alt 64.090 tonn hvorav 3.000 tonn ble avsatt til dekning for tredjeland sitt fiske. Den norske kvoten på 61.090 tonn er fordelt med en gruppekvote på 5.500 tonn til notfisket, 8.000 tonn til fisket med konvensjonelle redskaper og det resterende kvantum på 47.590 tonn til trålfisket.

Seifisket med garn og andre konvensjonelle redskaper har i tillegg til gruppekvoten vært regulert på fartøynivå med en generell maksimalkvote på 500 tonn. Ingen fartøy har klart å utnytte maksimalkvoten fullt ut i 2006.

Trålkvoten ble fordelt med 31.091 tonn til torsketrålterne, 8.092 tonn til seitrålterne og 8.407 tonn til nordsjøtrålterne hvorav 4.000 tonn var avsatt til dekning av bifangst av sei i industritrålfisket som går til oppmaling. Trålterne var regulert med maksimalkvoter.

Av biologiske og markedsmessige hensyn har alt trålfiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak vært stoppet fra og med 26 juni til og med 6. august.

Tabell 1 viser fisket fordelt på redskap og trålgrupper pr 5. november 2006.

Tabell 1 Norsk seifiske i Nordsjøen og Skagerrak i tonn rund vekt

Redskap	Gruppekvoter 2006	Fangst Pr 5. nov 2006	Restkvote 2006
Not	5.500	2.374	3.126
Garn og andre	8.000	3.905	4.095
Trål	47.590	59.726	-12.136
Herav:			
Torsketrålere	31.091	35.203	-4.112
Seitrålere	8.092	10.221	-2.129
Nordsjøtrålere o.a.	4.407	7.425	-3.018
Bifangst industritrål ¹	4.000	6.877	-2.877
Sum Nordsjøtrål	8.407	14.302	-5.895
Sum	61.090	66.005	-4.915

¹ Kvantum til oppmaling beregnet av Havforskningsinstituttet.

Tabellen viser at trålkvoten har blitt overfisket med 12.136 tonn inklusive fangst av sei gått til oppmaling. Når en tar hensyn til at de andre gruppene ikke har utnyttet kvotene sine, er overfisket av den norske totalkvoten 4.915 tonn pr 5. november.

Som i tidligere år kan fisket til konvensjonelle fartøy på 28 meter og over stoppes når det gjenstår 1.400 tonn av gruppekvote. Det konvensjonelle fisket har imidlertid gått sterkt tilbake i forhold til tidligere år og pr. 5. november gjenstår det 4.095 tonn av kvoten til konvensjonelle redskaper. Konvensjonelle fartøy over 28 meter har fisket 2.629 tonn pr 5. november.

Også notfisket har vært svakt i 2006 da det pr 5. november bare er fisket 2.374 tonn av gruppekvote på 5.500 tonn.

Torsketrålere

Torsketrålernes gruppekvote i 2006 var på 31.091 tonn. Innenfor denne gruppen var fabrikktrålerne fra årets begynnelse regulert med en maksimalkvote på 1.190 tonn pr. fartøy. Andre torsketrålere var regulert med en maksimalkvote på 850 tonn pr. fartøy. Det har i år ikke vært nødvendig å justere reguleringsopplegget for å sikre at torsketrålernes gruppekvote skulle bli utnyttet i løpet av året. I år har 42 torsketrålere deltatt i dette fisket, mens det deltok 36 trålere i 2005. Pr. 5. november er det fisket 35.203 tonn sei, 4.112 tonn mer enn gruppekvote. Torsketrålerne fikk fortsette fisket ut over gruppekvote for å sikre totalkvoten skulle bli tatt. Fisket ble stoppet 12. november.

Seitrålere

I 2006 var seitrålerne tildelt en gruppekvote på 8.092 tonn. Seitrålerne var fra årets begynnelse regulert med en maksimalkvote på 950 tonn sei pr. fartøy. Maksimalkvoten ble først økt med 250 tonn den 28. juli, og deretter med 100 tonn til 1.300 tonn den 12. oktober. Av samme årsak som for torsketrålerne, fikk også seitrålerne fortsette fisket selv om gruppekvote ble overskredet. Pr. 5. november har seitrålerne fisket 10.221 tonn, 2.129 tonn mer en gruppekvote. Fisket ble stoppet 12. november, samtidig med at torsketrålernes fiske ble stoppet.

Fartøy med industritråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse og fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse

Begge disse to gruppene er i 2006 regulert innenfor samme gruppekvote, denne er på 8.407 tonn. De to gruppene er regulert med forskjellige maksimalkvoter. Nordsjøtrålernes maksimalkvoter var fra årets begynnelse på 400 tonn pr. fartøy. Maksimalkvoten ble økt første gang den 28. juli til 600 tonn, og deretter til 700 tonn 12. oktober.

Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse ble fra årets begynnelse regulert med en garantert kvote på 30 tonn. Denne kvoten ble først økt til 60 tonn den 18. mars, så til 100 tonn den 5. mai, deretter til 150 tonn den 28. juli og til slutt til 200 tonn pr. fartøy den 20. oktober. Det er et relativt stort antall fartøy som innehar avgrenset nordsjøtråltillatelse, men av disse er det et fåtall fartøy som driver et direkte konsumfiske etter sei.

Pr. 5. november har disse to gruppene til sammen fisket 7.425 tonn sei landet til konsum. I tillegg er det estimert et kvantum på 6.877 tonn som er gått til oppmaling sammen med industrifisk. Det estimerte kvantum fremkommer på grunnlag av prøvetaking av industrifangstene, mens fangstene som er landet til konsum er et faktisk losset og veid kvantum. I tabell 1 har en tatt hensyn til dette estimatet, som tilsier at nordsjøtrålerne i 2006 har fisket i alt 14.302 tonn sei, dvs 5.895 tonn mer enn gruppekvoten på 8.407 tonn.

4. FORSLAG TIL REGULERING AV SEIFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2007

Som nevnt foran har ACFM anbefalt at fiskedødeligheten bør ligge under et nivå som tilsvarer et uttak i 2007 på 123.800 tonn ($F_{pa} = 0,30$) i Skagerrak og Nordsjøen.

Forhandlingene med EU er enda ikke fullført. Som tidligere vil en derfor som et **regneeksempel** legge til grunn et forhandlingsresultatet som i 2007 vil gi en totalkvote på 123.800 tonn, når bestanden vest av Skottland holdes utenfor. Norges bruttokvote ut fra en sonetilhørighet på 52 % blir 64.376 tonn, og etter en avsetning på 3.000 tonn til 3. land skulle den norske kvoten bli 61.376 tonn.

4.1. Notfisket

I tråd med landsmøtevedtak 7/01 i Norges Fiskarlag, vil Fiskeridirektøren foreslå at gruppekvoten til not i 2007 fastsettes til 5.500 tonn.

4.2. Fisket med konvensjonelle redskaper

I tråd med Landsmøtevedtak 7/01 i Norges Fiskarlag foreslår Fiskeridirektøren at gruppekvoten for seifisket med konvensjonelle redskaper i 2007 settes til 8.000 tonn.

For å sikre et kvantum for kystfisket, foreslår Fiskeridirektøren at det konvensjonelle fisket for fartøy over 28 m kan stoppes når det gjenstår 1.400 tonn av gruppekvoten. Dette er tilsvarende regulering som i inneværende år.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper reguleres med en generell maksimalkvote på 500 tonn. Dette er samme maksimalkvote som i inneværende år.

4.3. Trålfisket

Fiskeridirektøren foreslår at den resterende del av den norske seikvoten i Nordsjøen og Skagerrak dvs. 47.876 tonn, tildeles trålerne.

Norges Fiskarlag har i landsmøtevedtak 7/01 gått inn for at det først avsettes 5.000 tonn til nordsjøtrålerne før det resterende kvantum av trålkvoten fordeles prosentvis på hver trålgruppe.

Den samlede avsetningen til nordsjøtrålerne i 2007 blir da 8.430 tonn (jfr. tabell 2 nedenfor).

Når Norges Fiskarlag sitt forslag til fordeling legges til grunn, gir dette følgende fordeling av trålkvoten:

Tabell 2 Trålkvoter 2007 (tonn rund vekt)

Gruppe	Andel	Gruppekvote
Gruppekvote trål		47.876
Nordsjøtrålere fast kvote	5.000 tonn	5.000
Til fordeling		42.876
<i>Herav:</i>		
Torsketrålere	73 %	31.299
Seitrålere	19 %	8.146
Nordsjøtrålere	8 %	3.430
Nordsjøtrålere fast kvote	Fastkvote	5.000
Sum nordsjøtrålere		8.430

Fiskeridirektøren foreslår å fordele trålkvoten i Nordsjøen og Skagerrak som vist ovenfor.

4.3.1 Torsketrålere

Som nevnt har det deltatt 42 torsketrålere i seifisket i Nordsjøen i 2006, men det er relativt stor variasjon mellom fartøyene når det gjelder oppfisket kvantum. Etter Fiskeridirektørens oppfatning er det derfor mest hensiktsmessig å regulere torsketrålernes seifiske i Nordsjøen med maksimalkvoter. Torsketrålerne vil i store deler av året dessuten operere i områdene nord for 62°N av hensyn til kvotene de har der. Det kan således være fornuftig med et konkurransemoment i denne gruppen sitt seifiske i Nordsjøen.

Da den norske kvoten i 2007 forventes å bli på omtrent samme nivå som i 2006, forstår Fiskeridirektøren å videreføre maksimalkvotene fra 2006. Dette vil gi omtrent samme overregulering som i 2006.

Dette gir følgende maksimalkvoter:

Tabell 3 Maksimalkvoter 2007

Gruppe	Kvotefaktor	Maksimalkvote
Fabrikktrålere	1,4	1.190
Ferskfisktrålere og småtrålere	1,0	850

4.3.2 Seitrålere

Seitrålernes trålfiske etter sei sør for 62°N i 2007 reguleres som nevnt innenfor en gruppekvote på 8.146 tonn.

På bakgrunn av erfaringer fra årets fiske, vil Fiskeridirektøren foreslå at seitrålerne reguleres med en forsiktig overregulering. Dette er i tråd med forslag fra Møre Trållag som ønsker en fartøykvoteregulering med en moderat overregulering.

For fartøy med seitråltillatelse foreslår Fiskeridirektøren at fartøykvoten for et fartøy med faktor 1,0 settes til 705 tonn sei.

Dette gir en overregulering av gruppeknoten på 10%.

4.3.3 Nordsjøtrålere

Gruppeknoten til nordsjøtrålerne i 2007 blir som nevnt på 8.430 tonn.

For å unngå et trålfiske på sei under minstemål, er hovedregelen at sei skal fiskes med stormasket trål. Trålere som driver et industrifiske med småmasket trål, unntatt ved fiske etter tobis, kan imidlertid ha inntil 20 % bifangst av torsk, hyse og sei til sammen regnet i vekt de enkelte fangster og ved landing.

Bifangstbestemmelsen er en avveining mellom å ikke tillate et fiske etter torsk, hyse og sei med småmasket redskap, og på den annen side en tillatt innblanding av disse artene for å kunne gjennomføre et industrifiske. Mange nordsjøtrålere har begrensede driftsalternativer utenom industrifisken etter øyepål, tobis og kolmule, og bifangsten av sei gir for mange av disse fartøyene et betydelig tilskudd til fangstverdien.

Mengden av sei som er blitt oppmalt økte sterkt fra 2001, og de største mengdene av sei som er blitt oppmalt har blitt registrert i 2002 og 2003. I 2005 ble det på bakgrunn av prøvetakingen beregnet et kvantum på 6.117 tonn sei som gikk til oppmaling. I perioden 1997 – 2004 har kvantumet i gjennomsnitt utgjort 4.400 tonn.

I 2005 og 2006 ble det gjennomført tokt i regi av Fiskeridirektoratet for å undersøke bifangst av konsumarter i fisket med småmasket trål. Resultatene fra disse toktene tyder på at den faktiske innblandingen kan være større enn det kvantum som blir estimert i det nåværende prøvetakingssystemet. Toktene viste til dels stor innblanding av særlig sei i enkelte områder.

Det er nedsatt en arbeidsgruppe i Fiskeridirektoratet som skal se nærmere på dette problemet. Arbeidsgruppen vil blant annet foreslå tiltak som kan forbedre prøvetakingen for å oppnå bedre og sikrere estimater av innblandingen av konsumfisk i industritrålfangstene, slik at resultatene kan brukes i ressurskontrollen.

For å ta høyde for bifangst av sei i industritrålfisken, ble det avsatt et kvantum på 4.000 tonn til dekning for den mengde sei som gikk til oppmaling i 2006. Ved utgangen av oktober i 2006 er det estimert et kvantum på vel 6.877 tonn sei som er gått til oppmaling, hvorav vel 5.700 tonn er registrert oppmalt i 2. halvår. Kvantumet har med andre ord økt sterkt i 2. halvår. Disse estimatene er imidlertid beheftet med en del usikkerhet og Fiskeridirektøren vil foreslå at

størrelsen på avsetningen i 2007 økes til 5.000 tonn i forhold til 2006. Denne avsetningen kan også justeres dersom utviklingen i fisket viser at hele avsetningen ikke vil bli fisket.

Fiskeridirektøren foreslår at det av gruppeknoten på 8.430 tonn avsettes et kvantum på 5.000. tonn sei som skal dekke bifangst av sei i industritrålfisket som går til oppmaling.

Det vil være hensiktsmessig at denne fartøygruppen i størst mulig grad vrir sitt fiske mot et fiske med stormasket trål. En avsetning på 5.000 tonn innebærer at nordsjøtrålerne kan fiske inntil 3.430 tonn sei til konsumanvendelse. Fiskeridirektøren vil følge fangstutviklingen i både det direkte fisket og estimert kvantum oppmalt i industritrålfisket. Dersom kvantum til oppmaling beregnes til mindre enn 5.000 tonn på årsbasis, kan det direkte fisket forsette i tilsvarende grad utover 3.430 tonn.

Styret i Sør-Norges Trålerlag har i et innspill til Fiskeridirektoratet krevd at maksimumkvoten pr fartøy økes til 500 tonn i 2007. I 2006 var maksimumkvoten satt til 400 tonn ved årets begynnelse. Styret i Sør-Norges Trålerlag begrunner sitt forslag med at maksimumkvoten bør settes så høyt fra begynnelsen av året da det ventes et dårligere fiske etter øypål, tobis og kolmule.

På bakgrunn av utviklingen i fisket i 2006, ser ikke Fiskeridirektøren at det er grunnlag for å øke maksimumkvoten ut over det den var ved årets begynnelse.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med nordsjøtråltillatelse eller industritråltillatelse reguleres innenfor en maksimumkvote på 400 tonn pr fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse reguleres innenfor en maksimumkvote på 30 tonn pr fartøy.

For å sikre at de minste fartøyene skal kunne få fiske en del av kvoten, foreslår Fiskeridirektøren at fartøy med nordsjøtråltillatelse, industritråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fortsette fisket innenfor en kvote på 30 tonn på årsbasis selv om fisket er stoppet.

4.3.4 Sommerstopp og periodisering

Sommerstoppen ble innført av hensyn til å utnytte den beste vekstsesongen, særlig for å spare småsei som vanligvis vandrer ut fra kysten og ut i Nordsjøen i løpet av forsommeren. Etter Fiskeridirektørens oppfatning er det fortsatt en betydelig gevinst i å la være å fiske småsei i den beste vekstsesongen om sommeren. Fiskeridirektøren vil derfor som i foregående år også i 2007 foreslå en stopp trålfisket i Nordsjøen om sommeren.

Fiskeridirektøren foreslår en stopp i trålfisket etter sei sør for 62°N i perioden fra og med mandag 25. juni til og med søndag 5. august.

TELEFAX

FISKERIDIREKTORATET

Postadresse: Postboks 2009 Nordnes , 5817 BERGEN
Kontoradresse: Strandgaten 229
Telefon: 55 23 80 00
Telefax: 55 23 80 90

THE DIRECTORATE OF FISHERIES

Postal address: P.O. Box 2009 , N-5187 BERGEN ,
NORWAY
Office address: Strandgaten 229
Telephone: + 47 55 23 80 00
Facsimile: + 47 55 23 80 90

Til/To: Fiskeri- og kystdepartementet
Postboks 8118 Dep.
0032 OSLO

Nr./No.:

Vår/Our ref.:

Dato/Date: 14.12.06

Sakbehandler: Overvik /Ynnesdal tlf.: 55238131/55238365

Side/Page: 1 av/of: 1

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2007.

I. Innledning

Reguleringen av fisket etter sei i Nordsjøen og i Skagerrak i 2007 ble behandlet i reguleringsmøtet 28. november 2006. Diskusjonen i møtet innebærer i hovedsak en tilslutning til å videreføre årets reguleringer.

II. Regulering av fisket i 2007

Den norske kvoten av sei sør for 62° N er i henhold til EU-avtalen på 64.090 tonn. Forhandlingene med tredjeland er nå fullført og disse avtalene medfører samlet en avsetning på 2.405 tonn sei. Når det i tillegg tas hensyn til et omsøkt kvantum på 400 tonn til forsknings- og skoleformål, blir den disponible norske kvoten i 2007 på 61.285 tonn sei.

1. Not og konvensjonelle redskaper

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

Fiskeridirektøren foreslo at det som i 2006 i tråd med Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 avsettes en gruppekvote på 5.500 tonn sei til notfisket.

Fiskeridirektøren foreslo at også gruppekvoten for det konvensjonelle fisket i samsvar med Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 fastsettes til 8.000 tonn. For å sikre et kvantum for kystfisket, gikk Fiskeridirektøren inn for at det konvensjonelle fisket for fartøy over 28 meter stoppes når det gjenstår 1.400 tonn av gruppekvoten. Dette tilsvarer reguleringen fra innværende år. Fiskeridirektøren foreslo en generell maksimalkvote på 500 tonn.

Norges Fiskarlag foreslo at maksimalkvoten i fisket med konvensjonelle redskaper ble fastsatt til 600 tonn, dvs en økning i forhold til årets kvote på 500 tonn.

Fiskeridirektørens tilråding

Fiskeridirektøren opprettholder forslagene..

På bakgrunn av at denne fartøygruppen totalt sett har fisket lite sei i Nordsjøen de siste årene og at antall fartøy i gruppen er sterkt redusert på grunn av strukturering, anbefaler Fiskeridirektøren at fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper i 2007 reguleres med en maksimalkvote på 600 tonn. Dette er i samsvar med forslaget fra Norges Fiskarlag.

2. Trålfartøy

2.1 Gruppekvoter

Reguleringsmøtets behandling og tilråding

I saksframlegget gikk Fiskeridirektøren inn for at den resterende delen av den norske seikvoten i Nordsjøen og Skagerrak på 47.785 tonn tildeles trålgruppen.

Fiskeridirektøren gikk videre inn for en fordeling i trålgruppen i samsvar med Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01. Dette innebærer bla at det først avsettes et kvantum på 5.000 tonn til nordsjøtrålerne før det resterende kvantum av trålkvoten fordeles prosentvis på hver trålgruppe. Dette gir således en fordeling på 3.423 tonn (8%) til nordsjøtrålerne, 8.129 tonn (19%) til seitrålerne og 31.233 tonn (73%) til torsketrålerne.

Torsketrålerne ble foreslått regulert med maksimalkvoter på 1.190 tonn til fabrikktrålere og 850 tonn til ferskfisktrålere og småtrålere. Dette tilsvarer en overregulering i samme størrelsesorden som innværende år.

På bakgrunn av erfaringer fra årets fiske, gikk Fiskeridirektøren inn for at seitrålerne blir regulert med en forsiktig overregulering i 2007. Dette er i tråd med forslag fra Møre Trållag som ønsket en fartøykvoteregulering. Seitrålerne foreslås således regulert med en fartøykvoter som er overregulert med ca. 10%. Fartøykvoten for et fartøy med seitråttillatelse med kvotefaktor lik 1,0 vil da bli 705 tonn.

Nordsjøtrålerne, dvs fartøy med pelagisk tråttillatelse, nordsjøtråttillatelse eller avgrenset nordsjøtråttillatelse, vil i henhold til ovennevnte bli regulert med en egen gruppekvote på 8.423 tonn. For å ta høyde for bifangst av sei i industritrålfisket, ble det foreslått avsatt et kvantum til dekning av sei som går til oppmaling. På bakgrunn av registrert oppmalt kvantum sei i 2006, gikk Fiskeridirektøren inn for at avsetning ble økt fra 4.000 tonn i innværende år til 5.000 tonn i 2007.

Fiskeridirektørens tilråding

På bakgrunn av drøftelsene i reguleringsmøtet vil Fiskeridirektøren tilrå at fordelingen på gruppene fastsettes som angitt ovenfor. Denne fordelingen er som det fremgår av saksdokumentene til reguleringsmøtet også i tråd med Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01.

2.2 Maksimalkvoter

Hvis det oppstår feil under sending, vennligst ring 22 34 64 88
If transmission fails, please call + 47 22 34 64 88

Reguleringsmøtets tilråkning og behandling

Fiskeridirektøren foreslo at fartøy med nordsjøtråltillatelse eller pelagisk tråltillatelse reguleres med maksimalkvoter på 400 tonn. Maksimalkvoten skal dekke både et eventuelt direkte fiske etter sei og bifangst av sei i pelagisk trålfiske, som ikke går til oppmaling.

Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse ble fra årets begynnelse regulert med en maksimalkvote på 30 tonn, som Fiskeridirektøren foreslo videreført i 2007. *Norges Fiskarlag* fremmet imidlertid forslag om å øke denne maksimalkvoten til 100 tonn allerede fra årets begynnelse. Dette var begrunnet i at maksimalkvoten for denne fartøygruppen er økt hele fire ganger i 2006, siste gang til 200 tonn den 20. oktober. *Sør-Norges Trålerlag* kunne ikke slutte seg til dette, og gikk inn for Fiskeridirektørens forslag om en videreføring av årets maksimalkvote på 30 tonn.

Fiskeridirektørens tilråkning.

Den hyppige økningen i maksimalkvoten skyldes bla at det er et relativt stort antall fartøy som innehar avgrenset nordsjøtråltillatelse, men at bare et fåtall driver et direkte konsumfiske etter sei. Samlet har fartøy med avgrenset tråltillatelse fisket ca 520 tonn sei hittil i år. Da det totalt sett dreier seg om et relativt lite kvantum og for å redusere antall refordelinger for denne fartøygruppen, er Fiskeridirektøren av den oppfatning at det kan være hensiktsmessig å øke maksimalkvoten noe, og vil tilrå at den i utgangpunktet settes til 60 tonn.

For å sikre at de minste fartøyene skal kunne få fiske en del av kvoten, vil Fiskeridirektøren tilrå at fartøy med pelagisk tråltillatelse, nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fortsette fisket innenfor en kvote på 30 tonn på årsbasis selv om fisket er stoppet.

III. Sommerstopp*Reguleringsmøtets tilråkning og behandling*

Av biologiske hensyn foreslo Fiskeridirektøren at det også i 2007 innføres stopp i trålfisket etter sei i en periode om sommeren. I 2007 foreslås denne stoppen satt fra og med mandag 25. juni til og med søndag 5. august.

Norges Fiskarlag mente at sommerstoppen er urettferdig, da den ikke omfatter EU-flåten.

Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget om sommerstopp.

IV. Forslag til forskrift

Fiskeridirektøren viser til ovennevnte og vil fremme følgende forslag til forskrift:

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER SEI SØR FOR 62° N I 2007

Fiskeri- og kystdepartementet har desember 2006 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. §§ 4, og 5 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 21, jf kgl. res. av 11. februar 2000 om delegering av Kongens myndighet etter

§ 21 i lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst, samt delvis delegering av Kongens myndighet etter samme lovs § 12 tredje ledd, fastsatt følgende forskrift:

KAPITTEL 1. FISKEFORBUD OG KVOTER

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande sei sør for 62° N i 2007.

§ 2 Totalkvote

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske og lande inntil 61.285 tonn sei sør for 62° N i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone og i EU-sonen i ICES statistikkområdene IV og IIIa .

§ 3 Gruppekvoter

1. Notfartøy kan fiske og lande inntil 5.500 tonn sei rund vekt.
2. Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske og lande inntil 8.000 tonn sei rund vekt.
3. Trålfartøy kan fiske og lande inntil 47.785 tonn sei rund vekt.
 - a) Fartøy med torske tråltillatelse kan fiske og lande inntil 31.233 tonn sei rund vekt.
 - b) Fartøy med pelagisk tråltillatelse, nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fiske og lande inntil 8.423 tonn rund vekt. Av dette kvantumet avsettes 5.000 tonn til dekning av bifangst av sei som går til oppmaling i pelagisk trålfiske.
 - c) Fartøy med seitråltillatelse kan fiske og lande inntil 8.129 tonn rund vekt.

KAPITTEL 2. VILKÅR FOR DELTAKELSE

§ 4 Vilkår for deltakelse for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap

For å kunne delta i fisket etter sei med konvensjonelle redskap, må følgende vilkår være oppfylt:

- a) fartøyet må være ført i merkeregisteret
- b) eier av fartøyet og høvedsmann må være registrert i fiskermanntallet

KAPITTEL 3. KVOTER TIL DELTAKENDE FARTØY

§ 5 Maksimalkvote for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap

Fartøy som driver fiske etter sei med konvensjonelle redskap kan maksimalt fiske og lande inntil 600 tonn rund vekt.

§ 6 Kvote og bifangst for fartøy som fisker med trål

1. Fartøy med torske tråltillatelse og som er registrert som fabrikktrålere kan maksimalt fiske og lande inntil 1.190 tonn sei rund vekt.

Fartøy med torske tråltillatelse som er registrert som ferskfisk- og rundfrystrålere eller småtrålere kan maksimalt fiske og lande inntil 850 tonn sei rund vekt

Når fisket er stoppet, kan det ved konsumfiske etter andre fiskeslag tas inntil 10 % bifangst av sei rund vekt i de enkelte fangster og av landet fangst.

2. Fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse kan maksimalt fiske og lande inntil 400 tonn sei rund vekt. Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse kan maksimalt fiske og lande inntil 60 tonn sei rund vekt. Maksimalkvotene skal også dekke bifangst av sei i fartøyenes pelagiske trålfiske.

Fartøy med pelagisk tråltillatelse, nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 30 tonn sei selv om gruppeknoten er oppfisket eller fisket er stoppet. Denne adgangen gjelder ikke under fiskestoppen i perioden fra og med 25. juni til og med 5. august.

3. Fartøy med seitråltillatelse med kvotefaktor 1,00 kan fiske og lande en fartøykvote på 705 tonn sei rund vekt.

Ved utskiftning eller forlengelse av fartøy med seitråltillatelse til større fartøy etter 31. desember 2001 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.

KAPITTEL 4. FELLES BESTEMMELSER

§ 7 Stopp i trålfisket

Det er forbudt å fiske og lande sei med trål fra og med 25. juni til og med 5. august.

§ 8 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten eller gruppekvote er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket for konvensjonelle fartøy over 28 meter største lengde når det gjenstår 1.400 tonn sei av gruppekvote.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

KAPITTEL 5. STRAFF OG IKRAFTTREDELSE

§ 9 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 10 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2007 og gjelder til og med 31. desember 2007.

Med hilsen

Lisbeth W. Plassa
Seksjonssjef

Modulf Overvik
Rådgiver

Kopi:
Fiskeridirektøren
Ressursavdelingen
Reguleringsseksjonen
Utviklingsseksjonen
Kontrollseksjonen
Trond Ottemo

Sak 18/2006

Regulering av fisket etter torsk sør for
62° N i Nordsjøen og Skagerrak i 2007

SAK 18/2006

REGULERING AV FISKE AV TORSK SØR FOR 62°N I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2007

1. SAMMENDRAG AV FISKERIDIREKTØRENS FORSLAG FOR 2007

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre reguleringene for torsk i Nordsjøen og Skagerrak. I Nordsjøen innebærer dette at direkte fiske etter torsk i Nordsjøen bare er tillatt med konvensjonelle redskap. Fisket med konvensjonelle redskap er deltakerregulert og reguleres med differensierte maksimalkvoter både for gruppe I og II. Utenfor grunnlinjene i Skagerrak foreslår en å videreføre det generelle forbudet mot et direkte torskefiske med alle typer redskap. Unntak gjelder for et fåtall konvensjonelle fartøy som ved enkeltvedtak har fått dispensasjon fra forbudet. Alt trålfiske reguleres med strenge bifangstregler både i Nordsjøen og Skagerrak.

2. BESTANDSSITUASJONEN FOR TORSK I NORDSJØEN OG SKAGERRAK

ACFM mener at torskebestanden i Nordsjøen og Skagerrak har sviktende reproduksjonsevne og at den ikke høstes bærekraftig. Gytebestanden ble estimert til å være 35 700 tonn i 2007. Dette er langt under 70 000 tonn som vurderes som den laveste gytebestand som antas å kunne gi rimelig god rekruttering (B_{lim}). Årsklassene 2001- 2004 er alle estimert til å være langt under middels styrke. 2005 årsklassen er beskrevet som bedre, men fremdeles lavere enn gjennomsnittet.

På grunn av lav bestandsstørrelse, dårlig rekruttering, fortsatt betydelige fangster i forhold til antatt gytebestand, usikkerheten i bestandsberegningene og de store vanskelighetene med å kunne gi prognoser anbefaler ACFM null fangst av torsk inntil estimatet av gytebestanden er over B_{lim} , eller at man observerer andre sterke bevis på gjenoppbygging.

Tabell 1 under viser hvordan forskernes anbefalinger har korrespondert med nivået på avtalt TAC mellom Norge og EU og fangsten i Nordsjøen og Skagerrak.

Tabell 1: Torsk i Nordsjøen og Skagerrak, ACFM-anbefalinger, avtalt TAC og fangst – tonn.

År	Anbefaling		Avtalt TAC		Offisiell fangst	
	Nordsjøen	Skagerrak	Nordsjøen	Skagerrak	Nordsjøen	Skagerrak
1996	141 000	- ¹	130 000	23 000	104 000	23 000
1997	135 000	- ¹	115 000	16 100	100 000	16 100
1998	153 000	21 900	140 000	20 000	114 000	20 000
1999	125 000	17 900	132 000	19 000	80 000	19 000
2000	79 000	11 300	81 000	11 600	62 000	11 600
2001	0	0	48 600	7 000	42 300	7 000
2002	0	0	49 300	7 100	44 200	7 100
2003	0	0	27 300	3 900	27 400	3 900
2004	0	0	27 300	3 900	23 400	3 900
2005	0	0	27 300	3 900	23 900	3 800
2006	0	0	23 200	3 300	16 964 ²	2 514 ²

¹ Det ble ikke gitt et konkret kvoteråd fra ACFM.

² Fangsttall for 2006 er pr. 30.09.06, oppgitt ved forhandlinger med EU i Bergen 7.-11. november.

3. REGULERINGEN AV FISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2006

3.1. NORDSJØEN

Inneværende år er fjerde året med særlige reguleringer av torskefisket i Nordsjøen og Skagerrak. Bakgrunn for denne reguleringen har vært at torskebestanden skal bevares og gjenoppbygges gjennom å redusere det totale uttaket av torsk til et minimum. Det har samtidig vært en målsetting å kunne gjennomføre dette uten å legge for store hindringer i veien for fiske etter andre arter i samme område. Tilnærmingen har derfor vært å først avsette et kvantum som dekker behovet for uunngåelig bifangst av torsk i andre fiskerier. Dersom norsk kvote i tillegg gir rom for et direkte torskefiske, så skal dette være forbeholdt fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper.

Norsk andel av TAC i 2006	3 945 tonn
Avsetning til 3. land	385 tonn
Avsetning til bifangst i trålfiske	1 000 tonn
Avsetning til bifangst, konvensjonelle fartøy	300 tonn
Sum avsetninger 3.land/bifangst i andre fiskerier	1 685 tonn
Gjenstående kvantum til et direkte torskefiske	2 260 tonn
Gruppekvote for fartøy i gruppe I	1 650 tonn
Gruppekvote for fartøy i gruppe II	610 tonn
Maksimalkvoter i gruppe I:	
Fartøy under 15 meter	30 tonn
Fartøy 15-21 meter	60 tonn
Fartøy 21-28 meter	120 tonn
Fartøy over 28 meter	120 tonn
Maksimalkvoter i gruppe II:	
Fartøy under 21 meter	5 tonn
Fartøy over 21 meter	20 tonn

Maksimalkvotene både i gruppe I og II ble opphevet 4. april 2006. Pr. 17. november 2006 har konvensjonelle fartøy fisket 1 640 tonn torsk i Nordsjøen. Dette inkluderer også bifangst for konvensjonelle fartøy uten maksimalkvoter. 757 tonn er så langt fisket som bifangst i trålfisket.

Det konvensjonelle fiskeriet i Nordsjøen ble deltagerregulert fra 2004. Tabell 2 under gir en oversikt over antall deltageradganger fordelt på hjemmelslengde i gruppe I.

Tabell 2: Antall deltageradganger i gruppe I i torskefisket i Nordsjøen

Fartøystørrelse	Antall
< 10 meter	5
10 – 15 meter	44
15 – 21 meter	4
21 – 28 meter	7
> 28 meter	4
Totalt	64

Kilde: Fiskeridirektoratets konsesjons- og deltagerregister pr. 17.11.06

Fartøy uten maksimalkvoter har som nevnt i utøvelsen av fisket vært regulert med bifangstregler i 2006. Hovedregelen for trål og reketrål er 2,5 % innblanding av torsk. Ved fiske med konsumtrål kan fartøy med industritråltillatelse, nordsjøtråltillatelse, eller avgrenset nordsjøtråltillatelse, likevel ha inntil 10 % bifangst. For konvensjonelle fartøy som fisker etter andre arter ble bifangst av torsk satt til 20%.

Det direkte konvensjonelle torskefisket i Nordsjøen i 2006 kan stoppes når samlet fangst av alle konvensjonelle fartøy, inkludert beregnet bifangst av torsk i andre fiskerier etter stoppen, utgjør 2 560 tonn. Det er fisket totalt 1 640 tonn torsk pr. 17. november 2006 i Nordsjøen.

3.2. SKAGERRAK

Norge disponerer en kvote på 108 tonn utenfor grunnlinjene i Skagerrak i 2006. For å hindre at kvoten overfiskes har en satt et generelt forbud mot torskefiske i Skagerrak med alle typer redskap. Trålfisket reguleres med samme strenge bifangstregler som i Nordsjøen. Et fåtall konvensjonelle fartøy som kan dokumentere at dette fiskeriet har vært av stor betydning, har ved enkeltvedtak fått dispensasjon fra dette forbudet.

4. FANGSTUTVIKLING I NORDSJØEN OG SKAGERRAK

4.1. FANGST I NORDSJØEN

Tabell 3 viser en sammenstilling av alt norsk torskefiske i Nordsjøen fordelt på trål, konvensjonelle redskaper og estimert bifangst til oppmaling i industritrålfisket.

Tabell 3: Norsk torskefiske i Nordsjøen.

År	Trål	Konvensjonell	Industritrål ³	Totalt
1996	1 524	4 344	25	5 893
1997	1 582	4 233	886	6 701
1998	1 430	4 393	941	6 764
1999	1 498	5 928	406	7 832
2000	1 242	5 166	378	6 786
2001	1 020	3 297	91	4 408
2002	1 233	3 987	24	5 244
2003	1 474	2 966	29	4 469
2004	1 180	2 034	16	3 230
2005	917	1 968	4	2 889
2006 ¹	701	1 640	56 ²	2 397
Gjennomsnitt	1 255	3 632	260	5 147
% av totalen	24,4	70,6	5,0	100,0

¹ Fangstall 2006 er pr. 17.11.06

² Prøvetaking pr. 31.10.2006

³ Kilde: Fiskeridirektoratets prøvetaking ved fiskemelfabrikkene.

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister pr. 17.11.06

4.2. FANGST I SKAGERRAK

Tabell 4 gir en oversikt over det norske torskefisket i Skagerrak. Fangstene er fordelt på trålere og konvensjonelle fartøy. Fangsten er dessuten fordelt ettersom den er registrert som fisket innenfor

eller utenfor grunnlinjene. Kun torskefangst utenfor grunnlinjene er kvoteregulert i henhold til ”Skagerrakavtalen”.

Tabell 4: Norsk torskefiske i Skagerrak - tonn

Redskapsgruppe	Konvensjonell			Trål			Totalt		
	Fangstområde/År	2004	2005	2006 ¹	2004	2005	2006 ¹	2004	2005
Innenfor grunnlinjene	442	376	271	277	262	178	719	638	449
Utenfor grunnlinjene	91	83	59	46	39	30	137	122	89
Totalt	533	459	330	323	301	208	856	760	538

¹ Fangsttall 2006 er pr. 17.11.06

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister pr. 17.11.06

Pr. 17. november er det registrert totalt 89 tonn utenfor grunnlinjen av en disponibel kvote på 108 tonn i 2006.

4.3. KONSUMTRÅL I NORDSJØEN

Tabell 5 under gir en oversikt over det norske konsumtrålfiske etter nordsjøtorsk i årene 2000 – 2006 fordelt på ulike trålredskaper. Norge har i liten grad drevet et direkte torskefiske i Nordsjøen med trål. Det aller meste av den trålfangede nordsjøtorsken er fisket som bifangst i andre fiskerier. Under bunntål kommer bifangst av torsk i det direkte seifiske i Nordsjøen. Selv om bifangstprosenten av torsk er meget lav, blir det mange hundre tonn årlig på grunn av at de norske seikvotene i Nordsjøen er høye. En økning i seikvotene i 2007 i forhold til 2006 vil tilsi et tilsvarende økt behov for å sette av torsk til bifangst.

Tabell 5: Norsk trålfiske etter nordsjøtorsk – tonn

År	Bomtrål	Udef. trål	Bunntål	Krepsetrål	Reketrål	Totalt
2000	35	0	1048	11	150	1 244
2001	47	25	755	8	160	995
2002	33	97	965	3	127	1 225
2003	39	83	1 187	24	125	1 458
2004	35	74	873	54	144	1 180
2005	49	61	621	59	126	916
2006 ¹	10	5	562	5	119	701
Gjennomsnitt	36	49	859	23	136	1 103
% av totalen	3,3	4,4	77,9	2,1	12,3	100

¹ Fangsttall 2006 er pr. 17.11.06

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelstatistikk pr.17.11.06

Man ser i tabellen at bifangst i trålfisket har sunket siden 2003.

4.4. BIFANGST AV BUNNFISK TIL OPPMALING I INDUSTRITRÅLFISKET

Tabell 6 gir en oversikt over beregnet oppmalt bifangst av nordsjøtorsk og andre utvalgte bunnfiskarter i industritrålfisket i Nordsjøen. Tallene er beregnet av Havforskningsinstituttet basert på Fiskeridirektoratets prøvetaking av industritrålfangster.

Tabell 6: Bifangst (tonn) av bunnfisk i industritrålfiske i Nordsjøen.

År	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006 ¹
Torsk	886	941	406	378	91	24	12	16	4	56
Hyse	4 359	4 925	2 931	4 810	2 844	1 608	828	362	171	39
Sei	3 228	1 056	1 815	6 337	2 753	7 400	7 732	6 485	6 117	6 877
Hvitting	1 193	1 341	1 310	2 145	938	1 766	709	135	52	41
Rødspette	40	83	46	49	54	2	0	0	0	0

¹Prøvetaking pr. 31.10.2006

Kilde: Fiskeridirektoratets prøvetaking ved fiskemelfabrikkene.

Det meste av konsumfiskartene som går til oppmaling i industritrålfisket er under minstemål. Tabellen viser at det er fisket betydelig kvantum sei som bifangst i industritrålfisket de siste årene. Når det gjelder hyse og hvitting har bifangsten gått kraftig ned.

I følge prøvetakingsresultatene er det ikke beregnet noe bifangst av torsk i industritrålfisket i 2002, 2003 og 2005 for november og desember. I 2004 ble det tatt 6 tonn i denne perioden.

4.5. KONVENSJONELT FISKE ETTER NORDSJØTORSK

Tabell 7 under gir en oversikt over det totale norske konvensjonelle fiske etter nordsjøtorsk i årene 1996 – 2006 fordelt på redskapsgrupper.

Tabell 7: Konvensjonelt fiske etter nordsjøtorsk - tonn

År	Autoline	Annen line	Garn	Snurrevad	Annet	Totalt
1996	1 361	315	2 321	229	119	4 345
1997	1 008	176	2 703	262	85	4 234
1998	1 828	93	2 197	201	74	4 393
1999	2 927	86	2 365	488	62	5 928
2000	1 963	46	2 496	596	65	5 166
2001	930	121	1 831	348	68	3 298
2002	1 321	169	2 182	268	47	3 987
2003	1 125	93	1 371	279	24	2 892
2004	420	126	1 280	162	55	2 043
2005	348	111	1 301	168	37	1 965
2006 ¹	374	104	958	179	25	1 640
Gjennomsnitt	1 237	131	1 909	289	60	3 626
% av totalen	34,1	3,6	52,6	8,0	1,7	100,0

¹Fangstall 2006 er pr. 17.11.06

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister pr. 17.11.06

Både for garnfartøy og autolinefartøy har fangsten av torsk i Nordsjøen blitt redusert siden 2002. Av det konvensjonelle fisket utgjør garnfisket i gjennomsnitt ca. 53%.

Tabell 8 viser hvor mye torsk som er tatt i Nordsjøen av fartøy over og under 28 meter som har adgang til å delta i fisket med konvensjonelt redskap i Nordsjøen (gruppe I).

Tabell 8: Fangst av torsk (tonn) i Nordsjøen tatt av fartøy med adgang til å delta i gruppe I.

	2004	2005	2006 ¹
Konvensjonelle fartøy < 28 m	1 051	910	684
Konvensjonelle fartøy > 28 m	131	85	156
Totalt	1 182	995	840

¹ Fangsttall 2006 er pr. 17.11.06

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister pr. 17.11.06

Fisket etter torsk er blitt redusert de siste årene.

5. REGULERING AV TORSKEFISKET I NORDSJØEN I 2007

5.1. REGULERINGSBEHOV

Det er usikkert hvilken torskekvote Norge vil disponere i 2007. På bakgrunn av forskernes tilrådninger legger Fiskeridirektøren til grunn at kvoten burde vært satt vesentlig ned. Dette er også det norske utgangspunktet i kvoteforhandlingene med EU for 2007. Den viktigste konsekvensen av en eventuell lavere kvote vil være at avsetningene til bifangst i ulike typer fiskeriet vil legge beslag på en større andel av den norske kvoten, og at omfanget av et direktefiske med konvensjonelle redskaper vil bli tilsvarende redusert. Kvoteartalen mellom EU og Norge vil ikke være sluttforhandlet når denne saken behandles i Reguleringsmøtet. I det følgende legges det derfor til grunn at vi vil ha til disposisjon en kvote for norsk fiske som er stor nok til dekning av bifangst samt et begrenset direkte fiske med konvensjonelle redskap.

Fiskeridirektøren legger til grunn at behovet for avsetning til bifangst i trålfisket og konvensjonelle fartøy uten maksimalkvoter blir omtrent på samme nivå som i inneværende år.

Fiskeridirektøren legger videre til grunn at det fortsatt bør være en prioritert målsetting å legge til rette for et tradisjonelt direkte torskefiske med kystfiskefartøy i Nordsjøen dersom nivået på den norske kvoten tillater det.

Fiskeridirektøren foreslår at det kun er fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper som vil kunne få tillatelse til å drive et direkte fiske etter torsk i Nordsjøen i 2007.

5.2. AVSETNING TIL BIFANGST AV TORSK I ANDRE FISKERIER

Fiskeridirektøren vil foreslå å videreføre de gjeldende bifangstregler.

I 2004 og 2005 det tatt hhv. 1 196 tonn og 921 tonn torsk som bifangst i trålfisket i Nordsjøen. Pr. 17. november 2006 er det tatt 757 tonn torsk som bifangst i trålfisket.

I 2004 og 2005 er det tatt hhv. 852 tonn og 973 tonn torsk av fartøy som ikke har adgang til å fiske torsk i gruppe I i det konvensjonelle fisket i Nordsjøen. Hittil i 2006 er det tatt 800 tonn torsk. Dette er torsk som er fisket både som bifangst og som fangst i gruppe II.

Man vil anta at bifangsten i trålfisket og i det konvensjonelle fisket vil ligge på samme nivå i 2007 som i perioden 2004-2006. På bakgrunn av en forventet størrelse i seikvoten i 2007 vil Fiskeridirektøren foreslå at det avsettes 1 000 tonn til bifangst i trålfisket og 300 tonn til bifangst i det konvensjonelle fisket i 2007.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre gjeldende bifangstreguleringer i 2007.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 1 000 tonn torsk i Nordsjøen til dekning av trålernes behov for bifangst i andre fiskerier i 2007.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 300 tonn torsk i Nordsjøen til dekning av konvensjonelle fartøyers behov for bifangst i andre fiskerier i 2007.

Fiskeridirektøren foreslår at hvis det viser seg at det estimerte kvantumet til tredjeland og bifangstavsetningen til trålerne er satt for høyt, så bør det være åpning for at konvensjonelle fartøy kan fiske utover kvoten som vil bli fastsatt for det direkte fisket.

5.3. REGULERING AV KONVENSJONELLE FARTØY

Deltagelsen i det konvensjonelle fisket er allerede fastsatt ved egen forskrift. I tillegg til dette vil Fiskeridirektøren videreføre hovedprinsippene fra årets regulering i 2007.

Fiskeridirektøren foreslår at det åpnes for et direktefiske etter torsk med konvensjonelle fartøy innenfor tilgjengelig "restkvote" etter at det er gjort nødvendige bifangstavsetninger.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre følgende fordeling av norsk konvensjonell kvote:

I tabell 10 og 11 har en som regneeksempel tatt utgangspunkt i kvoten for 2006.

Tabell 10: Forslag til gruppekvoter (tonn) ved et direktefiske på 2 260 tonn

Fartøygrupper	Prosent	Kvantum
Gruppe I	73%	1 650
Gruppe II	27%	610
Sum	100%	2260

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre følgende maksimalkvoter i gruppe I i 2007:

Tabell 11: Forslag til maksimalkvoter i gruppe I.

Fartøygruppe	Antall fartøy	Kvotefaktor	Maksimalkvote	Utdelt
Fartøy under 15 meter	49	1	30 tonn	1470 tonn
Fartøy 15-21 meter	4	2	60 tonn	240 tonn
Fartøy 21-28 meter	7	4	120 tonn	840 tonn
Fartøy over 28 meter	4	4	120 tonn	480 tonn
Totalt gruppe I	64			3030 tonn

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre reguleringen for fartøy i gruppe II. Dette innebærer at fartøy under 21 meter får en maksimalkvote på 5 tonn. Fartøy mellom 21 og 28 meter får en maksimalkvote på 20 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre reguleringen for så vidt gjelder tillatt bifangst av torsk i andre fiskerier etter en eventuell stopp i fisket, eventuelt etter at maksimalkvoten er oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at det direkte konvensjonelle torskefisket i Nordsjøen kan stoppes når samlet fangst av alle konvensjonelle fartøy, inkludert beregnet bifangst av torsk i andre

fiskerier etter stoppen, utgjør summen av kvoten i det direkte fisket og bifangstavsetningen på 300 tonn.

Dersom den norske torskekvote i Nordsjøen og Skagerrak for 2007 blir lavere enn forutsatt i regneeksempelet, legger Fiskeridirektøren til grunn at det må skje en tilsvarende nedjustering av forslaget til maksimalkvoter i gruppe I og gruppe II.

6. REGULERING AV TORSKEFISKET SKAGERRAK I 2007

Vi vet ikke hvilken torskekvote Norge vil disponere i 2007 før Norge og EU har sluttforhandlet Skagerrakavtalen for 2007. På bakgrunn av forskernes tilrådninger vil Fiskeridirektøren påpeke at også TAC i Skagerrak burde vært satt vesentlig ned.

Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av utviklingen i fisket i 2006, og ut fra utsiktene til fortsatt lav kvote i Skagerrak i 2007, foreslå at torskefisket kvotereguleres.

I det følgende legges det til grunn at den norske torskekvote utenfor grunnlinjene i Skagerrak i 2006 på 108 tonn videreføres i 2007. Dette er en kvote på et så lavt nivå at det vil være vanskelig å gjennomføre et regulert direkte fiske på denne kvoten i 2007. For å kunne begrense det norske fisket til mindre enn (108 tonn) i Skagerrak neste år vil det være nødvendig med strenge bifangstregler i alt fiske etter bunnfisk utenfor grunnlinjene.

Fiskeridirektøren foreslår at gjeldende bifangstreguleringer av trålerne videreføres.

Fiskeridirektøren foreslår at gjeldende bifangstregulering for konvensjonelle fartøy videreføres.

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at det generelle forbudet mot et direkte torskefiske utenfor grunnlinjene i Skagerrak videreføres i 2007. En ytterligere reduksjon i kvotene fra dagens nivå, kan medføre at kvoten i Skagerrak i sin helhet må reserveres bifangst i ulike fiskerier etter andre arter. Under denne forutsetning vil det ikke være grunnlag for et direkte fiske i Skagerrak for fartøy som på grunn av særlig avhengighet av dette fiskerier har fått unntak fra forbudet mot å fiske torsk i Skagerrak. Dersom kvoten gir rom for det bør imidlertid dispensasjonsordningen for disse få konvensjonelle fartøyene kunne videreføres.

Fiskeridirektøren foreslår at det ikke åpnes for et direkte torskefiske utenfor grunnlinjene i Skagerrak i 2007.

Dersom det er rom innenfor disponibel kvote etter nødvendige avsetninger, foreslår Fiskeridirektøren å videreføre den etablerte unntaksordningen for fartøy som oppfylte vilkårene for dispensasjon fra fiskeforbudet i Skagerrak i 2006.

FISKERIDIREKTORATET

«SOA_NAVN»
«SSE_NAVN»

Saksbehandler, innvalgstelefon

«Sbr_Navn», «Sbr_Tlf»

Vår dato

«Sdo_DokDato»

Deres dato

«Sdo_SvarPaaDokDa
to»

Vår referanse

«Sas_ArkivSakID»

Deres referanse

«Sdo_AMReferanse»

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep

0032 OSLO

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKE ETTER TORSK I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2007

Innledning

Regulering av fisket etter torsk sør for 62°N i Nordsjøen og Skagerrak i 2007 ble behandlet på møtet i Reguleringsmøtet den 28. november 2006 som sak 18/06.

Kvoteprotokollen mellom Norge og EU ble undertegnet 1. desember 2006. For torsk er kvoten i Nordsjøen redusert med 14 % fra 23.205 tonn i 2006 til 19.957 tonn i 2007. Den norske kvoten i Nordsjøen blir da 2971 tonn etter avsetning til tredjeland, samt 40 tonn til forskningsformål. I Skagerrak utenfor grunnlinjene har Norge en kvote på 92 tonn i 2007. Dette er en nedgang fra 108 tonn i 2006.

Reguleringsmøtets behandling

Nordsjøen

Ved behandlingen i Reguleringsmøtet var det forventet at kvoten i 2007 ville bli redusert i forhold til inneværende år. Utgangspunktet var derfor i størst mulig grad å videreføre gjeldende reguleringer ved å avsette nødvendig bifangst til andre fiskerier og deretter benytte det resterende kvantum til et begrenset direkte fiske med konvensjonelle redskap.

Kystfiskarlaget mente at avstanden i kvote mellom fartøy over og under 21 meter var for stor i "åpen gruppe".

Norges fiskarlag viste til at selv de svært begrensede kvotene ikke ble utnyttet og mente at hvis ikke tilgjengeligheten ble betydelig bedret, måtte de individuelle kvotene økes. Fiskerlaget viste til at når det var forhandlet frem en kvote skulle det legges til rette slik at denne ble fisket. Det ble også pekt på at en ikke oppnådde noe ved at Norge ensidig iverksatte tiltak utover det som er avtalt med EU.

WWF viste til at bestandsituasjonen var så kritisk at ICES hadde anbefalt null fangst i 2007.

Postadresse:
«Sse_Adr»
«Sse_Postnr»
«Sse_Poststed»

Kontoradresse:
«Sse_Adr2»

Telefon: «Sse_Tlf»
Telefaks: «Sse_Fax»

Internett:
www.fiskeridir.no

E-postadresse:
«Sse_Email»

Skagerrak

Det fremkom ikke kommentarer til saksdokumentene som legger opp til å videreføre årets reguleringer innenfor rammen av forventet redusert kvote.

Fiskeridirektørens tilrådning

Nordsjøen

Fiskeridirektøren vil på grunnlag av den lave norske kvoten for 2007 foreslå at torskefisket kvotereguleres, samt at kun fartøy som fisker med konvensjonelle redskap bør få tillatelse til å drive et direkte fiske etter torsk i Nordsjøen i 2007. Dette innebærer at restkvoten, etter avsetning til tredjeland, forskningsfangst og bifangst til trålerne, tildeles konvensjonelle fartøy.

Det foreslås å avsette 1000 tonn torsk til dekning av trålfartøys bifangst, og 300 tonn til dekning av konvensjonelle fartøyers behov. Avsetningene er noe nedjustert på grunnlag av et forventet mindre behov for bifangst i 2007. De enkelte bifangstbestemmelsene foreslås videreført.

Fiskeridirektøren foreslår også å videreføre reguleringen av konvensjonelle fartøy. Dette innebærer at det åpnes for et direktefiske etter torsk for denne gruppen innenfor tilgjengelig "restkvote", etter at det er gjort nødvendige avsetninger til bifangst.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre de gjeldende maksimalkvoter i "lukket gruppe"

Fartøygruppe	Antall fartøy	Kvotefaktor	Maksimalkvote	Utdelt
Under 15 m	49	1	30	1470
15 – 21 m	4	2	60	240
21 – 28 m	7	4	120	840
Over 28 m	4	4	120	480
SUM	64			3030

Når det gjelder "åpen gruppe" foreslår Fiskeridirektøren videreføring av gjeldende regulering ved at fartøy under 21 meter blir regulert med en maksimalkvote på 5 tonn, mens fartøy over 21 meter i denne gruppen får en maksimalkvote på 20 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det direkte konvensjonelle torskefisket i Nordsjøen kan stoppes når totalkvoten er beregnet oppfisket eller når samlet fangst av alle konvensjonelle fartøy, inkludert beregnet bifangst av torsk i andre fiskerier etter stopptidspunktet utgjør summen avsatt for direktefiske og bifangst. Garantien på 4 tonn til konvensjonelle fartøy foreslås videreført.

Oppsummering:

Kvote etter avsetning til tredjeland

3.011 tonn

Avsetning til bifangst til trål	1.000 tonn
Avsetning til bifangst til konvensjonelle	300 tonn
Forskningsfangst	40 tonn
Til fordelingen i et direkte fiskeri	1671 tonn

Samme fordeling mellom gruppene som i forslaget:

”Lukket gruppe”	73 %	1.220 tonn
”Åpen gruppe”	27 %	451 tonn

Skagerrak

Basert på erfaringene fra de siste årene bør ca 40 tonn avsettes til bifangst i trålfisket i Skagerrak. Basert på denne forutsetning vil kvantumet som kan fiskes med konvensjonelle redskaper reduseres fra 68 tonn i år til 52 tonn i 2007. Kvoten i Skagerrak er i motsetning til kvoten i Nordsjøen blitt oppfisket de senere år. En vil på denne bakgrunn foreslå at kvantumet som kan fiskes i henhold til dispensasjon reduseres fra 8 tonn til 6 tonn.

I det en viser til det som er fremkommet ovenfor, samt saksdokumentene som er fremlagt til Reguleringsmøtet vil en foreslå følgende:

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2007

Fiskeri- og kystdepartementet har den desember 2006 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. §§ 4 og 5, bestemt:

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande torsk fra Nordsjøen, og fra Skagerrak utenfor grunnlinjene.

§ 2 Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan fartøy med adgang til å delta fiske inntil 2971 tonn torsk rund vekt i Nordsjøen.

Uten hinder av forbudet i § 1 kan fartøy med adgang til å delta fiske inntil 92 tonn torsk rund vekt i Skagerrak utenfor grunnlinjene.

§ 3 Maksimalkvoter

Fartøy med adgang til å delta i lukket gruppe i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap i Nordsjøen kan maksimalt fiske følgende kvanta torsk rund vekt i Nordsjøen:

Fartøy under 21 meter største lengde:	30 tonn
Fartøy mellom 15 og 21 meter største lengde:	60 tonn
Fartøy over 21 meter største lengde:	120 tonn

Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe i fisket etter torsk for fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap i Nordsjøen, kan maksimalt fiske følgende kvanta torsk rund vekt i Nordsjøen:

Fartøy under 21 meter største lengde:	5 tonn
Fartøy mellom 21 meter og 28 meter:	20 tonn

Fartøy som i 2004 fikk dispensasjon fra forbudet mot å fiske direkte etter torsk i Skagerrak utenfor grunnlinjene, kan maksimalt fiske inntil 6 tonn torsk rund vekt i Skagerrak utenfor grunnlinjene i 2007.

§ 4 Bifangst

Fartøy som fisker med trål eller reke-trål kan ha inntil 2,5 % bifangst av torsk.

Ved fiske med konsumtrål med en minste maskevidde på 120 mm i Nordsjøen, eller 90 mm i Skagerrak, kan fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse ha inntil 10 % bifangst av torsk.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper etter andre arter i Nordsjøen og Skagerrak kan ha inntil 20 % bifangst av torsk.

Bifangst regnes i rund vekt per uke basert på summen av alle sluttседler/landingsседler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 00.00 til søndag 24.00.

§ 5 Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved salg og utskiftning av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til femte ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og landet i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskiftning av et annet fartøy.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

§ 6 Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og lande fangst som er fisket av annet fartøy.

§ 7 Beregning av kvote ved utskifting og ombygging

Ved utskifting, forlengelse til større fartøy eller forkortelse til mindre fartøy, skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før 5. juni 2003. Ved avgjørelsen legges tidspunktet for innføring i merkeregisteret til grunn. Tidspunktet for utstedelse av identitetsbevis eller målebrev utstedt av Sjøfartsdirektoratet sentralt likestilles med tidspunktet for innføring i merkeregisteret.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra kravet om at utskiftningen, forlengelsen eller forkortelsen må være registrert i merkeregisteret innen skjæringsdatoen, dersom manglende registrering skyldes forhold på myndighetenes hånd. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 8 Bemyndigelse

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket etter torsk med konvensjonelle redskap i Nordsjøen når totalkvoten er beregnet å ville bli oppfisket, eller når samlet fangst av alle konvensjonelle fartøy, inkludert beregnet bifangst av torsk i andre fiskerier etter stoppen, utgjør 2011 tonn.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap kan uten hinder av denne bestemmelsen likevel fiske inntil 4 tonn torsk rund vekt i 2007.

§ 9 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i, eller gitt i medhold av, denne forskrift straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 10 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2007 og gjelder til og med 31. desember 2007.

Med hilsen

Lisbeth Plassa
seksjonssjef

Stein-Åge Johnsen
seniorrådgiver

Sak 19/2006

Regulering av fisket etter rødspette i
Skagerrak og Nordsjøen i 2007

SAK 19/06

REGULERING AV FISKE ETTER RØDSPETTE I SKAGERRAK OG NORDSJØEN I 2007

1. SAMMENDRAG AV ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERINGER

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av gjeldende reguleringsopplegg.

2. FISKET I SKAGERRAK I 2006

Norge har i 2006 en kvote av rødspette i Skagerrak på 154 tonn.

Tabell 1 *Norsk kvote og fangst av rødspette i Skagerrak i årene 1995-2006*

	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Kvote	224	220	220	220	220	220	190	169	266	190	152	154
Konvensjonell ¹	55	57	93	65	65	60	50	58	74	80	80	89
Bomtrålernes fangst ²		220	60	6	118	8	140	16	169	30	25	67
Rest	169	-57	67	149	37	152	0	95	23	80	47	-2

¹ Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister pr. 12.11.2006 (foreløpige tall)

Konvensjonell redskap inkluderer her også fangst av rødspette tatt som bifangst med andre trålredskap; for årene 2004 & 2005 ble omlag 22 tonn rødspette tatt som bifangst med andre trålredskap enn bomtrål.

² Kilde: Fiskeridirektoratets kvotekontroll pr. 12.11.2006

I 1996 ble fisket etter rødspette i Skagerrak stoppet for første gang. Det ble stoppet på grunnlag av at den norske kvoten på 220 tonn var oppfisket av fartøy med bomtråltillatelse. På bakgrunn av erfaringene fra 1996, har Fiskeridirektøren gått inn for en strammere regulering av dette fiskeriet i årene 1997 til 2006.

ICES vurderer rekrutteringen av rødspette i Skagerrak til å ha vært vesentlig høyere de siste 6-7 årene sammenlignet med målinger på 1990-tallet. Det er foreløpig usikkert hvor stor den norske kvoten for 2007 blir.

I 2006 har en avsatt 75 tonn av rødspettekvoten til det konvensjonelle fisket. Det resterende kvantum på 79 tonn er tildelt bomtrålerne. Bomtrålerne er regulert med individuelle maksimalkvoter på 30 tonn. Tre fartøy hadde pr 01.01.2006 bomtråltillatelse, men bare et av disse har deltatt i dette fisket i Skagerrak i år, og dette har pr. 12. november meldt inn 67 tonn. Til neste år vil det mest sannsynlig bare være et fartøy med bomtråltillatelse.

3. REGULERING AV FISKET ETTER RØDSPETTE I SKAGERRAK I 2007.

Kvoteforhandlingene med EU for 2007 er ikke avsluttet og kvoten for 2007 er følgelig ikke fastsatt. Ut fra ACFM sin anbefaling har vi lagt til grunn at den norske kvoten vil ligge på omtrent samme nivå som inneværende år.

En målsetting er å bevare det konvensjonelle rødspettefisket i Skagerrak, og å hindre at dette må stoppes i løpet av 2007. I det konvensjonelle fisket har fangstkvantumet variert mellom 43 tonn i 1994 og 93 tonn i 1997. I gjennomsnitt er det blitt fisket 68 tonn årlig de ti siste årene. De siste tre år har det konvensjonelle fisket variert mellom 80 og 89 tonn. For å være rimelig sikker på at det konvensjonelle fisket ikke måtte stoppes, ble det avsatt 75 tonn til dette fisket i 2006. Pr 12. november er det fisket 89 tonn. Det kan være grunn til å øke avsetningen til konvensjonelle fartøy noe basert på fangsttallene i tabell 1. Avsetningen til denne gruppen i 2007 bør derfor være 100 tonn. Den resterende kvoten tilfaller så fartøy med bomtråltillatelse.

På denne bakgrunn foreslår Fiskeridirektøren at maksimalkvoten fastsettes når forhandlingene med EU er ferdige.

Fiskeridirektøren foreslår at det for 2007 avsettes 100 tonn til det konvensjonelle fisket og at den resterende kvoten tilfaller fartøy med bomtråltillatelse som fisker rødspette i Skagerrak. Fartøy med bomtråltillatelse reguleres med maksimalkvote som vil bli fastsatt etter at forhandlingene med EU er ferdige. Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvoten i lys av deltakelsen og utviklingen i fisket.

4. REGULERING AV FISKET ETTER RØDSPETTE I NORDSJØEN.

Norge hadde i 2006 en kvote på 1.621 tonn rødspette i Nordsjøen. Pr. 12. november er det fisket 1.382 tonn rødspette av norske fartøy i Nordsjøen. Se tabell 2 nedenfor.

Tabell 2 *Norsk fangst og kvoter på rødspette i Nordsjøen i årene 1995 til 2006*

	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006 ¹
Kvote	8.050	2.460	3.870	3.090	3.375	2.790	1.460	2.390	2.469	2.111	1.630	1.621
Fangst	674	1.242	1.620	1.004	913	882	1.926	1.995	1.967	1.419	1.624	1.382
Herav konvensjonelle	49	68	65	46	99	112	78	87	95	55	46	35
Rest	7.376	1.218	2.250	2.086	2.462	1.908	-466	395	502	692	6	239

¹ Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttsedelregister pr. 12.11.2006 (foreløpige tall)

ICES uttaler at bestanden har redusert reproduksjonsevne, men at den høstes bærekraftig. Gytebestanden er estimert til 194.000 tonn i 2006, men er under B_{pa} på 230.000 tonn.

Norske fiskere har de siste 3 årene i november-desember til sammen fisket 230 tonn rødspette i gjennomsnitt. Dersom fangstene i 2006 også blir i størrelsesorden 230 tonn i årets 2 siste måneder, vil total norsk fangst i 2006 i Nordsjøen utgjøre ca. 1.600 tonn.

Dersom den norske kvoten blir over 1.600 tonn ser ikke Fiskeridirektøren grunn til å innføre reguleringer i fisket i 2007. Skulle kvoten derimot bli lavere enn 1.600 tonn, foreslår Fiskeridirektøren å innføre reguleringer som i Skagerrak. Dette innebærer å reservere et kvantum som dekker det de konvensjonelle fartøyene tradisjonelt har fisket og maksimalkvoteregulere trålfisket.

Fiskeri- og kystdepartementet
Postboks 8118 Dep.

0032 OSLO

TELEFAKS

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER RØDSPETTE I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2007.

1. Innledning

Regulering av fisket etter rødspette i Nordsjøen og Skagerrak i 2007 ble behandlet på Reguleringsmøtet 28. november 2006.

2. Reguleringsmøtets behandling og tilrådning

Reguleringsmøtet var enig i Fiskeridirektørens foreslag om at det for 2007 avsettes 100 tonn av kvoten i Skagerrak til det konvensjonelle fisket.

Når det gjelder trålfisket pekte Norges Fiskarlag på at i tillegg til fartøy med bomtråltillatelse, må også fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse omfattes av reguleringen.

Møtet sluttet seg til Fiskeridirektørens forslag om at trålerne reguleres med maksimalkvoter i Skagerrak.

Det var også enighet i møtet om at dersom den norske kvoten blir lavere enn 1.600 tonn bør det innføres reguleringer som i Skagerrak, noe som innebærer å reservere et kvantum som dekker det de konvensjonelle fartøyene tradisjonelt har fisket og maksimalkvoteregulere trålfisket.

3. Fiskeridirektørens tilrådning

Den norske kvoten av rødspette er i henhold til EU-avtalen og Skagerrakavtalen fastsatt til 1.118 tonn i Nordsjøen og 170 tonn i Skagerrak.

Fiskeridirektøren viser til at målsettingen med det foreslåtte reguleringsopplegget er å sikre fiskemulighetene for det tradisjonelle rødspettefisket i Skagerrak og Nordsjøen, og hindre at det konvensjonelle fisket etter rødspette blir stoppet i løpet av året. Fiskeridirektøren legger til grunn at en avsetning til det konvensjonelle fisket på 100 tonn i Skagerrak og 60 tonn i Nordsjøen vil være tilstrekkelig til å nå denne målsettingen.

Fiskeridirektøren er enig i Norges Fiskarlags forslag om å at også fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse skal gis adgang til å delta i fisket etter rødspette. Det vises blant annet til at det nå kun er ett fartøy med bomtråltillatelse, og at det er naturlig å utvide gruppen for å sikre at den norske kvoten av rødspette blir oppfisket.

Fartøy med bomtråltillatelse, nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse foreslås regulert med maksimalkvoter både i Skagerrak og Nordsjøen. Det er usikkert hvor mange fartøy som vil kunne delta i et direktefiske etter rødspette. Selv om gruppen av deltakende fartøy foreslås utvidet, legger Fiskeridirektøren til grunn at antall fartøy ikke blir vesentlig økt sammenlignet med tidligere år. Ved beregning av maksimalkvotene har en lagt til grunn at i størrelsesorden 3 fartøy vil delta i et direktefiske. Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn at maksimalkvoten i Skagerrak settes til 30 tonn, tilsvarende som inneværende år. Maksimalkvoten for Nordsjøen foreslås satt til 500 tonn.

4. Forskriftsforslag

Fiskeridirektøren viser til det som er fremkommet ovenfor og foreslår at det fastsettes følgende forskrift:

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER RØDSPETTE I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2007.

Fiskeri- og kystdepartementet har den desember 2006 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. §§ 4 og 5, fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande rødspette i følgende områder i 2007:

1. I Nordsjøen, det vil si Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone sør for 62° N avgrenset mot øst av en rett linje gjennom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr, og i EU-sonen i ICES statistikkområde IV.

2. I Skagerrak, det vil si avgrenset mot vest av en rett linje gjennom fra Hanstholmen fyr til Lindesnes fyr og i sør av en rett linje gjennom Skagen fyr til Tistlarna fyr utenfor 4 nautiske mil av de svenske og danske grunnlinjene.

§ 2 Totalkvoter

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske og lande inntil:

1. 1.118 tonn rund vekt i Nordsjøen
2. 170 tonn rund vekt i Skagerrak

§ 3 Gruppekvoter for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper kan fiske og lande inntil

1. 60 tonn rund vekt i Nordsjøen.
2. 100 tonn rund vekt i Skagerrak.

§ 4 Gruppekvoter for trålfartøy

Fartøy med bomtråltillatelse, nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fiske og lande inntil:

1. 1.058 tonn rund vekt i Nordsjøen.
2. 70 tonn rund vekt i Skagerrak.

§ 5 Maksimalkvoter for trålfartøy

Fartøy med bomtråltillatelse, nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fiske og lande inntil:

1. 500 tonn rund vekt i Nordsjøen.

2. 30 tonn rund vekt i Skagerrak.

§ 6 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten eller gruppekvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 7 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 8 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2007 og gjelder til og med 31. desember 2007.

Med hilsen

Lisbeth W. Plassa
seksjonssjef

Hanne Østgård
seniorrådgiver

Sak 20/2006

Regulering av fisket etter bunnfisk
(unntatt reker) ved Grønland i 2007

SAK 20/2006

REGULERING AV FISKET ETTER BUNNFISK VED GRØNLAND I 2007

1. SAMMENDRAG AV ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING.

Forutsatt at Norge etter kvoteforhandlingene med EU og Grønland blir tildelt kvoter av kveite og blåkveite ved Grønland i 2007 i samme størrelsesorden som i 2006, foreslår Fiskeridirektøren en videreføring av prinsippene i gjeldende reguleringsopplegg.

2. FISKET I 2006

De norske kvotene i Grønlands fiskerisone er tildelt gjennom to separate kvoteavtaler. Tradisjonelt har Norge fått tildelt kvoter av kveite og blåkveite i grønlandske farvann i forhandlingene med EU. Siden 1991 har Norge i tillegg hatt årlige kvoteavtaler med Grønland. Fisket på kvotene i grønlandske farvann utgjør til sammen et viktig driftsalternativ for norske trål- og linefartøy.

Norge ble etter kvoteforhandlingene med Grønland og EU for 2006 tildelt kvoter på til sammen 1.450 tonn blåkveite, 200 tonn kveite og 192 tonn skolest/isgalt ved Vest-Grønland.

Videre ble Norge tildelt 1.225 tonn blåkveite, 535 tonn kveite, 285 tonn skolest/isgalt og 600 tonn uer ved Øst-Grønland, samt 625 tonn torsk ved Øst- og Vest-Grønland. Fra Grønland fikk Norge i tillegg en kvote på 100 tonn uer til dekning av bifangst i fiske med line og bunnrål.

Tabell 1 viser de norske kvotene tildelt av Grønland og EU ved Øst- og Vest-Grønland samt kvoteutnyttelse pr 20.november 2006.

Resultatene fra kvoteforhandlingene med Grønland og EU var ikke kjent til Reguleringsrådets møte i november 2005. Fiskeridirektøren fikk i samsvar med praksis fullmakt til å fastsette reguleringsopplegget for fisket i samråd med Norges Fiskarlag

2.1 DELTAKELSE I FISKET

2.1.1 Linefartøy

Erfaringsmessig har linefartøyene ikke utnyttet de disponible kvotene. Det er ikke fra grønlandsk side satt begrensinger på antall deltakende fartøy. For å søke å bedre kvoteutnyttelsen for denne gruppen, ble det fra innværende år etablert et meget fleksibelt reguleringsopplegg, hvor linefartøy fortløpende ble lisensiert ved ønsket deltakelse i fisket.

2.1.2 Trålere

Grønlandske myndigheter begrenser antall deltakende fartøy til 6. Av hensyn til en rasjonell utnyttelse av kvoten har imidlertid Fiskeridirektoratet i samråd med Norges Fiskarlag begrenset deltakelsen til 5 fartøy. Deltakelsen ble avgjort ved loddtrekning.

Tabell 1. Oversikt over norsk kvote fordelt på Øst- og Vest-Grønland, samt hva norske fartøy pr 20. november 2006 hadde innmeldt av fangst.

Fiskeslag	Område	Kvote fra Grønland	Kvote fra EU	Sum kvote	Fangst ¹	Rest-Kvote
Torsk	Vest og Øst-Grønland	625	-	625	736,9	-111,9
Kveite	Øst-Grønland	335	200	535	178,3	356,7
	Vest-Grønland	-	200	200	14,0	186,0
Blåkveite	Øst-Grønland	425	800	1.225	665,9	559,1
	Vest-Grønland	650	800	1.450	1.412,2	37,8
Uer	Øst-Grønland ²	700	3.500	4.200	307,9	3.892,1
Isgalt	Øst-Grønland	-	285	285	1,0	284,0
	Vest-Grønland	-	192	192	1,7	190,3

¹ Rapportert fangst pr 20. november 2006

² Av kvoten fra EU kunne 1.750 tonn fiskes i internasjonal farvann.

Tabell 2. Oversikt over kvote og fangst av blåkveite fordelt på redskap.

Fiskeslag	Område	Redskap	Kvote	Fangst ¹	Restkvote
Blåkveite	Vest-Grønland	Trål	1.430	1.391,1	38,9
	Vest-Grønland	Line	20	21,1	-1,1
	Sum		1.450	1.412,2	37,8
Blåkveite	Øst-Grønland	Trål	632,5	358,6	273,9
	Øst-Grønland	Line	592,5	307,3	285,2
	Sum		1.225	665,9	559,1

¹ Rapportert fangst pr 20. november 2006

3. UTVIKLINGEN I FISKET.

3.1. TORSK

Norske fartøy har i en årrekke hatt til disposisjon kvoter av torsk i Grønlands fiskerisone. Fisket har vært regulert som et fritt fiske med line innenfor totalkvoten. Inntil 2005 har disse kvotene bare i liten grad blitt utnyttet. I 2005 fisket imidlertid norske linefartøy 521 tonn torsk av en kvote på 600 tonn, og i inneværende år har to norske linefartøy fisket til sammen 737 tonn torsk. Et periodevis godt fiske gjorde at kvoten på 625 tonn ble overfisket med 112 tonn før Fiskeridirektoratet stoppet fisket 18. oktober.

3.2. KVEITE

Kveitefisket ved Øst- og Vest-Grønland er forbeholdt linefartøy, og fisket har siden 2003 vært regulert som et fritt fiske innenfor totalkvotene.

Av en kvote på 535 tonn kveite ved Øst-Grønland er det pr 20. november bare fisket 178 tonn. Tre fartøy har deltatt i dette fisket.

Kveitekvoten ved Vest-Grønland er forbeholdt linefartøy. Bare 1 linefartøy har fisket kveite ved Vest-Grønland pr 20. november, og det er kun fisket 14 tonn kveite av en kvote på 200 tonn.

3.3. BLÅKVEITE

3.3.1. Øst-Grønland

Den norske kvoten på 1.225 tonn blåkveite ved Øst-Grønland ble i 2006 fordelt med 632,5 tonn til trål og 592,5 tonn til linefartøyene. Trålernes gruppekvote ble fordelt på de 5 uttrukne fartøyene med 126,5 tonn til hver.

Linefisket ble som nevnt avviklet som et fritt fiske innenfor gruppekvoten.

Pr 20. november 2006 har 5 trålere fisket 358 tonn blåkveite av en kvote på 632,5 tonn, mens linefartøyene har fisket 359 tonn av sin kvote på 592,5 tonn. Den relative lave kvoteutnyttelsen skyldes bla store mengder drivis på feltene, som har hindret fiskeaktiviteten.

3.3.2. Vest-Grønland

Blåkveitekvoten ved Vest-Grønland på 1.430 tonn til trålerne ble fordelt med en fartøykvote på 286 tonn på de 5 uttrukne fartøyene. Pr 20. november 2006 hadde trålerne fisket 1.390 tonn av denne kvoten. Av de 20 tonn blåkveite som var avsatt til linefartøyene som bifangst i kveitefiske, var det pr 20. november 2006 fisket 21 tonn.

3.4. UER

I 2006 hadde norske fartøy adgang til å fiske inntil 4.200 tonn uer, hvorav 3.500 tonn kunne fiskes med pelagisk trål. Halvparten av den siste kvoten, dvs. 1.750 tonn kunne fiskes i internasjonalt farvann.

Pr 20. november 2006 er det i alt fisket 308 tonn uer, hvorav 259 tonn er fisket med pelagisk trål, mens 44 tonn er tatt som bifangst i fisket med line og bunntål.

4. REGULERING AV FISKET I 2007.

De årlige kvoteforhandlingene med Grønland skal avholdes 12. og 13. desember 2006. Forhandlingene med EU er heller ikke avsluttet og det er derfor ikke avklart hvilke kvoter norske fartøy vil få til disposisjon ved Grønland neste år.

Det må likevel kunne påregnes at norske fartøy vil få kvoter i samme størrelsesorden som i inneværende år, og at gjeldende redskapsbegrensinger for utøvelse av fisket vil bli videreført. Dette innebærer bla at det ikke er adgang til å fiske med garn i Grønlands fiskerisone. I 2006 har likevel ett fartøy fått dispensasjon fra grønlandske myndigheter til å drive fiske etter blåkveite ved Øst-Grønland med garn. Videre er torskekvoten forbeholdt linefartøy. Kvotene av kveite som er tildelt norske fartøy via EU-avtalen, kan bare fiskes med line.

Fiskeridirektøren vil vise til betydningen av at fisket reguleres på en måte som gjør det lønnsomt for fartøygruppene å utnytte de disponible kvotene ved Grønland. En finner det derfor hensiktsmessig å tilrå at ordningen med fortløpende lisensiering av linefartøy som ønsker å delta i fisket, videreføres.

Utnyttelsen av torskekvoten de siste to årene tilsier at det kan være behov for en strengere regulering av dette fisket i 2007.

Fiskeridirektøren gis i samråd med Norges Fiskarlag fullmakt til å utforme reguleringsopplegget for norske fartøys fiske ved Grønland i 2007, herunder spørsmålet om en hensiktsmessig deltakelsesregulering.

Sak 21/2006

Regulering av dyphavsarter i
internasjonale farvann i 2007

SAK 21/2006

REGULERING AV FISKET ETTER DYPHAUSARTER I INTERNASJONALT FARVANN I 2007.

1. SAMMENDRAG AV ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING.

Fiskeridirektøren foreslår en regulering i samsvar med vedtak fra NEAFC's årsmøte i 2006. Dette innebærer at antall norske fartøy som kan fiske dyphavsarter i internasjonalt farvann fortsatt er 17, men at antall fiskedøgn reduseres fra 547 til 508. For øvrig foreslås en videreføring av inneværende års reguleringsopplegg.

2. FISKET I 2006

På årsmøtet til den Nordøst Atlantiske Fiskerikommisjon (NEAFC) i november 2002 vedtok partene som kjent å "fryse" innsatsen i fisket etter dyphavsarter i 2003 ved at de ulike partene skulle begrense sitt fiske til det høyeste nivået en hadde hatt i ett av de to foregående årene.

I tråd med vedtaket på årsmøtet i NEAFC ble det vedtatt en begrensning av innsatsen i norsk fiske etter dyphavsarter i internasjonalt område i 2003. Til grunn for reguleringen ble lagt enkle målbare regulerings tiltak som antall fartøy og antall fiskedøgn. 2001 var det året med størst norsk aktivitet i internasjonalt farvann både med hensyn til antall fartøy og antall fiskedøgn.

På årsmøtet i NEAFC i 2005 ble det besluttet å redusere innsatsen med 30 %, slik at rammen for norsk innsats ble redusert fra 782 til 547 fiskedøgn i 2006.

I tillegg til begrensning i antall fartøy og fiskedøgn har det vært satt en frist for utseiling. Fartøy som har ønsket å delta i fisket har måttet melde utseiling til Fiskeridirektoratet tidligst 3 dager og senest 1 dag før utseiling til internasjonalt farvann. Dersom et fartøy ikke har meldt seg aktiv i internasjonalt farvann innen 7 dager etter melding om utseiling, har et annet fartøy kunnet delta i fisket.

Tabellene 1 og 2 under gir en oversikt over norsk aktivitet i fiske i internasjonalt farvann på dyphavsarter (utenom uer) i perioden 1996 – 2006:

Tabell 1: Oversikt over norsk deltakelse i fisket etter dyphavsarter i internasjonalt farvann.

År	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006 ¹
Line	2	4	1	5	15	16	8	8	4	2	5
Trål	2	0	2	1	0	1	0	0	0	0	0
Totalt	4	4	3	6	15	17	8	8	4	2	5

¹Pr 20. november 2006

Tabell 2: Oversikt over benyttede fiskedøgn av norske fartøy i internasjonalt farvann.

År	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006 ¹
Line	59	60	3	88	416	763	246	259	172	39	55
Trål	121		29	3	0	19	0	0	0	0	0
Totalt	180	60	32	91	416	782	246	259	172	39	55

¹ Pr. 20. november 2006

Tabell 3 under gir en oversikt over norsk fangst av dyphavsarter i internasjonalt farvann i perioden 1996 – 2006.

Tabell 3: Norsk fangst av bunnfisk i internasjonalt farvann i tonn rund vekt*.

År	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006 ¹
Lange			3	94	581	195	40	69	211	273	231
Brosme	32	20	2	98	664	462	168	112	148	334	271
Blålange	0		11	8	153	268	633	198	2	1	1
Blåkveite	348	28	1	22	570	933	269	234	157	-	
Mora						133	163	75	4	-	
Isgalt						61	8	5	27	-	
Skolest						28			0	-	
Skjellbrosme						18	25	23	28	11	10
Pigghå				32	132	229	49	45	19	-	
Skate			1	7	10	57	26	21	27	23	12
Dypvannshå						13			-	-	
Brunhå						1			-	-	
Annen hai			7	11		86	5		-	-	
Div. steinbit									71	2	1
Havmus									75	-	2
Annen bunnfisk	4	8	25	97	287	519	120	70	13	42	21
Totalt	384	56	50	358	2.397	3.002	1 505	852	782	686	549

* Fangsttall er hentet fra Fiskeridirektoratets kvotekontrolldatabase.

¹ Fangst pr 20. november 2006

Som det fremgår av tabellene var 2001 det året med størst norsk aktivitet i internasjonalt farvann både med hensyn til antall fartøy, antall fiskedøgn og fangst. I alt 17 fartøy fisket i til sammen 782 fiskedøgn.

3. REGULERING AV FISKET I 2007.

NEAFC gikk på årsmøtet i november inn for å redusere innsatsen med 35% i forhold til utgangspunktet. Dette innebærer at antall norske fartøy som kan fiske dyphavsarter i internasjonalt farvann fortsatt er 17, men at antall fiskedøgn reduseres fra 547 i 2006 til 508 i 2007. Dette betyr at

rammen for den norske innsatsen nå er redusert fra 782 fiskedøgn i 2003 til 508 i 2007. For øvrig vedtok NEAFC en videreføring av inneværende års reguleringsopplegg.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av reguleringsopplegget fra 2006. Dette innebærer at norske fartøy som fisker etter dyphavsarter i internasjonalt farvann tildeles til sammen 508 fiskedøgn i 2007, og at antall norske fartøy begrenses til 17.

Fiskeridirektøren foreslår videre at fartøy som vil delta i fiske etter dyphavsarter i internasjonalt farvann i 2007 skal melde utseiling til Fiskeridirektoratet tidligst 3 dager før og senest 1 dag før utseiling til internasjonalt farvann. Dersom et fartøy ikke har meldt seg aktiv i internasjonalt farvann innen 7 dager etter melding om utseiling, vil et annet fartøy kunne delta i fisket.

Vedlegg 1

Arter som omfattes av reguleringen i ICES statistikkområder X, XII og XIV utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) i 2006:

Norsk:	Vitenskapelig navn:	Engelsk:
1. Bairds's smoothhead	<i>Alepocephalus bairdii</i>	Bairds's smoothhead
2. Risso's smoothhead	<i>Alepocephalus rostratus</i>	Risso's smoothhead
3. Blå antimora	<i>Antimora rostrata</i>	Blue antimora (Blue hake)
4. Dolkfisk	<i>Aphanopus carbo</i>	Black scabbardfish
5. Iceland catshark	<i>Apristuris spp.</i>	Iceland catshark
6. Vassild	<i>Argentina silus</i>	Greater silver smelt
7. Beryx	<i>Beryx spp.</i>	Alfonsinos
8. Brosme	<i>Brosme brosme</i>	Tusk
9. Gulper shark	<i>Centrophorus granulosus</i>	Gulper shark
10. Brunhå	<i>Centrophorus squamosus</i>	Leafscale gulper shark
11. Islandshå	<i>Centroscyllium fabricii</i>	Black dogfish
12. Dypvannshå	<i>Centroscymnus coelolepis</i>	Portuguese dogfish
13. Bunnhå	<i>Centroscymnus crepidater</i>	Longnos velvet dogfish
14. Dypvanns rød-krabbe	<i>Chacon (Geyron) affinis</i>	Deep-water red crab
15. Havmus	<i>Chimaera monstrosa</i>	Rabbit fish (Rattail)
16. Frilled shark	<i>Chlamydoselachus anguineus</i>	Frilled shark
17. Havål	<i>Conger conger</i>	Conger eal
18. Skolest	<i>Coryphaenoides rupestris</i>	Roundnose grenadier
19. Spansk håkjerring	<i>Dalatias licha</i>	Kitefin shark
20. Gråhå	<i>Deania calceus</i>	Birdbeak dogfish
21. Svart (dypvanns) kardinalfisk fish	<i>Epigonus telescopus</i>	Black (deep-water) cardinal
22. Stor svarthå	<i>Etmopterus princeps</i>	Greater lanternshark
23. Svarthå	<i>Etmopterus spinax</i>	Velvet belly
24. Hågjel	<i>Galeus melastomus</i>	Blackmouth dogfish
25. Mouse catshark	<i>Galeus murinus</i>	Mouse catshark
26. Blåkjeft redfish)	<i>Helicolenus dactylopterus</i>	Bluemouth (Blue mouth
27. Kamtann hai	<i>Hexanchus griseus</i>	Blondnose six-gilled shark
28. Silver roughy (pink)	<i>Hoplostethus mediterraneus</i>	Silver roughy (pink)
29. Blåvinget havmus (Ratfish)	<i>Hydrolagus mirabilis</i>	Large-eyed rabbit fish
30. Reimfisk (slirefisk) fish)	<i>Lepidopus caudatus</i>	Silver scabbard fish (Cutless
31. Ulvefisk	<i>Lycodes esmarkii</i>	Eelpout
32. Isgalt	<i>Marcrourus berglax</i>	Roughhead grenadier
33. Blålange	<i>Molva dypterigia</i>	Blue ling
34. Lange	<i>Molva molva</i>	Ling
35. Mora	<i>Mora moro</i>	Common mora
36. Tornhå	<i>Oxynotus paradoxus</i>	Sailfin roughshark
37. Flekkpagell	<i>Pagellus bogaraveo</i>	Red (blackspot) seabream
38. Forkbeards/Skjellbrosme	<i>Phycis spp</i>	Forkbeards
39. Vrakfisk	<i>Polyprion americanus</i>	Wreckfish
40. Rundskate	<i>Raja fyllae</i>	Round skate
41. Isskate	<i>Raja hyperborea</i>	Arctic skate
42. Svartskat	<i>Raja nidarosiensis</i>	Norwegian skate
43. Blåkveite	<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>	Greenland halibut

44. Straightnose rabbitfish
45. Knifetooth rabbitfish
46. Lusuer
haddock)
47. Håkjerring
48. Spiny skorpionfisk
scorpionfish

Rhinochimaera atlantica
Scymnodon ringens
Sebastes viviparus

Somniosus microcephalys
Trachyscorpia cristulata

Straightnose rabbitfish
Knifetooth rabbitfish
Small redfish (Norway)

Greenland shark
Spiny (deep-sea)

FISKERIDIREKTORATET

«SOA_NAVN»
«SSE_NAVN»

Saksbehandler, innvalgstelefon
«Sbr_Navn», «Sbr_Tlf»

Vår dato

«Sdo_DokDato»

Deres dato

«Sdo_SvarPaaDokDa
to»

Vår referanse

«Sas_ArkivSakID»

Deres referanse

«Sdo_AMReferanse»

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep

0032 OSLO

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER DYPHAVSARTER I 2007

I. Innledning

Regulering av fisket etter dyphavsarter i ICES statistikkområder X, XII og XIV i internasjonalt farvann i 2007 ble behandlet i reguleringsmøtet 28. og 29. november 2006.

I inneværende år har 17 norske fartøy kunnet fiske i ovennevnte område i til sammen 547 fiskedøgn.

II. Regulering av fisket i 2007

1. Innsatsregulering

Reguleringsmøtets behandling og tilrådning

Som kjent gikk NEAFC på årsmøtet i november d.å. inn for å redusere innsatsen i fisket med 35% i forhold til utgangspunktet, som var 782 fiskedøgn. Dette innebærer at antall norske fartøy som kan fiske dyphavsarter i internasjonalt farvann fortsatt er 17, men at antall fiskedøgn er redusert fra 547 i 2006 til 508 i 2007.

Fiskeridirektørens tilrådning

Fiskeridirektøren tilrår at det fastsettes reguleringsbestemmelser i samsvar med ovennevnte.

2. Totalforbud i fisket

Reguleringsmøtets behandling og tilrådning.

NEAFC vedtok på bakgrunn av tilrådning fra ICES totalforbud mot fiske etter orange roughy i internasjonalt farvann i statistikkområdene I-XIV. Vedtaket gjelder i første omgang første halvår i 2007 og vil bli vurdert på nytt på NEAFC's ekstraordinære årsmøte i juni 2007. Det er ikke registrert landinger av orange roughy i Norges økonomiske sone. Dette fisket drives som et rent fiskeri, og bifangst av orange roughy i fiske etter andre fiskeslag er ikke registrert som et problem.

Reguleringsmøtet hadde ingen merknader til forslaget om å forby fangst av orange roughy i internasjonalt farvann i 2007.

Fiskeridirektørens tilråding

Fiskeridirektøren tilrår at det fastsettes reguleringsbestemmelse for 2007 i samsvar med ovennevnte. Eventuelle endringsvedtak fra NEAFC vil bli fulgt opp.

3. Utkast

Reguleringsmøtets behandling og tilråding

NEAFC vedtok videre en anbefaling om at fartøyene skal pålegges å bringe til land hele fangstene, med unntak av fiskeavfall. Dette er for å forhindre at utelukkende finnene tas vare på, mens resten av fisken dumpes. Videre kan fartøyene ikke i fiske eller ved landing ha om bord hai-finner som overskrider 5% av den totale vekten av hai om bord. NEAFC's vedtak inneholder også forbud mot å ha om bord eller lande fangster av hai tatt i strid med ovennevnte bestemmelser. Dersom det tas hai som bifangst i annet fiskeri, skal disse søkes levende gjenutsatt.

Av NEAFC's vedtak fremgår også at kontraherende parter skal rapportere til sekretariatet hvert halvår

Fiskeridirektørens tilråding

Fiskeridirektøren vil tilrå at ovennevnte vedtak implementeres i de norske reguleringsforskriftene.

4. Rapportering

NEAFC vedtok en anbefaling om at fartøy som deltar i fisket etter dyphavsarter skal pålegges utvidet rapporteringsplikt. Opplysningene som fremkommer på bakgrunn av dette skal videreformidles til ICES. Det tilrås at Fiskeridirektoratet i reguleringsforskriften gis hjemmel til å fastsette utfyllende rapporteringsbestemmelser, jf forskriftsforslagets § 8.

III. Forslag til forskrift

Fiskeridirektøren vil under henvisning til ovennevnte fremme følgende forslag til forskrift om regulering av fisket etter dyphavsarter i internasjonalt farvann i ICES områdene X, XII og XIV i 2007:

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER DYPHAVERSARTER I ICES STATISTIKKOMRÅDER X, XII OG XIV UTENFOR NOEN STATS JURISDIKSJON (INTERNASJONALT OMRÅDE) I 2007

Fiskeri- og kystdepartementet har den ...desember 2006 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v §§ 4, 9 og 11 fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande følgende arter i ICES statistikkområder X, XII og XIV utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) i 2007:

1. Bairds's smoothhead (*Alepocephalus bairdii*)
2. Risso's smoothhead (*Alepocephalus rostratus*)
3. Blå antimora (*Antimora rostrata*)
4. Dolkfisk (*Aphanopus carbo*)
5. Iceland catshark (*Apristuris* spp.)
6. Vassild (*Argentina silus*)
7. Beryx (*Beryx* spp.)
8. Brosme (*Brosme brosme*)
9. Gulper shark (*Centrophorus granulosus*)
10. Brunhå (*Centrophorus squamosus*)
11. Islandshå (*Centroscyllium fabricii*)
12. Dypvannshå (*Centroscymnus coelolepis*)
13. Bunnhå (*Centroscymnus crepidater*)
14. Dypvanns rød-krabbe (*Chacon (Geyron) affinis*)
15. Havmus (*Chimaera monstrosa*)
16. Frilled shark (*Chlamydoselachus anguineus*)
17. Havål (*Conger conger*)
18. Skolest (*Coryphaenoides rupestris*)
19. Spansk håkjerring (*Dalatias licha*)
20. Gråhå (*Deania calceus*)
21. Svart (dypvanns) kardinalfisk (*Epigonus telescopus*)
22. Stor svarthå (*Etmopterus princeps*)
23. Svarthå (*Etmopterus spinax*)
24. Hågjel (*Galeus melastomus*)
25. Mouse catshark (*Galeus murinus*)
26. Blåkjeft (*Helicolenus dactylopterus*)
27. Kamtann hai (*Hexanchus griseus*)
28. Orange roughy (*Hoplosthetus atlanticus*)
29. Silver roughy (pink) (*Hoplostethus mediterraneus*)
30. Blåvinget havmus (*Hydrolagus mirabilis*)
31. Reimfisk (slirefisk) (*Lepidopus caudatus*)
32. Ulvefisk (*Lycodes esmarkii*)
33. Isgalt (*Marcourus berglax*)
34. Blålange (*Molva dypterygia*)
35. Lange (*Molva molva*)
36. Mora (*Mora moro*)
37. Tornhå (*Oxynotus paradoxus*)
38. Flekkpagell (*Pagellus bogaraveo*)
39. Forkbeards/Skjellbrosme (*Phycis* spp)
40. Vrakfisk (*Polyprion americanus*)
41. Rundskate (*Raja fyllae*)
42. Isskate (*Raja hyperborea*)
43. Svartskat (*Raja nidarosienus*)
44. Blåkkeite (*Reinhardtius hippoglossoides*)
45. Straightnose rabbitfish (*Rhinochimaera atlantica*)

- 46. Knifetooth dogfish (*Scymnodon ringens*)
- 47. Lusuer (*Sebastes viviparus*)
- 48. Håkjerring (*Somniosus microcephalus*)
- 49. Spiny skorpionfisk (*Trachyscorpia cristulata*)

§ 2 Antall fiskedøgn og fartøy

Uten hinder av forbudet i § 1 kan 17 norske fartøy fiske i totalt 508 fiskedøgn i ICES statistikkområder X, XII og XIV utenfor noen stats fiskerijurisdiksjon (internasjonalt område).

Unntaket gjelder ikke fiske etter orange roughy, jf § 1 nr 28.

§ 3 Utseiling

Fartøy som vil delta i fisket etter artene nevnt i § 1, må melde fra til Fiskeridirektoratet tidligst tre dager og senest en dag før utseiling til internasjonalt område.

Fartøy som ikke har meldt seg aktiv innen syv dager etter melding om utseiling ble sendt Fiskeridirektoratet, mister sin rett til å delta.

§ 4 Garnforbud

Fra og med 1. februar er det forbudt å sette garn dypere enn 200 meter i ICES statistikkområder X, XII og XIV utenfor noen stats fiskerijurisdiksjon (internasjonalt område).

§ 5 Utkastforbud

Det er forbudt å foreta utkast av haiarter nevnt i § 1.

Det er forbudt å ha om bord eller lande haifinner som overskrider 5% av den totale vekten av hai om bord.

Det er forbudt å ha om bord eller lande fangster av hai tatt i strid med disse bestemmelsene.

§ 6 Bifangst

Dersom det tas hai som bifangst i annet fiskeri, skal disse søkes levende gjenutsatt.

§ 7 Stopp i fisket

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når det totalt er fisket i 508 fiskedøgn.

§ 8 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 9 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 10 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2007 og gjelder til og med 31. desember 2007.

Med hilsen

Lisbeth Plassa
seksjonssjef

Hild Ynnesdal
seniorrådgiver

Sak 22/2006

Regulering av fisket etter reker i 2007

- a) ved Grønland
- b) i Nordsjøen og Skagerrak
- c) i NAFO-området

SAK 22/2006

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I 2007

A) REGULERING AV FISKET ETTER REKER VED GRØNLAND I 2007

1. SAMMENDRAG AV ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING

Forutsatt at Norge etter kvoteforhandlingene med EU blir tildelt en rekekvote ved Øst-Grønland i 2007, foreslår Fiskeridirektøren en videreføring av gjeldende reguleringsopplegg.

2. FISKET I 2006

Norge fikk etter kvoteforhandlingene med EU tildelt en kvote på 2.750 tonn reker ved Øst-Grønland i 2006, hvilket tilsvarer kvoten fra 2005.

I 2006 er det 17 fartøy som fyller vilkårene for å delta i fisket etter reke ved Øst-Grønland. Totalkvoten på 2.750 tonn reker ble fordelt som maksimalkvoter etter tradisjonell fordelingsnøkkel.

For å legge forholdene til rette for at totalkvoten skulle kunne tas, ble overreguleringen fra årets begynnelse satt til 50%. Overreguleringen ble økt til 80% den 28. februar, etter anmodning fra næringen. Den 7. november ble maksimalkvotene opphevet og det ble åpnet for et fritt fiske på den resterende del av kvoten. Det var ikke grunnlag for fastsette utseilingsfrist i fisket.

Grønland har opprettholdt lisensieringsordningen som innebærer at maksimalt 15 fartøy kan fiske reker i Grønlands fiskerisone samtidig.

Pr. 13 november har 9 fartøy deltatt i fisket. I henhold til innrapportert fangst er det innrapportert 2.613 tonn reker, slik at det gjenstår 137 tonn av kvoten.

3. REGULERING AV FISKET I 2007

Den disponible norske rekekvoten ved Grønland tildeles i de årlige kvoteforhandlingene med EU. Kvoten vil ikke være kjent før disse forhandlingene er avsluttet. Det legges imidlertid til grunn en kvote i samme størrelsesorden som inneværende år.

Fiskeridirektøren har ikke mottatt opplysninger om at grønlandske myndigheter har til hensikt å innføre ytterligere reguleringstiltak i rekefisket ved Grønland.

Forutsatt at Norge etter kvoteforhandlingene med EU tildeles kvote av reker ved Øst-Grønland i 2007, vil Fiskeridirektøren tilrå en videreføring av reguleringsopplegget fra inneværende år, herunder at gjeldende kvotenøkkel legges til grunn ved beregning av maksimalkvotene. Dersom utviklingen i fisket tilsier det, foreslås utseilingsfrist og refordelingsdato fastsatt i samråd med Norges Fiskarlag.

B) REGULERING AV FISKET ETTER REKER I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2007.

1. SAMMENDRAG AV ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av reguleringsopplegget for 2006.

2. FISKET I 2006.

2.1 Kvoter og reguleringer i 2006.

Norske fartøy kan i 2006 fiske inntil 3.742 tonn reker i Nordsjøen og 5.219 tonn reker i Skagerrak.

Den samlede kvote på 8.961 tonn er regulert med periodekvoter og med maksimalkvoter til det enkelte fartøy etter følgende ordning:

Tabell 1 *Periodekvoter og maksimalkvoter 2006*

Periode	Periodekvote	Maksimalkvote
1. januar – 30. april	3.581 tonn (40%)	45 tonn
1. mai – 31. august	2.690 tonn (30%)	35 tonn
1. sept – 31. desember	2.690 tonn (30%)	35 tonn

Fartøy under 20 meter er gitt en garantert andel av maksimalkvoten på 7 tonn i hver av de tre periodene selv om periodekvotene er oppfisket.

Det enkelte fartøys fiske er begrenset til 4 tonn reke pr. tur. Det er ikke tillatt å drive rekefiske på søn- og helligdager.

2.2 Deltakelsen i fisket i 2006.

I 1998 ble det for første gang innført begrensning i adgangen til å delta i rekefisket sør for 62°N for merkeregistrerte fiskefartøy over 11 meter. Pr. 5 november har til sammen 265 fartøy deltatt i rekefisket i 2006, hvorav 124 fartøy er over 11 meter. Tabell 2 nedenfor viser den fylkesvise deltakelse i rekefisket.

Tabell 2 *Fylkesvis deltakelse i rekefisket i Nordsjøen/Skagerrak.*

	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006 ¹
Finnmark			1	1							
Troms	1		1		1		6	1			
Nordland	2	3						11		2	2
Sør-Trøndelag	1										
Møre og Romsdal	2	3		2	6	4	6	4	6	7	5
Sogn og Fjordane	3	3	3	3	4	4	4	6	7	5	4
Hordaland	21	19	20	25	17	18	23	26	27	22	23
Rogaland	95	92	92	89	84	78	84	87	87	70	63
Vest-Agder	97	95	77	72	75	66	57	58	56	61	50
Aust-Agder	53	52	50	40	44	35	32	36	39	34	31
Telemark	36	30	29	31	26	31	23	22	23	20	19
Vestfold	32	41	39	35	31	27	27	25	24	22	19
Buskerud	3	3	3	3	2	2	2	2	2	3	3
Oslo	2	2	0		1	1	1	1	1	1	1
Akershus	7	8	8	9	9	9	5	7	4	2	2
Østfold	60	61	57	59	61	54	50	49	44	43	43
Sum	415	412	380	369	361	329	320	325	320	292	265
Herav under 11 m	144	144	129	129	134	127	127	137	133	130	124

¹ Tall pr 5 november.

2.3 Utviklingen i fisket i 2006.

Tabell 2 nedenfor viser utviklingen i rekefisket i 2006 sammenlignet med årene 1996-2005. Pr. 5. november var det til sammen fisket 7.220 tonn reker av en totalkvote på 8.961 tonn.

Tabell 3 *Månedsfangster av reker i Nordsjøen og Skagerrak.*

	Jan.	Feb.	Mars	April	Mai	Juni	Juli	Aug.	Sept.	Okt.	Nov.	Des.	Sum	Kvote	Kvotenuyttelse
1995	557	885	1.109	869	921	507	407	725	586	418	723	418	8.125	8.775	92,6 %
1996	656	735	794	977	694	399	268	609	674	653	821	608	7.888	8.160	96,7 %
1997	950	544	1.096	1.043	765	659	606	857	690	808	525	20	8.562	8.160	104,9 %
1998	1.111	1.030	1.241	880	742	598	688	867	866	420	738	427	9.607	10.505	91,5 %
1999	567	696	557	591	419	385	450	713	783	544	517	519	6.740	10.505	64,2 %
2000	535	537	718	600	474	268	559	751	472	370	488	343	6.116	7.110	86,0 %
2001	576	679	822	624	750	647	648	584	679	290	313	295	6.906	8.040	85,9 %
2002	442	499	480	815	534	586	689	955	770	598	535	427	7.330	8.040	91,2 %
2003	613	868	849	733	599	546	685	643	659	594	492	451	7.731	8.040	96,2 %
2004	675	953	1.052	782	569	795	858	871	715	519	681	531	9.002	8.530	105,5 %
2005	599	874	919	994	650	712	766	817	748	502	524	402	8.507	8.530	99,7 %
2006	536	751	844	713	721	727	729	814	700	685	7.220	8.961	80,5 %

For 2006 ble det som nevnt fastsatt maksimalkvoter for de tre periodene med 45 tonn i første periode og 35 tonn i hver av de to siste periodene. På bakgrunn av utviklingen i fisket ble den

fastsatte maksimalkvoten på 35 tonn for 2. periode (1. mai til 31. august) økt til 45 tonn 21. juli. Den 25. august ble denne maksimalkvoten ytterligere økt til 50 tonn. Maksimalkvoten for den siste perioden ble økt fra 35 til 45 tonn den 15. november. Det kan bli nødvendig med ytterligere økninger for å sikre utnyttelsen av periodekvoten.

3. BESTANDS- OG KVOTESITUASJONEN I 2007.

Etter ACFM sin vurdering er rekebestanden i den østlige Nordsjøen og Skagerrak innenfor sikre biologiske grenser. Den avtalte TAC i årene 1992 – 2003 har variert fra 13.000 tonn til 18.800 tonn. Den avtalte TAC for 2006 er på 16.000 tonn. I kvotesammenheng har man fordelt 30% av TAC til Nordsjøen og 70% til Skagerrak. Norge har 100% av TAC i Nordsjøen og 46,6% av TAC i Skagerrak. For 2007 anbefaler ACFM at beskatningsnivået ikke økes utover dagens nivå.

Kvoteforhandlingene med EU for 2007 er ikke avsluttet og rekekvote for 2007 for Nordsjøen og Skagerrak er følgelig ikke fastsatt. Ut fra ACFM sin anbefaling har vi lagt til grunn at de norske kvotene vil ligge på omtrent samme nivå som inneværende år.

4. REGULERING AV REKEFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2007.

Hovedmålsettingen med å innføre reguleringer i dette fisket er at man klarer å fiske opp den norske kvoten samtidig som man unngår at fisket blir stoppet i løpet av året. Dette vil bidra til stabilitet i markedet med en jevn tilgang på råvarer, noe som igjen bidrar til at fiskerne får en sikker avsetning for sin fangst.

Den norske kvoten av reker er i henhold til Skagerrakavtalen og EU-avtalen fordelt på to kvoteområder. Reke i de to områdene tilhører imidlertid samme bestand og det er ingen biologisk begrunnelse for å regulere fisket separat for hvert område. I tillegg kommer det forhold at det foregår stor trålkaktivitet i grenseområdet, noe som medfører store praktiske problemer med å regulere fisket særskilt for hvert av områdene. Selv om det fastsettes kvoter særskilt for de to områdene, har fisket fra og med 1998 i de to områdene vært regulert med felles periode- og maksimalkvoter.

4.1 Periodekvoter.

Tilsvarende som i de foregående årene foreslår Fiskeridirektøren å periodisere totalkvoten for Nordsjøen/Skagerrak i tre perioder, hver på fire måneder. For å finne en nøkkel for periodisering av totalkvoten i tre perioder ble det for 1998 – 2000 sett på tidligere fangst, hvoretter en fant det naturlig å ha en periodefordeling på henholdsvis 40%, 30% og 30%. Erfaringene tilsier samme periodefordeling i 2007.

Fiskeridirektøren foreslår som for 2006 å periodisere totalkvoten av reker i Nordsjøen og Skagerrak i tre perioder på fire måneder hver. Kvoten foreslås fordelt med 40% i den første perioden (januar – april) og 30 % i hver av de to siste periodene (mai – august og september – desember).

4.2 Maksimalkvoter.

Som nevnt er fisket i 2006 regulert med maksimalkvoter på henholdsvis 45 tonn i den første perioden og 35 tonn i hver av de to siste periodene.

Etter Fiskeridirektørens vurdering bør totalkvotens størrelse gjenspeiles i størrelsene på maksimalkvotene. Dersom en legger til grunn en forventet norsk totalkvote i 2007 på omtrent samme nivå som inneværende år, bør også maksimalkvoten kunne legges på tilsvarende nivå som i år. Selv om maksimalkvotene i rekefisket for første og andre periode har blitt økt eller opphevet i de siste år, vil en foreslå at maksimalkvotene ikke settes for høyt før en får vurdert utviklingen i fisket.

Med samme kvotestørrelse som i 2006, vil Fiskeridirektøren foreslå å innføre maksimalkvoter på henholdsvis 45 tonn i den første perioden og 35 tonn i hver av de to siste periodene. Dersom totalkvoten endres foreslår en at maksimalkvotene kan endres tilsvarende.

Det foreslås at Fiskeridirektøren kan endre, eventuelt oppheve, maksimalkvotene for å sikre at den norske kvoten blir oppfisket.

4.3 Garantert kvote pr. fartøy.

Reguleringen av rekefisket har vært gjennomført ved en garantert kvantum på 7 tonn i hver av de to første periodene for fartøy under 20 meter. Kvantumet kan fiskes selv om periodekvoten er oppfisket. For 2006 er garantien også gjort gjeldende for 3. periode. En slik garanti for 3. periode innebærer at fartøy under 20 meter kan fortsette fisket også selv om totalkvoten er oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 20 meter største lengde kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene.

4.4 Helligdagsfredning og turkvote.

Fiskeridirektøren finner det hensiktsmessig å videreføre ordningen fra årets regulering med helligdagsfredning og turkvote på maksimalt 4 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen med helligdagsfredning og en turkvote på maksimalt 4 tonn.

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKE ETTER REKER I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2007

1. Reguleringsmøtets behandling og tilrådning

Regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2007 ble behandlet på Reguleringsmøtet 28. november 2006.

Den norske kvoten av reker er i henhold til Skagerrakavtalen og EU-avtalen fastsatt til 3.916 tonn reker i Nordsjøen og 5.415 tonn reker i Skagerrak. For 2006 var kvoten i Nordsjøen 3.742 tonn og i Skagerrak 5.219 tonn.

Reguleringsmøtet ønsker å videreføre dagens ordning med periodisering av totalkvoten av reker i Nordsjøen og Skagerrak i tre perioder på fire måneder hver. Kvotene foreslås fortsatt fordelt med 40 % i perioden 1. januar – 30. april og 30 % i hver av periodene 1. mai – 31. august og 1. september – 31. desember.

Totalkvoten for 2007 er noe høyere enn for 2006. Fiskeridirektøren foreslår derfor at maksimalkvoten til det enkelte fartøy økes tilsvarende. Fiskeridirektøren tilrår at det enkelte fartøy tildeles maksimalkvoter på 50 tonn i første periode og 40 tonn i hver av de to siste periodene. Det er videre enighet om at Fiskeridirektøren kan endre eller oppheve maksimalkvotene for å sikre at den norske kvoten blir oppfisket.

Norges Fiskarlag fremmet forslag om at fartøy som fisker reker sør for 62 °N i forbindelse med fisket i andre periode skal kunne forskuttere inntil 20 % av maksimalkvoten fartøyet er tildelt i tredje periode. Fiskeridirektøren hadde ingen prinsipielle motforestillinger mot en slik løsning, men tok forbehold om eventuelle tekniske utfordringer som forslaget kan medføre for kvoteregisteret. Slik kvoteregisteret er bygget opp er det i dag ikke mulig å gjennomføre en slik regel. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at man heller følger nøye utviklingen i fisket i andre periode med sikte på en liberalisering av reguleringen slik at vi kan oppnå samme type effekt.

Reguleringsmøtet tilrår at fartøy under 20 meter fortsatt gis garantert andel på 7 tonn av maksimalkvoten i hver av de tre periodene.

Reguleringsmøtet tilrår også en videreføring av helgedagsfredning og en turkvote på maksimalt 4 tonn.

Reguleringsmøtet tilrår en videreføring av gjeldende reguleringsopplegg.

2. Fiskeridirektørens tilrådning

Fiskeridirektøren viser til Reguleringsmøtets tilrådning om å videreføre gjeldende regulering og foreslår at det fastsettes følgende forskrift:

Forskrift om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2006

Fiskeri- og kystdepartementet har den desember 2005 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. §§ 4, 5, 13, og 45 fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande reker i følgende områder:

1. I Nordsjøen, dvs. Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone sør for 62°N avgrenset mot øst av en rett linje mellom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr.
2. I Skagerrak, dvs. avgrenset mot vest av en rett linje gjennom Hanstholmen fyr til Lindesnes fyr og i sør av en rett linje gjennom Skagen fyr til Tistlarna fyr utenfor 4 nautiske mil av de danske og svenske grunnlinjene.

§ 2 Totalkvoter

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som har adgang til å delta i fisket etter reker fiske og lande inntil:

1. 3.916 tonn reker i Nordsjøen
2. 5.415 tonn reker i Skagerrak

§ 3 Periodisering

Den samlede kvoten på 9.331 tonn reker som kan fiskes i Nordsjøen og Skagerrak periodiseres som følger:

1. januar -30. april	3.733 tonn
1. mai - 31. august	2.799 tonn
1. september- 31. desember	2.799 tonn

§ 4 Maksimalkvote

Fartøy som har adgang til å delta i fisket kan fiske og lande til sammen følgende kvanta reker i følgende perioder i Nordsjøen og Skagerrak:

Periode	Maksimalkvote
1. januar - 30. april	50 tonn
1. mai - 31. august	40 tonn
1. september - 31. desember	40 tonn

Fartøy under 20 meter største lengde kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene, selv om periodekvotene er oppfisket.

§ 5 Turkvote

Det enkelte fartøy kan ikke fiske og lande mer enn 4 tonn pr. tur.

§ 6 Helgedagsfredning

Det er forbudt å drive fiske fra midnatt til midnatt på søn- og helligdager. Helgedagsfredningen gjelder ikke 2. påskedag og 2. pinsedag.

§ 7 Kontroll

Dersom fartøy ikke lander fangst fra en tur, skal fartøyet kontrolleres av Fiskeridirektoratets Regionkontor før ny tur kan påbegynnes. Slik kontroll kan gjennomføres i Stavanger, Egersund og Kristiansand.

§ 8 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når periodekvotene eller totalkvotene i Nordsjøen og Skagerrak er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 9 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift, straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 10 Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2007 og gjelder til og med 31. desember 2007.

.....

Med hilsen

Lisbeth Plassa
Seksjonssjef

Kathrine Kannelønning
Rådgiver

Kopi til:

Aksel Eikemo
Einar Ellingsen
Peter Gullestad
Truls Konow
Lisbeth Plassa
Anne Kjos Veim

C) REGULERING AV FISKET ETTER REKER I NAFO-OMRÅDET I 2007.

1. SAMMENDRAG AV ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av reguleringsopplegget for 2006.

2. INNLEDNING.

32 norske fartøy har adgang til å fiske reker i NAFO-området.

Kun ett fartøy har deltatt i dette fisket i år. Dette skyldes i hovedsak høye drivstoffkostnader og lave rekepriser.

Tabellen nedenfor er basert på fartøyrapporter til Fiskeridirektoratet og viser norsk innmeldt fangst og deltakelse i de enkelte årene.

Tabell 1. *Oppfisket kvantum og antall deltagende fartøy, 1993 - 2006.*

År	Fangst (tonn)	Antall fartøy	Antall døgn
1993	7.255	22	1.388
1994	8.720	19	2.206
1995	9.263	27	2.166
1996	6.191	15	1.550
1997	1.738	2	327
1998	1.315	2	211
1999	2.727	2	397
2000	2.825	5	390
2001	13.284	15	1.760
2002	11.554	11	1.313
2003	22.019	11	1.786
2004	10.981	7	984
2005	328	2	23
2006 ¹	157	1	11

¹ Innrapportert pr 16. november.

3. REGULERING OG AVVIKLING AV FISKET I 2006

Rekefisket ved Flemish Cap er regulert med påmelding, tekniske reguleringer, rapportering og observatørordning. Norske fartøy er pålagt å sende ukentlige fangstrapporter til norske myndigheter. I henhold til tekniske reguleringer ved fiske etter reker i NAFO-området, skal det brukes rekerist med maksimalt 22 mm spileavstand og maskevidde på minimum 40 mm i trålen. Dette tilsvarer maskevidden som tillates brukt i rekefisket ved Øst-Grønland.

Som kjent er alle medlemsland forpliktet til å begrense antall fiskedøgn til 90% av maksimalt antall døgn. Dette innebærer at norske fartøy også i 2006 har 1.985 fiskedøgn til disposisjon.

Fartøy med reketråltillatelse som ønsket å delta i fisket i 3M i 2006, måtte sende skriftlig melding til Fiskeridirektoratet. Fisket ble regulert som et fritt fiske innenfor rammen av 1.985 fiskedøgn.

Norge ble tildelt en kvote på 245 tonn reker i underområde 3L i 2006. Dette innebar en økning på 100 tonn i forhold til kvoten i 2005. Det ble besluttet at adgangen til å delta i 3L skulle tilfalle de to fartøyene som først meldte seg aktiv i dette området. Hvert av disse fartøyene ville bli tildelt en fartøykvote på 122,5 tonn.

Fisket etter reker i 3L kan kun utøves av ett fartøy om gangen. Fisket er videre begrenset til periodene 1. januar - 31. mars, 1. juli til 14. september og 1. desember til 31. desember.

Fiskeridirektoratet har gitt tre fartøy tillatelse til å delta i fisket i NAFO-området i 2006. Ett av disse fartøyene har nylig startet fiske i 3M og har hittil rapportert en fangst på 157 tonn.

Fartøy som skal delta i fisket i NAFO-området må ha observatør om bord. Fiskeridirektoratet har som tidligere engasjert et kanadisk firma for å stille observatører til disposisjon om bord på norske fartøy. Som i 2005 har denne kostet ca kr. 2.000,- pr. døgn pr. fartøy. Kostnadene belastes som tidligere det enkelte fartøy.

Som kjent har det i 2004, 2005 og 2006 vært gjennomført et pilotprosjekt hvor formålet er å redusere antall observatører mot hyppigere og mer omfattende fangstrapportering fra fiskefeltene. Det var et krav at fartøyene måtte rapportere elektronisk. Frekvensen på satellittsporingene ble økt fra hver sjettede til hver annen time. Dersom vilkårene for dette var oppfylt, kunne observatørdekningen reduseres til 50% av fartøyene.

Erfaringene fra dette pilotprosjektet er svært positive, og årsmøtet i NAFO inneværende år vedtok at parter som rapporterer i henhold til det alternative regelverket, kan redusere observatørdekningen til 25% av tiden fartøyene er i NAFO-området.

4. REGULERING AV FISKET I 2007

Maksimalt antall deltakende fartøy er fortsatt begrenset til 32 fartøy.

Norske fartøy vil totalt ha 1.985 fiskedøgn til disposisjon i område 3M. Norge har videre en kvote på 245 tonn reker i 3L.

I henhold til NAFOs reguleringsbestemmelser, kan bare ett fartøy om gangen fiske i område 3L. Tilsvarende som i 2006 finner Fiskeridirektøren det imidlertid hensiktsmessig at to fartøy gis adgang til å utnytte kvoten. En vil foreslå at det fartøyet som først melder seg aktiv i område 3L tildeles en fartøykvote på 122,5 tonn reker og at tilsvarende kvantum tildeles neste fartøy som melder seg aktiv. Fiskeridirektøren vil vise til betydningen av å utnytte fiskerettighetene i NAFO-området. Reguleringsopplegget bør derfor være mest mulig fleksibelt for å legge til rette for at de norske kvotene i størst mulig grad kan utnyttes. Dersom det viser seg å være liten interesse for å fiske denne kvoten, vil en således tilrå at Fiskeridirektøren gis adgang til å endre reguleringsopplegget for å oppnå en hensiktsmessig avvikling av fisket.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre reguleringsopplegget fra 2006. Fartøy med rekestråltillatelse som ønsker å delta i fisket i 3M, må sende skriftlig melding til Fiskeridirektoratet. Fiskeridirektoratet gir fartøyene deltakeradgang fortløpende etter hvert som de ønsker å starte fisket inntil begrensingen på 32 fartøy måtte være nådd.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket i 3M reguleres som et fritt fiske innenfor rammen av 1.985 fiskedøgn.

Fiskeridirektøren forslår at to fartøy gis adgang til å delta i fisket etter reker i 3L, og at det fartøyet som først melder seg aktiv i 3L, gis en fartøykvote på 122,5 tonn. Tilsvarende kvantum tildeles neste fartøy etter at det første fartøyet er ferdig med sin kvote. Fiskeridirektøren gis fullmakt til å endre reguleringsopplegget dersom utviklingen i fisket tilsier det.

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER REKER I NAFO-OMRÅDET I 2007.

Regulering av fisket etter reker i NAFO-området i 2007 ble behandlet på Reguleringsmøtet 28. november 2006.

Norske fartøy vil i 2007 totalt ha 1.985 fiskedøgn til disposisjon i 3M. Videre er Norge tildelt en kvote på 245 tonn reker i 3L.

Antall deltakende fartøy i område 3M er fortsatt begrenset til 32.

Fartøy som skal delta i fisket i NAFO-området må ha observatør om bord. I 2004, 2005 og 2006 ble det gjennomført et pilotprosjekt med formål å redusere antall observatører mot hyppigere og mer omfattende fangstrapporinger fra fiskefeltene. Det var et krav at fartøyene måtte rapportere elektronisk. Frekvensen på satellittsporingene ble økt fra hver sjette til hver annen time. Dersom vilkårene for dette var oppfylt, kunne observatørdekningen reduseres til 50% av fartøyene. Erfaringene fra dette pilotprosjektet er svært positive, og årsmøtet i NAFO inneværende år vedtok at parter som rapporterer i henhold til det alternative regelverket, kan redusere observatørdekningen til 25% av tiden fartøyene er i NAFO-området.

Reguleringsmøtet sluttet seg til Fiskeridirektørens foreslag om å videreføre gjeldende reguleringsopplegg for område 3M. Dette innebærer at fartøy med reketrållatelse som ønsker å delta i fisket, må sende skriftlig melding til Fiskeridirektoratet. Fiskeridirektoratet notifiserer fartøyene fortløpende etter hvert som de ønsker å starte fisket inntil begrensingen på 32 fartøy er nådd.

Det var også enighet om at fisket i 3M reguleres som et fritt fiske innenfor rammen av 1.985 fiskedøgn.

I henhold til NAFOs reguleringsbestemmelser kan bare ett fartøy om gangen fiske i område 3L. Fiskeridirektøren foreslo imidlertid at to fartøy gis adgang til å utnytte kvoten, og at det fartøyet som først melder seg aktiv i område 3L tildeles en fartøyskvote på 122,5 tonn reker. Tilsvarende kvantum tildeles neste fartøy som melder seg aktiv etter at det første fartøyet er ferdig med sin kvote.

På bakgrunn av ovennevnte er det den 21. desember 2006 fastsatt følgende forskrift:

Sak 23/2006

Regulering av fisket etter norsk
vårgytende sild i 2007

SAK 23/2006

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 2007

1. SAMMENDRAG AV ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING

Fiskeridirektøren foreslår i det vesentligste å videreføre reguleringsopplegget fra 2006.

Det innebærer blant annet at den relative kvotefordelingen mellom gruppene opprettholdes og at fartøy i trål- og ringnotgruppen tildeles fartøykvoter etter samme nøkkel som i 2006.

Det forelås videre at fartøy i kystfartøygruppen reguleres med garanterte fartøykvoter som i 2007.

2. NORSK FISKE ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 2006

2.1. DELTAKERREGULERING

I 2006 kan følgende fartøygrupper delta:

- Konesjonspliktige ringnotfartøy
- Fartøy med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål
- Fartøy med deltakeradgang i henhold til Fiskeri- og kystdepartementets forskrift av 24. november 2005 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2006.

2.2. AVTALESITUASJONEN

Det ble ikke inngått noen fempartsavtale med Russland, Island, EU og Færøyene om norsk vårgytende sild for 2006.

Norge og EU inngikk bilateral avtale der EU fikk tilgang til fiske hele sin kvote på 62.000 tonn norsk vårgytende sild i Norges økonomiske sone nord for 62°N og fiskerisonen ved Jan Mayen. Norge fikk fiske 62.000 tonn norsk vårgytende sild i EU-sonen.

Norge og Russland inngikk bilaterale avtale der Russland fikk en kvote på 118.221,6 tonn. Russland hadde i 2006 adgang til å fiske inntil 106.500 tonn norsk vårgytende sild av sin kvote i Norges økonomiske sone nord for 62°N og i fiskerisonen ved Jan Mayen.

2.3. TOTALKVOTER OG GRUPPEKVOTER

Norge har i 2006 en totalkvote på 564.200 tonn norsk vårgytende sild. Av dette kvantumet ble det avsatt 750 tonn til agnkvote. Fiskeri- og kystdepartementet bestemte 19. desember 2005 at kvantumet av norsk vårgytende sild som ville medgå til vitenskapelige undersøkelser og praktiske fiskeforsøk skulle trekkes fra norsk totalkvote før fordeling i 2006. På bakgrunn av dette ble det avsatt 3.000 tonn til forsknings- og undervisningskvoter.

Av kvoten til fordeling på 560.450 tonn norsk vårgytende sild kunne ringnotgruppen fiske og lande inntil 290.844 tonn (51,89%), trålgruppen inntil 57.400 tonn (10,24%) og kystgruppen inntil 212.206 tonn (37,88%).

Tabell 1: Fordeling av norsk kvote i 2006

Gruppe	Gruppekvote (tonn)	Andel (%)
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	290.844	51,89
Trålere	57.400	10,24
Kystfartøy	212.206	37,87
Sum	560.450	
Forsknings- og undervisningskvoter	3.000	
Agn	750	

2.4. TOTALT OPPFISKET KVANTUM

Pr. 22. november 2006 var det totalt, for alle norske fartøygrupper, fisket 451.702 tonn norsk vårgytende sild. Fiskeridirektoratet legger til grunn at totalkvoten på 564.200 tonn vil bli oppfisket.

2.5. KONSESJONSPLIKTIGE RINGNOTFARTØY

Konsesjonspliktige ringnotfartøy er tildelt fartøykvoter etter "universalnøkkelen". Faktoren ble fastsatt til 6,85 den 18. januar 2006.

Pr. 22. november 2006 hadde gruppen fisket 235.933 tonn av kvoten på 290.844 tonn.

2.6. TRÅLERE

Fartøy med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål er tildelt fartøykvoter etter fartøyenes bruttotonnasje som parameter. Kvote faktoren ble fastsatt til 4,95 den 27. januar.

Pr. 22. november 2006 hadde gruppen fisket 46.823 tonn av kvoten på 57.400 tonn.

2.7. KYSTFARTØY

Ordningen med fartøykvoter ble videreført i 2006. Kvoteenheten ble ved årsskiftet fastsatt til 35,5 tonn. Fiskeridirektøren fant å kunne øke kvoteenheten til 37 tonn den 15. februar 2006.

Bakgrunnen for dette var lavt oppfisket kvantum i januar og februar, samt at det kunne se ut til at det allerede da var nødvendig å ta høyde for at kystflåten skulle fiske opp sin gruppekvote for inneværende år.

Med en kvoteenhet på 37 tonn og en gruppekvote for kystflåten på 210.206 tonn, er overreguleringen beregnet til å være på 12%. Overreguleringen er beregnet ut i fra 631 deltakeradganger, herav 156 strukturkvoter, i fisket etter norsk vårgytende sild pr. 11. november 2006. Kvoteene til deltakeradgangene som inngår i strukturkvoteordningen er avkortet med 20%.

Fiskeridirektøren har også i 2006 hatt mulighet til å stoppe fisket dersom flåten lå an til å fiske mer enn den andelen som tradisjonelt er fisket om vårparten dvs. 41%. Kystgruppen har fisket totalt 81.130 tonn norsk vårgytende sild første halvår, dvs. 38% av gruppekvoten.

For å sikre leveranser til konsumindustrien har Fiskeridirektøren anledning til å stoppe kystfartøygruppens fiske for leveranser til mel, olje, fôr eller agnsalg. Imidlertid har det ikke vært nødvendig å iverksette en slik stopp i 2006. På grunn av stort restkvantum i forhold til tidligere år, dårlige konsumpriser, samt historisk høye mel- og oljepriser har Fiskeridirektøren ikke sett grunn til å iverksette en slik stopp. Pr. 22. november 2006 er det blitt levert totalt 19.000 tonn norsk vårgytende sild til oppmaling.

Ved forskrift av 23. oktober 2006 om endring av forskrift av 21. desember 2005 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2006, ble § 11 om særskilt turkvoteregulering for kystfartøygruppen opphevet av Fiskeri- og kystdepartementet. Den tidligere bestemmelsen hadde sitt utspring i forskrift av 2. mars 1979 om adgang til å delta i fisket med ringnot, og begrenset kystfartøygruppens fiske med en kvote på 150 tonn losset kvantum pr. tur for fartøy som fører egen fangst, slik at leveringer utover det fastsatte kvantum, var gjenstand for inndragning og ble belastet fartøyets gjenværende kvote. Grunnlaget for endringen var i henhold til Fiskeri- og kystdepartementets brev av 24. oktober 2006 til Norges Fiskarlag at fysiske begrensninger på fartøyenes utforming er unødvendig i fiskerier som er kvoteregulert, og at en opphevelse av lasteromskapasitetsbegrensningen vil medføre sparte kostnader.

Det ble også avsatt 2.000 tonn til fartøy som fisker sild kun med landnot eller garn i medhold av § 7 i forskrift av 24. november 2005 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2006. Pr. 22. november har denne gruppen fisket totalt 321 tonn norsk vårgytende sild.

Pr. 22. november 2006 hadde kystfartøygruppen fisket 167.985 tonn av sin kvote på 210.206 tonn (fratrasket landnot) norsk vårgytende sild.

3. RAMMEVILKÅR FOR REGULERINGEN AV FISKET I 2007

3.1. BESTANDSSITUASJONEN

Basert på tilrådninger fra en felles arbeidsgruppe, vedtok de fem kyststatene (Norge, Russland, EU, Færøyene og Island) i 1999 en langsiktig forvaltningsstrategi for norsk vårgytende sild. Et viktig element er at en tar sikte på å holde fiskedødeligheten lavere enn

0.125. Videre ble partene i 2001 enige om at fiskedødeligheten skal reduseres dersom gytebestanden blir mindre enn 5 millioner tonn.

Etter ICES' vurdering har bestanden av norsk vårgytende sild full reproduksjonskapasitet og blir høstet bærekraftig. Gytebestanden i 2006 er estimert til ca. 10,3 millioner tonn. Nåværende gytebestand er dominert av den sterke 2002-årsklassen sammen med 1998 og 1999-årsklassene. Undersøkelser indikerer at rekruttering fra 2003-årsklassen er moderat, men at 2004-årsklassen er sterk. 2004-årsklassen er på samme nivå som 1998-årsklassen.

ICES mener at forvaltningsplanen er i tråd med føre-var-tilnærmingen. ICES anbefaler at fisket forvaltes i henhold til avtalt forvaltningsplan. Dette innebærer en fangst på 1,28 millioner tonn for 2007. Et uttak på dette nivået vil gi en gytebestand på 10,2 millioner tonn norsk vårgytende sild i 2008.

3.2. TAC OG NORSK TOTALKVOTE I 2007

Det er hittil ikke inngått noen kvoteavtale for 2007. Det skal være fempartsforhandlinger om forvaltningen av norsk vårgytende sild i Oslo 4.- 5. desember 2006.

Siden det hittil ikke er inngått kvoteavtale er det mest nærliggende å følge forvaltningsregelen fra 1999. En legger for illustrasjonens skyld til grunn en foreløpig norsk totalkvote på 65% av TAC på 1.28 millioner tonn i det videre arbeidet med reguleringsforslaget for 2007. Beregnet foreløpig norsk kvote blir dermed 832.000 tonn. En vil i denne sammenheng bemerke at det er den prosentvise fordelingen innad i gruppene som det er viktig for Reguleringsmøtet å diskutere og ta stilling til.

4. REGULERING AV DELTAKELSEN I FISKET I 2007

4.1. RINGNOTGRUPPEN

Fiskeridirektøren legger til grunn at samme deltakervilkår som i 2006 blir gjort gjeldende for 2007, noe som innebærer at fartøyene må ha ringnottillatelse for å kunne delta.

4.2. TRÅLGRUPPEN

Fiskeridirektøren legger til grunn at samme deltakervilkår som i 2006 blir gjort gjeldende for 2007, noe som innebærer at fartøyene må ha tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål for å kunne delta.

4.3. KYSTFARTØYGRUPPEN

Kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild ble lukket fra og med kvoteåret 2002. Vilklårene for å delta i fisket fremgår av årlige deltakerforskrifter, hvor det bl.a. er stillet som vilkår at fartøyet hadde adgang til å delta i fisket det foregående år, at fartøyet har en største

lengde under 27,5 meter og lastekapasitet mindre enn 1.500 hl¹, at eier eller høvedsmann er ført på blad B i fiskermanntallet og at fartøyet er utstyrt og egnet for fisket etter norsk vårgytende sild.

I Fiskeridirektoratets konsesjons- og deltakerregister var det pr. 11. november 2006 registrert totalt 684 deltakeradganger i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild. Dette er adganger som er aktive, passive og utgått. Se tabell 2 nedenfor.

Tabell 2: Antall deltakeradganger som er aktive, passive og utgått pr. 11.11.06.

STATUS	BEGREP	ANTALL
Aktive		379
Passive	Adgang/Tillatelse bortfalt – Midlertidig	1
	Adgang/Tillatelse oppgitt - Rederi-/driftskvoteordning	84
	Administrativ godkjenning eierendring	2
	Endring Status - Adgang/Tillatelse	1
	Salg av fartøy for fortsatt drift	7
	Utskiftning av fartøy	1
	Totalt	96
	Utgått	Adgang/Tillatelse bortfalt – Aktivitetskrav
Adgang/Tillatelse bortfalt – Manntallsstatus		4
Adgang/Tillatelse oppgitt – Annet		6
Adgang/Tillatelse oppgitt - Kondeammeringsordning		20
Adgang/Tillatelse oppgitt - Strukturkvoteordning		156
Adgang/Tillatelse utgått – Forskriftsendring		21
Totalt		209
TOTALT		

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttседdelregister pr. 11.11.06

96 deltakeradganger er passive pr. 11.11.06. Dette er fartøy som vil bli aktive igjen på et senere tidspunkt, og som en må ta hensyn til når en beregner kapasiteten i flåten. Det er 209 fartøy som står registrert som utgått, derav 156 adganger som følge av strukturkvoteordningen. Adganger som er utgått som følge av strukturkvoteordningen er inne i registeret på andre aktive fartøy, men med en reduksjon på 20%. Resterende deltakeradganger vil ikke komme inn igjen i registeret.

Totalt er det pr. 20. november 2006 475 deltakeradganger å ta hensyn til ved beregning av kapasiteten i flåten. Av disse har 156 adganger strukturkvotetillegg.

Forslag til forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2007 er oversendt Fiskeri- og kystdepartementet, hvor det bl.a. er foreslått at fartøy som hadde adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2006 får adgang til å delta i fisket i 2007. Som tidligere år er det også for 2007 foreslått at fartøy som ikke oppfyller vilkårene for å delta i gruppe I, etter godkjenning kan delta i fisket med landnot og garn (heretter kalt gruppe II).

¹ Med mindre fartøyet er gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige grunner.

5. REGULERINGSOPPLEGGET FOR DE ENKELTE FARTØYGRUPPER I 2007

5.1. FORDELING AV NORSK TOTALKVOTE

Fiskeridepartementet har besluttet at samtlige kvoter, uansett hva de skal anvendes til, skal avregnes norske totalkvoter. Dette betyr at kvoter til forsknings- og undervisningsformål må avregnes den norske totalkvoten. I 2006 ble det innmeldt behov for 5.861 tonn og tildelt 3.000 tonn norsk vårgytende sild til forsknings- og undervisningsformål. Fiskeridirektoratet har kartlagt behovet for forsknings- og undervisningskvoter for 2007. Det er meldt inn behov for 5.020 tonn norsk vårgytende sild for 2007.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsmøtet sitt syn på størrelsen på avsetningen til forsknings- og undervisningskvoter i 2007.

Spørsmålet om avsetning til agn er behandlet under sak 12/06. I det videre er det antatt at det blir avsatt 750 tonn norsk vårgytende sild til agn i 2007, før fordeling på fartøygrupper.

Norges Fiskarlag har i landsmøtevedtak 7/01 anbefalt at totalkvoten for norsk vårgytende sild fordeles mellom de ulike fartøygrupper med følgende nøkkel:

Ved en norsk totalkvote på 750.000 tonn og høyere, fordeles gruppenes andeler tilsvarende som ved 750.000 tonn, med 54,7% til ringnotgruppen, 11% til trålgruppen og 34,3% til kystfartøygruppen.

Det legges som tidligere nevnt til grunn en foreløpig norsk totalkvote på 832.000 tonn. Tabell 2 viser fordelingen av norsk totalkvote i henhold til landsmøtevedtak 7/01, forutsatt en norsk andel av TAC på 65 prosent. I det videre regneeksempelet er det antatt at det blir avsatt 750 tonn norsk vårgytende sild til agn, samt 3.000 tonn norsk vårgytende sild til forsknings- og undervisningskvote, før fordeling på fartøygrupper.

Tabell 3: Norges Fiskarlags forslag til kvotefordeling mellom ulike fartøygrupper (fratrasket agn, forsknings- og undervisningskvoter) når norsk totalkvote utgjør 65% av totalkvote (TAC) på 1,28 millioner tonn.

Gruppe	Gruppekvote (tonn) 65%	Andel (%)
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	453.053	54,7
Trålere	91.107	11,0
Kystfartøy	284.090	34,3
Sum	828.250	100
Forsknings- og undervisningskvote	3.000	
Agn	750	

Fiskeridirektøren foreslår at en i 2007 fordeler norsk totalkvote av norsk vårgytende sild på fartøygrupper i tråd med Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01.

5.2. KONSESJONSPLIKTIGE RINGNOTFARTØY

Som nevnt i punkt 5.1. vil ringnotgruppen få en foreløpig kvote på 453.053 tonn i 2007.

I 2006 ble fartøyskvotene fordelt etter følgende fordelingsnøkkel:

1.500 hl	+ 40% av konsesjonskapasiteten fra	0	-	4.000 hl
	+ 30% av konsesjonskapasiteten fra	4.000	-	6.000 hl
	+ 20% av konsesjonskapasiteten fra	6.000	-	10.000 hl
	+ 10% av konsesjonskapasiteten over			10.000 hl

Fiskeridirektøren foreslår at konsesjonspliktige ringnotfartøy tildeles fartøyskvoter etter "universalnøkkelen" og på samme måte som i 2006.

5.3. TRÅLERE

5.3.1. Fartøyskvoter

Som nevnt i punkt 5.1. vil trålgruppen få en foreløpig kvote på 91.107 tonn i 2007.

Basiskvoten for hvert enkelt fartøy ble i 2006 beregnet etter følgende nøkkel:

50 tonn +	50% av bruttotonnasje fra	0	-	100
	40% av bruttotonnasje fra	101	-	200
	30% av bruttotonnasje fra	201	-	300
	20% av bruttotonnasje fra	301	-	400
	10% av bruttotonnasje fra	401	-	600

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som har tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål tildeles fartøyskvoter etter samme nøkkel og på samme måte som i 2006.

Trålernes basiskvote har i 2006 vært forankret i bruttotonnasjen i henhold til fartøyets målebrev pr. 31. desember 1998. Fiskeridirektoratet forutsetter at dette ligger fast.

5.3.2. Partrål

Bestemmelsen om partråling regulerer det tilfellet der to fartøy som har fisket sammen, uten hensyn til forbud om overføring av fangst, kan fordele fisket kvantum på de samme to fartøy ved levering uavhengig av hvem som fører den felles fangsten.

Etter en forskriftsendring den 23. januar 2006 hvor man tillot at et fartøy kunne dele fangst med to andre fartøy i løpet av reguleringsåret, har følgende vilkår vært gjeldende for 2006:

1. Fartøyene må være skriftlig påmeldt til Norges Sildesalgslag som partrållag før fisket tar til.

2. Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra inntil 2 wire i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
3. Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20% av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
4. Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
5. Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn to andre fartøy i løpet av 2006.
6. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av strukturvoteordning.

Videre kan Fiskeridirektoratets regionkontor kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstilles for godkjenning.

Det foreslås at bestemmelsene om partråling videreføres i 2007, slik at et fartøy kan dele fangst med to andre fartøy i løpet av reguleringsåret, og at denne grensen kan utvides dersom tidligere fartøy i trållaget utgår av merkeregisteret som følge av strukturvoteordning.

5.4. KYSTFARTØYGRUPPEN

Som nevnt i punkt 5.1. vil kystgruppen få en foreløpig beregnet kvote på 284.090 tonn i 2007.

5.4.1. Avsetting av kvote til fartøy som deltar i gruppe II.

I 2005 ble det innført fartøykvoter i kystgruppen. For å ivareta de tradisjonelle landnotfiskerne har det vært enighet i Reguleringsrådet både for 2005 og for 2006 å avsette en gruppekvote på 2.000 tonn norsk vårgytende sild til fartøy som ikke har adgang til å delta i det lukkede fisket etter norsk vårgytende sild (gruppe I) og som kun fisker med landnot eller garn i den åpne gruppen (gruppe II). Fartøyene skulle da følge kvotestigen, og fikk kvote etter største lengde. Disse fartøyene kunne imidlertid ikke ha en større kvote enn summen av 6 kvoteenheter. I 2005 deltok det totalt 34 fartøy i dette fisket, disse fartøyene fisket 1.787 tonn av avsetningen på 2.000 tonn. Hittil i 2006 har det kun deltatt 9 fartøy, disse har fisket totalt 321 tonn norsk vårgytende sild.

Avsetningen på 2.000 tonn blir foreslått videreført i 2007. Dersom avsetningen ikke blir fisket, vil ufisket kvantum bli overført til gruppe I. Dersom det skulle vise seg at dette kvantumet blir betydelig overfisket i 2007, vil Fiskeridirektøren forbeholde seg retten til å stoppe fisket.

Eier som har adgang til å delta i fisket i lukket gruppe har ikke adgang til å delta i gruppe II. Dette er foreslått videreført.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes et kvantum på 2.000 tonn til gruppe II. Eier som har adgang til å delta i fisket i lukket gruppe har ikke adgang til å delta i gruppe II. Fiskeridirektøren kan stoppe fisket dersom avsetningen blir betydelig overfisket.

5.4.2. Fartøkvoter og kvotestige

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som har adgang til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild i gruppe I får en gruppekvote på 282.090 tonn i 2007.

Kystfartøygruppen har også i 2006 vært fartøkvoteregulert i henhold til en fastsatt kvotestige. I tillegg til fartøkvoten kunne fartøyene tilegne seg ekstra kvoter gjennom driftsordningen. Som i 2005 har fisket i 2006 vært preget av sent og til dels lite innsig i Vestfjorden, noe som har vanskeliggjort fiske i kystfartøygruppen og ført til at man kvantumsmessig har ligget bak fjorårets fiske. Tabellen nedenfor viser stopptidspunktet for det ordinære kystfisket i årene 2000 – 2005.

Tabell 4: Stopptidspunkt for det ordinære kystfisket (ekskl. låssettings- og landnotfiske) etter norsk vårgytende sild i årene 2000-2005

År	2000	2001	2002	2003	2004	2005 ¹
Stopptidspunkt	8.12.	9.11.	19.11.	14.11.	15.10.	16.12.

¹ Uavhengig av stoppen kunne kystfartøy fortsette fisket innenfor den opprinnelige kvoteenheten på 37 tonn.

Fiskeridirektøren vil også for 2007 foreslå at kystfartøygruppens kvoter fastsettes som fartøkvoter.

I 2005 var kystgruppens fiske etter norsk vårgytende sild fra årets begynnelse overregulert med ca. 9%, dvs. en kvoteenhet på 37 tonn dersom man legger til grunn summen av kvotefaktorene til antall fartøy som hadde adgang til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild og gruppekvoten i 2005. Kvoteenheten ble økt til 42 den 5. desember 2005, noe som innebar en overregulering på ca. 23%. I 2006 var kvoteenheten i begynnelsen av året satt til 35,5, denne ble økt 15. februar til 37 tonn, noe som innebærer en overregulering på ca. 12%. Dersom fisketakten ikke endrer seg, ser Fiskeridirektøren ikke bort fra at man mot slutten av november/begynnelsen av desember må øke kvoteenheten for å få oppfisket kystgruppens kvote.

I følge regneeksempelet vil kystgruppens gruppekvote (etter fratrekk landnot) vil bli økt med ca. 71.900 tonn i forhold til 2006, dvs. en oppgang på ca. 34,2% i forhold til 2006.

På bakgrunn av blant annet faktorer som endret vandringsmønster på norsk vårgytende sild, noe som de siste to årene har medført et senere høstfiske og dårligere tilgjengelighet for den minste flåten, samt at kystgruppens gruppekvote vil øke drastisk i 2007, vil Fiskeridirektøren foreslå en høyere overreguleringsgrad for 2007.

Imidlertid vil en eventuell videreføring av driftskvoteordningen i 2007 føre til bedre kvoteutnyttelse i kystflåten. I følge Fiskeridirektoratets konsesjons- og deltagerregister pr. 22. november 2006 er det hittil i 2006 registrert totalt 95 deltakeradganger som er passive på grunn av driftskvoteordning. 3 deltakeradganger ble registrert passive 22. november 2006. 19 adganger er blitt passive i løpet av november.

Fiskeridirektøren vil foreslå at kystgruppens fiske etter norsk vårgytende sild blir overregulert med 15% i 2007.

Fiskeridirektøren vil som en illustrasjon vise størrelsen på kystgruppens fartøykvoter ved en overregulering på 15% under følgende forutsetninger. Man legger til grunn en foreløpig gruppekvote på 282.090 tonn (fratrasket landnot). I et fartøykvoteregulert fiske er det naturlig å ta utgangspunkt i antall deltakeradganger (samlet faktor i gruppen) ved beregning av kvoteenheten. Det tas her derfor utgangspunkt i 475 deltakeradganger, hvorav 156 har strukturkvotetillegg, i tråd med det forslaget om deltakerregulering som er til vurdering.

En overregulering på 15% vil innebære en kvoteenhet på 51 tonn. Tabell 5 viser kvoteenheten, kvotestigen og tilhørende fartøykvoter med 15% overregulering.

Tabell 5: Kvotestige og fartøykvote for 2007 (kvoteenhet: 51 tonn).

Hjemmelslengde	Kvotestige	Fartøykvote (tonn)
Fartøy under 7,00 m	1,0	51,00
Fartøy 7,0 - 7,99 m	1,5	76,50
Fartøy 8,0 - 8,99 m	2,0	102,00
Fartøy 9,0 - 9,99 m	3,0	153,00
Fartøy 10,0 - 10,99 m	3,5	178,50
Fartøy 11,0 - 11,99 m	4,0	204,00
Fartøy 12,0 - 12,99 m	4,5	229,50
Fartøy 13,0 - 13,99 m	5,0	255,00
Fartøy 14,0 - 14,99 m	6,0	306,00
Fartøy 15,0 - 15,99 m	7,0	357,00
Fartøy 16,0 - 16,99 m	8,0	408,00
Fartøy 17,0 - 17,99 m	9,0	459,00
Fartøy 18,0 - 18,99 m	10,0	510,00
Fartøy 19,0 - 19,99 m	11,0	561,00
Fartøy 20,0 - 20,99 m	12,0	612,00
Fartøy 21,0 - 21,99 m	13,5	688,50
Fartøy 22,0 - 22,99 m	15,0	765,00
Fartøy 23,0 - 23,99 m	16,5	841,50
Fartøy 24,0 - 24,99 m	18,0	918,00
Fartøy 25,0 - 25,99 m	19,5	994,50
Fartøy 26,0 m og over	21,0	1 071,00

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i kystfartøygruppen reguleres med fartøykvoter etter samme kvotestige som i 2006.

Målsettingen er som nevnt å regulere kystgruppen med fartøykvoter også i 2007. Ordningen må etter Fiskeridirektørens mening innebære at fartøyene i 2007 som i 2006 gis garanterte kvoter. Dersom utviklingen av fisket tilsier det, bør Fiskeridirektøren også ha hjemmel til endre kvoteenheten. Dersom det skulle være behov for å stoppe fisket gis fartøy som ikke har fisket sin opprinnelige tildelte fartøykvote likevel adgang til å fortsette fisket inntil den opprinnelige fartøykvoten er oppfisket.

Fiskeridirektøren kan endre størrelsen på kvoteenheten. Fartøy kan fortsette fisket innenfor den opprinnelige fartøykvoten etter at fisket eventuelt er stoppet.

5.4.3. Kvoteutnyttelse

Etter gjeldende regulering kan hvert fartøy bare fiske og lande en kvote, med unntak av kvoter utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om enhetskvoter, rederikvoter eller andre spesielle kvoteordninger. Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy. Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret. Ved kvoteberegningen skal man ved utskifting ikke legge sammen både det som fartøyet har fisket og det som ny eier har fisket med andre fartøy. Man skal gjøre fradrag for det største av de to fangstkvantaene.

Bestemmelsene gjelder ikke for trålere. Bestemmelsen gjelder heller ikke for konvensjonelle fartøy på eller over 28 meter dersom den deltakeradgangen fartøyet etter salg eller utskifting skal fiske på grunnlag av, har dannet grunnlag for tildeling av rederikvote til og med 2005.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre reglene om kvoteutnyttelse ved salg og utskifting av fartøy.

5.4.4. Landing av fangst fra kystfartøy til førings-/kjøperfartøy

Dagens regler om at fartøyene selv skal føre fangsten til fiskemottaket, innebærer et forbud mot å lande fangsten til førings/kjøperfartøy. Disse kan dermed bare kjøpe låssatt sild. Reglene er på dette punktet begrunnet ikke bare ut i fra å stille fiskefartøyene likt rent konkurransemessig, men også ut i fra kontrollformål. I 2004 var det imidlertid lite låssatt sild tilgjengelig, og det oppsto derfor behov for å prøve andre ordninger. Det ble derfor åpnet for en praksis der kystnotfartøy kunne lande sild direkte fra sitt lasterom til førings- eller kjøperfartøy, under forutsetning av at slike landinger foregikk i havner der det allerede finnes ordinære pelagiske mottak. Ordningen bidro i 2004 til en bedret omsetning av norsk vårgytende sild. Av den grunn ble den videreført til 2005 og 2006. Hittil i 2006 har denne fleksibiliteten i hovedsak vært brukt til å frakte råstoff til oppmaling til fabrikker på Vestlandet. I 2007 vil det med økt norsk totalkvote bli et enda større behov for denne ordningen, spesielt med tanke på råstoff til oppmaling. Bodø Sildoljefabrikk er eneste fabrikk i Nord-Norge som mottar råstoff til oppmaling, denne fabrikken tar i hovedsak avskjær fra fiskeindustrien. Fiskeridirektøren foreslår at det også i 2007 gis en hjemmel til fartøy i kystfartøygruppen å lande direkte til førings- eller kjøperfartøy tilsvarende som i 2006.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen med at kystfartøy som fører egen fangst gis adgang til å lande direkte til førings- eller kjøperfartøy. Slik landing kan bare skje ved kai i havner med fiskemottak som tar i mot norsk vårgytende sild. Fiskeridirektoratets regionkontor vil kunne dispensere fra beliggenhetspåbudet.

5.4.5. Bruk av ringnot- og trålfartøy som føringsfartøy

Opptak fra lås og steng kan foregå til førings-/kjøperfartøy. Det er også åpnet for å ta om bord fisk direkte fra lasterommet til kystfartøy. Dette innebærer at førings-/kjøperfartøy på visse vilkår kan ta fangst om bord direkte fra lasterommet. Videre har ringnot- og trålfartøy fått tillatelse til å opptre som føringsfartøy. Dette har særlig vært aktuelt som følge av problemer med mottakskapasiteten i Vestfjorden. Det er da stilt krav om at fartøyet har godkjent veieutstyr, sedler og at eget fiskeredskap er lagt på land eller plombert av Fiskeridirektoratet. I 2006 har ringnotfartøy vært benyttet som føringsfartøy.

Også i 2007 vil det kunne bli aktuelt med en slik ordning. Reguleringen må sikre den nødvendige oversikt over hvilke fartøy som til enhver tid er engasjert, samtidig som en hindrer sammenblanding av fisk fra fartøyets egen kvote med fisk som føres på vegne av kjøper. En godkjenningsordning vil sikre at en kan kontrollere at nødvendig utstyr faktisk finnes om bord. Det vil ellers være aktuelt å sette krav om å ha inspektør om bord, at ombordtaking ikke kan påbegynnes før inspektører er kommet tilstede, plikt til å melde fra om tid og sted for ombordtaking og landing osv.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at ordningen med at ringnot- og trålfartøy etter godkjenning fra Fiskeridirektoratets regionkontor kan nyttes som føringsfartøy, blir videreført i 2007. Ringnot- og trålfartøy som nyttes som føringsfartøy skal ikke samtidig kunne fiske på egen kvote. Redskap og eventuelt produksjonsutstyr som befinner seg om bord skal være plombert av Fiskeridirektoratet. Det skal kunne stilles ytterligere vilkår for godkjenningen.

5.4.6. Periodisering og konsumkrav

Kystgruppekvoten har tradisjonelt vært periodisert, slik at deler av kvoten har vært forbeholdt et fiske i andre halvår. Fiskeridirektøren hadde inntil 2005 hatt hjemmel til å stoppe fisket når 41% av kystgruppekvoten var oppfisket. Bakgrunnen for periodiseringen var ønsket om å sikre kontinuitet i leveranser av sild, samtidig som ordningen har hatt en regionalpolitisk begrunnelse. I 2005 gjorde reguleringen med fartøykvoter det mindre aktuelt enn tidligere å ha en ordning med vårstopp, dette fordi fartøykvoter begrenser tendensen til kappfiske. Derfor ble periodiseringsregelen endret til en mer generell regel der Fiskeridirektoratet kunne stoppe kystfartøygruppens fiske med virkning til og med 30. juni, og fastsette unntak fra en slik stopp. En slik stopp skulle i tilfelle skje dersom flåten lå an til å fiske mer enn den andelen som tradisjonelt blir fisket om vårparten og først etter samråd med næringen. Imidlertid har ikke oppfisket kvantum første halvår 2006 oversteget det kvantum som den tradisjonelle periodiseringen skulle tilsi.

Siden kystfisket inntil 2005 har vært maksimalkvoteregulert, og på grunn av prisforskjellen mellom anvendelse til henholdsvis mel/olje og konsum, samt for å skape gode rammebetingelser for konsumindustrien, har Fiskeridirektøren hatt hjemmel til å fastsette konsumpåbud. Tradisjonelt har denne vært knyttet til et gjenstående kvantum på inntil 100.000 tonn. I 2004, 2005 og 2006 har Fiskeridirektøren hatt slik hjemmel, men uten at den er knyttet til noe særskilt restkvantum.

Det har i 2006 ikke vært behov for å innføre konsumpåbud for kystgruppen. Høstfisket har vært preget av lave priser på sild og sent innsig, noe som har vanskeliggjort fisket for

kystgruppen og medført at kystgruppen ligger etter i forhold til tidligere år. Silda som blir fisket på yttersiden av Vesterålen og Lofoten er svært varierende på størrelse, og det er til dels liten prisforskjell mellom sild levert til oppmaling og sild levert til konsum. Silda fangstet i Vestfjorden er vesentlig større, 350 til 400 gram og blir solgt gode priser.

Fiskeridirektøren mener at en regulering med fartøyskvoter i kystgruppen, samt en vesentlig økning i kystgruppens gruppekvote for 2007, medfører at behovet for periodisering av kystgruppens kvantum og behovet for konsumpåbud vil være liten i 2007.

Fiskeridirektøren vil be Reguleringsmøtet vurdere behovet for en periodisering av kystgruppens kvantum i 2007, samt behovet for konsumpåbud.

5.4.7. Samfiske

Etter en endring av § 13 annet ledd nr. 4 den 6. oktober 2006 lyder gjeldende regulering av samfiske som følger:

To notfartøy i kystfartøygruppen som er skriftlig påmeldt kan gå sammen om kast og fiske for låssetting inntil en kvote tilsvarende summen av 2 x 12 kvotefaktorer. Kvantum utover dette må det enkelte fartøy fiske og lande alene.

For øvrig gjelder følgende vilkår:

1. Ingen kan gå sammen om kast uten på forhånd å være skriftlig påmeldt til Norges Sildesalgslag for samfiske til låssetting. Ved påmelding må samfiskerne utpeke en av deltakerne som ansvarshavende. Fiskere som har gått sammen om kast plikter å oppgi alle nødvendige opplysninger om deltakende fartøyer, eiere, registreringsmerke, ansvarshavende, nøyaktig fangststed osv. til salgslaget.
2. Fartøy kan bare delta i ett samfiskelag i 2006. Et fartøy kan likevel delta i et nytt samfiskelag dersom tidligere fartøy i samfiskelaget er utgått av merkeregisteret som følge av strukturordning.
3. Fartøy som har deltatt i direktehåvingsfiske kan ikke delta i samfiske i samme kalenderår, med mindre fartøyet har minst 20% igjen av egen kvote.
4. Låssettingen skal skje innenfor grunnlinjen, og samfiskere plikter å føre daglig tilsyn med låset frem til fangsten er levert. Bruket skal merkes på forsvarlig måte med minimum en blåse fra hver enkelt deltaker.
5. Landing fangst som er låssatt kan bare skje ved opptak fra lås/pose i sjøen til godkjent førings/kjøperfartøy.

Overnevnte forskriftsendring i annet ledd nr. 4 kom som et resultat av at man under fisket etter norsk vårgytende sild i 2005 så en del tilfeller hvor mindre fartøy i relativt dårlig forfatning og som ikke kunne føre fangsten selv, satte sildefangster i steng langt til havs, for deretter å kunne overføre fangsten til førings- eller kjøperfartøy. Et slikt fiske vanskeliggjorde

kontrollen i stor grad, samtidig som slik låssetting langt til havs medfører stor fare for neddreping av sild under selve fangstoperasjonen.

Fiskeridirektøren foreslår at gjeldende bestemmelser om samfiske videreføres i 2007.

Det nevnes imidlertid at bestemmelsene om samfiske er under vurdering av Strukturutvalget hvor det foreslås en formalisering av det ”skipperfisket” som har pågått frem til i dag. Samfiskeordningen vil etter forslaget bli pålagt en rekke restriksjoner, bl.a. innsyn i regnskapstall for begge parter for å sjekke at samfisket har vært reelt.

5.5. DEN SØRLIGE GRENSEN FOR FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD

Etter gjeldende regulering er det i utgangspunktet forbudt å fiske norsk vårgytende sild sør for 62°N i ICES statistikkområde IIIa og IV. Det er videre forbudt å fiske all sild i området mellom 62°N og 60°30'N fra grunnlinjene og ut til 12 nautiske mil fra grunnlinjene. I perioden fra og med 15. januar til og med 30. april er det dessuten forbudt å fiske all sild i området mellom 62°N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr innenfor 12 nautiske mil regnet fra grunnlinjene.

I perioden 1. januar – 30. april er det likevel tillatt for norske fartøy å fiske innenfor en linje regnet fra 6 nautiske mil fra grunnlinjene i området 62°N til 61°N. I perioden 16. februar – 30. april er det dessuten tillatt for kystfartøy å fiske innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene mellom 61°N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr.

De ovennevnte reguleringer har sin bakgrunn i ønsket om en spesiell beskyttelse og ønsket om å legge forholdene maksimalt til rette for å bygge opp de historisk viktige gytefeltene sør for 62°N. Områdereguleringen er dessuten fastlagt av kontrollhensyn og for å redusere faren for feilrapportering.

Fiskeridirektøren foreslår at reguleringene av fisket etter norsk vårgytende sild sør for 62°N i 2006 videreføres i 2007, slik det blir forbudt å fiske norsk vårgytende sild sør for 62°N i statistikkområde IV og i statistikkområde IIIa.

Videre skal det være forbud mot å fiske all sild hele året i området mellom 62°00'N og 60°30'N fra grunnlinjene og ut til 12 nautiske mil.

I perioden fra 15. februar til og med 30. april skal det være forbudt å fiske all sild i området mellom 62°N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr innenfor 12 nautiske mil regnet fra grunnlinjene.

Uten hensyn til forbudene som nevnt ovenfor foreslår Fiskeridirektøren videre at det i perioden fra 1. januar til og med 30. april 2007 likevel skal være tillatt for alle fartøygrupper å fiske norsk vårgytende sild innenfor en linje regnet fra 6 nautiske mil av grunnlinjene i området fra 62°N til 61°N.

Uten hensynet til forbudene foreslås det dessuten at det i perioden fra 16. februar til og med 30. april 2007 skal være adgang for fartøy i kystfartøygruppen å fiske norsk vårgytende sild innenfor 4 nautiske mil regnet fra grunnlinjene mellom 61°N og en rett linje mellom

Lindesnes fyr og Hanstholm fyr. Alle fangster fisket innenfor grunnlinjene i denne perioden skal belastes det enkelte fartøys kvote av norsk vårgytende sild.

Det foreslås at Fiskeridirektoratet kan endre og oppheve disse bestemmelsene, herunder begrense deltakelsen eller sperre områder.

(Se vedlagte kart - 1)

5.6. SPERRING AV OMRÅDER OG REGULERT INNSEILING

I forbindelse med utøvelsen av fisket etter norsk vårgytende sild kan faren for notsprenging grunnet store sildestimer/tetthet være overhengende. For å redusere faren for neddreping under avvikling av fisket vil det være nødvendig med nøye kontroll.

Det sperrede området ble den 20. september 2005 begrenset fra området innenfor området nord og øst for en linje trukket gjennom Røst og Landego fyr (ca N 67°30') til en rett strek ved N 67°50'. Sperreområdet hadde da stått uforandret siden 1999. Et redusert sperreområde var i samsvar med det begrensede innsiget og de begrensede utfordringene som lå i kontrollen med fisket.

I likhet med bestemmelsen i 2006 foreslår Fiskeridirektøren at overvintringsområdene i Nordland fylke blir sperret om vinteren og påfølgende høst i 2007. Fiskeridirektøren kan endre dette hvis nødvendig.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at Fiskeridirektoratet kan tillate puljevis innseiling i hele eller deler av overvintringsområdet og forøvrig sette vilkår for utøvelsen av fiske i området, herunder vilkår om inspektør om bord.

Ved en endring av reguleringsforskriftens § 15 annet ledd den 30. januar 2006 ble det forbudt å fiske med not (unntatt landnot) i Hellemofjorden sør for en linje trukket mellom punktene 68°01,12'N 16°11,62'Ø og 68°00,95'N 16°10,20'Ø (Hestneset sør til Hellandsberg), og Fiskeridirektøren foreslår at tilsvarende forbud blir gjort gjeldende for 2007.

Fiskeridirektøren foreslår at det er forbudt å fiske med not (unntatt landnot) i Hellemofjorden sør for en linje trukket mellom punktene 68°01,12'N 16°11,62'Ø og 68°00,95'N 16°10,20'Ø (Hestneset sør til Hellandsberg).

Fiskeridirektøren foreslår videre at det skal være forbud mot å fiske med trål etter norsk vårgytende sild i Tysfjorden og innenforliggende fjordsystemer, innenfor en linje trukket mellom punktene 68°15,23'N 16°03,88'Ø og 68°17,17'N 16°08,63'Ø (Korsneset lykt/Bremneset)

(Se vedlagte kart - 2)

Problemstillingen som nevnt ovenfor vedrørende bifangst av torsk og innblanding av sild under minstemål i fangster av norsk vårgytende sild i Nordland fylke, er grunnet sildas endrede vandringsmønster også blitt aktualisert i Troms fylke den senere tid.

For at Fiskeridirektoratet skal kunne forvalte de levende ressurser i havet på en hensiktsmessig måte, foreslår derfor Fiskeridirektøren at gjeldende bestemmelser i reguleringsforskriftens § 16 annet og tredje ledd om stenging av områder i Nordland fylke gjøres gjeldende generelt for samtlige områder hvor fiske etter norsk vårgytende sild pågår, slik at Fiskeridirektoratets regionkontor ved fare for neddreping, innblanding av norsk vårgytende sild under minstemål eller innblanding av torsk, sei og uer, kan forby fiske i bestemte områder, og kan sette nærmere vilkår, herunder forby omsetning direkte fra notkast og anwise fiske til andre områder.

5.7. ÅPNING AV FISKET

Fisket etter norsk vårgytende sild åpnes 1. januar 2007.

5.8. OVERFØRING AV FANGST

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme ordning for overføring av fangst i 2007 som i 2006. Når det gis tillatelse til overføring skal det fortrinnsvis gis tillatelse til overføring til fartøy som fisker med tilsvarende redskap.

5.9. BIFANGST OG INNBLANDING AV FISK UNDER MINSTEMÅL.

I brislingfisket er det åpnet for inntil 50% bifangst av sild regnet etter rommål.

Fiskeridirektøren foreslår at det i forbindelse med brislingfisket kan tas inntil 50% av norsk vårgytende sild som bifangst

Det har tradisjonelt vært, og er i henhold til gjeldende bestemmelser gitt forbud mot innblanding av torsk, hyse og sei i fiske med trål, snurrevad eller not i fisket etter norsk vårgytende sild.

Under utøvelsen av fisket kan det imidlertid i perioder og områder være fare for stor innblanding av andre arter i fangstene. Dette gjelder i hovedsak arter som sei, torsk, hyse og uer. Spesielt har det vært satt fokus på denne problemstillingen ved fiske i fjordområdene i Nordland fylke knyttet til trålfisket. Det antas imidlertid at innblanding av andre arter i fisket etter norsk vårgytende sild gjelder så vel i fisket med not som i fiske med pelagisk trål.

Utviklingen av sorteringsrist til bruk i pelagisk trål i fiske etter norsk vårgytende sild har pågått siden 2000. Resultatene så langt har vist at utsortering av andre arter (spesielt stor sei) fra fangstene har gått rimelig greit. Imidlertid har utviklingen også vist at denne teknologien brukt under gitte forhold kan påvirke et uønsket sildetap. Slikt sildetap kan oppstå under fiske på store og ”tette” konsentrasjoner av sild.

Etter en total vurdering av de utførte forsøk finner Fiskeridirektøren å foreslå at det kan gis påbud om bruk av sorteringsrist i fiske etter norsk vårgytende sild ved fiske med pelagisk trål. Slikt påbud er tenkt gitt i perioder og områder med fare for stor innblanding av andre arter i fangstene. Videre vil slikt påbud kunne bli gitt i egen forskrift gjeldende fra 1. januar 2007.

I henhold til utøvelsesforskriftens § 17 er det gitt spesielt trålforbud om natten ved fiske med trål i Nordland fylke. Hensikten med denne regelen har vært å hindre og/eller redusere faren for innblanding av andre arter i trålfisket etter sild i fjordområdene i Nordland fylke. Ved et påbud om bruk av sorteringsrist i trålfisket etter sild i disse områdene bortfaller formålet med bestemmelsen. Fiskeridirektøren foreslår at utøvelsesforskriftens § 17 bortfaller.

Fiskeridirektøren foreslår at det også i 2007 skal være forbudt å ha bifangst av torsk, hyse og sei ved fisket etter norsk vårgytende sild med trål, med forbehold om at det senere kan fastsettes nærmere bestemmelser om gjennomføring og kontroll for å forebygge problemene med uønsket bifangst, herunder hvilken bifangst som kan tas i andre fiskerier og gi tillatelse på nærmere vilkår for omsetning av sild tatt som bifangst.

Ved Fiskeri- og kystdepartementets skriv av 20. oktober 2006 ble § 46 i forskrift av 22. desember 2004 om utøvelse av fisket i sjøen, endret slik at det fra 4. september 2006 er adgang til å ha inntil 10% av norsk vårgytende sild under minstemål i vekt i de enkelte fangster. Av samme skriv fremgår det imidlertid at forskriften skal endres ved årsskiftet, slik at det fra og med 1. januar 2007 er adgang til å ha inntil 20% av norsk vårgytende sild under minstemål i antall i de enkelte fangster.

I samsvar med overnevnte, blir det i 2007 adgang til å ha inntil 20% av norsk vårgytende sild under minstemål i antall i de enkelte fangster.

Fiskeri- og kystdepartementet
Postboks 8118, Dep.
0032 OSLO

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 2007.

1. Innledning.

Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2007 ble drøftet i Reguleringsmøtet den 29. oktober 2006, jf. sak 23/2006.

Foruten de endringer som ble foretatt av Fiskeri- og kystdepartementet i gjeldende reguleringsforskrift for 2006 vedrørende særskilt turkvotebegrensning for fartøy under 27,50 meter største lengde og stenging av deler av Vestfjorssystemet for fartøy over 70 fot, er det få endringer i Fiskeridirektoratets forslag til regulering for 2007 i forhold til reguleringsåret 2006.

Det nevnes imidlertid at Fiskeridirektoratet foreslår at gjeldende bestemmelse for Fiskeridirektoratets regionkontor til å stenge områder i Nordland ved fare for neddreping, innblanding m.v., gjøres gjeldende for alle områder hvor det fiskes etter norsk vårgytende sild.

På bakgrunn av regelforenklingsprosjektet som Fiskeridirektoratet har gjennomført de siste årene er det videre foreslått en rekke redaksjonelle endringer når det gjelder utformingen av selve forskriftsteksten, ved at enkelte bestemmelser som tidligere er regulert i reguleringsforskriften, nå er overført/foreslås overført til forskrift av 22. desember 2004 om utøvelse av fiske i sjøen (utøvelsesforskriften), forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) og forskrift av 27. november 2006 om deltakelse i kystfartøygruppens fiske for 2007 (deltakelsesforskriften). Dette gjelder i hovedsak enkelte bestemmelser om bifangst og tekniske reguleringer for fiske, samt vilkårene for å delta i de ulike fartøygruppene.

I denne forbindelse nevnes videre at Fiskeridirektoratets forslag til forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2007 er forsøkt harmonisert med de endringer som er foretatt i deltakelses- og konsesjonsforskriften, slik at tidligere benevelser som gruppe I og gruppe II er erstattet av begrepene lukket og åpen gruppe, samt at kystfartøygruppen nå gjelder for fartøy under 28 meter største lengde.

Som for Fiskeridirektoratets forslag til forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2006, foreslår Fiskeridirektoratet også for 2007 at gjeldende forskrifts bestemmelser med "definisjoner" ikke videreføres. Det vises her til Justisdepartementets lovavdeling sin veiledning om lov- og forskriftsarbeid hvor det fremkommer at definisjoner ikke bør benyttes dersom begrepene i

forskriften fremstår klart også uten definisjoner. Er det behov for definisjoner bør disse normalt inngå som en del av de materielle bestemmelsene og ikke plasseres i forskriftens innledning.

2. Rammevilkår for fisket i 2007.

Basert på tilrådninger fra en felles arbeidsgruppe, vedtok de fem kyststatene (Norge, Russland, EU, Færøyene og Island) i 1999 en langsiktig forvaltningsstrategi for norsk vårgtende sild. Et viktig element var her at en tar sikte på å holde fiskedødeligheten lavere enn 0,125. Videre ble partene i 2001 enige om at fiskedødeligheten skal reduseres dersom gytebestanden blir mindre enn 5 millioner tonn.

Etter ICES' vurdering har bestanden av norsk vårgytende sild full reproduksjonskapasitet og blir høstet bærekraftig, og gytebestanden i 2006 ble estimert til ca. 10,3 millioner tonn. Nåværende gytebestand er dominert av den sterke 2002-årsklassen sammen med 1998- og 1999-årsklassene, og undersøkelser indikerer at rekruttering fra 2003-årsklassen er moderat, men at 2004-årsklassen er på samme nivå som 1998-årsklassen.

ICES mener at forvaltningsplanen er i tråd med føre-var-prinsippet, som innebærer en fangst på 1,28 millioner tonn for 2007. Et uttak på dette nivået vil gi en gytebestand på 10,2 millioner tonn av norsk vårgtende sild i 2008.

Siste dagers forhandlinger og årets kvote....

3. Reguleringsopplegget for fisket etter norsk vårgytende sild i 2007.

I samsvar med Fiskeri- og kystdepartementets beslutning om at for alle kvotebelagte arter skal forsknings- og undervisningskvoter inngå i totalkvoten, ble det for Reguleringsmøtet foreslått at totalkvoten tildeles de enkelte grupper etter fradrag av forsknings- og undervisningskvoter, samt kvoter avsatt til agn.

I saksdokumentene til Reguleringsmøtet foreslo Fiskeridirektoratet videre at norsk totalkvote for fisket etter norsk vårgytende sild i 2007 fordeles på fartøygrupper i samsvar med Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 7/01.

- Reguleringsmøtets behandling.

Foruten generell dissens fra Norges Kystfiskarlag som har fremsatt forslag om alternativ fordeling av norsk totalkvote, var det enighet i Reguleringsmøtet om å legge Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 7/01 til grunn for tildeling av norsk totalkvote for fisket etter norsk vårgytende sild i 2007. Det var videre enighet om at det av totalkvoten ble avsatt 3.000 tonn til forsknings- og undervisningsformål, samt 750 tonn til agn, før totalkvoten fordeles på de enkelte fartøygruppene. Til sistnevnte vises imidlertid til de generelle synspunkter vedrørende forsknings- og undervisningskvoter, samt kvoter avsatt til agn, som fremkom under Reguleringsmøtets behandling av sak 12/06.

- Fiskeridirektoratets tilrådning.

I samsvar med det som fremkom under Reguleringsmøtets behandling, foreslår Fiskeridirektoratet å legge til grunn Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 7/01 ved fordeling av norsk totalkvote (etter at forsknings- og undervisningskvote, samt kvote avsatt til agn, er fratrukket) mellom de ulike fartøygrupper, slik at en for fisket etter norsk vårgytende sild i 2007 får følgende fordeling mellom gruppene:

(Da totalkvoten for 2007 ennå ikke er fastsatt, benyttes reguleringsåret 2005 i som regneeksempel i det følgende)

Gruppe	Gruppekvote (tonn) 65 %	Andel (%)
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	453.053	54,7
Trålere	91.107	11,0
Kystfartøy	284.090	34,3
Sum	828.250	100
Forsknings- og undervisningskvote	3.000	
Agn	750	

3.1. Nærmere om ringnotgruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2007.

Forslaget om å legge Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 7/01 til grunn for tildeling av totalkvote i fisket etter norsk vårgytende sild i 2007, innebærer at fartøy med ringnottillatelse tildeles en gruppekvote på 00.000 tonn. Forslaget er i samsvar med tidligere års reguleringer, og innebærer videre at ringnotflåten tildeles fartøykvoter etter "universalnøkkelen", på samme måte som i 2006.

Det var enighet vedrørende dette punkt i Reguleringsmøtet.

3.2. Nærmere om trålgruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2007.

For trålgruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2007 innebærer forslaget at fartøy med NVG-sildtråltillatelse tildeles en gruppekvote på 00.000 tonn, og at gruppen tildeles fartøykvoter etter "trålnøkkelen" på samme måte som i 2006. Forslaget innebærer videre at trålernes basiskvote skal være forankret i bruttotonnasje iht. målebrev pr. 31. desember 1998 og være uendret uavhengig av ommåling, ombygging, utskiftning eller annen endring etter denne dato.

Det var enighet vedrørende dette punkt i Reguleringsmøtet.

3.2.1. Partråling

Det var enighet i Reguleringsmøtet om å videreføre gjeldende bestemmelser om partråling i 2007 for fiske etter norsk vårgytende sild, slik at et fartøy med tillatelse til å delta i fisket med trål kan dele fangst med to andre fartøy i løpet av reguleringsåret, og at denne grensen kan utvides dersom tidligere fartøy i trållaget utgår av merkeregisteret som følge av strukturkvoteordning.

Det vises i denne forbindelse videre til Fiskeri- og kystdepartementets brev av 7. november 2006, hvor Fiskeridirektoratet, i samråd med Havforskningsinstituttet, bes om å foreta en vurdering av

ringnotgruppens ønske om bruk av partrål i fisket etter norsk vårgytende sild, samt en vurdering av kystfartøygruppens fiske med trål.

I samsvar med overnevnte, foreslår Fiskeridirektoratet at gjeldende bestemmelser om partråling videreføres i 2007, men slik at det på grunnlag av det som fremkommer av nevnte utredning til Fiskeri- og kystdepartementet, kan foretas endringer i løpet av reguleringsåret.

3.3. Nærmere om kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2007.

3.3.1. Innledning.

Ved å legge Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 7/01 til grunn for tildeling av gruppekvote for kystfartøygruppen, vil flåten få tildelt 00,0 % av totalkvoten som utgjør 000.000 tonn.

3.3.2. Avsetning til fartøy som deltar i åpen gruppe.

Fiskeridirektoratet foreslo i saksdokumentene til Reguleringsmøtet at det avsettes et kvantum på 2.000 tonn av kystflåtens gruppekvote til fartøy som deltar i åpen gruppe, tilsvarende som inneværende år.

- Reguleringsmøtets behandling.

Reguleringsmøtet hadde ingen kommentarer til Fiskeridirektoratets forslag.

- Fiskeridirektoratets tilråkning.

På grunnlag av overnevnte, foreslår Fiskeridirektoratet at det av kystflåtens gruppekvote avsettes et kvantum på 2.000 tonn til fartøy som deltar i åpen gruppe, før fordeling til fartøy med adgang til å delta i lukket gruppe. Det foreslås videre at fartøyene i åpen gruppe følger kvotestigen, med kvote etter største lengde, men med et tak på 6 kvoteenheter.

3.3.3. Fartøykvoter for fartøy som deltar i lukket gruppe.

I 2005 var kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild fra årets begynnelse overregulert med ca. 9 %, dvs. en kvoteenhet på 37 tonn dersom man legger til grunn summen av kvotefaktoren til antall fartøy som hadde adgang til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild og gruppekvoten i 2005. Kvoteenheten ble økt til 42 den 5. desember 2005, noe som innebar en overregulering på ca. 23 %. I 2006 var kvoteenheten i begynnelsen av året satt til 35,5 tonn, med økning til 37 tonn i februar 2006, noe som innebar en overregulering på ca. 12 %.

På bakgrunn av bl.a. faktorer som endret vandringsmønster på norsk vårgytende sild, noe som de siste to årene har medført et senere høstfiske og dårligere tilgjengelighet for den minste flåten, samt at kystflåtens gruppekvote trolig vil øke i 2007, foreslo Fiskeridirektoratet i saksdokumentene til Reguleringsmøtet en overreguleringsgrad på 15 % i 2007.

- Reguleringsmøtets behandling.

Fiskeridirektoratets forslag om en overregulering på 15 % i fisket etter norsk vårgytende sild i 2007, fikk i hovedsak sin tilslutning i Reguleringsmøtet, med unntak av Rederiforeningen for kystfartøy (RFK) som ville ha en overregulering på 20 % ved årets begynnelse.

- *Fiskeridirektoratets tilråkning.*

Fiskeridirektoratet foreslår at kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild blir overregulert med 15 % i 2007, og at kystfartøygruppen reguleres med fartøykvoter etter samme kvotestige som i 2006.

Ved å bruke reguleringsåret 2005 som regneeksempel, vil en overregulering på 15 % innebære en kvoteenhet på 51 tonn, som vil gi følgende kvotestige for kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2007:

Tabell 5: Kvotestige og fartøykvote for 2007 (kvoteenhet: 51 tonn).

Hjemmelslengde	Kvotestige	Fartøykvote (tonn)
Fartøy under 7,00 m	1,0	
Fartøy 7,0 - 7,99 m	1,5	
Fartøy 8,0 - 8,99 m	2,0	
Fartøy 9,0 - 9,99 m	3,0	
Fartøy 10,0 - 10,99 m	3,5	
Fartøy 11,0 - 11,99 m	4,0	
Fartøy 12,0 - 12,99 m	4,5	
Fartøy 13,0 - 13,99 m	5,0	
Fartøy 14,0 - 14,99 m	6,0	
Fartøy 15,0 - 15,99 m	7,0	
Fartøy 16,0 - 16,99 m	8,0	
Fartøy 17,0 - 17,99 m	9,0	
Fartøy 18,0 - 18,99 m	10,0	
Fartøy 19,0 - 19,99 m	11,0	
Fartøy 20,0 - 20,99 m	12,0	
Fartøy 21,0 - 21,99 m	13,5	
Fartøy 22,0 - 22,99 m	15,0	
Fartøy 23,0 - 23,99 m	16,5	
Fartøy 24,0 - 24,99 m	18,0	
Fartøy 25,0 - 25,99 m	19,5	
Fartøy 26,0 m og over	21,0	

Det var videre enighet i Reguleringsmøtet om at Fiskeridirektoratet kan endre størrelsen på kvoteenheten, og at fartøy kan fortsette fisket innenfor den opprinnelige fartøykvoten etter at fisket evt. er stoppet.

3.3.4. Samfiske i forbindelse med fiske etter norsk vårgytende sild til låssetting.

Fiskeridirektoratet foreslo i Reguleringsmøtet at gjeldende bestemmelser om samfiske i forbindelse med fiske av norsk vårgytende sild til låssetting blir videreført i 2007.

- Reguleringsmøtets behandling.

Under Reguleringsmøtets behandling av dette punkt, fremkom ønske fra Kystvakten om en presisering i gjeldende bestemmelse pkt. 5 vedrørende landing av låssatt fangst til godkjent førings-/kjøperfartøy, samt en presisering om at fartøy som driver samfiske må befinne seg i rimelig nærhet av hverandre. Det ble vist til at førings-/kjøperfartøy tok opp fangsten umiddelbart etter fangst i merd, og at denne praksis uthulet regelverket. Til presiseringen om at samfiskere må være i rimelig nærhet til hverandre, ble det vist til tilfeller hvor fartøy som befant seg i hhv. Vestfjorden og Ålesund hevdet å være "samfiskelag".

- Fiskeridirektoratets tilråkning.

Fiskeridirektoratet tar til etterretning Kystvaktens innspill, og foreslår at det til pkt. 5 i bestemmelsen om samfiske i forbindelse med låssetting inntas en presisering om at låset/posen skal være oppankret/fortøyd til land før overføring til førings-/kjøperfartøy finner sted.

Når det gjelder Kystvaktens innspill om en presisering av at fartøy som driver samfiske må befinne seg i rimelig nærhet til hverandre, er det Fiskeridirektoratets oppfatning at dette allerede i dag følger av forskriftens ordlyd ved en fornuftig tolkning av begrepet "samfiske". Det foreslås således ikke en slik presisering for reguleringsåret 2007, men legger til grunn at spørsmålet tas opp til vurdering mellom Fiskeridirektoratet og Kystvakten i løpet av 2007.

3.3.5. Landing av fangst fra kystfartøy til førings/kjøperfartøy.

Det var videre enighet i Reguleringsmøtet vedrørende Fiskeridirektoratets forslag om at ordningen med landing av fangst av norsk vårgytende sild fra kystfartøy til føring/kjøperfartøy videreføres i 2007. Ordningen ble innført i 2004, og har bedret omsetningen av norsk vårgytende sild, samt fungert som et sikkerhetsnett dersom det skulle bli et intensivt fiske og begrenset regional mottakskapasitet.

3.3.6. Beregning av kvote ved utskiftning og ombygging.

Fiskeridirektoratet foreslår å videreføre ordningen med at fartøy som får endret sin faktiske lengde ved utskiftning eller ombygging, får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 31. desember 2001, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

Det var ingen bemerkninger til dette forslaget i Reguleringsmøtet.

4. Åpningsdato.

Det var enighet i Reguleringsmøtet om Fiskeridirektoratets forslag om åpning av fisket etter norsk vårgytende sild den 1. januar 2007, og dette foreslås således for reguleringsåret 2007.

5. Sperrede områder.

Fiskeridirektoratet foreslår at gjeldende bestemmelser i forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2006 om stengte områder i Nordland (§§ 14 til 16), samt bestemmelsene om fiske sør for 62°N (§ 17), videreføres i 2007 slik de fremstår etter forskriftsendringen den 29. november 2006.

For at Fiskeridirektoratet skal kunne forvalte de levende ressurser i havet på en hensiktsmessig måte, foreslår Fiskeridirektoratet videre at gjeldende bestemmelse i forskriftens § 16 tredje ledd om stenging av områder i Nordland fylke gjøres generelt gjeldende for samtlige områder hvor fiske etter norsk vårgytende sild pågår, slik at Fiskeridirektoratets regionkontor ved fare for neddreping, innblanding av norsk vårgytende sild under minstemål eller innblanding av torsk, hyse, sei og uer, ved vedtak kan stenge og gjenåpne fiske i bestemte områder og til bestemte tider, og kan sette nærmere vilkår, herunder bruk av sorteringsrist, forby omsetning direkte fra notkast og anwise fiske til andre områder. Det foreslås videre at bestemmelsen også omfatter fare for innblanding av hyse, tilsvarende som for bestemmelsene om bifangst, hvor det imidlertid er foreslått et forbud mot innblanding av uer, jf. nedenfor.

En slik hjemmel for Fiskeridirektoratet vil kunne bidra til en lettere avvikling av fisket, samtidig som den vil effektivere Fiskeridirektoratets plikt til å ivareta havets ressurser på en hensiktsmessig måte, ved at man kan stenge og gjenåpne områder for fiske etter norsk vårgytende sild ved vedtak, uten å foreta forskriftsendring ved en evt. åpning/lukking av fiskefelt.

Foruten enkelte generelle kommentarer vedrørende Fiskeri- og kystdepartementets stenging av Vestfjorden for fartøy over 70 fot høsten 2006, var det i Reguleringsmøtet ingen bemerkninger til Fiskeridirektoratets øvrige forslag.

6. Fellesbestemmelser

6.1. Midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy (leiefartøy).

I samsvar med den enighet som fremkom under Reguleringsmøtet, foreslår Fiskeridirektoratet å videreføre gjeldende bestemmelser om midlertidig tillatelse til bruk av annet fartøy for ringnot- og trålgruppen ved forlis og havari (leiefartøy).

Kystfartøygruppens bruk av leiefartøy reguleres for øvrig av deltakelsesforskriften, og Fiskeridirektoratet ber således Fiskeri- og kystdepartementet om å vurdere å innta gjeldende bestemmelse i reguleringsforskriftene for leiefartøy for trål- og ringnotgruppen i konsesjonsforskriften.

6.2. Kvoteutnyttelse.

I Reguleringsmøtet var det ingen kommentarer til Fiskeridirektoratets forslag om å videreføre gjeldende bestemmelser om at hvert fartøy bare kan fiske og lande en kvote, med unntak av kvoter utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger. Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskiftning av et annet fartøy. Ved utskiftning av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket

og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret. Ved kvoteberegningen skal man ved utskiftning ikke legge sammen både det som fartøyet har fisket og det som ny eier har fisket med annet fartøy. Man skal gjøre fradrag for det største av de to fangstkvantaene.

6.3. Overføring av fangst.

Fiskeridirektoratet foreslår å videreføre forbudet om at det kvantum som fiskes med det enkelte fartøy ikke kan overføres til annet fartøy, samt forbudet om å motta og lande fangst som er fisket av et annet fartøy, med de unntak som følger av gjeldende bestemmelser.

Det var ingen merknader til Fiskeridirektoratets forslag i Reguleringsmøtet.

6.4. Avkortning av kvote ved dumping eller neddreping.

Fiskeridirektoratet foreslår å videreføre dagens bestemmelse om at fangst som er forsettlig dumpet eller på annen måte drept ned, kan avkortes forholdsmessig av fartøyets kvote.

6.5. Bruk av ringnotfartøy og trålere som føringsfartøy.

Det var enighet i Reguleringsmøtet om å videreføre gjeldende bestemmelser om bruk av ringnotfartøy og trålere som føringsfartøy. Det var videre enighet om at gjeldende vilkår og unntak knyttet til bestemmelsen videreføres.

6.6. Bifangst.

I saksdokumentene til Reguleringsmøtet foreslo Fiskeridirektoratet å videreføre gjeldende bestemmelse om at det i forbindelse med brislingfisket kan tas inntil 50 % av norsk vårgytende sild som bifangst.

Det var ingen merknader til dette punktet i Reguleringsmøtet, og Fiskeridirektoratet foreslår således bestemmelsen videreført for reguleringsåret 2007.

Det har tradisjonelt vært, og er i henhold til gjeldende bestemmelser gitt forbud mot innblanding av torsk, hyse og sei i fiske med trål, snurrevad eller not i fisket etter norsk vårgytende sild. Under utøvelsen av fisket kan det i perioder og områder være fare for stor innblanding av andre arter i fangstene. Dette gjelder i hovedsak arter som sei, torsk, hyse og uer. Spesielt har det vært satt fokus på denne problemstillingen ved fiske i fjordområdene i Nordland fylke knyttet til trålfisket. Det antas imidlertid at innblanding av andre arter i fisket etter norsk vårgytende sild gjelder så vel i fisket med not som i fiske med pelagisk trål.

Utviklingen av sorteringsrist til bruk i pelagisk trål i fiske etter norsk vårgytende sild har pågått siden 2000. Resultatene har så langt vist at utsortering av andre arter (spesielt stor sei) fra fangstene har gått rimelig greit. Imidlertid har utviklingen også vist at denne teknologien brukt under gitte forhold kan medføre et uønsket sildetap, med liten overlevelsessevne. Slikt sildetap kan oppstå under fiske på store og "tette" konsentrasjoner av sild og hvor sildetapet forventes å være lite.

På dette grunnlag foreslo Fiskeridirektoratet for Reguleringsmøtet at det fastsettes en hjemmel for Fiskeridirektoratet til å kunne gi påbud om bruk av sorteringsrist i fiske etter norsk vårgytende sild

ved fiske med pelagisk trål. Slikt forbud er tenkt gitt i perioder og områder med stor innblanding av andre arter i fangstene.

Som en konsekvens av forslaget foreslås bestemmelsen i utøvelsesforskriftens § 17 om trålforbud om natten bortfalt.

- Reguleringsmøtets behandling.

Reguleringsmøtet hadde ingen bemerkninger til Fiskeridirektoratets forslag under dette punkt.

- Fiskeridirektoratets tilråkning.

Fiskeridirektoratet foreslår at det i reguleringsforskriften gis hjemmel for Fiskeridirektoratet til å kunne påby bruk av sorteringsrist ved fiske etter norsk vårgytende sild med trål, og foreslår at dette for reguleringsåret 2007 inntas i den generelle bestemmelsen om stenging/gjenåpning av områder som er foreslått under pkt. 5.

Fiskeridirektoratet foreslo videre at det skal være forbudt å ha bifangst av torsk, hyse og sei ved fiske etter norsk vårgytende sild med trål, snurrevad eller not, som inneværende år.

- Reguleringsmøtets behandling.

Det ble under dette punkt vist til de problemer som har oppstått med hensyn til praktiseringen av bestemmelsen.

- Fiskeridirektoratets tilråkning.

Fiskeridirektoratet foreslår at det også for 2007 skal være forbudt å ha bifangst av torsk, hyse og sei ved fisket etter norsk vårgytende sild med trål, snurrevad eller not, med forbehold om at det senere kan fastsettes nærmere bestemmelser om gjennomføring og kontroll for å forebygge problemene med uønsket bifangst, herunder hvilken bifangst som kan tas i andre fiskerier og gi tillatelse på nærmere vilkår for omsetning av sild tatt som bifangst.

I denne forbindelse nevner Fiskeridirektoratet at bestemmelsen om forbud mot bifangst, nevner fiskeartene torsk, hyse og sei, mens bestemmelsen om sperrede områder gjelder innblanding av fiskeartene torsk, sei og uer.

Ut fra hensynet til uerbestanden, og av harmoniseringshensyn, foreslår Fiskeridirektoratet således at forbudet mot innblanding gjøres gjeldende for fiskeslagene torsk, hyse, sei og uer.

6.7. Bemyndigelse

Det var enighet i Reguleringsmøtet om å videreføre gjeldende bestemmelser om Fiskeridirektoratets bemyndigelse.

På grunnlag av overnevnte, foreslår Fiskeridirektoratet følgende forslag til forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2007.

Fiskeri- og kystdepartementet har den 1. desember med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. §§ 4, 5, 9, 11 og 25 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 21, jf. kgl. res. av 11. februar 2000 om delegering av Kongens myndighet etter § 21 i lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst, samt delvis delegering av Kongens myndighet etter samme lovs § 12, tredje ledd, fastsatt følgende forskrift:

KAPITTEL 1. FISKEFORBUD OG KVOTER

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande norsk vårgytende sild.

§ 2 Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som har adgang til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild, fiske og lande inntil 000.000 tonn norsk vårgytende sild i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62°N, i internasjonalt farvann og i fiskerisonen ved Jan Mayen. Av dette kvantum avsettes 3.000 tonn til forsknings- og undervisningskvoter, samt 750 tonn til agn.

§ 3 Gruppekvote for ringnotfartøy

Fartøy med ringnottillatelse iht. § 4-1 i forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften), kan fiske og lande inntil 000.000 tonn norsk vårgytende sild.

§ 4 Gruppekvote for trålfartøy

Fartøy med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål iht. konsesjonsforskriftens § 2-20, kan fiske og lande inntil 00.000 tonn norsk vårgytende sild.

§ 5 Gruppekvote for fartøy i kystfartøygruppen

Fartøy med adgang til å delta iht. §§ 29 i forskrift av 27. november 2006 om deltakelse i kystfartøygruppens fiske for 2007 (deltakelsesforskriften), kan fiske og lande inntil 000.000 tonn. Av dette kvantum avsettes 2.000 tonn til fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe iht. deltakelsesforskriftens § 30 .

KAPITTEL 2. FISKE I RINGNOTGRUPPEN

§ 6 Fartøykvoter

Fartøy i ringnotgruppen tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

1.500 hl +	40% av konsesjonskapasiteten fra	0 –	4.000 hl
	30% av konsesjonskapasiteten fra	4.000 –	6.000 hl
	20% av konsesjonskapasiteten fra	6.000 –	10.000 hl
	10% av konsesjonskapasiteten	over	10.000 hl

Basiskvoten blir omregnet til tonn ved at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kilo).

Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvotene med summen av basiskvotene.

Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

KAPITTEL 3. FISKE I TRÅLGRUPPEN

§ 7 Fartøykvoter

Fartøy med tillatelse til å fiske med trål, tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

50 tonn +	50 % av bruttotonnasje fra	0 – 100
	40 % av bruttotonnasje fra	101 – 200
	30 % av bruttotonnasje fra	201 – 300
	20 % av bruttotonnasje fra	301 – 400
	10 % av bruttotonnasje fra	401 – 600

Kvotene til det enkelte fartøyet fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvotene med summen av basiskvotene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

Ved beregning av fartøyets basiskvote gjelder tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev/identitetsbevis utstedt senest 31. desember 1998. Ved eierskifte nyttes bruttotonnasje per nevnte tidspunkt for det fartøy reder hadde konsesjon på ved årets begynnelse eller tidligere.

§ 8 Partråling

Uten hensyn til forbudet i § 18 kan fartøy som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

1. Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
2. Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av tråldredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.

3. Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
4. Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
5. Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn to andre fartøy i løpet av 2007.
6. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

KAPITTEL 4. FISKE I KYSTFARTØYGRUPPEN

§ 9 Fartøykvoter

Fartøy med adgang til å delta i lukket gruppe kan fiske og lande følgende kvanta:

Fartøyets hjemmelslengde	Kvotefaktor	Fartøykvote (tonn)
under 7,00 m	1,0	
7,0 - 7,99 m	1,5	
8,0 - 8,99 m	2,0	
9,0 - 9,99 m	3,0	
10,0 - 10,99 m	3,5	
11,0 - 11,99 m	4,0	
12,0 - 12,99 m	4,5	
13,0 - 13,99 m	5,0	
14,0 - 14,99 m	6,0	
15,0 - 15,99 m	7,0	
16,0 - 16,99 m	8,0	
17,0 - 17,99 m	9,0	
18,0 - 18,99 m	10,0	
19,0 - 19,99 m	11,0	
20,0 - 20,99 m	12,0	
21,0 - 21,99 m	13,5	
22,0 - 22,99 m	15,0	
23,0 - 23,99 m	16,5	
24,0 - 24,99 m	18,0	
25,0 - 25,99 m	19,5	
26,0 m og over	21,0	
27,0 - 27,99 m	21,0	

Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe med landnot og garn kan ikke ha en høyere kvote enn tilsvarende 6 kvotefaktorer. Faktoren beregnes etter fartøyets faktiske lengde.

§ 10 Beregning av kvote ved utskifting og ombygging

Fartøy som ved utskifting eller ombygging får endret sin faktiske lengde, får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 31. desember 2001, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

§ 11 Samfiske i forbindelse med låssetting

To notfartøy i kystfartøygruppen som er utrustet og bemannet for samfiske kan gå sammen om kast og fiske for låssetting inntil en kvote tilsvarende summen av 2 x 12 kvotefaktorer. Kvantum utover dette må det enkelte fartøy fiske og lande alene.

For øvrig gjelder følgende vilkår:

1. Ingen kan gå sammen om kast uten på forhånd å være skriftlig påmeldt til Norges Sildesalgslag for samfiske til låssetting. Ved påmelding må samfiskerne utpeke en av deltakerne som ansvarshavende. Fiskere som har gått sammen om kast plikter å oppgi alle nødvendige opplysninger om deltakende fartøyer, eiere, registreringsmerke, ansvarshavende, nøyaktig fangststed osv. til salgslaget.
2. Fartøy kan bare delta i ett samfiskelag i 2007. Et fartøy kan likevel delta i ett nytt samfiskelag dersom tidligere fartøy i samfiskelaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.
3. Fartøy som har deltatt i direktehåvingsfiske kan ikke delta i samfiske i samme kalenderår, med mindre fartøyet har minst 20 % igjen av egen kvote.
4. Låssettingen skal skje innenfor grunnlinjen, og samfiskere plikter å føre daglig tilsyn med låset frem til fangsten er levert. Bruket skal merkes på forsvarlig måte med minimum en blåse fra hver enkelt deltaker.
5. Landing av fangst som er låssatt kan bare skje ved opptak fra lås/pose i sjøen til godkjent førings-/kjøperfartøy. Låset/posen skal være oppankret/fortøyd til land før overføring til førings-/kjøperfartøy finner sted.

Adgangen til å gå sammen om kast gjelder ikke i sperrede områder med puljevis innseiling.

Fiskeridirektoratets regionkontor avgjør om samfiske kan utøves og hvordan samfiske kan utøves i sperrede områder med puljevis innseiling.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 12 Landing til førings- eller kjøperfartøy

Kystfartøy som selv fører fangsten, kan lande den til førings- eller kjøperfartøy. Slik landing kan bare skje ved kai i havner med fiskemottak som tar i mot norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan tillate landing andre steder enn det som følger av første ledd.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

KAPITTEL 5. STENGTE OMRÅDER

§ 13 Stengte områder i Nordland

Det er forbudt å fiske i Vestfjorden, Ofotfjorden, Tysfjord m.v. nord og østenfor rette linjer trukket fra fastlandet langs 67°50'N til Lofotodden, fra treffpunktet på Lofotodden videre til Balstad lykt 68°03'N 13°33'Ø, videre i en rett linje til Lødingen 68°26'N 16°Ø. I nord er området avgrenset av en rett linje langs 68°40'N tvers av Tjeldsundet.

Det er forbudt å fiske med not (unntatt landnot) i Hellemofjorden sør for en linje trukket mellom punktene 68°01,12' N 16°11,62'Ø til 68°00,95'N 16°10,20'Ø (Hestneset sør til Hellandsberg).

Det er forbudt å fiske med trål, samt forbudt for fartøy på eller over 21,35 meter største lengde som fisker med not å fiske i Vestfjorden og innenforliggende fjordsystemer, innenfor en linje trukket mellom punktene 68° 18 ' N 15° 39 ' Ø og 68° 11 ' N 15° 36 ' Ø (Offersøya - Tranøy). Fartøy på eller over 21, 35 meter største lengde som fisker med not og som i løpet av 2005 eller 2006 ikke har meldt inn større enkeltfangster enn 100 tonn, kan likevel fiske innenfor linjen etter første punktum.

§ 14 Stengte områder i Nordland for fiske med fartøy over 28 meter største lengde

Det er forbudt å fiske med fartøy over 28 meter største lengde i følgende områder i Nordland:

1. Fra NV pynten Åmøya 66°47,2' N 13°21'Ø. Derfra i nordvestlig retning til Karlsholmen fyr, 66°54,7'N 13°05,6'Ø. Fra Karlsholmen i nordøstlig retning på vestsiden av Fugløyvær til Hernesskagen lykt SV av Bodø 67°15,5'N 14°16,8'Ø.
2. Mistfjorden - Karlsøyfjorden - Folla. Sperringen går i en rett linje fra 67°26,5'N 14°44'Ø til 67°40'N 14°44'Ø.
3. Indre Vestfjorden - Tysfjorden - Ofotfjorden - Tjeldsundet. Sperrelinjen går i en rett linje fra Hamnvikodden 67°55'N 15°20'Ø til Storvikklubben 67°56'N 15°19'Ø og videre nordover fra Engeløy 67°58'N 15°Ø langs 15°Ø til 68°13'N og i nord 68°40'N tvers over Tjeldsundet.

4. Øst-Lofoten - fra Ingjeldsøy til Skomvær. Det sperrede området er på nord og vestsiden av følgende linjer: Fra 68°13'N 15°Ø til Skrova fyr 68°09'N 14°39'Ø derfra til Balstad lykt 68°03'N 13°33'Ø, videre til Værøy fyr 67°39'N 12°44'Ø.
5. Fra Værøy til Tørrfalle ved Skomvær fyr 67°24'N 11°52'Ø. På nordsiden av Austvågøy og Vestvågøy går sperrelinjen fra Nipa 68°30'N 15°13'Ø til grunnlinjemerke utenfor Eggum 68°19'N 13°40'Ø. Derfra langs grunnlinjene til Skomvær.
6. Vestfjorden nord for en rett linje trukket fra fastlandet langs 67°50'N til Lofotodden.

§ 15 Områdefastsettelse

Uten hensyn til bestemmelsene i § 13 første ledd og § 14, kan fartøy som har fått tillatelse fra Fiskeridirektoratets regionkontor fiske norsk vårgytende sild innenfor områdene nevnt i disse bestemmelsene etter puljevis innseiling. Det kan settes vilkår om inspektør om bord.

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak truffet av Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 16 Fiske sør for 62°N

Det er forbudt å fiske norsk vårgytende sild sør for 62°N i statistikkområde IV og i statistikkområde IIIa.

I området mellom 62°00'N og 60°30'N er det hele året forbudt å fiske sild fra grunnlinjene og ut til 12 nautiske mil.

I perioden fra og med 15. februar til og med 30. april er det forbudt å fiske sild i området mellom 62°N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr innenfor 12 nautiske mil regnet fra grunnlinjene.

Uten hensyn til forbudet i første, annet og tredje ledd er det i perioden fra og med 1. januar til og med 30. april likevel tillatt for alle fartøygrupper å fiske norsk vårgytende sild innenfor en linje regnet fra 6 nautiske mil av grunnlinjene i området fra 62°N til 61°N.

Uten hensyn til forbudet i første, annet og tredje ledd er det i perioden fra og med 16. februar til og med 30. april tillatt for fartøy i kystfartøygruppen å fiske norsk vårgytende sild innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene mellom 61°N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr. Fangstene belastes det enkelte fartøys kvote av norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektoratet kan endre og oppheve bestemmelsene i denne paragrafen, herunder begrense deltakelsen eller sperre områder

§ 17 Stenging av fiskefelt ved fare for neddreping, innblanding m.m.

Uten hensyn til bestemmelsene i §§ 13 til 16 kan Fiskeridirektoratets regionkontor ved fare for neddreping, innblanding av norsk vårgytende sild under minstemål eller innblanding av torsk, hyse, sei og uer, i alle områder hvor det fiskes etter norsk vårgytende sild, stenge og gjenåpne områder for fiske i bestemte områder og til bestemte tider, og kan sette nærmere vilkår, herunder bruk av sorteringsrist, forby omsetning direkte fra notkast og anwise til fiske i andre områder.

Tilsvarende kan Fiskeridirektoratet forby fiske med fartøy over 28 meter største lengde dersom det oppstår fare for redskapskollisjoner.

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak truffet av Fiskeridirektoratets regionkontor.

KAPITTEL 6. FELLESBESTEMMELSER

§ 18 Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om enhetskvoter, rederikvoter eller andre spesielle kvoteordninger.

Ved salg og utskifting av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til femte ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

§ 19 Midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy (leiefartøy)

Fiskeridirektoratets regionkontor kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd gi midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy i fisket. Fiskeridirektoratets regionkontor kan fastsette nærmere vilkår for en slik tillatelse, herunder at høvedsmannen samt hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet. Det må nyttes leiefartøy fra samme fartøygruppe.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 20 Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi tillatelse til overføring av fangst som ikke er tatt om bord dersom fartøyet befinner seg på feltet på opptakstidspunktet og er utrustet og bemannet for fiske.

Utenfor sperrede områder kan fartøy i ringnotgruppen og trålgruppen overføre fangst som ikke er tatt om bord fra notkast/slep seg i mellom. Det er ikke tillatt å overføre fangst som er tatt om bord.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 21 Bifangst

Fiskeridirektoratet kan fastsette hvilken bifangst av sild som kan tas i andre fiskerier og gi tillatelse på nærmere vilkår for omsetning av sild tatt som bifangst.

Uten hinder av forbudet i § 1 kan det i forbindelse med brislingfisket tas inntil 50% sild som bifangst regnet etter rommål.

Ved fiske etter sild med trål, snurrevad eller not er det forbudt å ha bifangst av torsk, hyse, sei og uer.

§ 22 Avkortning av kvote ved dumping og neddreping

Er fangst forsettlig dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 23 Bruk av ringnotfartøy og trålere som føringsfartøy

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi tillatelse til at ringnotfartøy eller trålere nyttes som føringsfartøy i fisket etter norsk vårgytende sild. Ringnotfartøy eller trålere som nyttes som føringsfartøy kan ikke samtidig drive fiske på egen kvote. Redskap og eventuelt produksjonsutstyr skal være plombert av Fiskeridirektoratets regionkontor.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 24 Omregningsfaktorer for ombordprodusert sild

Ved sildefiletproduksjon er omregningsfaktoren 2,0 slik at 1 tonn sildefilet blir avregnet med 2 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved silderognproduksjon er omregningsfaktoren 9,0 slik at 1 tonn silderogn blir avregnet med 9 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved produksjon av hel, saltet sild er omregningsfaktoren 1,0 slik at 1 tonn hel, saltet sild blir avregnet med 1 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved produksjon av hodekappet, saltet sild er omregningsfaktoren 1,2 slik at 1 tonn hodekappet, saltet sild blir avregnet med 1,2 tonn rund sild på fartøykvoten.

Summen av alle leverte produkter, inklusive avfall/avskjær og hel sild som er utsortert fra ombordproduksjon av silderogn (biprodukter), må ikke overstige fartøykvoten.

Levering av biprodukt må kontrolleres av Fiskeridirektoratets regionkontor, og føres særskilt på sluttseddelen.

§ 25 Agnfisket

Innenfor grunnlinjene nord for 62°N er det tillatt å fiske norsk vårgytende sild til eget forbruk av agn. Slikt fiske kan bare drives av fiskere som er ført i fiskermanntallet og bare med ett merkeregistrert fartøy. Omsetning av fangsten er forbudt.

Fra og med 1. januar til og med 30. april er det også tillatt å fiske norsk vårgytende sild til eget forbruk av agn innenfor 6 nautiske mil fra grunnlinjene mellom 61°N og 62°N.

§ 26 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvotene eller gruppekvotene er beregnet oppfisket, samt innføre konsumpåbud.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket 1. halvår når oppfisket kvantum overstiger den tradisjonelle andelen som er fisket 1. halvår.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

KAPITTEL 7. STRAFF OG IKRAFTTREDELSE

§ 27 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 28 Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2007 og gjelder til og med 31. desember 2007.

Med hilsen

Lisbeth W. Plassa
Seksjonssjef

Rune Løvås
Rådgiver

Sak 24/2006

Regulering av fisket etter makrell i 2007

SAK 24/06

REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL I 2007

1 SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL REGULERINGEN I 2006

Det foreslås at avsetning til agn, forsknings og undervisningsformål trekkes av totalkvoten før fordeling på gruppekvoter.

Det foreslås at fartøy i de to kystnotgruppene innplasseres etter faktisk lengde. Dette betyr at overreguleringen beregnes etter faktisk lengde. Skjæringsdatoen står imidlertid fast, noe som betyr at fartøyene beholder den kvotefaktor de har i dag korrigert for strukturgevinst.

Fiskeridirektøren foreslår at bifangst tatt før det direkte fisket for trålerne starter 1. oktober skal belastes den enkelte trålers fartøykvote.

Fiskeridirektøren foreslår i det vesentlige å videreføre det øvrige reguleringsopplegget fra 2006.

2 GJENNOMFØRING AV FISKET ETTER MAKRELL I 2006

2.1 GENERELT

På grunn av manglende enighet om makrellfordelingen har NEAFC-kvoten til EU og Norge vært ufordelt og ufisket i tidligere år. Imidlertid ble det i 2003 inngått ad-hoc avtaler mellom EU, Norge og Færøyene om fordelingen av den internasjonale makrellkomponenten, noe som førte til at Norges kvote ble økt med 3.447 tonn i 2003. I 2006 utgjorde Norges andel av NEAFC-komponenten 2.679 tonn makrell.

Norge har en endelig disponibel kvote på 116.245 tonn makrell i 2006. Hele totalkvoten kan fiskes i Nordsjøen i ICES statistikkområde IVa. Ved et eventuelt fiske i andre statistikkområder reduseres kvoten for ICES statistikkområde IVa tilsvarende. Av totalkvoten kan 77.342 tonn fiskes nord for 62°N i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone, og inntil 3.000 tonn kan fiskes i statistikkområde IIIa. Av totalkvoten kan inntil 38.903 tonn fiskes i EU-sonen i ICES statistikkområde VIa, hvorav inntil 9.000 tonn kan fiskes i EU-sonen i statistikkområdene VIa, VIIId, VIIe og VIIh. Inntil 8.207 tonn¹ av totalkvoten kan fiskes i Færøyenes fiskerisone.

Av totalkvoten er det avsatt 750 tonn makrell til agn. Agnkvoten er trukket fra den norske totalkvoten før fordeling mellom de ulike fartøygruppene.

Kvoten på 115.495 tonn er deretter fordelt med en gruppekvote på 79.682 tonn til konsesjonspliktige ringnotfartøy, 7.117 tonn til ringnotfartøy uten konsesjon (SUK), 3.696 tonn til trålgruppen og 25.000 tonn til kystfartøygruppen (herunder gruppe II med 400 tonn). Tabell 1 viser kvotefordelingen mellom fartøygruppene i 2006.

¹ En del av arrangementet mellom Norge og Færøyene om forvaltning av makrell.

Tabell 1: Fordelingen mellom fartøygruppene i 2006

Fartøygruppe	Fordelingsnøkkel	Gruppekvote (tonn)	Andel (%)
Kystfartøy	25.000 tonn	25 000	21,6
Trålfartøy	3,2 % av totalkvoten	3 696	3,2
Ringnotgruppen		86 799	75,2
Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK)	8,2 % av ringnotgruppens kvote	7 117	6,2
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	91,8 % av ringnotgruppens kvote	79 682	69,0
Totalt		115 495	100

Tabell 2 viser fangst pr. 14. november 2006.

Tabell 2: Fangst per. 14.11.06

Fartøygruppe	Fangst (tonn)
Kystfartøy	25 716
Trålfartøy	3 282
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	79 701
SUK	7 194
Agn	779
Totalt	116 674

Kilde: Norges Sildealgslag pr. 14. november 2006.

2.2 RINGNOTGRUPPEN

Fra og med 1. januar til og med 13. august 2006 kunne konsesjonspliktige ringnotfartøy og ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) fiske makrell i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62°N og i den del av ICES statistikkområde IVa som ligger innenfor Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone. Det enkelte ringnotfartøy kunne i denne perioden fiske inntil 350 tonn, mens SUK-fartøyene kunne fiske inntil 250 tonn. Fra og med 14. august er konsesjonspliktige ringnotfartøy og ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) regulert med fartøykvoter. Det enkelte fartøyets fangst før 14. august går til fradrag på fartøykvoten.

Fra og med 14. august 2006 er fartøykvotene for konsesjonspliktige ringnotfartøy beregnet med en faktor på 1,80. Fartøykvotene for ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) er beregnet med en faktor på 1,65.

Per 14. november 2006 hadde den konsesjonspliktige ringnotgruppen og SUK-gruppen fisket henholdsvis 79.701 og 7.194 tonn makrell.

2.3 TRÅLGRUPPEN

Fartøy med makrelltråltillatelse kan delta i denne gruppen, og de deltakende fartøyene er regulert med fartøykvoter fra 1. oktober 2006.

Trålfisket åpnet den 1. oktober 2006. Faktoren er fastsatt til 0,28. Trålgruppekvoten på 3.696 tonn må også i år fiskes til konsum. Pr. 14. november 2006 hadde trålgruppen fisket 3.282 tonn makrell.

2.4 KYSTGRUPPEN

2.4.1 Generelt

Vilkårene for å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell gruppe I fremgår av § 1 i forskrift av 24. desember 2005 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell i 2006, hvor det bl.a. er stilt som vilkår at fartøyet har hatt adgang til å delta i fisket foregående år, at fartøyet har en største lengde under 27,5 meter og en lastekapasitet på mindre enn 1.500 hl. Videre kreves det at eier og høvedsmann er ført på blad B i fiskermanntallet og at fartøyet er utstyrt og egnet for fiske etter makrell.

Det nevnes imidlertid at deltakerforskriften ble endret av Fiskeri- og kystdepartementet den 20. november 2006, slik at lastekapasitetsbegrensningen på 1.500 hl. er opphevet.

Vilkårene for å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell gruppe II fremgår av § 8 i forskrift av 24. desember 2005 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell i 2006, hvor det bl.a. er stilt som vilkår at fartøyet har en største lengde under 13 meter, at fartøyet er utstyrt og egnet for fiske etter makrell og at eier og høvedsmann er ført i fiskermanntallet.

Tabell 3 gir en oversikt over fordelingen av kystfartøygruppens gruppekvote i 2006.

Tabell 3: Fordeling av kystfartøygruppens gruppekvote i 2006.

Kystfartøygruppe	Prosent	Kvantum (tonn)
Avsetning Gruppe II		400
Notfiske for ikke manntallsførte fiskere		100
Garn / snøre	35 %	8 575
Not	65 %	15 925
Fordelt på:		
under 13 m	23 %	3 663
Mellom 13 og 21,35 m	77 %	12 262
Totalt		15 925 25 000

2.4.2 Gruppe I

Tabell 4 gir en oversikt over maksimal- og fartøykvoter, hvor mye som kan fiskes før det ordinære fisket åpner 14. august 2006 samt overreguleringsgrad i de ulike fartøygruppene. Kystnotfartøy under 13 meter og fartøy som har adgang til å delta med garn/snøre er regulert med maksimalkvoter, mens kystnotfartøy mellom 13 og 21,35 meter er regulert med fartøykvoter.

Tabell 4: Maksimal- og fartøykvoter, kvantum før 14. august og overregulering i kystfartøygruppen i 2006.

	Maksimalkvote	Garantert kvantum	Fartøykvote	Kvantum før 14. aug.	Overregulering
Garn/Snøre					
under 10 m	27,00	5		15,00	Ca. 46 %
10 - 14,99 m	47,25	--		15,00	
15 - 21,35 m	57,51	--		15,00	
Not					
under 10 m	34,00	5		34,00	Ca. 91 %
10 - 12,99 m	42,84	--		42,84	
13 - 14,99 m			63,82	63,82	Ca. - 2 %
15 - 17,99 m			93,77	63,82	
18 - 21,35 m			151,47	63,82	

Kvoteenheten for fartøy med hjemmelslengde under 21,35 meter som har adgang til å delta med garn/snøre er 27,00 tonn. Kvoteenheten for fartøy med hjemmelslengde under 13 meter som har adgang til å delta med not er 34,00 tonn. Kvoteenheten for notfartøy med hjemmelslengde fra 13 - 21,35 meter er 15,68 tonn.

Fartøy under 13 meter hjemmelslengde som fisker med not har i 2006 en gruppekvote på 3.663 tonn. Fra og med 1. januar kunne fartøy under 13 meter hjemmelslengde som fisker med not, fiske og lande innenfor fartøyets maksimalkvote. Det var vanskelige forhold for de minste fartøyene i og med den store makrellen ikke kom inn til kysten i år. 26. september økte Fiskeridirektøren kvoteenheten fra 34 til 40 tonn da det sto igjen hele 1.278 tonn av gruppekvoten. 2. oktober hadde flåten kun fisket ytterligere 144 tonn og Fiskeridirektøren fant det hensiktsmessig å øke kvoteenheten til 70 tonn 3. oktober. Fisket ble stoppet 24. oktober 2006 klokken 18.00, da gruppekvoten på 3.663 tonn var beregnet oppfisket. Fartøy under 10 meter har imidlertid et garantert kvantum på 5 tonn på årsbasis, uavhengig av stoppen.

Kystnotfartøy under 13 meter har pr. 14. november 2006 fisket totalt 3.673 tonn makrell, det vil si 10 tonn over gruppekvoten.

Fartøy mellom 13 og 21,35 meter hjemmelslengde som fisker med not har i 2006 en gruppekvote på 12.262 tonn.

Fra og med 1. januar til og med 13. august kunne fartøy mellom 13 og 21,35 meter hjemmelslengde som fisker med not fiske og lande inntil 63,82 tonn makrell. Dette betydde i praksis at alle notfartøy under 15 meter hjemmelslengde kunne fiske hele sin kvote i første halvår.

Notfartøy mellom 13 og 21,35 er i 2006 som i 2005 regulert med fartøykvoter. I henhold til Fartøy- og deltakerregisteret var det per 15. desember 2005 totalt 765,162 kvotefaktorer i

kystnotfartøygruppen 13-21,35 meter hjemmelslengde. Kvoteenheten på 15,68 underregulerer gruppekvoten med 2,16 prosent. Den 17. oktober hadde denne gruppen fisket 12.023 tonn og hadde et restkvantum på 238 tonn. 13 fartøy hadde en restkvote på totalt 134 tonn. I henhold til Fartøy- og deltakerregisteret per 14. november 2006 er det totalt 746,854 kvotefaktorer. Dette er en differanse på 18,308 kvoteenheter hvis en sammenligner med antall kvotefaktorer på det tidspunktet fartøykvotene ble satt. Forskjellen skyldes i hovedsak strukturkvoteordningen. Med en kvoteenhet på 15,68 tilsvarer 18,308 kvotefaktorer 287 tonn makrell. Den 20. oktober økte Fiskeridirektøren kvoteenheten fra 15,68 til 17,10 tonn, med virkning fra mandag 23. oktober klokken 15.00. Fisket ble stoppet 24. oktober 2006 klokken 18.00. Denne gruppen har pr. 14. november 2006 fisket 12.156 tonn makrell.

Fartøy under 21,35 meter hjemmelslengde som fisker med garn og snøre hadde i 2006 en gruppekvote på 8.575 tonn.

Fra og med 1. januar til og med 14. august kunne fartøy under 21,35 meter hjemmelslengde som fisker med garn og snøre, fiske og lande inntil 15 tonn makrell.

Fartøy under 21,35 meter hjemmelslengde som fisker med garn og snøre ble stoppet 30. august klokken 18.00 med siste frist for levering av fangst klokken 12.00 torsdag 31. august. I 2005 ble fisket stoppet 21. september. Leveringsfristen som ble satt i stoppmeldingen var på 18 timer, 6 timer mer enn året før. Enkelte fiskere hadde likevel problemer med å få levert makrellen innen den fastsatte fristen. Årsaken til det var at fisket pågikk langt fra kysten og det var derfor langt fra fiskefeltet til mottaket. Videre ønsket mange fiskere å levere på hjemstedet i stedet for på det nærmeste mottaket. Fiskeridirektoratet valgte å se lempelig på denne regelen. Denne gruppen har pr. 14. november 2006 fisket 9.484 tonn makrell, det vil si 909 tonn over gruppekvoten.

2.4.3 Gruppe II

Denne gruppen kan fiske og lande innenfor en avsetning på 400 tonn.

Fartøy i gruppe II kan fiske og lande inntil 5 tonn makrell i 2006. Selv om kystgruppens fiske etter makrell er stoppet, kan fisket i gruppe II fortsette ut året uavhengig av stoppen.

161 fartøy som deltar i gruppe II har pr. 14. november 2006 fisket 401 tonn.

2.4.4 Fritidsfiske med landnot

Saltvannsfiskeloven § 4a annet ledd fastsetter det generelle forbudet for ikke-manntallsførte fiskere til å fiske med not. Bestemmelsen åpner likevel for en viss adgang til å dispensere fra forbudet i tilfeller hvor søker godtgjør at fisket med landnot skal drives på tradisjonell måte i kombinasjon med gårdsdrift.

Før våren 2005 hadde det ikke vært satt noen kvotebegrensninger i notfisket for ikke-manntallsførte fiskere. Fisket ble derimot begrenset gjennom en geografisk avgrensning av dispensasjonene, og av vilkår om at det kun kan brukes én landnot, eventuelt flere små nøter. I 2005 begrenset en notfisket for ikke-manntallsførte fiskere kvantumsmessig til det nivået som tradisjonelt var blitt fisket i denne "gruppen". Totalkvantum for gruppen var fastsatt til 80

tonn i 2005. Maksimalkvoten var fastsatt til 20 tonn og den enkelte fisker hadde muligheten til å fiske et garantert kvantum på inntil 5 tonn makrell uten hensyn til en stopp i fisket.

I 2006 kunne gruppen ikke-manntallsførte fiskere som fisker med landnot fiske og lande inntil 100 tonn makrell. Fisket ble stoppet 21. juni klokken 17.00, da gruppekvote på 100 tonn var oppfisket. Etter en henvendelse til Fiskeri- og kystdepartementet ble fisket gjenåpnet den 30. juni innenfor en maksimalkvote på 20 tonn. Ikke-manntallsførte fiskere som fisker med landnot hadde per 14. november 2006 fisket 146 tonn. 11 personer har deltatt.

14. november 2006 var det 13 ikke-manntallsførte fiskere som hadde dispensasjon til å fiske makrell med landnot.

2.5 AGN

Av totalkvoten ble 750 tonn makrell avsatt til agn. I 2006 deltok ett fartøy i fisket etter makrell til agn og totalt belaster 779 tonn denne kvoten. Fiskeridirektoratet anbefaler at Norsk Agnforsyning administrerer gjennomføringen av fisket etter agn på en slik måte at kvoten ikke overfiskes.

3 RAMMEVILKÅR FOR REGULERINGEN AV FISKET I 2007

3.1 BESTANDSSITUASJONEN

Det fiskes i dag på tre forskjellige gytebestandskomponenter av makrell: Den vestlige komponenten, den sørlige komponenten og Nordsjøkomponenten. Disse komponentene blander seg utenom gytesesongen, og kan ikke skilles i fangstene. Siden 1995 har havforskerne foretatt en samlet vurdering av hele bestanden i hele utbredelsesområdet, og nord-østatlantisk makrell (North-East Atlantic Mackerel) anses av ACFM som en bestand.

ICES sier at bestanden ikke høstes bærekraftig. Fiskedødeligheten var i 2005 på F_{lim} (0,26). Gytebestanden antas å være rundt B_{pa} .

De sørlige og vestlige komponentene av bestanden ble målt ved eggtokt i 2004. Disse målingene gjennomføres hvert tredje år. Eggmålingen viser at bestanden har avtatt siden 1998. Bestandsberegningen viser at gytebestanden var knapt 2 millioner tonn i 2004. Dette er vel 300.000 tonn lavere enn B_{pa} . Beregningsmodellen baserer seg både på resultatene fra eggmålingene og på fangststatistikk. Med denne type usikkerhet i datagrunnlaget gir beregningene kun gode estimat av fiskedødeligheten, men underestimerer gytebestanden. Ventet gytebestand i 2006 er usikkert, men er beregnet til 2,4 millioner tonn. Førre-var fiskedødeligheten (F_{pa}) for makrell er beregnet til 0,17. EU, Færøyene og Norge er enig om å forvalte bestanden med en beskatning tilsvarende en fiskedødelighet mellom 0,15 og 0,20 dersom forskerne ikke anbefaler noe annet. Dette svarer til en totalfangst av nordøstatlantisk makrell på 390.000 – 509.000 tonn i alle områder.

Det anbefales videre at det ikke fiskes makrell i statistikkområde IIIa, IVb og IVc på noe tidspunkt i løpet av året. For statistikkområde IVa anbefales det at det ikke fiskes makrell i

perioden 15. februar – 31. juli. Videre at en fastholder et minstemål for statistikkområde IV på 30 cm.

3.2 AVTALESITUASJONEN OG KVOTER I 2007

De internasjonale rammene for hvor mye makrell som skal fiskes, og hvordan den totale makrellkvoten skal fordeles mellom ulike parter, drøftes i flere fora.

EU, Norge og Færøyene ble under kyststatsforhandlingene 23. og 24. oktober 2006 enige om å videreføre den flerårige forvaltningsstrategien for makrellbestanden. Partene er blitt enige om å begrense fisket i henhold til denne strategien, hvor målsettingen bl.a. er å holde gytebestanden (SSB) over det historisk observerte minimumsnivået på 2,3 millioner tonn i 1995. I avtalen forutsettes en fiskedødelighet på mellom 0,15 og 0,20 for relevante aldersgrupper slik disse er definert av ICES, med mindre forskerne legger frem andre tilrådninger.

Partene er i tråd med dette blitt enige om å øke det totale uttaket til 500.000 tonn i samsvar med anbefalingen fra ICES som tilsvarer $F = 0,196$, og har på bakgrunn av dette fastsatt en TAC for 2007 på 422.551 tonn. Differansen mellom 500.000 tonn og TAC utgjør den sørlige komponenten og NEAFC kvoten. I forhold til 2006 blir dette en økning på 13,12 %. Den norske andelen av kvoten vil ikke kunne fastsettes endelig før de bilaterale forhandlingene er sluttført i begynnelsen av desember 2006. Siden norsk totalkvote for 2007 ennå ikke er bestemt, tar beregningene nedenfor utgangspunkt i norsk totalkvote i 2006 justert for økningen i det totale uttaket på 13,12 prosent. En har i dette dokumentet lagt til grunn en norsk kvote på 130.000 tonn. Endelig norsk kvote vil bli minst så stor gitt at det blir enighet mellom Norge og EU, samt at en har samme bytteforhold i den bilaterale avtalen mellom Norge og Færøyene som tidligere år.

Det 25. årsmøtet i NEAFC ble avsluttet 17. november 2006. 47.839 tonn makrell er avsatt til partene i NEAFC med følgende fordeling;

Russland:	26.250 tonn
Færøyene, EU og Norge:	20.152 tonn
Island:	1.437 tonn.

4 REGULERING AV DELTAKELSEN I FISKET I 2007

4.1 RINGNOTGRUPPEN

Pr. 14. november 2006 hadde 85 konsesjonspliktige ringnotfartøy og 19 ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) adgang til å delta i ringnotgruppens fiske etter makrell.

I Fiskeridirektoratets oversendelse til Fiskeri- og kystdepartementet med forslag til forskrift om adgang til å delta i fisket etter makrell i 2007, er det foreslått å innta deltakervilkårene for SUK-gruppen (snurpere uten konsesjon) i deltakerforskriften for 2007, men slik at de fortsatt blir regulert i ringnotgruppen. Endringen er således bare en harmonisering ved at man skiller deltaker- og reguleringsspørsmål i separate regelverk.

Fiskeridirektøren legger således til grunn at gjeldende vilkår for deltakelse videreføres i 2007, slik at fartøy som har ringnottillatelse i henhold til § 4-1 i forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konesjonsforskriften) og SUK-fartøy, jf. § 11 i forslag til forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell i 2007, kan delta.

4.2 TRÅLGRUPPEN

Fiskeridirektøren legger til grunn at gjeldende vilkår for deltakelse videreføres i 2007, slik at fartøy med makrelltråltillatelse i henhold til § 2-21 i forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konesjonsforskriften), kan delta.

4.3 KYSTFARTØYGRUPPEN

Kystfartøygruppens fiske etter makrell ble deltakerregulert i 1998 (for fartøy over 13 meter) og i 2002 (for fartøy under 13 meter). Vilåarene for å delta i fisket fremgår av årlige deltakerforskrifter, hvor det bl.a. er stilt som vilkår at fartøyet har adgang til å delta i fisket det foregående år, at fartøyet har en største lengde under 27,5 meter og en lastekapasitet under 1.500 hl. Videre kreves at eier og hovedsmann er ført på blad B i fiskermanntallet og at fartøyet er utstyrt og egnet for fisket etter makrell.

Tabell 5 gir en oversikt over antall deltakeradganger per 15. november 2006 i gruppe I, fordelt på lengdegruppe og redskap.

Tabell 5: Antall deltakeradganger i gruppe I (hjemmelslengde).

Redskap	Under 13 m	Mellom 13 og 21,35 m	Sum	Herav strukturkvoter
Not	175	101	276	24
Garn /Snøre	194	80	274	2
Sum	369	181	550	26

Kilde: Fiskeridirektoratets fartøy- og deltagerregister pr. 15.11.06

Forslag til forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell i 2007 er oversendt Fiskeri- og kystdepartementet, hvor det bl.a. er foreslått at fartøy som hadde adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell i 2006 får adgang til å delta i 2007 dersom de øvrige vilkår for å delta er oppfylt.

Eier av fartøy mellom 13 og 27,50 meter største lengde som deltok i fisket med garn/snøre i 2005 uten å være ført på blad B i fiskermanntallet, kan etter søknad til Fiskeridirektoratet gis adgang til å delta uavhengig av kravet om å være ført på blad B dersom eier og hovedsmann er ført i fiskermanntallet.

Videre er det i Fiskeridirektoratets oversendelse foreslått at vilåarene for å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell gruppe II videreføres som i 2006, slik at det stilles krav

om at fartøyet er registrert i merkeregisteret, er under 13 meter, at eier og høvedsmann er ført i fiskermanntallet og at fartøyet må være egnet og utstyrt for fisket etter makrell.

4.4 IKKE-MANNTALLSFØRTE FISKERE SOM FISKER MED LANDNOT

Det er forbudt for ikke-manntallsførte fiskere å fiske med not. Saltvannsfiskeoven § 4a åpner for å dispensere fra forbudet og i praksis er slike dispensasjoner begrenset til tilfeller hvor søker godtgjør at fisket med landnot skal drives på tradisjonell måte i kombinasjon med gårdsdrift. Dispensasjonsadgangen er delegert til Fiskeridirektoratet.

Etter gjeldende praksis gis dispensasjon etter retningslinjer fastsatt av Fiskeridepartementet i 1999, og kun i særlige tilfeller. Dispensasjon kan gis dersom det godtgjøres at det er tradisjon for fiske med landnot. Inntekten av dette fisket må ha vært minst kr 5.000 i tre av de siste ti årene. Det kan også gis dispensasjon dersom det godtgjøres at fiske med landnot er en lokal tradisjon, og inntekt fra dette fisket sammen med andre sesonginntekter til sammen skal sørge for inntekter til livsopphold.

Dispensasjonene gis for 2 år av gangen, og ved utgangen av gyldighetsperioden må den enkelte på nytt søke Fiskeridirektoratet om fornyet dispensasjon. Den 14. november 2006 var det 13 ikke-manntallsførte fiskere som hadde dispensasjon til å fiske makrell med landnot.

Fiskeridirektøren foreslår at Fiskeridirektoratet i første halvår av 2007 foretar en gjennomgang av dispensasjonsordningen og vilkårene knyttet til den enkelte dispensasjon.

5 REGULERINGSOPPLEGGET FOR DE ENKELTE FARTØYGRUPPER I 2007

5.1 INNLEDNING

Norges Fiskarlag har i landsmøtevedtak 7/01 anbefalt at totalkvoten for makrell fordeles mellom de ulike gruppene som følger. Kystfartøy under 21,35 meter skal ha 18,5% av den norske totalkvoten, men gruppeknoten skal ikke settes lavere enn 25.000 tonn. Trålgruppen skal ha 3,2% av totalkvoten. Den konsesjonsbelagte ringnotgruppen skal ha resten av totalkvoten. Ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot uten konsesjon (SUK) skal ha 8,2% av ringnotgruppens kvote.

Foreløpig norsk totalkvote er som tidligere nevnt beregnet til 130.000 tonn for 2007. En har i beregningene lagt til grunn at det blir avsatt 750 tonn til agn i 2007. Se sak 12/2006.

Fiskeri- og kystdepartementet har besluttet at for alle kvotebelagte arter skal forskningskvoter inngå i totalkvoten. Fiskeridirektoratet har kartlagt behovet for forsknings- og skolekvoter i 2007. Kartleggingen viser et behov på 5.010 tonn makrell i 2007. I 2006 var det innvilget et kvanta 3.180 tonn makrell til forsknings- og undervisningsformål.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsmøtet drøfte størrelsen på avsetningen til forsknings- og skolekvoter.

Forsknings- og skolekvoter skal i 2007 trekkes av totalkvoten før fordeling. En har i regneeksemplet nedenfor lagt til grunn at det blir avsatt 3.000 tonn til forsknings- og skolekvoter i 2007.

Totalkvantumet på 100 tonn makrell til ikke-manntallsførte fiskere ble i 2006 trekt fra kystfartøygruppen ved at en reduserte avsetningen til gruppe II fra 500 tonn til 400 tonn. Det har imidlertid vært stilt spørsmål ved om dette kvantumet til fritidsfiskere som driver notfiske etter dispensasjon fra forbudet i saltvannsfiskeloven § 4a annet ledd burde vært trukket fra ”på toppen”, før fordelingen mellom yrkesfiskerne. Gruppe II har per 14. november 2006 fisket 401 tonn makrell. En kan derfor videreføre avsetningen på 400 tonn til gruppe II i 2007. På bakgrunn av den kommende gjennomgangen av dispensasjonsadgangen, vil det på dette tidspunktet være hensiktsmessig å videreføre reguleringsopplegget for ikke-manntallsførte fiskere fra 2006 til 2007.

Fiskeridirektøren foreslår at totalkvantumet på 100 tonn makrell til ikke-manntallsførte fiskere som fisker med landnot trekkes fra kystgruppens kvote.

Tabell 6 viser fordelingen mellom fartøygruppene med utgangspunkt 126.250 tonn, foreløpig norsk totalkvote fratrukket agn og forsknings- og skolekvoter.

Tabell 6: Fordelingen mellom fartøygruppene i 2007

Fartøygruppe	Fordelingsnøkkel	Gruppekvote (tonn)	Andel (%)
Kystfartøy	25.000 tonn	25 000	19,8
Trålfartøy	3,2 % av totalkvoten	4 040	3,2
Ringnotgruppen		97 210	
Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK)	8,2 % av ringnotgruppens kvote	7 971	6,3
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	91,8 % av ringnotgruppens kvote	89 239	70,7
Totalt		126 250	100,0

Fordeles den norske totalkvoten i henhold til Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 7/01 skal 18,5 % av makrell til kystfartøygruppen, men gruppekvoten skal ikke settes lavere enn 25.000 tonn. Når en tar utgangspunkt i en kvote på 126.250 tonn blir kystfartøygruppens gruppekvote 25.000 tonn i 2007.

5.2 RINGNOTGRUPPEN

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfartøyene tildeles en gruppekvote som tilsvarer den del av totalkvoten som gjenstår etter fradrag av trålgruppens og kystfartøygruppens kvoter.

Fiskeridirektøren foreslår videre at de konsesjonspliktige ringnotfartøyene tildeles en kvote som tilsvarer den del av ringnotgruppens kvote som er igjen etter fradrag av andelen (8,2%) tildelt ringnotfartøy uten konsesjon (SUK).

Fiskeridirektøren foreslår som tidligere at fartøykvotene blir fordelt etter ”universalnøkkelen”.

Fiskeridirektøren foreslår videre at ringnotfartøyene uten konsesjon tildeles en gruppekvote på 8,2 % av ringnotgruppens kvote.

For ringnotfartøy mellom 21,35 til og med 27,50 meter største lengde (SUK) legges fastsatt basiskvote pr. 19. november 2006 til grunn for utregning av fartøykvoten.

5.3 TRÅLGRUPPEN

5.3.1 Generelt

Fiskeridirektøren foreslår at trålerne tildeles en gruppekvote på 3,2% av totalkvoten.

Det enkelte fartøys fartøykvote beregnes i 2007 i henhold til følgende utregningsnøkkel:

50 tonn +	50% av bruttotonnasje fra	0- 100 tonn
	40% av bruttotonnasje fra	101-200 tonn
	30% av bruttotonnasje fra	201-300 tonn
	20% av bruttotonnasje fra	301-400 tonn
	10% av bruttotonnasje fra	401-600 tonn

Fartøykvoten til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for vedkommende fartøy med den faktoren en får ved å dividere gruppekvoten med summen av basiskvotene.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøykvotene for 2007 beregnes etter nøkkelen ovenfor.

Fiskeridirektøren foreslår at trålernes basiskvote skal være forankret i bruttotonnasje i henhold til målebrev pr. 31. desember 2001 og være uendret uavhengig av ommåling, ombygging, utskifting eller annen endring etter denne dato.

5.3.2 Partråling

Bestemmelsen om partråling regulerer det tilfellet der to fartøy som har fisket sammen, uten hensyn til forbud om overføring av fangst, kan fordele fisket kvantum på de samme to fartøy ved levering, uavhengig av hvem som fører den felles fangsten.

Etter en forskriftsendring den 23. januar 2006 hvor man tillot at et fartøy kunne dele fangst med to andre fartøy i løpet av reguleringsåret, har følgende vilkår vært gjeldende for 2006:

1. Fartøyene må være skriftlig påmeldt til Norges Sildesalgslag som partrållag før fisket tar til.
2. Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra inntil 2 wire i hver sin vinge av tråredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.

3. Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
4. Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
5. Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn to andre fartøy i løpet av 2006.
6. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av strukturvoteordning.

Videre kan Fiskeridirektoratets regionkontor kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstilles for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Det foreslås at bestemmelsene om partråling videreføres i 2007, slik at et fartøy kan dele fangst med to andre fartøy i løpet av reguleringsåret, og at denne grensen kan utvides dersom tidligere fartøy i partrållaget utgår av merkeregisteret som følge av strukturvoteordning.

5.3.3 Åpningsdato

Trålernes fiske etter makrell har før 2003 vært åpnet i begynnelsen av november. Denne starten har vært i samsvar med en åpning av et eventuelt direktefiske etter nordsjøsild. Dette har vært uproblematisk. I 2003 ble trålfisket etter makrell åpnet 18. august. Dette var som følge av at trålerne fra 2002 ble regulert med differensierte fartøykvoter på bakgrunn av fartøyets basiskvote knyttet til fartøyets makrelltråltillatelse og ikke med flate maksimalkvoter som tidligere år. På den bakgrunn ønsket man å gi trålerne mulighet til å ta sin makrellkvote utover høsten og ikke kun i november som det ble gjort før. I perioden 2004-2006 åpnet trålernes fiske etter makrell 1. oktober.

Fiskeridirektøren foreslår 1. oktober som åpningsdato for trålgruppens fiske etter makrell i 2007.

5.3.4 Periodekvoter før åpningsdato

Før åpningsdatoen er trålerne ikke tildelt en individuell fartøykvote og fangst av makrell før denne datoen blir derfor ikke belastet det enkelte fartøys fartøykvote. I henhold til Fiskeridirektoratets Sluttseddelregister fisket og landet 23 trålere 290 tonn makrell før 1. oktober 2006. Dette utgjør 7,8 prosent av gruppekvoten til trålerne. Tilsvarende var det i fjor 3 fartøy som hadde fisket og landet 28 tonn makrell før 1. oktober 2005.

Fiskeridirektøren foreslår at bifangst tatt før det direkte fisket starter 1. oktober skal belastes den enkelte trålers fartøykvote.

5.4 KYSTFARTØYGRUPPEN

5.4.1 Generelt

Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøygruppen tildeles en gruppekvote på 18,5% av totalkvoten, men at gruppekvoten ikke settes lavere enn 25.000 tonn.

5.4.2 Gruppe II

På bakgrunn av innføringen av deltakerbegrensning i fisket etter makrell for fartøy under 13 meter, ble det avsatt et kvantum på 400 tonn til fartøy uten deltakeradgang (gruppe II). Per 14. november 2006 viser statistikken at fartøy i gruppe II har fisket 401 tonn makrell. Fiskeridirektøren foreslår å videreføre avsetningen til gruppe II på 400 tonn i 2007.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir avsatt et særskilt makrellkvantum (avsetning) på 400 tonn for fartøy under 13 meter som faller utenfor adgangsbegrensningen i fisket etter makrell.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 13 meter som faller utenfor adgangsbegrensningen i fisket etter makrell gis en maksimalkvote på 5 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at avsetningen blir fratrukket kystfartøygruppens kvote før denne deles i lengdegruppekvoter.

5.4.3. Landnotfiske for ikke manntallsførte fiskere

Ikke-manntallsførte fiskere som har dispensasjon til å fiske med landnot, jfr. Saltvannsfiskelovens § 4 a annet ledd, kan til sammen fiske og lande inntil 100 tonn makrell i 2006.

Den enkelte ikke-manntallsførte fisker er tildelt en maksimalkvote på 20 tonn makrell i 2006. De individuelle kvotene bør fastsettes i forhold til hva som er en rimelig fordeling av det fastsatte totalkvantum. En økning i maksimalkvoten vil kunne medføre at fortsatt god tilgang på makrell bare kommer noen få til gode fordi totalkvantumet tas med et fåtall kast. I år ble fisket stoppet 21.juni. Dersom man hadde hatt lavere maksimalkvote ville trolig fisket kunne pågått noe lenger.

En viser til punkt 5.1 hvor Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten til ikke-mantallsførte fiskere som fisker makrell med landnot settes til 100 tonn og at kvantumet trekkes fra kystgruppens kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at ikke-manntallsførte landnotfiskere gis en maksimalkvote på 15 tonn, noe som er en reduksjon på 5 tonn i forhold til inneværende år. (For garanterte kvoter se pkt. 5.4.6.).

5.4.4 Fordeling av gruppekvoten mellom kystnotfartøy og fartøy som fisker med garn og snøre

Fiskeridirektøren foreslår at kvoten i 2007 til gruppe I (24.500 tonn) deles slik at fartøy under 21,35 meter største lengde som har adgang til å fiske med notredskaper tildeles en gruppekvote på 65% (15.925 tonn) av kystfartøygruppens kvote. Fartøy under 21,35 meter største lengde som har adgang til å fiske med garn og snøre tildeles en gruppekvote på 35% (8.575 tonn) av kystfartøygruppens kvote.

Tabell 7 viser hvordan gruppekvoten i 2007 fordeles mellom de ulike kystfartøygruppene.

Tabell 7: Fordeling av kystfartøygruppens gruppekvote i 2007.

Kystfartøygruppe	Prosent	Kvantum (tonn)
Avsetning Gruppe II		400
Notfiske for ikke manntallsførte fiskere		100
Garn / snøre	35 %	8 575
Not	65 %	15 925
Totalt		25 000

5.4.4.1 Fartøy under 21,35 meter hjemmelslengde som fisker med not

I 2006 er fisket regulert etter hjemmelslengde, og en har i reguleringsammenheng et skille mellom fartøy under og over 13 meter hjemmelslengde. I deltakersammenheng har en imidlertid ingen lengdebegrensninger innad i kystfartøygruppen. Tabell 8 viser hvordan deltakeradgangene fordeles på hjemmelslengde og faktisk lengde.

Tabell 8: Antall deltakeradganger i kystnotfisket etter makrell, fordelt på hjemmelslengde og faktisk lengde.

Hjemmelslengde	Faktisk lengde						Totalt
	0 - 9,99 m	10 - 12,99 m	13 - 14,99 m	15 - 17,99 m	18 - 21,35 m	21,35 - 27,5m ¹	
0 - 9,99 m	57	13					70
10 - 12,99 m	5	85	5	3	2	5	105
13 - 14,99 m		2	17	1	5		25
15 - 17,99 m				1	4	1	6
18 - 21,35 m			1		24	21	46
Totalt	62	100	23	5	35	27	252

¹ I deltakerforskriften for 2005 ble 21,35 meter begrensningen fjernet.

Kilde: Fartøy- og deltakerregisteret per 15. november 2006. Strukturkvoter er ikke inkludert.

Tabell 8 viser at det pr 15.november er 15 fartøy som har en faktisk lengde over 13 meter, men henter sitt kvotegrunnlag fra notfartøy med hjemmelslengde under 13 meter.

Problemet med plassering av fartøy etter hjemmelslengde er at fartøy med ulik faktisk lengde fisker innenfor samme gruppe. I en situasjon med fartøykvoter og relativt liten overregulering er dette i utgangspunktet en uproblematisk situasjon. Kystnotfartøyene under 13 meter hjemmelslengde er regulert med maksimalkvoter, slik at alle fartøy som har hjemmelslengde under 13 meter har samme grad av overregulering selv om de har svært ulik faktisk lengde. Maksimalkvoter med stor grad av overregulering gir et kappfiske, og fordelingen internt i fartøygruppen bestemmes til en viss grad av det enkelte fartøyets effektivitet. Fartøy som har en faktisk lengde over 13 meter har konkurransefortrinn i form av at disse kan gå raskere frem

og tilbake til fiskefeltene, gå lengre ut fra land, kan laste mer på hver tur og er i mindre grad væravhengig. Dette motiverer for å skifte ut til større fartøy slik at en i større grad kan nyttiggjøre seg overreguleringen. En slik utskiftingsaktivitet kan gjøre det vanskelig å opprettholde en variert flåte.

I 2006 er overreguleringen for kystnotfartøy under 13 meter 91 %. I en situasjon med stor overregulering gir ikke den valgte reguleringsmodellen basert på hjemmelslengde de nødvendige virkemidler til fullt ut å skjerme de små fartøyene fra konkurranse med større fartøy, ettersom det er full frihet til å velge hvor stort fartøy en vil fiske kvoten sin med. Det vil også være vanskelig å ha styring med flåteutviklingen.

En løsning kan være å innføre en eller flere absolutte grenser mellom lengdegrupper som innebærer at en ved utskifting av fartøy, må kjøpe fartøy som har en faktisk lengde innenfor den fastsatte grensen. Dersom en ønsker å skifte ut til et fartøy som er lengre enn grensen må en i så fall også anskaffe seg en deltakeradgang i den nye størrelsesgruppen. Fartøyene som allerede har skiftet ut til større fartøy vil imidlertid fortsatt være et problem i en slik løsning.

En annen løsning kan være å innplassere fartøyene etter faktisk lengde og flytte fartøy med tilhørende kvotefaktorer til de grupper, etter fartøyets faktiske lengde, de faktisk hører hjemme i. Dette vil innebære at de to gruppeandelene må justeres tilsvarende. Med en slik løsning kan man innplassere fartøyene etter faktisk lengde og på den måten sørge for at fartøyene i en gruppe har noenlunde lik størrelse. Dette vil skjerme de små fartøyene, og begrense kvotemotiverte utskiftninger all den stund fartøyet som blir flyttet til gruppen over 13 meter ikke vil dra nytte av overreguleringen i gruppen not under 13 meter. Dette vil også kunne bidra til å opprettholde en differensiert flåte. En slik løsning kan med fordel kombineres med en absolutt grense på for eksempel 13 eller 15 meter.

I notgruppene er det foretatt en viss strukturering, både gjennom kondemneringsordningen og gjennom strukturkvoteordningen. Strukturgevinstene skal tilfalle fartøyene etter hjemmelslengde. Ved en innplassering av fartøy etter faktisk lengde i reguleringssammenheng må fartøyenes faktorer ta høyde for denne strukturgevinsten. Hittil har fartøyene fått strukturgevinsten ved at summen av kvotefaktorer som gruppekvoten fordeles på er blitt mindre, og at man således har fått en større kvoteenhet. Dersom man skal behandle fartøyene forskjellig i reguleringssammenheng og struktursammenheng må strukturgevinsten fordeles på det enkelte fartøy ved at fartøyets kvotefaktor øker, tilsvarende som den ordning man har hatt i gruppe I (torsk, hyse og sei). Strukturordningene ble innført i 2004, strukturgevinster i 2004, 2005 og 2006 må dermed fordeles på det enkelte fartøy. Tallene i tabellene nedenfor er i utgangspunktet et regneeksempel, beregningene må kvalitetssikres.

Tabell 9: Kvotefaktorer før strukturordningene og kvotefaktorer pr 23. november¹

Lengdegruppe	Per 1. Januar 2004			Per 23. November 2006		
	Antall deltakeradg	Sum kvotefaktorer	%-vis fordeling	Antall deltakeradg	Sum kvotefaktorer	%-vis fordeling
0 - 12,99 m	204	236,24	23,055 %	175	202,3	21,31 %
Over 13 m	102	788,46	76,945 %	77	746,854	78,69 %
Sum	306	1024,7	100,00 %	252	949,154	100,00 %

¹I antall deltakeradganger er ikke strukturkvoter inkludert. Strukturkvoter er inkludert i sum kvotefaktorer.

Tabell 10: Justering av kvotefaktorer, ny kvotestige¹:

Lengdegruppe	Før justering av kvotefaktorer			Etter justering av kvotefaktorer		
	Kvotefaktor	Antall deltakeradg	Sum kvotefaktorer	Kvotefaktor	Antall deltakeradg	Sum kvotefaktorer
0 - 9,99 m	1,00	70	70	1,16777	70	81,74
10 - 12,99 m	1,26	105	132,3	1,47139	105	154,50
13 - 14,99 m	4,07	25	101,75	4,29673	25	107,42
15 - 17,99 m	5,98	11,6	69,368	6,31314	11,6	73,23
18 - 21,35 m	9,66	59,6	575,736	10,19814	59,6	607,81
Totalt		271,2	949,154		271,2	1 024,70

¹Både i antall deltakeradganger og i sum kvotefaktorer er strukturkvoter inkludert.

Tabell 11: Gruppeandeler med dagens kvotefaktorer og justerte kvotefaktorer..

Lengdegruppe	Dagens kvotefaktorer			Justerte kvotefaktorer		
	Antall deltakeradg	Sum kvotefaktorer	%-vis fordeling	Antall deltakeradg	Sum kvotefaktorer	%-vis fordeling
0 - 12,99 m	175	202,3	21,31 %	175	236,24	23,05 %
Over 13 m	96,2	746,85	78,69 %	96,2	788,46	76,95 %
Sum	271,2	949,15	100,00 %	271,2	1024,70	100,00 %

Kilde: Fartøy- og deltakerregisteret per 15. november 2006. Kvotefaktorer for strukturkvoter er inkludert.

Tabell 12 viser konsekvensene av å gå fra en innplassering etter hjemmelslengde til en innplassering etter faktisk lengde etter at man har korrigert for strukturgevinst.

Tabell 12: Gruppeandeler med hhv hjemmelslengde og faktisk lengde¹.

Lengdegruppe	Hjemmelslengde			Faktisk lengde		
	Antall deltakeradg	Sum kvotefaktorer	%-vis fordeling	Antall deltakeradg	Sum kvotefaktorer	%-vis fordeling
0 - 12,99 m	175	236,24	23,05 %	162	222,76	21,74 %
Over 13 m	96,2	788,46	76,95 %	109,2	801,94	78,26 %
Sum	271,2	1024,70	100,00 %	271,2	1024,70	100,00 %

¹Både i antall deltakeradganger og i sum kvotefaktorer er strukturkvoter inkludert.

Etter Fiskeridirektørens oppfatning er det i hovedsak tre løsninger:

- 1) Beholde dagens regulering. Den kvotemotiverte utskiftningsaktiviteten vil dermed trolig fortsette inntil overreguleringen er "spist opp".
- 2) Skifte beregningsgrunnlag for overreguleringen, dvs gi fartøyene overregulering i forhold til fartøyenes faktiske lengde. Fartøyene må dermed innplasseres etter faktisk lengde i reguleringssammenheng. Det vil være den faktiske lengden ved årsskiftet som er bestemmende for hvilke gruppe fartøyet skal tilhøre i det kommende år.
- 3) Som løsning 2, men i tillegg fastsette et skott, på 13 meter eller 15 meter. Dersom man ønsker et skott på 15 meter vil Fiskeridirektøren foreslå at også reguleringsgruppene er over og under 15 meter faktisk lengde, dvs at man går bort fra dagens 13 meters grense.

Fiskeridirektøren foreslår at reguleringsgrensen fortsatt skal være 13 meter.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøyene innplasseres i de to lengdegruppene etter faktisk lengde per 23. november 2006, og at gruppekvote beregnes på grunnlag av en slik inndeling.

Tabell 13: Fordeling av gruppekvote mellom kystnotfartøy.

Kystnotfartøy	Prosent	Kvantum (tonn)
under 13 m faktisk lengde	21,74 %	3 462 tonn
mellom 13 og 27,5 faktisk lengde	78,26 %	12 463 tonn
Totalt	100 %	15 925 tonn

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsmøtets synspunkt på om det skal etableres et skott på 13 meter.

Tabell 14 viser kvotestigen og maksimal/fartøykvotene i 2006, samt "kvotestige" og "kvoter" uten overregulering.

Tabell 14: Kvotestige og maksimalkvotene i de ulike lengdegruppene i 2006, samt kvotestige og maksimalkvoter uten overregulering¹.

Fartøyets hjemmelslengde	Gruppekvote (tonn)	Kvotestige uten overregulering	Kvoter (tonn) per fartøy uten overregulering	"Kvotestige"	Maksimal-/Fartøykvote (tonn)	Overregulering
0 - 9,99 m	3 663	1,00	17,80	1,00	34,00	Ca. 91 %
10 - 12,99 m		1,26	22,42	1,26	42,84	
13 - 14,99 m	12 262	4,07	65,22	1,88	63,82	Ca. - 2,2 %
15 - 17,99 m		5,98	95,83	2,76	93,77	
18 - 21,35 m		9,66	154,81	4,45	151,47	

¹ En har i beregningene tatt hensyn til 18 deltakeradganger som er utvekslet i forbindelse med strukturkvoteordningen.

Den kvotemotiverte utskiftningen i notgruppen under 13 meter har i hovedsak skjedd i inneværende år. I februar i år var det kun 3 fartøy som hadde skiftet på tvers av 13 meters grensen. Det kan således være hensiktsmessig å benytte tidligere års over/underregulering som grunnlag for fastsetting av overreguleringsgrad for 2007. I 2006 er maksimalkvotene til notgruppen under 13 meter overregulert med ca. 91 %. Fartøykvotene til notgruppen mellom 13 og 21,35 meter ble underregulert med ca. 2 %. Kvoteenheten for fartøy med hjemmelslengde under 13 meter er 34,00 og kvoteenheten for fartøy med hjemmelslengde fra 13 – 21,35 meter er 15,68 tonn.

Tabell 15 viser overreguleringen i kystfartøygruppene de siste tre årene.

Tabell 15: Overregulering i de ulike kystfartøygruppene de siste tre årene.

	Notfartøy under 13 meter	Notfartøy 13-21,35 meter	Garn og snøre
2006	91 %	- 2 %	46 %
2005	102 %	1 %	46 %
2004	192 %	7 %	78 %
2003	171 %	10 %	99 %

En har i de senere årene gradvis redusert overreguleringen i kystfartøygruppene. Kystnotfartøy mellom 13 og 21,35 meter hjemmelslengde er i 2006 som nevnt over regulert med fartøykvoter og 2 prosent underregulering. Denne kystfartøygruppen består av en relativt stabil fartøymasse som en erfaringsmessig vet utnytter de tildelte kvotene.

Kystnotfartøy under 13 meter hjemmelslengde og fartøy som fisker med garn/snøre har fremdeles en betydelig overregulering. I disse kystgruppene er det stor variasjon i hvor mange fartøy som deltar hvert år og stor variasjon i hvor stor andel av kvoten det enkelte fartøy utnytter. For å sikre at gruppekvoten blir tatt har en valgt å overregulere gruppekvotene og fastsette maksimalkvoter. Maksimalkvoter med så stor grad av overregulering gir imidlertid et kappfiske, og fordelingen internt i fartøygruppen bestemmes til en viss grad av det enkelte fartøyets effektivitet. Selv med fartøykvoter vil det i disse gruppene være behov for en viss overregulering, og denne overreguleringen vil mest sannsynlig måtte variere fra år til år, blant annet avhengig av tilgjengelighet.

En fartøykvoteregulering vil kunne gi ro i fisket og gi mulighet for en hensiktsmessig driftsplanlegging for alle deltakende fartøy. På denne måten kan fisket gjennomføres på en kostnadseffektiv måte samtidig som fartøyene har tilstrekkelig ro til å sikre best mulig kvalitet på fisken og således oppnå høyest mulig pris. En unngår da også den høye fisketakten som kommer mot slutten av et fiskeri som er maksimalkvoteregulert, og dermed unngår en lang ventetid ved anleggene som igjen kan føre til at kvaliteten på fisken forringes. For fisker vil dette totalt sett innebære større lønnsomhet per kilo fisk. Også landsiden kan være tjent med fartøykvoter, da sesongen kan forlenges slik at markedet kan bli forsynt med makrell over en lengre tidsperiode.

På bakgrunn av de mange positive effektene fartøykvoter har, bør en ha som mål om å på sikt å regulere alle kystfartøygruppene med fartøykvoter. Fiskeridirektøren ser imidlertid for seg at det ennå er behov for å overregulere kystnotfartøy under 13 meter og fartøy som fisker med garn/snøre, samt å fastsette maksimalkvoter. Med en innplassering etter faktisk lengde er det grunnlag for å ha en noe større overregulering enn en kan ha med en innplassering etter hjemmelslengde.

2005 var det første året kystnotfartøyene i størrelsen 13 til 21,35 meter var regulert med fartøykvoter. Fartøygruppen er også i 2006 regulert med fartøykvoter, og kvoteenheten på 15,68 tilsvarer en underregulering på 2,16 %. En tok ved denne underreguleringen hensyn til et gjennomsnittlig overfiske på 4,2 tonn per fartøy. Den 17. oktober 2006 hadde denne gruppen et restkvantum på 238 tonn. En gjennomgang av det individuelle overfisket, viste at 38 fartøy overfisket kvoten sin med til sammen 442 tonn og 13 fartøy underfisket kvoten med 134 tonn. Dette tilsvarer et gjennomsnittlig overfiske på 5,5 tonn for alle de 56 fartøyene. En gjennomgang viste at antall kvotefaktorer i Fartøy- og deltakerregisteret var redusert fra 15. desember 2005, og Fiskeridirektoratet valgte den 20. oktober å øke kvoteenheten til 17,1 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at kystnotfartøy i størrelsen 0-12,99 meter faktisk lengde reguleres med kvotestige og maksimalkvoter som er gjengitt i tabellen nedenfor. Det er lagt til grunn samme overreguleringsgrad, ca 90 %, som i inneværende år.

Tabell 16: Kvotestige og maksimalkvoter for gruppen not under 13 meter faktisk lengde

Fartøyets hjemmelslengde	Antall fartøy	Kvotestige	Kvoter (tonn) per fartøy uten overregulering	Maksimalkvote
0–9,99 m	70	1,167	18,14	34,67
10–12,99 m	90	1,471	22,87	43,69
13 – 14,99 m	2	4,296	66,78	127,58

Som vi ser av tabell 16 er det to fartøy som vil bli flyttet til notgruppen under 13 meter som følge av at man går over til innplassering etter faktisk lengde. Dette kan også leses av tabell 8.

Fiskeridirektøren foreslår at kystnotfartøy i størrelsen 13-21,35 meter faktisk lengde reguleres med fartøykvoter. Kvotestigen går fram av tabell 16. Fiskeridirektøren foreslår videre at størrelsen på underreguleringen fastsettes etter en gjennomgang av individuelt overfiske i 2006, på samme måten som for ringnot- / og trålgruppen. I regneeksemplet i tabellen under har en lagt til grunn samme underregulering som i inneværende år.

Tabell 17: Forslag til kvotestige og regneeksempel på fartøykvoter i 2007.

Fartøyets hjemmelslengde	Antall fartøy	Kvotestige	Kvoter (tonn) per fartøy uten overregulering	Regneeksempel fartøykvoter (tonn)
0–9,99 m		1,167	18,14	
10–12,99 m	15	1,471	22,87	22,37
13–14,99 m	23	4,296	66,78	65,34
15–17,99 m	6	6,313	98,11	96,00
18–21,35 m	46	10,198	158,49	155,08

Som vi ser av tabell 17 er det 15 fartøy som er blitt flyttet til notgruppen over 13 meter som følge av at man innplasserer etter faktisk lengde. Dette kan også leses av tabell 8.

Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøy som har adgang til å delta i fisket etter makrell med not skal følge kvotereguleringene som gjelder for kystnotgruppen, uavhengig om fartøyet faktisk fisker med not eller med garn/snøre.

5.4.4.2 Fartøy under 21,35 meter hjemmelslengde som fisker med garn og snøre

Disponibel kvote i 2006 for fartøy under 21,35 meter som fisker med garn og snøre blir 8.575 tonn etter forslaget under 5.4.2.

Tabell 18 viser kvotestigen og maksimalkvotene i 2006.

Tabell 18: Kvotestige og maksimalkvotene i de ulike lengdegruppene i 2006 (kvoteenhet = 27).

Fartøyets hjemmelslengde	Kvotestige	Maksimalkvoter (tonn)
Under 10 meter	1,00	27,00
10 – 14,99 meter	1,75	47,25
15 – 21,35 meter	2,13	57,51

I 2006 er maksimalkvotene til fartøy som fisker med garn og snøre under 21,35 meter overregulert med ca. 46 %.

Også innenfor garn og snøre gruppen har det skjedd en viss utskiftning. Tabell 18 viser antall deltakeradganger fordelt på hjemmelslengde og faktisk lengde. I garn og snøre gruppen har en imidlertid ikke en inndeling i delgrupper slik en har i kystnotgruppen.

Tabell 19: Antall deltakeradganger fordelt på hjemmelslengde og faktisk lengde.

Hjemmelslengde	Faktisk lengde				Totalt
	0 - 9,99 m	10 - 14,99 m	15 - 21,35 m	21,35 - 27,5m	
0 - 9,99 m	36	11			47
10 - 14,99 m	12	168	9	1	190
15 - 21,35 m	2	7	25	1	35
Totalt	50	186	34	2	272

Kilde: Fartøy- og deltakerregisteret per 15. november 2006. Strukturkvoter er ikke inkludert.

Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøy under 21,35 meter hjemmelslengde som fisker med garn/snøre reguleres med maksimalkvoter basert på samme lengdeintervaller og kvotestige som brukt i 2006. Maksimalkvotene for de enkelte lengdegrupper er gjengitt i tabellen nedenfor.

Tabell 20: Forslag til kvotestige i 2007 og maksimalkvotene i de ulike lengdegruppene (kvoteenhet=2,00)¹.

Fartøyets hjemmelslengde	Kvotestige	Maksimalkvoter (tonn)
Under 10 meter	1,00	27
10 – 14,99 meter	1,75	47,3
15 – 21,35 meter	2,13	57,5

¹ En har i beregningene tatt hensyn til 2 deltakeradgang som er utvekslet i forbindelse med strukturkvoteordningen.

Tabell 20 viser maksimalkvotene til kystfartøy som fisker makrell med garn/snøre. Disse maksimalkvotene gir en overregulering på ca. 44 prosent, dette er om lag det samme som i innværende år.

I Reguleringsrådet høsten 2005 ble det vist til tidspunktet garn- og snøregruppen ble stoppet på, og at en bør ta hensyn til fiskemønsteret når fisket stoppes. I år forsøkte en å stoppe fisket på en mest mulig hensiktsmessig måte. Videre valgte en å øke leveringsfristen fra 12 til 18 timer. Likevel hadde fartøy problemer med å overholde fristen som var gitt i stoppmeldingen.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsmøtets syn på hvordan stoppen av fisket i garn- og snøregruppen kan gjøres mest mulig hensiktsmessig.

5.4.5 Refordeling

Fiskeridirektøren foreslår at dersom det skulle bli nødvendig med refordeling innenfor notgruppen og/eller garn/snøregruppen, så bør dette tidligst skje 20. september 2007.

Varsling / kunngjøring av refordeling en viss tid før refordelingen trår i kraft kan være en fordel fordi det gir alle fartøyene samme mulighet til å delta. Ulempen er at fartøy kan posisjonere seg frem mot åpningstidspunktet slik at kvoten i praksis kan være tatt umiddelbart etter at fisket åpnes. I Reguleringsrådet høsten 2004 ba Fiskeridirektøren Rådet komme med innspill på om en bør ha varslings tid og hvor lang tid dette bør være. Det var enighet i Reguleringsrådet at første refordeling må varsles/kunngjøres 3 dager før refordelingen trår i kraft.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at første refordeling varsles/kunngjøres 3 døgn før refordelingen trår i kraft.

5.4.6 Garanterte kvoter

Kystfartøy under 10 meter som fisker med not og garn/snøre, har i perioden 2002 til 2006 hatt mulighet til å fiske et garantert kvantum på inntil 5 tonn. Det garanterte kvantum ble satt til 5 tonn på bakgrunn av at kriteriet for å ha rett til å delta i gruppe I var at fartøyet hadde fisket minst 5 tonn i et av de siste tre år. Blant de 49 deltakende notfartøyene under 10 meter var det 7 fartøy som fisket mindre enn 5 tonn og av de 24 deltakende garn/snørefartøyene under 10 meter hjemmelslengde var det 8 fartøy som fisket mindre enn 5 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 10 meter hjemmelslengde også i 2007 skal tildeles et garantert kvantum på 5 tonn, og at dette tas hensyn til ved stopp av fisket.

2005 var det første året hvor en hadde mengdebegrensning i notfisket for ikke-manntallsførte fiskere. For å bevare den historiske kombinasjonsdriften mellom gårdsbruk og fiske, foreslår Fiskeridirektøren at ikke-manntallsførte fiskere skal få muligheten til å fiske et garantert kvantum på inntil 5 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at ikke-manntallsførte fiskere som fisker med not tildeles et garantert kvantum på 5 tonn.

5.4.7 Kvoteutnyttelse ved salg og utskiftning av fartøy

Etter gjeldende regulering kan hvert fartøy bare fiske og lande en kvote, med unntak av kvoter utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om enhetskvoter, rederikvoter eller andre spesielle kvoteordninger. Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskiftning av et annet fartøy. Ved utskiftning av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår

av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret. Ved kvoteberegningen skal man ved utskifting ikke legge sammen både det som fartøyet har fisket og det som ny eier har fisket med andre fartøy. Man skal gjøre fradrag for det største av de to fangstkvantaene.

Bestemmelsene gjelder ikke for trålere. Bestemmelsen gjelder heller ikke for konvensjonelle fartøy på eller over 28 meter dersom den deltakeradgangen fartøyet etter salg eller utskifting skal fiske på grunnlag av, har dannet grunnlag for tildeling av rederikvote til og med 2005.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre reglene om kvoteutnyttelse ved salg og utskifting av fartøy.

5.5 SÆRSKILT TURKVOTE BEGRENSNING FOR FARTØY UNDER 27,50 METER STØRSTE LENGDE.

Ved forskrift av 23. oktober 2006 om endring av forskrift av 19. desember 2005 om regulering av fisket etter makrell i 2006, ble § 22 om særskilt turkvoteregulering for kystfartøygruppen opphevet av Fiskeri- og kystdepartementet. Den tidligere bestemmelsen hadde sitt utspring i forskrift av 2. mars 1979 om adgang til å delta i fisket med ringnot, og begrenset kystfartøygruppens fiske med en kvote på 150 tonn losset kvantum pr. tur for fartøy som fører egen fangst, slik at leveringer utover det fastsatte kvantum var gjenstand for inndragning og ble belastet fartøyets gjenværende kvote. Grunnlaget for endringen var i henhold til Fiskeri- og kystdepartementets brev av 24. oktober 2006 til Norges Fiskarlag at fysiske begrensninger på fartøyenes utforming er unødvendig i fiskerier som er kvoteregulert, og at en opphevelse av lasteromskapasitets-begrensningen vil medføre sparte kostnader.

6 ÅPNINGSTIDSPUNKT OG SÆRSKILT REGULERING FØR 13. AUGUST 2007

I 2006 ble det åpnet for et begrenset makrellfiske 1. januar for ringnot- og kystfartøygruppen. Det ordinære fisket ble åpnet 14. august.

Tidligere år har rådet fra ICES vært at det ikke bør fiskes makrell i område IVa første halvår. I 1999 uttalte ICES at det som virkemiddel for å unngå feilrapportering likevel kunne åpnes for fiske i område IVa i januar.

Fiskeridirektørens prinsipale standpunkt er at det av hensyn til bestanden ikke bør fiskes makrell i første halvår. Da det likevel gjennom mange år bare er blitt fisket helt begrensede kvanta i første halvår, har Fiskeridirektøren de siste år gått inn for å åpne fisket for gruppene ringnot og kystfartøy allerede fra årsskiftet. I 2006 ble fisket til og med 13. august regulert med lavere kvoter enn resten av året for å ivareta det biologiske hensynet.

Med grunnlag i det begrensede kvantum som fisket første halvdel av året tradisjonelt har utgjort, vil Fiskeridirektøren gå inn for at ringnot gis adgang til et begrenset fiske også i første halvår av 2007. Forutsetningen bør være at fiskerimyndighetene eventuelt kan fastsette totalkvote og gruppekvoter for hver gruppe for fisket i første halvår. Som i 2006 vil det bli

fastsatt foreløpige maksimalkvoter som vil være en del av de kvoter per fartøy som vil bli fastsatt i andre halvår.

Fartøy med adgang til å delta i fisket med garn og snøre kunne fiske inntil 15 tonn makrell før 14. august 2006. Notfartøy under 15 meter var unntatt fra den særskilte reguleringen før 14. august og kunne fiske inntil maksimalkvoten fra 1. januar 2006. Notfartøy over 15 meter kunne fiske inntil 63,82 tonn før 14. august 2006. Bakgrunnen for dette unntaket var at det ble argumentert for at biologien ikke kunne begrunne åpningsdatoen til kystnotfartøyene under 15 meter fordi gruppekvoten utgjør en så liten andel av norsk totalkvote. Dette fiskeriet betjener ferskmarkedet på sommeren når makrellen er godt betalt. Disse kystnotfartøyene er små og væravhengig. Videre blir små fartøy ofte sist i køen ved levering, noe som tilsier at det er fornuftig at de kan strekke fangstperioden ut i tid. Tilbudet av makrell antas ikke å bli så stort at det vil påvirke den høye prisen makrellen har om sommeren.

Fiskeridirektøren legger til grunn at det ordinære fisket åpnes på samme tidspunkt som i 2006 og at en også i 2007 bør velges en dato som faller på en mandag. Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpnes mandag 13. august 2006.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre årets reguleringsopplegg med hensyn til åpningstidspunkt og særskilt regulering før 13 august 2007 for kystfartøygruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfartøy uten konsesjon mellom 21,35 og 27,50 meter største lengde maksimalt kan fiske 250 tonn makrell til og med 12. august 2007 i Norges økonomiske sone nord for 62°N og den del av ICES område IVa som ligger innenfor Norges økonomiske sone.

Fiskeridirektøren foreslår at konsesjonspliktige ringnotfartøy maksimalt kan fiske 350 tonn makrell fra og med 1. januar til og med 12. august 2007 i Norges økonomiske sone nord for 62°N og den del av ICES område IVa som ligger innenfor Norges økonomiske sone.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det enkelte fartøys fangst til og med 12. august 2007 går til fradrag på den kvoten fartøyet totalt tildeles for 2007.

7 BEMYNDIGELSE

Det foreslås at Fiskeridirektøren kan fastsette nærmere reguleringsbestemmelser, herunder foreta de endringer som er nødvendig for å oppnå en hensiktsmessig avvikling av fisket.

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL I 2007.

1. Innledning.

Regulering av fisket etter makrell ble drøftet i Reguleringsmøtet den 29. november 2006, jf. sak 24/2006.

Foruten de endringer som ble foretatt av Fiskeri- og kystdepartementet i gjeldende reguleringsforskrift for 2006 vedrørende særskilt turkvotebegrensning for fartøy under 27,50 meter største lengde, er det få vesentlige endringer i Fiskeridirektoratets forslag til regulering for 2007 i forhold til reguleringsåret 2006. Det nevnes imidlertid at Fiskeridirektoratet foreslår at fartøy i de to kystnotgruppene innplasseres etter faktisk lengde.

På bakgrunn av regelforenklingsprosjektet som Fiskeridirektoratet har gjennomført de siste årene er det videre foreslått en rekke redaksjonelle endringer når det gjelder utformingen av selve forskriftsteksten, ved at enkelte bestemmelser som tidligere er regulert i reguleringsforskriften, nå er overført/foreslås overført til forskrift av 22. desember 2004 om utøvelse av fiske i sjøen (utøvelsesforskriften), forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) og forskrift av 27. november 2006 om deltakelse i kystfartøygruppens fiske for 2007 (deltakelsesforskriften). Dette gjelder i hovedsak enkelte bestemmelser om bifangst og tekniske reguleringer for fiske, samt vilkårene for å delta i de ulike fartøygruppene.

I denne forbindelse nevnes videre at Fiskeridirektoratets forslag til forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2007 er forsøkt harmonisert med de endringer som er foretatt i deltakelses- og konsesjonsforskriften, slik at tidligere benevnelser som gruppe I og gruppe II er erstattet av begrepene åpen gruppe og lukket gruppe, samt at kystfartøygruppen nå gjelder for fartøy under 28 meter største lengde.

Som for Fiskeridirektoratets forslag til forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2006, foreslår Fiskeridirektoratet også for 2007 at gjeldende forskrifts bestemmelser med "definisjoner" ikke videreføres. Det vises her til Justisdepartementets lovavdeling sin veiledning om lov- og forskriftsarbeid hvor det fremkommer at definisjoner ikke bør benyttes dersom begrepene i forskriften fremstår klart også uten definisjoner. Er det behov for definisjoner bør disse normalt inngå som en del av de materielle bestemmelsene og ikke plasseres i forskriftens innledning.

2. Rammevilkår for fisket i 2007.

De internasjonale rammene for hvor mye makrell som skal fiskes, og hvordan den totale makrellkvoten skal fordeles mellom ulike parter, drøftes i flere fora. Det vises i denne sammenheng til trepartsforhandlingene mellom Norge, EU og Færøyene i Edinburgh 23. og 24. oktober 2006, det 25. årsmøtet i NEAFC som ble avsluttet den 17. november 2006, de bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU i uke 48 samt de bilaterale forhandlingene mellom Norge og Færøyene på Færøyene i uke 49.

EU, Norge og Færøyene ble under kyststatsforhandlingene enige om å øke det totale uttaket til 500.000 tonn i samsvar med anbefalingen fra ICES som tilsvarer $F = 0,196$, og har på bakgrunn av dette fastsatt en TAC for 2007 på 422.551 tonn. Differansen mellom 500.000 tonn og TAC utgjør den sørlige komponenten og NEAFC kvoten. I forhold til 2006 blir dette en økning på 13,12 %.

NEAFC komponenten på 11.782 tonn fordeles med 3.428 tonn til Norge og 8.354 tonn til EU.

I den bilaterale kvoteavtalen med EU summeres den norske makrellkvoten til 128.240 tonn. Videre overføres 242 tonn til Sverige ihht. "naboavtalen" med Sverige og i den bilaterale kvoteavtalen med Færøyene overføres netto 539 tonn til Norge.

Den norske totalkvoten i 2007 er 131.965 tonn makrell.

3.Reguleringsopplegget for fisket etter makrell i 2007.

I samsvar med Fiskeri- og kystdepartementets beslutning om at det for alle kvotebelagte arter skal forsknings- og undervisningskvoter inngå i totalkvoten, ble det foreslått at totalkvoten tildeles de enkelte grupper etter fradrag av forsknings- og undervisningskvoter, samt kvoter avsatt til agn.

I saksdokumentene til Reguleringsmøtet foreslo Fiskeridirektøren at norsk totalkvote for fisket etter makrell i 2007 fordeles på fartøygrupper i samsvar med Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01.

Fartøygruppe	Fordelingsnøkkel
Kystfartøy	18,5 % av totalkvoten, men ikke mindre enn 25.000
Trålfartøy	3,2 % av totalkvoten
Ringnotgruppen	
Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK)	8,2 % av ringnotgruppens kvote
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	91,8 % av ringnotgruppens kvote

- Reguleringsmøtets behandling.

Foruten generell dissens fra Norges Kystfiskarlag som har fremsatt forslag om alternativ fordeling av norsk totalkvote, var det enighet i Reguleringsmøtet om å legge Norges Fiskarlag sitt landstyrevedtak 7/01 til grunn for tildeling av norsk totalkvote for fisket etter makrell i 2007. Det var videre enighet om at det av totalkvoten ble avsatt 3.000 tonn til forsknings- og undervisningskvoter, samt 750 tonn til agn, før denne fordeles på de ulike fartøygruppene. Til sistnevnte vises imidlertid til de generelle synspunkter vedrørende forsknings- og undervisningsfangst som fremkom under Reguleringsmøtets behandling av sak 12/06

- *Fiskeridirektoratets tilrådning.*

I samsvar med det som fremkom under Reguleringsmøtets behandling, foreslår Fiskeridirektoratet å legge til grunn Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 ved fordeling av norsk totalkvote (etter at forsknings- og undervisningskvote, samt kvote avsatt til agn er fratrukket) mellom de ulike fartøygrupper, slik at en for fisket etter makrell i 2007 får følgende prosentvise fordeling mellom gruppene:

Fartøygruppe	Fordelingsnøkkel	Gruppe kvote (tonn)	Andel (%)
Kystfartøy	25.000 tonn	25 000	19,5
Trålfartøy	3,2 % av totalkvoten	4 103	3,2
Ringnotgruppen		99 112	
Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK)	8,2 % av ringnotgruppens kvote	8 127	6,3
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	91,8 % av ringnotgruppens kvote	90 985	71,0
Totalt		128 215	100,0

3.1. Nærmere om ringnotgruppens fiske etter makrell i 2007.

Forslaget om å legge Norges Fiskarlag sitt landstyrevedtak 7/01 til grunn for tildeling av norsk totalkvote i fisket etter makrell i 2007, innebærer at fartøy med ringnottillatelse tildeles en gruppekvote på 90.985 tonn, som tilsvarer den del av totalkvoten som gjenstår etter fradrag av trål- og kystfartøygruppens kvoter, samt fradrag av 6 % (8.127 tonn) av ringnotgruppens gruppekvote til ringnotfartøy uten konsesjon (SUK-gruppen).

Forslaget er i samsvar med tidligere års reguleringer, og innebærer videre at ringnotflåten og SUK-gruppen tildeles fartøykvoter etter "universalnøkkelen", på samme måte som i 2006. For SUK-gruppen legges fastsatt basiskvote pr. 19. november 2006 til grunn for utregning av fartøykvoten.

Det var enighet vedrørende dette punkt i Reguleringsmøtet.

3.2. Nærmere om trålgruppens fiske etter makrell i 2007.

For trålgruppens fiske etter makrell i 2007 innebærer forslaget at trålflåten tildeles 3,2 % av norsk totalkvote (4.103 tonn), og at gruppen tildeles fartøykvoter etter "trålnøkkelen" på samme måte som i 2006. Forslaget innebærer videre at trålneser

basiskvote skal være forankret i bruttotonnasje iht. målebrev pr. 31. desember 2001 og være uendret uavhengig av ommåling, ombygging, utskiftning eller annen endring etter denne dato.

Det var enighet i Reguleringsmøtet vedrørende dette punkt.

3.2.1. Partråling.

Det var enighet i Reguleringsmøtet om å videreføre gjeldende bestemmelser om partråling i 2007 for trålgruppens fiske etter makrell, slik at et fartøy med tillatelse til å delta i fisket med trål kan dele fangst med to andre fartøy i løpet av reguleringsåret, og at denne grensen kan utvides dersom tidligere fartøy i trålletaget utgår av merkeregisteret som følge av strukturkvoteordning.

Fiskeridirektoratet vil imidlertid i denne forbindelse vise til Fiskeri- og kystdepartementets brev av 7. november 2006, hvor Fiskeridirektoratet, i samråd med Havforskningsinstituttet, bes om å foreta en vurdering av ringnotgruppens ønske om bruk av partrål i fisket etter norsk vårgytende sild, samt en vurdering av kystfartøygruppens fiske med trål.

I samsvar med overnevnte, foreslår Fiskeridirektoratet at gjeldende bestemmelser om partråling videreføres i 2007, men slik at det på grunnlag av det som fremkommer av nevnte utredning til Fiskeri- og kystdepartementet, kan foretas endringer i løpet av reguleringsåret.

3.3. Nærmere om kystfartøygruppens fiske etter makrell i 2007.

3.3.1. Innledning.

Ved å legge Norges Fiskarlags sitt landsmøtevedtak 7/01 til grunn for tildeling av gruppekvote for kystfartøygruppen, vil flåten få tildelt 18,5 % av totalkvoten, men ikke mindre enn 25.000 tonn i 2007 til fordeling på de enkelte grupper. Ved å ta utgangspunkt i en kvote på 128.215 tonn, blir kystflåtens gruppekvote 25.000 tonn, som tilsvarer 19,5 prosent.

3.3.2. Åpen gruppe og landnotfiske for ikke-manntallsførte fiskere.

Fiskeridirektoratet foreslo i saksdokumentene til Reguleringsmøtet at det avsettes et kvantum på 400 tonn av kystflåtens gruppekvote til fartøy under 13 meter som deltar i åpen gruppe i 2007, med en maksimalkvote på 5 tonn.

Fiskeridirektoratet foreslo videre at det avsettes et kvantum på 100 tonn av kystflåtens gruppekvote til landnotfiske for ikke-manntallsførte fiskere, og at disse gis en maksimalkvote på 15 tonn.

- Reguleringsmøtets behandling.

Reguleringsmøtet hadde ingen kommentarer til Fiskeridirektoratets forslag om en avsetning på 400 tonn til fartøy under 13 meter som deltar i åpen gruppe, mens det

ble påpekt at den foreslåtte maksimalkvoten på 15 tonn til landnotfiske for ikke-manntallsførte fiskere er en reduksjon på 5 tonn i forhold til 2006.

- *Fiskeridirektoratets tilråkning.*

Fiskeridirektoratet er av den oppfatning at fisket vil pågå noe lenger i tid ved en lavere maksimalkvote, og foreslår på dette grunnlag at det avsettes et kvantum på 100 tonn av kystflåtens gruppekvote til landnotfiske for ikke-manntallsførte fiskere, og at disse gis en maksimalkvote på 15 tonn.

Det foreslås videre at det avsettes et kvantum på 400 tonn av kystflåtens gruppekvote til fartøy under 13 meter som deltar i åpen gruppe i 2007, med en maksimalkvote på 5 tonn.

3.3.3. Fordeling av gruppekvoten mellom kystnotfartøy og fartøy som fisker med garn og snøre.

Etter fradrag for avsetning til åpen gruppe og gruppekvoten til ikke-manntallsførte fiskere som fisker med landnot, gjenstår 24.500 tonn til lukket gruppe.

- *Reguleringsmøtets behandling.*

Det var enighet i Reguleringsmøtet om at kystfartøygruppens gruppekvote for fartøy som deltar i lukket gruppe, foreslås delt slik at fartøy med en hjemmelslengde under 21,35 meter største lengde som har adgang til å delta med not, tildeles en gruppekvote på 65 % (15.925 tonn), og at fartøy med en hjemmelslengde under 21,35 meter største lengde som har adgang til å delta med garn/snøre, tildeles en gruppekvote på 35 % (8.575 tonn).

- *Fiskeridirektoratets tilråkning.*

Fiskeridirektoratet foreslår at kystfartøygruppens gruppekvote for fartøy som deltar i lukket gruppe, deles slik at fartøy med en hjemmelslengde under 21,35 meter største lengde med adgang til å delta med not, tildeles en gruppekvote på 65 % (15.925 tonn), og at fartøy med en hjemmelslengde under 21,35 meter største lengde med adgang til å delta med garn/snøre, tildeles en gruppekvote på 35 % (8.575 tonn).

3.3.3.1. Fartøy med hjemmelslengde under 21,35 meter som fisker med not.

I 2006 er fisket regulert etter hjemmelslengde, og en har i reguleringssammenheng et skille mellom fartøy under og over 13 meter hjemmelslengde. I deltakersammenheng har en imidlertid ingen lengdebegrensninger innad i kystfartøygruppen.

Problemet med plassering av fartøy etter hjemmelslengde er at fartøy med ulik faktisk lengde fisker innenfor samme gruppe. I en situasjon med fartøykvoter og relativt liten overregulering er dette i utgangspunktet en uproblematisk situasjon. Kystnotfartøyene under 13 meter hjemmelslengde er regulert med maksimalkvoter, slik at alle fartøy som har hjemmelslengde under 13 meter har

samme grad av overregulering selv om de har svært ulik faktisk lengde. Maksimalkvoter med stor grad av overregulering gir et kappfiske, og fordelingen internt i fartøygruppen bestemmes til en viss grad av det enkelte fartøys effektivitet. Fartøy som har en faktisk lengde over 13 meter har således et konkurransefortrinn i form av at disse kan gå raskere frem og tilbake til fiskefeltene, gå lengre ut fra land, kan laste mer pr. tur og er i mindre grad væravhengig. Dette motiverer for å skifte ut til større fartøy slik at en i større grad kan nyttiggjøre seg overreguleringen, et forhold som videre kan gjøre det vanskelig å opprettholde en variert flåte.

Problemstillingen knyttet til årets fiske er tatt opp av organisasjonene i forkant av Reguleringsmøtet, og Fiskeridirektoratet skisserte følgende løsninger i Reguleringsmøtet den 29. november 2006:

”En løsning kan være å innføre en eller flere absolutte grenser mellom lengdegrupper som innebærer at en ved utskiftning av fartøy, må kjøpe fartøy som har en faktisk lengde innenfor den fastsatte grensen. Dersom en ønsker å skifte ut til et fartøy som er lengre enn grensen må en i så fall også anskaffe seg en deltakeradgang i den nye størrelsesgruppen. De som allerede har skiftet ut til større fartøy vil imidlertid fortsatt være et problem i en slik løsning.

En annen løsning kan være å innplassere fartøyene etter faktisk lengde og flytte fartøy med tilhørende kvotefaktorer til de grupper, etter fartøyets faktiske lengde, de faktisk er hjemmehørende i. Dette vil innebære at de to gruppeandelene må justeres tilsvarende. Med en slik løsning kan man innplassere fartøyene etter faktisk lengde og på den måten sørge for at fartøyene i en gruppe har noenlunde lik størrelse. Dette vil skjerme de små fartøyene, og begrense kvotemotiverte utskiftninger all den tid fartøyet som blir flyttet til gruppen over 13 meter ikke vil kunne dra nytte av overreguleringen i gruppen not under 13 meter. Dette vil også kunne bidra til å opprettholde en differensiert flåte. En slik løsning kan med fordel kombineres med en absolutt grense på for eksempel 13 eller 15 meter.

Etter Fiskeridirektoratets oppfatning er det i hovedsak tre løsninger:

- 1) Beholde dagens regulering. Den kvotemotiverte utskiftningsaktiviteten vil dermed trolig fortsette inntil overreguleringen er ”oppspist”.
- 2) Skifte beregningsgrunnlag for overreguleringen, dvs. gi fartøyene overregulering i forhold til fartøyenes faktiske lengde. Fartøyene må dermed innplasseres etter faktisk lengde i reguleringssammenheng. Det vil være den faktiske lengden ved årsskiftet som er bestemmende for hvilken gruppe fartøyet skal tilhøre i det kommende år.
- 3) Som løsning 2, men i tillegg fastsette et skott, på 13 eller 15 meter. Dersom man ønsker et skott på 15 meter vil Fiskeridirektøren foreslå at også reguleringsgruppene er over og under 15 meter faktisk lengde, dvs. at man går bort fra dagens 13-meters grense”.

- Reguleringsmøtets behandling.

Fiskeridirektoratets forslag til løsning fikk sin tilslutning i Reguleringsmøtet ved at Norges Fiskarlag gikk inn for at man benytter løsning nr. 2 for reguleringsåret

2007, slik at fartøyene innplasseres i de to lengdegruppene etter faktisk lengde pr. 23. november 2006, og at gruppeknoten beregnes på grunnlag av en slik inndeling.

Representanten fra Norges Fiskarlag drøftet videre Fiskeridirektoratets forslag om at det etableres et skott på 13 meter, men mente at det var gjeldende driftskvoteordning for denne gruppen som var hovedårsaken til problemet, og at spørsmålet i stor grad ville bli løst om man unntok denne gruppen fra driftskvoteordningen. Sistnevnte fikk også sin tilslutning av Norges Kystfiskarlag, og det fremsto som enighet i møtet at problemet i stor grad vil løses ved en regulering etter faktisk lengde, og unntak fra driftsordningen i 2007 for denne gruppen. Spørsmålene vedrørende skott bør evt. tas opp på et senere tidspunkt.

- *Fiskeridirektoratets tilråding.*

Fiskeridirektoratet tar til etterretning de innspill som fremkom i Reguleringsmøtet, og foreslår at fartøyene innplasseres i de to lengdegruppene etter faktiske lengde pr. 16. desember 2006, og at gruppeknotene beregnes på grunnlag av en slik inndeling, uten at det fastsettes et absolutt skott på 13 meter. Fiskeridirektoratet er også enig i forslaget om unntak fra driftskvoteordningen for 2007 for denne gruppen.

Ved innplassering etter faktisk lengde i reguleringssammenheng må fartøyenes kvotefaktorer ta høyde for strukturgevinster, som skal tilfalle fartøyene etter hjemmelslengde. Hittil har fartøyene fått strukturgevinsten ved at summen av kvotefaktorer som gruppeknoten fordeles på er blitt mindre, og at man således har fått en større kvoteenhet. Dersom en skal behandle fartøyene forskjellig i reguleringssammenheng og struktursammenheng må strukturgevinsten fordeles på det enkelte fartøy ved at kvotefaktoren øker (tilsvarende den ordningen en har hatt i gruppe I (torsk, hyse, sei). Tabellen nedenfor viser sum kvotefaktorer 1.januar 2004 og per 12. desember 2006.

Lengdegruppe (hj. lengde)	Per 1. Januar 2004			Per 12. November 2006		
	Antall deltakeradg	Sum kvotefaktorer	%-vis fordeling	Antall deltakeradg	Sum kvotefaktorer	%-vis fordeling
0 - 12,99 m	204	236,24	23,055 %	175	202,3	21,31 %
Over 13 m	102	788,46	76,945 %	77	746,854	78,69 %
Sum	306	1024,7	100,00 %	252	949,154	100,00 %

I antall deltakeradg er ikke strukturkvoter inkl. Strukturkvotene er inkl i sum kvotefaktorer

Strukturgevinsten fordeles ved at sum kvotefaktorer økes til 1.024,7. Dette gjøres ved at kvotefaktorene i de enkelte hjemmelslengdegruppene økes.

Lengdegruppe	Før justering av kvotefaktorer			Etter justering av kvotefaktorer		
	Kvotefaktor	Antall deltakeradg	Sum kvotefaktorer	Kvotefaktor	Antall deltakeradg	Sum kvotefaktorer
0 - 9,99 m	1,00	70	70	1,16777	70	81,74
10 - 12,99 m	1,26	105	132,3	1,47139	105	154,50
13 - 14,99 m	4,07	25	101,75	4,29673	25	107,42
15 - 17,99 m	5,98	11,6	69,368	6,31314	11,6	73,23
18 - 21,35 m	9,66	59,6	575,736	10,19814	59,6	607,81
Totalt		271,2	949,154		271,2	1 024,70

Kvotefaktorene tilsvarer kvotestigen. Fiskeridirektoratet foreslår at kvotestigen endres i tråd med ovennevnte tabell. For sikre at Fiskeridirektoratet blir i stand til å håndtere og beregne kvoter på en rasjonell og korrekt måte, samt at salgslagene skal få tilsendt kvoteopplysninger på fartøynivå som samsvarer med kvoter angitt i gjeldende reguleringsforskrifter kan kvotefaktorer og kvoter ikke avrundes. Det vises til ”5.4.2. Beregning av kvote-avrundingsproblem” i sak 20/2005.

3.3.3.2. Fordelingen av gruppeknoten mellom kystnotfartøyene

I 2006 var gruppeknoten til kystnotfartøyene fordelt med 23 prosent til fartøy under 13 meter hjemmelslengde og 77 prosent til fartøy over 13 meter hjemmelslengde. Tabellen nedenfor viser konsekvensene av å gå fra en innplassering etter hjemmelslengde til en innplassering etter faktisk lengde etter at man har korrigert for strukturgevinster.

Lengdegruppe	Dagens løsning, hjemmelslengde			Ny løsning, faktisk lengde		
	Antall deltakeradg	Sum kvotefaktorer	Andel av notkvoten	Antall deltakeradg	Sum kvotefaktorer	Andel av notkvoten
0 - 12,99 m	175	236,24	23,05 %	161	221,29107	21,60 %
Over 13 m	96,2	788,46	76,95 %	110,2	803,408598	78,40 %
Sum	271,2	1024,7	100,00 %	271,2	1024,69967	100,00 %

Fartøy under 13 meter hjemmelslengde og fartøy over 13 meter hjemmelslengde har henholdsvis 23,05 og 76,95 prosent av notkvoten. Ved en innplassering etter faktisk lengde blir fordelingen 21,60 og 78,40 prosent for henholdsvis fartøy med største lengde under 13 meter og fartøy med største lengde på eller over 13 meter.

Fiskeridirektøren foreslår følgende fordeling av gruppeknoten mellom kystnotfartøyene

Kystnotfartøy	Prosent	Kvantum (tonn)
under 13 m	21,60 %	3 439
mellom 13 og 21,35 m	78,40 %	12 486
Totalt	100 %	15 925

Det var enighet i Reguleringsmøtet vedrørende overnevnte.

3.3.3.3. Notfartøy under 13 meter største lengde

I Reguleringsmøtet var det videre tilslutning til Fiskeridirektoratets forslag om en overregulering for gruppen under 13 meter på 90 % som i inneværende år, som vil gi følgende kvotestige og maksimalkvoter for gruppen not under 13 meter faktisk lengde:

Fartøyets hjemmelslengde	Kvotestige	Kvoter (tonn) per fartøy uten overregulering	Maksimalkvote
0–9,99 m	1,1678	18,15	34,00
10–12,99 m	1,4714	22,87	42,84
13 – 14,99 m	4,2967	66,78	125,11

Med utgangspunkt i sum kvotefaktorer på 221,2911 og en overregulering på 87,39 prosent vil maksimalkvotene bli som nevnt i tabellen over.

Kvoteenhet for kystnotfartøy under 13 meter største lengde er 29,1179.

3.3.3.4. Notfartøy over 13 meter største lengde

Fartøyets hjemmelslengde	Kvotestige	Kvoter (tonn) per fartøy uten overregulering	Fartøykvoter (tonn)
0–9,99 m	1,1678	-	-
10–12,99 m	1,4714	22,867	22,29
13–14,99 m	4,2967	66,776	65,09
15–17,99 m	6,3131	98,11	95,64
18–21,35 m	10,1981	158,491	154,50

Med utgangspunkt i sum kvotefaktorer på 803,4086 og en underregulering tilsvarende 2,52 % blir fartøykvotene som i tabellen over. Kvoteenheten for kystnotfartøy over 13 meter største lengde er 15,1499.

3.3.3.5. Fartøy med hjemmelslengde under 21,35 meter som fisker med garn/snøre.

Det var enighet i Reguleringsmøtet om at kystfartøy med en hjemmelslengde under 21,35 meter som fisker med garn/snøre reguleres med maksimalkvoter basert på samme lengdeintervaller og kvotestige som i 2006, som gir følgende kvotestige i 2007:

Fartøyets hjemmelslengde	Kvotestige	Kvoter (tonn) per fartøy uten overregulering	Maksimalkvoter (tonn)
0–9,99 m	1,00	18,74	27,00
10–14,99 m	1,75	32,80	47,25
15–21,35 m	2,13	39,93	57,51

Overnevnte maksimalkvoter gir en overregulering på 44,05 prosent, omtrent det samme som inneværende år, og Fiskeridirektoratet foreslår på dette grunnlag at kystfartøy med

en hjemmelslengde under 21,35 meter som fisker med garn/snøre reguleres med maksimalkvoter basert på samme lengdeintervaller og kvotestige som skissert ovenfor.

3.3.4. Refordeling

- *Reguleringsmøtets behandling.*

Det var i hovedsak enighet i Reguleringsmøtet vedrørende Fiskeridirektoratets forslag om at dersom det skulle bli nødvendig med refordeling innenfor notgruppen og/eller garn/snøregruppen, så skal dette skje tidligst 20. september 2007, og at første refordeling varsles/kunngjøres 3 døgn før refordelingen trår i kraft.

- *Fiskeridirektoratets forslag.*

Fiskeridirektoratet foreslår at dersom det skulle bli nødvendig med refordeling innenfor notgruppen og/eller garn/snøregruppen, så skal dette skje tidligst 20. september 2007, og at eventuelle refordelinger som en hovedregel varsles/kunngjøres 3 døgn før refordelingen trår i kraft.

3.3.5. Garanterte kvoter

Kystfartøy under 10 meter som fisker med not og garn/snøre, har i perioden 2002 til 2006 hatt mulighet til å fiske et garantert kvantum på inntil 5 tonn. Det garanterte kvantum ble satt til 5 tonn på bakgrunn av at kriteriet for å ha adgang til å delta i lukket gruppe var at fartøyet hadde fisket minst 5 tonn i et av de siste tre år.

På dette grunnlag, og i samsvar med Reguleringsmøtet, foreslår Fiskeridirektoratet at fartøy under 10 meter faktisk lengde i 2007 skal tildeles et garantert kvantum på 5 tonn, og at det tas hensyn til dette ved en evt. stopp i fisket. Tilsvarende foreslås et garantert kvantum på 5 tonn for ikke-manntallsførte fiskere som fisker med not.

3.3.6. Redskapsfleksibilitet

Fiskeridirektoratet foreslår videre at gjeldende bestemmelse om redskapsfleksibilitet videreføres i 2007 slik at fartøy med adgang til å delta i fisket etter makrell med not, også kan fiske notkvoten med garn eller snøre. Det presiseres at forslaget innebærer at notfartøy i enhver sammenheng skal behandles som notfartøy, uansett hvilket redskap som benyttes.

4. Periodekvoter og åpningsdato.

I 2006 ble det åpnet for et begrenset makrellfiske 1. januar for ringnot- og kystfartøygruppen, mens det ordnære fisket ble åpnet 14. august.

I saksdokumentene som ble fremlagt for Reguleringsmøtet foreslo Fiskeridirektoratet at ringnotflåten gis adgang til et begrenset fiske i første halvår av 2007, og at det for kystfartøygruppen videreføres samme reguleringsopplegg som i 2006.

Etter en mindre diskusjon om åpningsdatoen, ble det enighet i Reguleringsmøtet om at det ordinære fisket skal åpnes den 13. august 2007, og det foreslås således at det fastsettes følgende periodekvoter før denne dato:

Fartøy med adgang til å delta i fisket med garn/snøre kan før 13. august 2007 fiske og lande inntil 15 tonn makrell.

Fartøy under 13 meter med adgang til å delta i fisket med not kan fra og med 1. januar 2007 fiske innenfor fartøyets maksimumkvote.

Fartøy med en største lengde på eller over 13 meter med adgang til å delta i fisket med not kan før 13. august 2007 fiske og lande innenfor fartøykvoten, men dog ikke utover 65,09 tonn.

Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe kan fra og med 1. januar 2007 fiske og lande innenfor fartøyets maksimumkvote.

Ikke-manntallsførte fiskere som fisker med landnot kan fra og med 1. januar 2007 fiske og lande innenfor fastsatt maksimumkvote.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy kan fiske maksimalt 350 tonn makrell fra og med 1. januar til og med 12. august 2007 i Norges økonomiske sone nord for 62 grader N og den del av ICES område IVa som ligger innenfor Norges økonomiske sone.

Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) kan fiske maksimalt 250 tonn makrell fra og med 1. januar til og med 12. august 2007 i Norges økonomiske sone nord for 62 grader N og den del av ICES område IVa som ligger innenfor Norges økonomiske sone.

Det enkelte fartøys fangst til og med 12. august 2007 går til fradrag på den kvoten fartøyet totalt tildeles for 2007.

I Reguleringsmøtet foreslo Fiskeridirektoratet at trålgruppens fiske etter makrell i 2007 ikke ble åpnet før 1. oktober, på samme måte som innværende år.

- Reguleringsmøtets behandling.

I møtet fremkom ønske fra FHL og Sør-Norges Trålerlag om at gjeldende oppstart av fiske for trålgruppen bortfalt, og foreslo at samme åpningsdato som for de øvrige flåtegruppene.

- Fiskeridirektoratets tilråkning.

På grunnlag av de innspill som inntok i Reguleringsmøtet vedrørende dette punkt, frafaller Fiskeridirektoratet forslaget, og foreslår i stedet at trålernes direkte fiske etter makrell i 2007 åpnes samtidig som de andre gruppene, dvs. 13. august 2007. Det var imidlertid i enighet i møtet om at bifangst av makrell i andre fiskeri tatt før denne dato, belastes den enkelte trålers fartøykvote.

5. Fellesbestemmelser.

5.1. Midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy (leiefartøy)

I samsvar med den enighet som fremkom under Reguleringsmøtet, foreslår Fiskeridirektoratet å videreføre gjeldende bestemmelser om midlertidig tillatelse til bruk av annet fartøy for ringnot- og trålgruppen ved forlis og havari (leiefartøy).

Kystfartøygruppens bruk av leiefartøy reguleres for øvrig av deltakelsesforskriften, og Fiskeridirektoratet ber således Fiskeri- og kystdepartementet om å vurdere å innta gjeldende bestemmelse i reguleringsforskriftene for leiefartøy for trål- og ringnotgruppen i konsesjonsforskriften.

5.2. Kvoteutnyttelse

I Reguleringsmøtet var det ingen kommentarer til Fiskeridirektoratets forslag om å videreføre gjeldende bestemmelser om at hvert fartøy bare kan fiske og lande en kvote, med unntak av kvoter utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger. Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskiftning av et annet fartøy. Ved utskiftning av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret. Ved kvoteberegningen skal man ved utskiftning ikke legge sammen både det som fartøyet har fisket og det som ny eier har fisket med annet fartøy. Man skal gjøre fradrag for det største av de to fangstkvantaene.

På grunnlag av overnevnte, foreslås gjeldende bestemmelser om kvoteutnyttelse videreført i 2007.

5.3. Overføring av fangst.

På grunnlag av den enighet som fremkom i Reguleringsmøtet, foreslår Fiskeridirektoratet å videreføre gjeldende bestemmelser om at det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy ikke kan overføres til annet fartøy, samt forbudet om at det er forbudt å motta og lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Gjeldende dispensasjonsbestemmelse for Fiskeridirektoratets regionkontor for å unngå neddreping, foreslås også videreført uendret.

5.4. Avkortning av kvote ved dumping eller neddreping.

Fiskeridirektoratet foreslår å videreføre gjeldende bestemmelse om at fangst som er forsettlig dumpet eller på annen måte drept ned, kan avkortes forholdsmessig av fartøyets kvote.

5.5. Bifangst.

Fiskeridirektoratet foreslår at gjeldende bestemmelser om bifangst videreføres for 2007, slik at:

Makrellfangster kan inneholde bifangst av sild med inntil 10 % i vekt av hele fangsten om bord og ved landing.

Sildefangster kan inneholde bifangst av makrell med inntil 10 % i vekt av hele fangsten om bord og ved landing.

Hestmakrellfangster kan inneholde bifangst av makrell med inntil 10 % i vekt av hele fangsten om bord og ved landing.

Hestmakrellfangster kan inneholde bifangst av sild med inntil 10 % i vekt av hele fangsten om bord og ved landing.

Det var ingen bemerkninger til dette punkt i Reguleringsmøtet.

5.6. Bemyndigelse

Det var enighet i Reguleringsmøtet om å videreføre gjeldende bestemmelser om Fiskeridirektoratets bemyndigelse i forhold til stopp i fisket, samt endring av og fastsettelse av bestemmelser som er nødvendige for å oppnå rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Det ble imidlertid fra Norges Kystfiskarlag ytret ønske om bedre rutiner for melding av stopp i fisket, slik at melding om stopp sendes ut før kl. 18.00, med virkning fra kl. 20.00 dagen etter, med krav om levering innen utløpet av påfølgende dag.

Fiskeridirektoratet tar bemerkningen fra Norges Kystfiskarlag til etterretning, og legger dette til grunn for stopp i fisket i 2007.

På bakgrunn av overnevnte, foreslår Fiskeridirektoratet følgende forskrift for 2007:

Fiskeri- og kystdepartementet har den med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. §§ 4, 4a, 5, 9, 11 og 25 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 21, jf. kgl. res. av 11. februar 2000 om delegering av Kongens myndighet etter § 21 i lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst, samt delvis delegering av Kongens myndighet etter samme lovs § 12, tredje ledd, fastsatt følgende forskrift:

KAPITTEL I. FISKEFORBUD OG KVOTER

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande makrell.

§ 2 Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som har adgang til å delta i fisket etter makrell, fiske og lande totalt 131.965 tonn makrell i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone, i EU-sonen, Færøyenes fiskerisone og i internasjonalt farvann. Av dette kvantum avsettes 3.000 tonn til forsknings- og undervisningsformål, samt 750 tonn til agn.

Totalkvoten i første ledd kan fiskes innen de deler av Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone som befinner seg i ICES statistikkområde IVa og i internasjonalt farvann med fradrag av det som kan fiskes i medhold av tredje og femte ledd.

Av totalkvoten kan inntil 87.868 tonn fiskes i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62°N, og inntil 3.000 tonn kan fiskes i statistikkområde IIIa.

Av totalkvoten kan inntil 44.097 tonn fiskes i EU-sonen i statistikkområde IVa, hvorav inntil 10.200 tonn kan fiskes i EU-sonen i statistikkområdene VIa, VIId, VIIe, VIIf og VIIh.

Av totalkvoten kan inntil 9.282 tonn fiskes i Færøyenes fiskerisone.

§ 3 Gruppekvoter for ringnotfartøy

Fartøy med ringnottillatelse iht. § 4-1 i forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften), kan fiske og lande inntil 90.985 tonn makrell.

Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) med adgang til å delta iht. § 18 i forskrift av 27. november 2006 om deltakelse i kystfartøygruppenes fiske for 2007 (deltakelsesforskriften), kan fiske og lande inntil 8.127 tonn makrell.

§ 4 Gruppekvote for trålfartøy

Fartøy med makrelltråltillatelse iht. konsesjonsforskriftens § 2-21 kan fra og med 13. august 2007 fiske og lande inntil 4.103 tonn makrell til konsum i ICES statistikkområde IVa og i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62°N.

§ 5 Gruppekvoter m.m. for fartøy i kystfartøygruppen

Fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppen iht. deltakelsesforskriftens §§ 17 og 19 kan fiske og lande totalt 25.000 tonn makrell.

Av dette kvantum kan:

- 1) fartøy med største lengde på eller over 13 meter med adgang til å delta i fisket med not, fiske og lande inntil 12.486 tonn.
- 2) fartøy under 13 meter største lengde som har adgang til å delta i fisket med not, fiske og lande inntil 3.439 tonn.
- 3) fartøy med adgang til å delta i fisket med garn/snøre, fiske og lande inntil 8.575 tonn.
- 4) fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe, fiske og lande innenfor en avsetning på 400 tonn.
- 5) ikke-manntallsførte fiskere som fisker med landnot, fiske og lande inntil 100 tonn.

KAPITTEL 2. FISKE I RINGNOTGRUPPEN

§ 6 *Fartøykvoter*

Fartøy i ringnotgruppen tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

1.500 hl + 40% av konsesjonskapasiteten fra	0 –	4.000 hl
30% av konsesjonskapasiteten fra	4.000 –	6.000 hl
20% av konsesjonskapasiteten fra	6.000 –	10.000 hl
10% av konsesjonskapasiteten	over	10.000 hl

Basiskvoten blir omregnet til tonn ved at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kilo).

Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvotene med summen av basiskvotene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

For ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) legges fastsatt basiskvote pr. 19. november 2006 til grunn for utregning av fartøykvoten.

§ 7 *Periodekvoter før 13. august 2007*

I perioden fra og med 1. januar til og med 12. august kan det enkelte fartøy med ringnottillatelse fiske inntil 350 tonn makrell i Norges indre farvann, sjøterritorium og

økonomiske sone nord for 62°N og i den del av ICES statistikkområde IVa som ligger innenfor Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone.

Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) kan i det tidsrommet og i det området som er nevnt i første ledd, fiske maksimalt inntil 250 tonn.

Det enkelte fartøys fangst etter denne paragrafen går til fradrag på den kvoten fartøyet totalt tildeles for reguleringsåret.

Fiskeridirektoratet kan fastsette totalkvote for fisket etter denne paragraf.

KAPITTEL 3. FISKE I TRÅLGRUPPEN

§ 8 *Fartøykvote*

Fartøy med tillatelse til å fiske med trål, tildeles fartøykvoter etter 12. august på grunnlag av følgende basiskvoter:

50 tonn +	50 % av bruttotonnasje fra	0 – 100
	40 % av bruttotonnasje fra	101 – 200
	30 % av bruttotonnasje fra	201 – 300
	20 % av bruttotonnasje fra	301 – 400
	10 % av bruttotonnasje fra	401 – 600

Kvotene til det enkelte fartøyet fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvotene med summen av basiskvotene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

Ved beregning av fartøyets basiskvoteprosent gjelder tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev/identitetsbevis utstedt senest 31. desember 2001, eventuelt fartøyets tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev/identitetsbevis etter foretatt utskifting eller ombygging i overensstemmelse med utskifting/ ombyggingstillatelse gitt senest samme dato. Ved eierskifte nyttes bruttotonnasje pr. nevnte tidspunkt for det fartøy reder hadde konsesjon på ved årets begynnelse eller tidligere.

Fangst av makrell tatt før 13. august som bifangst i annet fiskeri, går til fradrag i fartøyets samlede maksimal- eller fartøykvote innenfor reguleringsåret.

Fartøy med makrelltråltillatelse som deltar som ringnotfartøy eller som kystfartøy, kan ikke delta i trålgruppens fiske etter makrell.

§ 9 *Partråling*

Uten hensyn til forbudet i § 19 kan fartøy som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- 1) Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- 2) Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- 3) Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- 4) Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- 5) Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn to andre fartøy i løpet av 2007.
- 6) Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

KAPITTEL 4. FISKE I KYSTFARTØYGRUPPEN

§ 10 Periodekvoter før 13. august 2007

Fartøy med adgang til å delta i fisket med garn/snøre, kan fra og med 1. januar fiske og lande inntil 15 tonn makrell.

Fartøy under 13 meter største lengde med adgang til å delta i fisket med not, kan fra og med 1. januar fiske innenfor fartøyets maksimalkvote jf. § 11.

Fartøy med største lengde på eller over 13 meter med adgang til å delta i fisket med not, kan fra og med 1. januar fiske og lande innenfor fartøykvoten, dog ikke utover 65,09 tonn

Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe, kan fra og med 1. januar fiske og lande innenfor fartøyets maksimalkvote, jf § 14.

Ikke-manntallsførte fiskere som fisker med landnot, kan fra og med 1. januar fiske og lande innenfor fastsatt maksimalkvote, jf. § 15.

Fangst tatt før 13. august går til fradrag i fartøyets samlede maksimal- eller fartøykvote innenfor reguleringsåret.

§ 11 Kvote fra og med 13. august for fartøy under 13 meter største lengde med adgang til å delta med not.

Fra og med 13. august kan fartøy under 13 meter største lengde med adgang til å delta i fisket med not, fiske og lande følgende kvanta makrell:

Fartøyets hjemmelslengde	Kvotefaktor	Maksimalkvote
0–9,99 m	1,1678	34,00
10–12,99 m	1,4714	42,84
13 – 14,99 m	4,2967	125,11

Fartøy under 10 meter største lengde er garantert et kvantum på 5 tonn.

Kvoteenheten for fartøy under 13 meter største lengde er 29,1179 tonn.

§ 12 Kvote fra og med 13. august for fartøy med største lengde på eller over 13 meter med adgang til å delta med not

Fra og med 13. august kan fartøy med største lengde på eller over 13 meter med adgang til å delta i fisket med not, fiske og lande følgende kvanta makrell:

Fartøyets hjemmelslengde	Kvotefaktor	Fartøy-kvoter (tonn)
0–9,99 m	1,1678	-
10–12,99 m	1,4714	22,29
13–14,99 m	4,2967	65,09
15–17,99 m	6,3131	95,64
18–21,35 m	10,1981	154,50

Kvoteenheten for fartøy på eller over 13 meter største lengde er 15,1499 tonn.

§ 13 Kvote fra og med 13. august for fartøy med adgang til å delta med garn/snøre

Fra og med 13. august kan fartøy med adgang til å delta med garn/snøre, fiske og lande følgende kvanta makrell:

Fartøyets hjemmelslengde	Kvotefaktor	Maksimalkvote (tonn)
0–9,99 m	1,00	27,00
10–14,99 m	1,75	47,25
15–21,35 m	2,13	57,51

Fartøy under 10 meter største lengde er garantert et kvantum på 5 tonn.

Kvoteenheten for fartøy med adgang til å delta i fisket med garn/snøre er 27,00 tonn.

§ 14 Kvote for fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe

Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe kan fiske og lande inntil 5 tonn makrell.

§ 15 Kvote for ikke-manntallsførte fiskere som fisker makrell med landnot

Ikke-manntallsførte fiskere som fisker makrell med landnot kan fiske og lande inntil 15 tonn makrell. Garantert kvantum er 5 tonn.

§ 16 Refordeling

Fiskeridirektoratet kan tidligst endre og oppheve maksimal- og fartøykvotene 20. september med mindre særlige forhold tilsier en tidligere dato.

§ 17 Redskapsfleksibilitet

Fartøy med adgang til å delta i fisket etter makrell med not kan også fiske notkvoten med garn eller snøre.

§ 18 Beregning av kvote ved utskifting og ombygging

Fartøy under 13 meter største lengde som ved utskifting eller ombygging får endret sin faktiske lengde, får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 31. desember 2001, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

Fartøy på eller over 13 meter største lengde som ved utskifting eller ombygging får endret sin faktiske lengde, får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 9. juli 1998, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

KAPITTEL 5. FELLESBESTEMMELSER

§ 19 Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved salg og utskifting av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til sjette ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

Det kvantum som eier av fartøy i åpen gruppe har fisket og landet kommer til fradrag på fartøyskvoten ved en eventuell deltakelse i lukket gruppe.

§ 20 Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom notfartøy for å unngå neddreping, Et vilkår for slik overføring er at fartøyene er utrustet og bemannet for fiske. Dette gjelder ikke for fartøy i åpen gruppe.

§ 21 Midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy (leiefartøy)

Fiskeridirektoratets regionkontor kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd gi midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy i fisket.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan fastsette nærmere vilkår for slik tillatelse, herunder at høvedsmannen samt hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet. Det må benyttes leiefartøy fra samme fartøygruppe.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 22 Bifangst

Makrellfangster kan inneholde bifangst av sild med inntil 10 % i vekt av hele fangsten om bord og ved landing.

Sildefangster kan inneholde bifangst av makrell med inntil 10 % i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing.

Hestmakrellfangster kan inneholde bifangst av makrell med inntil 10 % i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing.

Hestmakrellfangster kan inneholde bifangst av sild med inntil 10 % i vekt av hele fangsten om bord og ved landing.

§ 23 Avkortning av kvote ved dumping eller neddreping

Er makrell forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 24 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvotene, gruppekvotene, områdekvotene eller periodekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

KAPITTEL 8. STRAFF OG IKRAFTTREDELSE

§ 25 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 26 Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2007 og gjelder til og med 31. desember 2007.

Med hilsen

Lisbeth W. Plassa
Seksjonssjef

Rune Løvås
Rådgiver

Sak 25/2006

Regulering av fisket etter sild sør for
62° N i 2007

SAK 25/2006

REGULERING AV FISKE ETTER SILD SØR FOR 62°N I 2007

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING

Nytt av året er at samtlige kvoter, inkludert forsknings- og undervisningskvoter skal avregnes norske totalkvoter. Fiskeridirektøren foreslår at norsk totalkvote av nordsjøsil, etter en avsetning til forsknings- og undervisningsformål, fordeles mellom fartøygruppene i samsvar med vedtak i Norges Fiskarlags landsmøte sak 7/01.

For øvrig foreslår Fiskeridirektøren i det alt vesentlige at fisket i 2007 reguleres som foregående år.

2. GJENNOMFØRING AV FISKET I 2006

2.1. GENERELT

I henhold til avtalen mellom Norge og EU hadde Norge i 2006 en bruttokvote på 131.878 tonn i Nordsjøen samt 10.883 tonn i Skagerrak, det vil si at norske fartøy totalt har en disponibel kvote på 140.798 tonn sør for 62°N etter kvotetildelinger til tredjeland¹.

De norske sildekvotene etter avsetning til tredjeland fordelte seg slik på områder og fartøygrupper i 2006 (alle kvanta er i tonn):

Tabell 1 Kvoter og fordeling:

	Konsesjonspliktige ringnotfartøy	SUK	Trål	Kyst ¹	Totalt
Nordsjøen	105.087	6.708	9.856	8.264	129.915
Skagerrak	7.410	473	-	3.000	10.883 ²
Totalt	112.497	7.181	9.856	11.264	140.798

¹ Gruppekvoten på 11.264 tonn kan fiskes innenfor hele området Nordsjøen/Skagerrak. 200 tonn var avsatt til gruppe II.

² Av kvoten på 10.883 i Skagerrak, kan inntil 5.442 tonn fiskes i Nordsjøen. Dette er basert på årets kvoteavtale.

¹ Sverige ble tildelt 963 tonn og Færøyene 1.000 tonn.

Oppfisket kvantum pr 14. november 2006 fordeler seg slik på områder og fartøygrupper (kvanta i tonn):

Tabell 2 Oppfisket kvantum:

	Konsesjonspliktige ringnotfartøy	SUK	Trål ¹	Kyst	Totalt
Nordsjøen	94.971	5.967	2.908	9.861	113.707
Skagerrak	2.551	172	-	1.294	4.017
Totalt	97.522	6.139	2.908	11.155	117.724

Kilde: Tall fra Norges Sildesalgslag og Skagerakfisk pr. 14.11.2006

¹ Kvantumet viser estimert innblanding av sild i industritrålfisket fra 01.01.2006 til 31.10.2006 på 440 tonn samt direkte trålfiske på 2.468 tonn

2.2. KYSTFARTØYGRUPPEN

Kystfartøygruppens sildekvote på 11.264 tonn i 2006 kunne fiskes både i Nordsjøen og i Skagerrak. Kystfartøygruppen er delt inn i en gruppe I og en gruppe II. Til gruppe II er det avsatt 200 tonn. Fartøy i gruppe II har en maksimalkvote på 5 tonn. Gruppe I har disponibelt 11.064 tonn og er regulert med fartøykvoter.

Fartøykvotene i 2006 var differensiert iht. fartøyets hjemmelslengde:

Tabell 3 Fartøykvoter:

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Fartøykvote (i tonn)
Under 7,0 meter	1	11
7,0 – 7,99 meter	2	22
8,0 - 8,99 meter	3	33
9,0 – 9,99 meter	4	44
10,0 – 10,99 meter	5	55
11,0 – 11,99 meter	6	66
12,0 – 12,99 meter	7	77
13,0 – 13,99 meter	8	88
14,0 – 14,99 meter	9	99
15,0 – 15,99 meter	10	110
16,0 – 16,99 meter	11	121
17,0 – 17,99 meter	12	132
18,0 – 18,99 meter	13	143
19,0 – 19,99 meter	14	154
20,0 – 20,99 meter	15	165
21,0 – 21,35 meter	16	176

Kystgruppen ble fra starten i 2006 overregulert med ca. 15 %. I Fiskeridirektoratets Konsesjons- og deltakerregister var det pr. 01.01.2006 registrert totalt 127 deltakeradganger i nordsjøsildefiske, hvorav 11 av disse deltakeradgangene hadde strukturkvotetillegg.

Erfaringsmessig har man sett at refordeling sent på høsten har hatt liten effekt i forhold til kystfartøygruppen. Dette var bakgrunnen for at Fiskeridirektøren 30. juni besluttet å refordele kvoten av nordsjøsilde for kystgruppen ved å øke kvoteenheten fra 11 tonn til 13 tonn. Det ble presisert at den opprinnelige kvoteenheten på 11 tonn var garantert og ville fortsatt kunne fiskes ved en eventuell stopp i fisket.

Pr 14. november hadde kystfartøygruppen (gruppe I) et restkvantum på 47 tonn. Fisket ble stoppet 14. november, men med garanti for kvoteenheten på 11 tonn. Aktiviteten til denne fartøygruppen har tradisjonelt vært lav i siste halvdel av november og desember, og i de siste tre årene har gjennomsnittlig fangst i denne perioden lagt på ca. 400 tonn.

Tabell 4 nedenfor viser kystfartøygruppens fangst og deltakende fartøy (gruppe I og II) i årene 1998 til 2006.

Tabell 4 Kystfartøygruppens fangster og antall deltagende fartøy.

		1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Nordsjøen	Fangst	3.135	2.376	2.207	6.592	6.357	8.639	9.609	9.500	9.861
	Ant. Fartøy	103	79	81	110	118	113	113	116	96
Skagerrak	Fangst	2.568	3.106	2.010	2.053	1.026	615	1.206	878	1.294
	Ant. Fartøy	67	57	65	56	14	12	12	14	11
Totalt	Fangst	5.703	5.482	4.217	8.645	7.383	9.254	10.815	10.378	11.155
	Ant. Fartøy	170	136	146	166	132	125	108	122	106
Gj.s.fangst	I tonn	33	40	29	52	56	74	100	85	105

Kilde: Tall fra Norges Sildesalgslag og Skagerakfisk pr. 14.11.2006

Gruppe II har fisket 138 tonn av kvoten på 200 tonn. Det gjenstår således 62 tonn.

2.3. TRÅLGRUPPEN

Gruppekvoten til trålerne var i 2006 på 9.856 tonn.

Primært er gruppekvoten ment å dekke innblanding av silde som bifangst i industritrålfisket.

På grunn av svikt i industritrålfisket, var det enighet om at ca. halve kvoten kunne tas i et direktefiske fra 1. januar 2006. Den 1. mars 2006 ble faktoren fastsatt til 0,8.

Det var ingen endringer av faktoren i løpet av 2006.

Pr 14. november er det fisket 2.908 tonn. Det gjenstår dermed 6.948 tonn av gruppekvoten.

2.4. RINGNOTGRUPPEN

Ringnotgruppens gruppekvote i nordsjøsildefisket ble delt i 2 delgruppekvoter også i 2006. Av et gruppekvantum på 119.678 tonn ble 112.497 tonn (94%) tildelt konsesjonspliktige ringnotfartøy og 7.181 tonn (6%) tildelt fartøy mellom 21,35 meter og 27,50 meter (SUK-gruppen).

Videre var gruppekvoten for konsesjonspliktige ringnotfartøy fordelt på følgende områder:

Nordsjøen	105.087 tonn
Skagerrak	7.410 tonn

Gruppekvoten for SUK-fartøy var fordelt på følgende områder:

Nordsjøen	6.708 tonn
Skagerrak	473 tonn

Ringnotgruppens fiske (ringnot og SUK-fartøy) var regulert med fartøykvoter i 2006. Pr. 14. november er det fisket 103.661 tonn. Det gjenstår dermed 16.017 tonn av gruppekvoten.

Kvotefaktorene i ringnotgruppens fiske ble 1. mars 2006 fastsatt til hhv. 2,55 i Nordsjøen og 0,1 i Skagerrak, for fartøy med ringnottillatelse og hhv. 1,65 i Nordsjøen og 0,1 i Skagerrak for fartøy i SUK-gruppen.

3. RAMMEVILKÅR FOR REGULERINGEN AV FISKET I 2007

3.1. BESTANDSSITUASJONEN

EU og Norge har avtalt en fangstregel hvor maksimal F er 0,25 for voksen sild og 0,12 for ungsild, under forutsetning av at gytebestanden er over 1,3 millioner tonn. Så lenge gytebestanden er lavere, har ACFM tilrådd $F=0,2$ for voksen sild og $F<0,1$ for ungsild. Gytebestanden ble beregnet til å være 1,7 millioner tonn i 2005 og forventes å bli redusert til 1,3 millioner tonn i 2006. Bestanden er vurdert til å ha full reproduksjonsevne, men det er økt risiko for overbeskatning.

Imidlertid har de siste 3 år gitt rekruttering langt under gjennomsnitt til bestanden og ICES vurderer situasjonen slik at gytebestanden kan falle under 1,3 millioner tonn dersom en ikke anvender muligheten for å redusere kvoten utover de 15 % som ligger i forvaltningsregelen.

ICES har vurdert praktiseringen av den reviderte forvaltningsregelen, med full anvendelse av TAC-endring på 15 %, til ikke å være forenelig med føre-var-tilnærmingen i dagens situasjon hvor fire svake årsklasser rekrutterer bestanden. Forvaltningsregelen er forenelig med føre-var-prinsippet dersom man avviker tilstrekkelig fra 15%-regelen. ICES anbefaler derfor at man avviker 15 %-regelen og setter TAC slik at gytebiomassen vil være på føre-var-nivået på 1,3 millioner tonn i 2008.

Totalkvoten for 2006 var på 455.000 tonn. Forvaltningsrådet fra ICES innebærer en reduksjon i uttaket og det anbefales en totalkvote på 275.000 tonn i 2007. Dette tilsvarer en kvote i det direkte sildefisket i Nordsjøen på 240.000 tonn. Det innebærer en reduksjon i fiskedødelighet på ungsild (til ca. 0,05) og voksen sild (til ca. 0,20).

3.2. AVTALESITUASJONEN OG KVOTER I 2007

Pr. 22. november 2006 forelå det ingen kvoteavtaler mellom Norge og EU om fisket i Nordsjøen og Skagerrak i 2007.

Dersom avtalene mellom Norge og EU foreligger før Reguleringsmøtet, vil det bli gitt en orientering om avtalene på møtet, jfr. sak 10/2006 "Orientering om kvoteforhandlinger med andre land". Dersom det ikke foreligger kvoteavtaler før årsskiftet, vil Fiskeridirektøren foreslå at det avsettes en foreløpig kvote til norske fartøy i Norges økonomiske sone (NØS) i Nordsjøen og i Skagerrak.

4. REGULERING AV DELTAKELSE I 2007

4.1. KYSTFARTØYGRUPPEN

Kystfartøygruppens fiske etter nordsjøisild ble lukket fra og med kvoteåret 2003. Vilkårene for å delta i fisket fremgår av årlige deltakerforskrifter, hvor det bl.a. er stilt som vilkår at fartøyet har hatt adgang til å delta i fisket det foregående år, at fartøyet har en største lengde under 27,5 meter og en lastekapasitet på mindre enn 1.500 hl. Videre kreves at eier og høvedsmann er ført på blad B i fiskermanntallet og at fartøyet er utstyrt og egnet for fisket etter nordsjøisild.

Det var pr 14. november 2006 128 deltakeradganger, hvorav 17 med strukturkvotetillegg, som hadde adgang til å delta i gruppe I i kystgruppens fiske etter nordsjøisild.

Forslag til forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter nordsjøisild i 2007 er oversendt Fiskeri- og kystdepartementet, hvor det bl.a. er foreslått at fartøy som hadde adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter nordsjøisild i 2006 får adgang til å delta i fisket i 2007 dersom de øvrige vilkår for å delta er oppfylt. Det nevnes videre at lastekapasitetsbegrensningen på 1.500 hl. ble opphevet ved Fiskeri- og kystdepartementets endring av deltakerforskriften den 20. november 2006, og legges således også til grunn for adgang til å delta i 2007.

4.2. TRÅLGRUPPEN

Pr 14. november 2006 var det i Fiskeridirektorates Konesjons- og deltakerregister registrert 56 deltakeradganger med nordsjøtrål- eller pelagisk trållatelse.

Fiskeridirektøren legger til grunn at gjeldende vilkår for deltakelse videreføres i 2007, slik at fartøy som har nordsjøtrål- eller pelagisk trållatelse (industri-trållatelse) i henhold til §§ 2-10

og 2-6 i forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) kan delta.

4.2.1. RINGNOTGRUPPEN

Pr 14. november 2006 hadde 85 konsesjonspliktige ringnotfartøy og 19 ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) adgang til å delta i ringnotgruppens fiske etter sild sør for 62° N.

I Fiskeridirektoratets oversendelse til Fiskeri- og kystdepartementet er det også foreslått å innta deltakervilkårene for SUK-gruppen (snurpere uten konsesjon) i deltakerforskriften for 2007, men slik at de fortsatt blir regulert sammen med ringnotgruppen. Endringen er således bare en harmonisering ved at man skiller deltaker- og reguleringssspørsmål i separate regelverk.

Fiskeridirektøren legger til grunn at gjeldende vilkår for deltakelse videreføres i 2007, slik at fartøy som har ringnottillatelse i henhold til § 4-1 i forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) og SUK-fartøy, jf. § 11 i forslag til forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter nordsjøsild i Nordsjøen og Skagerrak i 2007, kan delta.

5. REGULERINGSOPPLEGGET FOR DE ENKELTE FARTØYGRUPPER I 2007

5.1. GENERELT

Fiskeri- og kystdepartementet har besluttet at samtlige kvoter, uansett hva de skal anvendes til, skal avregnes norske totalkvoter. Dette betyr at kvoter til forsknings- og undervisningsformål må avregnes den norske totalkvoten. I 2006 ble det innmeldt behov for og tildelt 1.420 tonn nordsjøsild til forsknings- og utdanningsformål. Fiskeridirektoratet har kartlagt behovet for forsknings- og undervisningskvoter i 2007. Det er meldt inn behov på 2.131 tonn nordsjøsild for 2007.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsmøtet sitt syn på størrelsen på avsetningen til forsknings- og undervisningskvoter i 2007.

Fiskeridirektøren foreslår at norsk andel av nordsjøsild i 2007 (fratrasket kvote til forskning og undervisning) fordeles i samsvar med vedtak i Norges Fiskarlags landsmøtesak 7/01:

- kystfartøygruppen får 8% av norsk totalkvote men minst 7.000 tonn,
- trålggruppen 7 % av norsk totalkvote og
- ringnotgruppen det resterende, hvorav SUK-gruppen fordeles med 6 % av ringnotgruppens gruppekvote.

5.2. KYSTFARTØYGRUPPEN

Kystfartøygruppens fiske etter sild i Nordsjøen og Skagerrak har fra og med 1996 vært behandlet som ett samlet fiskeri for å sikre fleksibilitet i utøvelsen av fisket for de mindre fartøyene.

Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøygruppens kvote kan fiskes i både Nordsjøen og Skagerrak i 2007.

5.2.1. Avsetning av et kvantum til gruppe II.

Pr. 14. november 2006 er det fisket 138 tonn nordsjøsild av fartøy i gruppe II.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir avsatt 200 tonn nordsjøsild av kystfartøygruppens kvote til fartøy i gruppe II før gruppeknoten fordeles på fartøy med deltakeradgang i gruppe I.

5.2.2. Fartøykvoter og refordeling

Fiskeridirektøren ser det som hensiktsmessig å videreføre en fartøykvoteregulering. Dette for å gi ro og forutsigbarhet i fisket, og på den måte begrense kappfiske og bedre lønnsomheten for den enkelte. Det er Fiskeridirektoratets erfaring at dette har vært en god modell, men det er ennå slik at de største fartøyene utnytter kvotene sine best.

På grunn av drifts- og strukturkvoteordningen utnyttes imidlertid alle kvoter bedre enn tidligere. Fiskeridirektøren foreslår at fisket i kystgruppen også i 2007 reguleres med garanterte fartøykvoter.

Som tidligere nevnt, ble kystgruppen fra starten i 2006 overregulert med ca. 15 %. Det har i 2006 vært nødvendig å foreta refordeling innenfor kystgruppen, det skulle tilsi at overreguleringen muligens burde ha vært høyere fra årets begynnelse. Alt annet likt burde man dermed vurdert å legge til grunn en høyere overregulering fra årets begynnelse i 2007. Dersom disponibel kvote i 2007 er lavere, tilsier dette en lavere overregulering i 2007 enn i 2006. Fiskeridirektøren vil vurdere behovet for overregulering i forhold til disponibel kvote for kystfartøygruppen i 2007, gitt erfaringer fra utviklingen i fisket inneværende år.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket blir regulert med differensierte fartøykvoter etter samme stige som i 2006.

Fiskeridirektøren kan øke kvotene for å ta opp gruppeknoten, men slik at opprinnelig fartøykvote er garantert ut året.

5.2.3. Maksimalkvote ved fiske i gruppe II.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvoten i gruppe II som for inneværende år, settes til 5 tonn.

5.2.4. Konsumkrav

Tidligere år har Fiskeridirektoratet hatt fullmakt til å gi dispensasjon fra konsumkravet for enkeltfangster. Dette har vært praktisert slik at Norges Sildesalgslag har kunnet håndtere dette inntil for eksempel 1.500 tonn. I 2005 ble dispensasjonsadgangen overført til Fiskeridirektoratets regionkontor, og denne ordningen som fungerer som en ventil ser fortsatt ut til å være hensiktsmessig.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsmøtet sitt syn på om det skal settes krav om fiske til konsum i kystfisket.

5.2.5. Kvoteutnyttelse

Etter gjeldende regulering kan hvert fartøy bare fiske og lande en kvote, med unntak av kvoter utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om enhetskvoter, rederikvoter eller andre spesielle kvoteordninger. Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy. Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret. Ved kvoteberegningen skal man ved utskifting ikke legge sammen både det som fartøyet har fisket og det som ny eier har fisket med andre fartøy. Man skal gjøre fradrag for det største av de to fangstkvantaene.

Bestemmelsene gjelder ikke for trålere. Bestemmelsen gjelder heller ikke for konvensjonelle fartøy på eller over 28 meter dersom den deltakeradgangen fartøyet etter salg eller utskifting skal fiske på grunnlag av, har dannet grunnlag for tildeling av rederikvote til og med 2005.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre reglene om kvoteutnyttelse ved salg og utskifting av fartøy.

5.3. TRÅLGRUPPEN

Tradisjonelt har det av nordsjø- og industritrålerne gruppekvote blitt avsatt et kvantum til dekning av bifangst av sild som tas i forbindelse med utøvelsen av industritrålfisket.

Tabell 6 viser sildeinnblanding i industritrålfisket de siste åtte årene, og oppfisket kvantum i det direkte fisket.

Tabell 6 Industritrålernes fiske av sild sør for 62° N i perioden 1995-2006 (i tonn).

År	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Kvote	10.522	4.310	4.200	5.990	6.150	5.980	5.980	5.980	8.754	9.867	11.631	9.856
Fangst	11.681	3.815	4.831	11.416	6.150	5.996	6.207	7.168	9.538	10.228	11.900	2.908
Herav												
Bifangst ¹	613	630	2.000	3.856	6.150	5.996	1.412	4.055	3.500	4.800	999	440
Konsum	526	2.921	563	333	-	-	4.795	1.032	4.927	5.028	10.900	1.948
Mel/olje	10.542	264	2.189	7.497	6.150	5.996	1.412	6.136	4.611	5.200	1.000	960

Kilde: Tall fra Norges Sildesalgslag og Skagerakfisk pr. 14.11.2006 og Landings- og sluttseddelregisteret i fiskeridirektoratet pr 14.11.2006

¹ Resultat fra prøvetaking på HI pr. 31.10.2006

Trålernes direktefiske etter sild ble som nevnt åpnet den 1. januar 2006 innenfor ca. halve kvoten. Det er ikke foretatt noen endringer i kvotefaktoren på 0,8 i løpet av året. Vi foreslår derfor å legge erfaringene fra 2006 til grunn i beregningene av fisket i 2007.

Fiskeridirektøren foreslår at det holdes igjen et kvantum på 1.000 tonn sild som skal dekke innblanding av sild i trålfangstene, og at det åpnes for et direktefiske etter sild fra 1. januar på det resterende kvantum av gruppekvote.

Fiskeridirektøren foreslår at trålfangstene - som i foregående år - maksimalt kan inneholde 20 % sildeinnblanding i vekt av hele fangsten om bord eller ved landing. Videre foreslår Fiskeridirektøren at han kan endre bifangstprosenten dersom utviklingen i fiske gjør dette nødvendig.

5.3.1. Differensierte fartøyskvoter

Universalnøkkelen for trålfartøygruppen ble etablert første gang i 2004 foreslås videreført også i 2007.

Det er etablert en basiskvote for hvert enkelt trålfartøy etter følgende nøkkel:

50 tonn +	50% av bruttotonnasje fra	0- 100 tonn
	40% av bruttotonnasje fra	101-200 tonn
	30% av bruttotonnasje fra	201-300 tonn
	20% av bruttotonnasje fra	301-400 tonn
	10% av bruttotonnasje fra	401-600 tonn

Fartøyskvoten til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for vedkommende fartøy med den faktoren man får ved å dividere gruppekvote med summen av basiskvotene.

Fiskeridirektøren foreslår at trålerne gis differensierte fartøykvoter, og at disse beregnes med utgangspunkt i antall fartøy og på grunnlag av nøkkel som beskrevet over.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at trålernes basiskvote skal være forankret i bruttotonnasje i henhold til målebrev pr. 31. desember 2001 og være uendret av ommåling, ombygging, utskifting eller annen endring etter denne dato.

5.3.2. Partråling

Bestemmelsen om partråling regulerer det tilfelle at to fartøy som har fisket sammen, uten hensyn til forbud om overføring av fangst, kan fordele fisket kvantum på de samme to fartøy ved levering, uavhengig av hvilket fartøy som fører den felles fangsten.

Etter en forskriftsendring den 23. januar 2006 hvor man tillot at et fartøy kunne dele fangst med to andre fartøy i løpet av reguleringsåret, har følgende vilkår vært gjeldende for 2006:

1. Fartøyene må være skriftlig påmeldt til Norges Sildesalgslag som partrållag før fisket tar til.
2. Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av tråredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
3. Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
4. Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
5. Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn to andre fartøy i løpet av 2006.
6. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturvoteordning.

Videre kan Fiskeridirektoratets regionkontor kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Det foreslås at bestemmelsen om partråling videreføres i 2007, slik at et fartøy kan dele fangst med to andre fartøy i løpet av reguleringsåret, og at denne grensen kan utvides dersom tidligere fartøy i partrållaget utgår av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

5.3.3. Fisket i Skagerrak

For å unngå fiske av sild under minstemålet vil Fiskeridirektøren som tidligere år foreslå at trålfiske etter sild i Skagerrak forbys.

5.4. RINGNOTGRUPPEN

5.4.1. Reguleringsform

Ringnotfisket har siden 1990 med unntak av 1998, vært regulert med separate fartøykvoter for de forskjellige områdene.

Norske myndigheter har foreslått ovenfor EU at Skagerrak-kvoten kan fiskes i Nordsjøen ut i fra et biologisk ståsted. Norge har ikke nådd frem i diskusjonen, og ringnotfisket ble også i inneværende sesong regulert med separate fartøykvoter for hvert av de nevnte områder.

Dette punktet vil også være tema i forhandlingene for 2007, men i skrivende stund foreligger det ikke noe resultat.

5.4.2 Fartøykvoter

5.4.2.1. Konsesjonspliktige ringnotfartøy

Fiskeridirektøren foreslår at fartøykvotene som tidligere blir utregnet etter "Universalnøkkelen".

5.4.2.2. SUK-fartøy (notfartøy mellom 21,35 og 27,50 meter uten konsesjon)

Fiskeridirektøren foreslår at fartøykvotene som tidligere blir utregnet etter "Universalnøkkelen".

5.4.3. Konsumkrav

På grunn av EUs regelverk er det satt konsumkrav ved fiske etter sild i EU-sonen i Nordsjøen.

6. SÆRSKILT TURKVOTE BEGRENSNING FOR FARTØY UNDER 27,50 METER STØRSTE LENGDE

Ved forskrift av 23. oktober 2006 om endring av forskrift av 19. desember 2005 om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2006, ble § 17 om særskilt turkvoteregulering for kystfartøygruppen opphevet av Fiskeri- og kystdepartementet. Den tidligere bestemmelsen hadde sitt utspring i forskrift av 2. mars 1979 om adgang til å delta i fisket med ringnot, og begrenset kystfartøygruppens fiske med en kvote på 150 tonn losset kvantum pr. tur for fartøy som fører egen fangst, slik at leveringer utover det fastsatte kvantum var gjenstand for inndragning og ble belastet fartøyets gjenværende kvote. Grunnlaget for endringen var i henhold til Fiskeri- og kystdepartementets brev av 24. oktober 2006 til Norges Fiskarlag at fysiske begrensninger på fartøyenes utforming er unødvendig i fiskerier som er kvoteregulert, og at en opphevelse av lasteromskapasitets-begrensningen vil medføre sparte kostnader.

FISKERIDIREKTORATET

«SOA_NAVN»
REGULERINGSSEKSJONEN

Saksbehandler, innvalgstelefon
«Sbr_Navn», «Sbr_Tlf»

Vår dato

«Sdo_DokDato»

Deres dato

«Sdo_SvarPaaDokDa
to»

Vår referanse

«Sas_ArkivSakID»

Deres referanse

«Sdo_AMReferanse»

Det kgl. Fiskeri- og kystdepartement
Postboks 8118, Dep.

0032 OSLO

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER SILD I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2007.

1. Innledning

Regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2007 ble drøftet i Reguleringsmøtet den 29. november 2006, jf. sak 25/2006.

Foruten de endringer som ble foretatt av Fiskeri- og kystdepartementet i gjeldende reguleringsforskrift for 2006 vedrørende særskilt turkvotebegrensning for fartøy under 27,50 meter største lengde, er det ingen vesentlige endringer i Fiskeridirektoratets forslag til regulering for 2007 i forhold til reguleringsåret 2006.

På bakgrunn av regelforenklingsprosjektet som Fiskeridirektoratet har gjennomført de siste årene er det imidlertid foreslått en rekke redaksjonelle endringer når det gjelder utformingen av selve forskriftsteksten, ved at enkelte bestemmelser som tidligere regulert i reguleringsforskriften, nå er overført/foreslås overført til forskrift av 22. desember 2004 om utøvelse av fiske i sjøen (utøvelsesforskriften), forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) og forskrift av 27. november 2006 om deltakelse i kystfartøygruppens fiske for 2007 (deltakelsesforskriften). Dette gjelder i hovedsak enkelte bestemmelser om bifangst og tekniske reguleringer for fiske, samt vilkårene for å delta i de ulike fartøygruppene.

I denne forbindelse nevnes videre at Fiskeridirektoratets forslag til forskrift om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2007 er forsøkt harmonisert med de endringer som er foretatt i deltakelses- og konsesjonsforskriften, slik at tidligere benevelser som gruppe I og gruppe II er erstattet av begrepene lukket og åpen gruppe, samt at kystfartøygruppen nå gjelder for fartøy under 28 meter største lengde.

Som for Fiskeridirektoratets forslag til forskrift om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2006, foreslår Fiskeridirektoratet også for 2007 at gjeldende forskrifts bestemmelser med "definisjoner" ikke videreføres. Det vises her til Justisdepartementets lovavdeling sin veiledning om lov- og forskriftsarbeid hvor det fremkommer at definisjoner ikke bør benyttes dersom begrepene i forskriften fremstår klart også uten definisjoner. Er det behov for definisjoner bør disse normalt inngå som en del av de materielle bestemmelsene og ikke plasseres i forskriftens innledning.

2. Rammevilkår for fisket i 2007.

EU og Norge har avtalt en fangstregel hvor maksimal F er 0,25 for voksen sild og 0,12 for ungsild, under forutsetning av at gytebestanden er over 1,3 millioner tonn. Så lenge gytebestanden er lavere, har ACFM tilrådd $F=0,2$ for voksen sild og $F<0,1$ for ungsild. Gytebestanden ble beregnet til å være 1,7 millioner tonn i 2005 og forventes å bli redusert til 1,3 millioner tonn i 2006. Bestanden er vurdert til å ha full reproduksjonsevne, men det er økt risiko for overbeskatning.

Imidlertid har de siste 3 år gitt rekruttering langt under gjennomsnitt til bestanden og ICES vurderer situasjonen slik at gytebestanden kan falle under 1,3 millioner tonn dersom en ikke anvender muligheten for å redusere kvoten utover de 15 % som ligger i forvaltningsregelen.

ICES har vurdert praktiseringen av den reviderte forvaltningsregelen, med full anvendelse av TAC-endring på 15 %, til ikke å være forenelig med føre-var-tilnærmingen i dagens situasjon hvor fire svake årsklasser rekrutterer bestanden. Forvaltningsregelen er forenelig med føre-var-prinsippet dersom man avviker tilstrekkelig fra 15%-regelen. ICES anbefaler derfor at man avviker 15 %-regelen og setter TAC slik at gytebiomassen vil være på føre-var-nivået på 1,3 millioner tonn i 2008.

Totalkvoten for 2006 var på 455.000 tonn. Forvaltningsrådet fra ICES innebærer en reduksjon i uttaket og det anbefales en totalkvote på 275.000 tonn i 2007. Dette tilsvarer en kvote i det direkte sildefisket i Nordsjøen på 240.000 tonn. Det innebærer en reduksjon i fiskedødelighet på ungsild (til ca. 0,05) og voksen sild (til ca. 0,20).

Totalkvoten for fisket etter sild i Nordsjøen er i 2007 redusert med 25 % i forhold til 2006 og er satt til 341.063 tonn. I henhold til avtale mellom Norge og EU har Norge i 2007 en bruttokvote på 108.159 tonn sild i Nordsjøen og Skagerrak, hvorav 98.908 tonn er norsk kvote i Nordsjøen og 9.251 tonn er norsk kvote i Skagerrak. Kvoten i Skagerrak er således redusert med 15 % i forhold til nivået i 2006. Av bruttokvoten er det videre overført 846 tonn til Sverige og 750 tonn til Færøyene, slik at total norsk kvote til fordeling er 106.563 tonn.

Før fordeling på de enkelte fartøygrupper som deltar i fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2007, avsettes videre et kvantum på 1.420 tonn til forsknings- og undervisningskvoter, jf. like nedenfor.

3. Reguleringsopplegget for fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2007.

I saksdokumentene til Reguleringsmøtet foreslo Fiskeridirektoratet at norsk totalkvote for fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2007 fordeles på fartøygrupper i samsvar med Norges landsmøtevedtak 7/01. I samsvar med Fisker- og kystdepartementets beslutning om at det for alle kvotebelagte arter skal forsknings- og undervisningskvoter inngå i totalkvoten, ble det videre foreslått at totalkvoten tildeles de enkelte grupper etter fradrag av forsknings- og undervisningskvoter.

- Reguleringsmøtets behandling.

Foruten generell dissens fra Norges Kystfiskarlag som har fremsatt forslag om alternativ fordeling av norsk totalkvote, var det enighet i Reguleringsmøtet om å legge Norges Fiskarlag sitt landstyrevedtak 7/01 til grunn for tildeling av norsk totalkvote for fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2007. Det var videre enighet om at det av totalkvoten ble avsatt 1.420 tonn til forsknings- og undervisningskvoter før kvoten fordeles på de ulike fartøygruppene.

- *Fiskeridirektoratets tilråding.*

I samsvar med den enighet som fremkom under Reguleringsmøtets behandling, foreslår Fiskeridirektoratet å legge til grunn Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 ved fordeling av norsk totalkvote mellom de ulike fartøygrupper, slik at en for fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2007 følgende prosentvise fordeling mellom gruppene:

- kystfartøygruppen får 8 % av norsk totalkvote men minst 7.000 tonn,
- trålgruppen får 7 % av norsk totalkvote, og
- ringnotgruppen får det resterende, hvorav SUK-gruppen fordeles med 6 % av ringnotflåtens gruppekvote.

For beregning av gruppe- og fartøykvoter, innebærer forslaget således at totalkvoten på 105.143 tonn (med fradrag av 1.420 tonn til forsknings- og undervisningskvote) gir en gruppekvote på 89.372 tonn (84.010 til ringnot og 5.362 tonn til SUK) til ringnotgruppen, 7.360 tonn til trålgruppen og 8.411 tonn til kystfartøygruppen.

3.1. Nærmere om ringnotgruppens fiske etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2007.

Forslaget om å legge Norges Fiskarlag sitt landstyrevedtak 7/01 til grunn for tildeling av norsk totalkvote i fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2007, innebærer at fartøy med ringnottillatelse tildeles en gruppekvote på 84.010 tonn, som tilsvarende den del av totalkvoten som gjenstår etter fradrag av trål- og kystfartøygruppens kvoter, samt fradrag av 6 % (5.362 tonn) av ringnotgruppens gruppekvote til ringnotfartøy uten konsesjon (SUK-gruppen).

Forslaget er i samsvar med tidligere års reguleringer, og innebærer videre at ringnotflåten og SUK-gruppen tildeles fartøykvoter etter "universalnøkkelen", på samme måte som i 2006. For SUK-gruppen legges fastsatt basiskvotepunkt pr. 19. november 2006 til grunn for utregning av fartøykvoten.

3.2. Nærmere om trålgruppens fiske etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2007.

For trålgruppens fiske etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2007 innebærer forslaget at trålflåten tildeles 7 % av norsk totalkvote (7.360 tonn), og at gruppen tildeles fartøykvoter etter "trålnøkkelen" på samme måte som i 2006. Forslaget innebærer videre at trålnøkkelen skal være forankret i bruttotonnasje iht. målebrev pr. 31. desember 1998 og være uendret uavhengig av ommåling, ombygging, utskiftning eller annen endring etter denne dato.

I samsvar med gjeldende bestemmelser i reguleringsforskriften for 2006, foreslo Fiskeridirektoratet i saksdokumentene til Reguleringsmøtet at det for trålgruppens fiske etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2007 avsettes et kvantum på 1.000 tonn sild til

dekning av innblanding av sild i øvrige trålfangster, og at det for å unngå fiske av sild under minstemålet forbys fiske etter sild i Skagerrak.

- Reguleringsmøtets behandling.

Forslaget om en avsetning på 1.000 tonn til dekning av bifangst av sild reiste en del diskusjon i Reguleringsmøtet, bl.a. fra representanten fra Sør-Norges Trålerlag som mente at det ikke var nødvendig med en egen bifangstavsetning kun gjeldende for trålflåten. Det ble imidlertid enighet om forslaget ved Fiskeridirektoratets presisering om at avsatt kvantum reforderes trålgruppen dersom denne ikke tas som bifangst.

- Fiskeridirektoratets tilråding.

I samsvar med overnevnte, foreslår Fiskeridirektoratet at gjeldende bestemmelse om avsetning av 1.000 tonn sild til dekning av innblanding av sild i de øvrige trålfangster videreføres i 2007, men slik at avsatt kvantum reforderes trålgruppen dersom denne likevel ikke tas som bifangst. Fiskeridirektoratet foreslår videre å videreføre bestemmelsen om forbud mot fiske med trål i Skagerrak for å unngå fiske av sild under minstemålet.

Det var videre enighet i Reguleringsmøtet om å videreføre gjeldende bestemmelse om at det i industritrålfisket sør for 62° N er tillatt å ha inntil 20 % sild i vekt i det enkelte hal og ved landing, samt gjeldende bestemmelse om at det ved fiske etter tobis med trål med en maskevidde mindre enn 16 mm ikke er tillatt å ha mer enn 10 % sild regnet i vekt i det enkelte hal og ved landing.

3.2.1. Partråling.

Det var enighet i Reguleringsmøtet om å videreføre gjeldende bestemmelser om partråling i 2007 for trålgruppens fiske etter sild i Nordsjøen og Skagerrak, slik at et fartøy med tillatelse til å delta i fisket med trål kan dele fangst med to andre fartøy i løpet av reguleringsåret, og at denne grensen kan utvides dersom tidligere fartøy i trållaget utgår av merkeregisteret som følge av strukturvoteordning.

Fiskeridirektoratet vil imidlertid i denne forbindelse vise til Fiskeri- og kystdepartementets brev av 7. november 2006, hvor Fiskeridirektoratet, i samråd med Havforskningsinstituttet, bes om å foreta en vurdering av ringnotgruppens ønske om bruk av partrål i fisket etter norsk vårgytende sild, samt en vurdering av kystfartøygruppens fiske med trål.

I samsvar med overnevnte, foreslår Fiskeridirektoratet at gjeldende bestemmelser om partråling videreføres i 2007, men slik at det på grunnlag av det som fremkommer av nevnte utredning til Fiskeri- og kystdepartementet, kan foretas endringer i løpet av reguleringsåret.

3.3. Nærmere om kystfartøygruppens fiske etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2007.

For kystfartøygruppens fiske etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2007 innebærer forslaget at kystflåten tildeles en gruppekvote på 8.411 tonn, hvorav det avsettes 200 tonn nordsjøsil til fartøy som deltar i åpen gruppe før gruppekvoten fordeles på fartøy som deltar i lukket gruppe, jf. deltakelsesforskriftens §§ 20 og 22.

Det foreslås videre at maksimalkvoten i åpen gruppe som i inneværende år settes til 5 tonn og 10 tonn for fartøy som deltar i åpen gruppe med garn.

Videre foreslås at fisket i lukket gruppe blir regulert med differensierte fartøykvoter med en overregulering fra årets begynnelse på vel 13 % etter samme stige som i 2006, som gir følgende kvotestige for 2007:

Hjemmelslengde		Fartøykvote (tonn)
under 7,00 m	1	8
7,0 - 7,99 m	2	16
8,0 - 8,99 m	3	24
9,0 - 9,99 m	4	32
10,0 - 10,99 m	5	40
11,0 - 11,99 m	6	48
12,0 - 12,99 m	7	56
13,0 - 13,99 m	8	64
14,0 - 14,99 m	9	72
15,0 - 15,99 m	10	80
16,0 - 16,99 m	11	88
17,0 - 17,99 m	12	96
18,0 - 18,99 m	13	104
19,0 - 19,99 m	14	112
20,0 - 20,99 m	15	120
21,0 - 21,99 m	16	128

I Reguleringsmøtet fremkom forslag fra Norges Fiskarlag om en avsetning på 1.000 tonn sild for fiske i Skagerrak. Etter en helhetsvurdering av forslaget, vil ikke Fiskeridirektoratet foreslå at det blir avsatt et særskilt kvantum på 1.000 tonn sild til fiske i Skagerrak i 2007.

3.3.1. Beregning av kvote ved utskiftning og ombygging.

- Reguleringsmøtets behandling.

Det var enighet i Reguleringsmøtet vedrørende Fiskeridirektoratets forslag om å videreføre ordningen med at fartøy som får endret sin faktiske lengde ved utskiftning eller ombygging, får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 31. desember 2002, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

- Fiskeridirektoratets tilråkning.

Fiskeridirektoratet foreslår å videreføre ordningen med at fartøy som får endret sin faktiske lengde ved utskiftning eller ombygging, får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 31. desember 2002, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

4. Fellesbestemmelser.

4.1. Midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy (leiefartøy)

I samsvar med den enighet som fremkom under Reguleringsmøtet, foreslår Fiskeridirektoratet å videreføre gjeldende bestemmelser om midlertidig tillatelse til bruk av annet fartøy for ringnot- og trålgruppen ved forlis og havari (leiefartøy).

Kystfartøygruppens bruk av leiefartøy reguleres for øvrig av deltakelsesforskriften, og Fiskeridirektoratet ber således Fiskeri- og kystdepartementet om å vurdere å innta gjeldende bestemmelse i reguleringsforskriftene for leiefartøy for trål- og ringnotgruppen i konsesjonsforskriften.

4.2. Kvoteutnyttelse

I Reguleringsmøtet var det ingen kommentarer til Fiskeridirektoratets forslag om å videreføre gjeldende bestemmelser om at hvert fartøy bare kan fiske og lande en kvote, med unntak av kvoter utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om enhetskvoter, rederikvoter eller andre spesielle kvoteordninger. Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskiftning av et annet fartøy. Ved utskiftning av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret. Ved kvoteberegningen skal man ved utskiftning ikke legge sammen både det som fartøyet har fisket og det som ny eier har fisket med annet fartøy. Man skal gjøre fradrag for det største av de to fangstkvantaene.

På grunnlag av overnevnte, foreslås gjeldende bestemmelser om kvoteutnyttelse videreført i 2007.

4.3. Overføring av fangst.

På grunnlag av den enighet som fremkom i Reguleringsmøtet, foreslår Fiskeridirektoratet å videreføre gjeldende bestemmelser om at det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy ikke kan overføres til annet fartøy, samt forbudet om at det er forbudt å motta og lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Gjeldende dispensasjonsbestemmelse for Fiskeridirektoratets regionkontor for å unngå neddreping, foreslås også videreført uendret.

4.4. Avkortning av kvote ved dumping eller neddreping.

Fiskeridirektoratet foreslår å videreføre gjeldende bestemmelse om at fangst som er forsettlig dumpet eller på annen måte drept ned, kan avkortes forholdsmessig av fartøyets kvote.

4.5. Bifangst.

- Reguleringsmøtets behandling.

Foruten de kommentarer som fremkom under møtets behandling om bifangst av sild i trålfangster, var det ingen kommentarer til Fiskeridirektoratets forslag om å videreføre gjeldende bestemmelser om bifangst.

- Fiskeridirektoratets tilråding.

På grunnlag av overnevnte foreslår Fiskeridirektoratet at gjeldende bestemmelser om bifangst i fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak videreføres i 2007, slik at det ved fiske etter sild er tillatt å ha inntil 10 % bifangst av makrell i vekt i de enkelte fangster og ved landing, og at det ved fiske etter hestmakrell er tillatt å ha inntil 10 % bifangst av sild i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

4.6. Omregningsfaktorer for ombordprodusert sild.

Fiskeridirektoratet foreslår ingen endringer i forhold til gjeldende bestemmelser om omregningsfaktorer for ombordprodusert sild, slik at disse foreslås videreført i sin helhet i forslaget til regulering i 2007.

4.7. Fiske etter agn.

Fiskeridirektoratet foreslår en videreføring av gjeldende bestemmelse om fiske etter agn til eget forbruk. I samsvar med tidligere reguleringer, kan slik fangst ikke omsettes.

4.8. Geografiske sperreområder.

Fiskeridirektoratet foreslår en videreføring av gjeldende bestemmelser om geografiske sperreområder. Bestemmelsene har stått uforandret de siste årene, og det var ingen bemerkninger i Reguleringsmøtet under dette punkt.

4.9. Bemyndigelse

Det var enighet i Reguleringsmøtet om å videreføre gjeldende bestemmelser om Fiskeridirektoratets bemyndigelse i forhold til stopp i fisket, samt endring av og fastsettelse av bestemmelser som er nødvendige for å oppnå rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

4.10. Åpning av fisket

- Reguleringsmøtets behandling:

Reguleringsmøtet tilrådte at fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak åpnes 1. januar 2007.

- Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektoratet slutter seg til Reguleringsmøtets tilråding.

Med bakgrunn i overnevnte, foreslår Fiskeridirektoratet følgende forskrift for 2007:

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER SILD I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2007

Fiskeri- og kystdepartementet har den ... med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. §§ 4, 5, 9, 11 og 25 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 21, jf. kgl. res. av 11. februar 2000 om delegering av Kongens myndighet etter § 21 i lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst, samt delvis delegering av Kongens myndighet etter samme lovs § 12, tredje ledd, fastsatt følgende forskrift:

KAPITTEL 1 FISKEFORBUD OG KVOTER

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2007.

§ 2 Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som har adgang til å delta, fiske og lande totalt:

- 1) 95.892 tonn sild i Nordsjøen sør for 62° N, avgrenset i øst av en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr. Av dette kvantum kan inntil 50.000 tonn fiskes i EU-sonen.
- 2) 9.251 tonn sild i Skagerrak utenfor 4 nautiske mil av de svenske og danske grunnlinjene. Skagerrak er avgrenset i vest av en rett linje gjennom Hanstholm fyr til Lindesnes fyr, og i sør av en rett linje gjennom Skagen fyr til Tistlarna fyr. Av dette kvantum kan inntil 3.700 tonn fiskes i området som nevnt i nr. 1.

§ 3 Gruppekvoter for ringnotfartøy

Fartøy med ringnottillatelse iht. § 4-1 i forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser for å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) kan fiske og lande 84.010 tonn sild sør for 62° N. Av dette kvantum kan inntil 78.133 tonn fiskes utenfor grunnlinjene i Nordsjøen og inntil 5.877 tonn utenfor to nautiske mil fra grunnlinjene i Skagerrak. Av kvantumet som kan fiskes i Skagerrak kan inntil 2.350 tonn fiskes utenfor grunnlinjene i Nordsjøen.

Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) med adgang til å delta iht. § 21 i forskrift av 27. november 2006 om deltakelse i kystfartøygruppens fiske for 2007 (deltakelsesforskriften) kan fiske og lande inntil 5.362 tonn sild sør for 62° N. Av dette kvantum kan inntil 4.987 tonn fiskes utenfor grunnlinjene i Nordsjøen og inntil

375 tonn utenfor to nautiske mil fra grunnlinjene i Skagerrak. Av kvantumet som kan fiskes i Skagerrak kan inntill 150 tonn fiskes utenfor grunnlinjene i Nordsjøen.

§ 4 Gruppekvote for trålfartøy

Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøstråltillatelse iht. konsesjonsforskriftens §§ 2-6 og 2-10 kan fiske og lande inntil 7.360 tonn sild i området som nevnt i § 2 pkt. 1.

Av gruppekvoten som nevnt i første ledd avsettes 1.000 tonn til dekning av bifangster av sild som tas i forbindelse med utøvelsen av industritrålfiske.

Dersom det beregnede kvantum sild tatt som bifangst i industritrålfisket blir mindre enn det avsatte kvantum, kan Fiskeridirektoratet etter 1. oktober 2007 refordele resterende kvantum i direktefiske for å sikre at gruppekvoten blir oppfisket.

§ 5 Gruppekvote for fartøy i kystfartøygruppen

Fartøy med adgang til å delta i fisket etter sild for fartøy under 28 meter største lengde i Nordsjøen sør for 62° N kan fiske og lande inntil 8.411 tonn.

Av dette kvantum kan:

- 1.) fartøy med adgang til å delta i lukket gruppe, jf. deltakelsesforskriftens § 20, fiske og lande inntil 8.211 tonn.
- 2.) fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe, jf. deltakelsesforskriftens § 22, fiske og lande innenfor en avsetning på 200 tonn.

KAPITTEL 2. FISKE I RINGNOTGRUPPEN

§ 6 Fartøykvoter

Fartøy i ringnotgruppen tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

1.500 hl +	40% av konsesjonskapasiteten fra	0 - 4.000 hl
	30% av konsesjonskapasiteten fra	4.000 - 6.000 hl
	20% av konsesjonskapasiteten fra	6.000 -10.000 hl
	10% av konsesjonskapasiteten	over 10.000 hl

Basiskvoten blir omregnet til tonn ved at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kilo).

Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvotene med summen av basiskvotene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

For ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) legges fastsatt basiskvote pr. 19. november 2006 til grunn for utregning av fartøykvoten.

KAPITTEL 3. FISKE I TRÅLGRUPPEN

§ 7 Fartøykvoter

Fartøy med tillatelse til å fiske med trål, tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

50 tonn + 50% av bruttotonnasje fra	0 - 100
40% av bruttotonnasje fra	101 - 200
30% av bruttotonnasje fra	201 - 300
20% av bruttotonnasje fra	301 - 400
10% av bruttotonnasje fra	401 - 600

Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvoteene med summen av basiskvotene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

Ved beregning av fartøyets basiskvote gjelder tonnasje i henhold til skipskontrollens målebrev/identitetsbevis utstedt senest 31. desember 2001, eventuelt fartøyets tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev/identitetsbevis etter foretatt utskifting eller ombygging i overensstemmelse med utskifting/ombyggingstillatelse gitt senest samme dato. Ved eierskifte nyttes bruttotonnasje per nevnte tidspunkt for det fartøy reder hadde konsesjon på ved årets begynnelse eller tidligere.

§ 8 Bifangst av sild i industritrålfisket

I industritrålfisket sør for 62° N er det tillatt å ha inntil 20 % sild i vekt i det enkelte hal og ved landing.

Ved fiske etter tobis med trål med en maskevidde mindre enn 16 mm er det likevel ikke tillatt å ha mer enn 10 % sild regnet i vekt i det enkelte hal og ved landing.

§ 9 Partråling

Uten hensyn til forbudet i § 12 kan fartøy som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

1. Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
2. Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.

3. Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
4. Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
5. Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn to andre fartøy i løpet av 2007.
6. Et fartøy kan likevel dele fangst med et nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av strukturvoteordning.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstilles for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

KAPITTEL 4. FISKE I KYSTFARTØYGRUPPEN

§ 10 Fartøykvoter

Fartøy som har adgang til å delta i lukket gruppe kan fiske og lande følgende kvanta:

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Fartøykvote (tonn)
under 7.00 m	1	8
7,0 - 7,99 m	2	16
8,0 - 8,99 m	3	24
9,0 - 9,99 m	4	32
10,0 – 10,99 m	5	40
11,0 – 11,99 m	6	48
12,0 – 12,99 m	7	56
13,0 – 13,99 m	8	64
14,0 – 14,99 m	9	72
15,0 – 15,99 m	10	80
16,0 – 16,99 m	11	88
17,0 – 17,99 m	12	96
18,0 – 18,99 m	13	104
19,0 – 19,99 m	14	112
20,0 – 20,99 m	15	120
21,0 – 21,99 m	16	128

Ved en eventuell stopp i fisket kan det enkelte fartøy likevel fortsette fisket innenfor en kvoteenhet på 8 tonn.

Fartøy som deltar i åpen gruppe kan fiske og lande inntil 5 tonn sild.

Fartøy som deltar i åpen gruppe som fisker med garn kan fiske og lande inntil 10 tonn sild.

Fartøy som deltar i åpen gruppe kan fortsette fisket selv om det innføres stopp i fisket for lukket gruppe.

§ 11 Beregning av kvote ved utskifting og ombygging

Fartøy som ved utskifting eller ombygging får endret sin faktiske lengde, får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 31. desember 2002, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

KAPITTEL 5. FELLESBESTEMMELSER

§ 12 Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved salg og utskifting av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til sjette ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

Det kvantum som eier av fartøy som deltar i åpen gruppe har fisket og landet kommer til fradrag på fartøykvoten ved en eventuell deltakelse i lukket gruppe.

§ 13 Midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy (leiefartøy)

Fiskeridirektoratets regionkontor kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd gi midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy i fisket. Fiskeridirektoratets regionkontor kan fastsette nærmere vilkår for en slik tillatelse, herunder at høvedsmannen samt hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet. Det må nyttes leiefartøy fra samme fartøygruppe.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 14 Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom notfartøy for å unngå neddreping. Et vilkår for slik overføring er at fartøyene er utrustet og bemannet for fiske. Dette gjelder ikke for kystfartøy som deltar i åpen gruppe.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 15 Bifangst

Ved fiske etter sild er det tillatt å ha inntil 10% bifangst av makrell i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Ved fiske etter hestmakrell er det tillatt å ha inntil 10% bifangst av sild i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

§ 16 Avkortning av kvote ved dumping og neddreping

Er fangst forsettlig dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 17 Omregningsfaktorer for ombordprodusert sild

Ved sildefiletproduksjon er omregningsfaktoren 2,0 slik at 1 tonn sildefilet blir avregnet med 2 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved silderognproduksjon er omregningsfaktoren 9,0 slik at 1 tonn silderogn blir avregnet med 9 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved produksjon av hel, saltet sild er omregningsfaktoren 1,0 slik at 1 tonn hel, saltet sild blir avregnet med 1 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved produksjon av hodekappet, saltet sild er omregningsfaktoren 1,2 slik at 1 tonn hodekappet, saltet sild blir avregnet med 1,2 tonn rund sild på fartøykvoten.

Summen av alle leverte produkter, inklusive avfall/avskjær og hel sild som er utsortert fra ombordproduksjon av silderogn (biprodukter), må ikke overstige fartøykvoten.

Levering av biprodukt må kontrolleres av Fiskeridirektoratets regionkontor, og føres særskilt på slutteddelen.

§ 18 Fiske etter agn

Sak 26/2006

Regulering av fisket etter havbrisling i
2007

REGULERING AV FISKET ETTER HAVBRISLING I NORDSJØEN OG FISKET ETTER BRISLING I SKAGERRAK I 2007.

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERINGER

Dersom vi får en avtale med EU om et havbrislingkvantum for 2007 som i 2006, vil Fiskeridirektøren foreslå å videreføre reguleringsopplegget med melding til Norges Sildesalgslag når fartøy tar utseiling. Sildelaget fasetter utseilingsstopp. Det foreslås å opprettholde fiskeforbudet i perioden 1. april til 31. juli for å unngå kjente kontrollproblemer, så som fare for ulovlig bifangst av småsild mv.

For kystbrislingfisket foreslås ingen endringer.

2. FISKET ETTER HAVBRISLING I EU-SONEN OG NORGES ØKONOMISKE SONE I NORDSJØEN

2.1. FISKET I 2006.

I henhold til kvoteavtalen mellom Norge og EU for 2006 hadde Norge en kvote på 10.000 tonn brisling i EU-sonen. Etter samråd med Havforskningsinstituttet var fisket periodisert med forbud mot alt havbrislingfiske i tiden fra og med 1. april til og med 31. august samme år, grunnet fare for bifangster av sild under minstemål. I Norges økonomiske sone (NØS) var det forbud mot å fiske brisling i den tiden det var adgang til å fiske i EU-sonen. Fartøy med nordsjø-/industri-tråltillatelse og fartøy med ringnottillatelse hadde adgang til å delta.

Fisket i EU-sonen ble åpnet 1. januar kl 1200. Pga. at kvoten for 2006 var økt fra 1 000 til 10 000 tonn, ble deltakelsen i fisket regulert ved en påmeldingsordning: "Fartøy skal når det tar utseiling gi melding til Norges Sildesalgslag om utseiling. Starttidspunkt for melding er 1. januar kl 1200." . Deltakelsen ble bestemt ut fra rekkefølgen fartøy meldte utseiling. Maksimalkvoten var satt til 800 tonn dvs 12 fartøy kunne delta. Maksimalkvoten var begrenset til vedkommende tur. Sildelaget hadde hjemmel til å fastsette utseilingsstopp.

Fartøy med ringnottillatelse fisket 9.807 tonn havbrisling i januar 2006.

2.2. BESTANDSSITUASJONEN 2007.

Brisling i Nordsjøen har kort livssyklus med store naturlige variasjoner i biomasse.

Brislingbestanden består av få årsklasser med overvekt av 1-årsklassen i fangstene. ACFM legger til grunn at flerårig råd om forvaltning er urealistisk for brisling som består av få årsklasser med dominans av ett år gammel brisling i fangstene. Det vises for øvrig til ACFM's tilrådning "1.4.20 Sprat in the North Sea (Subarea IV)". Bestandssituasjonen og havbrislingfisket er avhengig av inngående årsklasse. Havforskerne melder at 1-årsklassen ser ut til å bli uvanlig liten i 2007.

I NØS er fisket ikke kvoteregulert. Det er imidlertid gjennom den årlige avtale mellom Norge og EU at det fastsettes hvilket kvantum brisling Norge kan fiske i EU-sonen i Nordsjøen.

I Skagerrak fiskes brisling stort sett sammen med ungsild, og utnyttelsen av brislingen i området er derfor begrenset av de restriksjoner som er lagt på fisket etter ungsild.

I det norske fisket er uttaket i Skagerrak begrenset til det kystnære notfisket, se nedenfor.

2.3. KVOTESITUASJON OG DELTAKELSE I 2007.

Forhandlingene mellom Norge og EU er ikke avsluttet, og det er derfor usikkert hvor stor kvote havbrisling Norge får.

2.4. FISKET I EU-SONEN.

Så fremt Norge etter avtale med EU får adgang til å fiske om lag samme kvantum i 2007 som i 2006, vil Fiskeridirektøren foreslå en utseilingsordning der Norges Sildesalgslag administrerer utseilingen, som for 2006. Fisket i 2006 var vellykket for dem som tok utseiling, fartøyene fikk etter det opplyste rene brislingfangster, og sildelaget fikk ikke flere utseilingsmeldinger de første timer enn at laget kunne stoppe utseilingen da et tilstrekkelig antall fartøy var gått.

Det gode fisket sist år kan lede til at flere fartøy vil ta umiddelbar utseiling i 2007. I så fall kan fiskerimyndighetene få en vanskelig håndterlig situasjon. På den annen side kan bestandssituasjonen medføre at flåten i 2007 starter opp i et tempo som gjør en utseilingsordning like tjenelig som for inneværende år. Fiskeridirektøren finner å ville gå for en enklest mulig løsning, med utseiling administrert av Sildelaget.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med ringnot-/industritråltillatelse kan delta.

Fiskeridirektøren foreslår at deltakelsen i fisket i EU-sonen avvikles på samme måte som i 2006. Fartøy skal gi melding til Norges Sildesalgslag når det tar utseiling til fisket i EU-sonen. Starttidspunkt for utseiling er 1. januar 2007 kl 1200.

2.5. MAKSIMALKVOTER.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter havbrisling i norsk sone i Nordsjøen ikke kvotereguleres.

Dersom kvantumet for 2007 blir som i 2006, foreslås det at fisket etter brisling i EU-sonen reguleres med maksimalkvote på 800 tonn for fartøy som tar utseiling.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at ved utgang av EU-sonen opphører adgangen til å fiske.

2.6. PERIODER MED FORBUD MOT FISKE ETTER HAVBRISLING.

Det kvantum Norge kan fiske i EU-sonen fastsettes i den årlige kvoteavtalen mellom EU og Norge. Fra og med 1997 til og med 2005 har det vært forbud mot å fiske brisling i 2. og 3. kvartal. Perioden med fiskeforbud ble endret i 2006 til å gjelde fra 1. april til 31. juli. Bifangster av sild over og under minstemål er årsaken til at en tilrår å forby havbrislingfiske i nevnte periode.

Tradisjonelt har fisket vært utøvet de første ukene i januar. Fra og med 1996 har det – med unntak for 1997 – blitt fisket brisling i 1. og 4. kvartal.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen med at havbrislingfisket i Norges økonomiske sone og i EU-sonen i 2007 forbys i perioden fra 1. april til 31. juli.

2.7. STENGING I NORGES ØKONOMISKE SONE.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket i Norges økonomiske sone i 2007 stenges i den perioden fisket i EU-sonen pågår, på samme måte som foregående år.

2.8. ÅPNINGSDATO.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpnes 1. januar i EU-sonen, (forutsatt at kvoteavtalen for 2007 mellom Norge og EU foreligger).

2.9. ANDRE BESTEMMELSER.

Videre foreslår en at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å fastsette bestemmelser som er nødvendige for avviklingen av fisket.

3. FISKET ETTER KYSTBRISLING, HERUNDER BRISLING I SKAGERRAK.

3.1. FISKET I 2006.

I henhold til avtalen mellom EU og Norge om fisket i Skagerrak i 2006, kunne det fiskes totalt 52.000 tonn brisling i avtaleområdet. Norges kvote var 3.900 tonn. Norges posisjon i Skagerrakforhandlingene har vært at blandingsfisket, som tradisjonelt har inneholdt mye småsild, trappes ned og eventuelt avvikles.

Tabell 1 gir en oversikt over det norske kystbrislingfisket i årene 2002-2006

Tabell 1. Kystbrislingfisket 2002 - 2006. Kvantum i tonn.

År	Vest for Lindesnes	Øst for Lindesnes (Skagerrak)	Totalt
2002	1.444	1.151	2.596
2003	2.252	861	3.113
2004	373	1.098	1.471
2005	1.244	713	1.957
2006 pr 16. november	1.194	197	1.391

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet pr 16.11.2006

Fisket i Skagerrak utgjorde pr 16. november 197 tonn, og det står igjen 3.703 tonn av kvoten.

Kystbrislingfisket omfatter også kystnotfiske innenfor grunnlinjene vest for Lindesnes. Vest for Lindesnes var det pr. 16. november fisket 1.194 tonn i kystbrislingfisket.

3.2. KVOTESITUASJONEN OG DELTAKELSE I 2007.

De årlige deltakervilkårene i kystnotfisket fremgår i den årlige forskrift om regulering av fisket etter brisling.

Det tradisjonelle kystbrislingfisket på kysten og på fjordene vest for Lindesnes er for tiden ikke undergitt kvantumsbegrensning.

Eventuelt åpning og gjennomføring av kystbrislingfisket er avhengig av avtakssituasjonen, og reguleres derfor av Norges Sildesalgslag.

Som beskrevet ovenfor fastsettes det totalkvote for fisket etter brisling i Skagerrak. ACFM har tradisjonelt påpekt at brisling i det vesentlige fiskes sammen med ungsild. Dette har medført at beskatning og utnyttelse av brisling i Skagerrak har vært begrenset av de restriksjoner en har på fisket av ungsild i området.

Fiskeridirektøren antar at Norges brislingkvote i Skagerrak i 2007 vil bli fastsatt på omtrent samme nivå som i 2006, altså i underkant av 4.000 tonn. Imidlertid vil den endelige brislingkvoten i Skagerrak først foreligge når de bilaterale kvoteforhandlingene mellom Norge og EU om fisket i Skagerrak har resultert i en avtale for 2007.

Fiskeridirektøren foreslår at kvoten i Skagerrak skal være tilgjengelig for kystnotfartøy for hermetikkformål m.v.

Fiskeridirektøren foreslår at kystbrislingfisket innenfor grunnlinjene og i Skagerrak videreføres i 2007. Eier med notfartøy under 27,5 meter største lengde som fyller gjeldende kompetansekrav, kan delta.

TELEFAKS

FISKERIDIREKTORATET

Postadresse: Postboks 2009, Nordnes
5817 BERGEN
Kontoradresse: Strandgaten 229
Telefon: 55 23 80 00
Telefax: 55 23 80 90

THE DIRECTORATE OF FISHERIES

Postal address: P.O. Box 2009,
N-5817 BERGEN, NORWAY
Office address: Strandgaten 229
Telephone: + 47 55 23 80 00
Facsimile: + 47 55 23 80 90

Til/To
Fiskeri- og kystdepartementet

Nr./No.:

Vår/Our ref.:
Eilif Sund

06/20152
Tlf/Tel: 55 23 81 27

Dato/Date: 07.12.2006

Side/Page 1 av 8

Forslag til regulering av fisket etter brisling i 2007.

1. Innledning.

Reguleringen av fisket etter brisling i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomisk sone, i EU-sonen i Nordsjøen og i Skagerrak i 2007 ble behandlet i Reguleringsmøtet den 28. og 29. november 2006 som sak 26/2006 "Regulering av fisket etter brisling i 2006". Det vises til saksdokumentet.

Forhandlingsresultatet mv.

Forhandlingene Norge-EU var avsluttet først etter at saksdokumentet var trykket og Reguleringsmøtet avholdt. I ht Tabell 5 som vedlegg til fiskeriatvaten mellom Norge og EU av 1. desember 2006, kan Norge fiske 18 812 tonn havbrisling i EU-sonen i 2007. I ht til fiskeriatvaten av 1. desember 2006 om fiske i Skagerrak og Kattegat, har Norge adgang til å fiske 3900 tonn brisling i avtaleområdet.

2. Havbrisling i Nordsjøen.

Deltakelse.

Det var enighet i Reguleringsmøtet om at fartøy med ringnot- eller pelagisk trål-/nordsjøtråltillatelse (ex. industri-/nordsjøtråltillatelse) kan delta.

Utseiling til EU-sonen mv.

Under forutsetning av at Norges kvantum i EU-sonen i 2007 ble som i 2006 eller større, var det enighet i Reguleringsmøtet om at deltakelsen i fisket i EU-sonen avvikles på samme måte som i 2006. Fartøy skal gi melding til Norges Sildesalgslag når det tar utseiling til fisket i EU-sonen (om starttidspunkt for å kunne gi melding om utseiling, se nedenfor).

Maksimalkvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter havbrisling i norsk sone i Nordsjøen ikke kvotereguleres.

Det var enighet om at såfremt kvantumet i EU-sonen i 2007 ble som i 2006, kunne fisket etter brisling i EU-sonen reguleres med maksimalkvote på 800 tonn for fartøy som tar utseiling. Dersom en fordeler totalkvoten i EU-sonen på 23 fartøy blir maksimalkvoten 818 tonn. Ved utgang av EU-sonen opphører adgangen til å fiske.

Periode med forbud mot fiske.

Reguleringen av fisket etter brisling i EU-sonen for å unngå småsild, brislingens utbredelsesmønster og tilgjengelighet mv, har medført at det ikke har vært adgang til å fiske på sensommeren/tidlig høst. For et år siden, i Reguleringsrådet i 2005, fant Fiskeridirektøren i samråd med Havforskningsinstituttet å kunne slutte seg til et ønske fra næringen om åpning i EU-sonen 1. august. Havforskningsinstituttet viste til kontrollbehovet og formante flåten til ikke å utøve fisket slik at det utviklet seg til et skjult småsildfiske.

Det var enighet i Reguleringsmøtet å videreføre ordningen med at havbrislingfisket i Norges økonomiske sone og i EU-sonen forbys i månedene april, mai, juni og juli.

Stenging i Norges økonomiske sone.

Det var enighet i Reguleringsmøtet om at fisket i Norges økonomiske sone stenges i den perioden fisket i EU-sonen pågår, på samme måte som foregående år.

Åpning av fisket i Nordsjøen

Det var enighet om at fisket åpnes 1. januar 2007 kl 1200 i EU-sonen, som foregående år. Fra deler av næringen har det vært spredte innsigelser til avviklingen av siste års utseilingsordning, og Fiskebåtredernes Forbund har - på vår anmodning - presisert at regelen

må være slik at "fartøyene må være klare for brislingfisket før de tar/melder utseiling". Fiskeridirektoratet har derfor i samvirke med Norges Sildesalgslag tatt inn presiseringer som skal sikre likhet mht hva som er utseilingskriteriet: Det er tidspunktet for avgang fra havn direkte til fiskefeltet. Og slik utseiling kan ikke skje før 2007, 1. januar kl 12.00.

Fiskeridirektoratet foreslår at det fremgår av forskriften at fartøyets adgang til å delta utgår dersom vilkårene for å melde utseiling er fraveket.

Brisling i Skagerrak

Når det gjelder fisket etter brisling i Skagerrak var det enighet i Reguleringsmøtet om at brislingkvantumet, for 2007 på 3 900 tonn, tilgodeses det tradisjonelle kystbrislingfisket.

Kystbrislingfisket vest for Skagerrak.

I Reguleringsmøtet viste Norges Naturvernforbund til det forhold at det er fastsatt en totalkvote for brislingfisket i Skagerrak, mens en ikke har totalkvote for kystbrislingfisket vest for Lindesnes. Naturvernforbundet var bla opptatt av observasjoner om reduksjon av sjøfuglbestandene.

Fiskeridirektøren viste til at kystbrislingfisket i området de senere år har vært meget begrenset (se tabellen i saksdokumentet). Videre ble det vist til den deltakerregulering en har i kystbrislingfisket og den stadig vanskeligere avtakersituasjon grunnet pris, krav til kvalitet for å få omsatt råstoffet og krav til kompetanse for å få anvendt råstoffet. Det er nå bare ett fiskemottak tilbake.

Havforskningsinstituttet uttalte at mye av fjordenes økosystem ikke er kjent. Instituttet ønsket å sette fjordenes økosystem på sin agenda. Nedgangstendensen for kystbrisling hadde vært klar over noen tid. Sjøfuglbestanden generelt sett, som indikasjon på livet i havet, kunne være en av flere interessante problemstillinger ved slike økosystemundersøkelser

3. Deltakelse i kystbrislingfisket.

Det var enighet i Reguleringsmøtet om å videreføre deltakeradgangen.

4. Fiskeridirektørens tilråding.

Fiskeridirektøren foreslår samme deltakeradgang i 2007 som i 2006, men med den endring at en har harmonisert fartøylengden til 28,00 meter største lengde i samsvar med forskrift av 27. november 2006 om deltakelse i kystfartøygruppens fiske for 2007 (deltakerforskriften)..

Når det gjelder havbrislingfisket i EU-sonen foreslår Fiskeridirektøren en utseilingsordning som administreres av Norges Sildesalgslag i samråd med Fiskeridirektoratet på samme måte som i 2006. Fartøy som tar utseiling til EU-sonen i en turkvoteordning kan fiske 818 tonn havbrisling, hvilket gir 23 maksimalvoter.

Fiskeridirektøren har som for 2006 funnet å kunne tilrå at 2. periode av havbrislingfisket i EU-sonen kan ta til 1. august 2007. En åpning så tidlig som 1. august legger et særlig ansvar på flåten mht å unngå ulovlig innblanding.

Utkast til forskrift om regulering av fisket etter brisling bygger i all hovedsak på forskriften som Fiskeri- og kystdepartementet fastsatte for inneværende år.

Med grunnlag i ovennevnte vil Fiskeridirektøren foreslå følgende:

UTKAST TIL

FORKSRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER BRISLING I 2007.

Fiskeri- og kystdepartementet har den desember 2006 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. §§ 4, 5 og 9 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 21, jf. kgl. res. av 11. februar 2000 om delegering av Kongens myndighet etter § 21 i lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst, samt delvis delegering av Kongens myndighet etter samme lovs § 12 tredje ledd, fastsatt følgende forskrift:

KAPITTEL 1 FISKEFORBUD OG KVOTER

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande brisling i følgende områder:

1. I ICES statistikkområde IV i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone og i EU-sonen. Med statistikkområde i første punktum forstås i denne forskriften statistikkområde IV vest for en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr.
2. I Norges indre farvann, sjøterritorium, og i ICES statistikkområde IIIa i Skagerrak utenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene i området avgrenset i vest av en rett linje gjennom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr og i sør av en rett linje fra Hansenøre til Grubens Spids, fra Korshage til Spodsbjerg og fra Gilbjerg Hoved til Kullen.

§ 2 Totalkvoter

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy med ringnottillatelse og pelagisk trål-/nordsjøtråltillatelse fiske og lande inntil 18 812 tonn havbrisling i EU-sonen.

Uten hinder av forbudet i § 1 kan Fiskeridirektoratet når kvantumet i første ledd er beregnet oppfisket, åpne for fiske etter brisling i Norges økonomiske sone vest for en rett linje mellom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr.

Uten hinder av forbudet i § 1 punkt 2, kan fartøy som nevnt i § 7 fiske og lande inntil 3 900 tonn brisling i Skagerrak.

KAPITTEL 2 FISKE MED RINGNOTFARTØY OG PELAGISK TRÅL- /NORDSJØTRÅLFARTØY

§ 3 Vilkår om meldeplikt, mv ved fiske i EU-sonen

Fartøy skal når det tar utseiling til fisket i EU-sonen gi melding til Norges Sildesalgslag om utseiling. Starttidspunkt for melding er 1. januar 2007 kl 1200. Norges Sildesalgslag fører utseilingsliste.

Fartøy som har tatt utseiling skal rapportere daglig kl 1200 til Norges Sildesalgslag om fangst siden siste melding. Fartøy skal melde utseiling av EU-sonen til Norges Sildesalgslag.

Norges Sildesalgslag kan fastsette utseilingsstopp. Dersom det etter eventuell utseilingsstopp gjenstår et kvantum kan Norges Sildesalgslag tillate nye fartøy å delta. Slik utseiling skjer i den rekkefølge som fartøyene har gitt melding i henhold til første ledd. Fartøy som har fått tillatelse må nytte denne omgående.

Med uttrykket ”når det tar utseiling” i først ledd menes at melding skal sendes når fartøy tar utseiling/avgår fra siste havn direkte på vei til fiskefeltet. Klargjøringsaktivitet før avgang fra siste havn og direkte til feltet, så som avgang for å henting av notbruk, bunkers oa før avgang til feltet, regnes ikke som forskriftsmessig utseiling. Det er en forutsetning for å ta utseiling at satellittsporing fungerer forskriftsmessig. Fartøy som ikke har startet forskriftsmessig, utgår fra seilingslisten.

§ 4 Maksimalkvote ved fiske i EU-sonen

Fartøy som fyller vilkårene i § 3 første ledd har en maksimalkvote på 818 tonn. Fiskeridirektoratet kan endre maksimalkvoten.

§ 5 Bifangst

Havbrislingfangster kan inneholde inntil 10 % sild i vekt ved landing.

KAPITTEL 3 FISKE MED KYSTNOTFARTØY

§ 6 Kystbrislingfisket

Uten hinder av forbudet i § 1 kan kystnotfartøy som fyller vilkårene i §§ 7 og 8 fiske brisling i Norges indre farvann og sjøterritorium såfremt det i henhold til fredningsbestemmelsene i forskrift av 13. november 1961 nr. 3 om fredning av brisling og hermetisk nedlegging av brisling og småsild eller oppmalingsforbudet i forskrift av 22. desember 2004 om utøvelsen av fisket i sjøen § 49, er adgang til å fiske kystbrisling.

§ 7 Vilkår for å delta

For å kunne delta i kystbrislingfisket må følgende vilkår være oppfylt:

- a) Fartøyet må være registrert i merkeregisteret, ha en største lengde på eller under 28,00 meter med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker.
- b) Eier av fartøyet må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- c) Eier må ha minst to års erfaring fra brislingfiske, og må stå om bord under brislingfisket.
- d) Fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt med bruk for fiske med not etter brisling. Fartøy som utøver fiske ved lysing skal ha særskilt lysebåt.

Dersom ikke alle vilkårene er oppfylt til enhver tid, vil adgangen til å delta falle bort.

Unntatt fra vilkårene i første ledd bokstav b) er fiske med landnot i kombinasjon med jordbruk, når eier har levert brisling til hermetikkindustrien i minst to av årene 1987, 1988 eller 1989.

Uten hinder av vilkåret i bokstav b) jf. bokstav c), kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi dispensasjon til bas eller høvedsmann med tradisjonelt brislingbruk og kontrakt om leie av fartøy, dersom det foreligger særlige forhold. Enheten som gis dispensasjon må samlet fylle vilkårene for deltakelse.

§ 8 Godkjenning

Eier og fartøy må ha særskilt godkjenning for 2007 fra Fiskeridirektoratets regionkontor som viser at vilkårene for å delta er oppfylt. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Fiskeridirektoratet kan gi utfyllende bestemmelser vedrørende kravet til egnethet, bemanning, utstyr og fremstilling for kontroll.

KAPITTEL 4 FELLESBESTEMMELSER

§ 9 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når total- eller områdekvotene som nevnt i § 2 er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

KAPITTEL 5 STENGTE OMRÅDER

§ 10 Stopp i fisket etter havbrisling

Det er forbudt å fiske havbrisling i EU-sonen og i Norges økonomiske sone vest for en rett linje mellom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr fra og med 1. april til og med 31. juli.

KAPITTEL 6 STRAFF OG IKRAFTTREDELSE

§ 11 Straff

Den som forsettelig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov av 26. mars 1999 nr 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 12 Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2007 og gjelder til og med 31. desember 2007.

Med hilsen

Lisbeth W. Plassa
Seksjonssjef

Eilif Sund
Rådgiver

Sak 27/2006

Regulering av fisket etter kolmule i 2007

SAK 27/2006

REGULERING AV FISKET ETTER KOLMULE I 2007

1. SAMMENDRAG AV ENDRINGENE I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING

Fiskeridirektøren foreslår i det vesentligste å videreføre reguleringsopplegget fra 2006.

I henhold til kyststatsavtalen for 2006 og 2007 kan kyststatspartene overføre inntil 10% av ubrukt kolmulekvote til neste år. Dersom tildelt kvote blir overfisket skal dette kvantumet fratrekkes kvoten som er tildelt den aktuelle part neste år.

Fiskeridirektøren foreslår at overfisket i 2006, blant annet relatert til bifangst av kolmule i andre fiskerier og forskningsfangst, skal trekkes fra norsk totalkvote i 2007 før fordeling på fartøygrupper.

Fiskeridirektøren ber om synspunkter på hvorvidt overfiske/underfiske av de enkelte gruppekvotene i 2007 skal belastes/godskrives totalkvoten for 2008 før fordeling på fartøygrupper, eller om det skal belaste/godskrive den enkelte gruppekvote.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir avsatt et kvantum i 2007 til dekning av bifangst av kolmule i andre fiskerier i 2007, for fartøy som ikke har adgang til å fiske kolmule. En foreslår at bifangstavsetningen blir fratrukket norsk kvote for 2007 før fordeling på fartøygrupper.

2. NORSK FISKE ETTER KOLMULE I 2006

2.1. DELTAGERREGULERING

I 2006 kan følgende fartøygrupper delta:

- fartøy med kolmuletråltillatelse i henhold til forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften)
- fartøy med pelagisk tråltillatelse i henhold til forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften)
- fartøy med nordsjøtråltillatelse i henhold til forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften)

2.2. AVTALESITUASJONEN

I desember 2005 ble det inngått en firepartsavtale mellom Norge, EU, Færøyene og Island for forvaltning og fordeling av kolmule i nordøst-Atlanteren. Partene var enige om å fordele 2.000.000 tonn mellom seg. Utover dette ble det avsatt 110.000 tonn til fordeling i regi av

NEAFC og Russland. Det er dermed anledning til å fiske totalt 2.110.000 tonn i 2006. Norsk kvote er på 637.527 tonn i 2006 og fremkommer på følgende måte:

Tabell 1: Norsk kvote i 2006

Kyststatsandel		524.900 tonn
Kvoteytter		
- Til Russland	37.815 tonn	
- Til EU	20.800 tonn	
- Til Færøyene	2.000 tonn	
+ Fra EU	152.442 tonn	
+ Fra Færøyene	20.800 tonn	112.627 tonn
Norsk kvote i 2006		637.527 tonn

I tillegg til kyststatsavtalen ble det inngått bilaterale adgangsavtaler med EU og Færøyene. Dette medførte at Norge kunne fiske inntil 61% av kyststatsandelen i EU-sonen og inntil 60.000 tonn av kyststatsandelen i Færøysonen i 2006. Inklusive kvoteyttene kunne dermed Norge fiske inntil 472.631 tonn i EU-sonen og 80.800 tonn i Færøysonen i 2006.

2.3. TOTALKVOTER OG GRUPPEKVOTER

Den norske kvoten er fordelt mellom to grupper, fartøy med kolmuletråltillatelse (kolmuletrålerne) og fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse (industri-trålerne).

Kvoten var fordelt med 497.271 tonn til kolmuletrålerne (78%) og 140.256 tonn til industri-trålerne (22%).

Fordelingsnøkkelen ovenfor ble ikke fulgt når det gjaldt soneadgang. Dette med bakgrunn i forventet deltagelse av fartøy med pelagisk tråltillatelse i Færøysonen og EU-sonen. Derfor ble prosenten justert slik at disse trålerne hadde adgang til å fiske 10.000 tonn kolmule (12,38%) i Færøysonen og 45.000 tonn kolmule (9,52%) i EU-sonen.

2.4. TOTALT OPPFISKET KVANTUM

Pr. 21. november 2006 hadde kolmuletrålerne og industri-trålerne i følge Norges Sildesalgslag fisket totalt 636.994 tonn kolmule. Tabellen på neste side gir en oversikt over oppfisket kvantum pr. 21. november 2006.

Tabell 2: Kolmulefangst pr. 21. november 2006 omsatt gjennom Norges Sildesalgslag.

Fartøygruppe	Område	Kvote	Fangst	Restkvoter
Kolmuletrålerne	NØS	..	457 tonn	
	EU-sonen	427.631 tonn	421.509 tonn	6.122 tonn
	Færøysonen	70.800 tonn	2.839 tonn	67.961 tonn
	Internasjonalt farvann	..	68.838 tonn	
Total kolmuletrål		497.271 tonn	493.643 tonn	3.628 tonn
Industritrålerne	NØS	..	105.869 tonn	
	EU-sonen	45.000 tonn	36.073 tonn	8.927 tonn
	Færøysonen	10.000 tonn	1.408 tonn	8.592 tonn
Total industritrål		140.256 tonn	143.351 tonn	- 3.095 tonn
Andre fartøy	Bifangst andre fiskerier		552 tonn	
Totalt Norge		637.527 tonn	637.546 tonn	

Kilde: Norges Sildesalgslag pr. 21.11.06 – foreløpige tall

Av totalfangsten på 637.546 tonn er 552 tonn fisket som bifangst av andre fartøy som ikke har adgang til å delta i kolmulefisket i 2006. I tillegg kommer forskningsfangst på 348 tonn. I følge Råfisklaget er det i tillegg tatt 3.954 tonn kolmule som bifangst i vassildfisket i 2006. 1.782 tonn er tatt av fartøy som har adgang til å delta i kolmulefisket, 2.172 tonn er tatt av andre fartøy.

Det er i 2006 ikke avsatt kvantum av den norske kvoten til bifangst av kolmule i andre fiskerier eller til forskningsfangst.

2.5. FARTØY MED KOLMULETRÅLTILLATELSE (KOLMULETRÅLERNE)

I utgangspunktet var kolmuletrålerne regulert med maksimalkvoter med en kvoteenhet på 10.900 tonn. Dette innebærer en overregulering på 2,7 %. Det vil si at 44 fartøy med en faktor på 1 kunne fiske 10.900 tonn, mens 2 fartøy med en faktor på 1,425 kunne fiske 15.533 tonn. Denne maksimalkvoten kunne fiskes i Norges økonomiske sone, fiskevernsonen ved Svalbard, fiskerisonen ved Jan Mayen, EU-sonen, Færøysonen og i internasjonalt farvann. I EU-sonen kunne kolmuletrålerne fiske inntil 427.631 tonn og i Færøysonen 70.800 tonn. I utgangspunktet var det en begrensning på hvor stor del av maksimalkvoten som kunne fiskes i EU-sonen, fartøy med faktor 1 kunne fiske maksimalt 9.350 tonn, mens fartøy med faktor 1,425 kunne fiske maksimalt 13.324 tonn. Basert på 46 kolmuletrålkonsesjoner ga dette en overregulering på 2,4 % fra årets begynnelse. Denne begrensningen ble opphevet 3. april. I Færøysonen er kolmuletrålerne fremdeles begrenset til å fiske en kvoteenhet på 1.550 tonn, dvs. 1.550 tonn og 2.209 tonn. Basert på 46 kolmuletrålkonsesjoner ga dette en overregulering på 2,6 % fra årets begynnelse.

I 2006 deltok det totalt 46 norske kolmuletrålere i det direkte fisket etter kolmule i EU-sonen, Færøy-sonen, internasjonalt farvann og NØS. 45 fartøy deltok i fisket i EU-sonen, i Færøy-sonen deltok 4 fartøy.

I følge Norges Sildesalgslag er det pr. 21. november fisket totalt 421.509 tonn kolmule av kolmuletrålerne i EU-sonen i 2006. I vedlegget er det presentert oversikter over de norske kolmuletråleres kolmulefangster (tabell 4) og kolmulefangstene fordelt på ICES-områder for perioden 1990-2006 (tabell 5).

2.6. PELAGISK TRÅL OG NORDSJØTRÅLERNE (INDUSTRITRÅLERNE)

31 fartøy med pelagisk tråltillatelse, 9 fartøy med både ringnot- og pelagisk tråltillatelse (kombifartøy) og 17 fartøy med nordsjøtråltillatelse gir en gruppe på 57 fartøy som kan fiske industritrålernes gruppekvote. Industritrålerne var i utgangspunktet regulert med en faktor på 7,5, denne ble multiplisert med fartøyenes basiskvote for å finne maksimalkvotene. Dette ga en overregulering på ca. 36%. Industritrålernes maksimalkvoter kan fiskes i alle områder som er nevnt over, uten andre begrensninger enn at fisket i EU-sonen og Færøysonen vil bli stoppet når gruppen har fisket henholdsvis 45.000 tonn og 10.000 tonn. Den 27. april ble faktoren økt til 10, samtidig ble de opprinnelige kvotene basert på faktor 7,5 gitt som garanterte fartøykvoter. Kvote faktoren på 10 innebærer en overregulering på ca. 82%. I følge Norges Sildesalgslag pr. 21. november er det fisket totalt 143.351 tonn kolmule i denne gruppen. Dette fisket ble stoppet 22. november 2006. Uavhengig av stoppen kunne fartøyene likevel fortsette fisket innenfor den opprinnelige kvotefaktoren på 7,5.

Nordsjøtrålerne har kun anledning til å drive trålfiske etter kolmule sør for 64°N. I følge Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister pr. 21. november er det fisket totalt 3.491 tonn kolmule av 12 nordsjøtrålere. Det meste er tatt som bifangst i andre fiskeri. Bare 2 fartøy med nordsjøtråltillatelse har fisket mer enn 1.000 tonn kolmule i 2006.

Siden dette er fangster som går til oppmaling er den artsmessige spesifikasjonsgraden ikke så god som ønskelig på sluttsedlene. For å bøte på dette forholdet gjennomføres det prøvetaking for artsbestemmelse. I vedlegg er det presentert oversikt over norske kolmulefangster i industritrålfisket i årene 1977 – 2005 (tabell 3). I denne tabellen er det lagt til grunn tall fra Fiskeridirektoratets og Havforskningsinstituttets prøvetakning av industritrålfangster i Nordsjøen. For fangster fisket nord for 62°N legger en til grunn fangsttall fra sluttsedlene.

3. RAMMEVILKÅR FOR REGULERINGEN AV FISKET I 2007

3.1. BESTANDSSITUASJONEN

ICES klassifiserer kolmulebestanden til å ha full reproduksjonsevne, men at den høstes uforsvarlig. Gytebestanden var historisk høy i 2003, men har minket siden 2004. Den er over føre-var-nivå og rekrutteringen har vært svært god de siste ti år. Imidlertid kan toktresultat tyde på en svakere 2005-årsklasse. Siden 2003 har årlig fangst vært over 2 millioner tonn, dette er mye høyere enn hva bestanden kan tåle over tid.

Norge, EU, Island og Færøyene vedtok en forvaltningsplan for kolmule desember 2005. ICES har evaluert planen og funnet at den ikke er i tråd med føre-var-prinsippet. ICES konkluderer blant annet med at det er høy risiko for at bestanden faller under kritisk nivå ved lav rekruttering. Fiskeinnsatsen er høyere enn hva bestanden kan tåle. For øyeblikket er det bare noen få årsklasser som opprettholder fisket og gytebestanden, noe som gjør at bestanden er sårbar for overbeskatning. ICES anser det derfor for nødvendig å redusere fiskedødeligheten. Gytebestanden minker og er ventet å minke ytterligere dersom den vedtatte forvaltningsplanen blir fulgt.

ICES oppfordrer partene til å fortsette arbeidet med å videreutvikle forvaltningsplanen slik at den blir i samsvar med føre-var-prinsippet.

ICES anbefaler at fangstene skal være mindre enn 980.000 tonn i 2007, dette vil resultere i en gytebestand i 2008 over føre-var grensen (god reproduksjonsevne).

3.2. TAC OG NORSK TOTALKVOTE I 2007

Norge, EU, Færøyene og Island er enig om kvoteavtale for 2007 som innebærer en kvote på 1,7 millioner tonn. Avtalen er i samsvar med rammeavtalen om kolmule som kyststatene vedtok i 2006 og betyr en reduksjon på 300.000 tonn sammenliknet med 2006. Reduksjonen er i samsvar med nedtrappingsplanen som partene var enige om i fjor.

Partene i NEAFC er for første gang enige om et forvaltningsregime for kolmule. Forvaltningsregimet innebærer at alle partene i NEAFC må fiske innenfor en totalkvote på 1.847.000 tonn kolmule for 2007.

Norske fartøy kan gjennom kyststatsavtalen fiske 446.165 tonn kolmule i 2007. Av denne har Norge gitt 32.135 tonn til Russland. I tillegg kommer kvoter som Norge bytter til seg gjennom bilaterale forhandlinger med EU og Færøyene. Disse forhandlingene er ennå ikke ferdige. Norske fartøy kan fiske 61% av den norske kvoten i EU-sonen og inntil 60.000 tonn i Færøysonen. Som et foreløpig regneeksempel legger vi til grunn følgende (tabell 3):

Tabell 3: Foreløpig regneeksempel på norsk kvote i 2007

TAC:		1.700.000 tonn
Norges andel		446.165 tonn
I tillegg har vi bytter på tradisjonelt nivå		
Norge får:	EU	120.000 tonn
	Færøyene	20.000 tonn
Norge gir:	Russland:	32.135 tonn
	EU	20.000 tonn
	Færøyene	2.000 tonn

Norge får i henhold til regneeksempelen en kvote i størrelsesorden 532.000 tonn i 2007. I det videre regneeksempelen vil vi forutsette en norsk kvote på 530.000 tonn i 2007.

3.3. OVERFØRING/REDUKSJON AV KVOTEN TIL NESTE ÅR

I henhold til kyststatsavtalen for 2006 og 2007 kan kyststatspartene overføre inntil 10% av ubrukt kolmulekvote til neste år. Dersom tildelt kvote blir overfisket skal dette kvantumet fratrekkes kvoten som er tildelt den aktuelle part neste år.

Det er grunn til å anta at norsk totalkvote blir overfisket i 2006 (se tabell 2). Overfisket relaterer seg til følgende:

- Bifangst av kolmule i andre fiskerier tatt av fartøy uten adgang til å delta i kolmulefisket i 2006
- Bifangst av kolmule i andre fiskerier tatt av fartøy med adgang til å delta i kolmulefisket i 2006. Bifangsten er ikke belastet fartøyets kolmulekvote
- Forskningsfangst
- Overfiske av gruppekvote

I følge Norges Sildesalgslag ble 552 tonn kolmule fisket som bifangst av fartøy som ikke har adgang til å delta i kolmulefisket i 2006. Bifangst av kolmule tatt av fartøy som har adgang til å delta i kolmulefisket i 2006 ble fratrukket deres kvoter. I følge Råfisklaget ble det tatt 3.954 tonn kolmule som bifangst i vassildfisket i 2006. 1.782 tonn ble tatt av fartøy som har adgang til å delta i kolmulefisket, dette ble ikke fratrukket deres kolmulekvoter. 2.172 tonn ble tatt av andre fartøy. Heller ikke forskningsfangst på 348 tonn er belastet totalkvoten i 2006.

Samlet sett er således 4.900 tonn ikke belastet norsk totalkvote i 2006.

Overfisket stammer altså fra kolmuletrålere, industritrålere, fartøy uten deltageradgang og forskningsfangst.

Det er i 2006 ikke avsatt kvantum fra den norske kvoten til bifangst av kolmule i andre fiskerier eller til forskningsfangst. I og med at dette overfisket er svært sammensatt, samt at vi ikke har hatt noen regler for dette i 2006, bør overfisket etter Fiskeridirektørens oppfatning i sin helhet trekkes fra norsk totalkvote i 2007 før fordeling på fartøygrupper.

Fiskeridirektøren foreslår at overfisket i 2006, blant annet relatert til bifangst av kolmule i andre fiskerier og forskningsfangst, skal trekkes fra norsk totalkvote i 2007 før fordeling på fartøygrupper.

Fiskeridirektøren ber om synspunkter på om hvorvidt overfiske/underfiske av de enkelte gruppene i fremtiden skal belastes/godskrives totalkvoten før fordeling på fartøygrupper eller om det må belastes/godskrives den enkelte gruppekvote. Så lenge dette fiskeriet ikke er regulert med fartøykvoter uten overregulering, kan Fiskeridirektøren ikke se det mulig å gjennomføre fleksibilitet på fartøynivå.

Fiskeridirektøren ber om synspunkter på om hvorvidt overfiske/underfiske av de enkelte gruppekvotene i 2007 skal belastes/godskrives totalkvoten for 2008 før fordeling på fartøygrupper, eller om det skal belastes/godskrives den enkelte gruppekvote.

4. REGULERING AV DELTAGELSE I FISKET I 2007

4.1. KOLMULETRÅLERNE

Fiskeridirektøren foreslår samme deltakervilkår i 2007 som i 2006, noe som innebærer at fartøyene må ha kolmuletråltillatelse for å kunne delta.

4.2. PELAGISK TRÅL OG NORDSJØTRÅLERNE (INDUSTRITRÅLERNE)

Fiskeridirektøren foreslår samme deltakervilkår i 2007 som i 2006, noe som innebærer at fartøyene må ha pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse for å kunne delta.

5. REGULERINGSOPPLEGGET FOR DE ENKELTE FARTØYGRUPPER I 2007

5.1. FORDELING AV NORSK TOTALKVOTE

Fiskeri- og kystdepartementet har fastsatt fordeling av kolmule mellom kolmuletrålggruppen og industritrålggruppen, herunder nordsjøtrålerne. Kolmuletrålggruppen tildeles 78% og industritrålggruppen 22% av samlet norsk kolmulekvote i alle soner.

Norsk kvote er antatt å være 530.000 tonn i 2007.

Fiskeridirektøren forutsetter at overfisket i 2006, blant annet på bakgrunn av bifangst av kolmule i andre fiskerier og forskningsfangst, skal trekkes fra norsk totalkvote i 2007 før fordeling på fartøygrupper (jf. kap. 3.3)

Det forutsettes at bifangst av fartøy med adgang til å delta i kolmulefisket avregnes fartøyenes kvote i 2007.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir avsatt et kvantum i 2007 til dekning av bifangst av kolmule i andre fiskerier i 2007, for fartøy som ikke har adgang til å fiske kolmule. En foreslår at bifangstavsetningen blir fratrukket norsk kvote for 2007 før fordeling på fartøygrupper.

I 2006 ble det tatt totalt 2.724 tonn kolmule som bifangst i andre fiskerier, av fartøy som ikke har adgang til å delta i fisket etter kolmule i 2006. 1.782 tonn av dette ble tatt som bifangst i vassildfisket. I 2006 har norske fartøy med adgang til å fiske vassild fisket ca. 20.500 tonn vassild. Totalkvoten for vassild er foreslått betraktelig lavere for 2007. Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av dette foreslå at det blir avsatt totalt 2.000 tonn kolmule til bifangst i andre fiskerier i 2007.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det blir avsatt totalt 2.000 tonn kolmule til dekning av bifangst av fartøy uten deltakeradgang i kolmulefisket i 2007.

Fiskeri- og kystdepartementet har bestemt at kvantum avsatt til forsknings- og undervisningskvoter skal fratrekkes norsk totalkvote før fordeling på fartøygrupper. I 2007 er det søkt om totalt 4.400 tonn kolmule til forsknings- og undervisningskvoter.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsmøtets synspunkter med hensyn til størrelsen på avsetning til forsknings- og undervisningskvoter for 2007.

I det videre er det lagt til grunn følgende fratrekk på totalkvoten for 2007 før fordeling på fartøygrupper:

Tabell 4: Fratrekk på totalkvoten i 2007 før fordeling på fartøygrupper

Foreløpig overfiske 2006 ¹	4.900 tonn
Estimert bifangst 2007	2.000 tonn
Forsknings- og undervisningskvoter 2007	4.400 tonn
Totalt	11.300 tonn

¹ Herunder overfiske av gruppekvoter i 2006

I henhold til regneeksempelet har Norge en totalkvote på 530.000 tonn. I regneeksempelet har man trukket fra kvantum som spesifisert i tabell 4. Totalt 518.700 tonn kan fordeles mellom kolmuletrålerne og industritrålerne. Kolmuletrålerens kvote blir da 404.586 tonn kolmule i 2007. Industritrålerens kvote blir 114.114 tonn i 2007.

5.2. FORDELING MELLOM SONER

Norge har gjennom kyststatsavtalen adgang til å fiske 61% av den norske kvoten i EU-sonen i 2007, dvs. 272.161 tonn. Dersom Norge i tillegg får 120.000 tonn kolmule fra EU (tabell 3), vil norske fartøy kunne fiske 392.161 tonn i EU-sonen. Norge har tradisjonelt ikke hatt begrensninger på antall lisenser i EU-sonen.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fartøy med pelagisk tråltillatelse og kolmuletrålerne gis lik adgang til EU-sonen og at samme fordelingsnøkkel som for totalkvoten på sikt skal brukes for å fordele delgruppekvoten i EU-sonen.

I 2006 fikk fartøy med pelagisk trål adgang til å fiske 45.000 tonn i EU-sonen. Dette kvantum ble satt etter avtale mellom Sør-Norges Trålerlag og Fiskebåtrederens Forbund og var et estimat over forventet fangststigning av denne gruppen i 2006. 8 fartøy med pelagisk tråltillatelse fisket 36.073 tonn i EU-sonen. Det forventes at flere fartøy vil delta i dette fisket i 2007, noe som vil føre til bedre utnyttelse av denne kvoten i EU-sonen. Sør-Norges Trålerlag har derfor foreslått at denne gruppen får adgang til å fiske 60.000 tonn i EU-sonen i 2007.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med kolmuletråltillatelse og fartøy med pelagisk tråltillatelse får lik adgang til EU-sonen i 2007. Kolmuletrålerne får en kvote på 332.161 tonn kolmule i EU-sonen. Fartøy med pelagisk tråltillatelse får en kvote på 60.000 tonn kolmule i EU-sonen.

Gjennom kyststatsavtalen for 2007 har Norge adgang til å fiske inntil 60.000 tonn i Færøysonen i 2007. Dette kvantumet forventes å bli høyere som følge av bilaterale forhandlinger med Færøylene. Dersom Norge får 20.000 tonn kolmule fra Færøylene (tabell 3), vil norske fartøy kunne fiske 80.000 tonn i Færøysonen i 2007. Heller ikke i Færøysonen var det begrensninger på antall lisenser i 2006.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fartøy med pelagisk tråltillatelse og kolmuletrålerne gis lik adgang til Færøysonen og at samme fordelingsnøkkel som for totalkvoten på sikt skal brukes for å fordele delgruppekvoten i Færøysonen.

I 2006 fikk fartøy med pelagisk trål adgang til å fiske 10.000 tonn i Færøysonen. Dette kvantum ble satt etter avtale mellom Sør-Norges Trålerlag og Fiskebåtrederens Forbund og var et estimat over forventet fangststigning av denne gruppen i 2006. 5 fartøy fisket 1.408 tonn i 2006, det forventes imidlertid at flere fartøy vil delta i dette fisket i 2007. Sør-Norges Trålerlag har derfor foreslått samme adgang i 2007 som for 2006, dvs. 10.000 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at kolmuletrålerne og industritrålerne får lik adgang til Færøysonen i 2007. Kolmuletrålerne får en kvote på 70.000 tonn kolmule i Færøysonen mens industritrålerne får en kvote på 10.000 tonn kolmule i Færøysonen.

5.3. FARTØY MED KOLMULETRÅLTILLATELSE

Som nevnt i kap. 5.1. vil kolmuletrålerne få en foreløpig kvote på 404.586 tonn i 2007.

Tradisjonelt har alle fartøyene i denne flåtegruppen vært behandlet likt med hensyn til regulering, det ble derfor bestemt at alle fartøy med kolmuletråltillatelse skulle få lik kvotefaktor for 2006. 2 fartøy har strukturert seg og har en faktor på 1,425 i 2006.

Fiskeridirektøren foreslår samme nøkkel for fordeling av maksimalkvoter for fartøy med kolmuletråltillatelse for 2007 som for 2006.

Det forutsettes at det fastsettes en maksimalkvote for det samlede fisket i alle områder, samt at det fastsettes en egen delkvote for fiske i EU-sonen og en delkvote i Færøysonen. Fiskeridirektøren legger til grunn at fisket i EU-sonen og Færøysonen reguleres uten overregulering. Maksimalkvoten for det samlede fisket forutsettes fastsatt med en moderat overregulering, for eksempel på 3%. Fiskeridirektøren vil følge utviklingen i kolmulefisket. For å sikre en best mulig tilrettelegging for at kvotene i alle reguleringsområder skal kunne bli oppfisket, kan det bli nødvendig med liberaliseringer av reguleringene.

Fiskeridirektøren foreslår at det fastsettes en maksimalkvote som begrenser det enkelte fartøys samlede fiske i alle områder, og egne delkvoter som begrenser det enkelte fartøys fiske i EU-sonen og Færøysonen. Ved beregning av kvoteenhets størrelse vil det ikke bli lagt til grunn en overregulering i fisket i EU-sonen og i Færøysonen.

En foreslår at Fiskeridirektøren kan endre kvoten for det samlede fisket i alle områder og delkvotene i EU-sonen og Færøysonen.

5.4. PELAGISK TRÅL OG NORDSJØTRÅLERNE

Som nevnt i kap. 5.1. vil fartøy med pelagisk tråltillatelse og fartøy med nordsjøtråltillatelse få en foreløpig kvote på 114.114 tonn i 2007.

Pelagisk trål og nordsjøtrålerne består av tre grupper fartøy:

- Kombitrålere – fartøy som har både ringnottillatelse og pelagisk tråltillatelse.
- Pelagisk trål - trålere over 27,5 meter som har pelagiske tråltillatelse.
- Nordsjøtrålere – trålere under 27,5 meter som har nordsjøtråltillatelse.

Basiskvoten for hvert fartøy ble i 2006 beregnet i henhold til følgende utregningsnøkkel:

100 % av konsesjonskapasitet fra	0	-	600 tonn
50 % av konsesjonskapasitet fra	600	-	1.000 tonn

Kvoten til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for vedkommende fartøy med den faktoren en får ved å dividere gruppekvoten med summen av basiskvoten.

Fiskeridirektøren foreslår samme nøkkel for fordeling av maksimalkvoter for fartøy med pelagisk tråltillatelse og fartøy med nordsjøtråltillatelse for 2007 som for 2006.

For fartøy med pelagisk tråltillatelse nyttes konsesjonskapasitet fastsatt i medhold til § 2–8 i forskrift om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) av 13. oktober 2006. Fiskeridirektøren forutsetter at dette ligger fast.

For fartøy med nordsjøtråltillatelse nyttes konsesjonskapasiteten på grunnlag av fartøyenes godkjente faktiske lasteromsvolum pr. 3. februar 2006. Fiskeridirektøren forutsetter at dette ligger fast.

Det forutsettes at det fastsettes en kvote for det samlede fisket i alle områder, samt at det fastsettes egne delkvoter for fiske i EU-sonen og Færøysonen. Fiskeridirektøren vil følge utviklingen i kolmulefisket. For å sikre en best mulig tilrettelegging for at kvoten skal kunne bli oppfisket, kan det bli nødvendig med refordeling. Siden dette er en svært blandet gruppe med hensyn til kvoteutnyttelse bør denne gruppen reguleres med maksimalkvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at det fastsettes en kvote som begrenser det enkelte fartøys samlede fiske i alle områder, og egne delkvoter som begrenser det enkelte fartøys fiske i EU-sonen og Færøysonen.

En foreslår at Fiskeridirektøren kan endre kvotene.

6. HARMONISERING AV REGELVERKET.

Fiskeridirektøren foreslår at det som for de øvrige pelagiske fiskerier inntas bestemmelser om beregning av kvote ved utskiftning og salg, kvoteutnyttelse, leiefartøy, partråling, overføring av fangst m.v.

7. BEMYNDIGELSE

Det foreslås at Fiskeridirektøren kan fastsette nærmere reguleringsbestemmelser, herunder foreta de endringer som er nødvendig for å oppnå en hensiktsmessig avvikling av fisket.

8. ÅPNINGSDATO

Fiske etter kolmule i internasjonalt farvann, Norges økonomiske sone, fiskerisonen ved Jan Mayen og fiskevernsonen ved Svalbard bør åpne 1. januar 2007. Under forutsetning av at det foreligger kvoteavtaler mellom Norge/EU og Norge/Færøyene ved utgangen av 2006, bør kolmulefisket i EU-sonen og Færøysonen også åpnes fra 1. januar 2007.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpner 1. januar 2007.

VEDLEGG

Tabell 1: Norske kolmulekvoter (tonn) i perioden 1979-2006.

År	EU-sonen	Færøy-sonen	Int. farvann, NØS nord for 62°N, JM-sonen	Industrietrålerne	Sum
1979	125.000	90.000	Fritt fiske	Fritt fiske	215.000
1980	125.000	50.000	Fritt fiske	Fritt fiske	175.000
1981	120.000	68.000	Fritt fiske	Fritt fiske	188.000
1982	140.000	71.000	Fritt fiske	Fritt fiske	211.000
1983	180.000	30.000	Fritt fiske	Fritt fiske	210.000
1984	190.000	30.000	Fritt fiske	Fritt fiske	220.000
1985	200.000	40.000	Fritt fiske	Fritt fiske	240.000
1986	250.000	65.000	Fritt fiske	Fritt fiske	315.000
1987	260.000	65.000	Fritt fiske	Fritt fiske	325.000
1988	250.000	60.000	Fritt fiske	Fritt fiske	310.000
1989	215.000	35.000	Fritt fiske	Fritt fiske	250.000
1990	203.500	35.000	Fritt fiske	Fritt fiske	238.500
1991	155.000	30.000	Fritt fiske	Fritt fiske	185.000
1992	155.000	28.000	Fritt fiske	Fritt fiske	183.000
1993	205.000	27.000	Fritt fiske	Fritt fiske	232.000
1994	205.000	27.000	Fritt fiske	Fritt fiske	232.000
1995	225.000	27.000	Fritt fiske	Fritt fiske	252.000
1996	259.000	27.000	Fritt fiske	Fritt fiske	286.000
1997	255.000	27.000	Fritt fiske	Fritt fiske	282.000
1998	245.000	36.000	Fritt fiske	Fritt fiske	281.000
1999	235.000	39.000	250.000	Fritt fiske	524.000
2000	222.000	42.000	250.000	Fritt fiske	514.000
2001	190.640	47.000	250.000	Fritt fiske	487.640
2002	120.000	35.000	250.000	79.396	484.396
2003	120.000	36.200	250.000	80.000	486.200 ¹
2004	120.000	36.200	Fritt fiske	Fritt fiske	156.200
2005	120.000	36.200	Fritt fiske ²	Fritt fiske	890.000 ²
2006 ³	472.631	80.800	637.527		637.527

¹ Kolmuletrålernes maksimalkvoter i Int. farvann, NØS, og fiskerisone ved Jan Mayen ble opphevet den 21. mars 2003

² Fritt fiske frem til 12. mai. Fisket ble gjenåpnet 18. juli, da ble det også fastsatt en norsk totalkvote.

³ I 2006 har dette fisket vært regulert med gruppekvoter og maksimalkvoter både for kolmuletrål og industrietrålere dvs. fartøy med tillatelse for å fiske med pelagisk trål og nordsjøtrållatelse.

Tabell 2: Norske kolmulefangster i internasjonalt farvann i årene 1990 - 2006.

År	Internasjonalt farvann
1990	50.400
1991	6.400
1992	4.300
1993	34.300
1994	35.000
1995	47.000
1996	26.600
1997	36.500
1998	252.500
1999	220.200
2000	197.700
2001	191.100
2002	224.700
2003	465.200
2004	456.600
2005	472.800
2006	68.800

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister pr. 21.11.06

Tabell 3: Norske kolmulefangster i industritrålfisket i Nordsjøen og området nord for 62°N i årene 1977 - 2006. Fangsttallene er basert på prøvetaking fra Nordsjøen og sluttседler fra området nord for 62°N.

ÅR	Kvantum (tonn)
1977	20.737
1978	39.989
1979	30.930
1980	15.000
1981	18.627
1982	47.856
1983	62.591
1984	58.038
1985	54.522
1986	26.941
1987	24.969
1988	24.898
1989	43.000
1990	20.000
1991	22.644
1992	31.977
1993	12.333
1994	3.408
1995	78.565
1996	57.458
1997	27.394
1998	28.869
1999	46.288
2000	73.509
2001	69.679
2002	91.178
2003	120.148
2004	133.361
2005	97.007
2006	88.521 ¹

¹ Fiskeridirektoratets landings- og sluttседdelregister pr. 21.11.06 og prøvetakning pr. 31.10.06

Tabell 4: Norske kolmuletråleres kolmulefangster (tonn) og antall deltagende fartøy i årene 1990-2006

År	Kvantum (tonn)	Deltagelse
1990	281.200	44
1991	118.400	32
1992	154.500	31
1993	200.000	30
1994	226.200	29
1995	261.400	29
1996	337.500	36
1997	320.500	37
1998	527.600	43
1999	472.700	42
2000	462.100	42
2001	496.100	48 ¹
2002	447.300	45
2003	698.200	46
2004	813.000	47
2005	595.200	46
2006	494.400	46

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister pr. 21.11.06

Tabell 5: Norske kolmuletråleres kolmulefangster (tonn) fordelt på ICES-områder i årene 1990-2006.

Område	I	IIa	IV	Vb	VIa	VIb	VII	XII	SUM
1990	-	566	1.596	19.344	108.429	616	153.788	-	284.339
1991	-	113	13.417	495	65.945	-	39.231	-	119.200
1992	-	28	14.354	2.540	92.081	808	44.745	-	154.555
1993	-	240	3.141	17.031	103.172	799	75.598	-	199.981
1994	-	-	5.799	18.846	97.592	2.417	101.581	-	226.235
1995	-	-	24.555	6.757	105.960	438	123.651	-	261.362
1996	-	1.118	-	34.856	119.887	-	182.691	-	337.549
1997	-	1.336	5.047	31.356	152.790	24.704	105.314	-	320.549
1998	-	8.992	3	35.779	167.968	104.797	210.070	-	527.609
1999	-	2.425	21.077	40.846	120.737	145.253	139.719	2.686	472.744
2000	-	1.590	45	42.934	156.853	180.708	80.020	-	462.149
2001	-	73.018	21.377	63.282	148.789	35.820	77.509	76.285	496.079 ²
2002	-	67.132	7.047	8.508	105.356	200.468	53.071	5.680	447.262
2003	-	196.046	8	16.406	72.224	221.028	192.477	-	698.190
2004	63	280.481	396	28.579	70.586	325.644	108.813	10.183	824.745
2005	-	2.282	872	28.597	84.525	253.942	219.481	5.465	595.164
2006	-	1.738	134	900	69.259	118.874	297.990	5.554	494.449

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister pr. 21.11.06

¹ Inklusiv 5 ringnotfartøy uten kolmuletråltillatelse.

FISKERIDIREKTORATET

«SOA_NAVN»
REGULERINGSSEKSJONEN

Saksbehandler, innvalgstelefon
«Sbr_Navn», «Sbr_Tlf»

Vår dato

18.12.2006

Deres dato

«Sdo_SvarPaaDokDa
to»

Vår referanse

«Sas_ArkivSakID»

Deres referanse

«Sdo_AMReferanse»

Det kgl. Fiskeri- og kystdepartementet
Postboks 8118, Dep.

0032 OSLO

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER KOLMULE I 2007.

1. Innledning.

Regulering av fisket etter kolmule i 2007 ble drøftet i Reguleringsmøtet den 29. november 2006, jf. sak 27/2006.

I Fiskeridirektoratets forslag til forskrift om regulering av fisket etter kolmule i 2007, er det ikke foreslått vesentlige endringer i forhold til inneværende år. Det nevnes imidlertid at det på bakgrunn av Fiskeri- og kystdepartementets beslutning den 13. desember 2006, foreslås at kvantum avsatt til forsknings- og undervisningskvote, trekkes av norsk totalkvote før fordeling på av gruppekvote. Det er i tillegg foreslått at det av totalkvoten fratrekkes et kvantum på 4.900 tonn kolmule til dekning av overfiske i 2006, samt en avsetning på 2.000 tonn kolmule til dekning av bifangst av kolmule i andre fiskerier i 2007.

Videre nevnes at det som et ledd i harmoniserings/forenklingsprosessen er foreslått at det for fisket etter kolmule inntas generelle bestemmelser om kvoteutnyttelse, leiefartøy, partråling, overføring av fangst m.v.

2. Rammevilkår for fisket i 2007.

2.1. TAC og norsk totalkvote i 2007.

Norge, EU, Færøyene og Island er enig om kyststatsavtale for 2007 som innebærer en TAC på 1,7 millioner tonn, herav en norsk andel på 446.165 tonn.

Etter kvotebytter med EU, Færøyene og Russland har Norge en samlet kvote på 551.470 tonn kolmule i 2007. Av dette kan kvoten på 140.000 tonn i EU-sonen (jf. kvoteavtalen mellom Norge og EU), samt 61 % av overnevnte kyststatskvote på 446.165 tonn, fiskes i EU-sonen. Dette innebærer at til sammen 412.161 tonn kan fiskes i EU-sonen.

Av kvoten på 551.470 tonn kan Norge fiske inntil 19.150 tonn i Færøysonen (jf. kvoteavtale mellom Norge og Færøyene), samt 60.000 tonn av ovennevnte kyststatskvote på 446.165 tonn, fiskes i Færøysonen. Dette innebærer at til sammen 79.150 tonn kan fiskes i Færøysonen.

2.2. Overføring/reduksjon av kvote i 2008.

I henhold til kyststatsavtalene for 2006 og 2007 kan partene overføre inntil 10 % av unyttet kolmulekvote til neste år. Dersom tildelt kvote blir overfisket, skal dette kvantum fratrekkes totalkvoten som er tildelt den enkelte part for fiske neste år.

Norsk totalkvote er pr. 15. desember 2006 overfisket. Overfisket relaterer seg til bifangst av kolmule i andre fiskerier fisket av fartøy uten adgang til å delta i kolmulefisket i 2006, bifangst av kolmule i andre fiskerier fisket av fartøy med adgang til å delta i kolmulefisket i 2006, forskningsfangst, samt overfiske av gruppekvote.

I henhold til beregninger foretatt på grunnlag av statistikkmateriale mottatt av Norges Sildesalgslag og Norges Råfisklag er således norsk totalkvote i 2006 overfisket med 4.900 tonn.

Det er i 2006 ikke avsatt kvantum fra den norske kvoten til dekning av bifangst av kolmule i andre fiskerier eller til forskningsfangst. I og med at årsakene til overfisket er svært sammensatt, samt at det ikke er fastsatt bestemmelser om dette i 2006, foreslo Fiskeridirektoratet for Reguleringsmøtet at overfisket i 2006 skal trekkes fra norsk totalkvote i 2007 før fordeling på fartøygrupper.

Det ble videre bedt om Reguleringsmøtets synspunkter på om hvorvidt overfiske/underfiske av de enkelte gruppekvotene i 2007 skal belastes/godskrives totalkvoten for 2008 før fordeling på fartøygrupper, eller om det skal belastes/godskrives den enkelte gruppekvote.

- Reguleringsmøtets behandling.

Det var enighet i Reguleringsmøtet om at overfiske i 2006 skulle belastes totalkvoten i 2007 før fordeling på de enkelte fartøygrupper, men at overfiske/underfiske av de enkelte gruppekvotene i 2007 skal belastes/godskrives vedkommende gruppe ved foredeling av totalkvoten for 2008.

- Fiskeridirektoratets tilråkning.

Fiskeridirektoratet foreslår at overfisket i 2006 på 4.900 tonn kolmule trekkes fra norsk totalkvote før fordeling på de enkelte fartøygrupper.

Når det gjelder spørsmålet om overfiske/underfiske av de enkelte gruppekvotene i 2007, vil Fiskeridirektoratet foreslå at det i reguleringsforskriften for 2007 tas inn en bestemmelse om at overfiske/underfiske vil bli belastet/godskrevet den enkelte gruppekvote for neste reguleringsår.

3. Reguleringsopplegget for de enkelte fartøygrupper i 2007.

3.1. Fordeling av norsk totalkvote.

Fiskeri- og kystdepartementet har fastsatt fordeling av kolmule mellom kolmuletrålggruppen og industritrålggruppen (fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse), hvorav kolmuletrålggruppen tildeles 78 % og industritrålggruppen tildeles 22 % av samlet norsk kolmulekvote.

Før fordeling av norsk totalkvote i henhold til fastsatt fordeling ovenfor, foreslo Fiskeridirektoratet videre i saksdokumentene til Reguleringsmøtet at det ble avsatt et kvantum på 2.000 tonn til dekning av bifangst av kolmule i andre fiskerier i 2007, for fartøy som ikke har adgang til å delta i fisket etter kolmule.

- Reguleringsmøtets behandling.

Det var tilslutning i Reguleringsmøtet vedrørende Fiskeridirektoratets forslag om å avsette 2.000 tonn til dekning av bifangst av kolmule i andre fiskerier i 2007 for fartøy som ikke har adgang til å delta i fisket, og Norges Fiskarlag kommenterte at reguleringens fleksibilitet her kom fiskeflåten til gode, slik at man kunne justere avsetningen neste år om det for 2007 ble avsatt et for høyt kvantum til dekning av bifangst.

- Fiskeridirektoratets tilråkning.

I samsvar med overnevnte, foreslår Fiskeridirektoratet at det blir avsatt et kvantum på 2.000 tonn kolmule til dekning av bifangst av kolmule i andre fiskerier i 2007 for fartøy som ikke har adgang til å delta i fisket etter kolmule.

Fiskeri- og kystdepartementet har tidligere fattet beslutning om at kvantum avsatt til forsknings- og undervisningsformål skal fratrekkes norsk totalkvote før fordeling på fartøygrupper. I 2007 er det søkt om totalt 4.400 tonn kolmule til forsknings- og undervisningsformål, og Fiskeridirektoratet ba om Reguleringsmøtets synspunkter med hensyn til omfanget av slike kvoter i 2007.

- Reguleringsmøtets behandling.

Tilsvarende som for de andre sakene som ble presentert i Reguleringsmøtet, reiste spørsmålet om avsatt kvantum av norsk totalkvote til forsknings- og undervisningsformål, en del diskusjon i Reguleringsmøtet. Norges Fiskarlag reagerte på forslaget om at det for 2007 ble avsatt forsknings- og undervisningskvote på en bestand som før ikke har hatt dette, og foreslo at kvantumet ble satt vesentlig lavere, i størrelsesorden 1.000 tonn, til man har hatt en bredere gjennomgang av spørsmålet.

Havforskningsinstituttet og Utviklingsseksjonen forsvarte søknadene om forskningskvote, mens Norges Sildesalgslag bemerket at forskning på kolmulebestanden ville komme alle partene til gode.

- Fiskeridirektoratets tilråkning.

Fiskeridirektoratet viser til Fiskeri- og kystdepartementets beslutning om at kvantum avsatt til forsknings- og undervisningsformål skal fratrekkes norsk totalkvote før

fordeling på fartøygrupper, og foreslår at det for reguleringsåret 2007 blir avsatt 3.000 tonn kolmule til forsknings- og undervisningsformål.

I det videre er det lagt til grunn følgende fratrekk på totalkvoten før fordeling på fartøygrupper

Tabell 1: Fratrekk på totalkvoten i 2007 før fordeling på fartøygrupper.

Overfiske 2006	4.900 tonn
Estimert bifangst 2007	2.000 tonn
Forsknings- og undervisningskvoter 2007	3.000 tonn
Totalt	9.900 tonn

Norge har en totalkvote på 551.470 tonn i 2007. Etter fratrekk av 9.900 tonn kolmule (som spesifisert i tabell 1) kan totalt 541.570 tonn kolmule fordeles mellom de ulike fartøygruppene.

Ved å legge til grunn Fiskeri- og kystdepartementets gruppevisse fordeling på hhv. 78 % og 22 %, vil kolmuletrålernes gruppekvote bli 422.425 tonn i 2007, mens kvoten til fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse vil bli 119.145 tonn kolmule i 2007.

3.2. Fordeling mellom soner.

Fiskeridirektoratet foreslo for Reguleringsmøtet at fartøy med kolmuletråltillatelse og fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse (industri-tråltillatelse) får lik adgang til EU-sonen og Færøysonen i 2007 og at samme fordelingsnøkkel (78 % og 22 %) som for totalkvoten på sikt benyttes for å fordele delgruppekvotene.

- Reguleringsmøtets behandling.

Det var ikke enighet i Reguleringsmøtet rundt Fiskeridirektoratets forslag om at fartøy med kolmuletråltillatelse og industri-tråltillatelse gis lik adgang til EU-sonen og Færøysonen i 2007.

Fra Norges Fiskarlag sin side ble det hevdet at fordelingen med 78 % og 22 % i utgangspunktet ikke gjaldt ved sonefordelingen. Fiskeri- og kystdepartementet refererte til møtet mellom Fiskebåtrederne Forbund og Sør-Norges Trålerlag i januar 2006, hvor det fremkom fra Sør-Norges Trålerlag at laget ikke hadde behov for 22 % sonetilgang i 2006 og var villig til å nedjustere dette for inneværende år, men med forbehold om at dette ikke la føringer for sonefordelingen i 2007.

Norges Fiskarlag kommenterte dette med å foreslå at man for 2007 skulle legge til grunn samme fordeling som inneværende år.

Sør-Norges Trålerlag viste i denne forbindelse til at det var forventet en økning i antall deltakende fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse i sonene i 2007, og foreslo at industri-tråltillatelse gis en kvote på 60.000 tonn i EU-sonen og 10.000 tonn i Færøysonen.

- Fiskeridirektoratets tilrådning.

Fiskeridirektoratet viser til viktigheten av at industritrålflåten deltar i fisket i EU-sonen og Færøysonen, og foreslår på denne bakgrunn følgende fordeling:

I EU-sonen får kolmuletrålerne en kvote på 352.161 tonn, mens fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse får en kvote på 60.000 tonn.

I Færøysonen får kolmuletrålerne en kvote på 69.150 tonn, mens fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse får en kvote på 10.000 tonn.

I forslag til forskrift om regulering av fisket etter kolmule i 2007 er det i § 2 annet ledd annet punktum foreslått at 40.000 tonn kolmule kan fiskes i EU-sonen i ICES statistikkområde IVa. Forslaget er i samsvar med gjeldende regulering for 2006 og EU-avtalen av 1. desember 2006, jf. side 28, fotnote nr. 6. Det fremgår imidlertid av Kolmuleavtalen av 9. desember 2005, jf. pkt. 3, fotnote 3 at det i denne sonen kan fiskes inntil 25 % av totalkvoten i EU-sonen, og gir således rom for å fastsette dette kvantum atskillig høyere.

Hensett til det kvantum som er fisket i dette området de siste år (i størrelsesorden 1.000 til 1.500 tonn) finner ikke Fiskeridirektoratet det nødvendig med en økning av kvoten for reguleringsåret 2007 utover de 40.000 tonn som er foreslått.

3.3. Nærmere om fartøy med kolmuletråltillatelse

I saksdokumentene til Reguleringsmøtet foreslo Fiskeridirektoratet samme nøkkel for fordeling av maksimalkvoter for fartøy med kolmuletråltillatelse for 2007 som for 2006.

- Reguleringsmøtets behandling.

I Reguleringsmøtet ble det vist til at fisket nesten ikke er overregulert (ca. 3 %), og at fisket i realiteten reguleres med fartøykvoter.

- Fiskeridirektoratets tilrådning.

På grunnlag av den enighet som fremkom i Reguleringsmøtet, foreslår Fiskeridirektoratet at fisket etter kolmule for fartøy med ringnottillatelse reguleres med fartøykvoter i 2007.

3.4. Nærmere om fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøstråltillatelse.

I saksdokumentene til Reguleringsmøtet foreslo Fiskeridirektoratet samme nøkkel for fordeling av maksimalkvoter for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse for 2007 som for 2006.

- Reguleringsmøtets behandling.

I Reguleringsmøtet foreslo Sør-Norges Trålerlag en høyere overregulering i 2007 enn det som var tilfellet i 2006, da inneværende år må sies å ha vært et prøvår. I 2006 var fartøyene i utgangspunktet regulert med en overregulering på ca. 36 %, men økt til ca. 82 % i april 2006.

- Fiskeridirektoratets tilrådning.

På grunnlag av den enighet som fremkom i Reguleringsmøtet, foreslår Fiskeridirektoratet at fisket etter kolmule i 2007 reguleres med en overregulering på 80 % fra fiskets oppstart, men uten overregulering for et garantert kvantum.

4. Åpningsdato.

Det var ingen kommentarer i Reguleringsmøtet vedrørende Fiskeridirektoratets forslag om at fisket etter kolmule åpnes 1. januar 2007, og forslaget foreslås således opprettholdt.

5. Harmonisering av regelverket.

5.1. Innledning.

I saksdokumentene til Reguleringsmøtet foreslo Fiskeridirektoratet at det som for de øvrige fiskerier inntas generelle bestemmelser om kvoteutnyttelse, leiefartøy, partråling, overføring av fangst m.v.

Forslaget ble ikke kommentert i Reguleringsmøtet, og Fiskeridirektoratet foreslår således i det følgende at nevnte bestemmelser inntas i reguleringsforskriften for 2007 i sin helhet.

5.2. Midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy (leiefartøy).

Fiskeridirektoratet foreslår at det i reguleringsforskriften for 2007 inntas bestemmelser om at Fiskeridirektoratets regionkontor ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd kan gi tillatelse til å benytte annet fartøy i fisket (leiefartøy).

5.3. Overføring av fangst.

Fiskeridirektoratet foreslår at det i reguleringsforskriften for 2007 inntas bestemmelser om overføring av fangst mellom fartøy, tilsvarende det som i dag er gjeldende for de øvrige pelagiske fiskerier.

5.4. Kvoteutnyttelse.

Fiskeridirektoratet foreslår at det i reguleringsforskriften for 2007 inntas bestemmelser om kvoteutnyttelse, tilsvarende det som i dag er gjeldende for de øvrige pelagiske fiskerier.

5.5. Avkortning av kvote ved dumping og neddreping.

Fiskeridirektoratet foreslår at det i reguleringsforskriften for 2007 inntas bestemmelser om forholdsmessig avkortning av kvote ved dumping og neddreping, tilsvarende det som i dag er gjeldende for de øvrige pelagiske fiskerier.

5.6. Partrål.

Fiskeridirektoratet foreslår at fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse gis anledning til å benytte partrål i fisket etter kolmule, og at bestemmelsen utformes tilsvarende det som i dag er gjeldende for de øvrige pelagiske fiskerier.

6. Bemyndigelse.

Fiskeridirektoratet foreslår at gjeldende bestemmelser om at Fiskeridirektoratet kan fastsette nærmere reguleringsbestemmelser, herunder foreta de endringer som er nødvendig for å oppnå en hensiktsmessig avvikling av fisket, videreføres i 2007.

På grunnlag av overnevnte, foreslår Fiskeridirektoratet følgende forskrift om regulering av fisket etter kolmule i 2007:

Forskrift om regulering av fisket etter kolmule i 2007

Fiskeri- og kystdepartementet har den 2006 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. §§ 4, 5, 5a, 6 og 11 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) §§ 12, 20 og 21, jf. kgl. res. av 11. februar 2000 om delegering av Kongens myndighet etter § 21 i lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst, samt delvis delegering av Kongens myndighet etter samme lovs § 12, fastsatt følgende forskrift:

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande kolmule i 2007.

§ 2. Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta, fra 1. januar 2007, fiske og lande 551.470 tonn kolmule i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann. Av dette kvantum avsettes 4.900 tonn til dekning av overfiske i 2006, 2.000 tonn til estimert bifangst i 2007, samt 3.000 tonn til forsknings- og undervisningskvoter.

Av totalkvoten kan inntil 412.161 tonn fiskes i EU-sonen i ICES statistikkområdene IIa, IVa, VIa nord for 56°30' N, VIb og VII vest av 12°V. Av dette kvantum kan 40.000 tonn fiskes i EU-sonen i ICES statistikkområde IVa.

Av totalkvoten kan inntil 79.150 tonn fiskes i Færøyenes fiskerisone.

§ 3. Gruppekvote for fartøy med kolmuletråltillatelse

Fartøy med kolmuletråltillatelse, jf. § 2-23 i forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften), kan fiske og lande inntil 422.425 tonn kolmule i Norges indre farvann, sjøterritorium,

økonomiske sone, fiskerisonen ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann.

Av gruppeknoten for fartøy med kolmuletråltillatelse kan inntil 352.161 tonn fiskes i EU-sonen.

Av gruppeknoten for fartøy med kolmuletråltillatelse kan inntil 69.150 tonn fiskes i Færøyenes fiskerisone.

§ 4. Gruppekvote for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse

Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse, jf. §§ 2-6 og 2-10 i forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konesjonsforskriften), kan fiske og lande inntil 119.145 tonn kolmule i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone, fiskerisonen ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann.

I Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone kan fartøy med nordsjøstråltillatelse bare fiske og lande kolmule sør for 64° N.

Av gruppeknoten for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse kan inntil 60.000 tonn fiskes i EU-sonen.

Av gruppeknoten for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse kan inntil 10.000 tonn fiskes i Færøyenes fiskerisone.

§ 5. Maksimalkvoter og fartøykvoter

For fartøy med kolmuletråltillatelse kan Fiskeridirektoratet fastsette fartøykvoter.

For fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse kan Fiskeridirektoratet fastsette maksimalkvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

100 % av konsesjonskapasitet fra	0 – 600
50 % av konsesjonskapasitet fra	600 – 1.000

Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basisknoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppeknotene med summen av basiskvotene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

For fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse nyttes fastsatt konsesjonskapasitet iht. konsesjonsforskriftens §§ 2-8 annet ledd og 2-12 annet ledd.

Fiskeridirektoratet kan differensiere kvoter fastsatt etter denne bestemmelse for forskjellige områder.

§ 6 Overfiske/underfiske - fradrag av/gruppeknotene for 2008.

Ved overfiske/underfiske i 2007 kan Fiskeridirektoratet belaste/godskrive gruppekvoteene med et tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2008.

§ 7 Partråling

Uten hinder av forbudet i § 8 kan fartøy med pelagisk trållatelse eller nordsjøtrållatelse som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- 1.) Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- 2.) Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- 3.) Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- 4.) Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- 5.) Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn to andre fartøy i løpet av 2007.
- 6.) Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 8. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved salg og utskifting av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til femte ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

§ 9. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom notfartøy for å unngå neddreping. Et vilkår for slik overføring er at fartøyene er utrustet og bemannet for fiske.

§ 10. Midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy (leiefartøy)

Fiskeridirektoratets regionkontor kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd gi midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy i fisket. Fiskeridirektoratets regionkontor kan fastsette nærmere vilkår for slik tillatelse, herunder at høvedsmannen samt hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet. Det må benyttes leiefartøy fra samme fartøygruppe.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 11. Avkortning av kvote ved dumping eller neddreping

Er kolmule forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 12. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvotene, gruppekvotene, områdekvotene eller periodekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 13. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov av 26. mars 1999 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven), § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 14. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2007 og gjelder til og med 31. desember 2007.

.....

Med hilsen

Lisbeth W. Plassa
seksjonssjef

Rune Løvås
rådgiver

Sak 28/2006

Regulering av fisket etter vassild i 2007

Sak 28/2006

REGULERING AV FISKET ETTER VASSILD I 2007

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERINGER

Fiskeridirektøren foreslår å sette en norsk totalkvote på 12.000 tonn vassild i 2007.

Av hensyn til landindustrien som er avhengig av leveranser av ferskt råstoff på sommeren/høsten foreslår Fiskeridirektøren å avsette en periodekvote på 3.000 tonn i fisket etter vassild for perioden 1. juni – 31. desember 2007.

Fisket etter vassild foreslås regulert med like maksimalkvoter på 800 tonn, maksimalkvoten kan økes eventuelt oppheves dersom utviklingen i fisket skulle tilsi dette.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med vassildtråltillatelse kan fiske inntil 20% bifangst av vassild når maksimalkvoten er oppfisket eller det direkte fisket er stoppet.

2. NORSK FISKE ETTER VASSILD NORD FOR 62°N

2.1. FISKET TIDLIGERE ÅR

Vassildfisket ble regulert med norsk kvote og maksimalkvoter fra 1982 til 1991. Norsk kvote var i 1982 og 1983 på hhv. 10.000 tonn og 11.000 tonn. I årene 1984-1989 var kvoten 17.000 tonn og 19.000 tonn i årene 1989-1991. På grunn av at fiskerne ikke klarte å fiske opp kvotene sine på slutten av 80-tallet og utover, foreslo Havforskningsinstituttet å oppheve kvotereguleringen for 1992 med bakgrunn i at det var lite sannsynlig at fisket ville få et omfang som skadet bestanden. Fisket har ikke vært kvoteregulert siden 1991 og Havforskningsinstituttet har ikke foretatt bestandskartlegging av vassild siden 1992.

Det er de siste årene registrert en betydelig økning i fangst og fangstkapasitet i fisket etter vassild nord for 62°N. Siden 2000 har fangsten (inkl. bifangst) etter vassild økt fra ca. 6.000 tonn til ca. 21.000 tonn i 2006.

2.2. FISKET I 2006

På bakgrunn av bekymringsmeldinger både fra Fiskeridirektoratet Region Trøndelag, Havforskningsinstituttet og Norges Fiskarlag ble regulering av fisket etter vassild for 2006 drøftet i Reguleringsmøtet 8. juni d.å. Fiskeridirektøren foreslo da å iverksette reguleringsiltak allerede fra innværende år, dette av hensyn til usikkerheten om bestandssituasjonen for vassild.

I samsvar med Fiskeridirektørens tilrådning gikk Reguleringsmøtet inn for at fisket etter vassild burde kvotereguleres allerede fra innværende år. Av hensyn til landindustrien som er

avhengig av tilgang på ferskt råstoff om sommeren og høsten, ble det 17. juli 2006 innført en regulering der fartøy med vassildtråltillatelse som hadde levert mindre enn 1.000 tonn vassild før dette tidspunktet likevel kunne fiske inntil 1.000 tonn innenfor en periodekvote på 2.000 tonn. Fartøy som hadde nådd taket på 1.000 tonn kunne resten av året bare fiske vassild som bifangst. Bifangstadgangen for disse fartøyene er regulert på samme måte som for fartøy uten vassildtråltillatelse, nemlig med 20% (jf. forskrift av 22. desember 2004 om utøvelse av fiske i sjøen).

Det viste seg imidlertid at flere av de fartøyene som tradisjonelt tilførte landindustrien vassild om sommeren og høsten allerede hadde fisket maksimumkvoten sin på 1.000 tonn. På bakgrunn av dette ble maksimumkvoten opphevet 26. juli, og periodekvoten på 2.000 tonn ble således den eneste begrensingen i fisket etter vassild.

Periodekvoten på 2.000 tonn ble beregnet oppfisket og fisket stoppet 22. september. Fartøy med vassildtråltillatelse fisket totalt 20.447 tonn vassild nord for 62°N i 2006.

Tidligere års bestandskartlegging og regulering av fisket etter vassild, herunder innsatsregulering, ble grundig redegjort for i saksdokumentene til Reguleringsmøtet 8. juni 2006. Saksdokumentene kan finnes på www.fiskeridir.no/ressursforvaltning/sakspapirer_og_referater/sak_4/06.

2.3. REGULERINGSBEHOV

Det foreligger imidlertid nå en rekke indikasjoner på at vassildbestanden er på vei til å bli overbeskattet, blant annet er det registrert negativ endring i mengde og størrelsessammensetning. Havforskningsinstituttet viser til at vassild på grunn av fiskens alder- og vekststruktur kun tåler lav beskatningsgrad. På bakgrunn av fangstutviklingen de siste årene advarer Havforskningsinstituttet på det sterkeste mot at fangstmengden økes ytterligere uten at det gjennomføres nye bestandsundersøkelser.

Havforskningsinstituttet anbefalte våren 2006 at det legges et årlig kvotetak på 10.000 tonn frem til det er opparbeidet en tidsserie som viser bestandsutviklingen og som kan danne grunnlaget for fastsetting av fremtidige kvoteforslag. Det bør også på sikt arbeides for å få frem en forvaltningsplan i tråd med føre-var-prinsippet for denne bestanden.

3. RAMMEVILKÅR FOR REGULERINGEN AV FISKET I 2007

3.1. BESTANDSSITUASJONEN

Havforskningsinstituttet har ikke foretatt nye undersøkelser av mengde vassild langs norskekysten. ICES har gitt et generelt råd om at ethvert fiske av vassild bør følges opp av prøvetaking både av direktefisket og av eventuelle bifangster. Fordi vassild samler seg i konsentrasjoner som kan være tette selv ved lave bestandsstørrelser, er ikke fangst pr enhet innsats betraktet som informasjon om bestandens størrelse. På grunn av dens lave produktivitet er vassild en sårbar fiskeart. ICES mener videre at fisket ikke bør ekspandere uten at det kan vises at ekspansjonen i fisket er bærekraftig.

For bestanden(e) av vassild i ICES område II, III og IV vet man ikke hva som er et bærekraftig beskatningsnivå.

Havforskningsinstituttet anbefaler i tråd med ICES anbefaling, og i henhold til føre-var-prinsippet, at det totale uttaket pr år ikke bør overskride det nivå som syntes å være bærekraftig for bestanden på 90-tallet, dvs. en mengde på maksimalt 10.000 tonn. Havforskningsinstituttet anbefaler samtidig at fiskeriene følges opp av prøvetaking (lengdemåling av fangstene). Dette beskatningsnivået bør holdes fast noen år. En eventuell ny ekspansjon i fisket bør ikke skje før Havforskningsinstituttet har klare signaler om at en økning av beskatningen vil være bærekraftig.

Havforskningsinstituttet vil gjennomføre et mengdemålingstokt etter vassild i april-mai 2007 både nord og sør for Stad, og vil få oppdatert kunnskap om bestanden ved eventuelle oppfølgende undersøkelser etter dette.

3.2. NORSK TOTALKVOTE

Havforskningsinstituttet foreslår en totalkvote for 2007 på 10.000 tonn.

Fiskeridirektøren er bekymret over utviklingen i vassildfisket og deler Havforskningsinstituttets vurdering om uttak i henhold til føre-var-prinsippet. Imidlertid er Fiskeridirektøren også opptatt av hensynet til fiskeindustrien og vil av den grunn foreslå en gradvis nedtrapping av fisket. Basert på tidligere erfaring har bestanden tålt et høyere uttak i kortere perioder. Fiskeridirektøren mener derfor at det kan være forsvarlig med en gradvis nedtrapping av uttaket av vassild. Fiskeridirektøren vil på denne bakgrunn foreslå en norsk totalkvote på 12.000 tonn vassild for 2007.

Fiskeridirektøren foreslår en norsk totalkvote på 12.000 tonn vassild i 2007

4. REGULERING AV FISKET ETTER VASSILD NORD FOR 62°N I 2007

4.1. DELTAKELSE I FISKET

Adgang til å delta i fisket etter vassild, reguleres av § 2-24 i forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften). Fartøy som ønsker å delta i direktefiske etter vassild må således være tildelt vassildtråltillatelse. Tillatelsen gir adgang til å drive trålfiske i området nord for 62°N og sør for en linje trukket mellom Myken fyr og 67°30' N og 09°10'Ø.

Det er ikke knyttet størrelsesbegrensning til hvilke fartøy som kan tildeles vassildtråltillatelse, det er derfor stor variasjon i fartøyenes størrelse og kapasitet.

Fiskeridirektøren legger til grunn at det pr. 11. november 2006 i følge Fiskeridirektoratets konsesjon og deltakerregister er 28 aktive fartøy med vassildtråltillatelse som kan delta i direktefiske etter vassild. I tillegg kommer 3 vassildtråltillatelser som er passive.

4.2. PERIODEKVOTE

Reguleringen av vassild har vært preget av politiske målsettinger om å støtte utviklingen av landindustrien i kommuner som Træna og Vikna. Vassild er en viktig ressurs både med hensyn til å opprettholde levedyktige hvitfiskmottak i et ellers noe marginalt fiskeområde og for fiskeflåten i området. Det er viktig å tilføre industrien som er avhengig av vassild, jevn tilgang på ferskt råstoff i løpet av sommeren og høsten.

I 2006 er det fisket totalt 22.415 tonn vassild i NØS. Av dette var 20.448 tonn fisket nord for 62°N av fartøy med vassildtrållatelse. Det resterende kvantum er tatt som bifangst i andre fiskerier (sør for 62°N 1.369 tonn/nord for 62°N 598 tonn). Tabellen nedenfor viser fangst fisket nord for 62°N av fartøy med vassildtrållatelse i perioden 2003-2006.

Tabell 1: Fangst (tonn) fordelt på måned i perioden 2003-2006

MÅNED	2003	2004	2005	2006
1	11	0	1	0
2	14	4	271	803
3	822	2.700	4.214	6.737
4	3.257	4.931	7.692	8.753
5	1.993	1.598	1.758	1.205
6	665	1.045	791	403
7	459	650	925	917
8	781	405	868	1.184
9	176	99	177	392
10	85	35	252	55
11	53	20	21	
12	5	9	32	
Totalt	8.321	11.497	17.005	20.448

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister pr. 11. november 2006.

I 2003, 2004, 2005 og 2006 ble det fisket hhv. 2.224 tonn, 2.263 tonn, 3.066 tonn og 2.951 tonn fra og med juni og ut året. Dette fisket foregår hovedsakelig med bunntål.

Vårfisket etter vassild har de siste årene foregått på et begrenset område innenfor et to nautiske mil bredt felt på eggakanten mellom 65°N og 67°N i perioden 1. mars til 31. mai. Fisket utøves med småmasket bunntål i området Suladjupet og Sklinnadjupet, mellom 6-12 nautiske mil fra grunnlinja, og med semipelagisk trål i området Garsholbanken, Skjoldryggen, Trænaegga og Trænadjupet. Fiskeriet domineres av store ringnotfartøyer som fisker med flytetral.

Av hensyn til flåten med driftsmønster som strekkes seg ut over sommeren og høsten, og til industrien som er avhengig av ferskt råstoff samme periode, vil Fiskeridirektøren foreslå en periodekvote på 3.000 tonn for perioden 1. juni – 31. desember 2007.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes en periodekvote på 3.000 tonn i fisket etter vassild nord for 62°N for perioden 1. juni - 31. desember 2007.

4.3. MAKSIMALKVOTE

Tradisjonelt har dette fisket vært regulert med like maksimalkvoter. Fiskeridirektøren finner det ikke hensiktsmessig å innføre differensierte maksimalkvoter når dette fisket igjen skal reguleres.

Figuren nedenfor gir en oversikt over antall fartøy som har fisket vassild nord for 62°N fordelt etter fangstens størrelse i perioden 2003-2006.

Tabell 2: Antall fartøy som har fisket vassild nord for 62°N fordelt etter fangstens størrelse perioden 2003-2006

Totalfangst pr. fartøy (tonn)	Antall fartøy			
	2003	2004	2005	2006
Mindre enn 50	3	5	9	8
50 – 499	8	10	5	1
500 – 749	1	0	0	1
750 – 999	3	3	1	3
1.000 – 1.499	1	1	2	5
1.500 – 1.999	0	2	2	3
> 2.000	1	1	4	2
Totalt	17	22	23	23
Ant. fartøy >50	14	17	14	15
Gj.snittlig fangst pr. fartøy ¹	594 tonn	676 tonn	1.215 tonn	1.363 tonn

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister pr. 11. november 2006

¹Her har man ikke tatt hensyn til fartøy som har fisket under 50 tonn i løpet av året.

I 2006 har 10 fartøy fisket over 1.000 tonn vassild. I 2003, 2004 og 2005 fisket hhv. 2, 4 og 8 fartøy over 1.000 tonn vassild. I 2003 var det 11 fartøy som fisket under 500 tonn vassild, mens det i 2006 har vært 9 fartøy som har fisket under 500 tonn. Gjennomsnittlig fangst pr. fartøy har økt fra 594 tonn i 2003 til 1.363 tonn i 2006.

Totalt 28 fartøy har pr. 11. november 2006 vassildtrållatelse. I 2005 og 2006 deltok det hhv. 18 og 20 fartøy i vassildfisket i perioden 1. januar - 31. mai. Neste tabell illustrerer hvordan fisket i perioden 1. januar - 31. mai 2007 vil bli dersom man antar samme deltagelse som i 2006, maksimalkvoter på 1.000 tonn, 900 tonn og 800 tonn. Overregulering er beregnet i forhold til et vårfiske på maksimum 9.000 tonn.

Tabell 3: *Antall fartøy som har fisket vassild nord for 62°N i 2006, faktisk fangst og overreguleringsgrad ved maksimalkvoter på 1.000 tonn, 900 tonn og 800 tonn.*

År	2006		
	1.000	900	800
Antall fartøy	20	20	20
Faktisk fiske (tonn)	17.498	17.498	17.498
Fiske ved maks.kvote (tonn)	12.303	11.308	10.259
Kvote 01.01.- 31.05 (tonn)	9.000	9.000	9.000
Faktisk overregulering (tonn)	3.303	2.208	1.259
Faktisk overregulering (%)	36,7	25,6	14
Overregulering i forh. til faktisk deltagelse i 2006 (tonn)	11.000	9.000	7.000
Overregulering i forh. til faktisk deltagelse i 2006 (%)	122	100	77,8
Teoretisk overregulering (tonn)	19.000	16.200	13.400
Teoretisk overregulering (%)	211,1	180	148,9

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister pr. 11. november 2006

Tabell 3 baserer seg på hva fartøy faktisk fisket i perioden 1. januar - 31. mai i 2006. Dersom man i 2007 forventer samme deltagelse og samme fangst pr. fartøy som i 2006 vil en maksimalkvote på 1.000 tonn medføre en faktisk overregulering på 36,7%. Dersom alle fartøyene som deltok i 2006 fisker hele kvoten sin vil en maksimalkvote på 1.000 tonn medføre en overregulering på 122%. Dersom alle fartøy som har vassildtråttillatelse deltar i fisket og fisker hele maksimalkvoten sin vil dette medføre en teoretisk overregulering på ca. 211%.

Dersom man i 2007 forventer samme deltagelse og samme fangst pr. fartøy som i 2006 vil en maksimalkvote på 900 tonn medføre en faktisk overregulering på 25,6%. Dersom alle fartøyene som deltok i 2006 fisker hele kvoten vil en maksimalkvote på 900 tonn medføre en overregulering på 100%. Dersom alle fartøy med vassildtråttillatelse deltar og fisker hele maksimalkvoten vil dette medføre en teoretisk overregulering på ca. 180%.

Dersom man forventer samme deltagelse og fangst pr. fartøy i 2007 som i 2006 vil en maksimalkvote på 800 tonn medføre en faktisk overregulering på 14%. Dersom alle fartøyene som deltok i 2006 fisker hele kvoten vil en maksimalkvote på 800 tonn medføre en overregulering på 78%. Dersom alle fartøy med vassildtråttillatelse deltar og fisker hele maksimalkvoten vil dette medføre en teoretisk overregulering på ca. 149%.

Fiskeridirektøren mener at målet med vassildreguleringen i 2007 er å unngå kappfiske og tilføre industrien ferskt råstoff så lenge som mulig. En maksimalkvote på 800 tonn vil være med på å bidra til en lengre sesong for industrien. På bakgrunn av dette vil Fiskeridirektøren foreslå at vassildfisket i 2007 blir regulert med like maksimalkvoter på 800 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket blir regulert med like maksimalkvoter og at maksimalkvoten blir satt til 800 tonn i fisket etter vassild nord for 62°N i 2007.

Maksimalkvoten er forsøkt tilpasset første periode. Når første periode er over vil man kunne endre eventuelt oppheve maksimumkvoten dersom utviklingen i fisket skulle tilsi dette. I 2006 måtte man oppheve maksimumkvoten 26. juli på bakgrunn av at flere av fartøyene som tradisjonelt tilførte landindustrien vassild om sommeren og høsten allerede hadde fisket maksimumkvoten sin på 1.000 tonn.

Fiskeridirektøren kan endre/oppheve maksimumkvoten dersom utviklingen i fisket skulle tilsi dette.

4.4. BIFANGST

Fartøy som ikke har vassildtråltillatelse kan i henhold til utøvelsesforskriften ha inntil 20% bifangst av vassild i annet fiskeri. Tilsvarende regel ble fra juli d.å. gjort gjeldende for fartøy som har vassildtråltillatelse, dersom fartøyet har fisket sin maksimumkvote eller det direkte fisket etter vassild er stoppet.

Fiskeridirektøren har ikke mottatt signaler om at øvrig fiskeri har vært vanskelig å utøve med denne begrensningen, og vil tilrå en videreføring av bestemmelsen.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med vassildtråltillatelse kan fiske inntil 20% bifangst av vassild når maksimumkvoten er oppfisket eller det direkte fisket er stoppet.

4.5. ÅPNING AV FISKET

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter vassild nord for 62°N åpnes 1. januar 2007.

FISKERIDIREKTORATET

«SOA_NAVN»
«SSE_NAVN»

Saksbehandler, innvalgstelefon

«Sbr_Navn», «Sbr_Tlf»

Vår dato

«Sdo_DokDato»

Deres dato

«Sdo_SvarPaaDokDa
to»

Vår referanse

«Sas_ArkivSakID»

Deres referanse

«Sdo_AMReferanse»

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep

0032 OSLO

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER VASSILD I 2007

1. Innledning

Regulering av fisket etter vassild ble som kjent behandlet i reguleringsmøtet 28. og 29. november d.å.

På bakgrunn av bekymringsmeldinger mht bestandssituasjonen for vassild både fra Norges Fiskarlag og Havforskningsinstituttet, ble det som kjent med virkning allerede fra inneværende år iverksatt reguleringstiltak for dette fiskeriet. Fisket ble kvoteregulert med maksimalkvoter på 1.000 tonn innenfor en periodekvote på 2.000 tonn fra 17. juli. Maksimalkvoten ble imidlertid opphevet 26. juli, fordi det viste seg at fartøyene som tradisjonelt tilførte landindustrien råstoff om sommeren og høsten, allerede hadde fisket maksimalkvoten på 1.000 tonn. Periodekvoten på 2.000 tonn var derfor den eneste begrensingen i fisket, som ble stoppet 22. september da denne kvoten ble beregnet oppfisket.

2. Regulering av fisket i 2007

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

2.1 Reguleringsbehov

Havforskningsinstituttet (HI) viser til at det ikke foreligger bestandsestimat for vassild verken nord eller sør for 62° N, og at tilråningen om en norsk totalkvote på 10.000 tonn vassild er begrunnet ut fra et føre-var prinsipp. Det foreligger imidlertid en rekke indikasjoner på at bestanden er overbeskattet, blant annet er det registrert negativ endring i mengde og størrelsessammensetning. HI viser til at vassild på grunn av fiskens alder og vekststruktur kun tåler lav beskatningsgrad. På bakgrunn av fangstutviklingen de siste årene advarer således HI på det sterkeste mot at fangstmengden økes ytterligere uten at det gjennomføres nye bestandsundersøkelser. Instituttet viser likevel til at det ikke er klarlagt hvilket nivå som er bærekraftig for bestanden, og at tilråningen er basert på fangststatistikk fra en tidsperiode som synes å ha holdt et bærekraftig uttak.

Fiskeridirektøren er bekymret over utviklingen i vassildfisket, og deler Havforskningsinstituttets vurdering om et uttak i samsvar med føre-var prinsippet.

Postadresse:
«Sse_Adr»
«Sse_Postnr»
«Sse_Poststed»

Kontoradresse:
«Sse_Adr2»

Telefon: «Sse_Tlf»
Telefaks: «Sse_Fax»

Internett:
www.fiskeridir.no

E-postadresse:
«Sse_Email»

Imidlertid er Fiskeridirektøren også opptatt av hensynet til fiskeindustrien, og foreslo i saksframlegget til reguleringsmøtet en mer gradvis nedtrapping av fisket. Basert på tidligere erfaringer har bestanden tålt et høyere uttak i kortere perioder.

Fiskeridirektøren gikk derfor inn for en norsk totalkvote på 12.000 tonn vassild i 2007.

Norges Fiskarlag støttet hensynet til å ivareta føre-var prinsippet, men ga uttrykk for at reduksjonen i uttaket og regulering av fisket fra et fritt fiske for deltakelsesberettigete fartøy til en totalkvote på 12.000 tonn, syntes uforholdsmessig stor. Fiskarlaget hadde i utgangspunktet et forslag om en kvote på 20.000 tonn. Etter en totalvurdering fant likevel Norges Fiskarlag å kunne slutte seg til Fiskeridirektørens forslag.

Norske Sjømatbedrifters Landsforening (NSL) var meget skeptisk til den foreslåtte reduksjonen i totalkvoten. NSL bekreftet oppfatningen om at størrelses-sammensetningen av silda er blitt mindre, men mente at dette primært skyldes at den store kapasiteten i flåten tvinger fartøy til å fiske på områder med mindre vassild. NSL anmodet på det sterkeste om en kvoteanbefaling på mer enn 12.000 tonn.

FHL har i sin uttalelse til reguleringsmøtet vist til at en totalkvote under 15.000 tonn vil skape betydelige vanskeligheter for fiskerindustrien, hvor vassild utgjør en hoveddel av driftsgrunnlaget. Fiskeridirektøren viste imidlertid til at det kun er i de to siste årene totalfangstene av vassild har oversteget 12.000 tonn.

WWF mente primært at totalkvoten for 2007 bør settes til 10.000 tonn, og understreket nødvendigheten av å la usikkerhet omkring bestandssituasjonen gå i bestandens favør.

Fiskeridirektørens tilrådning

Fiskeridirektøren opprettholder sin tilrådning om en norsk totalkvote på 12.000 tonn i 2007.

2.2 Deltakelse i fisket

Bare fartøy som er tildelt vassildtråltillatelse kan delta i direktefisket etter vassild, jf forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst § 2-24. Det er ikke knyttet størrelsesbegrensning til hvilke fartøy som kan tildeles slik tillatelse, og det er derfor store variasjoner i fartøyenes størrelse og kapasitet.

I følge Fiskeridirektoratets konsesjons- og deltakerregister er det pr 11. november d.å. 31 fartøy som kan delta i direktefisket etter vassild.

Periodisering

Reguleringsrådets behandling og tilrådning

Fiskeridirektøren foreslo i saksframlegget at det avsettes en periodekvote på 3.000 tonn til fiske etter 1. juni. Dette begrunnes i vesentlig grad ut fra hensyn til fiskeindustrien, som bør gis mulighet for jevn tilførsel av ferskt råstoff også utover sommeren og høsten. Videre er det tatt hensyn til at deler av flåten har et driftsmønster som strekker seg ut i denne tidsperioden.

Norges Fiskarlag ønsket i utgangspunktet en periodisering av totalkvoten i størrelsesorden 80% - 20 % hhv i tidsrommet før og etter 1. august. Videre ønsket fiskarlaget primært maksimalkvoter i størrelsesorden 1000 tonn.

Imidlertid fant fiskarlaget å kunne støtte Fiskeridirektørens forslag. Det ble vist til at dette reguleringsforslaget ivaretok hensynet til alle berørte interesser. Den mindre flåten som fisker med bunntål gis mulighet til å drive hele året, samtidig som hensyn til leveranser og opprettholdelse av landindustrien ivaretas.

FHL gikk inn for en periodisering tilsvarende kvantum som i år, dvs 2.000 tonn.

NSL ønsket en periodisering av kvoten med skjæringsdato 1. mai, slik at industrien sikres råstoff i mai, juni og juli.

Drøftelsene i reguleringsmøtet viste at det er enighet om behovet for å avsette et kvantum til fiske etter nærmere fastsatt dato. Det er imidlertid noe divergerende syn på hvilket kvantum som bør avsettes som periodekvote og fra hvilket tidspunkt dette skal skje.

Fiskeridirektørens tilråkning

Etter en totalvurdering av de ulike innspillene og oppsummering av drøftelsene vil Fiskeridirektøren opprettholde sitt forslag om å avsette en periodekvote på 3000 tonn til fiske etter 1. juni.

2.3 Maksimalkvote

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

I saksframlegget til møtet var det foreslått en maksimalkvote på 800 tonn. Fisket etter vassild har tradisjonelt vært regulert med like maksimalkvoter, og *Fiskeridirektøren* har ikke funnet det hensiktsmessig å vurdere differensierte kvoter. Det var noe ulike syn på maksimalkvotens størrelse. *Norges Fiskarlag* hadde i sitt opprinnelige forslag gått inn for en kvote i størrelsesorden 1.000 tonn. Fiskarlaget viste imidlertid til at maksimalkvoten vil bli en viktig reguleringsfaktor dersom totalkvoten reduseres så vesentlig som foreslått. *Norges Fiskarlag* gikk derfor inn for en maksimalkvote i størrelsesorden 700 tonn.

Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektøren slutter seg til framlegget fra *Norges Fiskarlag* om en maksimalkvote på 700 tonn.

2.4 Bifangst

Fartøy som ikke har vassildtråltillatelse kan i henhold til utøvelsesforskriften ha inntil 20% bifangst av vassild i annet fiskeri. Tilsvarende regel foreslås også for 2007 gjort gjeldende for fartøy som har vassildtråltillatelse, men som har fisket sin maksimalkvote eller det direkte fisket etter vassild er stoppet.

Fisket etter vassild sør for 62°N er ikke konsesjonsbelagt. I 2006 er det pr. 6. november registrert et ikke-ubetydelig uttak av vassild tatt som bifangst i andre fiskerier sør for 62°N. Under henvisning til at det nå foreslås iverksatt relativt strenge reguleringer for fartøy som har vassildtrållatelse, vil det etter Fiskeridirektørens oppfatning være naturlig å vurdere om det bør innføres begrensninger i fisket også sør for 62°N. Fiskeridirektøren er innstilt på å be om Havforskningsinstituttets vurdering av behovet for en slik begrensning, og eventuelt ta spørsmålet opp med næringen.

2.5 Generelle reguleringstiltak

Videre vil vi tilrå at Fiskeridirektoratet gis hjemmel til å fastsette nærmere bestemmelser for en rasjonell og hensiktsmessig gjennomføring og utøvelse av fisket. Dette innebærer at Fiskeridirektoratet kan endre maksimalkvoten dersom utviklingen i fisket tilsier det. Det gir også adgang til å endre tidspunktet for å starte fisket på periodekvoten, dersom det skulle bli behov for det.

3. Forskrift

Under henvisning til ovennevnte vil Fiskeridirektøren fremme følgende forslag til forskrift om regulering av fisket etter vassild nord for 62°N i 2007

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER VASSILD NORD FOR 62°N I 2007

Fiskeri- og kystdepartementet hardesember 2006 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. §§ 4 og 5 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 21, jf kgl. res. av 11. februar 2000 om delegering av Kongens myndighet etter § 21 i lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst, samt delvis delegering av Kongens myndighet etter samme lovs § 13 tredje ledd, fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande vassild i 2007.

§ 2 Totalkvote

Det enkelte fartøy som er tildelt vassildtrållatelse i medhold av forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst § 2-24, kan innenfor en totalkvote på 12.000 tonn fiske og lande vassild.

§ 3 Periodekvote

Innenfor totalkvoten på 12.000 tonn vassild avsettes en periodekvote på 3.000 tonn til fiske etter 1. juni.

§ 4 Maksimalkvote

Det enkelte fartøy som er tildelt vassildtråltillatelse kan fiske og lande inntil 700 tonn vassild.

§ 5 Bifangst

For fartøy som ikke har vassildtråltillatelse er det nord for 62°N tillatt å ha inntil 20% bifangst av vassild i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Fartøy med vassildtråltillatelse kan ha inntil 20% bifangst av vassild i vekt i de enkelte fangster og ved landing dersom maksimalkvoten er oppfisket eller det direkte fisket er stoppet.

§ 6 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket, herunder endre maksimalkvotens størrelse.

§ 7 Straff

Den som forsettlig eller uaktsom overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 31.

§ 8 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2007 og gjelder til og med 31. desember 2007.

Med hilsen

Lisbeth Plassa
seksjonssjef

Hild Ynnesdal
Seniorrådgiver

Sak 29/2006

Regulering av fisket etter sjøtunge i 2007

SAK 29/2006

REGULERING AV FISKET ETTER SJØTUNGE I 2007

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERINGER

Dersom Norge får en kvote i 2007 på omtrent samme nivå som i 2006, foreslår Fiskeridirektøren en videreføring av inneværende års reguleringsopplegg. Dette innebærer at konvensjonelle fartøy kan fiske fritt innenfor totalkvoten, mens trålerne kan fiske sjøtunge som bifangst.

2. FISKET I 2006

Etter kvoteforhandlingene mellom Norge og EU for 2006 hadde Norge en kvote på 200 tonn sjøtunge i EU-sonen. Norske konvensjonelle fartøy har i 2006 hatt adgang til å drive et direktefiske etter sjøtunge i EU-sonen i statistikkområdet IV innenfor totalkvoten på 200 tonn, mens trålerne bare har hatt adgang til å fiske sjøtunge som bifangst innenfor totalkvoten.

Tabell 1 under viser det norske fiske av tunge i årene 2000 - 2006.

Tabell 1 Norsk fiske av tunge i årene 2000 - 2006 fordelt på område

Norsk fangst av tunge fordelt på område							
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Nordsjøen	193,47	82,95	49,70	123,99	184,67	82,06	34,58
Skagerrak	4,81	4,85	3,19	4,33	5,36	6,58	5,38
Sum	198,28	87,80	52,90	128,32	190,03	88,64	39,96

Foreløpige tall pr. 06.11.2006

Tabell 2 under viser fangst av sjøtunge fordelt på redskap.

Tabell 2 Fangst av sjøtunge i årene 2000-2006 fordelt på redskap

Norsk fangst av tunge fordelt på redskap							
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Trål	195,20	84,69	50,48	115,78	172,36	74,61	30,72
Konvensjonelle	3,08	3,11	2,42	12,53	17,67	14,03	9,24
Sum	198,28	87,80	52,90	128,32	190,03	88,64	39,96

Foreløpige tall pr. 06.11.2006

Av kvantumet over er det registrert 34,5 tonn tunge på norske fartøy i EU sonen for 2006 pr. 06.11.2006. I hele 2005 ble det fisket 81,1 tonn tunge i EU sonen.

3. REGULERING AV FISKET I 2007.

Erfaringene fra fisket i 2006 tilsier at det ikke synes å være behov for å maksimalkvoteregulere fisket.

Dersom kvoteavtalen med EU for 2007 inkluderer en kvote av sjøtunge vil Fiskeridirektøren foreslå at reguleringsopplegget fra 2006 videreføres, slik at fartøy som fisker med konvensjonelle redskap kan drive et direktefiske innenfor totalkvoten, mens trålerne kan fiske sjøtunge som bifangst.

FISKERIDIREKTORATET

«SOA_NAVN»
«SSE_NAVN»

Saksbehandler, innvalgstelefon
«Sbr_Navn», «Sbr_Tlf»

Vår dato

Vår referanse

«Sdo_DokDato»

«Sas_ArkivSakID»

Deres dato

Deres referanse

«Sdo_SvarPaaDokDa to» «Sdo_AMReferanse»

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep

0032 OSLO

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER SJØTUNGE I EU-SONEN I 2007

Innledning

Regulering av fisket etter sjøtunge i 2007 ble behandlet i Reguleringsmøtet den 29. november 2006 som sak 29/2006.

Kvoteprotokollen mellom Norge og EU ble undertegnet 1. desember 2006. For sjøtunge er Norges kvote i EU-sonen for 2007 redusert fra 200 tonn til 100 tonn.

Reguleringsmøtets behandling

Det fremkom ikke kommentarer til saksdokumentene som legger opp til å videreføre årets regulering innenfor de rammer som kvoteprotokollen mellom Norge og EU tilsier.

Fiskeridirektørens tilråding

Erfaringene fra fisket i 2006 tilsier at det ikke synes å være behov for å maksimalkvoteregulere fisket. For øvrig er forslaget en videreføring av reguleringen for innværende år.

I det en viser til det som er fremkommet ovenfor, samt saksdokumentene som er fremlagt til Reguleringsmøtet vil en foreslå følgende:

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER SJØTUNGE I EU-SONEN I 2007

Fiskeri- og kystdepartementet har den ... desember 2006 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. §§ 4 og 5, og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 21 jf. kgl. res. av 11. februar 2000 om delegering av Kongens myndighet etter § 21 i lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst, samt delvis delegering av Kongens myndighet etter samme lovs § 12 tredje ledd, fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Generelt forbud

Postadresse:
«Sse_Adr»
«Sse_Postnr»
«Sse_Poststed»

Kontoradresse:
«Sse_Adr2»

Telefon: «Sse_Tlf»
Telefaks: «Sse_Fax»

Internett:
www.fiskeridir.no

E-postadresse:
«Sse_Email»

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande sjøtunge i EU-sonen i 2007.

§ 2 Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som fisker med konvensjonelle redskap fiske og lande inntil 100 tonn sjøtunge i EU-sonen i statistikkområde IV.

§ 3 Bifangst for trålfartøy

Fartøy som ikke har adgang til å drive et direkte fiske etter sjøtunge i medhold av § 2 kan innenfor totalkvoten på 100 tonn fiske og lande sjøtunge som bifangst.

§ 4 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten er beregnet oppfisket. Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 5 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 6 Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2007 og gjelder til og med 31. desember 2007.

Med hilsen

Lisbeth Plassa
seksjonssjef

Thord Monsen
rådgiver

Sak 30/2006

Regulering av fisket etter tobis og øyepål i
2007

SAK 30/2006

REGULERING AV FISKET ETTER TOBIS OG ØYEPÅL I 2007

1. SAMMENDRAG AV ENDRINGENE I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING

Fiskeridirektøren foreslår at tobisfisket holdes stengt i 2007. Det kan bli gitt adgang til et begrenset forsøksfiske på våren i samarbeid med Havforskningsinstituttet.

Fiskeridirektøren foreslår å forby et direkte fiske etter øyepål i 2007.

2. TOBIS

2.1. RESSURSGRUNNLAG

Basert på de siste beregninger vurderer det internasjonale rådet for havforskning (ICES) bestanden av tobis til å ha sviktende reproduksjonsevne. Gytebestanden har siden 2001 i hovedsak vært under kritisk nivå og er i 2007 beregnet til å være 210 000 tonn. Gytebestanden var rundt kritisk gytebestandsnivå ($B_{lim} = 430\ 000$ tonn) i 2003, men falt til under B_{lim} i 2004 på grunn av historisk lav rekruttering i 2002. Gytebestanden har i påfølgende år lagt rundt 200 000 tonn. På grunn av manglende definisjon av referansepunkt av høstingsgraden (F) er det ikke mulig å karakterisere denne. Fiskedødeligheten har lagt på langtidsgjennomsnittet fra 2003 til 2005.

Forvaltningen av tobisfisket i 2007 bør sikte mot gjenoppbygging av gytebestanden til et nivå der den har bedret reproduksjonsevne og hvor det er økt sikkerhet for at den er over det kritiske gytebestandsnivået (B_{lim}).

ICES anbefaler at fisket holdes stengt inntil gytebestanden igjen bygges opp til et nivå over B_{pa} (600 000 tonn). Slik informasjon vil eventuelt fremkomme på grunnlag av tokt planlagt i desember 2006 og april 2007, samt forsøksfiske i april 2007.

2.2. REGULERING AV FISKET ETTER TOBIS I 2006

På grunnlag av den meget dårlige situasjonen for tobisbestanden i Nordsjøen er det ikke åpnet for fiske etter tobis i 2006. Denne beslutningen ble opprettholdt etter at Havforskningsinstituttet hadde gjennomført et tre uker forsøksfiske fra medio april 2006. Det var forutsatt at to kriterier måtte være oppfylt for at en kunne gjenåpne fisket, nemlig at den beregnede styrken for 2005 årsklassen skulle være over gjennomsnittet og fiskemønsteret skulle være som før 2000, det vil si at andelen av fangstene skulle fordele seg på felt tilsvarende da bestandssituasjonen var rimelig god. Havforskningsinstituttet konkluderte med at kravet til størrelsen på 2005 årgangen ikke var oppfylt ved at fangst pr enhet innsats tyder på en svak 2005 årgang i de områder den beskattes. I tillegg var utbredelsen av tobis i Nordsjøen beskjedent.

2.3. FORSLAG TIL REGULERING AV FISKET ETTER TOBIS I 2007

Basert på tilrådingen fra ICES som innebærer en anbefaling om å holde fisket stengt inntil det foreligger informasjon som tilsier at bestanden kan gjenoppbygges til B_{pa} i 2008, legger

Fiskeridirektøren til grunn at det er nødvendig å innføre et forbud mot å drive tobisfiske i Norges økonomiske sone i 2007.

Fiskeridirektøren foreslår at tobisfisket holdes stengt i 2007.

Fiskeridirektøren vil påpeke at det også er behov for å kartlegge bestandsutviklingen av tobis i 2007. Havforskningsinstituttet bør derfor gis anledning til å koordinere et forskningsbasert fiske etter tobis i et begrenset tidsrom i 2007, etter samme mønster som i 2006.

Fiskeridirektøren vil foreslå at et slikt opplegg gjennomføres innenfor et tidsrom på tre uker på våren. Fiskeridirektoratet vil på et senere tidspunkt komme tilbake med nærmere retningslinjer for gjennomføringen av prosjektet, herunder spørsmål om fartøyenes særlige oppgaver med hensyn til prøvetaking, registreringer, rapporteringsplikt, tilrettelegging om bord for forskere og observatører mv.

Fiskeridirektøren foreslår at Havforskningsinstituttet gis fullmakt til å gjennomføre et forskningsbasert fiske etter tobis i en periode på inntil tre uker i 2007.

Fiskeridirektøren gis fullmakt til, i samarbeid med Havforskningsinstituttet, å fastlegge det nærmere innholdet i prosjektet, herunder bestemme tidsrom og fastsette nærmere retningslinjer for prosjektets gjennomføring.

3. ØYEPÅL

3.1. RESSURSGRUNNLAG

Basert på de siste beregninger vurderer det internasjonale rådet for havforskning (ICES) bestanden av øyepål til å ha sviktende reproduksjonsevne. Gytebestanden i 2007 er beregnet til å bli mellom 105 000 og 183 000 tonn avhengig av oppfisket kvantum i 2006.

På bakgrunn av sviktende reproduksjon i årene etter 2000 anbefaler ICES at fisket holdes stengt inntil man har fått informasjon om at gytebestanden igjen er bygget opp til et nivå over B_{pa} (150 000 tonn). ICES forventes imidlertid å foreta en ny bestandsvurdering og gi revidert råd våren 2007.

Rekrutteringen i 2006 antas å være under middels, og selv uten fiske i 2007 forventes gytebestanden i 2008 å være under føre-var-nivået på 150 000 tonn.

3.2. REGULERING AV FISKET ETTER ØYEPÅL I 2006

Tabellen under gir en oversikt over norsk fiske av øyepål. Som vi ser har øyepålfisket foregått nesten utelukkende i NØS. Størstedelen av fisket har dessuten foregått i Nordsjøen.

Oversikt over norsk øyepålfiske.

År	Totalt	NØS	Herav i Nordsjøen	EU-sonen
1996	103 126	102 761	89 815	365
1997	47 032	47 032	39 006	-
1998	27 293	26 646	21 342	647
1999	51 124	51 025	44 742	99
2000	52 912	52 912	48 095	0
2001	27 123	27 123	17 158	-
2002	25 995	25 995	23 753	-
2003	12 409	12 409	11 386	-
2004	7 498	7 495	4 991	3
2005	319	317	309	2
2006 ¹	14 091	14 063	13 386	28

¹ Fangsttall 2006 er pr. 19.11.06.

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister pr. 19.11.06.

Vi ser dessuten at fisket har blitt kraftig redusert de siste årene på grunn av svikt i bestanden. I 2005 ble det innført et forbud mot direkte fiske av øyepål, noe som også gjenspeiles i tabellen over.

I 2006 var det fra årets begynnelse, basert på ICES anbefaling, nedlagt forbud for norske fartøy å fiske øyepål. ICES endret imidlertid på denne anbefalingen i løpet av året og anbefalte et fiske på øyepål innen en TAC på 95 000 tonn i 2006. Basert på dette ble det åpnet for et fritt fiske av øyepål for norske fartøy 31. august 2006.

3.3. FORSLAG TIL REGULERING AV FISKET ETTER ØYEPÅL I 2007

ICES vurdering av gytebestanden i 2007 forutsetter null fiskedødelighet første halvår 2006 og er videre avhengig av hvor mye øyepål som faktisk landes inneværende år. Hvis landingene harmonerer med fastsatt TAC på 95 000 tonn vil gytebestanden være i størrelsesorden 120 000 tonn. Oppsummert gir ICES følgende vurdering av bestandsutviklingen:

ICES Short-term implications – outlook for 2007.

Assumed catch 2006	F (2006)	SSB (2007)	Catch 2007	SSB (2008)
0	0	183	0	142
25	0.15	167	0	135
50	0.31	149	0	129
95	0.65	120	0	117
120	0.87	105	0	110

Som beskrevet ovenfor er det av norske fiskefartøy i høst innmeldt ca. 14 000 tonn øyepål. I tillegg er det pr. 20. november opplyst fra det danske Fiskeridirektoratet at det er rapportert fisket knapt 16 000 tonn av EU-fartøy så langt i høst. EU sitt fiske foregår fortsatt med i overkant 20 fartøy og antas ikke avsluttet før medio desember. Dette innebærer at det vil bli

rapportert nye kvanta slik at det totalt kan bli registrert inntil 40 000 tonn øyepål fisket i Nordsjøen i 2006.

ICES anbefaler at fisket holdes stengt inntil gytebestanden kommer over $B_{pa} = 150\ 000$ tonn.

Fiskeridirektøren anbefaler på denne bakgrunn at fisket etter øyepål holdes stengt fra årets begynnelse.

Eventuell åpning kan vurderes etter at det internasjonale bunntråltoktet (IBTS) er gjennomført første kvartal.

4. ORIENTERING OM ARBEIDET MED Å FORBEDRE BESKATNINGSMØNSTERET I INDUSTRITRÅLFISKET

Tradisjonelt har utøvelsen av industritrålfisket omfattet fiske med småmasket trål etter artene tobis, øyepål og kolmule. De siste årene har bestandssituasjonen for disse artene vært slik at det kun har vært åpnet for et direktefiske etter kolmule. For 2006 ble det kun åpnet for et begrenset forskningsbasert fiske etter tobis. Fisket etter øyepål ble åpnet 1. september.

Med tanke på en bærekraftig forvaltning ligger utfordringene i den til dels betydelige innblandingen av andre arter som i perioder og områder kan oppstå, spesielt i fisket etter øyepål som foregår med bunntrawl på relativt grunt vann (grunnere enn 200 meter). Forsøk og undersøkelser har vist at det er en stor forskjell i innblandingen av andre arter ved fiske på dypere vann enn 200 meter (områder hvor det fiskes etter kolmule).

Videre ligger det en utfordring i kontroll og håndhevelse av dette fisket. Det er rimelig kjent at enkelte landinger kan bestå av til dels betydelige mengder fisk av andre arter (langt utover det tillatte innblandingkriterium) enn det som er målarter ved fiske med småmasket trål. Slike fangster kan landes både i Norge og Danmark.

Siden juli 2002 har den norske industritrål flåten gjennomgått en omfattende strukturering. Dette har medført at en har redusert flåten fra 60 til 31 fartøy. Imidlertid har fartøyene økt i størrelse og blitt betydelig mer fangsteffektive. Tidligere var denne flåten utstyrt for å ta vare på konsumfisk (bifangst) i tillegg til tradisjonelt råstoff til mel/ oljeproduksjon. I dag er fartøyene mer spesialisert til å fiske etter tradisjonelt råstoff til mel/ oljeproduksjon foruten sild og makrell til konsumanvendelse.

Som beskyttelsestiltak for å hindre at det fiskes på yngel- og småfisk av ulike konsumfisk arter er det innført både midlertidige, og permanent stengte områder i Nordsjøen. I disse områdene er det forbudt å fiske med småmasket trål etter arter som øyepål, tobis og kolmule. I Norges økonomiske sone (NØS) er det innført to slike områder (Patchbanken og Egersundbanken). Mens Patchbanken er stengt permanent er Egersundbanken stengt i perioden fra 1. oktober til 1. juni.

Med bakgrunn i den vanskelige bestandssituasjonen en har for flere bunnfiskarter i Nordsjøen har Fiskeridirektøren nedsatt en intern arbeidsgruppe med mandat å gjennomgå beskatningsmønsteret i de viktigste fiskeriene i Nordsjøen og Skagerrak og deretter foreslå tiltak for forbedring. I forbindelse med dette arbeidet vil også gruppen se på det tradisjonelle industritrålfisket, som utøves med småmasket trål og liten seleksjonseffekt i redskapet.

Gruppen har som målsetting å levere sin rapport i første halvdel av 2007. Før rapporten avleveres vil gruppen avholde et dialogmøte med næringen.

FISKERIDIREKTORATET

«SOA_NAVN»
«SSE_NAVN»

Saksbehandler, innvalgstelefon

«Sbr_Navn», «Sbr_Tlf»

Vår dato

«Sdo_DokDato»

Deres dato

«Sdo_SvarPaaDokDa
to»

Vår referanse

«Sas_ArkivSakID»

Deres referanse

«Sdo_AMReferanse»

Fiskeri og kystdepartementet
Postboks 8118

0032 OSLO

FORSLAG TIL REGULERING AV FISKET ETTER TOBIS OG ØYEPÅL I 2007

Innledning

Regulering av tobis og øyepål i 2007 ble behandlet som sak 30/06 i Reguleringsmøtet 29. november 2006. I forbindelse med behandlingen ble det på grunnlag av forskernes anbefalinger lagt til grunn at rammene for fisket etter både tobis og øyepål ville være tilsvarende i 2007 som inneværende år.

Kvoteprotokollen mellom Norge og EU ble undertegnet 1. desember 2006. I forhold til øyepål var partene enig om å videreføre forbudet mot direkte fiske. Når det gjaldt tobis ble det åpnet for at partene kunne fiske inntil 20.000 tonn tobis i hverandres soner. Et slikt fiske forutsetter imidlertid at forskerne i løpet av våren av 2007 vurderer bestanden på nytt og konkluderer med at det er grunnlag for å åpne fisket i en eller begge soner. I forhold til de reguleringer som fastsettes fra årets begynnelse vil dette være en hypotetisk problemstilling.

Fiskeridirektøren foreslår at det ikke skal åpnes for direkte fiske etter tobis og øyepål fra årets begynnelse i 2007

Tobis

Reguleringsmøtets behandling

Reguleringsmøtet drøftet Fiskeridirektørens forslag til et forskningsbasert fiske våren 2007 etter samme mønster som inneværende år.

Sør-Norges trålerlag ønsket et åpent prøvefiske på det tradisjonelle tobisfeltene i norsk sone i perioden mai/juni. Utover dette hadde trålerlaget ikke problem hvis Havforskningsinstituttet ønsket å holde stengt de feltene som var prøvd ut i 2006.

Naturvernforbundet mente det var fullstendig uansvarlig å åpne for et tobis fiske på grunnlag av de foreliggende vurderinger fra ICES.

Postadresse:

«Sse_Adr»

«Sse_Postnr»

«Sse_Poststed»

Kontoradresse:

«Sse_Adr2»

Telefon: «Sse_Tlf»

Telefaks: «Sse_Fax»

Internett:

www.fiskeridir.no

E-postadresse:

«Sse_Email»

WWF var enig i dette og viste til at det beste argumentet i forhold til dansk press for øke fisket ville være at Norge holdt tobisfisket stengt.

Havforskningsinstituttet viste til at anbefalingen om å holde fisket stengt var begrunnet i at bestanden var i en elendig forfatning. Det ble også vist til metoden som var lagt til grunn i årets prøvefiske, nemlig at HI i samråd med næringen ble enig om hvilke kriterier som måtte oppfylles før et fiske kunne åpnes. Denne tilnærming burde også benyttes i 2007. HI viste også til at de grundige vurderingene som var gjort i 2006 var synkronisert i forhold til tilsvarende danske resultater og at dette arbeidet burde fortsette.

Fiskeridirektørens tilrådning

Fiskeridirektøren anbefaler at tobis fisket holdes stengt fra årets begynnelse. En mulig åpning i norsk sone vil bli vurdert etter at det er gjennomført et forsøksfiske på inntil tre ukers varighet i regi av Havforskningsinstituttet.

Øyepål

Reguleringsmøtets behandling

Sør-Norges trålerlag var enig i at fisket ble holdt stengt fra årets begynnelse, men med mulighet for åpning senere på våren.

Fiskeridirektørens tilrådning

Fiskeridirektøren anbefaler at fisket etter øyepål holdes stengt fra årets begynnelse, og at eventuelt åpning kan vurderes etter det internasjonale bunntåltoktet er gjennomført i første kvartal.

Idet en viser til det som er fremkommet ovenfor, samt saksdokumentene som er fremlagt for Reguleringsmøtet vil en foreslå følgende:

Forslag til forskrift om regulering av fisket etter tobis og øyepål i 2007.

Fiskeri og kystdepartementet har den desember 2006 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande tobis og øyepål.

§ 2 Tobis

Uten hinder av § 1 kan Fiskeridirektoratet, i samråd med Havforskningsinstituttet, åpne for et forskningsbasert fiske etter tobis med en varighet på inntil tre uker i 2007.

§ 3 Øyepål

Uten hinder av forbudet i § 1 kan øyepål fiskes som bifangst i et direkte fiske etter andre arter.

§ 4 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 5 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskrift straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfisk m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 6 Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2007 og gjelder til og med 31. desember 2007.

Med hilsen

Lisbeth Plassa
seksjonssjef

Stein-Åge Johnsen
seniorrådgiver

Sak 31/2006

Eventuelt

- a) Regulering av fisket etter pigghå, brugde og håbrann i 2007

SAK 31/2006

A) REGULERING AV FISKE ETTER BRUGDE I 2007

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING

Fiskeridirektøren tilrår en videreføring av inneværende års regulering, som innebærer forbud mot direktefangst av brugde i ICES-statistikkområde I-XIV. Adgangen til å lande død eller døende brugde tatt som bifangst, foreslås opprettholdt.

2. FISKET I 2006

2.1 Ressursgrunlaget

ICES ga for 2006 en null-anbefaling om fangst av brugde. Det foretas ikke bestandskartlegging av brugde, men tilgjengelige data og informasjon indikerte en betydelig reduksjon av bestanden. Under henvisning til denne tilrådommen gikk NEAFC's årsmøte i 2005 inn for å anbefale forbud mot direktefiske etter brugde i ICES-statistikkområdene I-XIV.

Saken ble behandlet i Reguleringsrådets møte i november 2005 og ble i tillegg sendt på høring i januar d.å. På bakgrunn av dette ble det for norske fartøy etablert et forbud mot direktefiske av brugde i ICES statistikkområde I-XIV.

Som kjent forekommer brugde som bifangst i garnfiske etter bla torsk, hyse, sei, breiflabb, kveite. Av hensyn til behovet for å få registrert alt uttak av brugde ble det tillatt å lande død eller døende brugde tatt som bifangst i annet fiskeri. Levedyktig brugde tatt som bifangst skal imidlertid straks slippes på sjøen.

2.2 Landet fangst i 2006

Det er pr. 20. november landet 16,0 tonn brugde, fordelt på 9,5 tonn i norsk sone i hovedområde 0 (Vestfjorden) og 6,5 tonn i hovedområde 6 (Helgelandskysten).

3. REGULERING AV FISKET I 2007

ICES opprettholder sin anbefaling om fortsatt forbud mot uttak av brugde, og tilrår 0-kvote også for 2007. I tillegg bør det iverksettes tiltak for å forhindre bifangst av brugde i øvrige fiskerier. ICES viser imidlertid til at det pr dato ikke foretas noen form for bestandskartlegging av denne arten, og at deres tilrådsninger i hovedsak er basert på landingsdata. Det vises videre til at brugde er en langsomtvoksende art som blir sent kjønnsmoden. Reproduksjonen er relativt liten. ICES mener det er nødvendig å utvikle referansepunkt for fremtidig fangst, samt en forvaltningsstrategi som inkluderer bestandskartlegging/overvåking, før det åpnes for brugdefangst igjen.

Fiskeridirektøren tilrår en videreføring av totalforbudet mot direktefiske av brugde. Når det gjelder bifangst, vil Fiskeridirektøren vise til at behovet for data er stort og at det er nødvendig å registrere alt uttak av brugde. Best datagrunnlag vil en derfor få om bifangst ikke omfattes av forbudet mot direktefiske, men registreres på vanlig måte gjennom oppgaveplikten på landings-/sluttseddelen. Gjeldende regler om bifangst av brugde foreslås

derfor videreført, hvilket betyr at levedyktig brugde straks skal slippes på sjøen, mens død eller døende brugde tillates landet.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av forbudet mot direktefiske av brugde i ICES statistikkområde I- XIV i 2007. Levedyktig bifangst av brugde skal straks slippes på sjøen, mens død eller døende brugde tillates landet.

B) REGULERING AV FISKET ETTER PIGGHÅ I 2007

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER

Fiskeridirektøren viser til anbefalingen fra ICES og tilrår at det innføres et forbud mot direktefiske av pigghå for norske fartøy i ICES-statistikkområder I – XIV.

2. FISKE AV PIGGHÅ

Norske fartøys fangst av pigghå er ikke regulert. Det er fastsatt minstemål på 70 cm for pigghå.

Pigghå tas i hovedsak som bifangst i annet linefiske, men det foregår noe direktefiske med garn i Skagerrak og i området rundt Oslofjorden.

Det er pr 20. november landet 661, 95 tonn pigghå i 2006. Hovedtyngden av pigghåfangstene ble tatt i hovedområdene 6 (Helgelandskysten), 7 (Trøndelagskysten) og 9 (Skagerrak) med henholdsvis 235,26 tonn, 208,01 tonn og 72,30 tonn.

3. REGULERING AV FISKET I 2007

3.1 Ressursgrunlaget

ICES legger til grunn at pigghå i områdene I – XIV tilhører samme bestand. Bestanden vurderes som svært svak og ICES's fangststatistikk for pigghå viser en jevn og markant nedgang i fangstene siden 1973. Bestanden er sent kjønnsmoden og har lang reproduksjonstid (24 mnd). Pigghå vurderes som en truet art, med risiko for utryddelse. ICES tilrår 0-kvotestruktur av pigghå i 2007.

3.2. Reguleringstiltak

Fiskeridirektøren vil tilrå at det for norske fartøy etableres forbud mot fiske av pigghå i ICES-statistikkområder I – XIV. Av hensyn til behovet for å få registrert alt uttak av bestanden, vil Fiskeridirektøren likevel tilrå at bifangst tillates landet og omsatt. Fisken vil bli registrert på vanlig måte gjennom oppgaveplikten på landings-/sluttseddel. I motsatt fall vil slike fangster forbli urapportert og vesentlige data i forbindelse med ressurskartleggingen vil gå tapt.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir forbudt for norske fartøy å fiske pigghå i ICES-statistikkområder I – XIV i 2007.

C) REGULERING AV FISKE ETTER HÅBRANN I 2007

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERINGER

Fiskeridirektøren viser til anbefaling fra ICES og tilrår at det innføres forbud mot fiske av håbrann i 2007 i ICES statistikkområder I - XIV.

2. FISKET I 2006

Fisket av håbrann har ikke vært regulert i 2006. Bare i liten grad foregår det direktefiske av denne arten, men det tas en del håbrann som bifangst. Bifangst forkommer i hovedsak i garnfiske, men noe tas også i bunntål, flyteline, juksa og reketål.

Det er pr. 20. november landet 30,18 tonn håbrann. Hovedtyngden av landet fangst ble tatt i hovedområde 7 (Trøndelagskysten) med 22,11 tonn.

3. FISKET I 2007

Håbrann har lang levealder, men beskjeden forplantningsevne og er derfor meget utsatt for overfiske. ICES anbefaler at håbrann ikke skal utnyttes før referansepunkt og forvaltningsstrategi er definert. ICES tilrår forbud mot direktefiske og tiltak for å redusere bifangster av håbrann, særlig i nordlige områder.

På bakgrunn av ovennevnte vil Fiskeridirektøren tilrå at det etableres forbud mot fiske av håbrann.

På tilsvarende måte som for pigghå og brugde, vil Fiskeridirektøren tilrå at antall håbrann tatt som bifangst skal registreres i fangstdagbok og på landings-/sluttseddelen. Det er av stor betydning at bifangst av håbrann bli registrert, fordi dette vil være et av de viktigste tiltakene for å vurdere utviklingen av bestanden.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir forbudt for norske fartøy å fiske håbrann i ICES-statistikkområder I – XIV i 2007.

D) OMREGNINGSFAKTORER FOR FISKE AV BRUGDE, PIGGHÅ OG HÅBRANN

Det vil bli utarbeidet nye forslag til reviderte/administrative omregningsfaktorer for produkter av brugde, håbrann og pigghå basert på internasjonale rapporter i løpet av 2007.

E) REGULERING AV FISKET ETTER ORANGE ROUGHY

NEAFC behandlet på bakgrunn av ICES-tilrådning spørsmål om totalforbud for fiske etter orange roughy. Det er ikke registrert landinger av orange roughy i Norges økonomiske sone. Dette fisket drives som et rent fiskeri, og bifangst av orange roughy i fiske etter andre fiskslag synes ikke å være et problem.

Fiskeridirektøren viser til vedtaket i NEAFC, og tilrår at det for norske fartøy innføres forbud mot fiske etter orange roughy i ICES- statistikkområder I – XIV.

NEAFC's vedtak er i første omgang gjort gjeldende 1. halvår i 2007 og forbudet vil bli vurdert på nytt i juni 2007. Dersom bestandssituasjonen skulle tilsi at NEAFC endrer sitt vedtak, vil Fiskeridirektøren følge opp reguleringen i samsvar med dette.

Fiskeridirektøren tilrår at det for norske fartøy innføres forbud mot fiske av orange roughy i ICES-statistikkområder I- XIV i 2007. Fiskeridirektøren vil følge opp eventuelle endringsvedtak fra NEAFC.

FISKERIDIREKTORATET

«SOA_NAVN»
«SSE_NAVN»

Saksbehandler, innvalgstelefon

«Sbr_Navn», «Sbr_Tlf»

Vår dato

«Sdo_DokDato»

Deres dato

«Sdo_SvarPaaDokDa
to»

Vår referanse

«Sas_ArkivSakID»

Deres referanse

«Sdo_AMReferanse»

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep

0032 OSLO

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM FORBUD MOT FISKE OG FANGST AV BRUGDE, PIGGHÅ OG HÅBRANN I 2007

I. Innledning

Regulering av fisket etter brugde, pigghå og håbrann ble behandlet i reguleringsmøtet 28. og 29. november.

Brugde

ICES ga for 2006 tilrådning om 0-kvotest for fangst av brugde. Under henvisning til denne anbefalingen gikk NEAFC's årsmøte i 2005 inn for at det ble etablert forbud mot direktefangst av brugde i hele ICES-statistikkområde I-XIV.

Spørsmålet ble behandlet i Reguleringsrådet og ble i tillegg sendt på høring i januar 2006. På bakgrunn av dette ble det for norske fartøy etablert forbud mot direktefangst av brugde i ovennevnte områder. Av hensyn til å få registrert alt uttak av brugde, ble det tillatt å lande død eller døende brugde tatt som bifangst i annet fiskeri. Levedyktig fisk skal straks slippes på sjøen igjen.

Pigghå

Norske fartøys fiske etter pigghå har ikke vært regulert. Pigghå tas i hovedsak som bifangst i linefisket, men det foregår noe direktefiske med garn i Skagerrak og området rundt Oslofjorden.

Håbrann

Fisket av håbrann har ikke vært regulert for norske fartøy. Bare i liten grad foregår det et direktefiske etter håbrann. Det tas imidlertid noe håbrann som bifangst, hovedsakelig i garnfiske.

II. Regulering av fisket i 2007

Brugde

ICES opprettholder sin anbefaling om fortsatt forbud mot uttak av brugde, og tilrår 0-kvotest også i 2007. Det foretas imidlertid ingen form for bestandskartlegging av denne

Postadresse:
«Sse_Adr»
«Sse_Postnr»
«Sse_Poststed»

Kontoradresse:
«Sse_Adr2»

Telefon: «Sse_Tlf»
Telefaks: «Sse_Fax»

Internett:
www.fiskeridir.no

E-postadresse:
«Sse_Email»

arten, og deres tilrådning er i hovedsak basert på landingsdata. ICES mener at det er nødvendig å utvikle referansepunkter for fremtidig fangst i tillegg til forvaltningsstrategi som inkluderer bestandskartlegging/overvåkning før det bør åpnes for brudgdefangst igjen.

Fiskeridirektøren gikk på denne bakgrunn i saksframlegget til reguleringsmøtet inn for en videreføring av forbudet mot direktefangst av brugde. Det ble også foreslått å videreføre adgangen til å lande død eller døende bifangst av brugde. Dette begrunnes særlig ut fra behovet for å få registrert alt uttak av bestanden. Best datagrunnlag vil en få om bifangsten registreres på vanlig måte gjennom oppgaveplikten på landings-/ sluttseddel.

Pigghå

ICES legger til grunn at pigghå i områdene I-XIV tilhører samme bestand. Bestanden vurderes som svært svak, og ICES's statistikk for pigghå viser en jevn og markant nedgang i fangstene siden 1973. Bestanden vurderes som en truet art med risiko for utryddelse, og ICES tilrår 0-kvotestilt av pigghå i 2007.

Av hensyn til behovet for å få registrert alt uttak av bestanden vil Fiskeridirektøren likevel tilrår at bifangst av pigghå tillates landet og omsatt. I motsatt fall vil slike fangster forbli urapportert og vesentlige data i forbindelse med ressurskartleggingen vil gå tapt.

Håbrann

ICES anbefaler at håbrann ikke beskattes før referansepunkter og forvaltningsstrategi er definert, og tilrår innført forbud mot direktefiske.

På tilsvarende måte som for brugde og pigghå har Fiskeridirektøren foreslått at antall håbrann som tas som bifangst i annet fiskeri, tillates landet og registrert i fangst dagbok og på landings-/ sluttseddelen. Også for denne arten bør behovet for å få registrert data knyttet til bestandsuttaket være avgjørende.

Reguleringsmøtets behandling og tilrådning

Norges Fiskarlag viste til at det vitenskapelige grunnlaget for tilrådning om totalforbud mot å beskutte disse bestandene er meget svakt og ikke biologisk begrunnet. Det forhold at fisket etter disse artene nå er marginalt, kan imidlertid bety at bestandene er redusert. Fiskarlaget var likevel innstilt på at det bør opprettholdes en viss adgang til å kunne beskutte disse artene, særlig gjelder dette i forhold til brugde og pigghå.

Norske Sjømatbedrifters Landsforening mente det er dramatisk dersom det innføres forbud mot direktefiske på disse artene, særlig for pigghå.

WWF sluttet seg til Fiskeridirektøren forslag om å innføre forbud mot direktefiske og -fangst av nevnte arter.

Havforskningsinstituttet viste til uttalelsene fra ICES, og gjentok sin tilslutning til disse betraktningene.

Fiskeridirektørens tilråding

Fiskeridirektøren opprettholder sin tilråding om å videreføre forbudet mot fangst av brugde, og tilsvarende etablere forbud mot direktefiske etter pigghå og håbrann.

Videre foreslås det på samme måte som for brugde, gitt adgang til å lande bifangst av pigghå og håbrann. Bifangsten anses således som lovlig, og kan omsettes på vanlig måte gjennom sluttseddelsystemet. Dette vil gi næringen en oppmuntring til å registrere uttaket av disse artene

Som vist til ovenfor vil sluttseddelsystemet være det klart beste alternativet for å få gode data på dødelighet ved bifangst av brugde, i tillegg til registrert uttak av de ulike bestandene. Ulempen er selvsagt at det kan synes uheldig at det omsettes produkter av et fiskeslag det er forbudt å fiske.

Fiskeridirektøren vil etter en totalvurdering likevel tilrå at hensynet til data blir avgjørende.

III. Forslag til forskrift

Fiskeridirektøren vil tilrå at ovennevnte tre arter reguleres i samme forskrift, og vil fremme følgende forslag til forskrift om forbud mot fiske og fangst av brugde, pigghå og håbrann i 2007:

FORSKRIFT OM FORBUD MOT FISKE OG FANGST AV BRUGDE, PIGGHÅ OG HÅBRANN I 2007

Fiskeri- og kystdepartementet har ...desember 2006 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. §§ 4 og 11 annet ledd, fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande brugde, pigghå og håbrann i Norges økonomiske sone og i internasjonalt farvann i ICES-statistikkområdene I-XIV.

§ 2 Bifangst

Dersom fartøy ved fiske etter andre fiskeslag får bifangst av brugde, skal levedyktig fisk straks slippes på sjøen.

Dersom bifangst som nevnt i første ledd landes død eller døende, skal bifangsten landes.

Dersom fartøy ved fiske etter andre fiskeslag får bifangst av pigghå eller håbrann, skal bifangsten landes.

Ved lovlig bifangst som nevnt i annet og tredje ledd gjelder forskrift av 22. januar 2003 om opplysningsplikt ved landing og omsetning av fisk tilsvarende.

§ 3 Straff

Den som forsettlig eller uaktsom overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, kan straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2007 og gjelder inntil 31. desember 2007.

Med hilsen

Lisbeth Plassa
seksjonssjef

Hild Ynnesdal
seniorrådgiver